

Book

Shree Jagat Bahadur Khan's translation is
fundamentals of Mathematics that is Gamma, of
Arithmetic and Astronomy, etc. etc.
out of the Persian and English Authors
dedicated to Raja Khan Bahadur Khan
Durrani in view to the Raja's Minister
Shree Bahadur in the year 1834 in the
time of the Right Honourable Lord W. C. Be-
sant G. C. B. G. G. G. G.

Governor General of India

By order of
of the
Secretary

Author's name
at the
Printed for the use of the
1835

کتابت این کتاب با سیع میا در کمال کمال بر آن هم بسیار فزون از بیاضی یعنی هندس و جلاله تمام
 و در این کتاب ۶۰۰ و نفع بایه که شرف کتاب جامی غلام حسین جو بهندی حسب الارشاد
 و ابد و جناب احتشام الدوله مبارز الملک را در خان بسا در خان بیاضی نعرفت جنگ و احمیت
 و بقا و نه بدید اهل نام در بیع الاول نشسته بجزی قدسی طبع کتاب هذا بمطبع لیتوگراف ستر است
 صاحب واقع محکم لیکام من محلات دار الحکومت بلده مملکت افغانستان که تا آخر ماه خا دی اله
 سند مذکور قریب پنجاه فرمان غیر مرتب طوعاً و کرهاً بجز طبع در آمد من بعد آن چون در
 منطور نوعی رخصه راه یافت و انصرام امر متعذر نمود با چار پارچه لحدوت و در محله هندی با
 من محلات همان بلده موصوفه در مطبع لیتوگراف با تمام خود بزرودی هر چه تمام تر ممکن بود
 طبع کتاب مزبور مشغول و مصروف گردید و الحال که عهد ذور این به من حکومت و عدالت
 امیر اعظم و رئیس افتخار نواب عالیجناب معالی القاب ژبده نوینان عظیم الشان مشیر
 شاه جم جلمه کیران بارگاه انگلستان اشرف الامرا لار د ولیم گوندش تنگ گو
 جنرل بھادر ادام اللہ تعالی ملکہ و اقباله در مہد امن و عافیت است در ماه مارچ
 عیسوی و مطابق ذی القعدة نشسته بجزی قدسی تمام و کمال بقالب طبع در آمد لحدوت علی ذ
 * * و نیز پوشیده نماند که عبارت متن این کتاب از خط خوش نمط منشی قسم
 صاحب است و اشکال هندسی و غیره و جدا اول ارقام حسابی که در صحت و توحید آن مہما
 اہتمام بلینے شده بود بہر حفظ صحت بنقوش انامل مولف است و نیز بر زمین و بار عد
 فرامین مطبوعہ حال دو خط مقوس گذاشتہ شد تا از فرامین مطبوعہ سابق ممتاز باشد و بعد
 ہر آنچه از سقم و محو حروف مدرک گوید بہر اصلاح آن غلطی نامہ در آخر کتاب اندراج یافت
 تصدیح حروف تحریر ہندسہ بغایت نازک است اگر احساناً بجائی تقد
 و تاخیر و تحریب و بدامنا و بالعکس ما بحریف حرج و
 آیتشال آن واقع شدہ باشند و بزرگان بران مطلع شوند

بزیور اصلاح محلی نمایند * * ع * *

والغفوعند کرانم الناس مامول

* * * *

* *

این کتاب در بیان آنکه مثل است بر یک مقدمه و بخش خزانچه کما فیست
مورد تعریف است و در تقسیم آن با فعل و قریب
اول در علم حساب که یکی دو صد و هفتاد و چهار شکل است مرتب بر پیش خرز
ادری بیان حد و موضوع و میاد می باشد

در احکام خطوط مستقیمه و زوایا و سطوح مستقیمه الاضلاع متغیر بر چهل و نه شکل

در احکام دوائر قوسی و خواص خطوط و زوایا که بقایه دوائر حاد ثانی شود سی و پنج شکل

در خواص مقادیر عامه و احکام نسبت بسط و مولفه و حاد ثانی و ثبوت شکل

در احکام مجسمات از اسطوانات و منشورات و مخروطات و کرات و کرات و یک شکل

در احکام دوائر قوسی و زوایا که بر سطح کره واقع شوند و شکل بعضی نسبت و یک شکل

پند در علم الایضار که یکی پنجاه و نه شکل است مثل بر سه خرز

در میاد می علم الایضار

در علم المناظر محتوی بر چهل و پنج شکل

در علم الانعکاس مثل بر چهارده شکل

زین سیوم در علم حساب مثل بر یک مقدمه و ثبوت خرز

مقدمه در تعریف علم حساب و بیان موضوع آن

در اعمال حساب صحاح

در اعمال حساب کسور

در اعمال حساب کسور عشرائی و قوانین الگارثم و جدول آن

در اعمال حساب ارقام استینی

در قواعد شریفه

در استخراج مجهولات بطریق مفتوحات

در اعمال جبر و مقابل

در بیان مختلفه بهر تدرب و تمرین طالبان

زین چهارم در نجات فنون ثلثه متقدمه از مساحت و استخراج مقادیر جیب و اطلاق و نکیر
و ایز و جز آن مثل بر یک مقدمه و هفت خرز

مقدمه در تعدید اقسام خط مستقیم و مذمه مساحت و تعدد بر مقدار آن

۳۳۲

۱ در استخراج مقادیر اوتار و جیب و جداول آن

۳۳۸

۲ در استخراج مقادیر اضلاع و جداول آن

۳۴۰

۳ در تکسیر دایره

۳۳۶

۴ در معرفت مقادیر اضلاع و زوایا

۳۴۵

۵ در معرفت مقادیر اضلاع و زوایای مثلثات توسطی که بر سطح گرفته واقع شود

۳۴۰

۶ در مساحت سطوح و اجسام

۳۴۲

۷ در توابع مساحت از تنسور یا درض و معرفت ارتفاعات و عرض انبار و احتیاجات

۳۴۳

خرید نیم در علم مثبت مثل بر یک مفتاح و پنج حرز و خانه

۳۴۴

مفتاح در بیان حد و موسوع و مبادی علم مثبت

۳۴۳

۱ در بیان مثبت افلاک کلیه در بساط سفلیه و کیفیت نفاذ این اجرام و توابع آن

۳۴۸

۲ در بیان آلات رصدی و طریق رصد و معرفت مقادیر فیزیکی

۳۴۷

۳ مثبت افلاک جز در بیان کیفیت حرکت آن لفظاً و این صدمی و خروج اینها از اوست و توابع آن و حال اشکالات و جداول صورت الکالیب

۳۴۳

۴ در مثبت ارض و خواص بقاع و آنچه بدان تعلق دارد

۳۴۷

۵ در معرفت ایجاد و اجرام

۳۴۸

چنانچه در بیان منشای اخلاقی که میان درکان اینها واقع شده است

۳۴۷

خرید ششم در تبیین موامرات زینج و تقویم سنبله و حرز

۳۴۵

۱ در بیان ارکان و مواد زینج

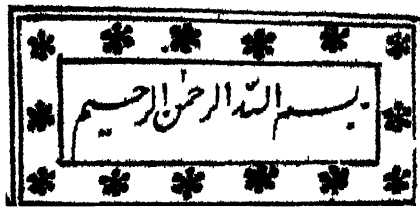
۳۴۹

۲ در بیان متعطلات تقویم

۳۴۲

تمام شد فهرست کتاب جامع سجاد در خانی

۴ ۴ ۴

عین طرازی که از تویب خامه و جدان بر سطح قرطاس بیان ارسام پذیرد و شلین نقاطی که از
 بطون مجرب خیال بر صفحی تبیان جاگیرد مدلولش غیر از حمد و ثنای صانع متعال نباشد که بناء قدتش کاخ نیلی
 رواق را بی اساطین و اعده محوسس گردانید و بزم آرای ارادتش شبستان ظلمت آباد را بقنادیل
 اجرام نیره فروغی بخشید کریمی که میرسا مان احسانش بر وائی و تانایر سیارات و دراهم ثواب چندان
 مواد نزل فرام آورد که بصلاهی که شش هر افراد موجودات خرمندیشان خود سیر نیما برد حکمی که اگر
 آرای مهندسان حادق بهر تقدیر دقایق حکمتش آهنگ نماید بنا بر عدم امتیاز اطراف از اوسط
 نه زبردستت زیساید علمی که هیچ صور و اشکال علمی از قوت متعریفه نفیس ناطقه زوده که قبل
 از ماد به شش به از محیط شود زهی کامل مطلق که صین چنان کما شش حواس اندک مقترن
 کللی بر یکم اجضاتی تا بسبق سان ارباب طلاقت لال و رباعی و آنانکه بجز حق زبان
 از زبان شکر ادکجا بر آیند و لیکن زمین سپاس یزدان و عنوان کتاب خویش می آر آیند
 و آجلی حدیثی که مانی ابن مقدم تواند شد نعت آن بدر برج رسالت باشد که استقبال
 ازل انقباس انوار شمس کبریا می با کمل وجه نمود و سپس آن واسطه نقل النور شده
 ابواب این افاضه معنوی را بر روان سایر انبیا و رسل کشود و رباعی - و ش

کامی که در هر روزی کرده و در هر طالع مناسب موسیقی که گوید انگشت ششمی در هر روز آن گوش
باشد که آن حسین در اشق کرده در دو جهان آفرین زبان پاکس و قدرت اظهار او که در قبح انما غیر سما
بماست بلند با و در هر صحران برج اسب که خانه خورشید الا بلفظ با سدا لیه و نفس تعین حضرت رسالت
پناه است صلوات الله علیه و علی آله و اصحابه اجمعین یا بعد بر لوح منافی طبایع را تا باین اسطر
مبطل نماید اولی الابصار انسام و انطباع پذیرا که چون توجه خاطر فیض ما طرز زبده امیران با مدار سلالة
دو دو مان کبار را بر مدار هر روزی بخود از کرم گستری ملزوم با هر انواع فضائل قاصع بیان اوصاف
و ذایل اگر کرم که در هر نیک از در بیان کمالش مشق رقم حکمت نموده درین قول چه معانی معانی که بنده اینم
که پر امیر برج از رزم گاهش کتاب شجاعت کرده چه امر محال به نظم به توام هر شعاع ذلت شمره نیک
اختری به جامع سیرت ملک شوکت و شان سروری حسن نتیجه عجزم او آنچه بدور مد نمود
کس نه شود آنچه آن بر سر دور شتر می به یعنی جناب احکام العود مبارک الکلب راجه خان بهادر خان
بهادر نصرت جنگ اعطاء الله الیه نیا بجزه اخیر ما و متع با جشن ما فیهما من قلبها و کثیرا پورا اختر بلند
و بصیغه ارجمند امیر جلین مستبح خصال نبیل مصدر آثار عطیات پردانی محظ رحال اقبال و اما فی محسن الغریبا
مرقی العلماء به قطع به اندیش آنچه آن جو دست مشهوده که حاتم تا از ان حرف روایت به و لیکن
نزد ابر باب معانی به روایت کی بود مثل و روایت به مقنن قوانین الاسعاف المستغنی
عن المناخب و الاوصاف جناب مہاراجہ منر حیت سنگہ بہادر ابدالہ دولہ و اقبال و حمل الی الخیر ما
ما و است النجوم دائرة علی السماء و الیسارة ستارۃ فی الغبراء بکشف غامضات علوم معقول و منقول
و ترویج و اشاعت آن میان کلمہ آیام بقایت مجذول است و ہم از حیت توسع ذیل کرم و
بسطت مواہم ماہر ان انواع فنون کرده و آدہ از الوان نقش خطوط و افومی بر بند و کجیت شان
بادای شکر گاری مشغول مع ما تید چنانچه فنی از فنون مند اولہ و علمی از علوم منعارفہ مطروح نشدہ
که در ذات عزیزت لین بگانه النفس و آفاق جمع نیامدہ باشد ازین رکبہ درین جزو زمان بندہ آتم
ابو القاسم شہیر بغلام حسین عفا عنہ رب الخافقین ابن سیدنا و مولانا فتح محمد الکر بلائی جو پوری و امیر
برکاتہ نیز شجہ حزب نعمت بران و شکر گزاران محسوب کردید تا روزی از زبان گہر افشان ندین
امجدان چنان خطاب فرمودند کہ درین روزگار علوم ریاضی و فنون تعلیمی با وجود رشتائے مسائل
و ثافت دلائل و الذاذات بعین و اعطاء نواید ہمین آنچه آن عدیم الرواج و مندرس گشته کہ احدی ا
خواص و عوام دیار ما بدان التفاتی ندارد و منشاء این از چند علل خالی نیست ادالی اینکو مقنا

و قاضیانش را ندانند **اصح** آنکه چون از بعضی و خطایه نسبت این علم در هیچ استنباط استنباط
 مناسبتش بر سبیل عقین مشروط بر وجود کتب و تفسیر کثیره اشکاف که بعضی بر بعضی ابتداء دارند و علاوه
 برین از طب و تکرار در وقت الفاظ و مضامین خالی نیستند پس عدم فراهم آمدن این کتب با استنباط
 و غیره کثیرت بجم و استصعاب عبارات عایق و مانع بیشتر کسان می گردد و سیوم اینکه هر چند علوم حکمیة اخفقا
 سببانی ندارند و لیکن اکثر کتب این علوم که از ان غرض معشیه حاصل می شود بزبان دری اندازین سبب
 نهند ان فارسی خوان که بدو قات خود را در تحصیل عربیة چندان صرف نکرده اند محووم می مانند و هم معلوم
 که تلافی انکار عظامه ما فیه با هر کوزه مسائل لطافت و ترقی پذیراند و از عهد قدوة المرناضین مولانا عبده
 البرجندی طاب الله ثراه تا این زمان که تحبث است صد سال فری گذشته است کتابی که مساهمت
 محطی و شرح تذکره و غیره نماید و تسبیح لیاقت کل مسائل مثبت و کیفیت و قوانین رصد باشد
 عبارات واضح حسن ترتیب یافته است و برین مکتوبات از دیدگاه بگون خاطر است که اگر کتابی
 جامع مشتمل بر اصول و فروع هندسه و بناظر و حساب و هئت بزبان فارسی صورت تالیف
 پذیرد هر آینه از سر نو تفاسیر این فنون رواج گیرد و نائره شوق را که بسبب تادی ایام منطقی
 گشته است مجدداً مشغول گرداند و هم درین دراز قانی نازمانه دراز یادگاری باقی ماند و پس هر چند
 این بی بضاعت و قلیل الاستطاعت را چندان لیاقت نبود که درین لجه خطرناک دست و پا زند
 و در محیط تا پیداکن رشتاوری کند و لیکن حقوق ایادی و نعم نکند است که از حیاط اطاعت منعم قدم
 بیرون نهد چارنا چار امثالاً لامر نطق سمیت بر میان جان بسته همگی فکر را بر تحصیل این مرام برکما
 بعد تامل چنان قرار یافت که این گنج معانی و کوز اسرار این **خرنیه** ترتیب داده شود تا
 هیچ قرائنه این نفوذ از حرز میانت بیرون نیفتد و انجام جوایح بر طالب بی من و اذ می شد
 باشد کما فصلت **خرنیه اول** در علم هندسه **خرنیه دوم** در علم الابصار و
خرنیه سوم در علم حساب **خرنیه چهارم** در منتجات فنون نکته
 مقدمه بر سبب ترکیب از ساحت و تکسیر دو ایر و استخراج مقادیر بحیث و
 و اظلال قسی و جزآن **خرنیه پنجم** در علم هئت اجرام علوی و بساط سطویه
خرنیه ششم در تبیین موا امرات زیج و تقویم نو واضح باد که چون با صنعتان
 این کتاب بی ضم رساله او کتابی دیگر تفتیح همگی مراتب رصد کواکب و وضع زیج
 جدید با همین وجه ممکن است برین حیثیت آنرا مضاجح الرصد ثوان خواهد گشتین از انجام

و حقیقت سبب فاعلی بود فاعلی این تا لیف ذات سامی ممدوح است بدین لحاظ جمیع مباحث
خانی موسوم سبب فاعلی همین است بمنزله باشد و هرگاه اشاره نمودن بعین سیال تا لیف عادت
نیشتر اهل سخن است با تالیف نیست مجاریه این قطعه مندرج گشت به قطعه چون نزد کتاب
زود التسلط به بصیغه صورت تا لیف است به نواقف غیبی چنین تاریخ گفت به این طلسم کنج سرالاکر
و اگر چه بیت انفسان از جوهر شریف نورانی است ولیکن بسبب اقربان مواد ظلمانی خلط
خطا و نسیان او را لازم است ازین رگه در احمید از بزرگان آفاق و از باب مکارم اخلاق
آنست که اگر در صورت و معنی این سواد دخلی و زبلی واقع باشد از محمول بر خالص شریف کرده
ابواب لعنت و عتاب بر روی این بزه کار نکشاید و محض امکان در اصلاح کوشیده متر معایب فریاد
و مقدم کتاب جامع بهادرفانی به هرگاه اشتغال این صحیفه بر قسمی است از اقسام حکمت
نظری بنا بر آن قبل از شروع در مقصود تعریف حکمت و ضابطه تنویر و تقسیم هر نوع با اصول و
فروع و ذکر هر یک مجمل بر سبیل استطراد نامم تا به علم اجمالی در اثباتی تحصیل علم تفصیلی مانع حجت با
روشن باد که حکمت نظری دانستن موجودات است بتصور حقایق و تصدیق احکام آن چنانکه در نفس
حکمت بقدر امکان طاق انسان و اقسام اولی این حکمت شده است زیرا که اگر علم متعلق شود
بچیزی که وجود آن مشروط بمواد جسمانی نباشد اصلان در خارج و نه در زمین مثل صانع منعال و عقول
و نفوس و اقسام اولیه موجود چون واجب ممکن و واحد و کثیر و علت و معلول و کلی و جزئی و اشغال
آن پس این قسم را علم اعلی و علم ما بعد الطبیعه و علم ما قبل الطبیعه نامند و در بعضی این اشغال مواد جسمانی
مخالط میشود چون بر سبیل افتقار به سبب نیست پس قاصد مقصود نمی تواند شده و اگر علم متعلق
گیرد و باشیای که در خارج مواد جسمانی داشته باشند اما عین تعقل و تصور آن در زمین اما احیای صفت
ماده نبود چون مثلث و مربع و دایره و کره و عدد و غیر آن پس علم اینچنین معادلات را بر حسب علم ریاضی
و علم اوسط و علم تعلیمی گویند و اگر علم متعلق گردد با موری که وجود خارجی و ذهنی آن در دنیا و محتاج
ماده باشد و اگر از زمین افتراقی ماده شود و علمش متغیر گردد چون علم موالیه که در دنیا و علم
چوانه بدن تصور گوشت و استخوان و پوست در زمین نیار این علم را علم طبیعی و علم
پس این سه قسم یعنی علم اعلی و علم ریاضی و علم طبیعی که علم اولی بگویند
و هر یکی ازین سه قسم متوزع می شود بر چند خردی که در دنیا و علم اوسط و علم تعلیمی
پس این سه قسم اولی در دنیا و علم اوسط و علم تعلیمی در دنیا و علم اوسط و علم تعلیمی

نیت و بعد از آن در هر روز احوال حسابی که به جهت بوط استیلا و قربت می تمام اوقات
و نیت خود را در فراغ اوردی در هر روز و بویار مقصود میدارند و این علم بعین و فن بیشتر نیست و در
و لا یفیع تصور می نمایند و شایان آنرا محسوم سعادت مدنی و اخروی می انگارند که کور می شود
اول اینکه نفس انسان را کمالی بر سایر اجزا که لا نشق و در آن یکی شغل این علم نوای نفوس و اذنان را چنان
رباطت میدهد که صاحبش را صفاتی زمین و حسن نعل بلکه میگرد و سوم اینکه او انسط است نفس
را در نعل کردن آنرا در ایات سومی مجردات چهارم اینکه اعانت میکنند در بسیاری از علوم و فنون
مثلاً در علم اعانت می کند در مساحت و فن عمارت و نقاشی و مصورزی و اگره انداز می و
امثال آن و علم حساب اعانت میکند اهل دفاتر و دوا و این را چنانچه اطعم من الشمس است و طبیب
در استخراج ارز و او دید مرکب و تقدیر شربت حسب کجایی و غایت و ضعف مرض و اول
شرایع را در معرفت از انبیا و سائل زکوة و اصحاب و حکام نجوم را در حکم زانمی و جران و علم نیت
اعانت می کند در باب احکام نجوم را در معرفت اوضاع کواکب و اطباء را مطلع می سازد از ایام قیمة
باخوری و در باب تکسیرات و قوسش و طلسمات را در تعریف انصافات و اوقات طالع مطلوب
و در باب شرع را در معرفت اوقات صلوة و پیدا کردن جهت قبله و این مراکت را بجهت زیارت
رهنمایی می کند پنجم اینکه اگر غرض اصلی از شغل این علم تفکر و تدبر در مضوعات ضایع جل جلاله باشد اول
عبادات خواهد بود زیرا که علم بکنه مضوعات دال بر کمال قدرت و جلالت صانع متعال است
ازین جهت است که شارع علیه السلام بچرخ تفکر و تدبر تا کیه اکه فرموده است که لا تفکر و اقی الیه بل
تفکر و اقی مخلوقاته و ابویفوب کلینی در کتاب العقل و التوحید کافی از ائمه معصومین علیه السلام
احادیثی چند آورده است که موید این معنی است بجملة مضمون آن اینست که کثرت صوم و صلوة
عبادت محض نیست بلکه بعمل عبادت تفکر است در مضوعات باری عز اسمع و چون این
مقدمه تمهید است اکنون به بدرقه توفیق الهی شروع در مقصود نمائیم و هو المستعان و علیه
بتکلیفان به جزینه اول به در علم نیت است مشتمل بر شش حرز به جز اول و در بیان هر دو و موضوع
عبادت می باشد به حرز دوم به در احکام خطوط مستقیمه و ایا و به طریح مستقیمه لا یشاع متضمن
چهل و نه شکل به حرز سوم به در احکام دو ابروی و فسی و خواص خطوط و زوایا که بقالیه دو ابر
مادت می شود سی و پنج شکل حرز چهارم به در خواص مقادیر عامه و احکام نسبت بسط و

مهندسی هندسه است که در تمام اشیاء طبیعتی و مصنوعی مشاهده می شود و هر یک از این اشیاء
بر روی یک سطح قرار می گیرد و هر یک از این سطوح را بر مبنای یک نقطه مشخص می کنند و این نقطه
مرکز اول و در میان آن دو مرکز و مبادی هندسه هندسه محلی است که در هندسه می شود و آن
حالات متعادله هندسه است و هر یک از آن بی نهایت تغییر و موضوعی که متصل نماید دست و این که هندسه
در هندسه هندسه هندسه سطح و جسم اما زاویه که با اعداد نیست بلکه چیزی است از مقدار کیفیت که علامت
می شود سطح و جسم را با تغییر اعداد و خط با اعداد اعداد را در یک سطح و زاویه انقسام
پذیرد و بی نهایت محیط در یک امتداد اگر سطح باشد و در دو امتداد اگر مجسم بود پس اینها
که زاویه تابع کم است نیز موضوع علم هندسه باشد اکنون باید دانست که آنچه در اثبات هندسه
هندسه مستعمل شود اگر مبادی هندسه است آنرا حد و الاثبات خوانند و اگر مبادی هندسه است
که بین در حد ذات خود آنرا علم متعارف می گویند و اگر مبادی هندسه نوعی خاص دارد و در علم دیگر
ثابت باشد یا آنکه از مسائل علم دیگر خود که آنرا از حسن ظن و حد است زیرا پس از این که آنرا
اصول موضوع نامند و امور می که در علم دیگر مبین نباشد و نمایی خاص دارد و مع برادرین آنفلک
و الکار را داخلی دیند آن امور را مصادرات خوانند و چون غایت علم هندسه نیز با عملی هندسی است
مهندسی را نباید که مصادرات را در اثبات مسائل هندسی استعمال نماید و هر دو فقط آنست
که قابل اشارت محسی باشد و اصلا تجزیه پذیرد خط آنست که فقط در امتداد واحد که طول
است قسمت پذیرد و خط مستقیم آنست که جمع نقاط مفروضه بر آن با یکدیگر متقابل باشند
و غیر مستقیم ضد این بود و اگر وضع خط غیر مستقیم بوجهی باشد که بجانب مقعر آن نقطه یافته شود
که جمع خطوط مستقیمه خارج از آن نقطه سوی آن خط غیر مستقیم متساوی باشند آنرا خط
فرا جاری گویند و انتهائی خط فقط می باشد خط موازی به آن خط و آنکه در وضع خود متساوی
و متباعد نباشند و اگر از دو جهت بلا نهایت خارج کرده شوند اصلا متلاقی نکردند سطح
متساوی است که طول و عرض داشته باشد و فقط در همین دو امتداد قسمت پذیرد سطح مستوی
آنست که وقوع خط مستقیمه در نفس آن بیحد حجات ممکن باشد و سطح غیر مستوی خلاف
آن بود و سطح منتوی بخط می شود و سطح را بسط نیز گویند زاویه کوچک است از سطح که واقع باشد
میان دو خط که بر یک نقطه بهم پیوسته باشند نوعی که متحد شوند زاویه قائمه عبارت از یک
از آن دو زاویه است که بسبب قیام خط مستقیم بر خط مستقیم دیگر پیدا شده باشند در این صورت

هر شکل که در سطح است که در محیط باشد و در قطر باشد یکی از طول و دیگری
مستطیل بر قوس است و در سطح است که در قطر است و در محیط باشد یکی از طول و دیگری
که چون از آن دو نقطه دو خط برآیند و بر هر نقطه که در محیط قرار گیرد و هر دو منتهی گردند
این دو خط همیشه برابر قطر است و محیط سطح بیضوی را خط بیضوی نامند که سطح بیضی است
که آزاد و قوس از دو دایره متساوی که هر واحد که از نصف محیط باشد با اختلاف جهت تحت
احاطه نمایند و خطی که میان آن دو دایره باشد و اصل بود از قطر است طول بیضی نامند و خطی که
قطر است بر قوس بود از قطر است بیضی که بر سطح است که دو قوس مختلف التمام از
دو دایره متساوی که زاویه از نصف محیط دایره باشد احاطه کنند و خطی که میان دو نقطه
هر دو قوس و اصل بود قطر است که باشد و خط دیگر که مشخص بر قوس نماید قطر است و سطح
بلای آنست که دو قوس که احاطه کنند یکی از جهت مقرون دوم از جهت محبت شرطی که آن هر دو
قوس از نصف دایره زاویه نباشند سطح قوسی آنست که آزاد و قوس مثل احاطه بلای محیط شوند
گر آنکه هر واحد از نصف دایره زاویه باشد قطع سطحی است که از قوس از محیط دایره و
دو نصف قطر محیط شوند که قوس از نصف محیط کمتر باشد قطع اصغر است و اگر زاویه بود
اگر جسم آنست که در ابعاد ثلثه که طول و عرض و سماک است قسمت پذیرد و منتهی سطح شود
جسم مکعب آنست که از آنشش مربع محیط باشند متوازی السطوح قائم الزوایا آنست که از
شش سطح قائم الزوایا محیط شوند جسم متوازی السطوح غیر قائم الزوایا آنست که از چهار
سطوح قائم الزوایا و دو سطح متوازی الاضلاع غیر قائم الزوایا محیط شوند جسمات مثلثه آنست
که سطح محیط هر یک بشمار واحد باشند و هر سطح متناظره متشابه باشند یعنی اضلاع نظایر هر یک
متناسب باشد و زاویه های نظایر متساوی که سه شکلی است جسم که محیط باشند بدان سطح واحد
و در وسط آن نقطه باشد که جمع خطوط مستقیمه خارج از آن نقطه است و محیط متساوی باشند و آن
نقطه مرکز که باشد که آن متوازی السطوح آنست که مراکز آنها مشترک بود و دایره متساویته الابعاد از
مرکز که آنست که خطوط و اصل میان مرکز که و مراکز آنها متساوی باشند خط عمود بر سطحی آنست
که احاطه کند با هر خطی که در آن سطح باشد و بموضع قیامش مرور کند بزواای قائمه و اگر زاویه قائم
محیط نشود خط مائل بود سطح قائم بر سطحی آنست که چون از فصل مشترک عمودی بر یک سطح قائم
شد و نقطه سطح دوم افتد و در صورتی که آن عمود در نفس سطح دوم واقع نشود و آن سطح مائل باشد

بسطح دیگر بچفت زاویه خادوه و سطح منبسطه المثلث است که زوایای منبسطه آنها متساوی باشند
 و آنکه زاویه میلش صغیر بود میل انبساطش زیاده تر باشد سطح متوازیه آنست که چون از جهات
 بخردالی غیر نهایت خارج کرده شود اصلا با یکدیگر ملاقات نکند مخروط و منشور جسمی است که از
 یک دایره و سطحی ضو برمی که از محیط همان دایره برآمده و بتدریج تنگ شده بر نقطه منتهی شود
 محیط باشد و دایره مذکوره مسمی است بقاعده مخروط و آن نقطه که منتهی بجای سطح ضو برست
 مسمی است براس مخروط و خط واصل میان راس مخروط و مرکز قاعده سهم مخروط باشد پس اگر
 سهم بر سطح قاعده عمود باشد مخروط را مخروط قائم خوانند و الا باطل گویند و نیز اگر سهم مخروط
 را بر نصف قطر قاعده باشد مخروط قائم الزاویه بود و اگر اطول باشد حاد الزاویه و اگر کمتر
 بود منفرج الزاویه مخروط مصلح آنست که محیط باشد از یک قاعده که اضلاع و زوایای او
 متساوی باشند و چند مثلث که قواعد آنها مثل ضلع قاعده و عدد آنها مثل عدد اضلاع قاعده
 باشد نوعی که زوایای راس مثلثات محیط بر زاویه راس مخروط باشند و سهمش خطی باشد که
 میان راس و وسط قاعده واصل بود و مخروط مصلح بر قیاس مخروط مستد بر نیز قائم دایره بود
 مخروطات مشابه آنست که نسبت سهام آنها چون نسبت لقطار قواعد باشند و هرگاه سطح
 مستوی مخروط را قطع کند موازی قاعده اش باشد قطعه مخروط که متصل قاعده است آنرا مخروط
 ناقص گویند اسطوانه مستدیره جسمی است که آنرا دو دایره متوازی سطحین و یک سطح مستدیر که
 پیوسته میان محیط دو دایره باشد محیط شود و دایره مذکوره قاعده اسطوانه باشند و خط واصل
 میان دو مرکز سهم اسطوانه بود اگر سهم بر سطح قاعده قائم است اسطوانه قائمه باشند و الا مائمه
 و اگر قاعده اسطوانه مصلح باشد اسطوانه نیز مصلح بود منشور جسمی است که آنرا دو مثلث پست
 سطوح متوازی الاضلاع احاطه کنند اجسام متساویه الا ارتفاع آنست که عمودهای واقعه از
 راس بر سطح قواعد آنها متساوی باشند و آنچه از حدود مذکور شد انصوریست از ملائمه این
 خطوط مولفه اسال تربید

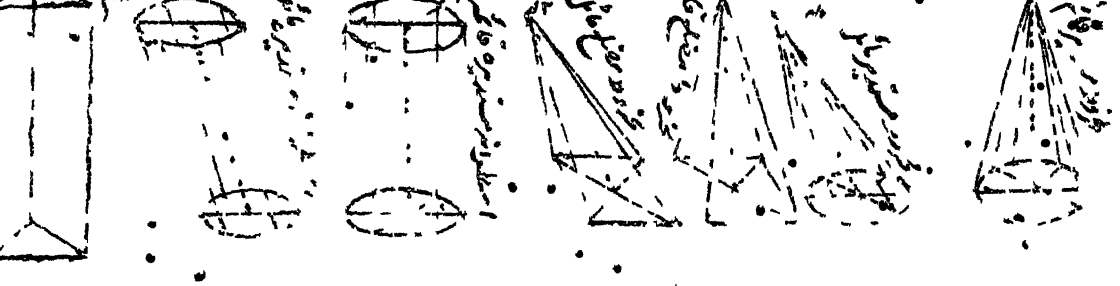
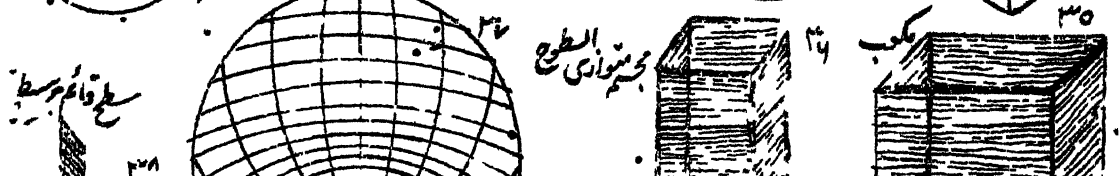
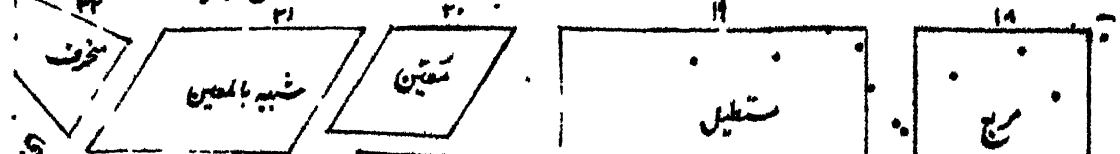
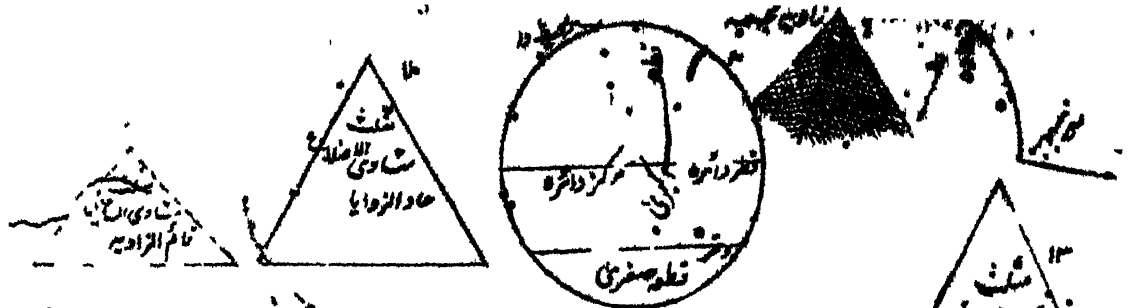
۱ خط مستقیم

۲ خط غیر مستقیم

خطوط متوازیه

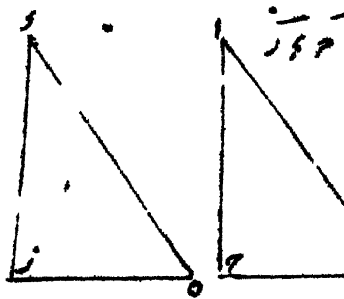

بر سه تریه زاویه قائمه

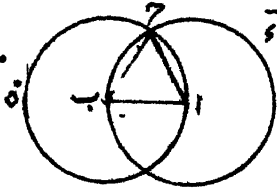
۱۰ اصول موضوعه ۱ اول آن علم الهی غریبا با یکدیگر است که اظفارند یعنی نقاط و خطوط و سطوح و زوایا
 در نفس الامر موجود اند نه آنکه وجود آنها مثل اینها در احوال و هیئت و وضع کنیم اینک ممکن است ما را
 که بر هر خط و هر سطح نقطه یا نقاط معین کنیم و همچنین بر هر سطح خطی معین سازیم که بر نقطه مفروض از آن
 تواند گذشت که هر یک از نقطه و خط مستقیم و سطح مستوی بر نظیر خود مطلق می شود و فصل مشترک میان
 هر دو خط ملاقی نقطه می باشد و میان هر دو سطح ملاقی خط و ممکن است که میان هر دو نقطه خطی مستقیم
 وصل کنیم و هر خط مستقیم محدود را با استقامتش بر آریم و هر نقطه را مرکز ساخته به بعدی که خواهم
 دایره رسم کردن می توانیم و زوایای قائمه همگی با هم برابرند و هر زاویه که برابر قائمه باشد قائمه است
 حال آنکه دو خط مستقیم بسطی احاطه نماید کند خطی مستقیم زیاده از یکت خط منحنی خطهای غیر
 مسامته متصل و احد نمی شود هر دو مقدار مختلف که از جنس واحد باشند هر آینه اصغر آنها
 بزرگتر است بعد اولی اعظم می شود از اعظم علوم متعارفند و اشیا که مساوی می باشد واحد باشند
 با یکدیگر هم برابرند هر گاه بر اشیا متساویه اشیا متساویه را افزایند یا از آن بکاهند حاصل
 و باقی هر یک نیز متساوی باشد و اگر چیزهای برابر را بر چیزهای مختلف افزایند یا از آن بکاهند حاصل
 با باقی نیز مختلف خواهد بود آنچه اصل آن اعظم است اعظم باشد و آنکه اصغر است اصغر باشد
 که بر آن اشیا متساویه افزوده شوند یا کاسته آیند و حاصل یا باقی متساوی فرام آید در صورت
 آن اشیا متساوی بوزن باشند و مقداربری که هر یک بشمار و واحد اصغاف متساوی معین شد
 یا آنکه اجزاء معین آن مقدار واحد باشند بصورت آن مقادیر با خود برابر باشند و مقدار
 که مساوی اعظم باشد اعظم است و مساوی اصغر اصغر و کل از جز خود اعظم می باشد و فایده
 واضح باد که منهدسان تعریف نقاط و مقادیر و زوایا بجز وقت جمع کنند و هر واحد بدان
 معلم سازند تا معین در ادا می مقصود بهر یک اشارت توان نمود اما چون او با طفره را
 استعمال بکنند و مثل حروف تحریر دائم منفصل می باشد لهذا هر آینه تاس و او را استعمال
 بکنند مگر شنبه و ذو هر گاه مقدر می بدگر مختلط نباشد در حین تعریف حروف واحد کافیهست و
 اگر به آن متن از جسم باشد و حین اخلاط حد را روح است و زوایا در سطح یا
 ضلعی را بجا حروف و دایره را بسط حروف بضمیر کنند و هر دو در احکام سطوح زوایا و سطح
 مستقیمه لا سلب استحقاق بچهل و نه شکل و هر گاه دو ضلع یک زاویه که بیازند است
 از مثلثی برابر باشد دو ضلع و یک زاویه را که میان آنهاست از مثلث دیگر هر یک

در هر دو زاویه مساوی و در هر دو ضلع مساوی باشد
 برای مثلث چنانچه در دو مثلث است abc و abd برابری دو زاویه
 آبرابر زاویه درین هنگام ضلع bc لا محاله مساوی ضلع bd باشد و زاویه b برابر زاویه d باشد
 و زاویه c برابر زاویه e و مثلث bcd زیرا که هرگاه توهم کنیم تطبیق ضلع b با d و زاویه
 که طرف b بر طرف d منطبق شود درین هنگام زاویه c خواه نخواهد بود و زاویه e منطبق گردد و بنا بر
 مساویات دو ضلع bc و bd و زاویه a و تساوی دو ضلع ac و ad

منتهی است که فقط در برهه انطباق پذیرد و ظاهر است که
 درین هنگام ضلع b در هر دو نیز منطبق گردد در انطباق اطراف
 حاصل کننده و الا لازم آید که فقط b در هر دو مستقیم آید

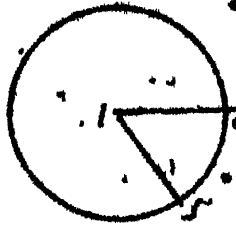
بسطی احاطه کرده باشند و مابین باطل است پس مطلوب ثابت باشد بیستی خواهد بود
 بزحمتی محدود و مثلثی رسم کنیم که هر سه ضلع آن برابر باشند مانند خط ab پس فقط آرا مرکز c است
 بعد ab دایره b رسم می شود. سازیم باز فقط b را مرکز کردانیده بعد b دایره c
 رسم کنیم تا دایره c اولی را مثل b بر نقطه d قطع کند و وصل کنیم ac و bc را و درین هنگام مثلث abc
 مساوی الاضلاع پیدا شود زیرا که دو ضلع ac و bc از مرکز دایره c است
 برآمده تا محیطش منتهی آید و مساوی باشند و همچنین دو ضلع ab و bc
 که از مرکز دایره b خارج و تا محیطش رسیده اند نیز برابرند پس

abc که مساوی است اند با خود با برابر باشند و همین مراد ما بود و c بیستی خواهیم که این نقطه معروف
 خطی کشیم که مساوی خط معروف محدود و باشد مثل نقطه ac و وصل کنیم میان نقطه ac و یکی از
 دو طرف cb یا bc و رسم کنیم بر آن مثلث abc و متساوی الاضلاع و بر نقطه b بعد b
 دایره c رسم کنیم ساق ac را تا بر محیط این دایره بر نقطه e منتهی شود بعد e رسم کنیم bc
 بعد e دایره c رسم کنیم ساق ac را تا بر استقامتش تا نقطه h که بر محیط این دایره است
 پس خط ac که از نقطه a کشیده شده است برابر خط bc باشد زیرا که دو خط ac و bc
 که هر یک نصف قطر دایره c است و اند مساوی اند و چون
 از نیب ac و خط bc که برابرند اسقاط کنیم b و ac برابر
 باقی مانند b و bc بر c است و بنا بر بودن هر یک

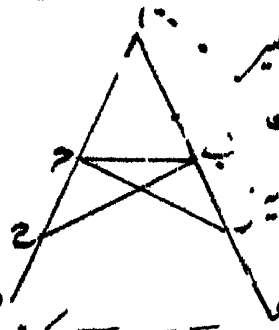

تصمیم نظر داریم و در پس این است که بر این است که در این است و می آید و بین آنهاست
 و می خواهیم که از خطی دراز مثل خطی کوتاه جدا کنیم و باید که خط طویل است باشد و قمر

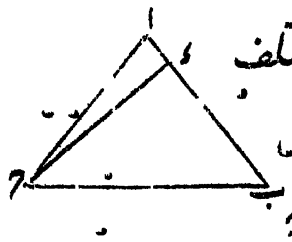
و خارج کنیم از نقطه آ خط آ که برابر خط ج و در سمت کنیم بر نقطه آ بعد ج
 آ و دایره پس محیط این دایره از خط آ ب خط آ ه برابر خط ج
 آ یعنی برابر ج جدا می کند و دو زاویه که بالای قاعده

مثلث مساوی الساقین باشند برابرند و همچنین آن دو زاویه که زیر آن پیدا می شوند بوجه
 اخراج هر دو ساق مانند دو زاویه اب ج ا ح از مثلث است که در آن پهنای آ ب آ
 مساوی اند و همچنین دو زاویه د ه د که تحت قاعده است بعد اخراج دو ساق
 مذکور سوی د ه پیدا شده اند و بجه اثبات مدعا تعیین کنیم بر خط د ه نقطه ر و جدا کنیم ا ر
 آ ح مثل سار و وصل کنیم دو خط س ح ح ر ب د گوئیم که در دو مثلث ح آ ر و ح ر ب
 ح آ د و زاویه آ مساویست مر ضلع س آ ح و زاویه آ را بدین سبب دو ضلع ح آ ر و ح ر ب که باقی

اند ازین دو مثلث برابر باشند و همچنین دو زاویه اب ج ا ح که در نظر
 یکدیگر اند و دو زاویه ر ج ب و ر ج ا که در دو مثلث س ر ج و ح ر ج
 دو ضلع س ر ج و زاویه ر مساویست مر دو ضلع ح ج ح و زاویه ج
 ح ا پس دو زاویه ر ح ج و ح ر ج مساوی باشند و چون این دو

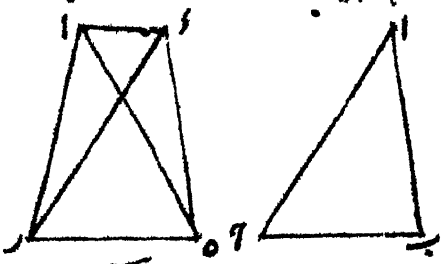
مساوی را از دو زاویه ا ح ر است که مساوی بودند بنده ازینم دو زاویه ا ح ر که فوق
 قاعده اند متساوی باقی مانند و از بیان گذشته تساوی دو زاویه ح ر ج که تحت قاعده
 اند نیز ثابت گشت و این شکل را مهندسان شکل مامونی خوانند و هرگاه در مثلثی دو
 زاویه متساوی باشند دو ضلع منویر آنها نیز متساوی باشند مثلاً در مثلث ا ح د و زاویه

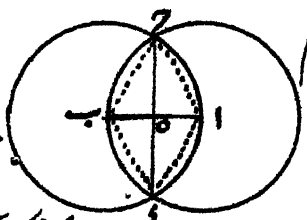
ح د متساوی اند گوئیم که دو ضلع ا ح و ا د نیز متساوی اند و الا مختلف
 باشند و باید که ا ح اطول باشد و جدا کنیم از ا ح مثل ا ح د و وصل
 کنیم د ر ا پس در دو مثلث ا ح د و ح ر د دو ضلع ا ح د و زاویه

ا ح د مساویست دو ضلع د ح د و زاویه د ح د را لهذا بچشم شکل آ این هر دو مثلث
 مساوی باشند با وجودی که کل وجوه این خلف است پس مطلوب ثابت باشد پس
 نیز هر یک از اضلاع سه گانه مثلث برابر باشد هر یک از اضلاع مثلث دیگر را بر سبیل تناظر

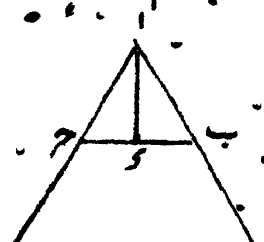
دو درین یک نامند و ایضا ~~بر دو مثلث~~ بر دو مثلث برابر باشند و مثلث. مثلث مثلث و دو مثلث
 است و در ضلع آب برابر نیست ضلع آءه زاویه آءه و زاویه آءه برابر است گوئیم که زاویه آءه برابر
 است زاویه آءه و زاویه آءه برابر زاویه آءه و زاویه آءه برابر است که هر گاه توهم کنیم تطبیق مثلث
 س ج یا ب و ضلع آءه و مثلث پ مثلث از دو حال خالی نخواهد بود که نقطه آءه بر مینطبق شود یا نه
 اگر تطبیق حکم اظهر باشد در غیر انطباق وصل کنیم دو زاویه آءه و آءه مساوی باشند
 بنا بر کتب بسیاری دو ساق آءه و زاویه آءه اصغر است
 از زاویه آءه آءه پس از زاویه آءه نیز اصغر باشد
 و زاویه آءه اصغر است از زاویه آءه لفظاً زاویه آءه

اصغر کثیر باشد از زاویه آءه لیکن مساویست برای آن بحر برابر بودن دو ساق زاویه آءه این
 خلف است پس مدعا ثابت باشد \therefore چ میخوایم که خط محدود را بدو نیم سازیم مانند خط
 آب بسنگ کنیم را بعد خط د آءه و برت همچنین د آءه دو وصل کنیم که اگر که البته آب را
 بر نقطه آءه تنصیف نماید زیرا که چون وصل می کنیم خطوط آءه آءه و چهار کانه را در دو مثلث
 آءه آءه اضلاع نظائر متساوی حاصل آیند پس یک شکل متقدم
 زوایای نظائر نیز متساوی باشند و چون دو زاویه آءه آءه
 مناظر اند متساوی باشند بدین جهت در دو مثلث آءه
 آءه دو ضلع آءه و زاویه آءه مساوی دو ضلع آءه و زاویه آءه است پس یک شکل
 دو خط آءه آءه متساوی باشند و همین مراد است \therefore چ میخوایم که زاویه مفروضه را بدو
 نیم کنیم مانند زاویه آءه پس بر یک ضلع آن نقطت معین سازیم و آءه را مثل آءه کردانیم و وصل کنیم
 آءه را در نقطه آءه بقوت شکل متقدم آنرا دو نیم سازیم و خط آءه وصل کنیم پس زاویه آءه بدین خط
 بدو زاویه آءه آءه متساوی تقسیم می یابد بنا بر متساوی
 اضلاع نظائر دو مثلث آءه آءه و بودن این دو زاویه آءه
 نظیر یکدیگر و هو المراد \therefore چ میخوایم که از نقطه آءه
 بر خط غیر محدودی بر این خط قائم سازیم مثل نقطه آءه که بر خط آءه واقع است و معین کنیم
 بیان آب نقطه آءه و جدا کنیم از آءه آءه مثل آءه و رسم کنیم بر آءه مثلث آءه متساوی الاضلاع
 و وصل کنیم آءه را که این خط عمود باشد بر آءه زیرا که در دو مثلث آءه آءه

اصغر کثیر باشد از زاویه آءه لیکن مساویست برای آن بحر برابر بودن دو ساق زاویه آءه این
 خلف است پس مدعا ثابت باشد \therefore چ میخوایم که خط محدود را بدو نیم سازیم مانند خط
 آب بسنگ کنیم را بعد خط د آءه و برت همچنین د آءه دو وصل کنیم که اگر که البته آب را
 بر نقطه آءه تنصیف نماید زیرا که چون وصل می کنیم خطوط آءه آءه و چهار کانه را در دو مثلث
 آءه آءه اضلاع نظائر متساوی حاصل آیند پس یک شکل متقدم
 زوایای نظائر نیز متساوی باشند و چون دو زاویه آءه آءه
 مناظر اند متساوی باشند بدین جهت در دو مثلث آءه
 آءه دو ضلع آءه و زاویه آءه مساوی دو ضلع آءه و زاویه آءه است پس یک شکل
 دو خط آءه آءه متساوی باشند و همین مراد است \therefore چ میخوایم که زاویه مفروضه را بدو
 نیم کنیم مانند زاویه آءه پس بر یک ضلع آن نقطت معین سازیم و آءه را مثل آءه کردانیم و وصل کنیم
 آءه را در نقطه آءه بقوت شکل متقدم آنرا دو نیم سازیم و خط آءه وصل کنیم پس زاویه آءه بدین خط
 بدو زاویه آءه آءه متساوی تقسیم می یابد بنا بر متساوی
 اضلاع نظائر دو مثلث آءه آءه و بودن این دو زاویه آءه
 نظیر یکدیگر و هو المراد \therefore چ میخوایم که از نقطه آءه
 بر خط غیر محدودی بر این خط قائم سازیم مثل نقطه آءه که بر خط آءه واقع است و معین کنیم
 بیان آب نقطه آءه و جدا کنیم از آءه آءه مثل آءه و رسم کنیم بر آءه مثلث آءه متساوی الاضلاع
 و وصل کنیم آءه را که این خط عمود باشد بر آءه زیرا که در دو مثلث آءه آءه

اصغر کثیر باشد از زاویه آءه لیکن مساویست برای آن بحر برابر بودن دو ساق زاویه آءه این
 خلف است پس مدعا ثابت باشد \therefore چ میخوایم که خط محدود را بدو نیم سازیم مانند خط
 آب بسنگ کنیم را بعد خط د آءه و برت همچنین د آءه دو وصل کنیم که اگر که البته آب را
 بر نقطه آءه تنصیف نماید زیرا که چون وصل می کنیم خطوط آءه آءه و چهار کانه را در دو مثلث
 آءه آءه اضلاع نظائر متساوی حاصل آیند پس یک شکل متقدم
 زوایای نظائر نیز متساوی باشند و چون دو زاویه آءه آءه
 مناظر اند متساوی باشند بدین جهت در دو مثلث آءه
 آءه دو ضلع آءه و زاویه آءه مساوی دو ضلع آءه و زاویه آءه است پس یک شکل
 دو خط آءه آءه متساوی باشند و همین مراد است \therefore چ میخوایم که زاویه مفروضه را بدو
 نیم کنیم مانند زاویه آءه پس بر یک ضلع آن نقطت معین سازیم و آءه را مثل آءه کردانیم و وصل کنیم
 آءه را در نقطه آءه بقوت شکل متقدم آنرا دو نیم سازیم و خط آءه وصل کنیم پس زاویه آءه بدین خط
 بدو زاویه آءه آءه متساوی تقسیم می یابد بنا بر متساوی
 اضلاع نظائر دو مثلث آءه آءه و بودن این دو زاویه آءه
 نظیر یکدیگر و هو المراد \therefore چ میخوایم که از نقطه آءه
 بر خط غیر محدودی بر این خط قائم سازیم مثل نقطه آءه که بر خط آءه واقع است و معین کنیم
 بیان آب نقطه آءه و جدا کنیم از آءه آءه مثل آءه و رسم کنیم بر آءه مثلث آءه متساوی الاضلاع
 و وصل کنیم آءه را که این خط عمود باشد بر آءه زیرا که در دو مثلث آءه آءه

بر خط غیر محدودی بر این خط قائم سازیم مثل نقطه آءه که بر خط آءه واقع است و معین کنیم
 بیان آب نقطه آءه و جدا کنیم از آءه آءه مثل آءه و رسم کنیم بر آءه مثلث آءه متساوی الاضلاع
 و وصل کنیم آءه را که این خط عمود باشد بر آءه زیرا که در دو مثلث آءه آءه

ظایر مساوی اند پس حجم شکل شش ضلعی یا بیضی نظیر آن در این دو زاویه برابر است
 و دو زاویه را آن زاویه که شش ضلعی آن دو وجه خط را پیدا کند قائمه باشد

و خط را عمود باشد یا نه اینجاست که از نقطه که میان خط مفروض
 غیر محدود است بر آن عمودی کشیم و باید که نقطه آ باشد و خط شش ضلعی کنیم در خط بی جهت آ

نقطه و رسم کنیم بر آنچه از دایره هر که لا محاله قطع خواهد کرد قطب است و باید دو نقطه و در تقاطع
 این خط و در هر نقطه ج و وصل کنیم خط آ ج را که بیش بیان شکل منقدهم
 بر خط عمود باشد پس وقتیکه قائم شود خطی مستقیم بر خط است

خود بجهت وضعی که باشد پیدا شود از دو پهلوهای آن دو زاویه که آن هر دو قائمه باشند یا اگر یکی حاده
 بود و دیگری منفرجه اما هر دو معا بر برابر قائم باشند چنانچه خط است بر خط قائم شد و دو زاویه است
 است و بود آمدند پس اگر آن عمود باشد بر خط ظاهر است که هر دو زاویه حاده قائم باشند

و اگر عمود نباشد از آن عمود است که کشیم در صورتی که زاویه می شوند
 است که است و چون دوم را بر اول زیاد کند هر سه زاویه

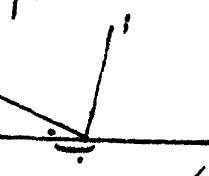
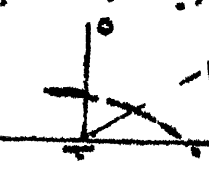
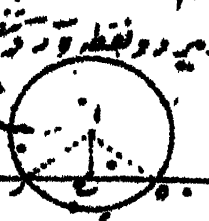
و دو قائم حاصل می شود اگر بر سیوم افزانید همان دو زاویه که اولی حاد شده بودند فراسم
 می آیند پس مساوات آنها معاد دو قائم ثابت باشد پس هر گاه دو خط متصل شود
 نقطه از خط بیوم از دو پهلوهای آن پیدا سازند آن خط دو زاویه قائم یا محاسنای دو قائم در صورت

آن هر دو خط بر استقامت متصل شده خط واحد گردند چنانچه متصل شدند بنقطه است از خط است و دو خط
 است و پیدا شدند دو زاویه است که برابر دو قائم گوئیم که خط است و خط مستقیم واحد باشد
 و اگر چنین نباشد پس خط است خط مستقیم واحد باشد و حکم شکل منقدهم

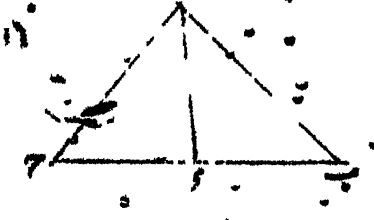
دو زاویه است که مثل دو قائم است برابر دو زاویه است
 است با باشد و چون زاویه است مشترک را اسقاط کنیم دو زاویه است که کل و جز مساوی یا حتی
 مانند این خلف است پس حکم مذکور ثابت باشد پس دو زاویه متقابل که از تقاطع دو خط

مستقیم پیدا می شوند برابر می باشند مانند دو زاویه است که است که از تقاطع دو خط است و حاد
 اند چون حکم شکل است دو زاویه است که هر دو مثل دو قائم اند همچنین دو زاویه است که است از آنجا
 اسقاط زاویه است مشترک دو زاویه است که است مساوی باقی مانده

در این خط است دو زاویه است که است نیز برابر اند پس دعوی ثابت است
 است

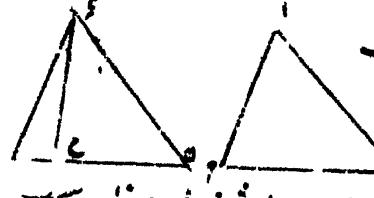

پس در حالت ثابت باشد ... دو ضلع از مثلثی أطول از دیگری ...
در ضلع احد است از مثلث است أطول است از مثلث دیگر و تصنیف کنیم ...
ایه و گوئیم که زاویه آنکه که خارج است از مثلثی اعظم باشد از زاویه ...
اعنی زاویه آب پیور مثلث آب و ضلع اب که در زاویه اعظم است أطول باشد از ضلع
ب که در زاویه اصغر همچنین زاویه آنکه خارج از مثلث است اعظم است از زاویه آب
اعنی زاویه آ و آلهذا در مثلثی اعظم ضلع احد أطول باشد

از آن پس مجموع س ا و ب أطول باشد از مجموع س ب و ج
که س ج است و هندسان این شکل را جاری گویند

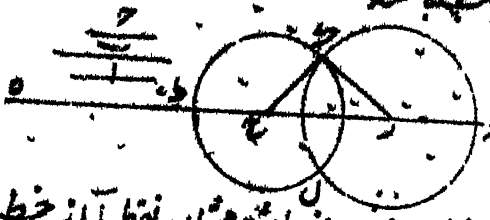
و یط ٢٠ هر گاه برابر باشد دو زاویه و یک ضلع از مثلثی دو زاویه و یک ضلع را
از مثلثی دیگر در صورت باقی اضلاع و دو زاویه متساوی باشند یک منظره را
و جنس مثلث او بلند که در ر و مثلث آب که در زاویه مساوی زاویه باشد
و زاویه مساوی زاویه زاویه اول تساوی دو ضلع است هر که میان دو زاویه
مفروض تساوی از و گوئیم کنیم تطبیق س ا ب و ر و مثلثی بر مثلثی پس زاویه س ب
زاویه س ج شود با بر تساوی که در همین زاویه هر زاویه را از این جهت است بره
شود و آبر و نقطه آ بر نقطه ب و مطلوب حاصل گردد و اگر تساوی دو ضلع است
باشد پس در این تطبیق است بره و در مثلثی از مثلثی زاویه است البته بر زاویه منطبق
شود با بر تساوی و خط س که بره و در نیوف ضرور است

که نقطه ج بر نقطه ر نیز منطبق گردد چه اگر جدا افتد مثل نقطه ج لازم
آید که در زاویه ج و ر و خارج بود و در خط از مثلثی ج ر متساوی باشد این خلاف است

پس در حالت ثابت باشد و اگر تساوی دو ضلع آ و ب باشد برین فیاس و جوی ثابت گشته
و بیخواییم که مثلثی رسم کنیم که هر سه ضلع آن تساوی باشد مفروض باشد شبهه
مجموع هر دو ضلع از بیوم مد از تر بود مثلا خطوط مفروضه است و خطی دیگر که فرض کنیم نقطه
انجست محدود باشد و جدا کنیم تا آن که مثل آ و ر ج مثل س ج ط منس و رسم کنیم
ر که بعد از دایره و کمال و بیج کمال را بره ط کمال و بفرود است و خطی کن این
دو وارد در نقطه کمال و وصل کنیم میان یکی از دو نقطه که خطی است و دو مرکز

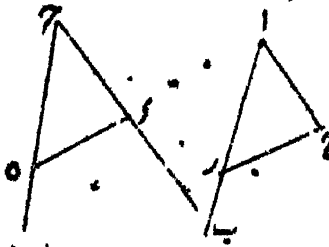
دارد و در خط AC پس مثلث ABC بر سطح مظلوم مسدود شد

نه بر اگر ضلع AC در سطح مظلوم است و در سطح

مثلث ABC که بیرون خط AC است

میخوایم که بر نقطه مقرونه از خطی زاویه بسیاریم که مثل زاویه مفروضه باشد مثلاً بر نقطه A از خط

است مثل زاویه ABC پس معین کنیم بر دو ضلع زاویه دو نقطه

نقطه B و C وصل کنیم BC را و عمل کنیم بر AB با اتصال نقطه AC

که بقضا غش مساوی است مثلث ABC در BC باشد و آن

مثلث ABC است نبوی که ضلع از مساوی AC باشد و AC مساوی BC در AC مساوی BC

لذا بچگونگی شکل ABC زاویه ABC با AC برابر زاویه ACB با BC و هر دو خط که واقع شود بر آن خطی

دیگر دو زاویه متبادله از زوایای حاد شود و AC موازی باشد AC موازی با BC

ایشان بر دو خط AC و BC واقع شود و دو زاویه ACB و BCA در AC موازی است BC باشد پس در

گوئیم که دو خط AC و BC موازی باشند چه اگر در میان آنها نوازی است نباشد پس در

جهتی بود را در AC موازی شود مثلاً در جهت AC بر نقطه C در BC موازی AC

پیدا می شود و یکی از دو متبادله که زاویه ACB و BCA است

از آن مثلث ABC خارج واقع شده و دیگری که

در راست بمقابل آن داخل واقع گشته این داخل و خارج مساوی اند و این معنی

بچگونگی شکل ABC است پس دو خط AC و BC موازی باشند لهذا موازی باشد

در هرگاه واقع شود بر دو خط خطی ثالث و زاویه خارج مساوی داخل باشد این

دو داخل در یک جهت مساوی دو قائمه باشند درین هر دو صورت آن دو خط موازی

باشند مانند دو خط AC و BC که خط AC بر آنها واقع شد و زاویه ACB در خارج مثلث مساوی

در داخل BC و در داخل AC و در BC موازی است AC موازی BC باشد پس

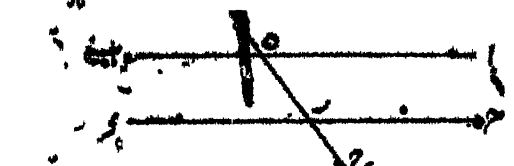
موازی اند زیرا که چون زاویه ACB در خارج مساوی است BC موازی AC باشد پس

زاویه ACB در BC موازی AC باشد پس موازی است AC موازی BC باشد پس

زاویه ACB در BC موازی AC باشد پس موازی است AC موازی BC باشد پس

دو متبادله که زاویه ACB و BCA در AC موازی است پس موازی است

موازی خط مغزونی باشد و باید که نقطه آن بود و خط
 موازی خط مغزونی باشد و باید که نقطه آن بود و خط

س و معین کنیم بر خط ح نقطه د نظیر ما که اتفاق افتد و وصل کنیم آنچه را و تبنازیم بر نقطه آ از خط
 آ و زاویه آه مثل زاویه آت و خارج کنیم خط آه زاویه
 جانب ه در این خط موازی س باشد بکم شکل است

زیرا که دو زاویه آت و آه متبادله می گردند **الک** خط طی که موازی خط واحد باشد همیشه
 نیز موازی بود مانند دو خط است ح و ح که موازی خط ه زانند با خود تا نیز موازی باشند پس ه را اگر

در وسط واقع شده باشد گوئیم که اگر آت و موازی
 نباشند ضرور است که بجای متلاقی شوند مثلا از جهت

س و بیح ملاقات نمودند این مستلزم است که چون ه از جهت بیخارج کرده شود ملاقی
 یکی از دو خط است ح و طایقی شود و حال آنکه موازی آنها بود این خلف است پس آت ح و
 اصلا ملاقی نشوند و موازی باشند و اگر ه بر طرف واقع شود در این صورت نیز گوئیم که اگر آت ح و
 موازی نباشند پس بر نقطه ح ملاقی شوند و بعد متلاقی ظاهر گردد که این دو خط در جانب ح موضوع بر

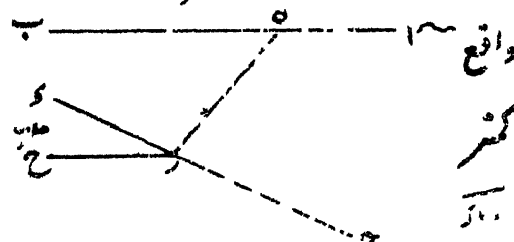
تقارب اند و بجانب آ ح موضوع بر تباعد و چون خط
 است ح مثلا بالفرض موازی ه راست باید که موضوع

بر تقارب و تباعد نباشد لیکن خط ح و ح از خط است ح موضوع بر تباعد تقارب است پس باید
 که از خط ه در نیز چنین باشد و حال آنکه بالفرض موازی او است این خلف است پس میان آت ح و

اصلا ملاقات نبود از این جهت موازی باشند **الک** هرگاه هر دو خط خطی واقع شود
 دو زاویه داخله که در یک جهت اند کمتر از دو قائمه باشند در این صورت آن هر دو خط اگر در این
 جهت خارج گردند خواهند خواست ملاقات نمایند چنانچه واقع

شد خط ه بر دو خط است ح که در دو زاویه در آن جهت کمتر
 از دو قائمه اند پس گوئیم که در خط است ح و ح نیز از این جهت

خارج کرده شوند البته ملاقی گردند زیرا که اگر ملاقات نکند پس نخواهند بود اما موازی می و چون زاویه
 ه و با زاویه ه کمتر از دو قائمه است و زاویه ه با همان زاویه پیش دو قائمه است لهذا زاویه

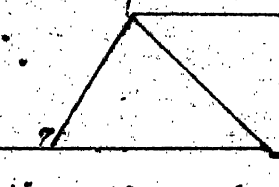
و در هر دو ضلع آن دو زاویه در داخل متقابل می باشد و هر دو ضلع آن دو زاویه در خارج متقابل می باشد
 تا بر تساوی این دو ضلع و خطی که نیز بر او می خط است باشد پس دو خط بر دو زاویه که بر او می
 است اندک شکل مقدم شود و لیکن بر نقطه تلاقی آن دو خط متقابل می باشد
 با خط آ ب با هم در دو ملاقی شوند و با خط آ ب با هم در دو ملاقی شوند و با خط آ ب با هم در دو ملاقی شوند
 و وقوع شود و دو زاویه در داخل که در یک جهت اند برابر و دو قائمه باشند و نیز هر دو متبادله با خود
 برابر شوند و در داخل مثل خارج باشد مثلا دو خط آ ب و ج د موازی اند و خط ه ر بر آنها واقع
 شد گویم که دو زاویه بی ریح ه ر ج و مساوی دو قائمه اند چرا که اگر کمتر از دو قائمه باشند لازم
 آید که این دو خط از جهت آ ب و ملاقی شوند بکم شکل مقدم و اگر کمتر از دو قائمه باشند لازم آید

که دو زاویه بی ریح ه ر ج و در داخل در جهت دوم اند اقل از قائمه باشند بنا بر بودن هر چهار زاویه مثل چهار قائمه پس دو خط
 در جهت آ ب ملاقات نمایند این خلف سبب پس جمیع حکم ثابت

الح

باشد هر مثلثی که بیرون کرده شود ضلعی از آن زاویه که خارج
 پیدا کرد مساوی مجموع دو زاویه داخل متقابل می باشد و هر سه زاویه ای مثلث معادل دو قائمه
 می باشند مثلا ضلع آ ب از مثلث آ ب ج بر آورده شد تا گویم که زاویه آ ج د خارج مساوی

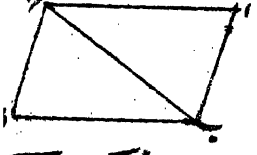

مجموع دو زاویه آ ب ج داخل است و برابر از نقطه آ خط آ ه موازی
 است درین هنگام ظاهر است که دو متبادله آ ج د و آ ب ج که حادث

اند از وقوع خط آ ه موازی است و متبادله آ ب ج و همچنین دو متبادله
 آ ب ج و آ ج د که حادث اند از وقوع خط آ ه موازی اند لهذا زاویه آ ج د که مساوی است
 زاویه آ ب ج را مساوی باشند مجموع دو زاویه آ ب ج و آ ج د بلکه مجموع آ ب ج و آ ج د را چون
 ظاهر است که زاویه آ ج د با زاویه آ ب ج مثل دو قائمه است پس مجموع دو زاویه آ ب ج و آ ج د

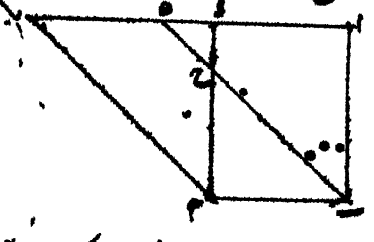
الط

با زاویه آ ب ج نیز مثل دو قائمه باشد چون دو خط برابر و موازی باشند دو
 خط واصل میان هر دو طرف آنها که در جهت واحد اند نیز برابر و موازی باشند مثل دو خط

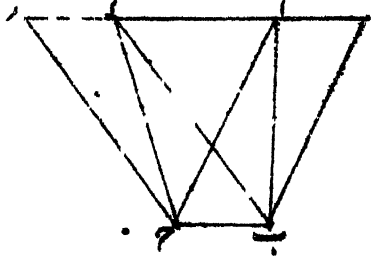

آ ب ج و که موازی و برابر اند و وصل کرده شد میان اطراف آنها دو خط
 آ ب ج و پس این دو خط نیز برابر و موازی باشند و وصل کنیم ح د را پس در دو
 مثلث آ ب ج و ح د ج دو ضلع آ ب ج و ح د ج برابر و دو ضلع آ ج د و ح د ج برابر و دو زاویه آ ب ج و ح د ج

متبادلان مساوی اند لهذا باقی زوایا و ضلع این دو مثلث متساوی باشند لکن جهت اوج
 برابر باشند و بنا بر تساوی مذکور و متبادله اوج و جانب متوازی می باشند پس هر دو المراء و ازین بیان واضح
 می شود که اضلاع و زوایای متقابل از سطح متوازی الاضلاع متساوی می باشند و قطر منصف
 آن می باشد **الف** هر دو سطح متوازی الاضلاع که بر قاعده مشترک در یک جهت مینا
 و دو خط متوازی باشند آن دو سطح برابر اند چنانچه دو سطح اسطوخودوس بر دو خط متوازی الاضلاع بر
 یک قاعده ساحت میان دو خط ساحت متوازی واقع اند و برابر باشند و وجه تساوی آن جهت
 که دو خط آه و مساوی خط ساحت اند یک شکل متقدم پس با یکدیگر هم برابر باشند و چون ساحت مشترک
 سازیم آه از متساوی فراهم آیند و در دو مثلث ساحت هر دو ضلع مساوی و زاویه ساحت

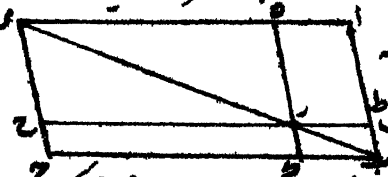
داخل مساویست دو ضلع ساحت هر دو زاویه ساحت خارج را ازین
 جهت این دو مثلث متساوی باشند و مثلث ساحت درین دو مثلث
 مشترک است چون این مشترک را اسقاط کنیم دو مثلث مساوی
 جرح و متساوی باقی مانند بده چون بدین دو مثلث متساوی بقدر مثلث ساحت را که مشترک
 است ضم کنیم دو سطح مذکور متساوی فراهم آیند و همین مدعاست **ب** هر دو مثلث
 که بر یک قاعده در جهت واحد میان دو خط متوازی باشند برابر اند همچو دو مثلث ساحت و ساحت
 که بر قاعده ساحت میان دو متوازی ساحت آه واقع اند و برای اثبات تساوی خارج کنیم خط
 ساحت موازی ساحت او هر دو موازی باقی تا ملاقی شوند آه مخرج را برد و نقطه ساحت را و حادث می شوند
 درین هنگام دو سطح ساحت و ساحت بر دو خط متوازی الاضلاع بر قاعده
 ساحت میان دو متوازی ساحت و در پس یک شکل متقدم این دو سطح
 متساوی باشند و باقی شکل اطراف هر دو مثلث نصف آن دو سطح

متساوی که هستند لهذا با هم برابر بوند و هو المراء **ب** هر دو سطح متوازی الاضلاع
 مثلث که بر یک قاعده در جهت واحد میان دو خط متوازی باشند پس سطح دو چند شده است
 می آید پور مانند سطح ساحت و مثلث ساحت که بر قاعده ساحت میان دو متوازی ساحت آه واقع
 اند و اصل کنیم ساحت را در مثلث ساحت ساحت که بر قاعده ساحت میان دو خط متوازی
 است و می باشد و ظاهر است که سطح ساحت در دو چند مثلث است ساحت است لهذا دو چند مثلث ساحت
 باشد پس نتیجه همانند که درین شکل و دو شکل ماقبل از شکل در سطح ساحت را

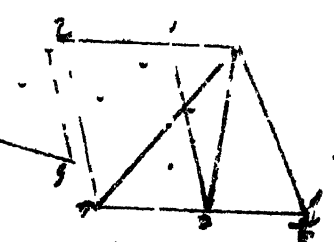
متساوی که هستند لهذا با هم برابر بوند و هو المراء **ب** هر دو سطح متوازی الاضلاع
 مثلث که بر یک قاعده در جهت واحد میان دو خط متوازی باشند پس سطح دو چند شده است
 می آید پور مانند سطح ساحت و مثلث ساحت که بر قاعده ساحت میان دو متوازی ساحت آه واقع
 اند و اصل کنیم ساحت را در مثلث ساحت ساحت که بر قاعده ساحت میان دو خط متوازی
 است و می باشد و ظاهر است که سطح ساحت در دو چند مثلث است ساحت است لهذا دو چند مثلث ساحت
 باشد پس نتیجه همانند که درین شکل و دو شکل ماقبل از شکل در سطح ساحت را

مثلث یا سطح دیگر بر دو قاعده متساوی باشند یعنی حکم ثابت باشد چنانچه با دنی بمیل ظاهر است
 و در این مسئله بر این فرضی باشند و متمم آن دو سطح متوازی الاضلاع آنکه واقع باشند میان
 سطح متوازی الاضلاع دیگر از دو پهلو ی قطر آن در حالیکه ملقات کرده باشند بر یک نقطه از قطر
 و مشارک باشند بان سطح بدو زاویه مانند دو سطح اطرافه که در سطح متوازی الاضلاع که واقع اند
 در سطح اس که بر دو پهلو ی قطر است و ملاقی اند بر قطر از ان قطر و مشارک اند سطح اس که بر دو زاویه
 در سطح اس که بر دو سطح متساوی اند چه قطر است سطح اس که بر دو مثلث است که در صورت تخصیص
 کرده است و برین نقطه سطح اس که در سطح اس که بر دو مثلث است پس هرگاه از ان دو مثلث
 دو مثلث اس که بر دو که برابر اند و دو مثلث اس که بر دو که

نیز برابر اند بنید ازیم هر دو متمم برابر باقی می مانند و همین مراد است
 که سطح متوازی الاضلاع عمل کنیم که مساوی مثلث مفروض باشد و یک
 زاویه آن مساوی زاویه مفروض بود مانند مثلث اس که زاویه آن پس بدو نیم کنیم سطح اس که زاویه
 و وصل کنیم آن را به بقوت شکل کا عمل کنیم بر نقطه از خط اس که زاویه آن در مثل زاویه آن و خارج کنیم
 از نقطه آ خط اس که زاویه آن و لا محاله ملاقی شود این خط خط اس که زاویه آن بر نقطه آن برینا بر خروج این خط
 از خط اس که بر دو زاویه که کسر از دو قاعده اند و بر آریم از نقطه اس که خط اس که موازی اس که ملاقی شود
 خط آ را بعد از خارج بر ح درین هنگام پیدا می شود سطح اس که موازی الاضلاع که با مثلث

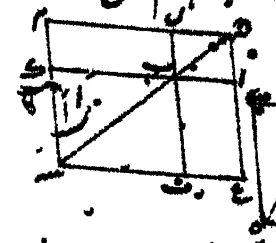
اس که قاعده اس که میان دو خط اس که موازی است از بی جهت
 درین مثلث اس که باشد و مثلث اس که نیز در چند مثلث اس که
 است از آنرا که دو مثلث اس که بر دو قاعده اس که در میان
 میان دو خط اس که موازی اند متساوی باشند پس سطح اس که بر دو
 ضعف مثلث اس که از متساوی استند و زاویه اس که از ان سطح مثلث اس که در میان
 می خواهیم که بر خط مفروض سطحی متوازی الاضلاع بسازیم که برابر مثلث مفروض باشد و زاویه
 از ان مساوی زاویه مفروض بود چنانچه خط مفروض است و مثلث اس که در زاویه اس که در بی
 بقوت شکل متقدم سطح اس که سطح متوازی الاضلاع بسازیم که مساوی مثلث مذکور است و زاویه
 ح از ان مساوی زاویه آن بود عبده آن را با ساختنش تا که بر آریم و آن را مثل سطح اس که در نیم
 و عمل کنیم بر نقطه اس که خط اس که زاویه اس که در میان اس که در میان

اس که قاعده اس که میان دو خط اس که موازی است از بی جهت
 درین مثلث اس که باشد و مثلث اس که نیز در چند مثلث اس که
 است از آنرا که دو مثلث اس که بر دو قاعده اس که در میان
 میان دو خط اس که موازی اند متساوی باشند پس سطح اس که بر دو
 ضعف مثلث اس که از متساوی استند و زاویه اس که از ان سطح مثلث اس که در میان
 می خواهیم که بر خط مفروض سطحی متوازی الاضلاع بسازیم که برابر مثلث مفروض باشد و زاویه
 از ان مساوی زاویه مفروض بود چنانچه خط مفروض است و مثلث اس که در زاویه اس که در بی
 بقوت شکل متقدم سطح اس که سطح متوازی الاضلاع بسازیم که مساوی مثلث مذکور است و زاویه
 ح از ان مساوی زاویه آن بود عبده آن را با ساختنش تا که بر آریم و آن را مثل سطح اس که در نیم
 و عمل کنیم بر نقطه اس که خط اس که زاویه اس که در میان اس که در میان

کنیم از دو نقطه مستقیم که خط که هم یک اندازه بود و خط آن یک تا ملاقی بهم شوند و ظاهر آن
که این سطح که مساوی سطح است و ط باشد بعد تمام کنیم سطح آن را که متوازی الاضلاع را از
وصل کنیم و بر آن خط که از آن جهت است که تا هر نقطه ملاقی شوند و از آن خط سطح

موازی هم کشیم و در آنجا که خارج گردانیم تا خط سطح را بدو نقطه ملاقی شوند درین هنگام سطح
معمول بر خط آن مساوی مثلث در وجه باشد و زاویه مساوی زاویه باشد

زیرا که دو سطح سطح هم منتهای گردند لهذا سطح مساوی با هم یعنی
سطح که مساوی مثلث در وجه باشد و زاویه مساوی یعنی زاویه با هم

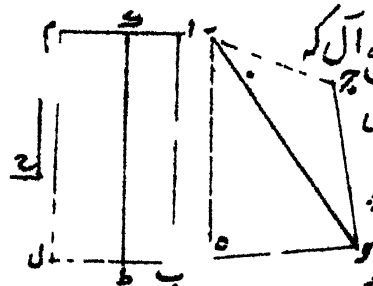
بلکه زاویه آن مساوی برابر زاویه راست

سطح متوازی الاضلاع عمل کنیم که مساوی سطح مفروض مستقیم الاضلاع باشد و زاویه از آن برابر
مفروضه بود باید که خط آن باشد و سطح در وجه و زاویه تقسیم کنیم سطح را به دو مثلث در

وجه متلاویزیم بر خط آن سطح است مساوی مثلث در وجه و زاویه که از آن مثل زاویه آن باشد و نیز
باشد و عمل کنیم بر خط سطح مساوی مثلث در وجه و زاویه که از آن مثل زاویه آن باشد و نیز

خط آن متصل واحد باشد زیرا که زاویه ط که با زاویه آن مثل دو قائمه است و زاویه ط که
مثل دو قائمه باشد و برین قیاس خط ط متصل واحد بود و سطح آن که

معمول بر خط آن است مساوی سطح در وجه باشد و زاویه مساوی
زاویه است و هو المطلوب

می خواهیم که بر خط مفروض مربع سازیم مانند خط آن پس قائم سازیم
بر خط آن از نقطه عمود آن مساوی است و برابریم از دو نقطه سطح دو خط که موازی آن

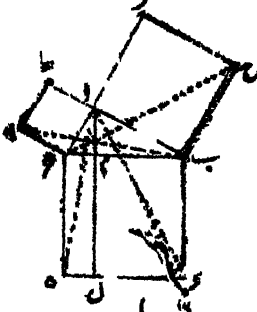
با نقطه ملاقی شوند درین هنگام مربع را حاصل می شود زیرا که خارج بودن زاویه قائمه زاویه
نیز قائم باشد بکم شکل آن و بکم شکل آن دو زاویه مساوی دو زاویه است

پس آنها نیز قائم بوند و نیز خط که برابر است و برابر است باشد لهذا بر چهار اضلاع
برابر باشند

مجموع دو مربع منلعین را چنانچه در مثلث آن زاویه قائمه است گویم که مربع سطح در
دو مربع آن را عمل کنیم هر یک از دو خط سطح را ط که باشد و بنا بر

زاویه آن را ط که از دو خط سطح متصل واحد باشد بکم شکل آن و بر

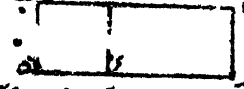
فصل اول در بیان موازی خط و در آن حالتی که قاطع باشد خط بسازد در برابر دو نقطه آن دو
 قسم شود یعنی در تصویر سطح بسازد موازی با اضلاع و وصل کنیم که در دو
 جهت است و در وضعی که است و زاویه است و زاویه است و زاویه است و زاویه
 است و است و است که این دو زاویه حاصل اند بعد لفظ نام زاویه است مشترک یا دو قابله پس یک شکل اول
 این هر دو مثلث مساوی باشند و شک نیست که مثلث ج ح ب با مربع ا ب ح بر یک قاعده
 ج ب مساوی دو متوازی می باشد و آنگاه این مثلث است این با یک مربع ج ح ب در دو چند مثلث ج ح ب
 باشد و باز مثلث ا ب ح با سطح ب م ل بر قاعده م ل دو متوازی با و آل واقع است ازین

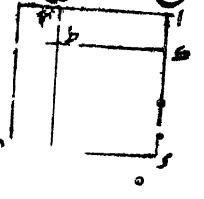
جهت سطح ب م ل و نیز دو چند مثلث ا ب ح باشد و درین هنگام مربع ا ب ح بر
 مساوی سطح ب م ل که یک قسم مربع و تراست باشد پس ازین
 آنها که دو مثلث مذکور اند و بعد وصل دو خط که آه بر همین خط ثابت کنیم
 که مربع ا ب ح مساوی سطح م ح ل که قسم دوم مربع و تراست باشد پس ازین

خط

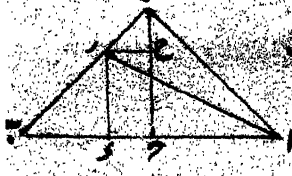
مربع و تر بر سطح ا ب ح دو وضع گشت و هوالا در این شکل مساوی است بشکل ع و س
 سطح هر خط در فین از دو قسم آن مساوی می باشد مجموع مربع میان قسم و سطح آن را در حجم دیگر
 خط آن مقسم کرده شد بر دو گویم که سطح آن در جهت مساویست مجموع مربع ح ب و سطح ج ح ب
 و رسم کنیم بر ح ب سطح ح ب ع و در تمام کنیم سطح ا ب ح را چون آرساوی است است پس مساوی
 ح ب نیز باشد لهذا سطح آه سطح ا ب و قسم ح ب باشد و سطح آه سطح هر دو قسم آه ح ب بود

پس درین هنگام ظاهر گشت که سطح آن در جهت مساویست مجموع
 مربع ح ب و سطح آه ح ب را که مربع خط مساویست مجموع مربع ح ب و قسم آن را در جهت
 مساوی در قسم دیگر و باید که خط ا ب باشد مقنوم بر ح ب که مربع آن مساویست دو مربع آه ح ب و ح ب
 سطح آه ح ب را و رسم کنیم بر آه ح ب مربع آه ح ب و بکنیم در برابر ح ب که آه ح ب است
 و برابر بر آن چو خط ط که موازی با آه درین هنگام مربع آه چهار سطح متوازی را ضلع قاعده
 مقسم شد و یک شکل الط اضلاع متقابل هر واحد مساوی باشند و ظاهر است که سطح آه ح ب مربع
 است و بنا بر تساوی آه ح ب و سطح ک م ل مساوی باشد و ظاهر است که سطح آه ح ب مربع
 ح ب یعنی ح ب است و سطح ط ح نیز مثل سطح آه باشد بنا بر تساوی آه
 ح ب و بنا بر تساوی آه ح ب و سطح ط ح دو چند سطح آه در جهت باشد

در خطیکه درونیم کرده شود و با آن خط که در
 هم مساوی میشود و دو چند مجموع مربع نصف و مربع تمام
 و در نیم کرده شده بر آن از قسمت نموده شد بر آن کس که مجموع دو
 است مساویست دو چند مجموع آن که را و سایر اثبات مدعا بر آنیم از نقطه آ عمود
 کشیم که آ ه تا به بلند بر آنیم از نقطه آ خطی موازی با ح ه و از نقطه آ خط موازی با ح ه
 وصل کنیم که آ ه تا به بلند بر آنیم از نقطه آ خطی موازی با ح ه و از نقطه آ خط موازی با ح ه

و مثل کنیم که آ ه تا به بلند بر آنیم از نقطه آ خطی موازی با ح ه و از نقطه آ خط موازی با ح ه
 برابر اند مربع ح ه همیشه که را و در زاویه آ ه ه قائمه باشد
 از دو زاویه آ ه ه و نصف قائمه باشد شکل ه و آ و ازین جهت
 زاویه آ ه ه که مرکب ازین دو نصف قائمه است قائمه باشد و نیز در مثلث آ ه ه چون زاویه آ ه ه
 نصف قائمه است و زاویه آ ه ه قائمه زاویه آ ه ه نصف قائم باقی ماند و آ ه ه برابر باشند
 و بمثل بیان شو کرد در مثلث ح ه ه در دو ضلع ح ه ه برابر باشند بعد فهمید این مقدمات که کسب
 برابری آ ه ه و ح ه ه بود و چند مربع آ ه ه باشد بشکل عروس و همچنین مربع ه ه و چند مربع ح ه ه
 یعنی آ ه ه باشد لهذا دو مربع آ ه ه یعنی مربع آ ه ه و مربع آ ه ه یعنی دو مربع آ ه ه و چند مربع
 آ ه ه باشند و هو الله علی ما یشره

خط دیگر در صورت مجموع مربع خط مع افزونی و مربع افزونی مساویست جمع دو چند مربع نصف خط و
 مربع نصف مع افزونی را چنانچه نصف کرده شد خط آ ب بر آن افزوده شد بر استقامتش خط آ ب که
 که مجموع دو مربع آ ه ه مساویست دو چند مجموع دو مربع آ ه ه و را و باید که از نقطه آ خطی عمود
 کشیم مثل آ ه و وصل کنیم آ ه ه را و بر آنیم از نقطه آ خطی موازی با ح ه و از نقطه آ خطی موازی
 ح ه در حالیکه ملاقی شود و برابر بر آن بگیریم ه ه را تا بر نقطه ح ملاقی شوند و وصل کنیم
 آ ه را و بمثل بیان کرد در شکل مقدم گذشت زاویه آ ه ه قائمه باشد و بسبب توازی آ ه ه و آ ه ه
 زاویه آ ه ه و نیز قائمه باشد و بعد اسقاط زاویه آ ه ه نصف قائم زاویه آ ه ه و نیز نصف قائم باشد
 و زاویه آ ه ه قائم است ازین جهت در مثلث ه ه ه زاویه آ ه ه هم نصف قائم باقی ماند و کسب
 شکل آ ه ه و ضلع ه ه را و مساوی باشند و بمثل این بیان گوئیم که در مثلث ح ه ه چون نیز ضلع
 ح ه ه برابر اند و بعد این فهمید که چون آ ه ه برابرند لهذا مربع آ ه ه مساوی دو چند

مسادای باشد مربع قسم گمان را مثل خط است و در سهم کنیم بر آن مربع آن است و در سهم کنیم مربع آن را
 کنیم مساوی را و بیرون کنیم و آن را مساوی کرده بگردانیم و در آن مثل است و در سهم کنیم بر آن مربع آن است
 آن را خط که همان قسمت پذیرد اما مطلقا تقسیم پس از این قسمت است که جمیع آن است
 این است یعنی آن را در دو بند داریم و مشترک را باقی ماند آن طول از آن یعنی از آن خطها است بر خط
 منقسم شود و در آن خط خارج کردانیده بیان تقسیم مفید کنیم که چون خط آن را دو نیم کرده شده
 شد بر استقامت آنرا لهذا یک شکل است سطح در در آن با مربع آن مساوی است مربع در در یعنی

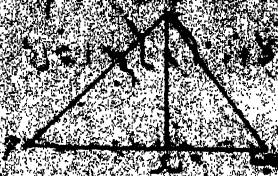
یک در مربع که آن را در دو بند داریم و مشترک را باقی ماند سطح در در آن
 یعنی در آن سطح یک است مساوی مربع آن که آن است و هرگاه
 سطح که مشترک را بیندازیم مربع ز ط که مربع قسم طول است برابر سطح
 آن باقی ماند و سطح خط که یعنی آن در ط است پس ثابت

گردیده هر مثلث که منفرج الزاویه باشد پس مربع و ترزاویه منفرجه کلان
 از مجموع مربع دو ضلع بقدر دو چند سطح قاعده یعنی ضلعی که واقع شود بر آن عمود از یکی دو زا
 و در گذری که واقع شود از آن ضلع بعد از اجتناب میان زاویه منفرجه و موقع عمود چنانچه در مثل
 زاویه منفرجه است پس مربع آن از آن عمود است بر ضلع آن که در اینجا بقاعده موسوم است
 و لا محاله واقع شود بر آن قاعده بعد از اجتناب از جانب پس گوئیم که مربع آن اعظم است از
 با آن بقدر دو چند سطح آن در آن زیرا که آن موسوم است بر آن از این جهت مربع آن مساوی
 مجموع دو مربع آن را مع دو چند سطح آن در آن یک شکل آن و چون مربع آن را مشترک سازیم

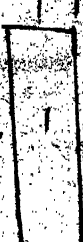
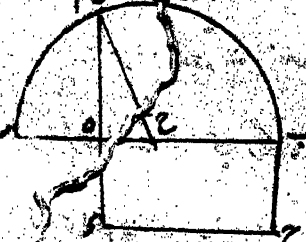

دو مربع آن که یعنی مربع آن مساوی مجموع دو مربع آن که یعنی مربع
 آن و مربع آن دو چند سطح آن در آن پس از این بیان واضح شد که مربع

آن اعظم است از دو مربع آن در آن بقدر دو چند سطح آن در آن و هو المراد
 قاعده هر مثلث اصغر می باشد از مجموع ضلع آن بقدر دو چند سطح قاعده در مقداری که

در این مورد که در این کتاب مذکور است که هر دو مثلث که بر یک پایه و بر یک ارتفاع باشند مساوی است
 و در این مورد که در این کتاب مذکور است که هر دو مثلث که بر یک پایه و بر یک ارتفاع باشند مساوی است
 و در این مورد که در این کتاب مذکور است که هر دو مثلث که بر یک پایه و بر یک ارتفاع باشند مساوی است

بر نقطه ج معترض نصف دایره رطاب و خارج کنیم ضلع ب ه را
 تا بر محیط نقطه ط رسد پس خط ه ط ضلع مربع مطلوب باشد زیرا که
 ب ه نصف است و ط ه نیز نصف است پس سطح ب ه ط ه

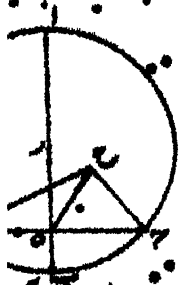
دره که بعینه سطح ب ه است با مربع ج ه مساویست مربع ج ه یعنی مربع ج ه با یک شکل با یک
 مساویست دو مربع ج ه ط ه و اسقاط کنیم مربع ج ه مشترک را باقی مانده سطح ب ه دره که بعینه

سطح مساوی مربع ج ه ط ه و همین مطلوب است تمام شد جز دوم از خزینه اول **حزب سوم**
 در احکام دو اوردنی و خواص خطوط و زوایا که بمقابلیه دو انرسلت می شود نشی و پیشه شکل
 تبصره و دو ایرتساویه آنند که انصاف اقطار آنها مساوی باشد خط مماس دایره آن خط

مستقیم است که ملاقات کند محیط دایره را و قطع نکند آنرا اگر چه از هر جهت خود بر استقامت
 اخراج یابد و اگر متماسد آنند که میان محیطات آنها ملاقات باشد اما تقاطع زوند بر او تارست و ایضا
 از مرکز آن خطوط آنند که عمودهای خارجی از مرکز بران او تار متساوی باشند و همین عمودها ایضا
 او تار باشند از مرکز و هر قدری که عمودش اطول باشد بعدش اکثر بود چون از دو طرف قوس
 که کمتر از نصف محیط باشد و خط برآمده بر مرکز و ایضا ملاقی شوند زاویه که پیدا شود آنرا زاویه
 مرکزی و زاویه آن قوس گویند و اگر خط برآمده بر مرکز ملاقات کند زاویه حادثه را زاویه محیطی نامند

الحاصل ان سوي خطك انما هو ان كانت محيطا سوي مائس لا ان كانت **الشكل**

می خواهیم که مرکز دایره بیایم مانند نقطه آت و محیط کنیم بر محیط آن **الف**
 افتد و وصل کنیم **ح** و **د** و کنیم کنیم آنرا بر نقطه **ه** و بر آریم از **ه** بجز **د** آید و **د** را
 باشد محیط را از **ه** و جهت بر آت و دو نیم کنیم آت را بر ریس در مرکز بایمید و الا تقه
 مانند **ح** و وصل کنیم **ح** و **د** و درین حالت دو خط **ح** و **د** متساوی باشند بنام

نصف قطر و در **د** و مثلث **ح** و **د** و **ه** و اصلای نظائر مساوی
 اند پس دو زاویه **ح** و **د** که از دو پهلو کسی خط **ح** که حادث اند قائمه
 باشند و **ح** و **د** عمود باشند بر **ه** و حال آنکه عمود **ه** بود این خلف است

پس **ح** و **د** مرکز باشد و اگر نقطه **ح** بر خط **آت** واقع شود خلف نوع دیگر لازم آید و آ
 باشد بر دو نقطه **ب** و **ب** هر خطیکه وصل کرده شود میان دو نقطه از محیط

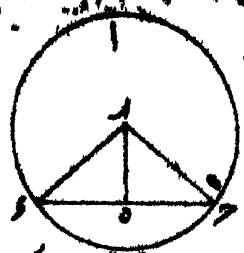
دایره باشد چنانچه بر محیط دایره **آت** دو نقطه **ت** اند و وصل کرده شد خط **ت** که گوئیم **ک**
 لا محاله داخل دایره افتد و الا خارج افتد یا محیط منطبق شود اگر خارج افتد مانند خط
 دایره نقطه باشد و وصل کنیم **ه** را که البته محیط را بر نقطه **ر** قطع کند پده **ت** و **ه** را نیز
 چو در مثلث **ه** و **ت** و **ر** مساوی اند دو زاویه **ه** و **ت** مساوی است و **ه** و **ت** مساوی است
 چنانچه زاویه **ه** و **ت** خارج کلان تر از زاویه **ه** و **ت** داخل باشد بکم شکل **ه** از **ه** اینداز آید

تر باشد و بکم شکل **ه** را از **د** در **ه** اطول باشد از وتره **ه** و حال آنکه
 مساوی است که چنانچه است این خلف باشد و اگر خط **د** و **ه**

بر محیط منطبق شود **ب** بیان مذکور لازم آید که **ه** اطول باشد از **ه** و با وجود **ه** و **ب**
 میان **د** خواهد نخواه داخل دایره افتد و هو المراد **ح** هر خطیکه از مرکز
 و تری کشیده شود اگر آن وتر را دو نیم کند لا محاله بر آن وتر عمود باشد چنانچه خط **ر** و **ا**
 آت سوی و **ر** کشیده شد و منصف **ح** و **ر** عمود گوئیم که **ر** عمود باشد بر **ح** و **ر**
 وصل کنیم **ر** و **د** و در مثلث **ح** و **ر** و **د** نظائر متساوی باشند ازین جهت **ا**
 زوایای نظائر نیز ثابت باشد و دوزاویه **ح** از دو جهت خط **ر** پیدا اند مساوی

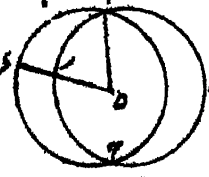
اوسته قائمه اند و در او هر دو ضلع مساوی است

ممكن نیست که دو دایره را که بر سطحی متقاطع اند

با هم باشند و دایره آت ح و اگر ممکن باشد پس مرکز

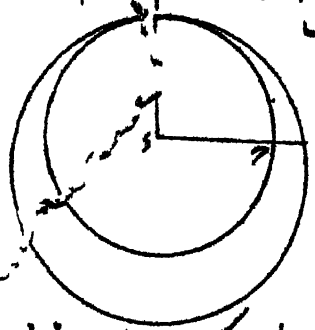
آن مساوی است ازین جهت که آه ر مساوی باشند و همچنین آه آ پس آه آ که

هر یک مساوی است ازین جهت که آه ر مساوی باشند این محال است پس بدعا ثابت

باشد که ممکن نیست که دو دایره متماسه را یک مرکز باشد مانند دو دایره آت آ ح

که بر نقطه آ تماس اند و اما اگر ممکن بود باید که نقطه مرکز آنها بود و وصل کنیم آ آ را و خارج کنیم آ ح را هر دو که اتفاق افتد درین هنگام مثل بیانی که در شکل متقدم گذشت

لازم آید که آ ح کل و جز مساوی باشد این خلف است

و خطی که دو دایره غیر مرکزیش باشد و خارج کرده شود از آن خطوط سوی محیط پس خطیکه بر مرکز گذرد از همه طول بود

و خطیکه با این طول تمام قطر بود از همه اقصی باشد و خطیکه قریب تر بود با طول مذکور طول می باشد

از آن خط که بعید بود و هر خطیکه در یک پهلو می طول باشد در پهلو می دوم فقط یک خط

مساوی آن یافته شود چنانچه نقطه آ در دایره آ ح غیر مرکزیش است و مرکز آن باشد و خارج کنیم آن را

خطوط آ ح آه آ و بیرون آ ریم آ آ را بر استقامتش تا آ ح وصل کنیم بر نقطه آ از خط آ آ زاویه

آ ح مثل زاویه آه آ و وصل کنیم آ ح را که می بینیم که خط آ ب طول است از مجموع خطوط خارج از نقطه آ

و آ ح اقصی است از مجموع آه آ که قریب تر است از آ ب طول باشد از آنکه بعید است و در جهت

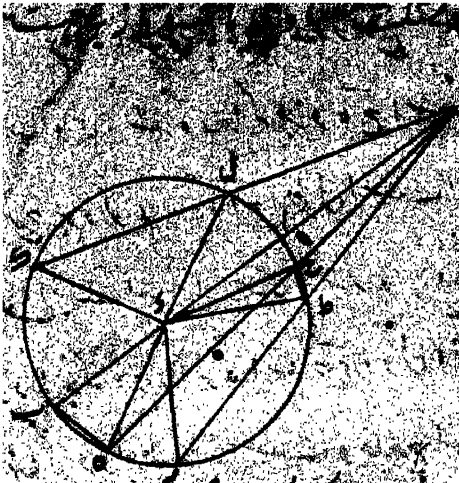
پیشوای خط آ ح مساوی آه آ نباشد زیرا که مجموع آه آ یعنی آ ب طول است از آه آ بکم شکل جاری

و وصل کنیم آ ر را و گوئیم که زاویه آه آ ر صغری از زاویه آه آ ر اقصی باشد از زاویه آه آ ر و زاویه آه آ

اعظم است از زاویه آه آ ر ازین جهت زاویه آه آ ر اعظم کثیر باشد از زاویه آه آ ر ازین جهت که

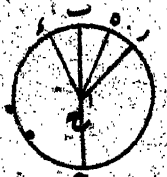
آه آ طول باشد از وتر آ ر و همچنین علی الوفاق حکم ثابت باشد و نیز جمع آ آ را طول است از آن

یعنی آ ح چون آ مشترک را استقامت کنیم از اطراف آ ح بر سر آ ح پس آ ح اقصی خطوط باشد و چون

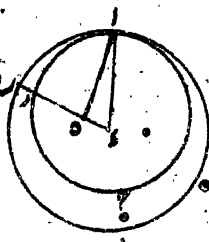
خطوط مساوی که از یک نقطه بیرون می‌آید
 و بر یک دایره قطع می‌کند
 میان آن دو نقطه محاسبات خواهد بود
 و در مثلث طریقی که دو زاویه یک

اند و یک شکل نامولی در آن دو نقطه
 او یک شکل باشد لهذا از ط مساوی که
 هر خطی را بر باقی نماند و ممکن نیست که در
 خط مساوی حل نخواهد بود اکنون در
 هر نقطه که داخل دایره باشد و از آن نقطه
 آن نقطه که دایره خواهد بود چنانچه از نقطه آ که در دایره است

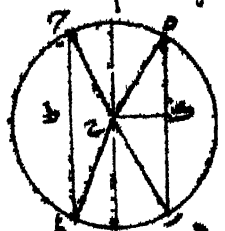
خط مساوی بسوی محیط رفته اند گوئیم که
 شد و وصل کنیم آن را و خارج گردانیم
 ط باشد و آن خطی است در یک جنب آن و برابر آن در جنب دیگر
 است لهذا سوای آن نقطه دیگر مرکز نباشد

ط باشد و اگر ممکن بود پس بر سه نقطه آن
 شد و وصل کنیم خطوط آن را و این خطوط مساوی باشند
 داخل دایره دوم نیز هست که از آن سه خط متساوی بسوی محیط
 است لهذا یک شکل متقدم و مرکز دایره دوم نیز باشد این خلف است یک شکل
 الا بر دو نقطه خطی که بر مرکز هر یک از دو دایره تماس گذرد بنقطه تماس

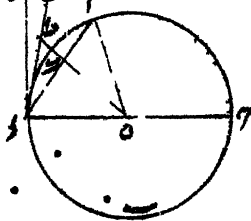
گذشت چنانچه دو دایره آن آ بر نقطه آ تماس اند و مرکز آنها ه است
 خط و اصل میان ه بر نقطه اینتر گذرد و اگر ممکن باشد که بر نقطه آن گذرد پس
 است که قطع کند محیط هر دو دایره را بر دو نقطه ه و ه بر هم کنیم آن را پس

در این صورت که مرکز آن در محیط باشد و دو مرکز دیگر در بیرون آن باشد

با یکدیگر از هر دو مرکز که در بیرون آن باشد و دو مرکز دیگر در بیرون آن باشد
 با یکدیگر از هر دو مرکز که در بیرون آن باشد و دو مرکز دیگر در بیرون آن باشد

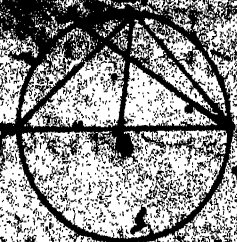
پس در این صورت که میان عمود و محیط دایره خطی دیگر مستقیم واقع شود و زاویه نصف دایره اعظم می باشد از هر دو مرکز که در بیرون آن باشد و دو مرکز دیگر در بیرون آن باشد
 از هیچ عمود و دایره مستقیمه الخطین و باید که دایره است باشد بر مرکز دایره و قطر آن و بر آرم از نقطه آن بر قطر مذکور عمود شود گوئیم که این عمود خارج دایره واقع شود و اگر ممکن باشد که داخل دایره افتد پس محیط آن را بر نقطه آن مطلق شود و وصل کنیم آن را درین صورت بنا بر تساوی دو مسافت آن دو زاویه آن دو متساوی باشند و زاویه آن دو قائمه است پس و آن نیز قائمه باشد این خلف است پس عمود مذکور اجلا در دایره واقع نشود بلکه مثل آن خارج دایره افتد و نیز اگر ممکن باشد که سهم آن این عمود و محیط دایره خطی واقع شود گوئیم که خط آن باشد در صورتی که بر آرم از مرکز برین خط عمود و موازی آن عمود بر خط آن و مطابق شود چرا که هر دو بر محور عمود نسبت بهم واقع نشود بعد از آن اجزای آن در جهت مساوی و الا اجتماع نشود در مثلث و خط قائمه و منفرجه لهذا این عمود واقع نشود مگر در جهت آن و ضروری است

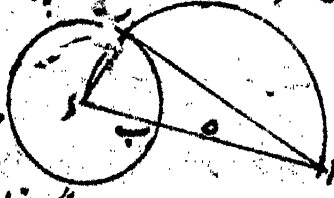
که قطع کند محیط دایره را بر نقطه پس درین هنگام در مثلث ه ط و ضلع ه ط که وتر قائمه است طول باشد از ه ط که وتر حاده است بیک شکل بر آن یعنی ه ط جزا طول باشد از ه ط کل این خلف است

پس بی یک خط مستقیم میان عمود و محیط واقع نشود و درین جهت آنست که زاویه ه ط که زاویه نصف دایره است اعظم بالاجماع و مستقیمه الخطین باشد و زاویه ه ط که از آن عمود و محیط حاصل است خردترین خواهد باشد و زاویه ه ط که در نقطه دایره واقع شده قائمه است اگر نقطه نصف دایره باشد و حاده است اگر نقطه کبری باشد و زاویه ه ط که در نقطه صغری حاده اول باشد که نقطه آن در نصف دایره است گوئیم که زاویه آن است که در آن واقع است قائمه باشد و بنا بر بودن نقطه نصف دایره مرکز بر آن واقع بود و آن نقطه است و وصل کنیم آن را درین هنگام زاویه ه ط خارج از مثلث آن

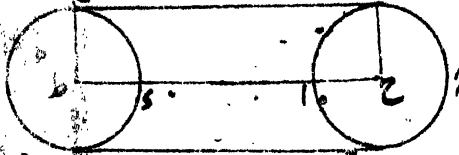
که در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است

و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است

و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است

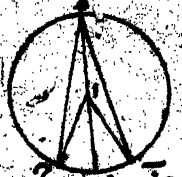
و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است
 و زاویه قائمه است و در این صورت خط مماس بر دایره از مرکز آن به نقطه تماس عمود است

و در هر دو دایره دو خط مساوی و موازی باشد
 و در هر دو دایره دو خط مساوی و موازی باشد
 و در هر دو دایره دو خط مساوی و موازی باشد

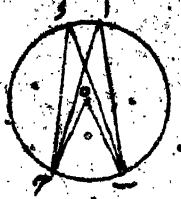

است ازین جهت مثل بیانی که موردت
 شایسته دو دایره که نسبت دو زاویه مساوی
 طه است فایده باشند و خط طه هر دو دایره

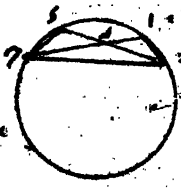
را محاس باشد و هر زاویه
 هر دو دایره و این شایسته هر دو زاویه مساوی که مرکز نسبت دو چند زاویه مساوی
 اگر چه که هر گاه وصل کنیم آن را و بر آید آنجا پس زاویه با آن خارج از مثلث است و مساوی

و چند زاویه است و داخل است و همچنین زاویه با آن خارج از مثلث است
 مساوی است و همچنین دو چند زاویه است و داخل است ازین جهت جمع زاویه
 است اگر مرکز که مجموع دو ضعف است و چند جمع زاویه است و نصف است باشد
 و زاویه که دو نقطه واحد واقع باشند مساوی اند مانند دو زاویه با آن

که در نقطه با آن واقع اند زیرا که اگر نقطه اعظم از نصف دایره باشد و وصل کنیم
 میان مرکز که نقطه است و میان دو نقطه با آن دو خط است و در صورت حکم
 شکل منقسم هر واحد از دو زاویه مذکوره که محیط از نصف زاویه با آن مرکز باشد

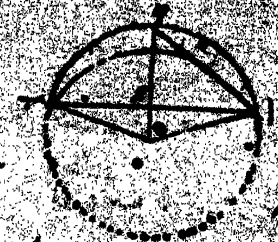

اندا منساوی باشند و اگر نقطه غیر اعظم از نصف دایره باشد گوئیم که نقطه با آن
 لا محاله اعظم از نصف دایره است پس دو زاویه با آن است که در آن نقطه واقع
 اند مساوی باشند و در مثلث است و هر دو زاویه با آن مساوی

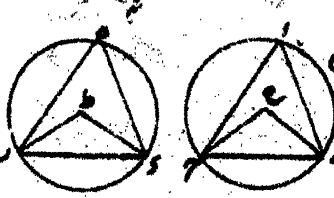
اند و همچنین دو مقابل بر پس هر واحد از دو زاویه با آن که نیمه دو فایده اند مساوی باشند و هر واحد
 ممکن نیست که بر خط واحد در یک جهت دو نقطه منساوی واقع شود و یکی اعظم از دیگری باشد و اگر مرکز
 بود باید که بر خط است دو نقطه است مختلف و منساوی واقع شوند و وصل کنیم آن را و بیرون آید آنجا
 و وصل کنیم آن را پس دو زاویه با آن است که داخل و خارج بقیاس مثلث است و منساوی

در این کتاب در بیان این قضیه که در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند...

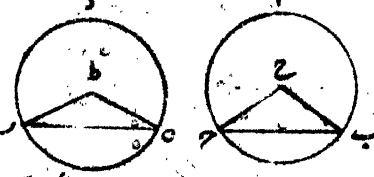
و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند...

و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند...

و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند...

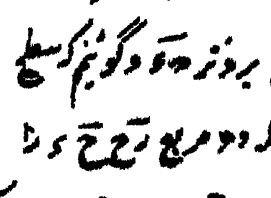

و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند و در هر دو دایره اگر دو وتر مساوی باشند...

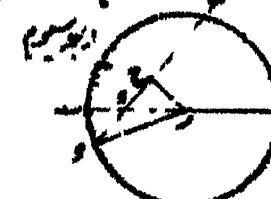
... در هر دو طرف ...
 ... در هر دو طرف ...
 ... در هر دو طرف ...

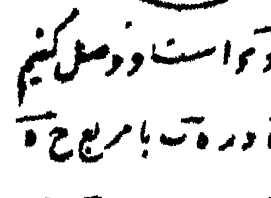
مقسوم است بر آن ازین منسطح آه در هت با مربع ده مساویست مربع زت
 را یکم شکل ما از این یعنی مربع زت را بلکه دو مربع ده که را بعد اسقاط...

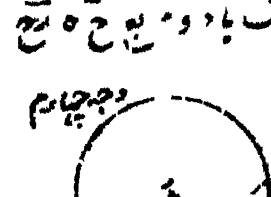
مربع ده مشترک باقی ماند سطح آه در هت مساوی مربع ده که یعنی سطح ده
 دره که چرا که ده که یکم شکل که برابر اند و در وجه مسیوم خارج کنیم از هر دو مربع بر وجه ده که گوئیم که سطح

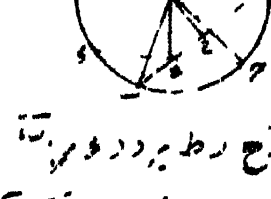
آه در هت با مربع ده یعنی با دو مربع ده که مساویست مربع ده یعنی مربع ده که را بلکه دو مربع ده که را
 و چون اسقاط کنیم مربع ده مشترک را باقی ماند سطح آه در هت با مربع ده

مساوی مربع ده که را و نیز سطح ده که در هت با مربع ده که مساویست مربع
 ده که را و چون بیند ازیم مربع ده مشترک را باقی ماند سطح آه در هت

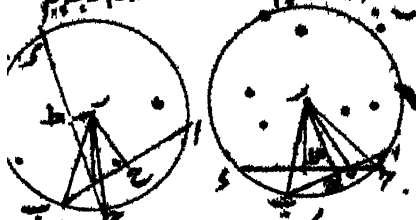
مساوی سطح ده که را در هت که در وجه چهارم که در آن وترات منصف وتر ده که است و وصل کنیم
 خطوط رت ده که را و خارج کنیم از هر دو مربع بر ات در نیت صورت سطح آه در هت با مربع ده

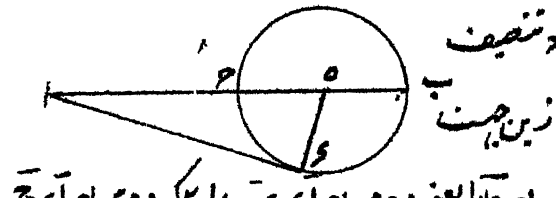
مساویست مربع ده که را و هر گاه مربع ده مشترک سازیم سطح آه در هت با دو مربع ده که
 یعنی مربع ده مساوی باشند و مربع ده که را یعنی مربع ده که را بلکه

مربع ده که را یعنی دو مربع ده که را و چون مربع ده مشترک را بیکنیم باقی
 ماند سطح آه در هت مساوی مربع ده که یعنی مساوی سطح ده که در هت
 در هت که پنجم نیز وصل کنیم خطوط رت ده که را و بیرون آریم از هر دو عمود رت ده که را در هر دو طرف
 که در هر دو طرف یکجا این دو عمود یاد یک جهت از خط ده واقع شوند باور دو جهت آن و بهر تقدیر
 سطح آه در هت با مربع ده مساویست مربع ده که را و چون مربع ده مشترک گردانیم حاصل شود
 سطح آه در هت با دو مربع ده که را یعنی با مربع ده مساوی براسی دو مربع ده که را یعنی برای
 بر هت مساویست سطح ده که در هت با مربع ده که مساویست بر هت را در مربع ده که را مشترک سازیم

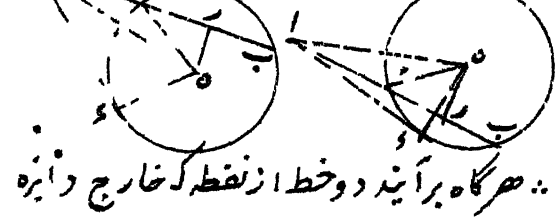
مستوی است دو دایره که در یک خط مستقیم مسطحند مساوی و دو مربع در آن
 و طریقی مربع در آن بلکه مربع در آن را چون مربع به بیشترک را بکنیم
 قی مانده سطح آن در آنست که با وی بسطج حه را در آن دو زمین مراد است

در هر گاه دو خط برآیند از نقطه که بیرون دایره است یکی قاطع و دیگری مماس پس سطح جمع قاطع
 قسم بیرونی آن مساوی می باشد مربع مماس را چنانچه از نقطه آد و خط آد س و خارج شده نسبت به دایره
 تا ح و اول قطع کرد و دایره و ثانی مماس گشت گوئیم که سطح آن در آن مساویست مربع آد و مختلف میشود
 قی این شکل زیرا که قاطع یا مرکز گذرد یا ما بین مرکز و خط مماس واقع شود یا واقع نشود پس اگر مرکز که
 نقطه است که در وصل کنیم و ما گوئیم که چون خط ح د تنصیف
 بر است بر و افزوده شده است بر استقامتش ح از این جهت

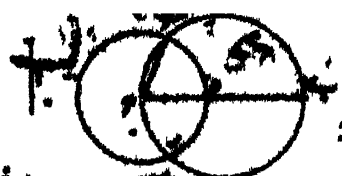
حکم شکل مثل ا ب ر سطح آد ح ا با مربع ح د مساویست مربع آد یعنی دو مربع آد ح ا و د ح ا بلکه دو مربع آد ح
 ا و چون مربع ح د منسکف تا بنید ازیم سطح ح ا در آن مساوی مربع آد باقی مانده اگر قاطع بر مرکز نگذشته
 باشد وصل کنیم دو خط آد ح را و بر آریم از آن عمود د بر قاطع و گوئیم که سطح آن در آن با مربع ح
 مساویست مربع آد را چون مربع ح د را بیشترک بنا شد سطح آن در آن با دو مربع ح د یعنی
 مربع ح د مساوی دو مربع ح د یعنی آه بلکه دو مربع
 آد از این مربع ح د نیز بیشترک را بنید ازیم سطح آن در
 ح مساوی مربع آد باقی مانده و هو المراد

باشد یکی قاطع و دیگری مماس اگر سطح جمع قاطع در قدر خارج خود مساوی باشد مربع منتهی پس منتهی مماسی
 و اثره باشد چنانچه از نقطه آسوی دایره س ا ح د و خط ا س ح ا که اول قاطع و ثانی منتهی است بر آن
 بسطج آد در آن مساویست مربع آد را گوئیم که با آن لا محاله مماس باشد و وصل کنیم میان مرکز و نقطه آ
 و بر آریم از نقطه آ خط آه که مماس شود بر دایره را بر نقطه ب و بیان کنیم
 به حکم شکل متقدم مربع آه نیز مساویست سطح آد در آن از این سبب

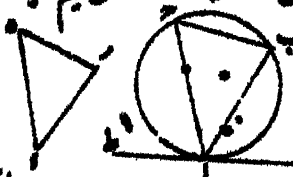

آه مساوی باشند و در دو مثلث آ ح ر آه ر اضلاع متناظره مساوی اند زمین جهت زاویه آ ح ر
 برابر بود آه ر باشد و زاویه آه ر حکم شکل یو فایم است پس زاویه آ د ر نیز قائمه باشد و حکم شکل
 را دایره با مماس گوید : می خواهیم که مماسی خط مفروض در دایره و تری رسم
 کنیم پس طریقه آن خط را قطر دایره را از مرکز بر روی خط آد در دایره س ا ح د و خارج کنیم در این دایره قطر ح د

و جدا سازیم از آن قطر ه مثل او و بسط کنیم بر قطر ه بعد ح ه و بینه ح ه را
و وصل کنیم ح ه را که در دایره است و می شود برابر ح ه یعنی او هو المراد

میخواهیم که این دایره مثلثی سازیم که زوایای آن مساوی باشد مثلث مفروض باشد
و باید که دایره آن با ح باشد و مثلث ه ر ا د ل خط ح ط بر آریم که دایره را بر نقطه آماسس شود
و رسم کنیم بر آن خط آ ح زاویه ح آ ب مثل زاویه ه و زاویه ط آ ح مثل زاویه ر و وصل کنیم ب ه را

پس مثلث آ س ه رسم مطلوب باشد چرا که بحکم شکل اله لابد است
که زاویه ح مساوی زاویه ج آ ب باشد یعنی مساوی زاویه ه و زاویه ج آ ب

مساوی زاویه ط آ ح یعنی زاویه ر و بنا بر ضرورت تساوی زوایای هر مثلث ه و قائم باقی مانده زاویه ر آ
برابر زاویه ج و هو المراد **ب** میخواهیم که بر مثلث مفروض دایره رسم کنیم مثلاً بر مثلث آ س ه پس

دو ضلع آنرا که محیط زاویه غیر اصغر باشند مانند دو ضلع آ آ ح بر دو نقطه ه ه متصف نمایند و از
نصف هر یک دو عمود ه ه ر ه ر بکشند تا هر دو عمود بر نقطه ر متلاقع شوند و وصل کنیم خط ط آ ر
ر ح را و این خط ط ر ه که متساوی باشند زیرا که در دو مثلث آ ر ه و آ ر ح دو ضلع آ ر ه و آ ر ح

تساوی اند و ضلع ه ر مشترک است و دو زاویه ه قائمه اند لهذا ر آ ر ح
متساوی باشند و همین حال در دو مثلث آ ه ر ج ه ر موجود است لهذا ر آ

ر ح نیز متساوی باشند ازین جهت هر گاه بر نقطه ر بعد یکی ازین سه خط دایره آ آ ح رسم کنیم بر هر سه زوایای
مثلث گذرد و همین مطلوب است **ج** میخواهیم که مثلثی متساوی الساقین بسازیم که هر یک از

قاعده اش دو چند زاویه سرش باشد پس اول خط آ ه محدود را بقوت شکل موازی ۲ بر نقطه ح ه
سازند که سطح آ ه در ح ه مثل مربع آ ح باشد بعد بر نقطه آ ب عد آ د دایره آ ه رسم کنند
و از نقطه آ ه خارج کنند برابر آ ح دو وصل کنند آ د را تا منتهی آ ه سطح آ ه مساوی شود و

وصل کنند ه را و ر یازند بر مثلث آ ح ه دایره آ ح در در صورت دو خط آ ه و آ د اریح از آن است
دایره آ ح و اول قاطع ح ه و ثانی منتهی و سطح آ ه در آ ح مثل مربع آ ه یعنی آ ه مساوی خط آ

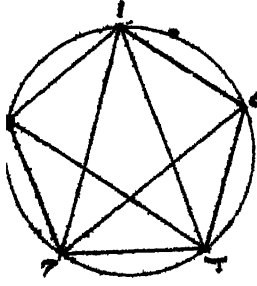
ماس باست دایره آ ح و ر نیز نازج هستند از نقطه تماس که آ ه است خط آ ه پیش از او به آ ه که
قطر آ ه است و مثل زاویه آ ه و زاویه ح ه و زاویه آ ه مشترک است پس حاصل شود

ساوی را یعنی آ ه مساوی و در زاویه ح ه و آ ه یعنی آ ه مساوی است و ازین جهت
مثلث آ ح ه دو ساق آ ح ه مساوی باشند و دو خط آ ح ه که مساوی است اند منتهی

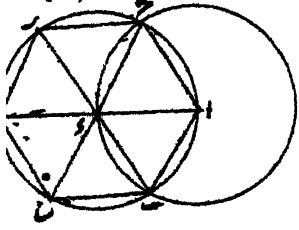
و از بود پس ثابت است که هر یک از زاویه ایست و آب بود و چند زاویه است و این
 مثلث است مثلث متساوی الساقین و در هر یک از این مثلثها یک زاویه است و این

در آن دایره مثلث است که شبیه مثلث متساوی الساقین است و این متساوی الساقین است و این
 و همچنین کنیم دو زاویه است که در هر یک از این مثلثها یک زاویه است و این
 حاصل کرده زیرا که زوایای آن دو مثلث متساوی الساقین است و این متساوی الساقین است
 باشند ازین جهت هر پنج اضلاع متساوی باشند چون هر زاویه از آن برابر است

قوس متساوی واقع است ازین سبب و اینها برابر باشند و این
 میخواهیم که در دایره منتهی عمل کنیم چون دایره است و مرکز آن باشد و رسم
 کنیم بر نقطه آن که بر محیط واقع است بعد از دایره است و وصل کنیم دو خط

همه را خارج کنیم پس خط آن دو را از طرف آن سوی نقاط آن دو وصل کنیم و این
 را در آن دایره تمام شود چه ظاهر است که مثلثات متساوی الساقین است و این
 میشوند لهذا هر شش خطوط و اصل متساوی باشند و هر زاویه که در آن است مثلث است برابر

زوایای دیگر باشد و نیز ازین بیان ظاهر است که ضلع سدس برابر
 نصف قطری باشد تمام شد و رسم
 در خواص مقادیر عامه و احکام نسبت بسطح و مولفه و حادثه شصت

و شصت و شکل و تبصره نسبت عبارتست از کبیت مقداری سوی کبیت مقدار دیگر که هر دو از جنس
 واحد باشند یعنی خط یا خط قیاس کرده شود و سطح یا سطح و جسم یا جسم پس نسبت در حقیقت کبیت
 مقادیر است باشد و بنحوی اعراض لازم کبیت مطلق باشد و پوشیده همانند که چنانکه تقدیر کبیت منفصله به و آن
 بعضی لوازم کبیت متصله را تمام نمی شود مانند فرض تجزیه شش الی غیر اینها بر این مشابه تقدیر کبیت متصله
 عرض بعضی لوازم کبیت منفصله را مثل قرص تزکیش از احاد غاده حاصل نمی کرد و در برخی از نسبت
 خاصه اعداد است که تمایزش در مقادیر متصله متعین است مثل آنکه جذر بر سوی کبیت بر روی هر دو سوی کبیت
 نسبت حاصل باشد چه در اینجا جنسیت که عددی مطلق است تعاریفی پذیرد اختلاف فقط که چون
 ضلع فرض کرده شود آن سوی سطح مربع یا جسم کعب نسبتی نباشد بنا بر معانی است اجزا که
 در هر جا که میان ضلع و مربع سطحی و کعب مجسم نسبت اجرا یا بندیس نخواهد بود مگر با اعتبار عرض عدد در

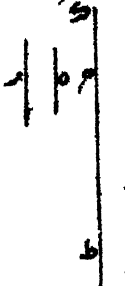
مقدار یکی در نسبت بر مقدار دیگری در این صورت که هر دو در یک خط باشند

با هم نسبت می کنند که در آن صورت که هر دو در یک خط باشند و هر دو در یک خط باشند
مثلاً دو خط موازی که یکی از آن‌ها را به دو قسمت کرده باشد و دیگری را به سه قسمت کرده باشد
حادثه در آنجا که هر دو در یک خط باشند و هر دو در یک خط باشند
و هر دو در یک خط باشند و هر دو در یک خط باشند
است و هر نسبت مولفه و حادثه نسبت آن اعتبارات بسط است خط مقسوم بر نسبت ذات وسط
و طرفین آنست که نسبت آن سبوی قسم اعظم مثل نسبت قسم اعظم سبوی قسم اصغر باشد سطوح
منطبقه است که زوایای متناظره آنها متساوی باشند و اضلاع محیطه بر و ایای متساویه متناسب و این
سطوح شکافیه الا اضلاع آنست که اضلاع آنها متناسب باشند پس سبیل تقدم و تاخیر یعنی در هر یک
از آن سطوح مقدم و تالی واقع شود ارتفاع شکل عمودی باشد که از هر شش بر قاعده واقع شود مقدار
صغیر که کبر را بعد طرح قناسانه از اعاد و مقدره جز نامند و کبر را در اضعاف آن صغیر خوانند اشکال
هرگاه چهار مقدار متجانس باشند و در اول از اضعاف دوم بود چنانچه در سیوم از اضعاف چهارم

پس در مجموع اول و سیوم از اضعاف مجموع دوم و چهارم باشد همچنانکه در اول
بود مثلاً در مقدار آب از اضعاف است مثل آنکه درجه است از اضعاف
هر گویم که در جمع آب در اضعاف جمع است همچنانکه در آب تنها از اضعاف
در اولت و بهتر اثبات این مدعا تقسیم کنیم آب را برح بقدره و در هر بار بر ط بقدره
درین هنگام جمع آب در مثل جمع آب باشد و جمع آب در دوم مثل جمع آب باشد پس عدد جمع
آب در اضعاف جمع است مثل عدد هر واحد از دو اضعاف اول آنست یعنی پس اجزاء خود تنها و این
را دانست پس و قتیکه باشد در مقدار متجانس در سوال الا اضعاف دوم همچنانکه در سیوم از
اضعاف چهارم و در پنجم از اضعاف دوم همچنانکه در ششم از اضعاف چهارم پس در مجموع اول و پنجم
دوم باشد همچنانکه در جمع سیوم و ششم از اضعاف چهارم مثلاً در آب از اضعاف است چنانچه در
در اضعاف روز در آب از اضعاف است چنانچه در آب از اضعاف است پس در جمع است این از اضعاف
است باشد همان اضعاف در جمع و ط بود زیرا که عدد آنچه در آب است از اضعاف است متناسب است

باشد ازین جهت عدد اصنافی که در آنجا است مساوی باشد عدد اصنافی را که در آنجا
 است و هرگاه باشد در اولی از اصناف دوم مثل آنکه در سوم از اصناف
 است و گرفته شود برای اول و سوم اصناف بشمار واحد باشد در اصناف اولی از اصناف
 چنانکه در اصناف سوم که اصناف چهارم است مثلاً در آنجا اصناف است چنانکه
 از اصناف تو بگیریم برای آنجا اصنافی که خواهیم و آنجا باشد و برای آنجا اصنافی
 دیگر همان شمار و آنجا شود گوئیم که در هر چه از اصناف است باشد و در آنجا
 نیز همان شمار اصناف بود زیرا که هرگاه تفهیم کنده را بر یک بقدر آوج طار بر تل
 بقدر آن باشد در بعضی در آنجا اصناف است چنانچه در آنجا اصناف است
 و در آنجا اصناف است چنانچه در آنجا اصناف است پس بکمال شکل مقدم در آنجا
 اصناف است باشد چنانچه در جمیع آنجا اصناف است و هر چهار مقدار یک متساوی
 و گرفته شود برای اول و سوم اصناف یک شمار و برای دوم و چهارم یک شمار پس باشد نسبت
 اول سوی اصناف ثانی چون نسبت اصناف ثالث سوی اصناف رابع مثلاً
 آنجا و اربعه متناسبه اند و بگیریم برای آنجا اصناف مساوی که راست و برای
 آنجا اصناف مساوی دیگر که آنجا باشد گوئیم که نسبت سوی آنجا چون نسبت سوی
 آنجا باشد زیرا که هر اصناف مساوی که برای آنجا بگیرند مانند آنجا و برای آنجا همچنین مثل
 آنجا باشد آنجا نیز اصناف برای آنجا و در آنجا برای آنجا شکل مقدم و نسبت آنجا
 بکمال مقدمه که در تبصره مذکور است زاید یا ناقص یا مساوی معابض است که پس این
 هنگام هر اصنافی که گیرند برای آنجا و آنجا و اول معازیر باشند بر دو اخیر یا ناقص یا مساوی اند
 عکس مقدمه نسبت سوی آنجا چون نسبت سوی آنجا باشد و بوالمراد آنجا دو مقادیر باشد
 یکی اصناف دیگری بود و کم کرده شود از آن دو مقدار که یکی اصناف دیگری باشد همان عدد
 نظیر پس آنچه از اصناف باقی ماند اصناف باشد همان شمار برای باقی دیگر مثلاً آنجا
 اصناف است برای آنجا و نقصان کردیم ازین هر دو آنجا و آنجا اصناف بود بر آنجا
 در همان شمار گوئیم که آنجا اصناف باشد برای آنجا مثل آنجا زیرا که اگر آنجا باشد اصناف

باشد برای هر دو یکسان باشد و هر دو آن نیز در جهت پس از آن است که در اول آن مقدار اضعاف باشد
 مساوی باشد این چهار جهت پس حکم ثابت باشد به هر گاه دو مقدار اضعاف باشد
 در مقدار دیگر کم کرده شود از آن دو اضعاف مساوی دیگر که برای همان دو مقدار دیگر باشد
 در صورت باقی مانده منقوص منها دو مقدار مساوی بجز آن دو عداد اول یا باقی ماند اضعاف
 برای آنها بقدر مثل آن است و اضعاف مساوی و بر این برای آن روشی که منقوص است از آن
 اضعاف است برای به شماری و ط که منقوص است از آن اضعاف است برای به همان شمار
 گویم که ح که باقی اگر مثله باشد ط و باقی نیز مثل بر بود و اگر اضعاف باشد برای ط و نیز اضعاف
 باشد برای به همان شمار و بگردانیم ح که را مثل را با اضعاف را یعنی همچنانکه ح باشد
 در این هنگام می شود در آن اول از اضعاف و ثانی مثل آن که در ح ط ثالث
 است از اضعاف و رابع و در ح ط خامس از آن پنج در ح ط سادس است
 از آن پنج لهذا حکم شکل دوم باشد در جمع است از اضعاف و مثل آن که در جمع است
 از اضعاف است و بود در ح ط مثل این اضعاف لهذا ط ح برابر باشد و بعد اسقاط
 ح ط منتهی که باقی ماند که مساوی برای ط پس اگر ح ط مثل آن بوده باشد ط و نیز مثل آن باشد
 و اگر اضعاف بوده باشد این نیز بهمان شمار اضعاف بود و همین مطلوب است و مقادیری که
 برابر باشند نسبت آنها سوی مقدار واحد برابر باشند و همچنین نسبت یک مقدار معین سوی مقادیر متساوی
 نیز برابر می باشد چنانچه دو مقدار آن مساوی اند پس نسبت هر واحد سوی ح یکی باشد و نسبت ح نیز
 له اولی هر یک از آن یک نسبت است زیرا که هر گاه گرفته شود برای آن هر اضعاف
 مساوی که ممکن باشد مثل آن و برای آن هر اضعافی که ممکن باشد مثل آن در خصوص
 نسبت هر یک از آن معاصاوی یا ناقص یا زیاد از آن و همچنین از جانب دیگر پس
 که مقدمه نبضه نسبت مذکوره یکی باشد و هو المراد به ح هر گاه دو مقدار مختلف باشند
 پس نسبت اعظم آنها سوی مقدار سیوم اعظم می باشد از نسبت اصغر آنها سوی سیوم و نسبت سیوم سوی اعظم
 اصغر می باشد از نسبت آن سوی اصغر چنانچه آن اعظم است از آن گویم که نسبت آن سوی اعظم
 است از نسبت آن سوی آن نسبت آن سوی آن اصغر است از نسبت آن سوی آن و جدا کنیم از آن
 مثل آن و یکی از آن مقدار آن است که افزون نباشد و ما همش ممکن است که تضعیف کرده شود تا آن

آن است که در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد
 و آن اعظم است که در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد
 و در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد
 و در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد و در این علم اعظم باشد

و نیز یافته شد برای آن اعضائی که زیاده گشت بر اصناف آب و زیاده شد بر اصناف آسوی
 نسبت آسوی آب اصغر باشد از نسبت آن سویی آسوی آسوی و همین مراد است **ط** و اقداری
 که نسبت آنها سویی یک مقدار مساوی باشد مساوی اند و همچنین مقادیری که نسبت یک مقدار است
 آنها یکی باشد مساوی اند مثلا نسبت آسوی آسوی چون نسبت آسوی آسوی گوئیم که آن مساوی
 و نیز نسبت آسوی آسوی چون نسبت آسوی آسوی در این صورت هم آن مساوی باشند
 زیرا که در صورت اختلاف نسبت نیز مختلف شود و حال آنکه نسبت مساوی مفروض

است پس خلف لازم آید لهذا حکم مذکور ثابت باشد **ح** هر دو مقدار که با هم
 نسبت اول سویی سیوم اعظم بود از نسبت دوم سویی آن پس اول اعظم باشد از دوم و هر قدر
 ازان دو که نسبت سیوم سویی او اعظم باشد اصغر بود از آنکه نسبت سیوم سولیش اصغر است چنانچه نسبت
 آسویی آسوی اعظم است از نسبت آسوی آسوی گوئیم که اعظم باشد از آن زیرا که اگر
 مساوی بود با اصغر حکم شکل و ط لازم آید که نسبت آسوی آسوی مثل نسبت آسوی آسوی
 باشد با اصغر ازان این هر دو خلف است پس بضرورت آکلان تر باشد از آن و نیز

نسبت آسوی آسوی اعظم است از نسبت سویی آسوی آسوی هم آکلان تر باشد از آن و الا بعینه
 مذکور لازم آید **یا** نسبتی که بیک نسبت برابر باشد با خود نیز برابر اند چنانچه نسبت آسوی

است و نسبت مساوی است و اگر برای مقادیر مساوی نسبت مساوی باشد
 باشد نسبت مساوی است و آن را برای مقادیر مساوی که در هر یک از آنها
 آن است و آن را برای مقادیر مساوی که در هر یک از آنها
 ح ط برای آن است و آن را برای مقادیر مساوی که در هر یک از آنها
 برای آن است و آن را برای مقادیر مساوی که در هر یک از آنها

ازین نسبت است چون نسبت مساوی است و آن را برای مقادیر مساوی که در هر یک از آنها
 نسبتی ثالث اعظم باشد دوم نیز اعظم خواهد بود **ب** هرگاه مقادیر متناسب باشند نسبت

مقدمی سوئی تا پیش چون نسبت مجموع مقدمات سوئی مجموع توانی باشد چنانچه نسبت سوئی
 متناسب نسبت سوئی تا پیش گویم که نسبت سوئی تا پیش چون نسبت مجموع آن سوئی مجموع
 است که باشد و بگیریم برای آن هر اضعافی متساوی که گرفتن توانیم و آن را باشد و همچنین
 برای آن است در اضعافی که خواهیم و آن ح ط باشد و چون نسبت واحد است ازین جهت
 اگر آن ناقص باشد از ح ط ناقص باشد از ح ط و اگر مساوی بود مساوی و اگر زیاد باشد زیاد
 ازین جهت حالت جمیع آن را با جمیع ح ط مثل حالت ح بود و ضرورت است که نسبت آن

سوئی تا پیش چون نسبت جمیع آن سوئی تا پیش و باشد و برین قیاس حکم ثابت باشد اگر مقدمات و توانی
 متناسب باشند **ح** و وقتیکه چهار مقدار متناسب باشند اگر اول کلان تر باشد از سوم دوم

نیز کلان تر بود از چهارم و همین حال است در صفر و مساوات چنانچه نسبت آن مثل نسبت ح و نسبت و یا
 که اول اعظم باشد از ح گوئیم تا نیز اعظم بود از ح زیرا که مطابق شکل دهم نسبت آن اعظم است

سوئی تا پیش اعظم باشد از نسبت ح صفر سوئی تا پیش آن و نسبت سوئی تا پیش چون نسبت سوئی تا پیش
 است لهذا نسبت سوئی تا پیش اعظم باشد از نسبت آن سوئی تا پیش پس اعظم باشد

از آن مساوات و صفر را برین قیاس کنند **د** چنانچه برای هر دو مقدار که اضعاف متساوی گیرند نسبت
 نسبت اضعاف مثل نسبت هر دو مقدار باشد مثلاً آن دو مقدار اند و ح اضعاف است و در همان شمار اضعاف

تا گوئیم که نسبت ح سوئی تا پیش چون نسبت سوئی تا پیش باشد و تقسیم کنیم ح را بر ح ط
 بقدر آه و را بر کل بقدرت و ظاهر است که نسبت ح سوئی تا پیش چون نسبت آن
 سوئی تا پیش است همچنین نسبت ح ط سوئی تا پیش و نسبت ح ط سوئی تا پیش چون ح ط سوئی تا پیش که مقدمات

در این کتاب از اصول هندسه و اقسام آن

در این کتاب از اصول هندسه و اقسام آن
در این کتاب از اصول هندسه و اقسام آن
در این کتاب از اصول هندسه و اقسام آن

بنگام و اگر اضعاف آن اندکتر از اضعاف هر یک باشد هر یک با مساوی پس نسبت آن
چون نسبت آن مساوی باشد و همین مطلوب است **و** در هر گاه مقادیر چند ترکیب متناسب
باشند هنگام تقصیل نیز متناسب بودند چنانچه نسبت آن مساوی است به چون نسبت آن مساوی است و در این
ترکیب گوئیم که نسبت آن مساوی است چون نسبت آن مساوی است و باید که بگیریم برای
هر واحد از آن هر دو در هر صفاتی مساوی که توانیم و آنرا ح ط ط ک ل م م ه باشد و در صورت
بکم شکل اول در جمیع ح که از اضعاف جمع آن باشد همان عدت و همچنین در جمیع ل که از اضعاف
ح و و باز بگیریم برای ه و در صفاتی دیگر مساوی العدة و آن که سه جمع بود و چون در ح ط

اول از اضعاف ه و دوم است چنانچه در م ه سیوم از اضعاف ر و چهارم
و در ک سه پنجم از اضعاف ه و دوم چون در ه ح ششم از اضعاف ز و
چهارم است لهذا بکم شکل دوم جمع ط سه اضعاف باشد م ه و را بشماریم
که در جمیع م ه از اضعاف ر و باشد و هر گاه معلوم گشت که ح ک ل ه اضعاف
مساوی اند برای م ه و و ط سه م ه اضعاف مساوی اند برای ه و ر و

و نسبت آن مساوی است چون نسبت آن مساوی است و راست لغزاج کل که معا زاید باشند بر ط سه
م ه یا ناقص یا برابر و هر گاه ط ک م ه مشترک را بنیدازیم باقی مانده ح ط ل م معا زاید بر ک سه
ه ه یا ناقص یا مساوی و ح ط ل م اضعاف مساوی اند برای ا ه ح ر و ک سه ه ه برای ه و
ر و ازین سبب بکم عکس مقدمه که در تبصره مذکور است نسبت آن مساوی است چون نسبت آن مساوی
ر و باشد و هو المراد **و** و قتی که مقادیر در حالت تقصیل متناسب بودند هنگام ترکیب

در صورت مساوات مساوات یا صغیر در صغیر است و در صورت مساوات مساوات یا عظیم در عظیم است

نست و نسبت آن سوی است و نسبت آن سوی است از دو هم در حکم شکل متقدم فعل است کنیم
بشد نسبت آن سوی است و نسبت آن سوی است و نسبت آن سوی است و نسبت آن سوی است
و آن طرف است از سوی یک شکل است و آن طرف است از سوی یک طرف است

پس در این نیز حکم آن است باشد و بیخ و برگاه دو صفت باشند با هم در مساوی العدد
و نسبت دو مقدار از صغیر نسبت دو مقدار از صغیر دیگر باشد و نسبت و آن طرف بود پس آن مقدار
در صورت مساوات متساوی باشد مثلاً آن طرف صغیر است و آن طرف دیگر نسبت آن چون
نسبت آن است و نسبت آن چون نسبت آن گوئیم که نسبت آن چون نسبت آن باشد و
بیرا که چون دو مقدار آن طرف ابدال نسبت کنیم نسبت آن باشد و
دو مقدار آن طرف ابدال نسبت آن چون نسبت آن باشد ازین جهت حکم شکل با

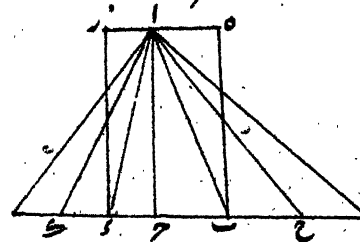
نسبت آن چون نسبت آن باشد و بعد ابدال نسبت آن چون نسبت آن باشد و هو المراد به
و قیسه دو صفت باشند از مقدار مساوی العدد و هر دو مقدار از صغیر نسبت دو مقدار از صغیر دیگر
باشد و نسبت و آن طرف بود پس اگر اول از صغیر اول اعظم باشد از اخیر آن اول صغیر دوم
ترا عظم باشد از اخیر خود و اگر مساوی بود مساوی باشد و اگر اصغر بود

اصغر مثلاً آن طرف صغیر است و آن طرف دیگر نسبت آن چون نسبت آن
است و نسبت آن چون نسبت آن گوئیم که اگر اعظم باشد از آن طرف نیز
اعظم بود از آن طرف و اگر مساوی بود مساوی و اگر اصغر بود اصغر و باید که اول اعظم
بود پس نسبت آن سوی است یعنی نسبت آن سوی را اعظم است از نسبت آن سوی است حکم شکل دوم پس اعظم

باشد از دو برین قیاس در صورت مساوات یا صغیر در صغیر است و برگاه نسبت دو صفت
مقادیر بعضیها مثل نسبت شکل متقدم باشد پس در صورت مساوات متساوی
باشد مثلاً آن طرف صغیر است و آن طرف دیگر نسبت آن چون نسبت آن
است و نسبت آن چون نسبت آن گوئیم که نسبت آن چون نسبت آن باشد و همچنین
برای مقدار آن طرف مساوی که ممکن باشد و آن طرف باشد و همچنین
برای مقدار آن طرف و آن طرف باشد پس حکم شکل چهارم نسبت آن طرف است

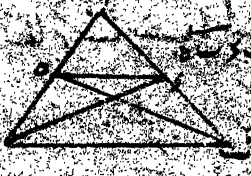
نسبت مساوی است و در مثلثها که در طرفین برابرند و در وسط آن خطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند
 در این خط وسطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند

در این خط وسطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند
 در این خط وسطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند
 در این خط وسطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند
 در این خط وسطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند

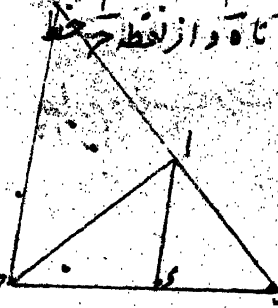

مذکور است و همچنین از جهت مساوات آن دو خط وسطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند
 در این خط وسطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند
 در این خط وسطی که از رأس آن به وسط آن خطی که در دو طرف آن است
 این خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند و آن خط را خط وسطی گویند

در مثلثی که در آن دو ضلع برابرند و در آن دو زاویه برابرند و در آن دو ضلع برابرند
 علم است باطل است که در آن دو ضلع برابرند و در آن دو زاویه برابرند و در آن دو ضلع برابرند
 چون نسبت مساوی است و هر دو ضلع برابرند و هر دو ضلع برابرند و هر دو ضلع برابرند
 بیرون کشیده پس هر دو ضلع را یک نسبت قطع کرده باشد بنا بر خط دو ضلع آن دو زاویه برابرند
 قطع کرده پس هر دو ضلع را یک نسبت قطع کرده باشد بنا بر خط دو ضلع آن دو زاویه برابرند
 در مثلثی که در آن دو ضلع برابرند و در آن دو زاویه برابرند و در آن دو ضلع برابرند
 او را سوی آن هر دو ضلع واحد باشد حکم شکل آن و لیکن نسبت سوی مثلث است

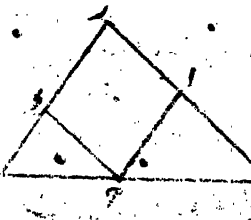

چون نسبت آن سوی است و سوی مثلث است و چون نسبت آن سوی است
 است پس نسبت آن سوی یک است چون نسبت آن سوی است و این بود در ادما
 بر مثلثی که خارج کرده شود از یک زاویه او خطی سوی و ترش و آن خط نصف را او به کرده باشد و
 نسبت یک قسم و هر سوی قسم دیگر مثلث قسلی که متصل قسم اول است سوی ضلع دیگر باشد مثلاً
 در مثلث آن از زاویه آن خطی کشیده شود و زاویه آن سوی هم آنند گوئیم که نسبت
 آن سوی است چون نسبت آن سوی است باشد و برابریم خط آن را از جهت آن آن دو خط هر خط
 آن موازی را کشیم تا آن خطی را که موازی شود و چون زاویه آن داخل
 که مساوی است زاویه آن خارج را مساوی زاویه آن نیز باشد یعنی زاویه
 آن را که بقیاس آن متبادله است از این جهت در مثلث آن دو ضلع

آن موازی را کشیم تا آن خطی را که موازی شود و چون زاویه آن داخل
 که مساوی است زاویه آن خارج را مساوی زاویه آن نیز باشد یعنی زاویه
 آن را که بقیاس آن متبادله است از این جهت در مثلث آن دو ضلع
 آن موازی را کشیم تا آن خطی را که موازی شود و چون زاویه آن داخل
 که مساوی است زاویه آن خارج را مساوی زاویه آن نیز باشد یعنی زاویه
 آن را که بقیاس آن متبادله است از این جهت در مثلث آن دو ضلع

آن موازی را کشیم تا آن خطی را که موازی شود و چون زاویه آن داخل
 که مساوی است زاویه آن خارج را مساوی زاویه آن نیز باشد یعنی زاویه
 آن را که بقیاس آن متبادله است از این جهت در مثلث آن دو ضلع
 آن موازی را کشیم تا آن خطی را که موازی شود و چون زاویه آن داخل
 که مساوی است زاویه آن خارج را مساوی زاویه آن نیز باشد یعنی زاویه
 آن را که بقیاس آن متبادله است از این جهت در مثلث آن دو ضلع

آن موازی را کشیم تا آن خطی را که موازی شود و چون زاویه آن داخل
 که مساوی است زاویه آن خارج را مساوی زاویه آن نیز باشد یعنی زاویه
 آن را که بقیاس آن متبادله است از این جهت در مثلث آن دو ضلع
 آن موازی را کشیم تا آن خطی را که موازی شود و چون زاویه آن داخل
 که مساوی است زاویه آن خارج را مساوی زاویه آن نیز باشد یعنی زاویه
 آن را که بقیاس آن متبادله است از این جهت در مثلث آن دو ضلع

و خطی که در آن است مساوی است با خطی که در آن است و خطی که در آن است مساوی است با خطی که در آن است
 و خطی که در آن است مساوی است با خطی که در آن است و خطی که در آن است مساوی است با خطی که در آن است

پس آن است که هرگاه یک خط را بر دو خط دیگر عمود بر آن دو خط عمود باشد و بر آن دو خط عمود باشد
 قائم حکم شکل که از هر دو چون بر واحد از دو زاویه است و بر آن دو خط عمود باشد
 و بر آن دو خط عمود باشد و بر آن دو خط عمود باشد و بر آن دو خط عمود باشد

نقطه و از آن واحد باشد و بر آن خط عمود باشد و بر آن خط عمود باشد
 شود در این هنگام خط و ثالث خطین پیدا می شود چرا که بمثل بیانی که در این
 شکل متقدم گذشت زوایای متناظره از دو مثلث است که قائم الزاویه مساوی اند این
 نسبت آن سوی ساج چون نسبت آن سوی ساج باشد

چهارم در نسبت بر سه خطوط مفروضه را مانند خطوط آن رسم کنیم دو خط و در محیط زاویه دور
 و جدا کنیم از آن خط مثل اوج و مثل ت و از هر دو خط مثل ح و
 وصل کنیم ح ط را و بر آریم از نقطه ه خط موازی ح ط تا ملاک ه

شود و در آن بر دو درین هنگام خط ط را بر اوج پیدا شود زیرا که بحکم شکل که نسبت آن سوی ح ه چون
 نسبت آن سوی ط را باشد و بر آن خط موازی ح ط را با جزاء مساوی قسمت
 کنیم مانند خط ات و بیرونی آریم از نقطه ب خط س تا با خط ات زاویه اس که خط س ات موازی ح ط
 شود و بسا زیم بر نقطه ا از خط ات زاویه ت آه مثل زاویه اس که خط س ات موازی ح ط
 آه موازی س ج پیدا شود و جدا کنیم از آن خط ط را بر ح ط ح ط موازی س ج
 متوالیه مساوی و عدتس مثل عدت اجرا و مطلوب التقسیم باشد و همچنان
 جدا کنیم از آن خط س ک ک ل ل م متوالی و مساوی خط س در مقدار و شمار و وصل کنیم خط
 ح ط ک ل م را که بر نقاط م م م خط ات را با جزاء مساوی قسمت نمایند و عدتس بشمار

چهارم در نسبت بر سه خطوط مفروضه را مانند خطوط آن رسم کنیم دو خط و در محیط زاویه دور
 و جدا کنیم از آن خط مثل اوج و مثل ت و از هر دو خط مثل ح و
 وصل کنیم ح ط را و بر آریم از نقطه ه خط موازی ح ط تا ملاک ه

این فرض است که در تمام اجسام موازی خطوط موازی با هم قرار دارند
 و در صورتیکه در تمام اجسام موازی خطوط موازی با هم قرار دارند
 و در صورتیکه در تمام اجسام موازی خطوط موازی با هم قرار دارند
 و در صورتیکه در تمام اجسام موازی خطوط موازی با هم قرار دارند
 و در صورتیکه در تمام اجسام موازی خطوط موازی با هم قرار دارند
 و در صورتیکه در تمام اجسام موازی خطوط موازی با هم قرار دارند

خطات را بر نسبت اقسام خط در آنست که نسبت دو لفظ در آن
 خطات را بر نسبت اقسام خط در آنست که نسبت دو لفظ در آن

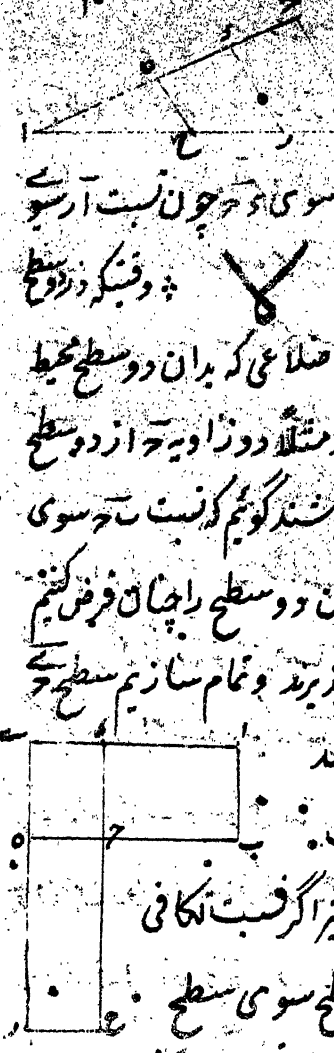
نسبت آن سوی که چون نسبت آن سوی که راست و همچنین نسبت آن سوی که چون نسبت آن سوی
 راست است پس اقسام خط را بر نسبت اقسام خط آن باشد و مولد از آنست که دو خط در دو سطح

متوازی الاضلاع دو زاویه برابر باشند پس اگر آن دو سطح برابر باشند اضلاعی که بدان دو سطح محیط
 اند متکافی باشند و اگر اضلاع متکافی باشند بر دو سطح بایکدیگر برابر بودند مثلاً دو زاویه از دو سطح
 آن در متوازی الاضلاع متساوی اند و اول باید که بر دو سطح برابر باشند گوئیم که نسبت آن سوی
 که چون نسبت آن سوی که باشد و چون دو زاویه برابر اند لهذا این دو سطح را چنان فرض کنیم

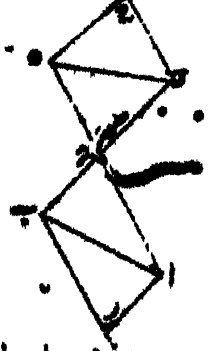
که دو خط آن سوی که متصل واحد شوند و همچنین دو خط آن سوی که وحدت پذیرند و تمام سازیم سطحی
 متوازی الاضلاع را پس نسبت بر دو سطح سومی سطحی که واحد باشند

لیکن نسبت اول سوی آن چون نسبت آن سوی که است و نسبت آن
 ثانی چون نسبت آن سوی که است پس تکافی اضلاع ثابت باشد و نیز اگر نسبت تکافی

محقق بود بر دو سطح متساوی باشند زیرا که در صورتی که نسبت بر دو سطح سومی سطحی
 که نسبت به چنان نسبت اضلاع است و تفاوتی نسبت آنها سومی شی واحد مسلم تساوی آنها است
 و بالطلب در این هر گاه در دو مثلث دو زاویه برابر باشند و مثلث برابر مثلث بود در صورتی
 اضلاع آنها متکافی نسبت باشند و اگر اضلاع متکافی باشند مثلث مثلث بود چنانچه در دو

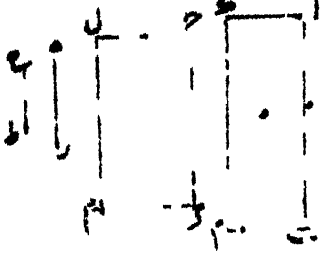

مثلث است که دو زاویه در یک خط مستقیم و زاویه در آن برابر دو مثلث مساوی است
 سوی که چون نسبت و در سوی بیست باشد و وضع هر دو مثلث چنانکه در خط است
 واحد باشند و همچنین دو خط و در حقیقت که از آن دو خط برابر برپا آید و خط
 نامعانی شوند بر روزه و نقطه که دو خط که در خط است و خط است نامعانی شوند

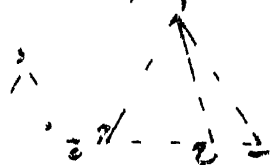
برج و درین تکام دو سطح در حقیقت متوازی الاضلاع و مساوی پیدا شوند
 و یک شکل منقسم نسبت اضلاع مذکوره بر سبیل تکافی باشد و نیز اگر اضلاع
 متکافی باشد مثلث برابر مثلث بود چه تکافی اضلاع مستقیم مساوی بود
 سطح است و تساوی دو سطح مستقیم مساوی دو مثلث است که هر یک

نصف سطح کل خود اند و این عین مراد است که هر چهار خط که متاسب باشند سطح اول
 چهارم به از سطح دوم در سیوم باشد چنانچه خطوط است که در حقیقت متاسب اند گوئیم که سطح اب
 در حقیقت برابر سطح در دور باشد و برابریم از دو نقطه آن دو عمود آید که در مثلث دو خط است که تمام
 سازیم دو سطح است که متوازی الاضلاع پس درین دو سطح چون دو زاویه مساوی باشد

باشد و نسبت است سوی که چون نسبت در بعضی حقیقت
 است و این نسبت تکافیت اندازیم شکل که دو سطح است که در صورت
 متساوی باشد و همین مراد بود که هر دو مثلث که متاسب

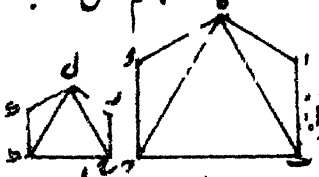
باشد پس بی بسوی دیگر شناه می باشد از نسبت ضلع سوی لطیف تر باشد و مثلث است که در
 متاسب اند گوئیم که نسبت مثلث است سوی مثلث و در شناه باشد از نسبت ضلع است سوی ضلع در
 مثلا زیرا که اگر در مساوی باشد حکم ثابت باشد چه تشبیه نسبت مساوی یعنی نسبت مساوی است
 و اگر مختلف باشند باید که در حقیقت دو ضلع است که در باشد در نسبت بقوت شکل اگر در صورت
 گوئیم که نسبت است سوی متعین باشد از نسبت است سوی در نسبت است سوی که یک شکل که
 چون این دو نسبت از یک جنس اند لهذا نسبت است سوی متعین باشد و وصل کنیم آن را پس در

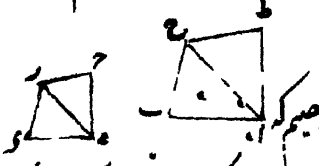
دو مثلث است که در دو زاویه متساوی اند و نسبت اضلاع آن دو
 زاویه متساوی است پس ازین جهت یک شکل است که در ضلع متساوی

باشند نسبت است سوی متساوی است و این نسبت است سوی متساوی است
 نسبت است سوی متساوی است و این نسبت است سوی متساوی است

و در مثلث متساوی الساقین که شیبه باشد ...
 منقسم می شوند مثلث متساوی الساقین و هر مثلثی که از سطحی شیبه باشد نظیر خود را از سطح دیگر نسبت
 سطح سوئی سطح چون نسبت اضلاع متناظره آنها منشاء می باشد چنانچه دو سطح است $\frac{AB}{AC}$ و سطح $\frac{DE}{DF}$ که
 متشابه اند و وصل کنیم خطوط AD و BE که AD موازی BE است از ثانی زیرا که دو زاویه آبر برابرند و نسبت آنست
 سوئی $\frac{AD}{BE}$ چون $\frac{AD}{BE}$ سوئی $\frac{AD}{BE}$ است و هرگاه توهم کنیم تطبیق زاویه آبر بر زاویه آو و مثلث ADL
 بر مثلث ABE فرود است که یکم عکس شکل $\frac{AD}{BE}$ موازی AD واقع شود ازین مرز زاویه AD $\frac{AD}{BE}$ است
 زاویه AD که باشد و زاویه AD مساوی زاویه AD پس یکم شکل $\frac{AD}{BE}$ دو مثلث AD $\frac{AD}{BE}$ که
 متشابه باشند و برین قیاس مثلث AD $\frac{AD}{BE}$ متشابه مثلث AD $\frac{AD}{BE}$ باشد
 چه دو زاویه AD $\frac{AD}{BE}$ که بعد اسقاط دو زاویه AD $\frac{AD}{BE}$ که برابر از دو زاویه AD $\frac{AD}{BE}$ که برابر
 متساوی باقی می مانند و چون نسبت هر مثلث سوئی هر مثلث نسبت واحد است لهذا یکم شکل $\frac{AD}{BE}$
 نسبت سطح $\frac{AD}{BE}$ سطح $\frac{AD}{BE}$ نسبت مثلثی سوئی مثلث نظیر خود باشد و

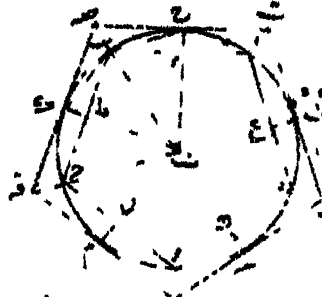

نسبت متساوی است. $\frac{AD}{BE}$ چون نسبت اضلاع متناظره منشاء است لهذا $\frac{AD}{BE}$
 نسبت $\frac{AD}{BE}$ $\frac{AD}{BE}$ که نیز چون نسبت $\frac{AD}{BE}$ وضع متناظره منشاء باشد و مطلوبه $\frac{AD}{BE}$
 منشاء $\frac{AD}{BE}$ $\frac{AD}{BE}$ که نیز چون نسبت $\frac{AD}{BE}$ وضع متناظره منشاء باشد و مطلوبه $\frac{AD}{BE}$
 منشاء $\frac{AD}{BE}$ $\frac{AD}{BE}$ که نیز چون نسبت $\frac{AD}{BE}$ وضع متناظره منشاء باشد و مطلوبه $\frac{AD}{BE}$

رابطه $\frac{AD}{BE}$ $\frac{AD}{BE}$ که نیز چون نسبت $\frac{AD}{BE}$ وضع متناظره منشاء باشد و مطلوبه $\frac{AD}{BE}$
 منشاء $\frac{AD}{BE}$ $\frac{AD}{BE}$ که نیز چون نسبت $\frac{AD}{BE}$ وضع متناظره منشاء باشد و مطلوبه $\frac{AD}{BE}$
 منشاء $\frac{AD}{BE}$ $\frac{AD}{BE}$ که نیز چون نسبت $\frac{AD}{BE}$ وضع متناظره منشاء باشد و مطلوبه $\frac{AD}{BE}$
 منشاء $\frac{AD}{BE}$ $\frac{AD}{BE}$ که نیز چون نسبت $\frac{AD}{BE}$ وضع متناظره منشاء باشد و مطلوبه $\frac{AD}{BE}$

مخمس مذکور بود باید که مرکز دایره یک باشد و چون برابریم و مجموع رصع را یک شکل اول اینست مرکز
 ث بر مرکز کنیم و وصل کنیم صد هشتاد و یک را گوئیم که خط ششم متصل واحد شود زیرا که چون دو خط کنیم چنانچه
 خط سابع بر دو مثلث صد هشتاد و یک دو ضلع صد هشتاد و یک که خارج از یک نقطه و ماس و اثره و در ضلع
 باشند دو ضلع صد هشتاد و یک است و مجموع صد هشتاد و یک متساوی اند ازین مردود زاویه
 ح صد هشتاد و یک که ازین دو مثلث نظیر اند متساوی باشند و همچنین دو دو مثلث صد هشتاد و یک
 نظیر متساوی اند ازین مردود زاویه صد هشتاد و یک با سنده و مجموع دو زاویه اولی و دو زاویه
 ثا بر معادل چهار تا باشد است لهذا دو زاویه صد هشتاد و یک متساوی دو تا شده باشد و برین صورت خط ششم
 متصل واحد باشد و چون خط رابع بر یک از طرفه ات عمود است لهذا این دو خط متوازی اند و دو مثلث
 صد هشتاد و یک متساوی باشند و همچنین دو مثلث صد هشتاد و یک متساوی و برین قیاس هرگاه خطوط و اصل بنا
 مرکز و دایا و انصاف اضلاع نو هم کنیم هر یک از مخمس حادی و مجموعی

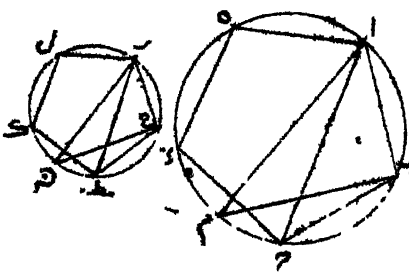

کرده مثلث متساوی و متساوی منقسم شوند و اضلاع حادی که هر یک
 مرکب از دو خط منحل خطوط عشره متساویه اند متساوی باشند و بنا برین ازین
 اضلاع زاوای حادی مساوی زدایا میگوئیم باشند و هو المیزان

الف هر قطعه که غیر اعظم از نصف دایره باشد در نصف دایره و دو مثلث قاعدتس دو
 وصل کرده شود پس مثلث متساوی الاضلاع احداث اعظم از نصف دایره در نقطه ات در فوس
 بر نقطه ات نصف کرده شد و وصل ات در مثلث ات حرمت دایه فین حادث گشت گوئیم که این
 اعظم از نصف قطعه باشد زیرا که هرگاه از نقطه ات شود که بقا داشته باشیم و از آن خطه تا مرکز
 گردانیم و از دو نقطه ات دو خط آه در دو زاویه مساوی بسازیم پس در هر نقطه ملاقی شوند و
 درین هنگام ظاهر گردد که سطح مستطیل است بر وجهی منتهی ات در سطح دایه و مثلث ات

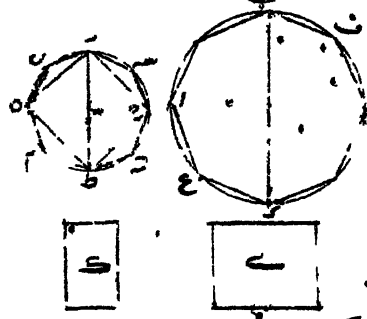
مرکب از دو مثلث از مثلث متساوی الاضلاع و مجموع دو قطعه ای که در سطح دایه ای چند مثلث ات در
 اصل قاعده باقی اند اعظم از مجموع دو ضلع دایه است اعظم از نصف دایره
 از نصف قطعه باشد و نیز ازین بیان واضح است که در هر شکل مستطیل معنی که واقع شود بر طبقه ضلع اعظم غیر
 اعظم از نصف ضلع اطول باشد آن قطعه اعظم از نصف مستطیل باشد **لط** نسبت هر دو سطح متساوی
 که در دو دایره باشند مثل نسبت دو مربع قطر آن دو دایره باشد چنانچه دو سطح ات در دو دایره که
 که در دو دایره ات در سطح واقع اند و باید که قطر هر دو دایره هم رده باشد و وصل کنیم احتم رط حقه

در این صورت که در هر دو دایره مساوی باشد و در هر دو دایره مساوی باشد
 است نسبت و زاویه در هر دو دایره مساوی است ازین جهت در دو مثلث است بر وجه دو زاویه
 است بر وجه مساوی باشند و زاویه است بر وجه مساوی است ازین جهت در دو مثلث است بر وجه دو زاویه
 دو مثلث متشابه بودند نسبت سطح است بر وجه مساوی سطح بر وجه مساوی چون نسبت است سوی سطح یعنی

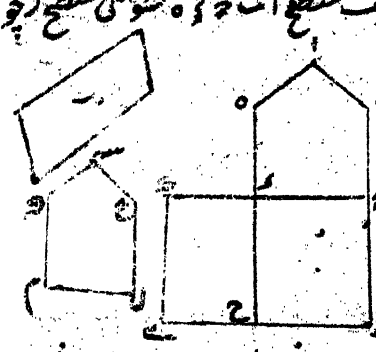
نسبت است سوی سطح است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی چون نسبت است
 در هر دو مثلث است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی چون نسبت است
 و هر چه را در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 می باشد و باید که در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است

به دلیل اگر باشد نسبت مربع است سوی سطح است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی چون نسبت است
 که چون نسبت دایره است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی چون نسبت است
 باشد که اصغر بود و آن سطح است باشد و فضل دایره است بر سطح است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی
 در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 نصف است و نصف کنیم پس اربع را در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 سطح است باقی ماند زیرا که بدیهی است که هرگاه مقدار اعظم را در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 که بر نیز از هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 لهذا در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 که بر این اضلاع که در اینجا است بالفرضه کلان تر از سطح است باقی ماند و عمل کنیم در هر دو دایره مساوی است
 در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است

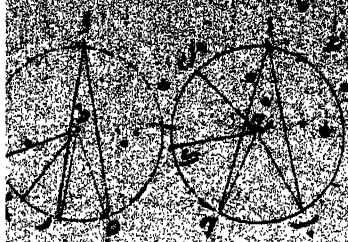
مربع است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی چون نسبت است
 در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است در هر دو دایره مساوی است
 سوی سطح است اعظم باشد از نسبت سوی سطح است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی
 یعنی از نسبت دایره است سوی سطح است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی
 که بر است اعظم باشد از دایره است سوی سطح است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی
 مربع است بر وجه مساوی سطح است بر وجه مساوی چون نسبت است

سطح نسبت سومی هر دو در موازات آن است و در آن موازات
 سطح نسبت سومی هر دو در موازات آن است و در آن موازات
 سطح نسبت سومی هر دو در موازات آن است و در آن موازات
 سطح نسبت سومی هر دو در موازات آن است و در آن موازات
 سطح نسبت سومی هر دو در موازات آن است و در آن موازات
 سطح نسبت سومی هر دو در موازات آن است و در آن موازات

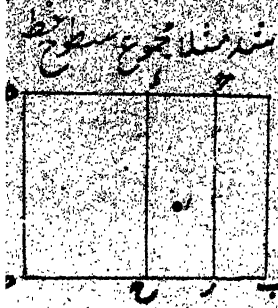

نسبت سومی خط ل م ه نیز چون نسبت ج و سویی ل م ه مثلث ب ک م
 شکل ل ه نسبت سطح ا ج ه سویی سطح م ل م ه و سویی سطح
 ب نسبت واحد است لهذا حکم شکل ط سطح م ل م ه برابر سطح ز
 باشد و هو الراد ه ه هر گاه در دو دایره متساویه دو زاویه بر مرکز یا بر محیط باشند

هر دو زاویه چون نسبت دو قوس آنها باشد و باید که در دو دایره متساویه آید و هر دو زاویه
 مرکزی مثلا دو زاویه س ج ه ط اگر گویم که نسبت این دو زاویه مثل نسبت دو قوس س ج ه ط باشد و بدین
 از دایره ا ج ه مثال قوس س ج هر قدر که ممکن باشد و اگر چه بر سبیل عودات بود و آن امثال ج ک ط
 باشند و همچنین از دایره س ج ه در امثال قوس ه ر و آن هم ه باشد و وصل کنیم خطوط ج ک ج ل ط م ط ه
 را پس مجموع فئسی س ج ه ک ک ل اضلاع قوس س ج ه است و جمع زوايا س ج ه ج ک ک ل اضلاع
 زاویه س ج ه است بهمان شماره و همچنین مجموع فئسی ه ر ر م ه ه اضلاع قوس ه ر است و جمع زوايا
 ه ط ر ل م ط ه اضلاع زاویه ط ر است پس اگر قوس س ج ل زاویه باشد بر قوس ه ر ه مجموع زوايا
 اولی نیز زاویه باشد بر مجموع زوايا می نانه و اگر مساوی باشد مساوی و اگر ناقص باشند ناقص پس
 درین بنگام حکم مقدمه تمبره نسبت دو زاویه س ج ه ط هر چه نسبت دو قوس س ج ه ر باشد و چون

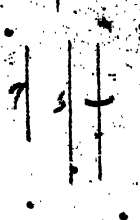

است بعد از آنکه در هر یک از این دو صورت که در بالا مذکور است
 سطح آن را با سطح آن که در بالا مذکور است مقایسه کنیم
 و خواهیم دید که این دو سطح مساوی است

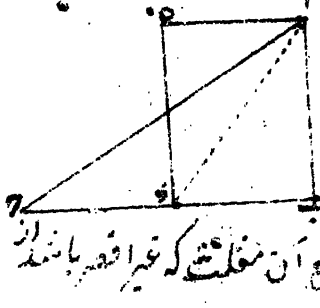
خطوط مساوی می باشد سطح این خط را در خطی که مساوی مجموع آن خطوط باشد مثلا مجموع سطح
 آن در خطوط آن خط و در مساوی سطح خط آن را در خط آن که مساوی است
 مجموع خطوط آن خط که در بالا مذکور است تمام سطح آن سطح را در خط آن که مساوی است
 مجموع این هر سه سطح مساوی می شود سطح آن در آن است و این

این مطابق دو نسبت است $\frac{a}{b} = \frac{a+b}{a}$ سطح خطی در هر دو خط دیگر مساوی می باشد سطح خط دیگر را در همان
 جزو خط اول مثلا سطح خط آن در نسبت خط آن که در آن است مساوی سطح آن در آن است
 چه ظاهر است که نسبت این سوئی که در آن است از سوئی که در آن است که در آن است سبب یک شکل
 سطح آن اول در آن چهارم مثل سطح آن که در آن است و در آن سویم باشد و هو المراد $\frac{a}{b} = \frac{a+b}{a}$
 هر سه خط که متناسب باشند سطح اول و سویم برابر مربع دوم می باشد و اگر سطح طرفین برابر
 وسط باشد خطوط متناسب باشند مثلثات قسم خط آن متناسب اند و آنرا که حد وسط
 است مگر سازیم یعنی برابر آن خط و فرض کنیم در صورت متناسب چهارمی شود و حکم شکل سطح
 آن در آن مانند سطح آن در آن یعنی مربع آن باشد و نیز اگر سطح آن در آن مثل مربع آن باشد

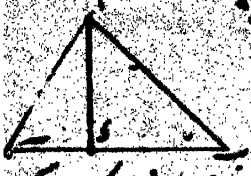
حکم شکل آن لازم است که اضلاع سطح و مربع متکافی باشند یعنی نسبت سوئی ب سوئی
 چون نسبت آن یعنی همان سوئی که باشد و هو المراد $\frac{a}{b} = \frac{a+b}{a}$ فایده $\frac{a}{b} = \frac{a+b}{a}$ خط مقسوم که در

شکل موازی مذکور است آنرا مقسوم به نسبت ذات وسط و طرفین خوانند چه هرگاه سطح کل خط در قسم خود
 مربع قسم اعظم میشود لهذا حکم این شکل نسبت خط سوئی اعظم قسمش چون نسبت اعظم قسم سوئی اصغر آن
 باشد پس در اینجا طرفین و وسط حاصل است $\frac{a}{b} = \frac{a+b}{a}$ سطح هر مثلث قائم الزاویه مساوی می باشد
 سطحی را که محیط شود آنرا یک ضلع قائم با سه و نصف ضلع دیگر مثلا سطح مثلث آن که زاویه آن

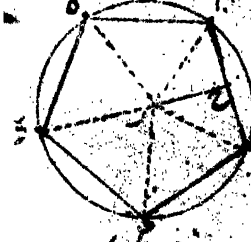
در آن قائم است مساوی است سطح آن را که محیط است بدان آن یک ضلع
 و آن نصف ضلع دیگر زیرا که چون وصل کنیم آن را بهم هر سه هر یک از مثلث
 آن در وسط آن دو چند مثلث است و لهذا مطلوب حاصل می باشد
 هر مثلث برابر می باشد سطحی را که محیط شود آنرا نسبت سطح آن مثلث که غیر آن باشد

و بعد از آن در مجموع بر این سطح از زاویه مقابل آن سطح مثلث است و مساوی است سطحی را که محیط
 آن نصف سطح است که غیر اقصی است از آن و آنرا در هر دو زاویه که خارج است از زاویه آن سطح است زیرا که
 ظاهر است که مثلث آن قائم الزامی است مساوی است سطح آن را در نصف است و همچنین مثلث آن در مساوی
 سطح آن را در نصف است و در یک شکل که این دو سطح برابر است سطح آن را در مجموع دو نصف است و در هر
 نصف است از این جهت مثلث است مساوی باشد سطح آن را در نصف سطح و نیز اگر است در هر دو

عمود است سطح سازند این سطح نیز برابر مثلث است و باشد یک شکل منطبق
 هر شکلی مساوی الاضلاع و الزوا یا که اندرون دایره باشد

مساوی است سطحی را که محیط باشد بدان عمودی که از مرکز دایره بر سطحی از آن سطح افتد و خطی که مساوی
 نصف مجموع اضلاع آن سطح باشد مثلاً محسوس آن در هر دو مساوی است سطحی را که یک سطح آن مثل عمود
 راجح که خارج از مرکز دایره بر سطح است و سطح دیگر خطی که مساوی نصف مجموع آن سطح در دایره
 باشد هر گاه وصل کرده شود میان مرکز دایره و این خطوط مستقیم مثلثات است و بقدره اضلاع پیدا شود
 و اعده خارج از مرکز بر او نامتناهی است و این است و سطح مثلث است در هر مثلث مساوی سطح

راجح در نصف است باشد یک شکل متقدم از این جهت مجموع سطوح مثلثات یعنی
 کثیر الاضلاع مساوی باشد سطح راجح را در مجموع نصف اضلاع و هو الی الی
 هر شکلی مساوی الاضلاع و الزوا یا که بر دایره باشد مساوی

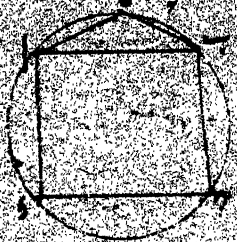
سطحی را که محیط شود بدان نصف قطر دایره و خطی که مساوی باشد مجموع انصاف اضلاع شکل را و
 باید که شکلی هر سوم بر دایره مثلاً مستدیس آن در هر دو باشد و مرکز دایره نقطه و موضع تمام اضلاع آن
 نقطه و وصل کنیم خطوط آن سطح را و نصف قطر عمود باشد بر آن و سطح راجح خط در نصف
 آن مساوی بود مثلث آن سطح را و ظاهر است که هر گاه خطوط میان نقطه و زوا یا یا شکل وصل کرده

شود بشمار اضلاع شکل مثلثات حادث گردند و هر یک از آن مساوی باشد
 سطح نصف قطر را در نصف ضلع از این جهت سطح نصف قطر در نصف مجموع
 اضلاع مساوی باشد شکل آن در هر دو و این است اراده ما
 هر سطحی مستقیم الاضلاع که اندرون دایره باشد مجموع اضلاعش

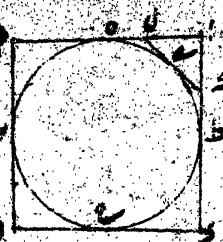
از محیط دایره اقصی می باشد و باید که سطح آن در دایره گویم که مجموع خطوط آن سطح در هر دو
 قمر است از محیط دایره و معین کنیم بر قوس آن نقطه و وصل کنیم دو خط آن سطح را و میان کنیم که در

در هر دو قطر آن دو قوس آن را مجموع دو سطح آن دو قوس که نسبت به هم
 و در هر دو قطر آن دو قوس آن را مجموع دو سطح آن دو قوس که نسبت به هم

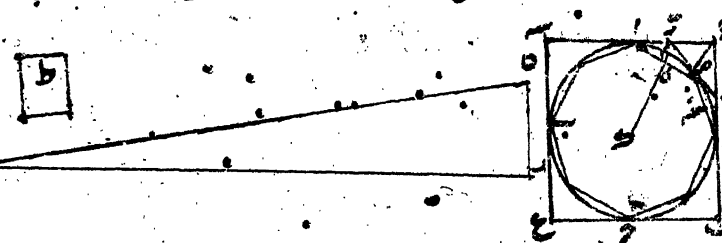
از مدار کثیر الاضلاع از مجموع فسی که محیط دایره است و میسر از این بنا
 هر شکلی که بالای دایره باشد مجموع اضلاعش اطول میباشند از
 محیط دایره مثل مثلثی است که بر دایره هرح که است و همین کنیم بر قوس

طه نقطه و خطی که از آن خط که کمال ماس دایره و گویم که دو خط که کمال آن دو
 نیست و همچنین دو خط که کمال از قوس که ط نیست ازین جهت جمیع خطوط ط که کمال آن غیر
 اقصر باشد از قوس طه و مجموع کمال اطول است از کمال ازین سبب جمیع طه اطول باشد

از جمیع ط که کمال آن بلکه قوس طه درین فباس جمیع ه است را طول از قوس
 و را باشد و جمیع خط که جج اطول از قوس هرح و جمیع ج ج ط از قوس ج ج ط
 ازین سبب جمیع اضلاع اطول باشد از مجموع فسی که محیط دایره است و میسر

هر دایره مساوی می باشد مثلث قائم الزاویه را که یک ضلعش مثل نصف قطر آن دایره باشد و ضلع
 دوم مثل محیط آن و باینکه دایره آن هرح و باشد و مثلث هرح که ضلع ه را از آن مثل نصف قطر است
 و هرح مثل محیط گویم که دایره برابر مثلث باشد و الا مختلف باشند و باید که دایره اول اعظم بود
 از مثلث و فضلیش بر مثلث سطح ط باشد و رسم کنیم در دایره کثیر الاضلاع هرح و مثل آنکه در شکل هم
 عمل کرده بودیم تا مجموع قطعات صغیره اصغر از سطح ط باقی ماند و کثیر الاضلاع از مثلث هرح اعظم حاد
 گردد درین بعد آن از مرکز دایره که نقطه کمال است عمود کمال بر ضلعی از اضلاع شکل مرسوم میکنیم بلکه محیط
 تا نقطه مرسوم و بکمال شکل هرح کثیر الاضلاع مساویست سطح کمال را در نصف مجموع اضلاعش و چون کمال

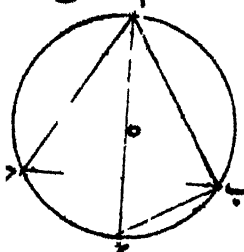

اقصر است از کم یعنی هرح و مجموع
 اضلاع اقصر است از محیط دایره و
 یعنی هرح لازم آید که کثیر الاضلاع

اصغر باشد از مثلث هرح و بود اعظم این خلف سبب این دایره از مثلث اعظم باشد و نیز اگر دایره
 اصغر باشد از مثلث در خصوص سطح ط را فضل مثلث بردایره گیریم و رسم کنیم بردایره هرح
 هم مسطح و نصف کنیم قوس آن را بر هرح و بر آیم از هرح خطی که کمال ماس باشد دایره را بر هرح
 و ملاقی گردد خط هرح آن را هرح و هرح مختلف هرح و اعظم از نصف مثلث هرح که دو ضلع هرح هرح از آن

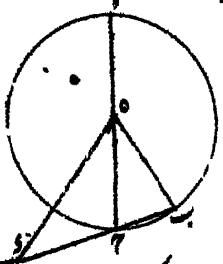
مستقیم اند بر کسب غلبه از قوس بپسندید و پشنگر در برگاه وصل کنیم و با باشد و کند و تقابل
 از آنکه در هر ماده یعنی از پند و نسبت دو مثلث است که هر سه در مساوی الارتفاع مثل نسبت از آنکه در
 و هر تا طول است لهذا مثلث هر سه در اعظم باشد از مثلث است و مثلث هر سه در مستقیم اعظم است از
 مثلث است ام هر سه در مستقیم و قوسی ازین باعث مثلث هر سه در اعظم کثیر باشد از مثلث است و برین قیاس
 هر سه در اعظم کثیر باشد از مثلث است و هر سه در در صورت مثلث هر سه در اعظم کثیر باشد از مجموع دو مثلث
 است ام هر سه در و همچنین است قوس است که در آن نصف کرده خطوط مماثلت است مستقیم است
 اعظم از مجموع دو مثلث مستقیم و قوسی حاصل آید و همین سیان مره بعد از هر قوسی جادیه را نصف کرده
 خطوط مماثلت کشیده باشیم تا مجموع مثلثات صغیر مستقیم و قوسی اصغر از سطح ط باقی ماند و درین مقام
 کثیر الاضلاع مرسوم بردایره اصغر از مثلث هر سه در باقی ماند لیکن مجموع اضلاع از محیط دایره یعنی از نقطه
 ربع اول است پس نصف مجموع اضلاع از نصف ربع نیز اطول باشد ازین جهت سطح مستقیم در نصف
 مجموع اضلاع که یک شکل است و مساوی کثیر الاضلاع است از مثلث هر سه در اعظم باشد و بود اصغر از
 خلف است پس حکم مذکور ثابت باشد یعنی مقدار سطح دایره از ضرب نصف قطرش در نصف
 محیطش حاصل شود و نیز ازین بیان ظاهر گشت که مقدار قطاع دایره حاصل می شود از ضرب نصف
 قطر در نصف قوس آن قطاع \times \times مربع صلح مثلث مساوی الاضلاع که در دایره

واقع شود که چند مربع نصف قطر دایره می باشد و باید که در دایره است مثلث است مساوی الاضلاع
 باشد و نصف کنیم قوس را بری و وصل کنیم آن را که لا محاله بر مرکز مرور کند زیرا که مجموع دو

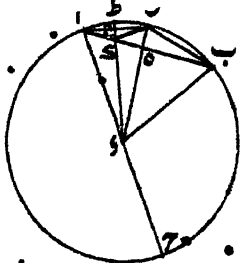
قوس است و یک نصف محیط است و مجموع آن در نصف دایره چون قوس
 است مثلث محیط است قوس است و مساوی باشد و وتر آن یک شکل است از
 مثلث است نصف قطر باشد مربع آن یعنی چهار چند مربع است و نصف قطر مساوی
 باشد دو مربع است و یعنی دو مربع است و در او چون مربع است مشتک را بیند ازیم باقی مانده
 است چند مربع است و مساوی مربع است و هو المراد است \times ضلع هر مسدس و معنی که در یک
 دایره باشد چون متصل با استقامت شوند پس مجموع خطین مقسوم بر نسبت ذات وسط و طرفین بود
 و قسم اطول ضلع مسدس باشد و باید که در دایره است ضلع معنی باشد و متصل بدان مثل
 ضلع مسدس و خارج کثیر قطر دایره است که از مرکز قوس است و ربع قوس است و ربع
 است در ربع نه اوست با باشد و زاویه است که برابر با زاویه است مثل دو قائمه است و یک مار

پاره‌ها را با هم مقایسه کنیم نیز مثل دو قائمه است لهذا مجموع این دو زاویه برابر زاویه است باشد و زاویه
 سه‌سویه چهار چند زاویه مساوی بود و بنا بر مساوات و مثلث هر دو اجزا از دو زاویه است و هر دو
 چند زاویه مساوی باشد زاویه هر دو برابر است و می‌تواند نیز دو چند زاویه است است ازین
 باعث زاویه مساوی است و در دو مثلث مساوی است این دو زاویه مذکور
 متساوی اند و زاویه مشترک لهذا هر دو مثلث متشابه باشند و نسبت مساوی است

یعنی هر دو چون نسبت مساوی است باشد و یک شکل لاسطح است
 در آن مثلث مربع است باشد و هو المراد **له** ضلع هر
 محس که در دایره واقع شود قوس می باشد بر ضلع معشر و مسدس همان

دایره یعنی مربع ضلع محس مساوی مجموع دو ضلع معشر و مسدس می باشد و باید که در دایره اح
 ات ضلع محس باشد و بر آریم قطر آن را و وصل کنیم میان مرکز آن و نقطه تقاطع آن و خارج کنیم از
 آن عمود بر آن و وصل کنیم آن را و عمود را در آن طراز در حالیکه قاطع باشد آن را بر نقطه
 که وصل کنیم آن را و گوئیم که دو زاویه آن که مساوی اند و زیرا که هر دو احدی محس
 قائمه است بنا بر آنکه چون در مثلث آن مساوی الساقین زاویه آن چهار محس قائمه است
 مجموع دو زاویه قاعده یک قائمه و محس قائمه باشد و هر یک جداگانه در محس قائمه باشد
 از زاویه آن چهار محس قائمه زاویه آن یک محس قائم را اندازند زاویه آن نیز برابر
 محس قائم باقی ماند پس در دو مثلث مساوی است که دو زاویه آن که مساوی اند و

زاویه آن که مشترک است ازین جهت متشابه باشند و نسبت مساوی است
 چون نسبت مساوی است باشد و یک شکل است مربع است که ضلع مسدس است
 مساوی سطح آن در آن باشد و نیز چون در دو مثلث آن را از آن که در

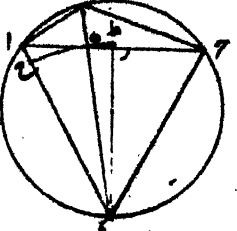
ساق را آن دو و ساق که آن مساوی اند و زاویه آن مشترک است بدین سبب این دو مثلث
 هم متشابه باشند و نسبت مساوی است چون نسبت مساوی است باشد و مربع آن که ضلع معشر است مساوی
 باشد سطح آن را در آن ایس درین بنکام مجموع دو مربع مساوی است مجموع دو سطح خط آن را در
 دو قسم که آن دو است و مفهوم شکل آن این دو سطح مساوی است مربع آن را که ضلع محس است
 ازین جهت دو مربع مساوی است و معاشا و می مربع آن باشند و همین مطلوب است
 هر شکل چهار ضلعی که در دایره واقع شود مجموع دو سطح هر ضلع در ضلع مقابل خود مساوی می باشد

در مثلث مساوی باشد و در این صورت زاویه قائمه است و در مثلث متساوی الساقین
 اگر ضلع قائم الزاویه مثل زاویه قائمه و دو ضلع دیگر مساوی باشند و در مثلث
 قائم الزاویه اگر دو ضلع مساوی و همچنین دو زاویه برابر باشد و اگر بر قوس مساوی
 از متساوی باشند و برین سبب این دو مثلث متساوی باشند و نسبت ساق مساوی چه چون نسبت
 ساق مساوی باشد پس سطح ساق در دو مثلث سطح ساق در دو ضلع باشد و نیز در دو مثلث
 ساق در دو زاویه است و در متساوی اند و همچنین دو زاویه است که بر قوس ساق واقع
 اند لهذا متساوی باشند و نسبت ساق مساوی آه چون نسبت ساق مساوی باشد و سطح ساق در دو

چون سطح ساق در دو زاویه باشد پس در این هنگام مجموع دو سطح ساق در دو زاویه
 در دو مثلث مجموع دو سطح ساق در دو زاویه است یعنی سطح ساق در دو زاویه

مساوی باشد و هو المراد به **نق** هر دو قوس مختلف که غیر اعظم از نصف دایره باشند نسبت
 وتر قوس اعظم سوی و وتر قوس اصغر اصغر می باشد از نسبت قوس اعظم سوی قوس اصغر باید که
 در دایره است و قوس در اعظم از قوس است گوئیم که نسبت وتر قوس سوی و وتر قوس اصغر با
 از نسبت دو قوس خود و بهر اشیاء مرام تنصیف کنیم زاویه است را بخط ساق و وصل کنیم آخر را در
 حالیکه قاطع باشد ساق را بره و دو قوس در دو یک شکل است از سه متساوی اند و همچنین دو وتر
 آنها یعنی خط ساق نیز متساوی اند یک شکل است از سه و از آنجا که یک شکل است نسبت ساق سوی است

مثلث است سوی است و است اطلست از است لهذا چه نیز
 ا طول باشد از او برابریم از عمود بر وتر و بنا بر تساوی ساق و ساق
 این عمود تنصیف آید بر نماید ازین جهت در میان سه واقع شود و بگردانیم

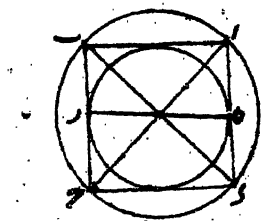
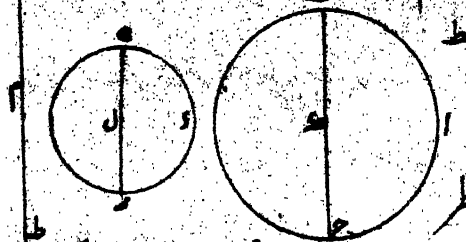
بر مرکز عمود ساق سوی ساق و خارج کنیم وتر را تا ملاقی شود این قوس را بر ط درین
 هنگام قطاع ساق اعظم از مثلث ساق حاصل می شود و قطاع ساق اصغر از مثلث ساق
 و در نتیجه وتر نسبت مثلث سوی مثلث یعنی نسبت ساق سوی است اصغر باشد از نسبت قطاع سوی قطاع
 یک شکل است یعنی از نسبت زاویه ط ساق سوی زاویه ساق و بعد ترکیب نسبت ساق سوی است اصغر از نسبت
 زاویه ساق سوی زاویه ساق یک شکل است و بعد تضعیف دو مقدم نسبت ساق سوی است اصغر باشد از نسبت
 زاویه ساق سوی زاویه ساق و بعد تقصیل باشد نسبت ساق سوی است اصغر از

نسبت خط دو دایره است و نسبت خط دو دایره است و نسبت خط دو دایره است
 و در مختلف است که نسبت قطر آن سوی محیط است چون نسبت قطر آن سوی محیط است و در آن است و آن
 مثل نسبت قطر آن سوی محیط است که از محیط است و در مختلف است و درین زمین نسبت نصف قطر است
 سوی نصف محیط است که چون نسبت نصف قطر است سوی نصف محیط است که در آن است و نسبت
 سطحی قائم الزویه است که از محیط است و خطی که برابر است با آن باشد سوی سطحی که از محیط است که در آن است
 شود مثل نسبت خط سوی آن که مثل است به حکم شکل که در آن است و آن است و آن است و آن است
 در خط است که است ازین نسبت این دایره سوی سطحی که در آن است و آن است و آن است و آن است
 که ثابت است که نسبت دایره آن سوی دایره که در آن است و آن است و آن است و آن است
 سوی دایره که در آن است و آن سوی سطحی که در آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است

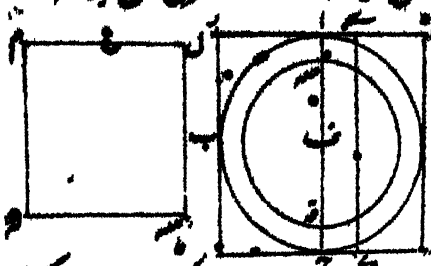
که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است

که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است

که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است
 که در آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است و آن است

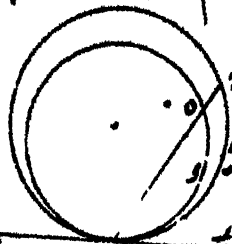
در رسم کتب هندسه و اندازه مسدود پس این دایره از دایره اول حلقه جدا سازد بقدر ثلث آن
 زیرا که نسبت دو دایره مثل نسبت دو مربع است و مربع ل و مربع م است و مثلث مربع و ح بود پس

دایره که هم نیز دو ثلث دایره است و باشد ازین جهت حلقه ثلث
 باقی ماند و مساوی هر دو دایره که از داخل تقاس

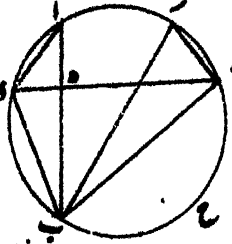
باشند و خطی مستقیم از نقطه تماس برآمده دایره را قطع

کند پس این خط از هر دو دایره در یک جهت دو نقطه مشابه جدا سازد و باید که دو دایره متساوی
 است و آیه باشد بر نقطه آ و خط قاطع که از نقطه تماس برآمده است باشد گوئیم که دو نقطه است و آیه
 مثلا مشابه باشند زیرا که هرگاه خارج کنیم از نقطه آ خط رآح مماس بر دایره را پس یک شکل از آن در هر دو

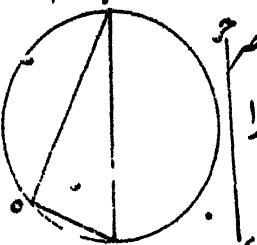
قطعه زاویه که واقع شود مثل زاویه ح آ ج باشد لهذا مشابه باشند و نیز دو نقطه
 باقیه مشابه باقی ماند و هو المراد * * * * *

هرگاه دو دایره متقاطع بقوایم شوند پس مجموع مربعات هر چهار قسم دو
 و تر مساوی مربع قطر باشد مانند دو وتر آ و ب که بقوایم بر نقطه ه متقاطع اند گوئیم که مجموع مربعات
 آ و ب مساوی مربع قطر باشد و وصل کنیم خطوط ر ح و ب و آ و ا و مشح مساویم
 که چون در مثل ر ه ب زاویه ه قائمه است پس مجموع دو زاویه ر و ب مثل یک قائمه باشد
 لهذا یک شکل مثل مجموع دو قوس آ و ب و ح قوسی باشد که بران زاویه قائمه واقع شود و زاویه قائمه
 محیطی واقع نمی شود مگر بر نصف محیط پس مجموع دو قوس مذکور مثل نصف محیط

باشد و ب و ح نصف محیط است چون ح مشترک را اسقاط کنیم دو قوس ح و
 آ و مساوی باقی ماند و تر آنها نیز مساوی باشد و بعد این تمهید گوئیم که دو

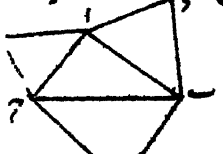
مربع آ و مساویست مربع آ یعنی مربع ح و را و همچنین دو مربع ح و مساویست مربع ب
 را و دو مربع ب و ح یعنی چهار مربع آ و ح و مساویست مربع ر قطر را و هو المطلوب * * * * *

می خواهیم که خط ثالث پیدا کنیم نوعی که اطولی دو خط مفروض برین خط ثالث واقف
 خود قوی باشد چنانچه دو خط مفروض آن ح و آ و اساطول پس بگردانیم طول را
 قطر دایره آ و ب و رسم کنیم وتر ه مثل خط ح و بقوت شکل ل از م و وصل کنیم خط آ و ه

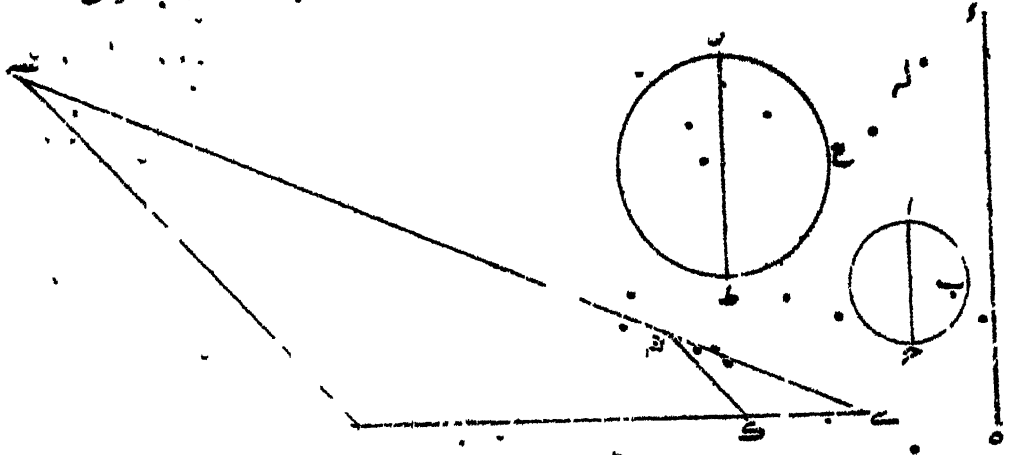
را که خط مطلوب باشد زیرا که زاویه آ و ب یک شکل له از م قائمه است ازین جهت یک شکل ع و م است
 قوی باشد بر آ و ب و هو المراد * * * * * هرگاه چهار تقادیر متساویه باشند

علی لولایه در تصویر نسبت اول سوی چهارم مثلثه بانگری باشد از نسبت اول سوی سوم یعنی در صورت
 نسبت بسبب دو با در نسبت آن حاصل شود چنانچه چهار مقدار آ آ ب ح و علی لولایه متناهی اند که نسبت
 سوی آ و مثلثه باشد از نسبت آ سوی ب زیرا که یک شکل گاه از هر نسبت آ سوی ب متناهیست و در نسبت آ
 سوی ب و نسبت آ سوی ب چون نسبت آ است لهذا نسبت آ سوی ب یک یار دیگر بر قبول کرده
 مثلثه باشد و هو الی و برین قیاس اگر پنج مقدار برابر باشند نسبت اول سوی پنجم مربعه باشد و در آن
 شش ضلع و همین سان بلا توقف مدی و $\frac{1}{2}$ هر گاه بر اضلاع مثلث قائم الزاویه بسطی است
 عمل کرده شوند پس مجموع دو سطح که بود و ضلع قائمه معول متساوی می باشد سطحی را که بر وتر قائمه معول یا
 و باید که مثلث آ ب ح باشد و زاویه آ قائمه و ب ح و تر قائمه و سطح متشابه معول مثلثات آ ب ح و آ ب ح
 مثلا گویم که مجموع دو مثلث اول مساوی مثلث سیوم باشد زیرا که در شکل آ ب ح عموما ثابت است که نسبت
 هر دو سطح متشابه چون نسبت اضلاع نظائر متناهیست و مربعاتی که برین اضلاع واقع شوند نسبت آنها نیز
 ثابته باشد لهذا نسبت هر مثلث سوی مربع ضلع خود نسبت واحد بود ازین جهت

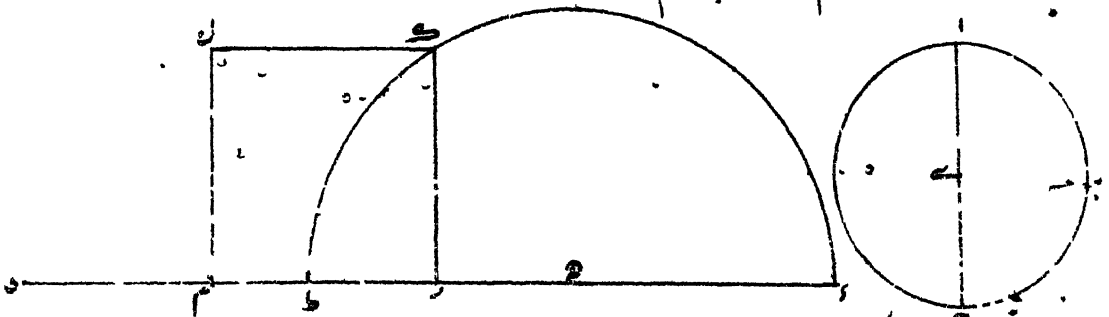

نسبت مجموع دو مثلث آ ب ح و آ ب ح سوی مثلث ر ح ب چون نسبت مجموع دو مربع
 آ ب ح سوی مربع ب ب چ باشد و مجموع دو مربع آ ب ح مساویست مربع آ ب ح را یکم عروس لهذا مجموع
 دو مثلث آ ب ح و آ ب ح نیز مساوی باشد مثلث ر ح ب را و همین است مراد ما $\frac{1}{2}$ میخوانیم
 که مثلث مفروض را با جزای متساویه تقسیم کنیم بخطوطی که موازی یکی ضلعش باشد مثلا مثلث آ ب ح را
 به پنج قسم مساوی بخطوطی که موازی آ ب باشد پس جدا کنیم از ضلع آ ب ح و بقدر خمس آ ب ح بقوت
 شکل الط از هم و بر آ ریم برای دو خط آ ب ح و خط وسط فی النسب بقوت شکل الط از هم بنوعی که خارج کنیم
 آ ب ح را سوی آ ح یعنی که آ ب برابر آ ح شود و نصف کنیم آ ب را بر آ و رسم کنیم بر نقطه آ ب بعد آ ح نصف
 دایره آ ب ح و خارج کنیم از نقطه آ ب بر خط آ ح عمود آ ب ح که این عمود وسط فی النسب باشد و جدا کنیم از
 آ ب ح ط مثل آ ب ح و فردا نسبت که نقطه ط میان آ و ق واقع شود و بر آ ریم از خط ط آ ح موازی
 آ ب پس این خط از منتهی آ ب ح صرف آ ب ح را بلند کنیم آن مثلث را که گذریم زیرا که چون موازی
 آ ب را یکم شکل الب از هم منتهی آ ب ح چهار خمس مثلث آ ب ح باشد و چون خط آ ب ح
 ناعده این دو مثلث و مثلث آ ب ح بر خط آ ب ح متشابه مثلث آ ب ح معمول است لهذا یکم شکل را از
 هم متناهی آ ب ح برابر مثلث آ ب ح باشد لهذا مثلث آ ب ح نیز چهار خمس مثلث آ ب ح است
 نشود آ ب ح ط آ ب ح یک خمس مثلث آ ب ح بقدر جدا کنیم از خط آ ب ح پس بر آ ریم چهار

و اینجی از قبیل او نام باطل باشد چون ممکن شد که بقدر محیط بعضی دایره خطی مستقیم توان یافت بقانون یک شکل
 که مفروض شود برابر محیط آن خط مستقیم پیدا توان کرد مثلا مطابق بیان گذشته فردی از دو دایره
 است که یا نیم که محیطش برابر محیط دایره مستقیم است گوئیم که اکنون محیط صحیح دایره معلوم شود زیرا که یک شکل
 نسبت قطر هر دایره نسوی محیطش چون نسبت آه و ه خواهد بود و باید که دایره مفروضه زوج ط باشد
 پس نسبت قطر دایره نسوی محیط زوج ط چون نسبت آه و ه باشد اکنون بقانون یک شکل محیط

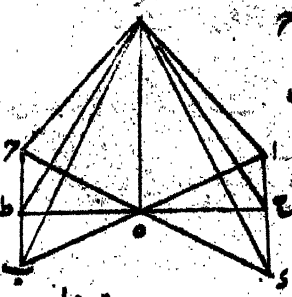

چهارم در نسبت برای خطوط آه و ه را پیدا کنیم و آن خطی است که باشد پس در مساحتی محیط دایره زوج ط
 خواهد بود زیرا که نسبت رط نسوی محیط زوج ط و نسوی آه و ه واحد است یعنی نسبت آه و ه از این جهت
 یک شکل ط و ه و محیط زوج ط برابر باشند و همین براد ماست **مسئله** میخواهیم که برابر دایره مفروضه
 ساخته باشد دایره آه اول خطی پیدا سازیم که برابر محیط آن دایره باشد و نصف کنیم و ه را بر این سطح
 قطرت آورده و خط ه ه مثل سطح دایره خواهد بود یک شکل **مسئله** استخراج نمایم خط وسط در نسبت میان آه
 و ه و تفاوت شکل **مسئله** توان خطی را که باشد پس یک شکل **مسئله** مربع این خط یعنی ک م برابر سطح است آه و ه یعنی دایره
 ساخته باشد و هو المراد تمام شد در چهارم **مسئله**

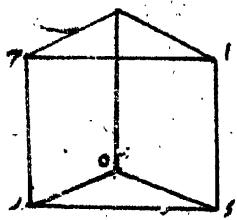
مسئله در احکام مجنمات **مسئله** یک شکل **مسئله** اصول موضوعه **مسئله** ممکن است
 ما را که خارج کنیم بر سطح نسوی را بر استوایش و سطح نسوی توهم توان کرد که بر نقطه مفروضه ما خط مفروضه بلند کرده
 در چهار سطح نسوی احاطه تا جسمی که در آن قرار دارد و ممکن است که هر نقطه را که بر سطح کرده باشد آنرا نقطه

در هر دو سطح که در یک خط باشند و در آن خط دو نقطه از هر دو سطح
 خط اول و خط دوم را بگیریم و در هر دو سطح از هر دو نقطه که
 در خط اول و خط دوم است دو خط عمود بر خط اول و خط دوم
 بکشیم و در هر دو سطح از هر دو نقطه که در خط اول و خط دوم
 است دو خط عمود بر خط اول و خط دوم بکشیم و در هر دو سطح
 از هر دو نقطه که در خط اول و خط دوم است دو خط عمود بر خط
 اول و خط دوم بکشیم و در هر دو سطح از هر دو نقطه که در خط
 اول و خط دوم است دو خط عمود بر خط اول و خط دوم بکشیم

در هر دو سطح که در یک خط باشند و در آن خط دو نقطه از هر دو سطح
 خط اول و خط دوم را بگیریم و در هر دو سطح از هر دو نقطه که
 در خط اول و خط دوم است دو خط عمود بر خط اول و خط دوم
 بکشیم و در هر دو سطح از هر دو نقطه که در خط اول و خط دوم
 است دو خط عمود بر خط اول و خط دوم بکشیم و در هر دو سطح
 از هر دو نقطه که در خط اول و خط دوم است دو خط عمود بر خط
 اول و خط دوم بکشیم و در هر دو سطح از هر دو نقطه که در خط
 اول و خط دوم است دو خط عمود بر خط اول و خط دوم بکشیم

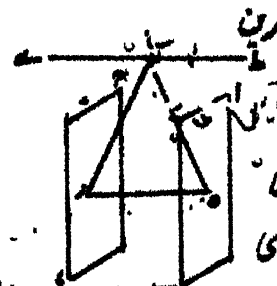
مساوی و قائمه باشند و برین قیاس هر خطی که از نقطه α بر سطح کشیده شود
 بر آن عمود واقع شود پس
 بر سطح نیز عمود باشد و هو المراد **ب** هر دو زاویه که در دو سطح باشند
 موازی باشند موازی است و سطح موازی است و سطح موازی است
 و بنا بر اثبات بدعا که دانیم هر چهار اضلاع را متساوی و وصل کنیم
 خطوط α و β در راس یک شکل α و β از α و β در راس یک
 موازی و مساوی است باشد و یک شکل α و β از α و β در راس یک
 موازی و مساوی است باشد و یک شکل α و β از α و β در راس یک

باشند و هر گاه وصل کنیم α و β را نیز متساوی مامل ایند و اضلاع
 نظائر هر دو مثلث
 است و متساوی فرام آیند لذا دو زاویه α و β که نظیر این متساوی باشند
 و هو المراد **ح** هر گاه یکی از دو خط متوازی بر سطحی عمود باشد دیگر نیز

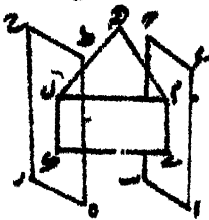
عمود خواهد بود مثلاً α و β دو خط متوازی اند و α عمود است بر سطحی
 گویم که β نیز عمود باشد بر آن سطح و
 وصل در آن سطح خط γ را در بیرون آریم بر آن خط عمود δ بکشیم
 که در سطح اقتد و معین کنیم بر آن نقطه α و β

و اما بعد از این در جبهه ملاقی شوند و فصل مشترک ط است باشد و معین کنیم برین فصل نقطه ج بر دو فصل کنیم دو

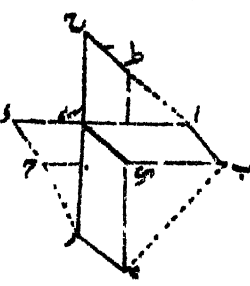

بر خط ج که از این دو خط واصل در دو سطح است و واقع اندوه بر برین سطح عمود است لهذا بر دو خط ج و ر نیز عمود باشد و در مثلث ح ق این دو زاویه قائمه باشند بضم حکم شکل الح از آن خلف لازم آید پس مدعا ثابت باشد ح و قتیکه قطع کند سطحی را دو سطح متوازی

پس دو فصل مشترک حادث نیز متوازی باشند چنانچه سطحی که کل م را دو سطح است که در سطح است که موازی اند قطع کردند دو فصل است که کل حادث گشتند گوئیم که این دو فصل متوازی باشند و الا بعد از خارج بر نقطه ملاقی شوند و این نیز مستلزم است که اگر دو سطح است که موازی خارج کرده شوند نیز ملاقی گردند این خلف است ط

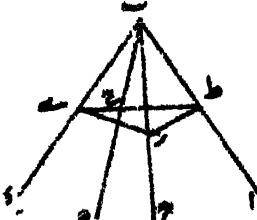
و قتیکه دو سطح متقاطع بر سطحی قائم شوند فصل مشترک دو متقاطع برین سطح میوم عمود باشد چنانچه دو سطح است که در سطح متقاطع بر فصل است که بر سطح است که قائم شدند گوئیم که فصل مشترک است که برین سطح

عمود بود زیرا که فقط که مشترک است میان سطوح است گانه چون از فقط که بر سطح است که عمود کشیده شود مطابق اصول موضوعه لازم است که در هر دو سطح است که در سطح ملاقی این عمود غیر فصل مشترک این دو سطح متقاطع باشد و همین مطلوب است ک

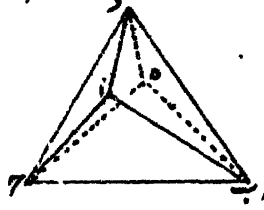
سطح محیط شوند پس هر دو زاویه معاکلان تراز میوم می باشد مانند است و این است که در سطح پس اگر این است زاویه مساوی باشند حکم نظر بود و اگر مختلف باشند بنوعیکه زاویه است اعظم از دو زاویه باقیه باشد و جدا کنیم از آن زاویه است مثل زاویه است و نشان کنیم بر دو ضلع است که بر دو نقطه ط است و وصل کنیم ط به را در حالیکه قاطع باشد را بر ج و جدا کنیم از سطح است بر مثل سطح دو وصل کنیم ط را به را و گوئیم که در دو مثلث ط ر ط سطح ضلع است مشترک است و در ضلع است مساوی بالعلل اند و همچنین دو زاویه ط ر ط سطح ازین جهت در ضلع ط سطح مساوی باشند و مجموع دو ضلع ط ر ر است از مثلث ط ر است اطول است از ضلع ط است و چون سطح ط ر برابر را بنید ازیم ر است اطول باقی ماند از ج است و چون در دو مثلث ر است که در سطح است هاق ر است مساوی دو ساق ج است است و قاعده اولین اطول است از قاعده آخرین ازین سبب زاویه ر است اعظم باشد از زاویه ج است چه اگر مساوی بود لازم آید که

بنابر این هر دو خلف **ه** و **ز** را از او بر سه اعظم باشند از زاویع **ت** تا **د** پس مجموع دو زاویه **ا ب ح** و **ب ح د** از جمع زاویه **ا ب ح** و **ا ح د** اعظم بود ازین بیان واضح شد که هر گاه سه زاویه متساویه الساقین بدین صفت باشند یعنی مجموع هر دو اعظم از باقی بود و اتار آنها نیز بدین صفت باشند

نیا مجموع زوایای سطحی که زاویع جسم را محیط باشند کمتر از مجموع چهار قائمه می باشد چنانچه زوایای **ا ب ح** و **ا ح د** و **ا د ح** و **ب ح د** را محیط جسم آن محیط اند

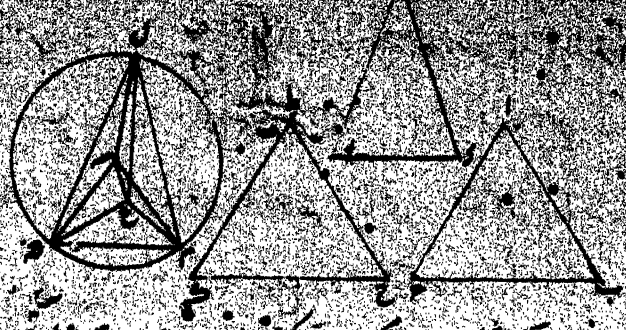
کمتر از چهار قائمه باشند و وصل کنیم خطوط **ا ح** و **ب د** را و معین کنیم بر سطح مثلث **ا ب ح** و **ا ح د** دو نقطه **ه** و **ز** و معین کنیم خطوط **ا ه** و **ب ز** را پس زوایای **ا ه ز** و **ب ه د** در مثلثات **ا ه ز** و **ب ه د** متساوی باشند و شش ازان که نزدیک نقاط **ه** و **ز** جمع اند یعنی مجموع زوایای **ا ه ز** و **ب ه د** و **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** است ازین جهت زوایای **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** و همچنین زوایای **ا ه ز** و **ب ه د** از مثلثات **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** و **ا ه ز** و **ب ه د** جمع اند هر دو اصدا اعظم از شش اولی اند بکلم شکل متقدم لهند ازوایای **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** که محیط بر زاویه

جسم اند اصوا ز چهار قائمه باشند در معین قیاس اگر زوایای سطحی محیط بر زاویه جسم اکثر از سه باشند حکم ثابت گردانیم **ه** میخواستیم که از سه نزدیک زوایای سطحی که **ه**

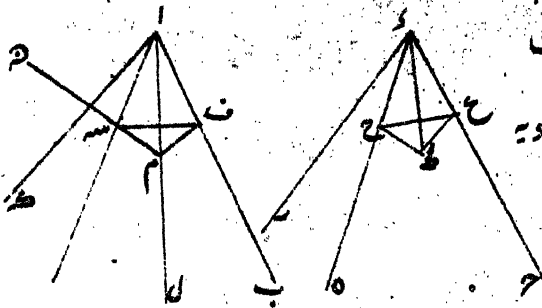
مجموع آنها اصغر از چهار قائمه باشد و هر دو ازان اعظم از باقی باشد زاویه جسم عمل کنیم و باید که زوایای **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** و **ا ه ز** و **ب ه د** باشند و اصلا آنها را متساوی گردانیم که **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** که باشند و وصل کنیم و اتار آنها که **ا ب ح** و **ا ح د** چون هر دو زاویه از زوایای ثلثه اعظم از باقی اند لهذا مطالبی باینی که در شکل نشانه گذشت هر دو و ترازین سه ادتار ا طول از باقی باشد و باقیم بقوت شکل که از **ا ب ح** و **ا ح د** که ضلع **ل م** ازان مثل **ا ب ح** باشد و **م ه** مثل **ا ح د** و **م ه** مثل **ب ح د** و **م ه** بر مثلث معمول **ا ب ح** و **م ه** بقوت شکل **ل م ه** از **م ه** مرکز این **ا ب ح** و **ا ح د** معنوله سه باشد و وصل کنیم خطوط **ل م** و **م ه** و **ل ه** را و گوئیم که **م ه** مثلا اقصر است از **ل ه** چرا گر چنین نبود پس مساوی باشد یا ا طول اگر مساوی بود زاویه **ا ب ح** و **ا ح د** مثل زاویه **ل م ه** باشد و زاویه **ب ح د** مثل زاویه **ل م ه** پس مجموع سه زاویه **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** با هم متساوی است و اینها بر سه زاویه **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** که مثل چهار قائمه اند نیز معادل چهار قائمه باشند و بودند کمتر از **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** است و اگر **م ه** ا طول باشد بعد تطبیق لازم آید که مجموع زوایای **ا ب ح** و **ا ح د** و **ب ح د** از چهار قائمه باشد این خلاف نسبت **ل م ه** است اقصر باشد و خارج کنیم از سه عمود سه بر سطح **ا ب ح** و **ا ح د** بقوت شکل **ه** بنویسد **ا ب ح**

کلیتاً در هر دو سطح مساوی است

مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 از این جهت که در هر دو سطح مساوی است
 زاویه ط و زاویه رادیه
 مساوی است که در هر دو سطح مساوی است

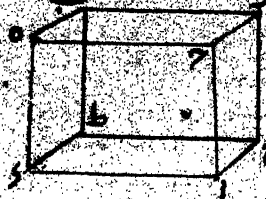
که برابر زاویه مفروضه باشد مثلاً بر نقطه آ از خط است مثل زاویه محصوره که محیط آن در آن است زاویه
 هر دو در هر دو سطح مساوی است و معین کنیم بر هر دو نقطه هر جا که اتفاق افتند و خارج کنیم از آن بر سطح هر دو در
 هر دو در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 مثل سطح هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ط قائمه مساوی هر دو ضلع است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 باشند و نیز بنا بر مساوات دو ضلع هر دو زاویه بیاضی و ط از مثلث می باشد و ضلع ف است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ف است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ط قائمه از مثلث هر دو ضلع ف است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ف است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است

ع و ح ف است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ف است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ح است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ط است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ق است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ک است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه م است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 و زاویه ن است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است

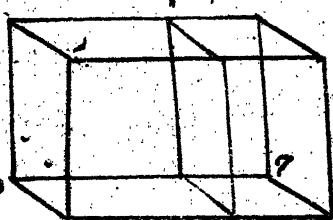
سه که مساوی زاویه هر دو سطح است پس در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 برای نظائر خود که محیط بر زاویه و برین قیاس اگر زوایا یکسانند نیز عمل توان کرد
 سطوح متقابل از جهات متوازیه السطوح متساوی و متوازی الاضلاع میباشند و همچنین زوایای
 متقابل از آن متساوی اند مثلاً در سطح هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است که در هر دو سطح مساوی است
 گوئیم که این دو سطح متساوی و متوازی الاضلاع باشند زیرا که چون این هر دو سطح قاطع سطح هر دو سطح اند

بنا بر اصل هر دو موازی باشند و شکل و از آنجا که قاعده سطح و خط مرکز آن دو مثل یکدیگر است و درین میان خط وسط از سطح موازی باشند و حکم شکل الظاهر و متعلق در دو ایامی مقابل دو سطح مذکور بلکه در شش سطح متساوی باشند ازین مرید و وسط متقابل برابر باشند و در دو ایامی متقابل جسم که از اعطای سطح زاویه وسط متساوی النظائر اند متساوی باشند مثلاً دو زاویه و دو سطح

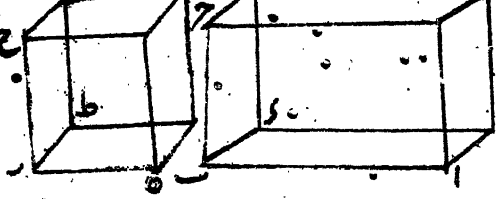
زاویه مرکب است از سه زاویه اول و خط و دو دوم مرکب است از سه زاویه
 چنانچه که در سطح و درین دو مختلف هر یک از نظائر متساوی اند یعنی
 اول نصف اول مساوی اول نصف دوم است و اوسط اول مساوی اوسط

دوم و سیوم اول مساوی سیوم دوم است چرا که متناظره از سطح متقابل اند و هو المطلوب
 هر دو حجم متوازی السطح که ارتفاع آنها متساوی بود نسبت یکی سوی دیگری
 چون نسبت دو قاعده آنها باشد مثلاً دو حجم است و اب و اب و موازی السطح و متساوی الارتفاع
 اند گویم که نسبت آنها چون نسبت دو قاعده است یا باشد زیرا که ظاهر است که هر گاه بگیریم برای جسم
 اول قاعده اشش اصغافی بشمار واحد آنقدر که ممکن باشد و برای جسم دوم قاعده آن اصغافی

دیگر بشمار واحد که ممکن بود پس زیاتی و نقصان و مساوات اصغاف
 جسم اول به قیاس اصغاف جسم ثانی مثل زیاتی و نقصان
 و مساوات اصغاف قاعده اول بقیاس اصغاف قاعده ثانی
 خواهد بود پس یکم مقدمه تبصره نسبت جسمین چون نسبت قاعدتین باشد

هر دو خط تناسبه که محیط شوند جسم متوازی قائم الزوایا را آن جسم
 مساوی می باشد مکعب خط وسط یعنی جسم را که شش مربع خط وسط بدان محیط شود مثلاً جسم است

در محیط اند آنراست خط آن است و متناسبه مساویست
 مکعب هرح ط را که اضلاع مربعانش مساوی خط است و وسط
 است زیرا که حکم شکل مذکور از هم سطح است و درستی یعنی قاعده

آنرا از جسم مساویست مربع است یعنی هرح ط را مثلاً از مکعب و ارتفاع جسم و مکعب مساویست یعنی است هرح
 برابر اند پس حکم شکل متقدم نسبت آنها چون نسبت دو قاعده باشد یعنی نسبت تساوی که عین مطلوب است
 نسبت هر دو حجم متساوی متوازی السطح چون نسبت دو ضلع متناظر مثلثه می باشد
 اند و دو جسم اب و هرح ط که هم در شش و هرح ط که اگر این دو جسم متساوی باشند حکم ظاهر

نیز در مثلث نسبت ثابوی نسبت مگر ثابوی و اگر مختلف باشند مثلا جسم اول مخروطی و جسم دوم بیضی از اضلاع جسم دوم خطوطی که دل توجه شده است مثل آن دو وصل کنیم خطوطی که در آن شده است که چهار گانه را تا سطح قد زده است فصل کند جسم دوم را بر دو جسم کل زده سریع شدت و قد تمام شدت صفت همه

متوازیه السطح بوده جدا کنیم از اضلاع جز اول جسم دوم خطوطی که در سطح آن شده است مثل آن دو وصل کنیم خطوطی که در آن شده است را تا سطح شخ و ضعه فصل کند جسم کل زده سریع شدت را بر دو جسم کل زده سریع شدت متوازیه السطح پس از آن جدا کنیم اول خط زده شده و مثل آن دو وصل کنیم خطوطی که در آن شده است و در نظر آید که سطح سطحی که در آن شده است متوازیه السطح

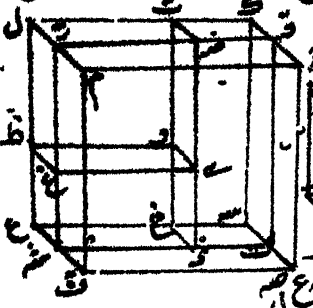
جسم ثل زده و قطع سے مساوی باشد جسم ا ب ح د ه ه ر ح ط را بنا بر مساوات سطح محیطه متناظره و بعد تمهید این مقدمات گوئیم که نسبت جسم ثل زده و قطع سے یعنی جسم ا ب ح د ه ه ر ح ط سوئی جسم ثل زده و قطع سے و چون نسبت سطح زده و قطع سے

باشد بکم شکل نه بلکه چون نسبت خط زده سوئی خط زده بکم شکل البت از ۴ و همچنین نسبت جسم ثل زده و قطع سے سوئی جسم کل زده سریع شدت مثل نسبت سطح زده سوئی سطح زده که با شده بود نسبت خط ثل سوئی که بلکه چون نسبت خط زده سوئی خط زده مذکور و نیز نسبت جسم

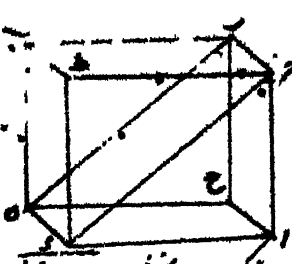
کل زده سریع شدت سوئی جسم کل م ه ه سریع شدت مثل نسبت سطح زده که است سوئی سطح م ل که یعنی مثل نسبت خط ل سوئی خط ل م بلکه چون نسبت زده سوئی زده مذکور پس درین هنگام

بوضوح پوست که چهار جسم ا ب ح د ه ه ر ح ط ثابا زده و قطع سے و کل زده سریع شدت کل م ه ه سریع شدت علی البوالای متناسب اند لهذا بکم شکل شد از ۴ نسبت اول سوئی ایچ ج و آن اضلاع متناظره مثالیه بالتکریر باشد و هو المطلوب

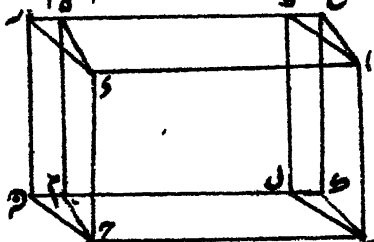
تصنیفی پذیرد سطحی که بگذرد بر قطر دو سطح متقابل آن مانند جسم آب که در سطح حرارت پذیرد و قطر آن در آن دو سطح اطاح است زیرا که محیط میشود درین هنگام هر دو قسم جسم که دو منشورانه سطوح متقابل متساویه و همین سطح قاطع مشترک و دو د مثلث که از مثلثات اربیه متساویه مشابه و چون محیطات در مقدار وزوایا اختلاف ندارند و منشور ماطه مختلف نباشند و حکم ثابت بود و آئین بیان نیز واضح شد که هر منشور را چون جسم متوازی السطح

از سازند مثلث منشور خواهد بود **بسط** هر دو مجسم
 متوازی السطح یک قاعده با ارتفاع متساوی میان دو خط متوازی
 در یک جهت معین باشند آن دو مجسم مساوی اند مانند دو مجسم است
 که بر قاعده اسج و میانه و خط ترکیه متوازی واقع اند مساوی باشند زیرا که در دو منشور اج ط شکل

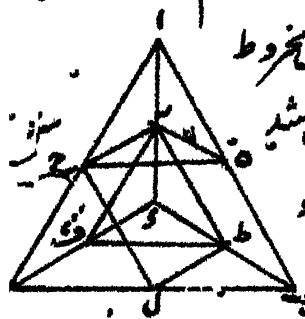
منشور هم دو سطح محیط نظائر متساوی و متشابه اند چرا که مثلث ا ط ج مساوی مثلث ج ر ه است بنا بر
 تساوی اضلاع نظائر آنها چه هر گاه هر یک از دو خط ج ط و ر ه مساوی آید و متساوی باشند و بعد
 اسقاط ج ه مشترک ج ط و ر ه متساوی باقی مانند دو وضع ا ج و ه که متقابل از سطح آ و ج متوازی الاضلاع
 اند متساوی باشند و همچنین دو وضع ا ط و ر که متقابل از سطح آ و ر ط اند و برین قیاس دو مثلث س ل ک
 هم دو متساوی اند و دو سطح ا ب ک ج و ج ح م ه که متقابل از مجسمه متوازی السطح اند برابر باشند
 و برین پنج سطح اس ل ط مساوی سطح ج ح ه برابر است و سطح ح ک ل ط مساوی سطح م ه و ه را است پس
 این دو منشور متساوی باشند و سوا می آیند و منشور باقی جسم در هر دو مجسم مشترک است و چون منشور
 اول برین جسم مشترک زیاده کرده می شود مجسم اول حاصل می گردد و از زیاده منشور دوم مجسم دوم
 هم میرسد ازین جهت هر دو مجسم مذکور متساوی باشند و هو المراد

بمجاویم که تقسیم کنیم هر مخروط و مثلث القاعده را
 بر دو مخروط و مثلث القاعده متساوی که هر یک شبیه مخروط اصل باشند

و دو منشور متساوی که مجموع آنها اعظم از نصف مخروط اصل باشد و با مخروط مفروض مثلث القاعده
 اسج باشد و تمیض کنیم اضلاع شش گانه را بر نقاطه ر ج ط ک ل و وصل کنیم خطوطه ر ج و ج ط و ج
 ط ل ط ک ج ل هشت گانه را که درین هنگام مخروط بر جسمیات اربع مذکوره منقسم گردد زیرا که مثلثات مخروط
 ا ج ر مساویست در مثلثات مخروط ر ط ک و ر ل نظیر به نظیر بنا بر بودن هر دو مبلغ متساویه نصف اضلاع
 مخروط اعظم و بعضی زوایا ازین دو مخروط مشترک است با زاویه مخروط اعظم و بعضی از ان متساویست بنا بر
 متوازی اضلاع زوایا چنانچه در شکل دوم گذشت پس این دو مخروط متساوی اند و متشابه باشند بهر مخروط اعظم
 و بعد حذف این دو مخروط باقی مانند دو منشور متساوی الارتفاع باشند که یک سطح ر ط ل ج که اول از ان منشور
 حاصل است از اهماطه سطحه س ل ج ه ک ط ر ر ط ل ج متوازی الاضلاع و دو مثلث س ط ل ه ر ج و
 قاعده این منشور سطحه س ل ج است و ثانی ان دو منشور حاصل است از احاطه دو مثلث ل ج ح ط ک و
 سطحه ر ل ج ط ل ج ه ک ط ر ر ط ل ج متوازی الاضلاع و قاعده اشین مثلث ل ج ح است

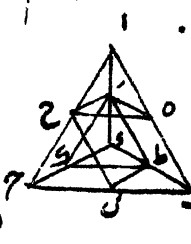
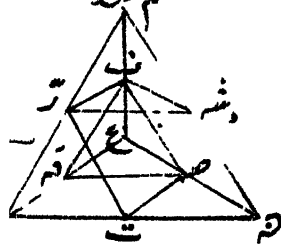
و بجم شکل $ح$ ظاهر است که چون این دو منشور را بدو مجسم متوازی السطوح تمام کنند هر یک بر قاعده
 و با ابعاد بی سطح $ر ط$ ک $ح$ و ارتفاع و اخذ حاصل آیند متساوی باشند لهذا اصل است آنها یعنی این
 منشور نیز متساوی باشند و منشوری که قاعده اش مثلث $ل ح ج$ است اعظم باشد از مخروط $ا ب و$
 زیرا که متساوی القاعده و ارتفاع اند و راست منشور مثلث است و راست مخروط

نقطه ازین جهت هر دو منشور خواه بخواه یکسان تر از نصف مخروط اصل باشد
 که عین مراد نسبت $ح$ $ک$ $ط$ و قتیکه تقسیم کرده شود

مخروط مثلث القاعده که ارتفاع آنها متساوی باشد بر دو مخروط
 متساوی که شبیه باشند کل خود را و دو منشور متساوی مثل تقیسی که در شکل منقسم گذشت پس
 نسبت قاعده یکی از آن مخروط سومی قاعده مخروط دیگر مثل نسبت منشور آن مخروط باشد سومی مخروط
 و باید که هر دو مخروط $ا ب و$ $ح ج م$ هر دو سعه باشند و تقسیم کنیم هر واحد را بر دو مخروط و دو منشور پس گویم که
 نسبت مثلث $ا ب و$ سومی مثلث $ح ج م$ مثل نسبت منشور $ل ح ج ط$ باشد سومی منشور $ا ب و$ سعه وقت
 چه ظاهر است که نسبت $ا ب و$ سومی $ح ج م$ چون نسبت $ح ج م$ سومی $ا ب و$ باشد و نسبت مثلث $ا ب و$ سومی

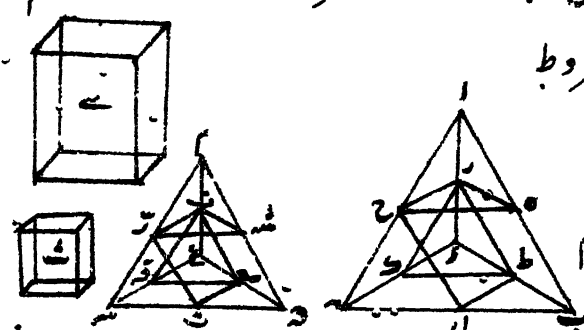
$ح ج م$ چون نسبت $ا ب و$ سومی $ح ج م$ مثلث است بجم شکل $ل ح ج م$ ازین باعث مثلث $ح ج م$ سومی $ا ب و$
 نیز مثناة بود و نسبت مثلث $ح ج م$ سومی مثلث $ا ب و$ چون نسبت $ح ج م$ سومی $ا ب و$ مثلث است
 ازین جهت بجم شکل $ا ب و$ یا از $م$ نسبت مثلث $ا ب و$ سومی مثلث $ح ج م$ چون نسبت مثلث $ح ج م$ سومی
 مثلث $ا ب و$ باشد و بجم شکل $ل ح ج م$ از $م$ بعد ابدال نسبت مثلث $ا ب و$ سومی مثلث $ح ج م$ سومی
 مثلث $ح ج م$ $ا ب و$ باشد سومی مثلث $ا ب و$ یعنی مثلث $ا ب و$ منشور اول سومی منشور ثانی از منشور
 مذکورین چرا که چون ارتفاع اصل دو مخروط متساویست ارتفاع این دو منشور نیز متساوی باشد
 و قاعده این منشور $م$ و مثلث $ا ب و$ هر گاه این دو منشور را بدو مجسم متوازی السطوح کامل ساز

هر مجسم دو چند منشور خود حاصل شود مع تساوی ارتفاع
 و بجم شکل $ل ح ج م$ نسبت مجسمین چون نسبت این دو مثلث باشد
 و چون نسبت $ل ح ج م$ مثلث $ا ب و$ است لهذا

نسبت منشور $م$ چون نسبت مثلثین باشد در اصل مدعا ثابت بود و پوشیده نماند که هر گاه جدا کرده شود
 مخروطات $ا ب و$ $ح ج م$ با ز دو مخروط و دو منشور همچنان مراتب بعد کرات پس نسبت هر قاعده
 سومی قاعده $ا ب و$ نظیرش چون نسبت منشور مخروطی باشد سومی منشور مخروطی نظیرش و چون بجم شکل

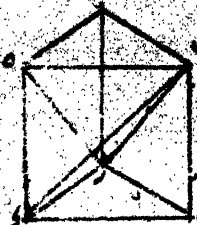
از نسبت اقصای سوی تا لیش مثل نسبت جمع تعدات سوی جمع توانی می باشد ازین جهت
 نسبت قاعده است سوی قاعده م در سطحی نسبت مجموع منشورات مخروط است و باشد
 سوی مجموع منشورات مخروط است **الف** هر دو مخروط و مثلث القاعده
 که در ارتفاع متساوی باشند نسبت آنها چون نسبت دو قاعده می باشد و باید که اعاده کنیم هر
 دو مخروط و شکل متقدم را بخشها پس اگر نباشند نسبت قاعده است سوی قاعده م در سطحی چون نسبت
 مخروط است سوی مخروط م در سطحی باید که مثل نسبت مخروط است سوی جسمی که
 اصغر باشد از مخروط م در سطحی یا اعظم اول اصغر فرض کنند و آن جسم می باشد در این صورت
 فصل مخروط م در سطحی بر جسم است بود و تقسیم کنیم مخروط م در سطحی را بر دو مخروط و دو
 منشور بر یک شکل ک و باز هر دو مخروط و دو منشور و دو منشور قسمت کنیم و همین سان
 تا ضیک باقی ماند مجموع مخروطات و درین هنگام مجموع منشورات باقیه از مخروط
 م در سطحی با ضرورة اعظم باشد از جسم می و نیز تجزیه کنیم مخروط است سوی را بر مخروطات و منشورات که
 شمارش مطابق شمار مخروطات و منشورات مخروط م در سطحی باشد و درین هنگام بیانی که در شکل
 مقدم گذشت باشند نسبت مثلث است سوی مثلث م در سطحی چون نسبت جمع منشورات مخروط
 است سوی جمع منشورات مخروط م در سطحی و بود مثل نسبت مخروط است سوی جسمی می
 ازین سبب نسبت مجموع منشورات مخروط اول سوی مجموع منشورات مخروط ثانی مثل نسبت
 مخروط است سوی جسمی می باشد لیکن نسبت منشورات مخروط است سوی جسمی می است
 اعظم است از نسبتش سوی منشورات مخروط

م در سطحی حکم شکل ح از ۲ لهذا از نسبت
 مخروط است سوی جسم می نیز اعظم
 باشد و حکم شکل می از ۳ لازم آید که

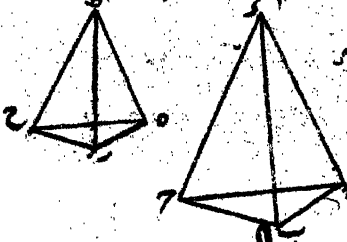
مجموع منشورات جز و مخروط است سوی اعظم باشد از مخروط است سوی کل این خلف است نسبت
 قاعده است سوی قاعده م در سطحی مثل نسبت مخروط است سوی جسمی که اصغر از مخروط
 م در سطحی باشد باشد بعد جسم می را اعظم از مخروط م در سطحی گیرند و هر گاه عکس نسبت
 کنند بین گردد که نسبت قاعده م در سطحی سوی قاعده است مثل نسبت مخروط م در سطحی است
 سوی جسمی که اصغر از مخروط است سوی باشد و خلف مذکور عمود نماید و عین مدعا ثابت گردد

مساوی است که نسبت یک مستطوط مساوی از یک مستطوط مساوی است
 مساوی است که بر قاعده و دو مثلث است و اصل یک مستطوط مساوی
 این عمل میشود بر یک مستطوط مساوی معین می شود زیرا که مستطوط مساوی قاعده اش مساوی
 است و سطحش از مساحت مستطوط مساوی بر او را که قاعده اش است و سطحش نیز از
 برابر قاعده می باشد و ارتفاع یک شکل متقوم و مستطوط مساوی که است نسبت نیز مساویست
 دوم زیرا که چون نقطه تراز سطح هر دو مساوی بود و مثلث برابر و در متساویین و قاعده ارتفاع
 مساوی می که از نقطه بر سطح در آنجا افتد مساوی مستقیم گردد پس اکنون بوضوح ببینیم که تصویر
 هر مستطوط مساوی مستطوط مساوی مقسم شود و پوشیده نماید که ازین بیان

عکس این شکل نیز ظاهرست یعنی هر مستطوط مثلث قاعده تکبیل میشود
 می پذیرد و مشهورست چند مستطوط مساوی باشد بلکه یک شکل را مجسم متوازی السطوح

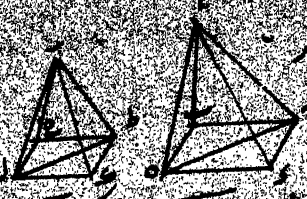
که ضعف مشهور باشد بگوید مجسم شش مستطوط مساوی باشد که نسبت هر دو مستطوط
 مشابه مثلث قاعده مثل نسبت اضلاع متناظره آنها مثلثه ببالکری می باشد مثل دو مستطوط است که
 و سطح که نسبت اول سوی دوم چون نسبت ضلع آن سویه در مثلثه باشد زیرا که هرگاه تمام کنیم این
 مستطوط را بدو مجسم متوازی السطوح باطل واحد پس بنا بر تساوی دو مستطوط دو مجسم معقول نیز مشابه باشند

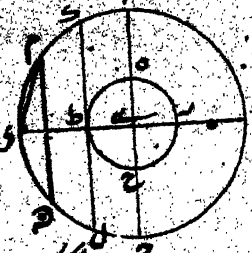
و یک شکل ای که نسبت این دو مجسم مثلث نسبت دو مستطوط باشد چرا که
 یک شکل متقوم هر دو احدش چند مستطوط خود است و یک شکل بزرگ
 نسبت بر دو مجسم چون نسبت دو ضلع آن در متناظر مثلثه است

لهذا نسبت دو مستطوط نیز مثلثه همین نسبت باشد و هو المراد که مستطوطات
 مضاعفه متشابه مقسم می شوند بجوړط مساوی العده که قاعده هر دو احد مثلث باشد و هر مستطوط
 از مستطوط کل مشابه باشد مستطوط نظیر خود را از مستطوط کل دیگر و نسبت مستطوط کل سوی مستطوط کل دیگر
 مثلثه ببالکری می باشد مثلاً دو مستطوط است که سطح هر دو قاعده مستطوط است که کل مشابه
 اند و اصل کنیم سطح آن را تا یک شکل له از مثلث مستطوط است که شبیه بمثلث است که باشد ازین جهت
 مستطوط احده مثلث قاعده شبیه مستطوط است که و همچنین بنا بر مشابه دو مثلث
 مستطوط است که دو مستطوط احده سطح کل نیز مشابه باشند و نسبت هر مستطوط سوی نظیرش
 مثلث نسبت اضلاع متناظره مثلثه باشد لهذا نسبت مجموع دو مقدم یعنی جمع مستطوط اصل اول سوی

اصلی است همان اضلاع مستقیم باشد و به خطوط

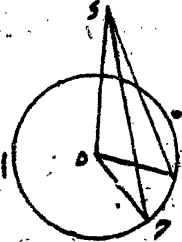

کلیتین دایره شکل کبریا با مساوی الاضلاع رسم کنیم یعنی که
اضلاعش دایره صغیره را مماس نشود و باید که دایره کبریا با آن دایره صغیره در یک
نقطه از بیرون دو قطر آن است متقاطع بر توایم و خارج کنیم از نقطه تا خط که طای موازی قطر آن که یک شکل
بازیم دایره صغیره را بر نقطه مماس خواهد بود و نصف کنیم فوس آن را بعد نصف آنرا و همچنین با
شود فوس آن را صغیر از بیرون و خارج کنیم خط موازی که این خط الیه غیر مماس دایره صغیره
خواهد بود و وصل کنیم آنرا که بطریق اولی غیر مماس باشد و چون تقسیم کرده شود محیط دایره کبریا
بامثال فوس آن هر دو وصل کرده شود و آنرا آنها را ما حاصل کرده بودیم

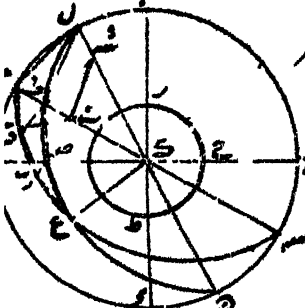
هرگاه سطحی مستوی کرده را قطع کند فصل مشترک
میان هر دو قطع دایره خواهد بود و باید که فصل مشترک میان سطح قاطع و سطح
که خط آن غیر مستقیم باشد پس از دو خیال خالی نیست که سطح قاطع بر مرکز گذشته باشد یا نه اگر گذشته
باشد ظاهر است که فصل مشترک دایره خواهد بود زیرا که جمیع خطوط خارج از مرکز سوی خط آن است و
و اگر بر مرکز گذشته باشند فرض کنیم که نقطه مرکز که است و خارج کنیم از آن عمود بر سطح قاطع
بقوت شکل آن و بر خط آن دو نقطه تعیین کنیم و وصل خطوط آن دو نقطه را و از آنجا
عمود بر سطح عمود است دو زاویه که قائمه باشند و یک شکل هر دو مربع است مساوی و
و است و همچنین مربع هر دو مساوی و است و چون است و نصف قطر که متساوی است

لینا مجموع دو مربع که مساوی مجموع دو مربع که باشد و چون مربع
که مشترک را اسقاط کنیم دو مربع که متساوی باقی بمانند ازین جهت
که متساوی باشند و برین قیاس جمیع خطوط که از نقطه سوی خط
کشیده شوند متساوی باشند پس آن خواهد بود الا محیط دایره که مرکزش است و همین است

میراد ما می خواهیم که بازم در کلان ترین دو کره متحد مرکز جسمی کثیر القوا
که غیر مماس باشند قواعد آنها که صغیره را پس تویم کنیم سطح مستوی که قطع کند هر دو کره را و بر مرکز مشترک
گذرد تا فصل مشترک که عظمی دایره است و با صغیری دایره را پیدا کرد و رسم کنیم در دایره کبریا
سطح کبریا اضلاع که غیر مماس باشد دایره صغیری را و بمخلاف آن سطح خطوط اصل ل م م را

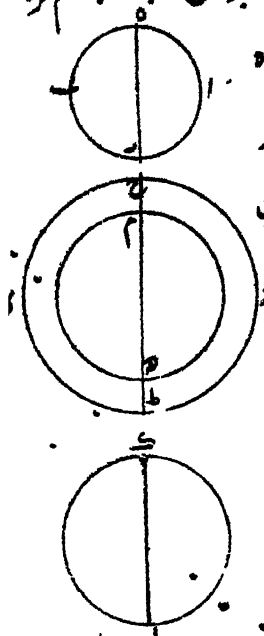
و خارج کنیم دو قطر یکدیگر را بر هم کسب و برابریم از آنکه بر سطح دائرة عمود است هر سطحی که بر سطحی دیگر
 فرض کنیم که بر سطح نقطه ای قرار گیرد و فصلش با کوه عظمی دائرة لایحه باشد هر سطحی دیگر نویم کنیم
 که بر نقاط آن عمده گذرد و فصلش با بره عمده حادث گردد و بنا بر بودن شعاع عمود و دو قوس لایحه
 عمده ربع دائرة باشند و جدا کنیم ربع لایحه را با نام ربع س که لایحه آن عمده باشد و همچنین ربع
 عمده را که با فاصل شش نقطه ربع بود و وصل کنیم خطوط لایحه عمده و فاصل ربع عمده را به هر دو ربع
 را و بیان کنیم که لایحه عمده و متوازی اند زیرا که هرگاه خارج کنیم از نقطه عمود و دو قوس سطح
 بر سطح است و مساوی باشند با عانت تطبیق و متوازی می بوند بعکس شکل هر دو خط و اصل میان
 اطراف این دو عمود نیز متوازی و مساوی باشند و چون نسبت هر سطحی که مثل نسبت
 است سوی هم است ازین جهت یک عکس شکل از هم لایحه شدت متوازی باشند پس
 لایحه عمده که موازی اند مرشحات را نیز متوازی باشند و چهار نقاط لایحه عمده در سطح واحد باشند
 و ذی این اصطلاع لایحه عمده که بعد وصل خطوط مستقیمه حاصل شود غیر ماس با شد کوه صغیره را زیرا که

لایحه عمده لایحه مساوی اند بنا بر تساوی قوسی آنها و فاصله یعنی شدت اصغر
 است از لایحه پس چهار ضلع غیر ماس اند و مطابق همین بیان توازی فاصله
 عمده ثابت گردد و بوضوح می بوند که نقاط عمده در سطح واحد اند و
 سطح عمده نیز غیر ماس است و همچنین مثلث عمده و این دو سطح

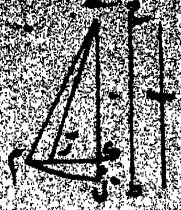
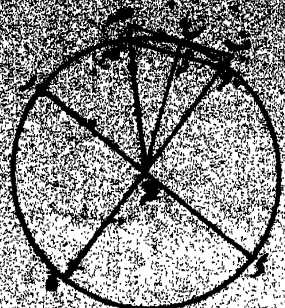
چهار ضلعی و یک مثلث بنحله قوامه جسم مطلوب باشد و برین قیاد هر مثلث قوسی که مثل
 مثلث لایحه بر سطح کوه واقع است در شکل چهار ضلعی و یک مثلث رسم سازیم تا بحکم کثیر القواعد
 بر کوه مرسوم گردد و وسط حس کوه صغری را ماس نشود و بالجمله در مثال جسم حادث شود صاحب
 هفتاد و دو قاعده که بنحله آن چهل و هشت شکل چهار ضلعی باشد و بیست و چهار مثلث و بیست و
 هفت پوز و بحکم کثیر القواعد مشابه که در دو کوه واقع شوند نسبت آنها چون
 نسبت دو قطر کوه مثله بالنسبه برمی باشد که ظاهر است که چون میان مرکز کوه و نود ایا ای قواعد
 جسم بنخطوط مستقیمه وصل کرده شود در وقت جسم هر دو کوه بر محور طاق مساوی بوده
 منقسم شود بنوعیکه رأس هر دو خط مرکز کوه بود و اضلاع هر یک سوی این سطح قواعد انصاف را که باشد و
 مخروطی از جسم مشابه باشد مخروط نظیر خود را از جسم دیگر و بحکم شکل کوه که در هر دو طرف
 مثل نسبت اضلاع متناظره یعنی مثل نسبت نصف قطر کوه سوی نصف قطر کوه دیگر بلکه مثل نسبت تمام

قطر سومی تا قطر مثلث است و بکم شکل است از م نسبت جمع مقدمات یعنی مجسم معمول در کره سومی
 جمع توالی یعنی مجسم که با دیگر همان نسبت است که در یک مقدم و تالی بود ازین نسبت مجسم سومی
 مجسم نیز مثل نسبت قطر سومی قطر مثلث باشد و هو المطلوب و بنا بر عایت توضیح حاجت بایراد شکل
 نسبت **ل** نسبت کره سومی کره چون نسبت قطر سومی قطر مثلث بالتکریری باشد چنانچه
 نسبت دو کره است چون نسبت دو قطره روح ط مثلث است و الا باید که نسبت کره است سومی
 دیگر که اعظم یا اصغر از کره است باشد مثلث بود و باید که اول اصغر باشد و آن کره کمال بود و تو هم
 کنیم بر مرکز کره است که مساوی کره کمال و بسا زیم در کره است مجسم کثیر القواعد که غیر مماس
 باشد کره است را بقوت شکل ل و در کره است مجسمی که شبیه باشد مجسم اول یا در نیت صورت نسبت
 مجسمی که در کره است واقع است سومی مجسمی که در کره است مثل نسبت دو قطره روح ط مثلث
 خواهد بود بکم شکل مقدم و بود نسبت کره است سومی کره کمال یعنی م است اینچنین لهذا نسبت مجسم
 کره است سومی مجسم کره است چون نسبت کره است سومی کره است باشد و بعد ابدال نسبت مجسم کره

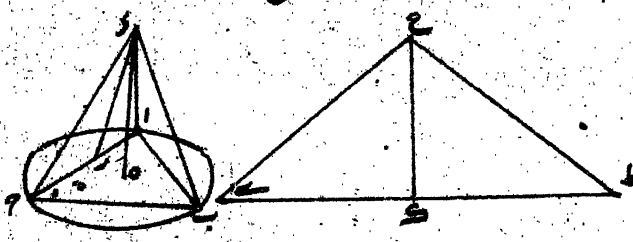
است سومی کره است چون نسبت مجسم کره است باشد سومی کره است و مجسم کره
 است که جز او دست اصغر باشد از کره است کمال ازین جهت بکم شکل ل از
 هم مجسم کره است نیز اصغر باشد از کره است و حال آنکه مجسم کره است اعظم است
 از کره است زیرا که کره است در جوف او دست بلا تماس قواعد این خلف است
 است پس نسبت کره است سومی کره است که اصغر از کره است باشد مثل
 نسبت قطره روح ط سومی قطر مثلث نباشد و نیز اگر نسبت مذکوره
 مثل نسبت کره است سومی کره است بود که اعظم از کره است باشد در نیت صورت
 کره است را محیط کره است سازیم با اتحاد مرکز و هر گاه مجسم کثیر القواعد در

کره است عمل کند نوعی که غیر مماس باشد کره است را بعینه خلف مذکور خود کند یعنی مساوات کره است
 مجسمی که محیط آن بلا تماس قواعد است لازم آید پس حکم مذکور ثابت باشد **ل**
 میزاییم که ایجاد دو خط کنیم نوعی که نسبت اطول سومی اقصا اصغر باشد نسبت اعظم دو مقدار
 مفروض سومی اصغر آنها باید که اعظم دو مقدار مفروض است باشد و اصغر آنها جدا کنیم
 از آن است مساوی است و بگیریم برای آن اضعافی که اعظم از آن باشد از آن است و سطح خونی
 بود منقسم با جزائی که شمارش مثل شمار جزای آن باشد از آن است و برگردانیم خط را مثل یکی

ایجاب است که این سطح را از آن نقطه و از آن مرکز
 ان باشد که در نصف قطر و شکل متساوی الساقین
 در دو طرف آن باشد و نیز در آن دایره
 ایجابی آن شکلی متساوی الاضلاع و الزوایا باشد

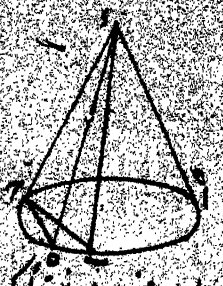
و گردانیده شود آن شکل قاعده مخروط مضلع قائم پس مجموع سطوح مثلثات که بخروط محیط از مسوا
 قاعده اش مساوی می باشد مثلثی را که قاعده اش مثل مجموع محیط قاعده مخروط باشد و ارتفاعش مثل
 مخروطی بود که از راس مخروط بر ضلعی از اضلاع قاعده آن افتد مثلاً در دایره است که مثلث
 است متساوی الاضلاع واقع است و خارج کنیم از نقطه که مرکز دایره است عمود بر سطح آن به
 طولی که اتفاق افتد و وصل کنیم خطوط آن است و آن را که درین هنگام مخروط است و مضلع قائم بر قاعده
 مثلث است و سهم و حادثه گردد گوئیم که مجموع سطوح مثلثات و آن است و آن را که محیط مخروط اند
 مساویست مثلث ح ط س را که قاعده ط س از آن مساوی مجموع سه ضلع آن است و آن است و

ارتفاع ح که از آن مساوی عمود است
 و از راس مخروط بر ضلع آن واقع است
 زیرا که ظاهر است که سطح ارتفاع ح که

در طایفه که مساویست دو چند مثلث ح ط س را یکم شکل هم از هم مساوی خواهد بود مجموع سطوح ح
 یعنی رادی در خطوط است که آن اقسام خط ط س اند یکم شکل هم از هم و مجموع این سطوح سه گانه
 مساویست دو مثلثات و آن است و آن را پس بهر ضرورت استلزام توای اضعاف تساوی
 اضعاف را مجموع سه مثلث مذکور مساوی مثلث ح ط س باشد و هو المراد و برین قیاس یعنی حکم
 ثابت میشود اگر اضلاع قاعده مخروط کثیر باشند یا آنکه شکل مسوم بالای دایره باشد که
 هر گاه قطع کند مخروط مستدیر را سطحی مستوی بشود طیکه سطح قاطع بر اس مخروط گذرد پس مثلثی که فصل مشترک
 حادثه گردد اصغر باشد از سطح مستدیر مخروط که منفضل شده است بسبب این مثلث و باید که مخروط آن
 باشد بر قاعده است و راس آن و قطع کرد آنرا سطحی با مرورش بر نقطه و حادثه شد فصل مشترک
 مثلث است گوئیم که این مثلث اصغر است از سطح مستدیر مخروط که ازین مثلث جانب واقع است
 زیرا که هر گاه وصل کنیم خطوط است و آن را دو مثلث است و آن حادثه شوند گوئیم که مجموع این دو

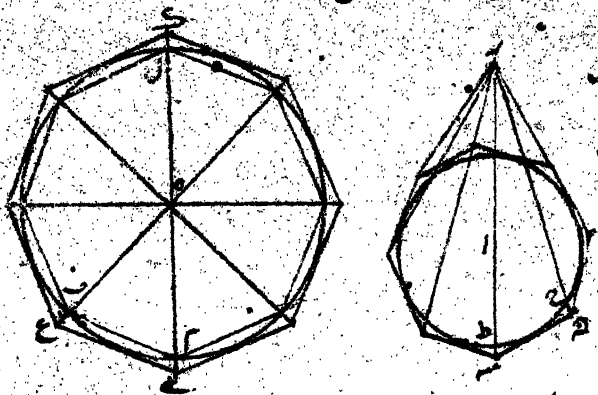
سطح مستوی است که در آن هر دو خط که از یک نقطه خارج شوند
 مستوی است و هر دو خط که موازی باشند مستوی است و هر دو خط که
 در یک سطح باشند مستوی است و هر دو خط که در یک سطح باشند
 مستوی است و هر دو خط که در یک سطح باشند مستوی است

هر دو خط که در یک سطح باشند مستوی است و هر دو خط که در یک سطح باشند
 مستوی است و هر دو خط که در یک سطح باشند مستوی است و هر دو خط که در یک سطح باشند
 مستوی است و هر دو خط که در یک سطح باشند مستوی است

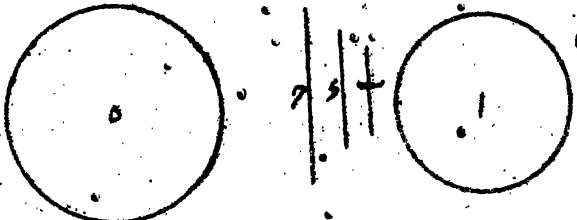
نصف قطر قاعده و ضلع مخروط و هر دو از ضلع مخروطی مستقیم است که و اصل باشد میان رأس مخروط و نقطه که
 بر محیط قاعده باشد و باید که مخروط مستقیم قائم رخ ط باشد بر قاعده دایره او خط است و بقدر نصف قطر
 دایره آید و هر خطی مساوی رخ که ضلع آن مخروط است و برابریم بقوت شکل لوزم خط وسط میان
 رأس و آن خطی باشد و دایره ایست که به نصف قطرش بقدریم است درین حالت میگوئیم که
 سطح مستقیم از مخروط مذکور برابر دایره باشد و اگر دایره اصغر بود یا اعظم اول باید که اصغر باشد
 و بزرگ اندرون و بالای دایره دو شکل است که اول مستطاب متساوی الاضلاع کثیر الزوایا یا به خطی که
 نسبت ضلع شکل بیرونی مساوی ضلع شکل اندرونی اصغر باشد از نسبت سطح مستقیم مخروط مساوی دایره
 بقوت شکل لب و نیز بالای دایره آشکلی سازیم که شبیه باشد بشکلی که بالای دایره است و بزرگ
 برین شکل مخروط هر سه مضلع قائم بود یک محیط باشد مخروط اصل مستقیم را با تمام بسم نسبت شکلی که برداریم
 است مساوی شکلی که بالای دایره است چون نسبت ضلع هر سه مساوی ضلع هر سه یعنی نسبت قطر هر سه
 قطر بلکه چون نسبت مساوی باشد متشابه باشد حکم شکل که از این باعث نسبت ضلع شکلی که برداریم
 یعنی هر سه مساوی ضلع شکلی که برداریم است یعنی هر سه مثل نسبت مساوی باشد و حکم شکل که از این سطح
 ضلع هر سه در هر یکی دو چند مثلث هر سه مساوی سطح ضلع هر سه در هر یک باشد یعنی ضعف مثلث هر سه
 بنظر مثلثاتی متشابه که شکل هر سوم بالای دایره بران استعمال دارد ازین جهت هر دو مثلث
 هر سه هر سه متساوی باشند و از اینجا که شمار مثلثات مساویه نظائر مثلث هر سه که مخروط
 مضلع مذکور محیط اند مثل شمار مثلثات مساویه نظائر مثلث هر سه است ازین جهت مجموع سطوح
 مثلثات که محیط مخروط هر سه مساوی شکلی که باشد پس نسبت شکل هر سه یعنی مجموع سطوح
 مخروط مضلع مساوی قاعده مساوی شکل لوزم که اندرون دایره هر سوم است اصغر باشد از نسبت
 سطح مخروط مستقیم بر رخ ط مساوی دایره و سطح مخروط مستقیم اصغر است از سطح مخروط مضلع ازین

نسبت سطح مخروط مستدیر سوی شکل ل م اصغر کثیر باشد نسبت سطح مخروط مستدیر سوی شکل ل م
 ل م بود که در آن به که نسبت اصغر کثیر باشد از شکل ل م که بر دایره مستدیر این نطف است پس دایره
 از سطح مخروط مستدیر جدا شود تر بود اگر دایره α اعظم باشد در تصویر م در شکل مسطور بالا و اندر
 دایره α رسم کنیم یعنی که نسبت ضلع سطح سوی متل م قند اصغر باشد از نسبت دایره α سوی سطح مخروط
 مستدیر در رسم کنیم در دایره α شکلی شبیه شکل ل م که بجمله اضلاع آن α با باشد و عمل کنیم برین شکل مخروط
 مضلع قائم که نسبت سطح مخروط α باشد بیشتر از نسبت سطح مضلع قائم آن باشد و مثل α
 سابق بین عارضیم که هیچ سطح این مخروط مضلع مساویست شکل ل م را و من بعد آن گویم که نسبت شکل
 یکه سوی شکل ل م یعنی سوی هیچ سطح مخروط مضلع α اصغر است از نسبت دایره α سوی سطح
 مخروط مستدیر و سطح مخروط مستدیر اعظم است از سطح مخروط مضلع اخیر ازین باعث نسبت شکل یکه
 سوی سطح مخروط مستدیر اصغر باشد

از نسبت سوی مخروط مضلع پس نسبت
 شکل یکه سوی سطح مخروط مستدیر
 اصغر کثیر باشد از نسبت دایره α سوی
 سطح مخروط مستدیر و این معنی مستدیر است

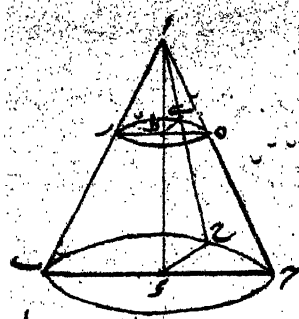
که شکل یکه اصغر کثیر باشد از دایره α یا وجودی که بالای دایره هر سوم است این نیز نطف است
 پس ناچار سطح مخروط مستدیر برابر دایره α باشد و هو المطلوب $\text{***} \text{***}$
 نسبت سطح هر مخروط مستدیر قائم سوی قاعده اش چون نسبت ضلع آن مخروط سوی نصف
 قطر قاعده می باشد و باید که قاعده مخروط دایره α باشد و نصف قطرش خط α و ضلع آن خط
 α گوئیم که نسبت سطح مخروط مستدیر سوی دایره α چون نسبت α سوی α باشد و باید که خط

α و وسط α نسبت بود میان α و دایره
 α رسم کنیم که نصف قطرش مثل α باشد و
 این دایره α بحکم شکل متقدم مساوی سطح مخروط

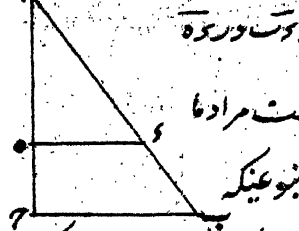
باشد و نسبت دایره α سوی دایره α چون نسبت α سوی α ثنائیت بحکم ایانه شکل α از م یعنی
 چون نسبت α سوی α همین مراد است $\text{***} \text{***}$ هر گاه قطع کند مخروط قائم یا مال
 مستدیر را سطحی که موازی قاعده اش باشد در تصویرت فصل مشترک حادث در دایره خواهد بود

هرگاه که سطحی بر سطح دیگری باشد و مرکز آن سطح بر سطح دیگری باشد
 و آن سطح بر سطح دیگری باشد و مرکز آن سطح بر سطح دیگری باشد
 و آن سطح بر سطح دیگری باشد و مرکز آن سطح بر سطح دیگری باشد
 و آن سطح بر سطح دیگری باشد و مرکز آن سطح بر سطح دیگری باشد
 و آن سطح بر سطح دیگری باشد و مرکز آن سطح بر سطح دیگری باشد
 و آن سطح بر سطح دیگری باشد و مرکز آن سطح بر سطح دیگری باشد

سوی طایفه چون نسبت مساوی است باشد و بودند و سطح مساوی
 ازین مرکز بر سطح نیز مساوی باشد و برین قیاس هر خطیکه از نقطه ط
 سوی خطه که بر آید مساوی طار باشد پس خطه که در محیط دایره باشد
 که مرکز آن سطح بر سطح آید و هو الزاد **لح**

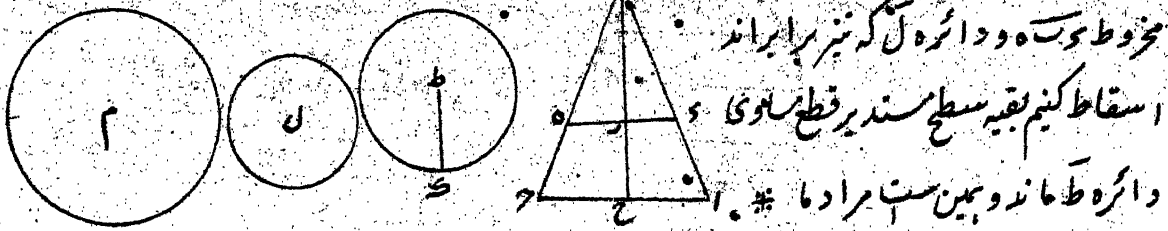
هرگاه در مثلث آن خط بوجه قاطع موازی است کشیده شود در بصورت سطح آن در آن مساوی مجموع دو سطح
 آید در آن و در مجموع آن باشد زیرا که یک شکل آن و نه از آن ظاهر است که نسبت آن سوی آن چون
 نسبت آن سوی آن است ازین جهت یک شکل آن از آن سطح آن در آن مثل سطح آن در آن باشد
 یعنی مثل مجموع دو سطح آن در آن و در آن و اگر در آن سطح آن در آن مشترک حاصل آید مجموع دو
 سطح آن و در آن در آن یعنی سطح آن در آن مثل مجموع سطح آن در آن و در آن

و در آن در آن یعنی مجموع دو سطح آن در آن و در آن و این است مراد ما **لط**
 هرگاه قطع کند سطحی مستوی مخروط مستدیر قائم را بنوعیکه

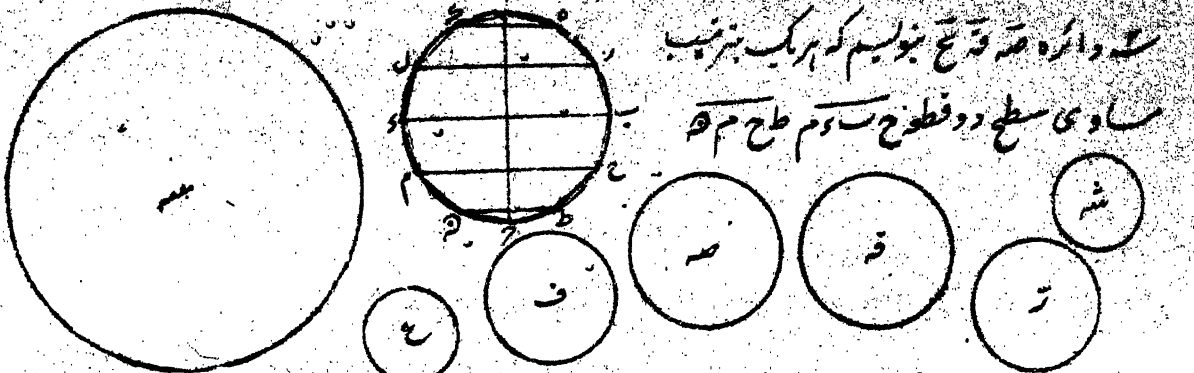
موازی قاعده اش باشد پس سطح مستدیر از مخروط که واقع باشد میان دو دایره که قاعده و فصل مشترک
 است مساوی می باشد دایره را که نصف قطر شش وسط باشد در نسبت مریض قطع ناقص و خطی را
 که مساوی باشد مجموع دو نصف قطر دو دایره مذکوره را پس فرض کنیم سطحی مستوی دیگری که بر سطح مخروط که
 خط سطح است که در آن سطح مشترک مخروط است حادث گردد و وضع آن از آن بعینه قطر قاعده مخروط باشد
 و آن نصف آن و فصل مشترک میان این مثلث و سطح قاطع اول که موازی قاعده بود خط آن باشد
 قاطع سهم مخروط را بر نقطه آن و این خط قطر دایره قاعده باشد و نقطه مرکز آن یک شکل را پس گوئیم که سطح

در این صورت هر دو دایره که قطر آنها را در یک نقطه منتهی می‌کنیم
قطر منتهی است با سطح آن مجموع دو نصف قطر آن را در یک نقطه منتهی می‌کنیم
از آن خط ط را می‌کشیم بر سطح آن دایره ط مساوی خواهد بود وسط سطح قطع هر دو دایره
با این دایره ط مساوی خواهد بود سطح مستدیر مخروط صغیر تمام را که مثلث آن دایره است با حکم شکل که
و رسم کنیم دایره دیگر که نصف قطرش قوی باشد بر سطح آن دایره ط مساوی
سطح مستدیر کل مخروط وسط سطح آن دایره ط مساوی باشد مجموع دو سطح آن دایره ط را در مجموع بر
آن حکم شکل منضم ازین جهت ربع نصف دایره ط مساوی باشد مجموع دو مربع دو نصف قطر دایره آن
و دایره ط را هرگاه نسبت دو دایره چون نسبت مربعات اقطار بلکه مربعات نصفان اقطار می باشد پس دایره
هم مساوی مجموع دو دایره ط باشد ازین سبب هرگاه از سطح مخروط آن دو دایره هم که برابرند از سطح
مخروط یک دایره که نیز برابرند

است و شکلی مساوی الاضلاع که شمارش زوج باشد بر آورده شود در آن دایره دو قطر متقاطع
بقوائم نوعی که بملقهای بعضی اضلاع شکل بگذرند مانند دو قطر آن است و گردانیده شود یکی از آن دو قطر
مثلاً آن محور و در داده شود دایره مع شکل مرسوم حول آن محور پس ظاهر است که در جمع دوره محیط
دایره سطح کره را محاسن خواهد بود و نقاط جمع زوایای شکل سوای دو نقطه آن رسم کنند دو اتر متوازی را
که سطوحش قائم باشد بر سطح دایره آن دایره را دایره آن دایره متوازی باشند مرتباً و دو ضلع
آن را رسم میکنند مخروط مستدیر قائم که قاعده اش دایره باشد که قطرش خط ه ک است
و راس آن نقطه آ و دو ضلع آن را رسم می کنند قطعی از مخروط مستدیر قائم که قاعده اش دایره
باشد که قطرش خط ز ل است و راس آن مخروط نقطه بود از قطر آن که ملقهای دو ضلع آن را که باشد
اگر خارج کرده شوند از دو جانب ه ک و همچنین دو ضلع آن را رسم کنند مخروطی ناقص که قاعده اش
دایره عظیمه باشد که قطرش ه ک است و برین قیاس در نصف دیگر نیز یک مخروط ط را در تمام دو
مخروط ط را هم رسم می کنند تا ناقص حادث شوند که هر یکی از آن نظیر باشد مخروط ط را که در نصف اول است

در بیان ما سبق نسبت انصاف خطوط ه که زک ساج م طه دو بار با خود است لهذا اگر این خطوط را
 یک بار بجای دو نصف استعمال کنند نسبت بدستور باقی ماند ازین جهت سطح آه در جمع خطوط ه که
 برل ساج م طه مساوی باشد مجموع مربعات انصاف اقطار دو ازشش گانه را یعنی مربع نصف قطر
 دایره سه را چون نسبت دو ازشش گانه مثل نسبت مربعات اقطار بلکه مثل نسبت مربعات نصف اقطار می باشد
 ازین جهت دایره سه مساوی مجموع دو ازشسته یعنی سطح مجسم تاری باشد و همین است مراد ما ***

و خطوط طه باشد پس درین مجموع دو ازشش گانه غیر دایره سه مساویت سطح مجسم تاری را و هرگاه
 در بیان ما سبق نسبت انصاف خطوط ه که زک ساج م طه دو بار با خود است لهذا اگر این خطوط را
 یک بار بجای دو نصف استعمال کنند نسبت بدستور باقی ماند ازین جهت سطح آه در جمع خطوط ه که
 برل ساج م طه مساوی باشد مجموع مربعات انصاف اقطار دو ازشش گانه را یعنی مربع نصف قطر
 دایره سه را چون نسبت دو ازشش گانه مثل نسبت مربعات اقطار بلکه مثل نسبت مربعات نصف اقطار می باشد
 ازین جهت دایره سه مساوی مجموع دو ازشسته یعنی سطح مجسم تاری باشد و همین است مراد ما ***

هرگاه در دایره شکلی مساوی الاضلاع باشد که شمارش زوج بود و وصل
 کرده شود میان اطراف اینضلاعش بخطوط متوازی به نمطیکه در اصل شکل متقدم حادث گشته بود باشد
 جمیع این خطوط سه می قطر دایره چون نسبت خطی که سوتر باشد نصف اضلاع الا واحد را سومی ضلع واحد
 و اعاده کنیم اصل شکل متقدم را و نشان کنیم بر مقاطع قطر با خطوط متوازی به نقاط سه ق سه ق و وصل کنیم

در اینجا نیز مثل آنست که در صورتی که نسبت نامی که در آن است نسبت به نسبت نامی که در آن است

 و در آن صورتی که نسبت نامی که در آن است نسبت به نسبت نامی که در آن است

 و در آن صورتی که نسبت نامی که در آن است نسبت به نسبت نامی که در آن است

میادند که بر کسی نسبت داده و واقع اند و هیچ مثلثاتی که محیط است بدانها اجزاء قطره و نصف است

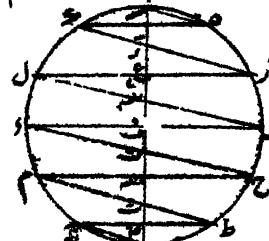
 خطوط مستقیمه از اولی و اقسام خطوط متوازیه ثانیه باشد به باشد لکن نسبت سه سوی سه

 چون نسبت یک به یک سوی سه باشد و نسبت ربع سوی ربع چون نسبت لایحه سوی ربع

 باشد و نسبت یک سوی سه سوی سه چون نسبت ربع سوی ربع و نسبت ربع سوی ربع

 چون نسبت ربع سوی ربع و نسبت طایفه سوی ربع چون نسبت ربع سوی ربع

 جمیع مقدمات یعنی خطوط متوازیه اولی سوی جمیع توالی یعنی قطر آن چون نسبت ربع مقدم

سوی تالی سه باشد و نسبت ربع سوی ربع این چنین نسبت سه

 سوی سه است با جهت تشابه دو مثلث که در آن است از این جهت

 نسبت جمیع خطوط که در آن است به سوی قطر آن چون نسبت ربع

ربع سوی ضلع آن باشد و همین است مراد ما * * * * *

 قائم که در اسطوانه مستدیره قائمه باشد با مشترک قاعده و سهم واقع شود و آن مخروط ثلث است

 می باشد و باید که قاعده مشترک میان اسطوانه و مخروط دائره است و با باشد پس اگر مخروط

ثلث اسطوانه نبود اصغر باشد یا اعظم از ثلث و اول اصغر قرار داریم در صورت اسطوانه

 کلان بر از سه چند مخروط باشد و زیادتی اسطوانه بر سه چند مخروط مجسمه باشد و رسم کنیم

 در دائره مربع است و درین مربع اسطوانه مضلع با اتحاد سهم اول پس این اسطوانه مصلو

از نصف اسطوانه مستدیره اصل اعظم خواهد بود نه بر آن مربع اعظم از نصف دائره است

 حکم شکل که بعد از تقصیف کنیم چهار گانه را بر نقاط ربع و دو مثل کنیم او تا کسی است

 گانه را و عمل کنیم بر مثلثات از ربع ماده منثورات با ارتفاع اسطوانه پس مجموع این منثورات

کلان تر خواهد بود از بقیه اسطوانه زیرا که قواعد این منثورات که همان مثلثات اند اعظم است

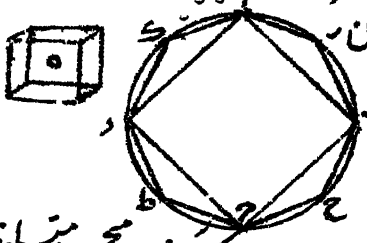
 از قطعات باقیه و همچنین قوسهای حادثه را تقصیف نموده منثورات عمل کرده باشیم باقیه

 بقیه اسطوانه بعد از منثورات اصغر از مجسمه باقی ماند و درین هنگام جمیع منثورات و

 اسطوانه مضلع که آنهم مشابه دو منثورات است از سه چند مخروط اعظم باقی ماند و نسبت

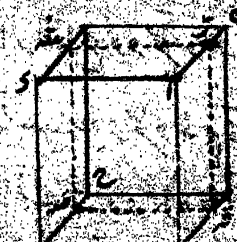
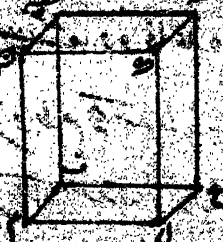
در این کتاب که مشتمل است بر اثبات اصول هندسه و استخراج مقادیر
 و محاسبات این خطوط و مویجات با سجد از مخروط و طایفه استقامت الی غیره
 در این کتاب که مشتمل است بر اثبات اصول هندسه و استخراج مقادیر
 و محاسبات این خطوط و مویجات با سجد از مخروط و طایفه استقامت الی غیره
 در این کتاب که مشتمل است بر اثبات اصول هندسه و استخراج مقادیر
 و محاسبات این خطوط و مویجات با سجد از مخروط و طایفه استقامت الی غیره

استوانه اصلاً اعظم نباشد و مطلوب ما ثابت گردد و از بیان
 ما سبق واضح است که مخروط و مصلع نیز مثل استوانه مصلع

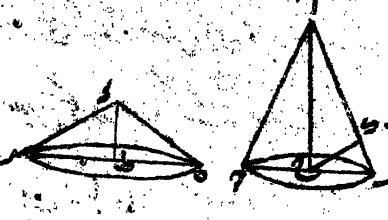
خود باشد $\frac{H}{C} = \frac{H}{C}$ هر دو جسم متوازی السطوح
 که نسبت دو قاعده آنها متساوی باشد نسبت ارتفاع آنها را لابد است که آن دو جسم متساوی
 باشند چنانچه از دو جسم H و C که نسبت قاعده اس H و C سوی قاعده کل H و C مثل
 ارتفاع H و C است سوی ارتفاع H و C گوئیم که این دو جسم متساوی اند چرا که اگر بر دو قاعده
 متساوی باشند ارتفاع نیز متساوی بود و حکم ثابت باشد بر بیان شکل H و C اگر قاعده
 کل H و C مثلاً اعظم بود ارتفاع H و C نیز باطل باشد بکم شکل H و C از H و C که
 اگر H و C مثل H و C و وصل این خطوط H و C در H و C شده H و C را تا سطح H و C شده H و C جدا
 جسم H و C را بدو جسم H و C در بین یک نام نسبت جسم H و C سوی جسم H و C چون نسبت H و C
 H و C را باشد سوی سطح H و C بکم شکل H و C یعنی چون نسبت H و C سوی H و C بکم شکل H و C
 از H و C چون نسبت H و C سوی H و C یعنی چون نسبت قاعده کل H و C سوی قاعده اس H و C
 در بین یک نام H و C که نسبت آنها سوی جسم H و C و احد است بکم شکل H و C از H و C
 باشد H و C هر گاه قاعده جسم متوازی السطوح قائم الی

در این کتاب که در بیان هندسه است و در بیان اشیاء
 که در عالم است و در بیان اشیاء که در عالم است
 اسطوانات و مخروطها و اجسام هندسی دیگر که در عالم است
 در این کتاب که در بیان هندسه است و در بیان اشیاء
 که در عالم است و در بیان اشیاء که در عالم است

و بعد تقریر مذکور است نیز اظہار است که در اسطوانه که
 قاعده آنها یکسانی باشد در ارتفاع آنها را مساوی
 باشند و هر حکمی که در اسطوانات خارج است در مخروطها

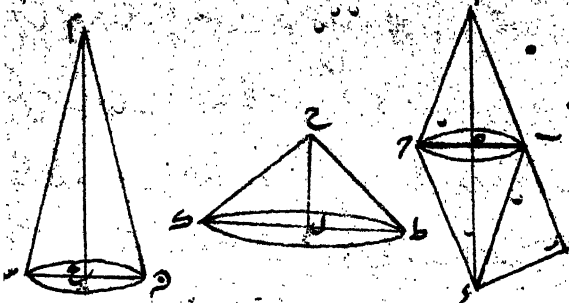
مخروطات آن اسطوانه نیز عین جاری باشد زیرا که هر مخروط
 چنانچه در شکل مذکور گذشت است و هر دو مخروط مساوی باشند و سطح
 یکی مساوی باشد قاعده دیگری را و ارتفاع دیگری مساوی باشد عمودی را که بیرون آن مرکز
 قاعده اول بر سطحی از امتدادش در تصویر است هر دو مخروط مساوی باشند مانند دو مخروط
 است که هر که سطح اول مساویست قاعده ثانی را و هر که ارتفاع مخروط دوم است برابر است
 عمود که را که از مرکز قاعده مخروط اول بر سطح آن واقع است گوئیم که این هر دو مخروط مساوی
 باشند زیرا که نسبت سطح مخروط است به قاعده مخروطی که
 سوی قاعده مخروط است چون نسبت ضلع آن است سوی آن است

بمثل شکل مذکور یعنی مثل نسبت آن سوی آن است از جهت ثابته دو مثل

آن است که چون نسبت آن سوی آن است پس درین وقت بوضوح پیوسته که نسبت قاعده مخروط
 به سوی قاعده مخروط است که کافی نسبت دو ارتفاع آن است و نسبت ازین امر یکم ابان شکل متقدرا
 دو مخروط است که برابر باشند و هر دو مخروط مساوی باشند
 مخروط قائم منساوی القاعده مساوی می باشد آن مخروطی که قاعده است منساوی باشد سطح
 یکی از دو مخروط مجسم را و ارتفاعش برابر بود عمودی را که برآمده باشد از مرکز قاعده دوم مجسم بر
 از امتداد مخروط اول مجسم چنانچه مجسم است و قطر قاعده مشترک مخروطات است و مخروط

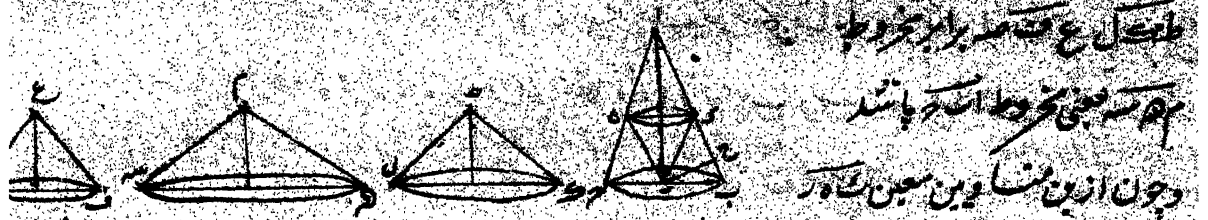
...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

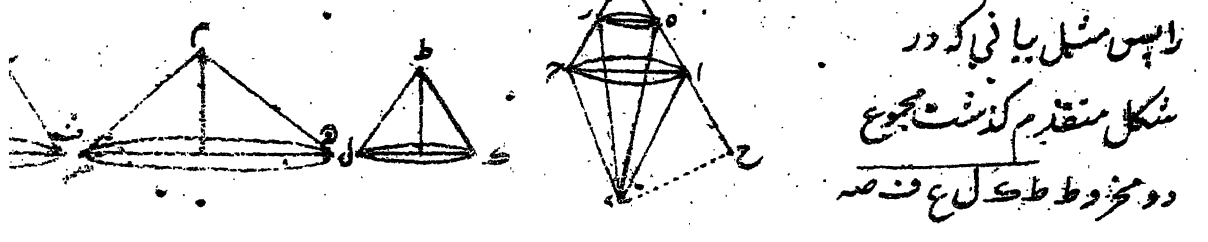
...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

مخروط مستدیر قائم را وسطی قاطع موازی قاعده باشد و عمل کرده شود بر دایره حادته مخروطی قائم
 نوعی که راس این مخروط مرکز قاعده مخروط اول باشد و اسقاط کرده شود از اصل مخروط جسم
 معین که حاصل گشته است از تالیف این مخروط و قطعه نامه مخروط اول پس در صورت قطع
 عمیق که باقی ماند مساوی می باشد آن مخروط مستدیر قائم را که قاعده اش مساوی بود برای آن
 سطح مستدیر که واقع است میان دو دایره متوازی و ارتفاعش مساوی بود عمودی را که
 واقع شود از مرکز قاعده مخروط اول بر ضلعی از اضلاعش چنانچه قطع کرد مخروط اول را که مرکز قاعده
 اش نقطه راس سطحی موازی قاعده و حادث شد فصل مستدیر دایره و عمل کرده شد بر
 دایره حادته مخروطی قائم که راس آن نقطه راس و بدین عمل حادث شد جسم معین دایره
 و حادت کرده شد این جسم از اصل مخروط و باقی ماند قطعه و سطح عمیق گوئیم که این قطعه عمیق
 مساویست مخروطی که قاعده اش برابر است سطح مستدیر بیرونی قطع عمیق را و ارتفاعش

... در این صورت ...
 ... بر این اساس ...
 ... که از آن ...
 ... و چون ...
 ... دو قاعده ...

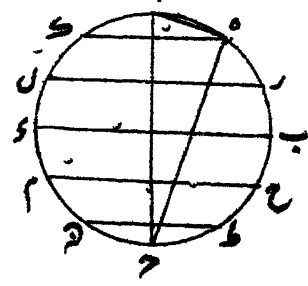
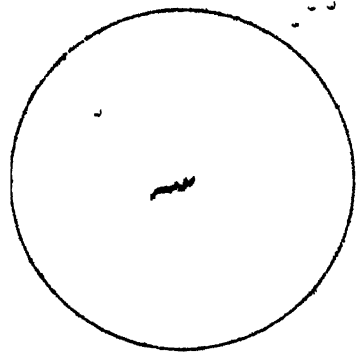

و مخروط ...
 مراد ما ...
 کرده شود ...
 دیگر جز ...
 مساوی آن ...
 و ارتفاع ...
 اول و باید ...
 گشت فصل ...
 این مخروط ...
 اش مساوی ...
 را که از ...
 که بعد ...
 اش مساوی ...

را پس مثل ...
 شکل متقدم ...
 دو مخروط ...

اینها را می‌خوانند و هر دو نام در یک معنی است یعنی **مخروط** و **مخروط** با **سایه** نیز در بعضی مواضع از بعضی محسوم مذکور که نقطه محسوم
 است مساوی باشد فضل دو مخروط هم در هر دو قسمت باشد یا که مخروطی که است و همین است
 مراد ما **مخروط** هر جسم ناری که ذکرش در شکل تم گذشت است یعنی باشد از چهار چند
 دایره عظیمه که در کره آن محسوم واقع شود پس دایره عظیمه مجزا و دایره عظیمه کره را که اینها را مساوی
 الاضلاع رسم کرده شده است از شکل چهل اعاده کنیم و وصل کنیم حره را و سه دایره باشد که نصف قطر هر دو
 بود میان ضلع آن و مجموع خطوط متوازی که راس آن تمام طاقه و از اینجا که نسبت مجموع این دو خطوط
 متوازی متوی قطرات چون نسبت حره سوی آن است بجم شکل ما لهذا بجم شکل که از هم سطح طرفین یعنی
 سطح آن در جمع خطوط متوازی مذکوره که بجم شکل ما از هم مساویست مربع نصف قطر دایره سه را
 مساوی باشد سطح وسطین را یعنی سطح قطر آن در حره و این سطح اصغر است از مربع آن بنا بر بود
 حره اصغر از آن پس مربع نصف قطر دایره سه نیز اصغر باشد از مربع قطر آن از این جهت مربع قطر دایره
 سه یعنی چهار چند مربع نصف قطرش نیز اصغر بود

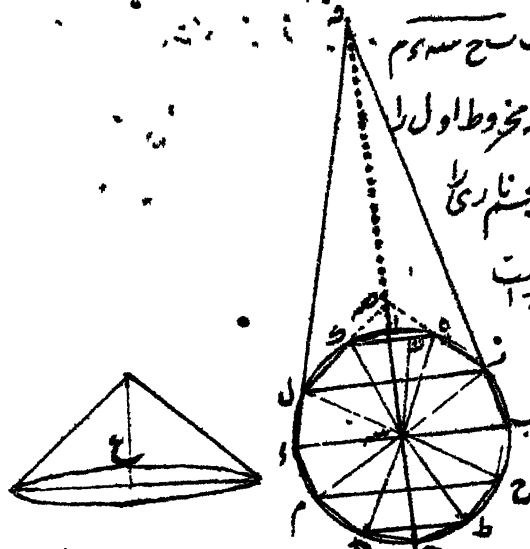

از مربع دو چند آن یعنی چهار چند مربع آن و
 چون نسبت دو اثر مثل نسبت مربعان
 افتاد می‌باشد از این جهت دایره
 سه اصغر باشد از چهار چند دایره

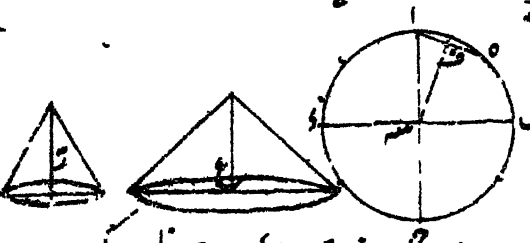
است و بجم شکل تم سطح محسوم ناری مساویست سطح دایره سه را از این ممر سطح محسوم نیز اصغر باشد
 از چهار چند دایره است و هو المراد **مخروط** هر جسم ناری مذکور که در کره باشد مساویست
 آن مخروط قائم را که قاعده آن مساوی سطح آن محسوم باشد و ارتفاعش مثل عمودی بود که خارج
 باشد از مرکز کره و واقع شود بر ضلعی از اضلاع شبکل مرسوم اندرون دایره عظیمه آن کره و
 اعاده کنیم دایره عظیمه آن سطح سطح متوازی و مرکز این دایره نقطه سه باشد که بعینها که
 کره است و مخروطی که قاعده اش مثل سطح محسوم ناری باشد با عانت شکل تم و ارتفاعش مثل عمود
 سه که از مرکز کره بر ضلع آن واقع است گوئیم که مخروط مساوی محسوم مذکور است و قائم کنیم بر دو دایره
 که افتاد آنها خطوط که راس تمام طاقه است مخروطاتی که رؤس آنها نقطه سه باشد در نوبت گوئیم که محسوم
 معین آن سه مساوی باشد مخروطی را که قاعده آن مثل مخروط آن سه بود و ارتفاعش مثل عمودی که
 خارج گردد از نقطه سه و واقع شود بر ضلع سه یعنی عمود سه بجم شکل ما و هرگاه خارج کنیم مخروط را که

تا معین را نامی شود بر نقطه چه جاد است کرد جسم معین سه رسد ل چون کم کنیم ازین معین معین سه سه
 را بقیه آن که معین تا معین بوقت رسد کل است مساوی شود بهر آن مخروط که قاعده هر دو برابر باشد سطح
 قطعه بر یک را و ارتفاعش مثل عمود سه است باشد بکم شکل مخروط نیز خارج کنیم مخروط ناقص رسد کل
 را تا سه شود نقطه که کم کنیم ازین مخروط تا هم جسم قد رسد کل را باقی ماند جسم رسد کل حکم شکل
 تو مساوی برای مخروط که قاعده اس مثل سطحی باشد که میان رسد کل است و ارتفاعش برای عمودی که خارج
 شود از نقطه سه و واقع شود بر ضلع سه و این عمود بعینه عمود سه است باشد و برین قیاس در نصف دو

کره مجسم معین هر طایفه و قطع مجموع طایفه هر دو قطع مجموع سه سوم
 مساوی باشند مخروط دیگر را که مساوی نظیر اندسته مخروط اول را
 پس مجموع مخروطات شش گانه که قواعدش مساویست سطح مجسم را
 مساویست نفس مجسم را و چون مجموع قواعد مخروطات سه برابر است
 قاعده مخروط را و قواعد آنها مثل قاعده اش است اثر اینه
 شکل معلوم است که نسبت مخروطات مساویه الارتفاع
 چون نسبت قواعد باشد نسبت مجموع مخروطات سه

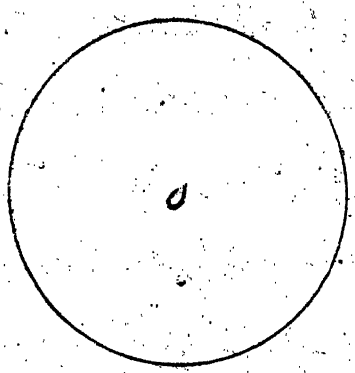

سوی مخروط چون نسبت مجموع قواعد آنها سومی قاعده مخروط باشد نسبت مجموع قواعد سومی
 نسبت تساویست لهذا نسبت مجموع مخروطات سه سومی مخروط نیز نسبت تساوی باشد اکنون مجسم نایب
 و مخروط که هر واحد برابر اند مجموع مخروطات را با خود مانتر برابر باشند و هو المطلوب
 مجسم ناری که در کره واقع شود اصغر باشد از چهار چند مخروطی که قاعده اش برابر دایره عظیمه آن کره باشد
 و ارتفاعش برابر نصف قطر کره و باید که مخروطی باشد مساوی بهر مجسم ناری بود عینکه قاعده اش برابر سطح
 مجسم باشد و ارتفاعش مثل عمود سه است که مذکور است در شکل ششم و باید که مخروطی بود که قاعده اش
 مثل دایره است و ارتفاعش مثل قطر سه او چون حکم شکل ششم سطح مجسم اصغر است از چهار چند دایره
 قاعده مخروط نیز اصغر باشد از چهار چند قاعده مخروط و ارتفاع مخروط یعنی عمود سه است که تا نسبت از

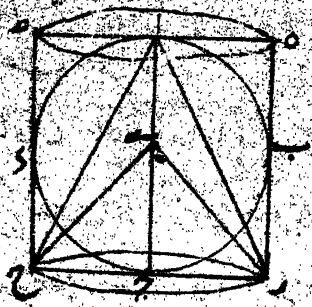
ارتفاع مخروط یعنی نصف قطر سه ازین جهت مخروط
 یعنی مجسم ناری اصغر گنیه باشد از چهار چند مخروط
 و این است مراد ما با این با نه و شنید رسم کرده
 شود شکل کثیر الزوا یا مساوی الاضلاع که عدیش زوج باشد فوق دایره عظیمه کره

در هر دو طرف آن جسم که در آن شکل و در آن جسم که در آن شکل
 که در آن جسم که در آن شکل و در آن جسم که در آن شکل
 باشد میان سطح این سطح و سطح این سطح مساوی خواهد بود و در آن جسم که در آن شکل
 و در آن شکل که در آن شکل که در آن شکل که در آن شکل که در آن شکل که در آن شکل
 جسم که در آن جسم که در آن جسم که در آن جسم که در آن جسم که در آن جسم که در آن جسم
 سطح آن هر دو شکل متساوی است و نسبت سطحین متساوی باشد زیرا که نسبت هر دو
 از برای جسمی که مخروط تمام و ناقص باشد سوی نظیرش با جسم دیگر چون نسبت سطحین متساوی است از
 نسبت جسمی یعنی مجموع مقدمات سوی جسم دیگر یعنی مجموع توانی چون نسبت یک مقدم سوی یک
 توانی نظیرش باشد و نسبت هر مقدم سوی هر توانی نظیرش متساوی است و نیز سطح این جسم اعظم است
 از سطح کره و همچنین جسم از کره $\frac{1}{2}$ تا $\frac{1}{2}$ سطح جسم تاری که معمول بر کره باشد اعظم می باشد از
 چهار چند دایره عظیمه که بر آن کره واقع شود و باید که دایره عظیمه که بالای آن شکل مساوی الاضلاع
 رسم کرده شده است است و باشد بر مرکز و در سطحی از اضلاع شکل مساوی الاضلاع که مرکز
 باشد بر آن و در سطح دایره مسوم بر آن شکل که مرکزش نیزه باشد و که ط را وصل کرده اول بان
 کنیم که این خط مساوی قطر دایره است هر گاه وصل کنیم ح را و مثلث ک ر ط ه رخ
 متساوی حاصل شوند بنا بر اشتراک زاویه α و زاویه β که ط را ه ح را فائزین و ضلع ک ر
 از مثلث اول دو چند ضلع ه راست از مثلث ثانی ازین جهت که ط نیزه و چند ه باشد که
 نصف قطر دایره است و نسبت ازین سبب که ط مثل
 قطرش باشد من بعد آن رسم کنیم دایره α که نصف قطرش و
 باشد در نسبت میان ضلع ر ط و مجموع خطوط متوازی و اصله

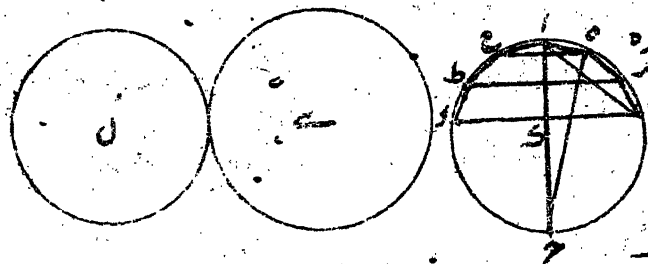
میان زوایای شکل پس این دایره مساوی
 باشد سطح جسم را بجز شکل و سطح ط ک در
 مساویست سطح ر ط را در جمع خطوط متوازی مذکور و بجز شکل ما ازین جهت سطح ط ک در مساوی مربع نصف قطر دایره
 باشد مربع ط ک یعنی آه اصغر نسبت از سطح ط ک در که ازین جهت از مربع نصف قطر دایره اول نیز اصغر باشد پس مربع
 دایره α اعظم باشد از چهار چند مربع قطر دایره است و چون نسبت دو دایره مثل نسبت مربعات اقطار است بنا بر علیه دایره α

است که در آن است اعظم است از آن که این بر سطح است پس که آن را با علامت شعری بخوبی
 که چهار ضلع آن مخروط است که قاعده این ~~مخروط~~ در آن باشد و ارتفاعش مانند نصف قطر است
 هر دو در یک سطح است زیرا قاعده این مثل دایره عظیمه و ارتفاعش مثل قطر آن
 که باشد مثلاً که از آن دو مثلث استوانه برج است و باید که نیم استوانه و قطر که در آن
 مشترک باشد و برین قطر نقطه مرکز کره است و عمل کنیم بر قاعده برج دو مخروط برج و در آن
 بنوعیکه راس اول مرکز کره باشد و راس ثانی بر قطر که نقطه است و حکم شکل متقدم ظاهر است
 که مخروط برج که است و چون ارتفاع مخروط برج دو چند ارتفاع مخروط برج است

اتحاد قاعده ازین جهت حکم ابان شکل هر دو مخروط برج دو چند مخروط
 برج باشد برین سطح مخروط برج دو چند کره بود و همین مخروط حکم
 شکل مثلث استوانه برج است پس کره که دو چند آن مخروط است
 دو مثلث استوانه باشد و بولرادی نه ~~ی~~ قطع جسم ناری که اندرون

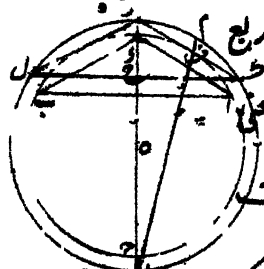
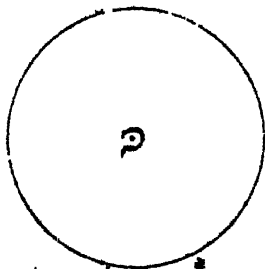
قطعه کره یا مشترک قاعده واقع شود پس سطح قطع جسم اصغر میباشد از آن دایره که نصف قطرش مساوی
 بود خطی را که از راس قطعه سوی محیط قاعده خارج باشد و باید که دایره عظیمه آن کره که در آن جسم ناری
 واقع است است $ا ب ج$ باشد و خط $د$ قطر دایره که قاعده مشترک است میان قطعه جسم و قطعه دایره و خط
 $ا ب$ و اصل میان راس قطعه و نقطه $د$ از محیط قاعده و به دایره که نصف قطرش مثل آن
 است گوئیم که سطح قطع جسم اصغر از دایره $د$ باشد زیرا که مطابق بیانی که در شکل $م$
 گذشت سطح قطع جسم مساویست دایره $ا ب$ را که نصف قطرش وسط باشد ضلع $ا ب$ و مجموع خطوط
 متوازی $ب ج$ و $د$ را و از بیان شکل $م$ استفاده است که نسبت $ب ج$ سوی $ا ب$ چون نسبت مجموع
 خطوط متوازی مذکور سوی $ا ب$ است ازین جهت سطح $د$ در $ا ب$ مساوی سطح $ا ب$ در $ب ج$ خطوط

متوازیه بلکه مساوی مربع نصف قطر دایره
 $ا ب$ باشد و مربع $ا ب$ اعظم است از سطح $ب ج$
 $د$ در $ا ب$ از جهت آنکه سطح قطر
 $ا ب$ در $ا ب$ مساوی مربع $ا ب$ است و $د$

اصغر است از قطر $ا ب$ پس سطح $د$ در $ا ب$ اصغر باشد از سطح $ا ب$ در $ب ج$ یعنی از مربع $ا ب$ است
 مربع نصف قطر دایره $ا ب$ با اصغر باشد از مربع نصف قطر دایره $د$ ازین باعث دایره $ا ب$ یعنی سطح قطع

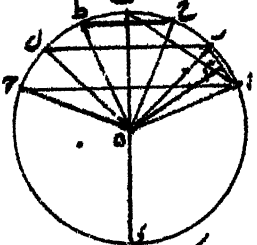
جسمی که در دو طرف آن دو دایره مساوی قرار دارد و در وسط آن یک خط عمود بر سطح آن قرار دارد و این خط را محور میگویند و این جسم را **قطعه مخروط** میگویند. اگر این خط عمود از مرکز دایره به طرف مقابل آن دایره کشیده شود و این خط را **قطعه مخروط** میگویند. اگر این خط عمود از مرکز دایره به طرف مقابل آن دایره کشیده شود و این خط را **قطعه مخروط** میگویند. اگر این خط عمود از مرکز دایره به طرف مقابل آن دایره کشیده شود و این خط را **قطعه مخروط** میگویند.

و اگر این خط عمود از مرکز دایره به طرف مقابل آن دایره کشیده شود و این خط را **قطعه مخروط** میگویند. اگر این خط عمود از مرکز دایره به طرف مقابل آن دایره کشیده شود و این خط را **قطعه مخروط** میگویند.

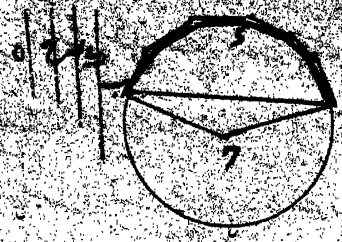
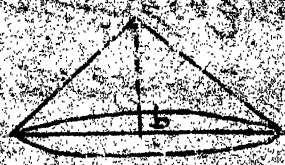
خطش برابر آن باشد و اگر از دایره هم یعنی قطع جسم مذکور و همین خط را **قطعه مخروط** میگویند. اگر این خط عمود از مرکز دایره به طرف مقابل آن دایره کشیده شود و این خط را **قطعه مخروط** میگویند. اگر این خط عمود از مرکز دایره به طرف مقابل آن دایره کشیده شود و این خط را **قطعه مخروط** میگویند.

که قطعه از این جسم باشد که موازی است با سطح مقطوع و سطح مقطع موازی است
 بر وجه دیگر که موازی است با سطح مقطع موازی است با سطح مقطع موازی است
 اما در این میان باید توجه داشت که قطر آنها در خط ارتفاع است و مخروط و سطح
 سطح مقطع موازی را که در آن سطح مقطع موازی است با سطح مقطع موازی است
 سطح مقطع موازی را که در آن سطح مقطع موازی است با سطح مقطع موازی است
 باقی می ماند قطعه مخروط سطح مقطع موازی برای مخروط و سطح مقطع موازی
 که میان دو متوازی سطح مقطع موازی واقع است و ارتفاعش مثل عمود است به یک شکل
 مساوی است و سطح مقطع موازی را که قاعده است در مخروط و سطح مقطع موازی است
 در ارتفاعش مثل عمود است و ظاهر است که مجموع سطح مقطع موازی است و سطح مقطع
 موازی را و نیز مجموع سطح مقطع موازی است و سطح مقطع موازی است و سطح مقطع
 موازی است و ارتفاع هر سطح مقطع موازی است و سطح مقطع موازی است و سطح مقطع

که فقط که مساوی مجموع سطح مقطع موازی باشند و هو المطلوب : : ابانه : :
 و این بیان واضح گشت که هر مخروطی که نصف قطر قاعده اش مساوی باشد برای خطی که از رأس قطعه
 محیط قاعده آن مخرج باشد و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است از یک جسم مذکور و مخروط موازی است بلکه از مخروط
 که زیر آن سطح مقطع موازی قاعده مخروط است از دایره که نصف قطر آن است باشد یک شکل است و ارتفاع مخروط
 که نصف قطر آن است و نیز واضح است که هرگاه جسم مذکور بالای قطعه باشد آن جسم مع مخروط خود اعظم باشد از مخروط
 نصف قطر آن است و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش
 برای مخروطی که قاعده اش مساوی باشد سطح مقطع موازی و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش
 قطعه گذشته است و مرکز آن است و مخروطی که قاعده اش مثل سطح مقطع موازی و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده
 موازی است و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش
 و باشد دو بر وجه دیگر که موازی است با سطح مقطع موازی است با سطح مقطع موازی است
 و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش
 و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش مثل نصف قطر قاعده است و ارتفاعش

در این کتاب در بیان مساحت و حجم اجسام هندسی
 که در این کتاب در بیان مساحت و حجم اجسام هندسی
 که در این کتاب در بیان مساحت و حجم اجسام هندسی

استیانت سا را اعمال نموده بیان سازیم
 که نسبت محسوسه که بالا ای قطاع است

مع مخروط خود مساوی جسم که اندرون اوست مع مخروطش اصغر باشد از نسبت مخروط ط مساوی قطاع محسوسه که با
 قطاع است مع مخروط خود اعظم است از مخروط جنانچه در این شکل مقدم گذشت لهذا محسوسه که اندرون قطاع
 است اعظم باشد از قطاع این خلف است پس مخروط مساوی قطاع باشد و برابر اوست * ابانه *
 همچنین اگر سطح قطاع اعظم از سطح نصف کره باشد حکم نیز ثابت است زیرا که از شکل نیز ثابت است
 که هر کره که مساوی است آن مخروط را که قاعده اش مثل سطح کره باشد و ارتفاعش برابر نصف قطر کره پس
 قطاع اعظم که بعد حذف قطاع اصغر از کره باقی می ماند ضرور است که مساوی باشد آن مخروط را که قاعده
 مثل سطح قطاع باشد و ارتفاعش مثل نصف قطر کره و هم ازین بیان واضح است که نسبت خطاعات از کرات
 مساویه مانند نسبت سطوح خطاعات می باشد * سه * قطعه هر کره برابر است برای مخروطی

که قاعده اش برابر قاعده قطعه باشد و ارتفاعش خطی که نسبت مساوی ارتفاع آن قطعه چون نسبت
 مجموع نصف قطر کره و ارتفاع قطعه یافته باشد مساوی ارتفاع قطعه باقیه تنها و باید که دایره بطنه کره
 که بر سطح قطعه گذشته است از آن باشد بر قطر آن و قطعه مفروضه آن و قطر قاعده اش خط است
 قاطع قطر آن بر نقطه و از مرکز کره و برابریم قطر آن از جهت مساوی آن تا آنجائی که مثل آن شود و در
 آن مثل مجموع نصف قطر کره و ارتفاع قطعه یافته حاصل شود و بگردانیم نسبت خط ط مساوی آن
 ارتفاع قطعه مثل نسبت مساوی آن و باقیم بر دایره که قطر آن است و مخروط ط مساوی
 و آن را گوئیم که مخروط ط برابر است قطر آن و مخروط ط مساوی است قطر آن

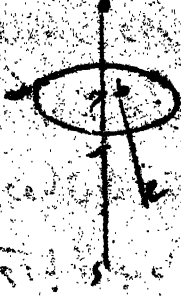
در بیان این که هر دو مثلث استوایی بر یک سطح
 مساوی در هر دو حالت ممکن است واقع شوند و بر او
 مستقیم است و بر یکی که مستقیم بر آن باشد که مستقیم باشد چنانچه قطع کرد و در خارج
 مایل است سطح بود بر هر حالیکه محور است بر مثلث استوایی که قائم است بر قاعده است
 و در هر دو مثلث استوایی مثلث استوایی که قائم است بر قاعده است و در هر دو حالت
 که از هر خط که محور است بر سطح مثلث استوایی که در ظاهر است که در واقع خواهد شد مگر خط
 بود و باید که سطح پایه موازی قاعده و قاطع مخروط باشد در حالیکه بر دو نقطه واقع گزرد پس فصل
 مشترک این قاطع با مخروط که پایه است و در هر دو حالت یک شکل گزرد و موازی است با سطح یک شکل
 از این جهت دو مثلث استوایی متشابه باشند و چون در دو مثلث استوایی هر دو وجه متشابه
 است مساوی اند و همچنین دو زاویه طریح بر سطح برابر است که این دو زاویه نظیر اند از دو مثلث متشابه
 اول از این بر این دو مثلث نیز متشابه باشند ازین سبب نسبت سطح سوی استوایی چون نسبت

سطح سوی استوایی باشد و یک شکل گزرد از سطح استوایی در سطح موازی استوایی سطح سوی استوایی بود
 و بضم حکم شکل که در هر دو سطح استوایی برابر است پس سطح قائم نیز برابر سطح موازی استوایی
 و برین قیاس هر عودی که خارج کرده از نقاطی که بر محیط استوایی را اند سوی خط

در بر این همیه موازی سطح دو قسم خواهد بود پس یک شکل که در هر دو سطح موازی استوایی است
 خط بود و محیط استوایی خواهد بود و همین مراد است تمام شد هر چند پنجم
 در احکام دو اثر و قیاسی و زوايا که بر سطح کروی واقع شوند و شکل بیضی تخت و بیضی کروی
 محور که خطی مستقیم است که بر روی میگردد و دو نقطه ثابت می باشد و دو طرف محور را که تا سطح کروی منتهی اند قطب
 آنرا که گویند قطب دایره که بر سطح کروی باشد نقطه ایست بر سطح کروی نوعیکه صیغ خطوط مستقیمه خارج از آن نقطه
 سوی محیط آن دایره متساوی باشند و این دو نقاط را که است که فصول مشترک آن بر یک نقطه از محیط است
 دو اثر را ماس باشد و باید دانست که دو اثر یک بر سطح کروی غیر متوازی باشند لامحال میان آنها تقاطع باشد اگر
 در سطح کروی تقاطع شوند آنها را دو اثر متقاطع خوانند و اگر بر سطح کروی متقاطع گردند آنها را ماس گویند و اگر
 خارج کروی بعد از خروج سطوح دو اثر تقاطع اتفاق افتد آنها را دو اثر غیر متقاطع خوانند تا بر عدم

و در این سطح بر سطح دیگر عمود است که هر دو در یک خط مستقیم قرار می گیرند و این خط را خط عمود بر سطح می گویند. و اگر دو سطح در یک خط مستقیم قرار گیرند و در آن خط عمود بر سطح باشند و این خط را خط عمود بر دو سطح می گویند. و اگر دو سطح در یک خط مستقیم قرار گیرند و در آن خط عمود بر سطح باشند و این خط را خط عمود بر دو سطح می گویند.

اگر مرکز هر دو در این خلف است و اگر هر دو واقع شود لازم آید که از یک نقطه بر سطح واحد و عمود قائم باشند این نیز خلف است لهذا غیر از مرکز نباشد. **ب** سطح مستوی هر سطحی که در آن نقطه واحد تماس میشود و اگر امکان ملاقات سطحین زیاده بر یک نقطه باشد پس گوئیم ملاقاتی میشود.

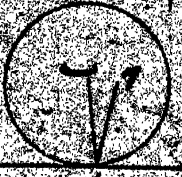
سطح مستوی سطحی که لا بر دو نقطه است و باید که مرکز آن نقطه آن باشد و وصل کنیم آن را به سطحی که بر دو خط آن است گذشته است خارج کنیم تا در کره آن است عظیمه حادث گرداند و در سطح ملاقاتی خط آن فصل مشترک پدید آید و این خط البته غیر قاطع دایره است عظیمه خواهد بود بلکه بر محیط سطح خواهد داشت پس خط مستقیم و اصل میان دو نقطه از محیط دایره داخل دایره واقع شد این خلف است حکم شکل ۳ از ۳ لهذا سطح مستوی سطحی که را فقط بر یک نقطه تماس باشد و هو المراد **ح** هر خطی که خارج کرده شود از مرکز کره استوی نقطه تماس سطحی که را تماس است لامحاله آن خط بر سطح مذکور عمود خواهد بود و گوئیم با شدت بر مرکز کره و نقطه تماس و آن خط را اصل میان مرکز و نقطه تماس و سطحی فرض کنیم که بر خط آن هر چه نیک باشد بگذرد تا در کره عظیمه آن پدید آید و در سطح تماس خط آن که لامحاله این خط حادث دایره حادث را تماس خواهد بود بر نقطه آن چون در غیر آن بود.

بر مرکز کره گذشته است ازین جهت مرکز منبعه مرکز کره خواهد بود و خط آن که واصل میان مرکز دایره و آن محل تماس خط آن است بر خط آن عمود خواهد بود حکم شکلی ۴ از ۳ و هم سطحی دیگر فرض کنیم که بات گذرد تا آن سطح نیز در کره دایره است و در سطح تماس خط آن مثل بیان مذکور است برین خط حادث شد.

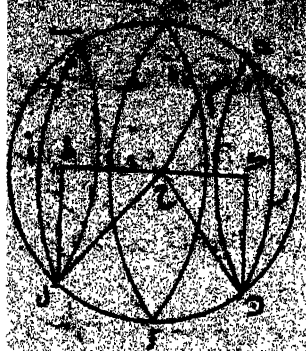
مستطابق است و در هر دو مرکز که در وسط باشد و در هر دو مرکز که در طرف باشد

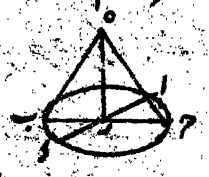
و در هر دو مرکز که در طرف باشد و در هر دو مرکز که در وسط باشد

در هر دو آب آه قائم باشند این حالت است پس در عتبات باشد $\frac{1}{2}$ در کلان است
 در هر دو مرکز که در هر دو واقع اند است که هر مرکز که در هر دو واقع است که ابعاد آنها از مرکز که در هر دو
 مساوی اند و در هر دو واقع اند آنها اکثر است اصغر اند از دو مرکز که بعد آنها اقل است و از برای اثبات
 دعوی در هر دو مرکز که در هر دو واقع اند فرض کنیم که دو مرکز که در هر دو واقع اند که در هر دو واقع است و هر دو
 است و دو باقی نمانده اند و این دو باقی را مساوی البعد قرار دهیم و نقطه مرکز مشترک میان هر دو
 و دایره هر دو باشد بعد از نقطه هر سطح دو دایره است و در هر دو وجود هر دو خط که یک خط تقویت شکل دایره پس دو
 خط که موقع دو وجود اند مرکز دو دایره است و در هر دو وجود هر دو خط که یک خط تقویت شکل دایره پس دو
 مرکز نمانده سوی محیطات هر دو چونکه اتفاق افتاده خط هر دو خط که در هر دو وجود هر دو خط که در هر دو وجود
 هر دو خط که در هر دو وجود هر دو دایره است و در هر دو وجود هر دو خط که در هر دو وجود هر دو خط که در هر دو وجود
 برابر اند زیرا که هر دو از مرکز که تا سطح محیط آن خارج اند و ظاهر است که هر دو وتر قائمه طول است از هر دو
 وتر قائمه در مثلث هر دو پس هر دو مساوی است نیز طول باشد از هر دو و چون ثابت است که نصف قطر
 دایره هر دو طول است از نصف قطر دایره آب اعظم بودن دایره هر دو که هر دو مرکز که در هر دو واقع است نیز ثابت است
 و همین بیان ثابت می شود که دایره هر دو از دایره هر دو نیز اعظم است همچنین هر دو دایره که هر دو مرکز که در هر دو واقع است
 از دایره هر دو اصغر خواهند بود بعد آن چون دو دایره است و از مرکز که در هر دو واقع است البعد مفروض اند
 هر دو خط که مساوی باشند و در هر دو مثلث هر دو خط که در هر دو وجود هر دو خط که در هر دو وجود هر دو
 مربع هر دو طول مساوی مربع هر دو اند اعنی مربع هر دو بلکه دو مربع هر دو که در هر دو وجود هر دو مربع
 هر دو خط که مساوی بین را می دانیم دو مربع هر دو طول که در هر دو مساوی باقی ماندند و هر دو مربع مستلزم تساوی و
 ضلع هر دو است و تساوی اینها مستلزم تساوی دو دایره است و در هر دو واقع است بعد فرض کنیم که بعد دایره

در این صورت که در هر دو طرف از مرکز آن دو دایره
 یک خط عمود بر سطح آن دو دایره رسم شود و این دو خط
 در مرکز آن دو دایره تقاطع می یابند و این نقطه
 مرکز آن دو دایره است.

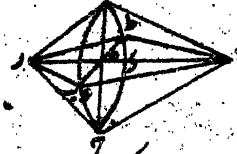

و این دو خط عمود بر سطح آن دو دایره
 خواهد بود و این دو خط در مرکز آن دو دایره
 تقاطع می یابند و این نقطه مرکز آن دو دایره
 است.

است که نیز عمود خواهد بود بکلیه شکل از آن و همین مراد است.

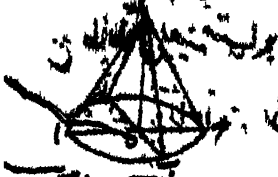
هر عمودی که خارج کرده شود از مرکز آن دو دایره که در آن
 کوه واقع است پس آن عمود بر هر دو قطب آن دایره گذرد. اگر خارج کرده شود چنانچه از نقطه
 مرکز آن دو دایره بر سطح آن دو دایره کشیده شود و آنرا از هر دو طرف خارج کردیم تا
 سطح آن دو دایره بر دو نقطه راجع شد گوئیم که آن دو قطب آن دو دایره و برای اثبات این بر عاقد آن دو
 است که دو قطر آن دو دایره که با هم در مرکز آن دو دایره تقاطع می یابند و این دو قطر
 را در آن دو دایره زاویه قائمه اند و ضلع آن دو دایره است و این دو دایره
 متساوی اند زیرا که نصف قطر آن دو دایره یک شکل است و از این جهت اضلاع باقیه متساوی است و این دو
 مثلث متساوی باشند پس اضلاع آن دو دایره را نیز با هم نظر متساوی اند.

و برین قیاس سایر خطوط خارج از نقطه رسومی محیط دایره است.

باشند لهذا هر قطب آن باشد و بعد وصل خطوط آن دو دایره را در هر دو طرف آن دو دایره
 می شود که آن دو قطب آن دو دایره است و هر دو دایره را در هر دو طرف آن دو دایره
 عمودی باشد بر سطح آن دو دایره که در اصل است میان آن دو دایره است و آن دو دایره

مگر در صورتی که دو قطب در یک راستا باشند و مرکز آن دو دایره بر یک خط باشد

خط عمود بر خط المراسم باشد و مرکز آن دو دایره بر یک خط باشد

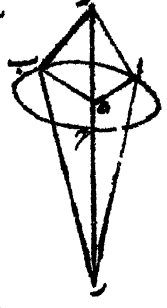
دو دایره که در یک نقطه از قطب یک دایره از دایره است و از آن نقطه دو دایره بر سطح آن کشیدیم گوئیم که مرکز آن دایره است و دو را خارج کردیم تا بسطح کره بر نقطه رقیب گشتیم

پس بر قطب دوم دایره است و برای اثبات مدعی بر محیط دایره دو نقطه آن معین کنیم هر چه نیک باشد

و آه آه و آه و آه را وصل کنیم تا دو مثلث آه آه و آه ب را حاصل شود و چون آه ب و آه ب و آه ب از جهت خروج خود از قطب و منتهی شدن تا محیط مساوی اند لهذا مجموع دو ضلع آه آه مساوی مربع

آه یعنی مربع آه ب بلکه دو مربع آه ب باشد و چون مربع آه ب مشترک را اسقاط کنیم دو مربع آه ب متساوی باقی ماند و آه آه مساوی باشد و همچنین جیب خطوط خارج از نقطه آه سوی محیط است مساوی باشند

لذا آه مرکز دایره است و با شدن بعد آن وصل کنیم آه ب را پس در دو مثلث آه ب و آه ب دو ضلع آه ب و زاویه آه مساویست و دو ضلع آه ب و زاویه آه را از این جهت آه مساوی است باشد

در اینقیاس هر خطیکه از نقطه آه سوی محیط دایره است کشیده شود مساوی را آه باشد

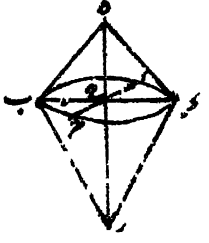
از این جهت بر قطب دوم دایره است و این مطلوبتست

هر خطیکه وصل کرده شود میان دو قطب دایره آن خط عمود باشد بر سطح دایره

و دو مرکز کره و دایره که در دایره خط آه ب که اصل است میان آه ب که دو قطب دایره است اند و از سطح دایره بر نقطه آه ب که در دو خط آه ب و دو خط آه ب که در سطح دایره خارج کنیم که نقطه آه ب گذرند و هر چه نیک انفاقی

افتد و وصل کنیم آه ب و آه ب را پس بنا بر اشتراک آه ب و آه ب دو ضلع آه ب است و آه ب و آه ب در دو مثلث آه ب و آه ب دو زاویه آه ب مساوی باشد

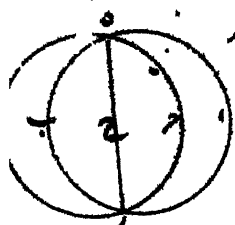
و از جهت مساوات این دو زاویه و آه ب و آه ب دو ضلع آه ب است که از قطب تا محیط رسیده اند و اشتراک ضلع آه ب دو زاویه آه ب و آه ب در دو مثلث آه ب و آه ب مساوی بلکه

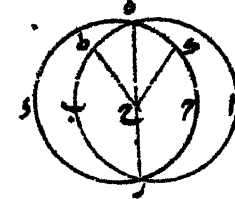
تاثیر باشند و همچنین با این کنیم که دو زاویه آه ب و آه ب قائمه اند پس آه ب عمود باشد بر دو خط آه ب

که در سطح دایره است و اند لهذا بر سطح دایره نیز عمود باشد و از آنجا که آه ب از قطب دایره است بر سطح عمودست لهذا یک شکل مستقیم آه مرکز دایره باشد چون خط آه ب خارج از مرکز دایره بود بر سطح عمودست

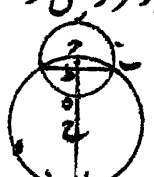
این شکل اول نیز که در این کتاب مذکور است اما در اینجا ...
 واقع اند متناصف باشند مانند دو دایره که در یک خط مستقیم
 قرار گیرند و این مورد موجب تقاطع آنهاست بر دو نقطه را وسط کرده و باید که مرکز هر دو
 یک خط مستقیم است پس هر دو دایره را بر این دو نقطه که در وسط هر دو
 دایره باشند بلکه بر فصل مشترک که خط مستقیم است پس هر دو دایره
 و چون نقطه راجع گذشته است قطر هر دو دایره باشد و نصف هر دو دایره بر دو
 نقطه راجع نماید که بعینه دو موقع تقاطع دو دایره است و مدعا ثابت باشد.

میباید دو دایره که بر سطح کره متناصف باشند عظام اند مانند دو دایره که بر دو نقطه
 در متناصف اند خطه را وصل کنیم که فصل مشترک و هم قطر آنها خواهد بود و در این نقطه نصف
 تمام پس راجع خواهد بود مرکز هر دو دایره خواهد بود از نقطه راجع بر سطح هر دو دایره عمود راجع
 بقوت شکل از آن بکشیم این هر دو عمود یک شکل است بر مرکز کره گذرند پس فصل مشترک
 این دو عمود مرکز کره باشد و آن نقطه راجع است پس ظاهر شد که آن هر دو دایره
 متناصف بر مرکز کره گذشته اند لهذا یک شکل عظیم باشند.

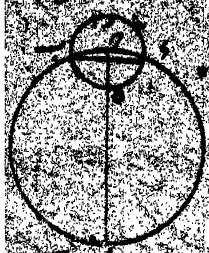
هر دایره که قطع کند آنرا دایره عظیمه بزوایای قائمه پس عظیمه نصف آن می کند و بر هر دو
 قطبش می گذرد و باید که قطع کند عظیمه آن دایره را بر قوایم و بر محل تقاطع
 باشد و وصل کنیم فصل مشترک را و مرکز عظیمه باشد که بعینه مرکز کره و بر این راجع عمود راجع
 و خارج کنیم این عمود را در هر دو جنب تا بدو نقطه آن از سطح کره و محیط عظیمه منتهی شود از آنجا که سطح
 دایره است و قائم است بر سطح دایره و بر هر دو سطح عمود خواهد بود و چون از مرکز کره خارج
 شده است یک شکل از آن بر مرکز دایره و بر هر دو نقطه مرکز آن باشد و بر مرکز کره گذشته است
 قطر و منصف باشد بر مرکز که بعینه محل تقاطع دایره است و چون خط از مرکز کره
 خارج است و بر سطح دایره و بر هر دو نقطه است ازین سبب یک شکل است بر هر دو
 آن گذشته باشد لهذا آن دو قطب دایره را بر هر دو باشد که عظیمه است و نیز بر آنها گذشته است و هر دو را بداند.

هر دایره غیر عظیمه که در کره باشد و نصف کند آنرا عظیمه دیگر پس قطع خواهد کرد آنرا بر قوایم چنانچه است
 نصف کرد دایره را بر دو نقطه و وصل کنیم فصل مشترک که قطر دایره است و نصف کنیم آنرا بر
 خطی که مرکز دایره باشد و باید که مرکز کره نقطه راجع باشد و وصل کنیم خطی که لا محاله یک شکل و بر سطح دایره
 آن گذشته باشد لهذا آن دو قطب دایره را بر هر دو باشد که عظیمه است و نیز بر آنها گذشته است و هر دو را بداند.

و در این صورت که خط عرض از قطب آن است خط عرضی است
 و در این صورت که خط عرض از جانبی باشد خط عرضی است

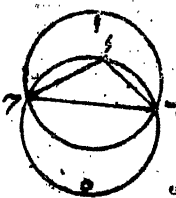
و در این صورت که خط عرض از جانبی باشد خط عرضی است
 و در این صورت که خط عرض از جانبی باشد خط عرضی است

منحرفی می باشد که در آن خط عرضی متوازی است با خط عرضی است
 است و نقطه که قطب است و این نشان بر مصادف و قطرهاست و سقا به خط عرضی قاعده خارج کرده
 مرکز دایره مذکور باشد و وصل کنیم مرکز را که حکم شکل ح بر سطح عظیمه عبور خواهد کرد بلکه بر پرده قرار
 باشد و وصل کنیم آن را پس در دو مثلث است و در منحل است و در مساوی اند
 زیرا که بر واحد نصف قطر کرده اند و زاویه باه را قائمه اند لهذا آن مساوی باشند و شکست کلی

منحرفی است پس از نیز منحل مربع خواهد بود و برین قیاس جمیع خطوط خارج از
 تا محیط دایره است مثل منحل مربع باشد و هو المراد است هر دایره

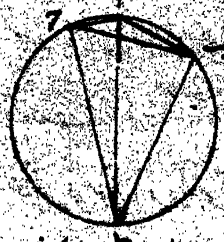
که در کره باشد و خط واصل مابین قطب و محیط او مثل منحل مربعی باشد که در اعظم دو دایره واقع شود
 پس آن دایره نیز عظیم باشد مثل خط ح که از قطب دایره است تا محیطش خارج است مساوی منحل مربع
 که در دایره عظیمه واقع شوند و باید که سطحی خارج کنیم که بر خط ح و مرکز کره گذرد تا حکم شکل الی الی
 و شکل در سطح کره دایره است و عظیم پیدا کند و فصل مشترک میان این دایره و دایره است

خط ح باشد و وصل کنیم آن را و آن البته مساوی است باشد و چون قوس ح
 تا بر بودن خط ح مثل منحل مربع ربع دایره عظیمه است و حکم شکل الی الی

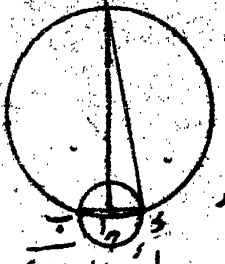
بزرگ دایره عظیمه باشد از محیط مجموع قوس ب و نصف دایره باشد
 و ح قطر آن بود و چون دایره ب و ح بر قطب دایره است گذشته حکم شکل
 لامحالہ نصف آن برد و نقطه ح خواهد کرد پس دایره است که با دایره ب و ح متناصف است
 حکم شکل ب عظیمه خواهد بود و همین مطلوب است ح بنحوائیم که مقدار قطر دایره که در کره باشد
 معلوم کنیم مثل دایره است و محیط آن نقاط آ ح هر چند باشد نشان کنیم میان این هر سه نقاط

فقط در صورتی که خطی که از مرکز آن می‌گذرد و موازی با خطی که در آن است باشد
 و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط
 عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد
 زیرا که هرگاه خطی که از مرکز آن می‌گذرد و موازی با خطی که در آن است باشد
 مساوی و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط
 عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد
 اینصورتی که در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط
 عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد

فانحنی که اولی باقی قائم است و ثانی بکم شکل که از مرکز آن می‌گذرد و موازی با خطی که در آن است باشد
 آن در نصف قطر و همچنین در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط
 عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد

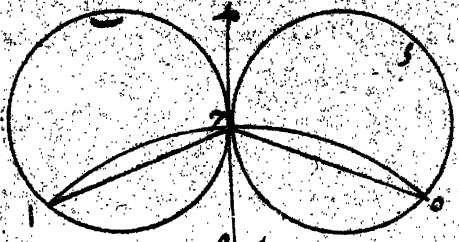
مثل قطر دایره است باشد و موازی با خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط
 عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد
 پس معین کنیم بر سطح کره دو نقطه آن تغییر آنکه بر دو طرف قطر افتد و رسم کنیم بر قطر آنجا که دایره است
 و خطی مساوی قطر این دایره بکم شکل بکشیم و آن خط را رسم کنیم و آن خط را رسم کنیم و آن خط را رسم کنیم
 و چون که هر یک از آن دو خط مساوی باشد و از دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط
 عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد
 جهت مثلث کنیم و بیرون کنیم تا بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد
 هرگاه سطحی فرض کنیم که بر خطی که در آن است باشد و موازی با خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط
 عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد

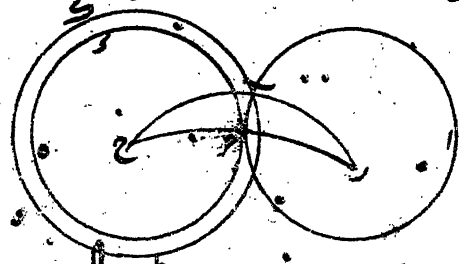
عظیمه در کره حادث گرداند و در آن دایره قطر است خارج کنیم که بعینه قطر
 کره هم باشد و وصل کنیم آن دو نقطه را پس آن دو نقطه از قطب دایره است و
 تا محیط خارج اند مساوی باشند و از آنجا که دایره است و عظیمه بقطب دایره است و
 گذشته است منصف آن خواهد بود بکم شکل که از مرکز آن می‌گذرد و موازی با خطی که در آن است باشد
 و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد

مرحط را پس در دو مثلث است و آن خط را رسم کنیم و آن خط را رسم کنیم و آن خط را رسم کنیم
 شکل مقدم گذشت و آن بر آن منطبق شود و برابر قطر کره باشد و همین مطلوب است
 میخواهیم که در دایره عظیمه رسم کنیم که بر دو نقطه معلومه از سطح کره بگذرد مثلاً بر دو نقطه آن پس اگر این
 دو نقطه بر دو طرف قطر واقع شوند اظهر است که بر آن دو نقطه رسم دو دایره عظام غیر متساوی
 امکان دارد و اگر بر سبیل مقاطره واقع نشوند رسم کنیم بر قطب آنجا که در آن است باشد و موازی با خطی که در آن است باشد
 و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد و در هر دو نقطه از آن خط عمود بر خطی که در آن است باشد

در هر دو دایره دو نقطه از خط مشترک را که در هر دو دایره است
 با خطی که از آن دو نقطه می‌گذرد خطی را که از آن دو نقطه می‌گذرد
 که در هر دو دایره است و این خط را خط مشترک می‌گویند و این خط
 اولی نقطه تماس باشد و باید که خط از هر دو دایره است و خط
 میان عظیم و دایره است و خط از هر دو دایره است و خط از هر دو دایره است
 منوع کنیم و از اینجا که دایره عظیمه با قطب دو دایره است و خط
 ازین هر دو شکل که منصف هر دو خواهد بود بر قوائم پس خط از هر دو دایره است
 و خط از هر دو دایره است و چون که دو دایره است و خط قائم اند بر دایره
 از و ای که قائم اند از فصل مشترک آنها که راجع است عمود خواهد بود بر سطح
 دایره است و خط از هر دو دایره است و خط از هر دو دایره است و خط از هر دو دایره است

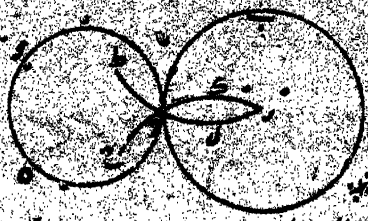

خط راجع عمود است بر قطر هر دو دایره است و خط
 ازین هر دو شکل که منصف هر دو خواهد بود
 بر نقطه واحد که است بدین ضرورت دو دایره
 است و خط بر نقطه نیز تماس باشند و هو الی
 مناسب گذرد بر موضع تماس نیز خواهد گذشت و باید که تماس شوند در کره دو دایره است و خط
 نقطه و گو که باشد قطب آنها و نقطه راجع و گوئیم که هر دایره عظیمه که بر راجع گذرد لا محاله بر خط نیز
 نماید و اگر ممکن باشد که بر راجع گذرد و بر خط نیز گذرد پس مثل دایره است و رسم کنیم بر قطب راجع
 بیعدج است دایره است پس دایره موازی این دایره مرسوم خواهد بود بنا بر استخاطین حکم
 شکل البت و از اینجا که دو دایره است و خط قطع کرده اند قوس راجع را که عظیمه است بر
 نقطه و اقطاب این هر دو دایره بر آن قوس اند
 ازین جهت حکم شکل متقدم دو دایره است و خط
 تماس باشند و حال آنکه متقاطع اند این خلف است
 یعنی بین یکسان است که دایره عظیمه که بر خط راجع گذرد بر نقطه نیز مرسوم نماید
 عظیمه که بگذرد بر یکی از قطب دو دایره که در کره تماس اند و بر نقطه تماس پس آن عظیمه بر قطب
 دایره دیگر هم گذرد چنانچه دو دایره است و خط که در کره بر نقطه تماس اند و دو قطب آنها

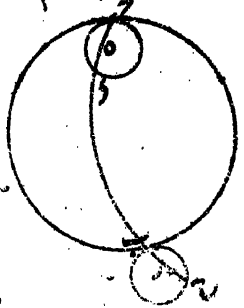
یعنی بین یکسان است که دایره عظیمه که بر خط راجع گذرد بر نقطه نیز مرسوم نماید
 عظیمه که بگذرد بر یکی از قطب دو دایره که در کره تماس اند و بر نقطه تماس پس آن عظیمه بر قطب
 دایره دیگر هم گذرد چنانچه دو دایره است و خط که در کره بر نقطه تماس اند و دو قطب آنها

این است پس اگر یکی باشد که در آن عظیم در دو نقطه است که در دو نقطه که در آن دایره است
 و تا بود در رسم کنیم بر این عظیم که در دو نقطه است که در دو نقطه که در آن دایره است
 مقدم بر نقطه که در دو نقطه که در دو نقطه که در آن دایره است
 و اما از رسم دیگر که در آن عظیم است که در دو نقطه که در آن دایره است

لیکن خط است که از قطب دایره سوی محیط آن که در هر دو واقع است
 خارج است این خط است بر این که از هر خط همیشه از قطر که کمتر باشد

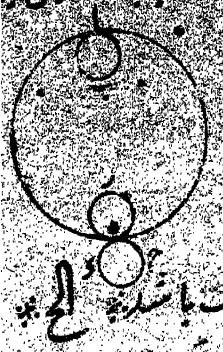
پس است شد که دایره عظیم بر سطح بزرگ بود و بالطلب * **الف** *
 بر دایره عظیم که در هر یک دایره را عارض شود پس آن عظیم دایره دیگر را که مساوی و موازی اولی است
 نیز عارض خواهد بود و خارج دایره است عظیم دایره که در هر یک بر نقطه تماس است و بقوت شکل که قطب
 دایره که معلوم کنیم و آن نقطه باشد در رسم کنیم دایره عظیم بقوت شکل که بر دو نقطه که گذردون
 دایره که است و پیدا کنیم از آن دایره قوس تا بر برابر قوس که در رسم کنیم بر قطب که بعد است
 دایره که است و از آنجا که دایره که عظیم بالفرق گذشتند است بنقطه تماس و قطب دایره که در
 بعد التماس پس یک شکل مقدم بر قطب دایره است غیر گذرد و چون دو دایره است که سطح خود
 محیط دایره که عظیم را بر نقطه و این عظیم گذشتند است بر اقطاب آن دو تا قطع پس دو
 دایره است که بر نقطه تماس باشند یک شکل که چون بر بال عمل مساوی است
 دو است مشترک سازیم و مساوی است باشد و است نصف دایره عظیم است یک شکل

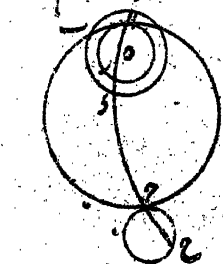
یا پس اگر نیز نصف دایره عظیم باشد و قطب دایره که است پس بر قطب
 دیگرش باشد یک شکل که و چون بر قطب دایره که است مثل میان
 مذکوره قطب دیگر آن باشد و در بوقت ثابت شد که اقطاب دو
 دایره که است مشترک اند اینها یک شکل است موازی باشند چون

دو قوس که است مساوی اند و در آنما یعنی دو قطر دایره که است مساوی باشند
 و ازین جهت دو دایره که است مساوی اند پس واضح گشت که دایره که است دایره دیگر را که مساوی
 و موازی دایره که است موازی گشت و بالطلب * اگر بر دو دایره مساوی موازی که در هر یک باشد
 یکی از دایره عظیم عارض شود دوین را نیز عارض خواهد شد مانند دایره که است که عظیم است بر نقطه تماس
 گنیم که در هر یک را نیز عارض خواهد بود و اگر ممکن باشد که در هر یک * * * * *

در این صورت که هر دو دایره مساوی و موازی باشند و آن دایره را با دایره دیگر
 در آن صورت که هر دو دایره مساوی و موازی باشند و آن دایره را با دایره دیگر
 بین القطبین هر دو دایره مساوی و موازی باشند و آن دایره را با دایره دیگر
 است که بعد از آن دو دایره مساوی و موازی باشند و آن دایره را با دایره دیگر

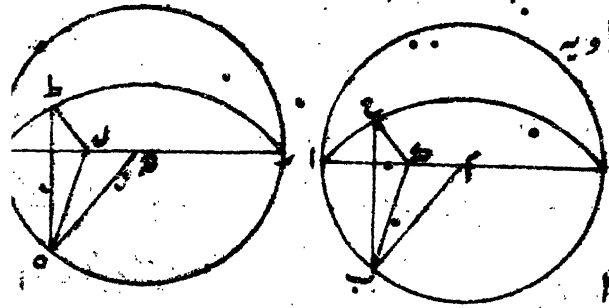

از آنها مختلف خواهد بود و با وجودیکه مساوی اند این خلف است پس اگر دو دایره مساوی باشند و آن
 بر دایره عظیمه که مائل باشد بر دایره عظیمه که مائل باشد و آن دایره را با دایره دیگر
 دو دایره مساوی و موازی می باشد آن دیگر را مانند عظیمه است مائل است بر دایره
 و باید که قطب دایره مساوی نقطه باشد که البته از محیط است میان خواهد بود و هر دو دایره
 بقوت شکل بر نقطه و قطب دایره است که در دو محیط آنرا بر دو نقطه آن قطع کند و هر دو دایره
 بجز اولی که آنرا که البته حکم شکل است موازی دایره است و خواهد بود و این مشترک است چون دو دایره
 از قطع کرده اند محیط دایره آنرا بر نقطه واحد است و آنست و دایره آنرا بر دو قطب آنها گذشته است
 لهذا حکم شکل آن این دو دایره متماس باشند و از آنجا که دایره است عظیمه متماس شد دایره آنرا لهذا
 حکم شکل آن متماس خواهد شد در دایره دیگر را که موازی و مساوی دایره آن باشد و آن دایره

حاصل است و این دایره نیز موازی خواهد بود در دایره است و را مثل بیانیکه در شکل
 الب که شد پس درین حکم ثابت شد که دایره است عظیمه که مائل است بر دایره است
 متماس است دو دایره آنرا موازی و مساوی و موازی را که موازی اند در دایره است و این متماس است
 الط بر دایره عظیمه که بگذرد با قطب دو دایره متقاطع که در دایره اند پس این عظیمه تصیف
 می کند هر قطعه را از آن دو دایره متقاطع مانند دو دایره است که بر دو متقاطع اند
 عظیمه که بر اقطاب آنها گذشته است است باشد و میان دو دایره است و آن
 خط است فصل مشترک است و میان دو دایره است و خط است و از آنجا که دو خط است
 در سطح واحد اند که سطح دایره است است و خارج اند از دو طرف خط است و اصل میان
 او بر دو زاویه کتر از دو قائمه لهذا حکم شکل آن موازی است و خواهد شد بر نقطه است و عمل کنیم
 ح را چون بقاطب آن در سطح بر دو دایره است است و اند از جهت این بر سه نقاط دیگر
 بر فصل مشترک این دو دایره خواهد بود و خط است و منطبق بر فصل مشترک خط مستقیم واحد است
 چون دایره است عظیمه قطع خواهد شد هر دو دایره است است و را و گذشته است اقطاب آنها

در این کتاب که نامش در اصطلاح هند و ارسطو در قطعهای دایره است و در آنجا که در هند و ارسطو
 قطعاتی مساوی که در اطراف اضلاع آنند مثل یکدیگر منقول از این است که در هند و ارسطو
 شود از این معانی که خطوط مساوی محیط دایره اولی پس این خطوط مساوی که در خط دایره
 و مستقیمهای مساوی که اتصال باطراف اضلاع دایره و باید که در دایره است و در مستقیمها
 که قطر آنها هم برآید و آنگاه دو قطر دو نقطه مساوی قائم اند بران دو دایره و دو قوس منقول مساوی
 از آن قطعات که متصل بطرف قطر اند و قوس آج و ط اند و دو خط مساوی و قوس منقول از حاصل این دو
 تا محیط دو دایره است و هر خطی که در خط طه اند و دو قوس منقول بسبب این دو خط آج و ط
 دو دایره مذکوره که دعوی مساوات آنها نموده ایم دو قوس است و بهر اثبات مدعا
 خارج کنیم از دو نقطه ج ط و عمود ج که طال بر سطح دو دایره است و هر دو ظاهر است که این دو
 عمود بر فصل آن و فصل بر واقع خواهند شد بر غیر مرکز این دو دایره و باید که مرکز آنها هم
 باشد و وصل کنیم خطوط ک م ت ل ه ه و از آنجا که دو نقطه آج ح و ط ر و دو قوس آج
 ح ط و نظیر آن مساوی اند با عانت تطبیق واضح است که دو عمود ج که طال و دو خط
 آج ح ل نیز مساوی اند بنا بر این در دو مثلث آج ح که طال دو ضلع ج که طال است
 اند و همچنین دو ضلع ج ک طه و دو زاویه ک ل قائمه اند پس بحکم مثلث عروس دو ضلع
 ک ل ه مساوی باشند برای تساوی دو مربع آنها و چون دو قوس آج و ط مساوی
 اند ازین جهت بحکم شکل الم از ۳ دو وتر آنها نیز مساوی باشند و از تساوی اینها و تساوی
 دو عمود ه که طال بودن دو دایره آج ح ط قائمه خط آج ح ل نیز مساوی
 باشند و چون این دو خط مساوی را از آنم و ه که هر یک نصف قطر دو دایره مساوی
 اند پس ازین جهت ک م ل ه مساوی باقی مانند پس درین هنگام اضلاع نظائر دو مثلث

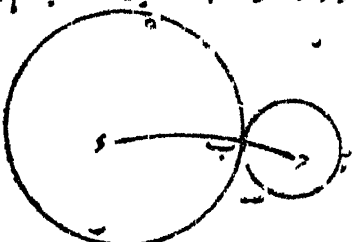

ک م ل ه مساوی اند ازین سبب دو زاویه
 م ه که نظیرین اند مساوی باشند
 چون بر مرکز واقع اند لهذا دو قوس
 آج و ط مساوی باشند بحکم شکل الم از ۳

و همین مطلوب است و باید که و این حکم در یک دایره هم ثابت است یعنی هرگاه مفصل
 قطعه در دو جهت آن دو خط مساوی گشته دو قوس منقول نیز برابر خواهند بود

کلیه این شکل نیز ثابت است یعنی اگر دو قوس ات α و متساوی β را کنیم در صورتی که در خط ح ت طه و ال
 متساوی خواهند بود زیرا که این وقت دو زاویه α و β متساوی خواهند بود از این جهت در دو مثلث
 ح ت طه و د ضلع α م α و زاویه α مساوی دو ضلع β و زاویه β باشد و در ضلع ح ت طه
 متساوی باشند و بدین سبب دو ضلع ح ت طه و زاویه α قائم از مثلث ح ت طه مساوی دو ضلع ط ال
 طه و زاویه β قائم از مثلث α باشد لهذا ح ت طه متساوی باشند و بهای طلب **ل ت** *

میخواهیم که در کره دایره عظیمه رسم کنیم که دایره صغیره مفروضه را بر نقطه معلومه تماس شود و باید که بر کره دایره
 صغیره ات باشد نقطه مفروضه بر محیط β و قریب ترین نقطه آن نقطه α در رسم کنیم دایره عظیمه که بر دو
 نقطه α ت گذرد بقوت شکل α و آن دایره α باشد و قوس α ت ازین دایره مرسوم ل ا محاله
 اقل از ربع دایره خواهد بود و بگردانیم قوس α ت را ربع محیط و رسم کنیم بر قطب α ت بعد از آن دایره α ت را
 چون خط و اصل میان α ت بقدر ضلع α ربع است ازین سبب یک شکل بود دایره مرسوم عظیمه باشد و هر
 دایره α ت و دایره α ت محیط دایره α ت را بر نقطه α ت قطع کرده اند و دایره α ت را بر قطب α ت هر دو

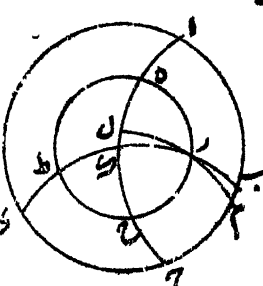
گذشته است ازین مرجمک شکل α عظیمه α تماس باشد
 دایره α ت را و هوا لراده α هر گاه تماس شوند
 دو دایره عظیمه یکی از صغیره موازی به را و باقی موازی به را

قطع کنند پس قوسهای واقع از موازی به میان انصاف دو عظیمه که با یکدیگر تقاطع دارند متساوی اند و قوسهای
 دو عظیمه که میان هر کدام دو موازی واقع شوند متساوی باشند باید دانست که انصافی
 که میان آنها ملاقات نمود آن جمیع ده نصف از دو عظیمه منقطع اند که متقدم باشد مبدای یکی از
 آنها از احد العاطین و متاخر باشد مبدای دیگر از ان تقاطع بعینه نوعی که منتفی شود نصف اول
 قبل وصول آن بتقاطع دیگر و تجاوز نماید این تقاطع را نصف دیگر پس در هر دو دایره متقاطع چهار زوج
 از انصاف یافته میشود چنانچه منفریب واضح خواهد شد لیکن در اینجا حکم مسطور بان انصاف
 تعلق دارد که مبدای آنها از موضع تماس باشند و منتها مقابله تماس و باید که در کره
 سه دایره α ت α ت α ت موازی باشند و دایره α ت α ت صغیره موازی به را و
 دایره α ت α ت عظیمه بر دو نقطه α ت تماس اند و دایره α ت باقیه را قطع نموده اند و چون این دو
 تماس عظیمه اند لهذا بر دو نقطه α ت متناصف باشند و گوئیم که در اینجا از انصاف این دو دایره چهار
 زوج اند که عدم تلاقی در آنها صادق است و تفصل ازواج اربو این زوج اول قوس α ت α ت

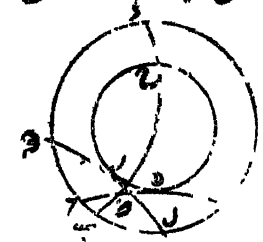
که میزایش است نسبت به میزایش با بین و قوس ل و سه که میزایش است نسبت به میزایش میان سه است زوج دوم
 قوس ل قوس که میزایش است نسبت به میزایش میان سه است و قوس ک است که میزایش است نسبت به میزایش میان سه
 زوج سیوم قوس ل و سه که میزایش است نسبت به میزایش میان سه است و قوس ج است که میزایش است نسبت به میزایش
 میان سه زوج چهارم قوس ک است که میزایش است نسبت به میزایش میان سه است و قوس ر است که میزایش است
 نسبت به میزایش میان سه است و اما درین شکل مقصود دو زوج اول اند که میزایش هر واحد از قوسی آنها نقطه تمام
 است بخلاف دو زوج اخیر که اگر چه بعد ای یک قوس نقطه تمام است لیکن بعد ای دوم غیر نقطه تمام است
 لهذا این دو زوج از حکم شکل کشی اند و چون این مقدمه تمهید یافت گوئیم که قوسی که در سطح ط و ح است که از متوازی
 میان انصاف مذکوره از عظیمین واقع اند مشابه اند و قوسی که در سطح ل و ط و قوسی که در سطح ج و ط که از
 دو عظیمه بین المتوازیه واقع اند متساوی اند و بهر اثبات مدعا بقوت شکل کاتقطب دو از متوازیه معلوم کنیم
 و آن نقطه م باشد و بقوت شبکل که دو دایره عظیمه رسم کنیم که بر م و بر دو نقطه ک و ل میروند و آن دو
 دایره م که م ل باشد و این دو دایره بر نقطه دو دایره است که م ل است نیز گذرند بکم شکل که
 و بکم شکل که تنصیف آنها بر قوس م نمایند و از اینجا که دو دایره است که م ل است دو عظیمه متساوی اند
 و عمل کرده شده است بر دو قطر آنها که بر دو نقطه ک و ل گذشته اند دو قطعه ک م م ل مع باقی قوس خود تا
 تمام نصف دور که قائم اند بر سطح آن دو دایره و جدا کرده شد از آن قطعه دو قوس ک م م ل
 برابر که اصغر از نصف قطعه را زیرا که قطعه نصف دایره عظیمه اند و این دو قوس با بین محیط اصغر المتوازیه
 و قطب آن واقع اند از ربع کمتر باشند و دو خط خارج از نقطه م سوی دو نقطه آ و ب بر محیط دو دایره
 اند متساوی اند زیرا که از قطب احد المتوازیه تا محیط آن خارج اند لهذا این دو خط بکم شکل متقدم
 دو قوس است که م ل از محیط دو دایره است که م ل است متصل بطرف قطر آنها متساوی جدا کنند
 و مثل این بیان گوئیم که دو خط م ه م ط موازی و اصل میان قطب دایره سطح ط و محیط آن
 دو قوس ه ک ط ل را نیز متساوی جدا کنند و از اینجا که دو دایره است که م ل است که تقاطع
 اند و این سه عظیمه م که بر قطب آنها پس این عظیمه بکم شکل القطب منصفه و قطعه ک ه آ ه بر دو نقطه
 که باشد همچنین دایره م ل است دو قطعه م ل است بر دو نقطه ل و ک تنصیف نماید و چون
 قوس است که م ل متساوی اند لهذا دو چند آنها که قوس است که م ل است نیز متساوی
 باشند چون این دو نصف از دایره متساویه اند بنا بر این و تر آنها نیز متساوی باشند و این دو دایره
 و بر دو قوس است که م ل است که از دایره واحد پس بکم شکل که از ۳ این دو قوس بهم متساوی

در دو مرکز عظام که پیدا می کنند و این متوازیه فی الجمله خود فوسها تک متساوی است پس از دو حال
 برودن است که آن عظام یا بر اقطاب متوازیه گذشته باشند یا بر موازیه که موازی باشند و گو که باشد
 ر که دو متوازیه است و در سطح که جدا کرده اند دو عظیمه آه که از آن متوازیه است و این متساویه که آن دو فوس
 نه در دو فوس است و در سطح که جدا کرده اند دو فوس و آه که از آن دو عظیمه یا متساویه متوازیه
 زنده و این احتمال اول است یا یکی از آن دو می ماس باشد یا نه و این احتمال دوم است یا هر دو معامس باشند و این
 احتمال سوم است یا یکی ماس و دیگری غیر ماس برابر است که آن دیگر بقطب گذشته باشد یا نه و این احتمال چهارم
 احتمال پنجم است یا یکی ماس باشد و نه ماس و این احتمال ششم است و زیاده از این پنج احتمالات عقلی احتمال دیگر
 است و دو احتمال ازین خمسة که اول و سیوم است ممکن الوقوع است چنانچه در شکل سیم و سی و سیوم مین گشت و
 احتمال یاقی یعنی دوم و چهارم و پنجم متنع الوقوع است پس برای ابطال احتمال دوم فرض کنیم که عظیمه آه فقط
 بر قطب متوازیه گذشته است و باید که محل تقاطع دو عظیمه فقط که باشد و قطب متوازیه تقریر بردارنده آه
 خواهد بود غیر نقطه که و آن ل باشد و رسم کنیم بقوت شکل که در آن ل رسم که بر دو نقطه ل ر کزد و فوس
 و ر که بالفرض شبیه فوس است اما شبیه آه باشد بحکم شکل ل ۱۳ و جهت
 دو فوس است آه که مشابه اندر فوس و آه را متساوی باشند و چون از
 دایره واحد متساوی باشند و با وجودیکه جزو کل اند این خلف است
 و جهت بطلان احتمال چهارم فرض کنیم که عظیمه آه فقط متوازیه بر
 ح ط را بر نقطه ماس است و رسم کنیم دایره ل ر که عظیمه که بقوت شکل ل ۱۳ دایره ه ر ح ط را
 بر نقطه ماس باشد پس هر که بالفرض شبیه است بقوس آه بقوس آل را
 شبیه باشد و لازم آید که دو فوس آه آل که در جهت متساوی اند
 این خلف است و بنا بر بطلان احتمال پنجم فرض کنیم که در منبورت دو عظیمه آه
 نه بقطب گذشته اند و نه دایره ح ط را ماس اند و درین هنگام عظیمه آه لا م را ل خواهد بود در دایره
 ه ر ح ط و این مائل بحکم شکل ل ۱۳ دایره متساوی و موازی را ماس خواهد بود و باید که یکی از آن دو
 دایره ل م سه باشد که بر نقطه ل تماس دارد و رسم کنیم دایره
 عظیمه ه م ع که ماس شود دایره ل م سه را بر نقطه م و بگذرد بر نقطه ر که مین
 این دایره و نظیر آن واقع است بقوت شکل متقدم پس فوس هر که شبیه است
 فوس آه شبیه باشد م فوس آه با حکم شکل ل ۱۳ و ازین جهت لازم آید که دو فوس آه جزو کل است

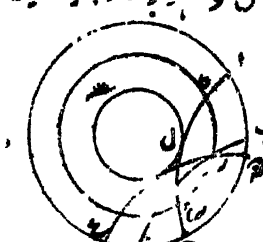
شکل ابطال احتمال دوم

شکل ابطال احتمال چهارم

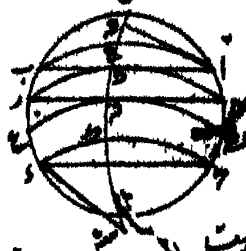
شکل ابطال احتمال پنجم

شکل ابطال احتمال پنجم

مشابه این قطعه است پس با ما در دست که در این قطعه که مستطیل است
لو بود و اگر مستطیل بود که در یک باقی است مستطیل است و اگر مستطیل
بر یک مستطیل است و اگر مستطیل است مستطیل است و اگر مستطیل است
و اگر مستطیل است مستطیل است و اگر مستطیل است مستطیل است
بله و این قطعه را در دست و اول این دو قوس معلول را مساوی قرار دهیم گوئیم که دو دایره اج
که در مستطیل مساوی اند و معلول مستطیل دایره اج است باشد و دایره مستطیل است و اگر مستطیل است
پس از این سطح دو دایره که گمانه کردیم این معلول نیز مساوی باشند یک شکل اج از به سبب توازن
هر دو قوس هر دو نیز مساوی باشند زیرا که چون وصل کنیم دو زاویه هر دو در مستطیل
مساوی فرام آیند و چون این دو زاویه محیط اند از جهت یک شکل البت از ۳ قوس آنها برابر باشند
و همچنین سبب توازی هر دو قوس آه بر مساوی باشند و دو قوس بر بر بالقرنی مساوی اند
از جهت بر چهار قوسی مذکور مساوی باشند و چون از هر دو که هر یک نصف عظم اند بر چهار قوسی
مساوی را که گوئیم دو قوس ال ب ح هم در نیز مساوی باقی ماند و از جهت یک شکل البت از ۳ قوس آنها که دو
خط آه ح و د نیز مساوی باشند پس اگر دایره اج بر قطب متوازی به گذشته باشد یک شکل نه
منصف هر دو دایره اج ب ح که باشد و آب ح که مساوی اند قطر آنها دو دایره باشند لهذا دو
دایره اج ب ح که مساوی باشند و اگر دایره اج ب بر قطب نکند پس باید که قطب متوازی به باشد
و رسم کنیم دایره عظیمه که بقوت شکل که بر نقطه و قطب دایره اج ب کزرد و باشد قوسی هر دو از این دایره
ل ه م سه و جدا کنیم از این قوس م سه بجلاف جهت ه مثل قوس ل ه پس ه سه نصف دایره باشد
زیرا که برابر است قوس ل م را که یک شکل یا نصف دایره است از جهت نقطه سه قطب دوم متوازی به باشد
و از اینجا که دایره ل ه م سه گذشته است بد و قطب دو دایره اج ب ح و متقاطع از این جهت
یک شکل البت منصف هر دو قطعه متقاطع باشد پس قطعه ح م و بر تم تصیف قبول کرد و همچنین قطعه ال ب
بر ال و آن هر دو قطعه مساوی بوده اند بدین سبب انصاف آنها که قوسی ح م م ال ل اند نیز مساوی باشند
و از اینجا که قطعه ل ط م و قطعه متقابل آن معلول اند بر قطر دایره اج ب ح قائم اند بر سطح و جدا کرده
از آن دو قطعه دو قوس ل ه م سه برابر در حالیکه کسر از نصف قطعه اند جدا کرده شد از دایره اج ب
دو قوس ال ب م برابر از جهت یک شکل البت خط آه یعنی با اصل میان قطب و محیط دایره اج ب ح مساوی خط
سه بر باشد که با اصل است میان قطب و محیط دایره اج ب ح پس درین هنگام دو دایره اج ب ح که

برابر باشند زیرا که خط واصل قطب و محیط آنها مساوی است بعده فرض کنیم که قوس و

اعظم است از قوس رت و جدا کنیم از تو رتج مثل رت و رسم کنیم بر قطب قوس

دایره ح قوت که بجم شکل البت و بیان مقدم این شکل موازی مساوی و مساوی است

ا ح ب خواهد بود و دایره ح قوت اعظم است از دایره ح قوت و بجم شکل بیدین سبب

ا ح ب نیز اعظم باشد از دایره ح قوت و بر المصلوب لر که عکس شکل مقدم است

دو دایره موازی باشد و اینها را کند از دایره عظیمه در دو جنب اعظم الموازی قوسی متساویه و آنکه اعظم میان

قوسی اصغر جدا می کند و باید که در کره دو دایره آ ح و موازی نخستین متساوی باشند و جدا نموده اند از دایره

ا ح و عظیمه و قوس آ ب رت و از دو جنب دایره رت که اعظم الموازی است گوئیم که این دو قوس

متساوی باشند چرا که در صورت اختلاف بجم شکل مقدم اختلاف دو دایره متساویه لازم آید این خلف است

بعده دایره آ ب را اعظم از دایره ح قوت فرض کنیم در صورت گوئیم که قوس آ ب را اصغر

است از قوس رت چرا که متساوی بود یا اعظم بجم شکل مقدم نیز لازم آید که دایره آ ب

متساوی با اصغر بود به نسبت دایره ح قوت و حال آنکه اعظم مفروض است این خلف است

لح : هر دایره عظیمه که قطع کند در کره دو دایره موازی را و بدو قطب آنها گذرد و نصف میکند اعظم

موازی را فقط و تقسیم می کند سایر دو دایره موازی را بدو قسم مختلف و جمیع قطعات یک میان اعظم الموازی

و قطب هر واقع شوند اعظم از نصف دایره خود باشند و قطعات یک میان اعظم الموازی و قطب خفی واقع

اند اصغرا از نصف دایره باشند و بر دو قطع متبادله یعنی یکی خفی و دیگری ظاهرا از دو دایره

متساویه که بدو جانب اعظم الموازی واقع اند متساوی می باشند مانند دایره آ ح و عظیمه که

قطع کرده است دو دایره آ ب و رت موازی را با بر دو بر دو قطب و هر کدام از این موازی است

و قطب ظاهر موازی را قطع است و رسم کنیم دایره عظیمه که بقوت شکل بر دو نقطه آ ح گذرد و ضرور

است که بر نقطه ز نیز گذرد و آن دایره ط ح است و بیرون کنیم دایره رت را تا با دایره

ر متوازی بر ت و ت ماتی شود زیرا که هر دایره که بقطب دایره دیگر گذشته باشد ملاقات

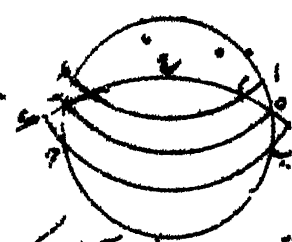
میان آنها ضرور است و چون عظم ط ح که گذشته است بقطب موازی آنها با یک شکل که نصف

هر یک از موازی نماید پس قطعات هم در ط ح انصافند و اگر باشند پس قطع آ م است که در این قطب ظاهر

اصح کلان تر از نصف دایره است و هر که عظیمه است فاصد دایره است و نقطه آ ت بر قطب خفی است

اصح است و دایره است بعده فرض کنیم که دو دایره آ ب و رت متساوی اند از این جهت بجم شکل مقدم

دو قوس آه است متساوی و هم با هم باشند و علی بنای القیاس دو قوس و آه

بلکه هر چهار متساوی باشند و دایره آه برهه شصت پذیرفته است و چون از دو نصف آن هر چهار متساوی با اندازه دو قوس آه

سج اذ **مهمه** است مساوی باقی مانند و حکم شکل آه از سه و تر آنها که بعینه و تر دو قوس دو دایره آه است که بقوانی اند نیز متساوی باشند و چون قوسی او نامساوی از دو اثر متساوی می باشد و آه و سح

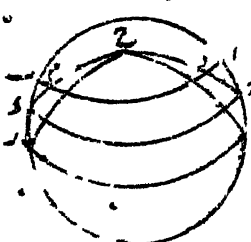
که قطعه ظاهر مختلف اند لهذا بغرورت قطعه آه ظاهر مساوی قطب است خفی باشد که هر دو عظمی اند و همچنین سطح ظاهر هر قطعه آه خفی را که هر دو صری اند متساوی باشند پس مساوی متبادلتین هم ثابت باشد و هر دو اولاد

ل ط هر دایره عظیمه که قطع کند دو اثر متوازی را در کره و بر قطب آنها نگذرد پس در نیم صورت قوسی که قریب قطب ظاهر باشد از قوسی منفرجه متوازی اعظم است از قوس دایره خود که شبیه باشد قوس منفرجه دیگر را که دورتر از قطب ظاهر باشد و باید که عظیمه قاطعه دایره را بر باشد و متوازی است دایره آه و سه و قطب ظاهر آنها نقطه

ح بود و رسم کنیم بقوت شکل آن دایره عظیمه که بدو نقطه ح که گذرد که لامحاله دایره آه را در بر قطع کند و برین منقطه عظیمه دیگر رسم کنیم که بدو نقطه ح که گذرد و دایره آه را بر نقطه م قطع نماید پس این دو دایره حکم شکل آن

از متوازی آه قوس ل م شبیه بقوس ح م جدا نماید پس ثابت باشد که قوس آه منفرجه از اقرب المتوازی بقطب بسبب دایره آه و اعظم است از قوس ل م که شبیه است بقوس ح م که نیز بسبب دایره مذکور

جدا شده است و بعید است از قطب ظاهر نسبت آه و مطابق این بیان حکم ما بر پایه نبوت رسانیم در دو قوس ح م و آه بعد رسم دو عظیمه که بدو نقطه ح م و

دو نقطه ح م و در و در نمایند: م و دو دایره عظیمه ماله برید خود که در کرات

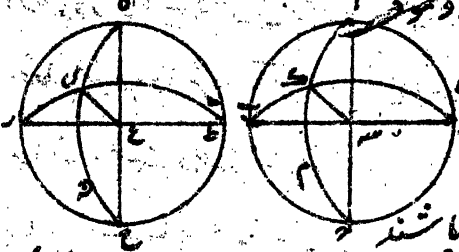
متساوی یا در یک کره باشند پس قطب هر کدام از آن دایره که سطح ممیل بلند تر بود پس میل آن دایره اکثر خواهد بود از میل دایره که قطبش پست تر باشد و دو اثری که ارتفاع اقطاب آنها

از سطح ممیلات متساوی باشد میل آن دو اثر نیز متساوی باشد مانند دو دایره آه که در سطح عظیمه که در دایره متساوی بود و عظیمه آه و ح م ط مائل اند و باید که قطب دایره آه که در سطح

باشد و قطب رل ط نقطه ح م باید که م اول بلند تر باشد از سطح دایره آه نسبت به آه سطح دایره ح م و بقوت شکل رسم کنیم دو دایره نام **ه ه** و **ه ه** که رسم **ه ه** و قطب دو

دایره آه و سه و در ح م که در دایره بسبب حکم شکل **ه ه** نصف دو دایره **ه ه** را بر قوس م خواهند بود باید که فصل مشترک میان دو دایره آه و سه که خط **ه ه** باشد برین دو دایره است و آه

در این صورت دو دایره مساوی باشند ازین جهت دو قوس
 خارج آرمه بر سطح آنها مساوی باشند ازین جهت دو قوس
 هم در سطح نیز مساوی باشند لهذا دو قوس اگر که
 مانند پس دو زاویه است که دو زاویه نیز مثل آنهاست
 سطح دو دایره است بر وجه ط مساویست در صورت دو قوس
 خارج آرمه بر سطح آنها مساوی باشند ازین جهت دو قوس
 هم در سطح نیز مساوی باشند لهذا دو قوس اگر که
 مانند پس دو زاویه است که دو زاویه نیز مثل آنهاست

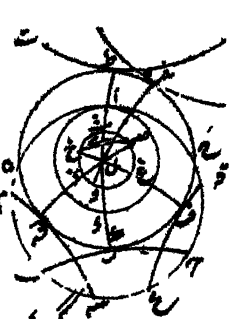
سطح دو دایره است بر وجه ط مساویست در صورت دو قوس
 خارج آرمه بر سطح آنها مساوی باشند ازین جهت دو قوس
 هم در سطح نیز مساوی باشند لهذا دو قوس اگر که
 مانند پس دو زاویه است که دو زاویه نیز مثل آنهاست

و هو المطلوب. ما هرگاه در کره دایره عظیمه تماس شود دایره صغیره را و قطع کند دایره دیگر را که
 موازی آن صغیره باشد میان همان صغیره و مرکز کره واقع بود و هم قطب عظیمه میان دو متوازی بود
 واقع شود و رسم کرده شود دو اوج عظام که تماس باشند اعظم این دو متوازی را پس این دو اوج عظیمه
 مائل باشند بر عظیمه اولی و بر دایره که تماس باشد بر وسط قطعه کبری از اعظم دو متوازی را قطعش از هم
 و دایره تماسه اکثر باشد و آنکه تماس شود بر وسط قطعه صغری انخطاش اکثر از صغیر انخطاطات با هم بود
 از دو اوج تماسه که بعد موضع تماس آنها از وسط یکی از آن دو قطعه مساوی باشند پس آن بر دایره
 دایره مساوی خواهد بود و آنکه بعد موضع تماسش از احد الوسطین زیاده تر باشد پس آن نیز اکثر
 خواهد بود از میل آن دایره که بعد موضع تماسش اقل باشد و اقطاب دو اوج عظیمه تماسه بر یک
 باشد که موازی او صغیر بود و نسبت دو متوازی سابق پس باید که عظیمه اولی دایره است و باشد

در عظم که ماس است از آن دایره اول که در آن خط که قطع کرده است آنرا عظم اول و براری
 آنرا است و روح ط باشد که در آن دایره است و عظم بیانی آنرا دایره روح ط است و در
 آن صورت شکل بیانی دایره روح ط است و در آن صورت شکل بیانی دایره روح ط است
 باشد و در آن دایره روح را بر نقطه ماس باشد که محل نصف عظمه روح عظمی است از دو قطعه
 روح ط و دایره روح ط را بر ط که جای نصف قطعه روح صغری است و بعد دو قطعه روح ط که محل ماس
 دایره روح ط است از نقطه ماس و است و است دایره روح ط است از نقطه ماس که باشد
 که اتفاق افتد پس گوئیم که این دو دایره بیجانند ماس از آن دایره است و از ارتفاع دایره روح اکثر است از
 ارتفاع جمع دو دایره همچنین انحطاط دایره روح اکثر است از انحطاط جمع دو دایره و میان دایره روح
 بر دایره است زیاد تر است از میان دایره روح اکثر و قطب این دو دایره بیجانند ماس بر آن دایره
 که موازی است بر دایره روح ط را و نیز خود تر است از این دو دایره و قطعه موازی بین نقطه ماس
 و رسم کنیم بعرض شکل دایره عظمه که بر دو نقطه آله گذرد و آن دایره مرسومه بکلمه شکل آله بر قطب دایره روح
 که نقطه است نیز گذرد زیرا که بر قطب احد النماستین و نقطه ماس گذشته است و آنجا که بر قطب دو دایره
 روح ط است گذشته است اما حال کلمه شکل آله بر نصف دو قطعه روح ط نماید پس بر دو نقطه روح
 گذشته باشد و این دایره ط الی که باشد و چون دایره روح ط میان مرکز دایره روح ط واقع است ازین
 جهت بکلمه شکل آله اصغر باشد از عظمه و آل قطب اقرب دایره روح ط است پس لکه خارج از قطب منتهی تا
 این دایره است احد از ربع عظیم باشد و چون جدا کنیم از قوس زل که اعظم از ربع است بقدر ربع
 عظیم طرف این قوس مفصول واقع شود میان دو نقطه آل و باید که آن ربع رت باشد و رسم کنیم بر قطب آل بعد از
 دایره روح ط که بکلمه شکل آله موازی دو دایره روح ط خواهد بود بعد از رسم کنیم دایره عظمه که بر نقطه
 آل است فیصله قوس بگذرد و آن دو دایره روح ط است سه آل باشد و هر گاه بر دو قوس آل که در آن
 دو قوس آل است بلکه نیز برابرند بفرایم دو قوس رت هم مساوی حاصل آیند و نیز بفرایم دو قوس روح
 شده نیز مساوی اند و مساوی باشند دو قوس رت هم مساوی را و چون رت با لعل ربع عظیم بر لعل
 از است باقی نیز ربع باشد و از آنجا که هر یک ازین اربع بقطب دایره روح ط و نقطه ماس
 گذشته است اما کلمه شکل آله با قطب دو دایره عظام ماسه نیز گذرد و ازین جهت بکلمه شکل آله
 هر یک از آن دو دایره ماسه بزواای قائمه قائم باشد و هر گاه میان محیط هر عظیمه محیطش ربع عظیم
 می باشد ازین بسبب نقاط مده ت ح و و قطب دو دایره عظام ماسه باشند پس درین

پنجم ثابت شد که اقطاب جمع دو دایره مساوی را در دایره نشانند که موازی هستند مرد و اول دایره
روح طایفه اصغر یعنی برای اثبات باقی مدعا گویم که چون دو دایره قوس هر دو لایه برابرند منشا
خواهد بود زیرا که از یک مرکز باشند و قوس هر دو یک شکل است پس است بقوس منتهی همچنین قوس منتهی
مشابه است بقوس سطح و ازین جهت دو قوس سطح و منتهی مساوی باشند و دو قوس منتهی در سطح هم
مساوی اند بجم شکل اول زیرا که از دایره واحد میان دو نقطه هر دو رتبه که بر قطب آنها گذرند
واقع در همین دلیل ظاهر است که دو قوس سطح و سطح نیز مساوی اند ازین جهت دو قوس منتهی سطح
نیز مساوی باشند و از اینجا که قطعه و کمری منتهی قوس خود که متصل است بر معمول است بر قطر دایره
سطح و قائم است بر سطح آن و جدا کرده شد از قطعه و کمری اقل از نصف قطعه و از دایره سطح دو قوس
مساوی که سطح و سطح اند لهذا بجم شکل اول و خط واحد میان دو نقطه سطح و دو نقطه سطح مساوی اند و هرگاه
رسم کنیم بر قطب که بعد از سطح دایره سطح بر نقطه منتهی گذرد و بجم شکل اول موازی دایره سطح
باشد بنا بر این که قطب که نقطه است و چون دو دایره سطح مساوی موازی اند عموداتی مخرج
از نقاط سطح بر سطح دایره سطح مساوی باشند و عمود خارج از نقطه سوی سطح دایره سطح
اصغر است از سطح اعمده مذکوره زیرا که ظاهر است که سطح دایره سطح و ضرورت تقسیم نماید بر کدای
نقطه نمودی را که خارج است از نقطه سطح دایره سطح و عمود مخرج از نقطه سطح دایره
مذکوره اقصی باشد از قسم عمودی که در جهت سطح است لهذا عمود مخرج از نقطه سطح طول کثیر باشد از
عمود که خارج است از نقطه سطح پس بوضوح بیست که قطب دو دایره سطح منتهی در سطح یعنی در نقطه
سطح بلند تر اند از قطب دایره سطح یعنی نقطه سطح درین هنگام میل دو دایره سطح در سطح و سطح
بر دایره سطح اکثر است از میل دایره سطح بجم شکل منتهی و چون اقطاب دو دایره سطح منتهی در سطح
مساوی الارتفاع اند از جهت مشابهت با میل باشند کمون با ثبات رسید که ارتفاع دایره سطح که با یک
تربوط نقطه منتهی اکثر است از ارتفاع دایره مذکوره و همچنین است که ارتفاع زیادتر است از
ارتفاع جمع دو دایره سطح مساوی اند در دایره سطح و دایره سطح که چون سطح دایره سطح را از سطح دایره
سطح موازی بر تالی میسازد عمود مخرج از سوی سطح دایره سطح طول باشد از جمع اعمده که این
تسوی است کشیده نمود پس نقطه دایره سطح و دایره سطح و اعلی است از قطب دایره سطح یعنی نقطه سطح
ارتفاع دایره سطح مساوی اند از جهت بجم شکل منتهی میل دایره سطح بر دایره سطح اکثر است
میل دایره سطح و غیران ازین سبب انحطاط دایره سطح اکثر باشد از انحطاط دایره سطح

برشته و جمع دو دایره تماس و مثلث این سه دایره است که هر دو دایره از مرکز آن به یک نقطه از سطح خارج بنا بر این
 قطب دایره برشته که توسط بلبل قرار باشد از قطب دایره تماس که در مرکز آن است که هر دو دایره از این جهت سیل
 دایره برشته که از سیل دو دایره تماس است که از این جهت سیل دایره برشته که از سیل دو دایره تماس است که از این جهت سیل

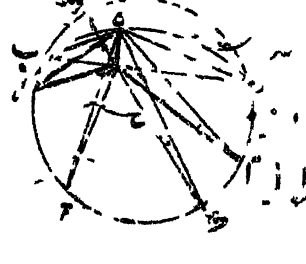

این مستلزم است که ارتفاع دو دایره تماس هم مساوی باشد از ارتفاع دایره برشته و بودن اقطاب دو دایره
 بر یک دایره صغیره موازی بیشتر ثابت پس اکنون جمیع دعاوی این شکل
 ثابت گشت **مسئله** هرگاه امور مذکور شکل مقدم بعینه مجال باشند
 قوسی افتد از دو دایره تماس بیان نقطه تماس و عظیمه اولی مساوی باشند در غیر صورت
 دو دایره عظیمه تماس به البیل خواهند بود چنانچه دو قوس هم قدر از دو دایره تماس
 عظیمه تماس که واقع اند میان دو نقطه هم قدر و نقطه تماس اند و محیط دایره مساوی اند پس گوئیم
 که دو دایره مذکوره متشابه البیل اند و برای اثبات مدعا غاده کنیم دو دایره ط را که هر دو دایره
 لا و چون این دو دایره عظیمه اخیر بقطب دایره تماس گذشته اند لهذا یک شکل الله بر قطب دو
 دایره هم قدر نیز گذرند و یک شکل لله برین دو دایره نزدایای قائمه قائم باشند و درین هنگام دو قطعه
 هر دو قوس متصل خود از جهت ل معلول اند بر دو قطر از اقطار دو دایره هم قدر که خارج
 اند از دو نقطه هم قدر جدا کرده شد از آن دو قطعه دو قوس هر دو قطر برابر که اصغر اند از نصف قطعه و هم جدا کرده
 از دو دایره هم قدر دو قوس هم قدر که بالفرض مساوی اند از جهت یک شکل الله دو خط و اصل میا
 ل دو نقطه هم قدر مساوی باشند و رسم کنیم بر قطب آل بعد آل م دایره هم قدر که موازی دو دایره هم قدر است
 خواهد بود و از آنجا که دایره ط ک گذشته است بقطب دو دایره هم قدر متقاطعی بنا بر این یک شکل
 نصف قطعه هر دو دایره باشد پس قطعه م ت که بر نقطه ت تصیف پذیر باشد و نیز چون دایره ل هم گذشت
 است بقطب و دایره هم قدر هم قدر متقاطعی پس دو قطعه آنها که م ت است اند بر دو نقطه هم قدر تصیف
 قبول کرده گشتند و مثل این بیان کنیم که دو قطعه م ت قریه شده بر دو نقطه هم قدر تصیف قبول کرده اند و از آنجا که دو
 قوس هم قدر که بالعل مساوی اند و هم قدر مساوی اند یک شکل که از این جهت جمیع قوس هم قدر مساوی
 باشد جمیع قوس قدر لا و چون دایره این دو قوس عظیمه مساوی اند لهذا از آنها نیز برابر باشند
 در آنجا این دو دایره نیز دو قوس م ت که قریه اند این دو قوس نیز برابر باشند پس دو
 قطعه آنها که دو قوس م ت که نیز مساوی یوند و بیشتر بوضوح پیوست که دو قوس م ت قدر
 مساوی اند از این جهت دو قوس م ت که بعد اسقاط دو قوس م ت که

برای آنکه دو قوس هم‌بافت باقی بمانند و
 دو قوس در جهت برعکس از دایره ابراهیم و قوس
 نقطه تماس دو دایره هم‌سایع است از نقطه آنکه
 قطعه دایره هرح سمت پس درین هنگام دو دایره هم‌سایع
 بر دایره ابراهیم شکل منقسم و هو المطلوب

قطعه دایره دیگر بیشتر طیکه از نصف دایره کلان‌تر نبود و نسبت کرده شود قطعه برو قسم مختلف پس و تراصغر
 قسم قطعه اقصی خطوطی است که خارج کرده شود از آن نقطه تقسیم سومی اعظم دو قوس دایره که قطعه برشش قائم است
 و خطیکه نسبت مرکز دایره اول که بسته باشد اطول بود از جمع خطوط و خطیکه برخط اقصی قریب تر بود اقصی باشد
 از آن خط که بعید بود و اگر وتر قطر باشد درین صورت اطول خطوط و تراظم قسم قطعه باشد پس گویم که باشد
 وتر دایره ابراهیم غیر نظر است اعظم و قسم دایره ابراهیم و قطع قائمه بر وتر است که باشد که از نصف
 دایره اعظم نیست و منقسم است بره بدو قسم مختلف و هـ اصغر همین است و وصل کنیم دو وتره است که در این است
 که وتر اصغر قسم است از جمع خطوط که ازه سومی قوس است خارج باشد و بنا بر اثبات مدعا برابریم
 از نقطه عمود در وسط دایره ابراهیم و بجهت قیام قطعه ضرورت است که نسبت عمود بر فصل است و واقع شود و مرکز
 دایره ابراهیم نقطه ج باشد و وصل کنیم ابراهیم را و ابراهیم را در وجه تا محیط بدو نقطه تا که منتهی شود و نیز خارج
 کنیم دایره سومی قوس است که وسطه است که میان است و واقع شود وصل کنیم آن را در برابر بودن و در عمود
 سطح دایره در زاویه است در دو ضلع است که در زاویه قائمه اند و ضلع هر ضلع است که در زاویه است
 اقصی است از ضلع زنی یکم و از دو مربع است که در هر مربع است شکل عدس و همچنین دو مربع است
 این برابر مربع است و همچنین در زاویه منقسم است از مجموع دایره از این جهت مربع است که اصغر باشد از
 مربع است که اصغر باشد از دایره خارج کند و در میان است که وصل کنیم هر دو را و هر دو را که نسبت است
 گویم که از اقصی است از هرح وصل است که با که نسبت مرکز است و بعینه باید کنیم که آن در از تر من خطوط است که
 از هرح سونی قوس است که بر او در شده است و نیز برابریم خط هرح را میان است و وصل کنیم آن را و
 در میان است که در هرح اطول است از هرح که اطول است از هرح است که در میان است که در میان است که در میان است

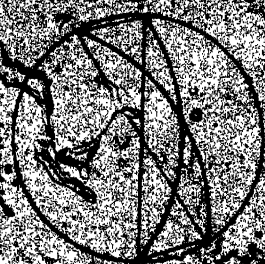
بیت شد که هرح اقصی خطوط است بعد از آن که گوئیم که هرح دایره ابراهیم
 در این صورت مرکز دایره است بر قطر است میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 هرح اقصی خطوط است که در میان است که در میان است که در میان است که در میان است

از این جهت که این خط در هر دو دایره با هم اشتراک دارد و این خط را خط مشترک میگویند و این خط را خط مشترک میگویند
 اطال و همین است مراد ما و معلوم است که این خط با خط مشترک در این آن غیر اعظم از نصف دایره
 ساخته شود و هر گاه که این خط در هر دو دایره با هم اشتراک دارد و این خط را خط مشترک میگویند
 بجای آنکه این خط که اعظم از نصف نیست و قسمت کرده شود قوسین قطعه بود و قسم مختلف پس و نیز صفر قسم این قطعه
 کوتاه ترین خطها باشد که خارج کرد شود از نقطه قسمت میسوی قطعه دایره که اصغر از نصف نیست پس باشد دایره
 آنچه بود ترا پیش آن و قطعه که نسبت آن مفصول است و غیر اعظم از نصف است قطعه آن است و قطعه که برین قطعه
 مانده است باقی باقی و ترا قطعه آن باشد که از نصف دایره خود کلان نیست و قسمت کرده شد این قطعه بر نقطه
 بدو قسم مختلف که اصغر آن است پس گوئیم که وتره آن قطر خطوط است که از سه سوی قوس آن خارج کرده
 شود و بهر اثبات بدعا از نقطه هر سطح دایره آن عمود را یک ششم و فرد است که این عمود از وتر آن بجانب
 واقع شود تا بر میلان قطعه و باید که مرکز دایره آن نقطه واقع باشد و این مرکز یا بر خط آن باشد یا در قطعه آن
 و اول در قطعه باشد و وصل کنیم راج را و بر آن هم آن را در دو جهت و از محیط دایره آن است که در آن
 خطه تا را که میان آن واقع شود و خطه که را که ما بین آن باشد و وصل کنیم خطوط را
 ر که تا را را و اصل با یک در شکل مقدم که نسبت گوئیم که دایره را را و دایره را

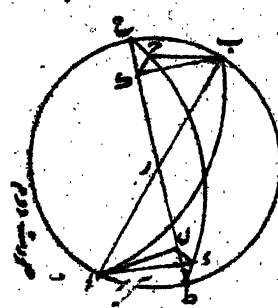

مشترک اقصی است از آن که قوسیت بر آن اطال و مشترک و همچنین
 حکم ثابت است و غیره تا باز گوئیم که تا اطال و خطوط است که خارج شده
 از سه سوی قوس آن است و آن اقصی خطوط است از سه سوی قوس آن
 آمده باشند و آن اقصی از سه سوی آن اقصی خطوط باشد و اگر مرکز بر آن باشد یعنی آن قطر بود
 و بصورت طول خطوط باشد و آن اقصی است و این است مراد ما و هر دو دایره غیر
 که این متقاطع باشند جدا کرده شود از هر یک از آن دو دایره در صورتی که متقاطع باشد
 خطوط نیمه و امل میان اطراف آن قوسها که در جهت و اما این است مراد ما و این است
 جدا کرده بر سه نقطه متقاطع اند و جدا کرده شد از هر دو قوس آن دایره از دایره
 آن دو دایره را بر دو و وصل کنیم آن است که پس این در خطه را را و در خطه را را
 در جهت و اما دایره که برت نیز خواهد گشت برای تر اوس و آن است که در خطه را را و در خطه را را
 صورت اول است یا کند در چنانچه در صورت دوم پس اگر نقطه در دایره باشد و این است مراد ما
 که و آن دایره آن است با ت و فصل مشترک است از هر دو دایره است

مساویات

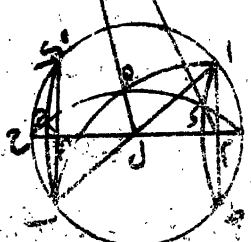
در هر دو مثلث آن سوی ج که دو ضلع کنیم در فصل آن سطح لا و مثلثی باشد که در صورت اول که شد
 بیان کنیم که این دو فصل واصل در قطر دائرة مساویند و از مرکز آن دو خارج کنیم از دو نقطه هر دو
 که یکی بر سطح دائرة است که لا محاله بر فصل ج ط واقع شوند تا بر قیام دائرة ج ط بر سطح دائرة
 ج ط دو ضلع کنیم آل که را چون از دو قوس ه ط ه ج که بسبب وقوع خود میان قطب و محیط مساوی
 اند و قوس ه ه ج را که پائین است و می بالعل اند اسقاط کنیم دو قوس و ط ج ه مساوی باقی ماند چون
 این دو قوس مساوی از بعد تطبیق مساوی دو عهد آل ج که دو و ط آل ج که ظاهر کرد پس در دو مثلث
 آر ل س که دو ضلع را آر که نصف قطر اند مساوی اند و همچنین دو ضلع آر ل س که باقی اند بعد
 اسقاط ط آل ج که مساویین از ط ج ه مساویین و دو زاویه متقابل که بسبب جهت دو ضلع آل ج که مساوی
 باشند و درین هنگام گوئیم که در دو مثلث آل س که دو ضلع آل ل س و زاویه آل که قائمه است مساوی
 دو ضلع ج که و زاویه که قائمه را بنا بر آن دو ضلع و س که نیز مساوی باشند که دو خط مطلوب است

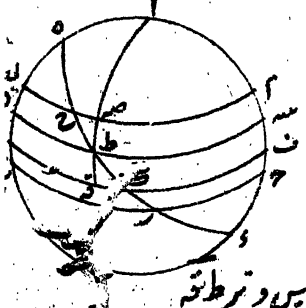
اند نیز ابانه و ازین بیان واضح گشت که هرگاه دو ضلع دیکر اویه
 میان آنها از مثلث قوسی برابر دو ضلع دیکر زاویه که میان آنها مساوی
 مثلث قوسی دیگر برابر باشد در صورت باقی اضلاع و زوا یا از آن دو مثلث
 نیز برابر خواهد بود زیرا که چون دو دائرة عظیمه رسم کنیم که بدو نقطه آ
 دو نقطه س که گذر بر سطحی بنا بر مساوی دو و نیز آ س که قوس واقع ازین دو عظیمه برین سطح و نیز
 مساوی باشند و همین دو قوس دو ضلع باقی از دو مثلث آ ه س که اند که دو ضلع آ ه ه ج
 و زاویه ه ه ج مساویست دو ضلع آ ه ه ج و زاویه ه ه ج متقابل را بعد تصور تطبیق زوا یا باقیه هم برابر باشند
 شاغل این علم ظاهر است هرگاه جدا کرده شود از یکی دو دائرة عظیمه متقاطع در یکره و جنب یکی
 تقاطع دو قوس مساوی و بگذرند بر دو طرف این دو قوس مفصول دو سطح متوازی بنویسند
 کند از عظیمه دوم در جنب همان تقاطع دو قوس اصغر از دو قوس اول و یکی از آن دو سطح ملاقی

اولاً در این مسئله فرض کنیم که دو خط موازی را در یک سطح قرار دهیم که هر دو از یک نقطه می‌آیند و در یک جهت قرار دارند. اگر یک خط عمود بر این دو خط موازی رسم کنیم، این خط عمود را به دو نقطه تقاطع بر این دو خط موازی تقسیم می‌کند. حالا اگر یک خط دیگر موازی با این دو خط موازی رسم کنیم، این خط نیز بر همان دو نقطه تقاطع برخورد می‌کند. حالا اگر این دو خط موازی را به یکدیگر موازی کنیم، یعنی در یک جهت موازی قرار دهیم، پس این دو خط موازی در دو نقطه تقاطع بر این دو خط عمود قرار می‌گیرند. حالا اگر یک خط دیگر موازی با این دو خط موازی رسم کنیم، این خط نیز بر همان دو نقطه تقاطع برخورد می‌کند. حالا اگر این دو خط موازی را به یکدیگر موازی کنیم، یعنی در یک جهت موازی قرار دهیم، پس این دو خط موازی در دو نقطه تقاطع بر این دو خط عمود قرار می‌گیرند.

پس در دو مثلث $\triangle ABC$ و $\triangle ADE$ دو زاویه $\angle A$ و دو زاویه $\angle B$ مساوی اند در ضلع AB و AD و زاویه $\angle C$ و $\angle E$ نیز مساوی باشند و چون اینها را از AB و AD بر یک خط AE می‌کشیم پس این دو زاویه با هم برابرند. پس هر دو زاویه $\angle C$ و $\angle E$ برابرند. پس هر دو زاویه $\angle C$ و $\angle E$ برابرند. پس هر دو زاویه $\angle C$ و $\angle E$ برابرند.

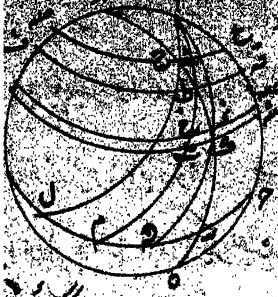
این عظم السوازیه رسم کرده شونده و این موازیه که بر نقاط خاصه در هر دو دایره موازیه
 بود و این دایره اولی می باشد جدا که نزدیک باشد با عظم السوازیه باشد از آنکه این است
 باید که قطب موازیه نقطه باشد و قطب که بر قطب موازیه گذشته است و دایره اولی است و دیگر که
 اند از این موازیه ای قائم بر سطح و در آن دایره اولی از موازیه است و ثانی مایل بر موازیه که با خود
 اند و جدا کنیم از مایل دو قوس که طم برابر در جانب یکا بر چونکه باشند و رسم کنیم بر این
 دو دایره که هر دو سطح یک هم که حکم شکل الب موازیه باشند و هم جدا کنند این دو دایره از دایره
 ع اول مختلف و ع که در آن موازیه است اعظم موازیه است اعظم باشد و رسم کنیم عظیمه که بقوت
 شکل یک بر دو نقطه آ طرف و در آن دایره ا طقه باشد و از آنجا که آ قطب و موازیه است و در
 ا طقه است بر آن گذشته اند از این حکم شکل ل قسی واقع ازین دو عظیمه بین موازیه متساوی باشند
 ازین جهت دو قوس هر طقه نیز متساوی باشند و همچنین ل ه صد و چون دایره ا طقه قطع
 کرده است دایره ع ق ف را گذشته است بر دو قطب آن بنا بر این حکم شکل ا نصف
 آن بر قوائم نماید پس گویا از قطر دایره ع ق ف که از نقطه ق خارج باشد قطعه ق ط مع قوسی که بدان
 است بجانب افعال است و قائم است بر سطح دایره ع ق ف با وجودیکه
 از نصف دایره کلان نیست و جدا کرده شد از آن قطعه قوس ط ق
 اصغر از نصف قطعه زیرا که جزو آن نصف قطعه است پس حکم شکل ج
 و تر طقه کوتاه ترین خطوط باشد که از ط سوی محیط دایره ع ق ف کشیده شود پس در تر طقه

از تر طقه ا قمر باشد ازین مرقوس ط ک اعظم بود از قوس ط ق و مانند این بیان گوییم که بطله
 قائم بودن قطعه ط ق بر قطر دایره ل ه م قوس ط ح اعظم است از قوس ط ق و از آنجا که سطح
 سطح که عظیمه است فصل دو دایره ا طقه ط ک را بر مرکز کرده ملاقی است حکم شکل د و ه
 موازی او است بد سطح کرده و ظاهر است که هر موازی که میان دو دایره موازیه باشد

مسط

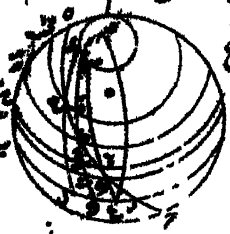
مسط نام آنست که در دو جهت موازی در دو نقطه بر سطح یک دایره یا کره
کشیده شود و موازی است با یکدیگر و موازی است با مرکز آن دایره یا کره
و موازی است با خط طول آن دایره یا کره.

و موازی است با سطح آن دایره یا کره و موازی است با مرکز آن دایره یا کره
و موازی است با خط طول آن دایره یا کره. m و n موازی است با مرکز آن دایره یا کره
و موازی است با خط طول آن دایره یا کره. n و l موازی است با مرکز آن دایره یا کره

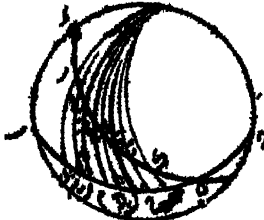
مسط به دو جهت موازی در دو نقطه بر سطح یک دایره یا کره کشیده می شود
باشد بر آن متوازی به که مماس شود دو دایره عظیمه دیگر را که اعظم باشد از آن دو متوازی به که عظیمه اولی
آنها را مماس است بوجهیکه موضع تماس بر عظیمه اولی باشد و جدا کرده شود ازین مانند قوسهای مساوی
متصل متوالیه در جهت واحد از اعظم المتوازی به و رسم کرده شود دو دایره متوازی به بوجهیکه بر نقاط
عادی گذرند پس این دو دایره مرسومه جدا می کند فیما بین خود از عظیمه اولی قوسی مختلفه آنکه قریب بود از اعظم المتوازی
اعظم باشد از آنکه بعید بود پس گوئیم مماس شود عظیمه اولی دایره اولی را که متوازی به است و عظیمه دیگر که لست بر
متوازی به هر چه باشد و این دایره مماس است بر دو دایره متوازی به دیگر را که اعظم اند از دایره اولی
بر دو نقطه n و m که بر محیط عظیمه است m اند و باید که اعظم متوازی به رسم باشد و جدا کنیم از آنکه دو قوس
لست که n و m متساوی و موازی و رسم کنیم دو دایره متوازی به که بر نقاط l و k مرور کنند و آن دو دایره m و n
مماس باشند و نیز پس گوئیم که قوس l مستقیمه اعظم باشد از قوس m و رسم کنیم بقوت شکل l دایره
عظیمه که n و m مماس شود و بر نقطه k بگذرد و آن دایره k راست و گوئیم که نصف دایره k باشد
ان باز است و انتهای آن جانب کی پس قوسی واقع میان متوازی به ازین دو نصف n و m است
بهم شکل l و باید که قطب متوازی به فقط n باشد و رسم کنیم بقوت شکل k دایره l که بر نقطه
 n گذرد و چون این دایره مرسومه قطع کرده است دایره n و l بر قشیش بر وجهی است که
بهم شکل k نصفش بر قوائم نماید پس دایره l قائم باشد بر سطح دایره n و شکل l

خطه اولی بیان قضیه است که هر خطی در سطح یک دایره که دو اصل بود میان هر دو رسم یک مربع موافق است و برابر است
 کند و در هر یک از قطب مستوی آن خط باشد هر دو رسم یک مربع و نقطه میسج گذرد بقوت شکل خط
 و چون خطی بر سطح دایره است که این جهت تفریقش بر قوائم نماید بجهت شکل
 چون دایره بر سطح دایره است قائم است و دایره سنج از دایره صریح جبری است و واقع
 است اندین باعث درین جهت دایره سنج بر سطح دایره را مثل باشد پس درین جهت
 مثل بود و چون سطح دو دایره با عرض یک موازی اند واقع شد بر آنها سطح سنج پس یک
 حاره فصل آن دو سطح بین سطح موازی باشند لیکر فصل را با سطح قطر سنج
 است پس فصل دایره رخ است و با سطح و تر آن باشد این دایره سنج را
 بر قسم مختلف قسمت نماید و سنج یک خط علم باشد با ساخته شد بر آن و نقطه

شکل که از قسمت دایره بر قوائم باشد این دایره سنج است
 دایره سنج بر سطح دایره که در سطح آن است و در هر جهت موازی است
 یک شکل خط و تر قوس است از جهت این که از قوس اعظم دایره سنج کشیده شود
 در جهت در هر جهت از هر جهت که باشد از قوس اعظم دایره سنج موازی است
 باشد در جهت و چون دایره سنج قریب مرکز دایره است اعظم دایره سنج که از
 دایره سنج می آید طول است از هر جهت که دایره سنج از هر جهت موازی است
 از قوس دایره خود که شبیه باشد و را در کنار سطح سنج کشیده شد قوس را یک شکل
 این قوس اعظم باشد از قوس دایره که در هر جهت موازی است و چون از هر جهت موازی است
 از جهت اعظم باشد از هر جهت موازی است از هر جهت موازی است
 که بر دایره عظیمه کشیده و قطع کند از هر جهت موازی است
 باشد و در هر جهت موازی است از هر جهت موازی است
 السواء در هر جهت موازی است از هر جهت موازی است
 اعطاء در هر جهت موازی است از هر جهت موازی است
 آب که باشد در قطب موازی نقطه آن که بر هر یک از سطح موازی است از هر جهت موازی است
 و در هر جهت موازی است از هر جهت موازی است
 و در هر جهت موازی است از هر جهت موازی است

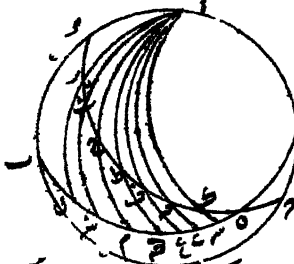
اعظم اند پس گوئیم که قوس لیم که فوج بر آن است اعظم باشد از قوس θ و نیز نسبت مدعا گوئیم که
 قوس ج ط مشترک باشد و قوس θ در مقدار با غیر مشارک اول باشد و باقی باشد و تقسیم کنیم که
 قوس θ را به قدری که مشترک باشد بر وجهی که در آخر این شکل خواهد آمد بر نقاط ط ج

قوس θ را به قدری که مشترک باشد بر وجهی که در آخر این شکل خواهد آمد بر نقاط ط ج
 ربع اند و از آنجا که قوسهای ربع قن ف ج ط ط قه قه رت متساوی متصل علی الولاء
 اند لهذا یک شکل قوس قن ف ج ط ط قه قه رت متساوی متوالیه مختلف باشند که

اعظم آنها قوس ل شده باشد و آنکه قوس ل شده اعظم باشد از آنکه بعید بود علی الترتیب و چون هر یک از سه
 قوس ل شده شته تمام اعظم اند از هر واحد قوس θ شت شت ج متساوی باشد از جمیع قوس
 بعده ج تا غیر مشارک باشد مرتج ط ک را و درین بنام دلیل خلف آریم و گوئیم که ل م اگر اعظم نباشد از
 ه سه پس مساوی باشد یا اصغر و باید که اول اصغر باشد چنانچه در صورت دوم است و باید که از ه سه

قوس ل شده مثل ل م بعد آنکه در رسم نیم دایره غلطه بود و فقط آن که در دایره تمامه ابرق قطع که و آن دایره
 عتف باشد من بعد آن طاب نیم قوسی که اعظم باشد از قوس θ و اصغر از قوس ط ک و مشارک باشد
 و ر ج ط او باید که آن در صورت ط ک باشد و در ط ل و جدا از آن قوس نیز در آخر این شکل بیان کرده

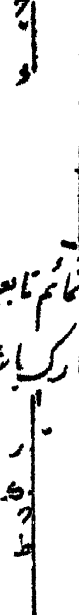
دایره شد بدالیم ج ک مثل ط و در رسم کنیم دو عظیمه که بر نقطه آ و بد و نقطه ش قه گذرند و آن دو
 دایره شته قن ف ج ط باشند و از آنجا که ج ک مساویست ط قه را و قوس ج ط
 مشارک مساویست ط قه را لهذا یک صورت اول شده اعظم باشد
 از ه ت و ل م کل اعظم است از ه ت جزو همچنین ه ت اعظم است از ه ج

پس قوس ل م اعظم گیر باشد از ه ج و سابق مساوی بود این خلف بسیار پس قوس ل م اصغر باشد از قوس
 ه سه مساوی آن! که ل م مساوی باشد ه سه را چنانچه در صورت سیوم است و تنصیف کنیم دو قوس
 رت ج ط را در دو نقطه قن و در رسم کنیم دو عظیمه که بر نقطه آ و بد و نقطه ج قن گذرند و آن دو
 قوس ل م مساویست قوس ج ط را و در این جهت یک شکل قوس ل م اعظم
 باشد از ه ت و ل م مساویست قوس ج ط را و در این جهت یک شکل قوس ل م اعظم
 باشد از ه ت و ل م مساویست قوس ج ط را و در این جهت یک شکل قوس ل م اعظم

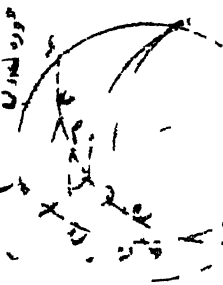

مساویست قوس ج ط را و در این جهت یک شکل قوس ل م اعظم
 باشد از ه ت و ل م مساویست قوس ج ط را و در این جهت یک شکل قوس ل م اعظم
 باشد از ه ت و ل م مساویست قوس ج ط را و در این جهت یک شکل قوس ل م اعظم

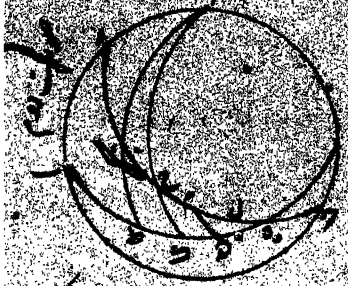
مقدار مفرود من را آنت که فرض کنیم دو مقدار آب به و با غیر مساوی و دو مقدار ثالث از
جس آنها می خواهیم که مقداری موجود گردد که از آب اصغر باشد و از آب اعظم
و مشارک بوده را پس تعریف کنیم آن را بر دو و دو را مره بعد از آن تا جزوی
از سلسله تنصیف اصغر حاصل شود از آن جزوی که باشد و نذر تمام پنج کنیم
بدین طریقی نقصان کنیم آن را از آب مره بعد از آن تا آنقدر فنا شود تا مقدار سی که از آب
مثل طه و هر گاه بر آب مقدار آب از آن زیاد کنیم باقی شود گوئیم که نقطه واقع شود مگر میان آن
اقل نسبت از آب را طرا طول کمتر است از آب پس باقی مقدار است که از آب اعظم است و از آب اصغر
و مشارک است و نسبت به آن نسبت و وقتی که باشد قطب دو موازی در هر یک برابر از آن عظیم تر
است آنرا عظیم را و عظیم را بگریزید و باقی قائمه که یکی از آن اعظم موازی باشد و دیگری مثل موازی
توان کرده شود بر ما اگر در دو نقطه در جانب واحد از اعظم موازی هر چون که اتفاق افتد نسبت دو هم
مگر شوند در آن بعد که نقطه موازی و و نقطه مذکور هر دو کردند و از اعظم موازی نقطه
جدانگند پس نسبت دو موازی را با اعظم موازی میان عنصر اولی و عظیم آن نسبت است نسبت
که متساوی است و آن نسبت به سوی قوس که در آن است از آنکه میان دو خطی در هر
نقطه است نسبت به آنکه این است از موازی میان عظیم سوی قوسی که

از قوس تا آنکه میان آن نقطه مذکور واقع گردد و فرض کنیم عظم اول با آن است و قطب از این نقطه آورده و عظم که داریم
 اندر آب که دو دایره در آن است اولی ما ط است و ثانی از متوازی است و تقسیم کنیم بر دایره و در نقطه زج در
 جانب واحد از دایره بسته به طوریکه اتفاق افتد و رسم کنیم دو عظم از طاج که که بقوت شکل خط بر نقطه آورده و نقطه
 زج گذرند و متوازی به بسته را بر ط و خط قطع کنند پس گوئیم که است قوس با ط مساوی قوس و چون نسبت
 قوس ط که نسبت مساوی است که اصغر باشد از قوس مدح و این از برای آنست که قوس زج یا مشارک باشد از طول
 در مقدار یا غیر مشارک و باید که اول مشارک باشد چنانچه در صورت اول است و تقسیم کنیم زج را بدین
 مقدار مشترک بر نقاط ل م که در رسم کنیم دو اثر عظام که بر آن نقاط ل م که گذرند و آن دو اثر
 ل م م ع ه ق آن دو چون قوسهای آن ل م م ز ز ه ه ح خمته و می متصل
 علی الولا و اند لهذا بگم شکل افنجی بسته س ع ط ط ق ن که متصل و متوالی اند هر یک
 از صاحب خود اصغر باشند علی الترتیب و بسته اعظم آنها باشد و قوسی که قریب بود بدان
 اعظم باشند از آنکه بقید بود و چون عدد بسته س ع ط م م عدد ل م م ز است
 و عدد ط ق ن که چون عدد ز ه ه ح است لهذا نسبت با ط مساوی است اعظم باشد
 از نسبت ط که مساوی زج در بعضی چنانست که بسته اعظم باشد از س ع و آل مساوی
 ل م است پس نسبت با ط مساوی آل اعظم باشد از نسبت س ع مساوی آل اعظم ل م بگم
 شکل ح از م و این مستلزم است که نسبت س ع با ط مساوی آل اعظم است نسبت س ع مساوی آل م و
 همچنین س ع اعظم است از ع ط پس نسبت س ع مساوی آل اعظم باشد از نسبت ع ط مساوی
 ل م اعظم آل م و همچنین نسبت هر مقدم که قریب است بقوس بسته مساوی آل اعظم است از نسبت
 مقدمی که قریب بقوس ه که باشد مساوی آل خود در این سلسله است نسبت س ع مقدمات مساوی جمع
 زوالی اعظم باشد از نسبت س ع مقدمات مساوی نظیر خود آل اعظم است از نسبت س ع مساوی آل اعظم
 نسبت با ط مساوی آل اعظم نسبت ط که مساوی آل اعظم است از نسبت س ع مساوی آل اعظم
 از قوس زج من بعد از آن زج مشارک ماخذ هر دو در آن و در آن
 نسبت با ط مساوی آل اعظم نسبت ط که مساوی آل اعظم است از نسبت س ع مساوی آل اعظم
 تا این حد نسبت ط که مساوی قوس بسته است که اعظم است از نسبت س ع مساوی آل اعظم
 زج باشد و باید که اولی مساوی آل اعظم است که در آن نسبت س ع مساوی آل اعظم است
 اصغر باشد از آل اعظم در آن نسبت س ع مساوی آل اعظم است که در آن نسبت س ع مساوی آل اعظم است

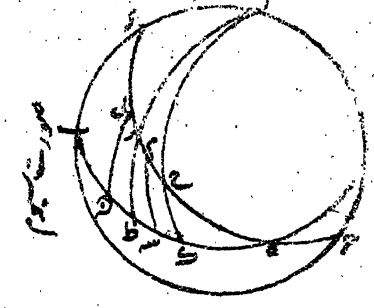

در رسم که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است

نقطه سومی در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است

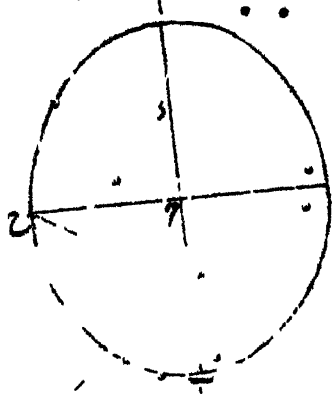
و دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است

و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است

و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است و در آن دو نقطه که در وسط آن دو نقطه است

و تقسیم کنیم چنانچه با پس مجموع سه قطر طول است از بیرون و هر یک را مشترک پس مجموع سه قطر
 طول مساوی آید از مجموع هر یک یعنی از قطر آب و هوای المطول بعد معین کنیم بر خطی که نقطه ک و وصل کنیم
 و ک را پس گوئیم که مجموع دو خط ک و ج واقف اند از آب و ج ظاهر است که از مجموع د بی بی و واقف اند
 نو در مربع نصف قطر اقصی یعنی مساوی می باشد سطح دو قسم قطر طول را که یکی از دو نقطه تقسیم
 شده باشد و باید که سطح بیضی از ج باشد و قطر طولش آب و اقصی از ج متساوی بر ج گوئیم که مربع

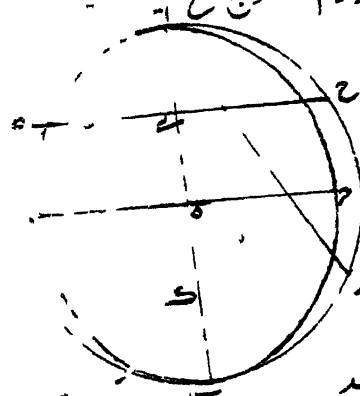

ج مساوی است سطح آه را در آب و وصل کنیم ج ه را و گوئیم که چون آب
 تقسیم کرده شده است بر ج و باز مقسوم است بر ه ازین جهت سطح
 آه قسیمی در آب قسم دوم با مربع ج ه که نفاصل نصف قسم است مساوی است
 مربع ج ب نصف لاکم شکل ما از مربع ج ه را بلکه دو مربع
 ج ح ج ه را و ساقط کردیم مربع ج ه مشترک را باقی ماند سطح آه در

ب مساوی مربع ج ه همین مطلوب است

قطر طول و اقصی مساوی دو خط مفروض باشند مانند دو خط آب ج و در ج ک و
 دو خط تقاطع و متساوی بره بزواای قائمه باشند بعد رسم کنیم بر مرکز ج ه
 آب طول قطر دائره از ب و رسم کنیم و تر از مثل ج ه بقوت شکل ل ا را و نصف
 کنیم قوس از ر ج و بر کنیم قوس ا ط مثل ا ج و ظاهر است که قوس ج ا ط برابر قوس ا ج
 باشد پس و رسم ل ح ط است برابر و تر از یعنی ج ه باشد و چون دو قوس ج ا ج

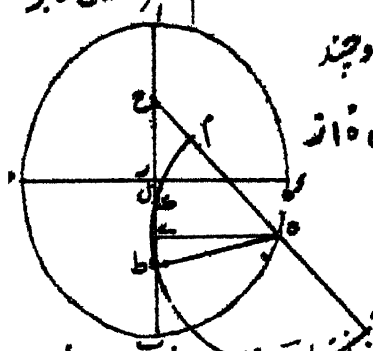
اند هذا دو زاویه ایج ای ط باشند و یک شکل ج ا ر ه است ج
 بر بی معین نموده باشند و مطابق بیانی که در شکل ۷۴ مذکور است مربع ج ا ج

مساوی سطح بی بی در آب و چون از یک شکل منقسم ثابت است
 که مربع نصف قطر اقصی برابر می باشد سطح دو قسم قطر طول را که
 یکی از دو نقطه تقسیم منقسم باشد پس ثابت شد که بی بی
 اند دو خط تقسیم باشد مر آن سطح بیضی را که دو قطر آن آب
 ج و باشند و جدا کنیم از ه ک مثل ه بی بی که دو نقطه تقسیم باشد

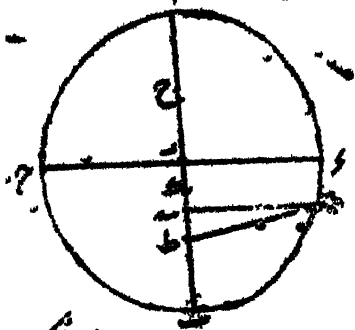
گفته شود شکل ج ح سطح ا ج ب و بیضی رسم کنیم و هو المراد بی بیانه و ازین جا واضح گشت
 از تقسیم خطی دو قسم نوعی این هر دو قسم طرفین باشند در نسبت برای خطی معروف

ح
 کرده شود از آن نقطه عمود بر قطر اطول و خطی دیگر وصل کرده بشود میان همان نقطه و اقرب نقطه تقسیم
 پس نسبت نصف قطر اطول مساوی بعد این نقطه از مرکز چون نسبت مقداری بود از قطر که محصور باشد
 میان موقع عمود و مرکز مساوی فصل نصف قطر اطول بر خط خارج دیگر که باشد بر بعضی آن و نقطه و از
 مرکز ط و نقطه تقسیم و عمود خارج از نقطه بر آن قطر اطول است و ط خط و اصل میان ط و ط که اقرب
 نقطه تقسیم است و بعد این از آن که مثل ط پس گوئیم که نسبت آن مساوی ط چون نسبت است
 مساوی که بر باشد و وصل کنیم ح را و رسم کنیم بر مرکز بعد ط دایره که طاقی شود باز دوم قطر اطول را نقطه
 آن و خط ط را قبل اخراج و بعد اخراج بر دو نقطه م و ه و از آنجا که ط ح دو چند
 ط راست و ل ط دو چند است ط از این مر خط ل دو چند است باشد بکم شکل ه آن
 و نیز چون م ه دو چند است بلکه دو چند است نسبت از این جهت ح م
 باقی و چند است باقی باشد و سطح ح م برابر است با سطح ح ط
 را در ح ل زیرا که این هر دو سطح مساوی اند مربع آن خط را که از نقطه خارج شود و دایره
 م ط ه و اما س گردد حکم شکل ل و اند م چون این دو سطح برابر اند بکم شکل ل از م
 نسبت اضلاع آنها متکافی بود لهذا نسبت ح م بلکه نسبت آن مساوی ح ط چون نسبت
 ح ل مساوی ح م باشد و لیکن چون نسبت انصاف مثل نسبت انصاف می باشد لهذا نسبت
 آن مساوی ط چون نسبت است مساوی که بر باشد و هو الی و لفظ بعد اعاده شکل
 مقدم گوئیم که مربع عمود است مساویست فضل سطح است را در سطح بر سطح که در یک ط از یک
 هرگاه آن منقسم است بر آن مجموع دو مربع آن مساویست مجموع دو چند سطح آن در یک
 در مربع پ که را بکم شکل م از م و چون در شکل مقدم ثابت است که نسبت آن مساوی ر ط چون
 است مساوی سطح آن در آن مساوی سطح ر ط در سطح پ باشد از این جهت
 مجموع دو مربع آن مساوی مجموع دو چند سطح ر ط در سطح پ و مربع پ که یعنی مربع ه بلکه
 دو مربع ه است ط باشد و این مجموع دو چند سطح ر ط در سطح پ با مربع پ که مساویست دو مربع
 ر ط که را بکم شکل م از م لهذا مجموع دو مربع آن مساوی باشد مجموع سه مربعات ر ط
 است را و لیکن مجموع دو مربع آن برابر است مجموع سطح است را در سطح آن دو مربع
 است که را بکم شکل م از م و همچنین مجموع سه مربعات ر ط است بر سطح است مجموع سطح

م و نیز چون م ه دو چند است بلکه دو چند است نسبت از این جهت ح م
 باقی و چند است باقی باشد و سطح ح م برابر است با سطح ح ط
 را در ح ل زیرا که این هر دو سطح مساوی اند مربع آن خط را که از نقطه خارج شود و دایره
 م ط ه و اما س گردد حکم شکل ل و اند م چون این دو سطح برابر اند بکم شکل ل از م
 نسبت اضلاع آنها متکافی بود لهذا نسبت ح م بلکه نسبت آن مساوی ح ط چون نسبت
 ح ل مساوی ح م باشد و لیکن چون نسبت انصاف مثل نسبت انصاف می باشد لهذا نسبت
 آن مساوی ط چون نسبت است مساوی که بر باشد و هو الی و لفظ بعد اعاده شکل
 مقدم گوئیم که مربع عمود است مساویست فضل سطح است را در سطح بر سطح که در یک ط از یک
 هرگاه آن منقسم است بر آن مجموع دو مربع آن مساویست مجموع دو چند سطح آن در یک
 در مربع پ که را بکم شکل م از م و چون در شکل مقدم ثابت است که نسبت آن مساوی ر ط چون
 است مساوی سطح آن در آن مساوی سطح ر ط در سطح پ باشد از این جهت
 مجموع دو مربع آن مساوی مجموع دو چند سطح ر ط در سطح پ و مربع پ که یعنی مربع ه بلکه
 دو مربع ه است ط باشد و این مجموع دو چند سطح ر ط در سطح پ با مربع پ که مساویست دو مربع
 ر ط که را بکم شکل م از م لهذا مجموع دو مربع آن مساوی باشد مجموع سه مربعات ر ط
 است را و لیکن مجموع دو مربع آن برابر است مجموع سطح است را در سطح آن دو مربع
 است که را بکم شکل م از م و همچنین مجموع سه مربعات ر ط است بر سطح است مجموع سطح

ح ک ح در سطح و مربعیات که زبیه های را ازین پایه سطح ایست در سبب باد و مربع زبیه رتق برابر باشد
 سطح ح که رادیکس آن مربعی است که زبیه های پس سطح ایست در سبب باد و مربع زبیه رتق مساوی باشد

سطح ح که کعب را با مربعیات زک زبیه های و استفاط کنیم
 ازین دو نصف متساوی باد و مربع زبیه رتق مشترک را باقی ماند
 سطح ایست در سبب مساوی مجموع سطح ح که در کعب و مربع
 هتیه را پس ثابت شد که مربع هتیه برابر است با فضل سطح ایست

یست با بر سطح ح که کعب و هوالمزاد * سسه
 محیط یعنی باشد یکی از دو قطر آن پس نسبت مربع آن قطر سوی مربع قطر دیگر چون نسبت سطح دو قسم قطر باشد
 سوی مربع عمود مثلاً خارج شد عمود هتیه اول بر قطر اطول آب گویم که نسبت مربع آب قطر اطول سوی
 مربع ح و قطر افصر چون نسبت سطح ایست در سبب با باشد سوی مربع عمود هتیه و وصل کنیم
 ه ط ه ح را وجد کنیم از ب ز ب که مثل ه ط و گویم که خطوط ب ز ط زبیه رتق چهارگانه متناسبه
 از چنانچه در شکل کعب گشت پس ربعیات ۱۲ قطر اطول را ربع متناسبه خواهد بود بنا بر تالیف نسبت
 آنها از نسبت اضلاع لیکن مربع زبیه برابر است با مجموع مربع زبیه و سطح ایست در سبب با
 بجا که شکلا ۱۱ از او همچنین مربع زبیه برابر است با مجموع زک و سطح ح که رادیکس ط و هرگاه
 مربع رتق سوی مربع زبیه چون نسبت مربع رتق سوی مربع زک است در صورت ابدال
 نسبت اضلاع ازین جهت چون مربع زبیه را از نسبت سطح ایست به سبب علیحده کنیم و همچنین مربع
 رتق را از معیت سطح ح که کعب جدا سازیم باقی ماند نسبت مربع زبیه سوی مربع زط
 چون نسبت سطح ایست در سبب به سبب سوی سطح ح که در کعب ط و ظاهر است که سطح اط
 در ط ب با مربع زط مساوی مربع زبیه است پس سطح اط در ط ب فضل مربع زبیه باشد بر
 مربع زط تا آنجا که بعد از حذف نسبت حاصل آن نسبت مربع زبیه سوی سطح اط در ط ب بود نسبت
 سطح ایست در سبب به سبب سوی سطح ح که در کعب ط و ظاهر است که سطح اط در ط ب
 در کعب شکل از تقدم هم سوی سطح ایست در سبب به سبب سوی سطح ح که در کعب ط و ظاهر است که سطح اط در ط ب
 مربع رتق مساوی سطح کعب را بکشد چنانچه نسبت سطح ایست در سبب به سبب سوی مربع رتق باشد لیکن
 در سطح ایست در سبب به سبب سوی سطح ح که در کعب ط و ظاهر است که سطح اط در ط ب
 زک سطح ایست در سبب به سبب سوی سطح ح که در کعب ط و ظاهر است که سطح اط در ط ب

کتاب از وسط الطبع اعلا به عیالی صحیح رطبا و بالسن ما بعد منج آن کتب و ابرو و دیگر
اکثر متاعل در بنوی رفته اند که در بعضی از کتب در بنام و با استفاد
و متن مشا و روزی تا مدت پنج سالی نیز در اصل نظریات نشود و مراد از
نظریاتی بر این صفت که بگام درسی از استاد دعای و بر این اشکال را نیک
تصور کرده باشند بلکه مقصود آنست که هر مسئله هندسی بر مان طلب که پیش آید
کسب کامل ترتیب بر حاشی گرانند که اثر کدام کدام اشکال معلوم در اینجا میرسد و در
پنج مسئله که سب بر حاشی از آن اشکال میتواند شد عاجز نباشند چنانچه بر طالب
صائب محبت نخواهد ماند و چون عرض اصلی از تالیف این خزینه تبیین مسائل علم هست
و مساحت تقاض بر چهارمین جلد است با این مرعوه و اهم اشکالی که بر نیل کل فرامات
گانی و مجری باشد از کتب قدما لمقطع شده با خافه دیگر اشکال و تصرفات مناسبه بقایب حسن
ترتیب رسید چه با وجود قلت حجم که بگی دو صد و هفتاد و چهار شکل است اصول جامع مسائل
هندسی است و در هیچ شکلی از آن محتاج بکتابی و رساله دیگریست بخلاف مولفانست قد
که اتمامی جمیع رسائل متوسطات بعضی بر بعضی دیگر و بر اصول اقلیدس است و علاوه برین
در کتب سلف بیشتر از اشکال مذکور اند که با نظام اشکال کثیره اثبات آبی نموده اند
از پیش مسائل کتاب محسطنی و دیگر کتب هست و زیجات اصلا نمی رسد و اگر تکلف
من وجه آن اشکال را مدخل هم دهند این چنین مدخل مخصوص برای آن اشکال نیست
بلکه از اشکال دیگر هم بوجه متعدده ثابت میشود چنانچه بر لیان رسائل متوسطات ظاهر
و از اینجا که اشکال این کتاب ما خود از مواضع متفرقه است و بعضی از نتایج طبع
این مولف و برخی از آن اشکال که محض دعوی آن از مقررات قدماست لیکن
اجرای بر حاشی بطرز اختلف و جدید است لهذا بنا بر امتیاز هر یک درین خانم جدید
ایراد یافت تا از روی آن ترتیب و ما خدا اشکال معلوم باشد و نیز واضح باد
که اشکال اگر مانا لاوس و کشف القناع که مبتنی بر معرفت قوسی و زوایای دو ابر متقاطع
است بنوعیکه غایتش بی ضم حساب تمام میشود لهذا آنست چنان نمود که ازین اشکال هر چه محتاج
الیه خواهد بود حین موافق مرکب حسابی و هندسی اگر خواسته آفرید کار است در خزینه چهارم مذکور خواهد شد و الله اعلم بالصواب

باید ادراک کنیم این جدول معلوم است که مجله دوشده و بنفاد و چهار شکل یکصد و پنجاه
مت شکل از کتاب اصول اقلیدس و یک شکل از کتاب انگریزی مولف بلنت
ساحب و بیست و پنج شکل از رسائل ارشمیدس و یک شکل از بطلموس و یک
شکل از بی موسی و یک شکل از یحیی بن ابی شکر مغربی و دو شکل از
ابن یثیم و دو شکل از مخروطات ابلونیوس و یک شکل از
افضل الکماحقطوسی رحمه الله علیه و پنجاه و سه شکل از
اکرناو ذوسیوس و پنج شکل از خاتم البندسین
تفضل حسین خان مغفور و بیت و چهار شکل
از نتایج طبع مولف و علاوه برین
اشکال مضافه راقم برهان

پاره شکل از اشکال

مدامیم نظر را برکت

از کتاب نام نرفته

اولی ۱۰۰

مجموعه نم

تیم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حریره دوم در علم الابصار متضمن بر سه حرز اول * حرز اول * ذرحد و مبادی و اصول
موضوعه و تنوع این علم بر دو اصل یعنی مناظر و انعکاس مبتنی بر شش انکشاف * حرز دوم
* در علم المناظر محتوی بر چهل و پنج شکل * حرز سیوم * در علم الانعکاس ششبار چارده شکل
حرز اول * در سه و غیر مبتنی بر شش انکشاف * انکشاف اول * علم الابصار علمی است
که دانسته میشود بدان منشا اختلاف اشکال مفاد در مرئی و الهوان چیزهای معینه که از چشم دیده میشوند
بحسب اختلاف وضع چشم از آن چیزها یا بحسب اختلاف وضع چشم صیقلی که بواسطه آن
چشم اشیا را می بیند پس چون دیدن چیزها بر دو قسم است یکی بی واسطه و دوم بواسطه
آینه و دیگر اجسام صقیده ازین جهت علم الابصار دو قسم باشد اول علم المناظر گویند و دوم
را علم المرا یا چون بر سخن دانان اهل هند پوشیده نیست که نام قسم اخیر مستگره و باعث ریش
خندگی طرفای این دیار است ازین ممر این قسم را علم الانعکاس نام نهادیم * انکشاف دوم
* چون چشم آله ابصار است ضرورت افتاد که تشریحش نموده آید تا بیشتر بخاد در بیان مسائل
بکار آید روشن باد که حکیم مطلق با قنای حکمت کامله خود مخلوق کرد هر یک چشم را از بهفت طبقه و
ز طوبیت طبقه اول که ماس هو است و بلبس می در آید و بصورت حلقه بیضوی سفید رنگ
محموس میشود آنرا ملتحمه خوانند و این طبقه مرکب است از لحم غددی شحمی که در جوهر آن اجزای دقان
اعصاب و آورده و شش این متفرق شده اند و فایده اش توشیح اطراف طبقه مالموت و طبقه

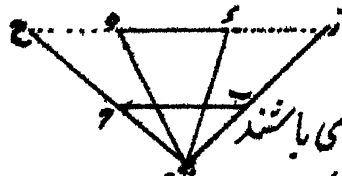
نورانی که در این طبقات است در اتصال زود در طبقات مثل غونک تراشیده از شایع حوائج
و اجزای اطراف آن ذریعته ملحق در زامه است و ملحق بدان طعم شده و جلا بوی بشکل دایره یا بیضی از قریب کشف
است و اینقه و نمر بلبلس می آید و در یکی که درین طبقه محسوس است از آن طبقه عنیب است که اندوه
او صند در فایده آن عبارت است از آنکه تا زک است از آنکه تا خارجی و حدت بود شفا فی جوهرش بر
آنست که این خروج نور در دوسوم طبقه عنیب است و جهت مشابهت آن با گور بدین نام خوا
و باغبان لوی از این طبقه مختلف می باشد در بعضی کسان خورا و در بعضی شمشاد و در بعضی زرقا و خلی
تکون دارد و بهر بنده است و فایده آنست که چون شعاع شمس در دیگر اشیا برین بچشم رسد آن
بر اکت . نزل آن خود قدی کنه نارطوبات لطیفه کلمات اجزاء از این متاد می نگرند چنانچه از
شجر معلوم است که چون از وقت از دولون دیگر سبک است به اجشش از بر اکت و نعلان اشیا زیاد
تر نرفت می دارد و در وسط جوهر این طبقه تعبیه است که از آنکه عنیب که بند و آن منفذ خروج نور است
و هر یک که متخلف می شود درین تعبیه است و این تعبیه هم با حدت خلقت و وسیع و ضیق می باشد پس این ط
بند خنجره یقیناً در حدت است و ممل زول الامم همین تعبیه است و بعد این طبقه رطوبت بیضه است
شاید به بعضی اشیا و فایده این رطوبت آنست که اگر در شامعات معدله عنیب چیزی از حدت باقی مان
دند بر خورد که در فایده است که اگر چیزی از حدت رسیده نهد و بعد این رطوبت طبقه عنکیوبه است
سبب بیضی به یک عنکیوبه است و در این رطوبت بیضه و جلیدیه تا میان این هر دو رطوبت خلطه
نهد و اطراف اشیا را طعمه و اطراف آن طعمه شکیب بر او ط است و بعد این طبقه رطوبت جلیدیه
است و سبب بیضی و شکیب ازین رطوبت شکیب است و این طعمه یعنی برینست مخزن طعمه است و منفرج از او
به باوره نیش دایره است بلکه سبب سفید قدامی کرد است در میان طبقه عنکیوبه و شکیب واقع است
سویکه قاعده اشیا درین سطح عنکیوبه است زیرا شمس به جسم ما تعبیه می شود که در خرابه شد یعنی
گفته در همین رطوبت جلیدیه آل صفتی اعصار است و دیگر طبقات و طوبات برزله و فایده طبقات
اوید و بعد این رطوبت رجاویه است سبب تا گنجه که در نجابت شعاع فایده است و این رطوبت
هم ممکن است در طبقه شکیب جللی که بسبب تعین این مخزن و طعمه حاصل است و آنرا این رطوبت
نمی بود پس نوری که از فایده می شود که از این شعاع انور خواخند سهوی رطوبت جلیدیه
نازل می شود راسه مرکز جوید بسبب صغر خود این نور را جدول نمی کرد و متکلیف بصورت مخروط
تمام نمیشد پس هرگاه نور بدین رطوبت می رسد تا چار این رطوبت آنرا از تفرق

باج سینه از راس عروق جلیده به جوهرش سر بانی کرده است نزدیکی پذیرد و چشم شبکیه است و آن جسم
 را طریقی با فیده که اطراف آن بجل التصاق طبقات دیگر بنوط است تا عاقل او بواج آن طبقات باشد
 ششم طبقه شبکیه است و آنجا عشا می رقیق است که بهر میان شبکیه ترکیب یافته بنظم طبقه صلیبه است
 و آن جرم عضلی است شبیه لغت غلیظ که اطرافش با طرافن طبقه مظهر پیوسته و منظم است و این طبقه عظم کا
 چشم را محاسن است و فایده اش حیانت سایر طبقات و تحریک چشم است از جانبی و نیز معلوم باد که از
 مقدم دماغ ذو عصبه مجوفه مانند تجویف انبوی رسته اند و مجازات وسط پیشانی تقاطع صلیبی
 نموده و سه طبقه صلیبه شبکیه را حرق نموده تا راس مرکز جلیده پیوسته اند گو یا آنچه از جانب
 راست دماغ رسته در حجب آمده و آنچه از جانب چپ رسته چشم راست آرد و قوت با دیده که بجز آنجا
 فیوض الهی مندرین ملتقی مودع است و دلیل برین دها آنکه اگر آن قوت درین محل مشترک نمی بود
 هر اینکه همیشه هر چیز دو دیده میشد و هر کس که تشریح چشم نشان مسائمه خواسته باشد اجزا چشم
 بوزینه ملاحظه نماید که با نظارت و ملقات و رطوبات آن مثل اجزا چشم آن نبود می شد و در
 اکثر حیوانات دیگر که در بعضی تقابله است اعداد و در بعضی مخالف اشکالی می باشد چنانچه

برین عین تجویف زال است **تفاوت سیوم** . . . شعاع اجرام نیز
 مثل شمس و سایر کواکب و شعاع نار در چشم شفاف نوز می کند و این نفوذ حسب قبول اجسام
 مشفد مخالف می باشد آنچه بقا بر سه مقصده نصیب روان الکله نامند شود و چون آنکه در شقوق
 باقی می ماند بقدر آن نوز نیز تمام می پدید برود بقدر نقصان نفوذ شعاع بجهت زمی شعاع متعکس
 گردد تا بحدی که در جسم کثیف هم ظاهر گردد و اصل نفوذ نکر و ناگلیبندکس گردد و این انعکاس
 نیز مختلف می باشد بحسب مخالفت و مساعدت و خشونت آن پس اگر ضعیف است و کمال
 بسیار کمال اشده می آید و بسیار انعکاس شعاع بر همان مظهر باشد که از شعاع
 مستقیم شود و هر چه که مخالف کمتر بود آن انعکاس بر جبهه است و هر چه در
 متعال اشده بر آن جبهه را در زامه مرکب شعاعی است که در جبهه اشکال کاره در سطح
 را کب ای ترکیب حاصل نشود و مجرای غامضه و این در تالی شده است و هر چه در زامه
 و حال نفوذ انعکاس شعاع چشم بقدر حال نفوذ انعکاس در شعاع در آن جهت است که
 احسن الخالقین **تفاوت چنانچه** **انکسائات چنانچه**
 حصول انصارا خذت است پس بر ما لا انراخ لفظی است که آن جلیده را در سینه

در صورتی که در مقابلت متقابل جلیدیه است یوچو در شرایط اول ارتفاع مواضع منطبق میشوند یعنی وقتی که
 چیزهایی متلون مستیز متقابل جلیدیه شوند متوسط هوای مشیت مثل صورت آن اشیا در عین منطبق
 گردد چنانکه صورت انسان و غیره در آنجا آنکه قوتی از حاسه بصر خارج شده تا مرئی رسد چنانکه
 مذاب ریاضیان است و چاقی بر مذای خود آرند اول اینکه چون احساس جمیع حواس از
 جهت خروج هیچ چیزی نیست سوی محسوس بلکه صور محسوسات خود بحاسه میرسد حکم ابصار هم همین
 باشد دوم اینکه چون مرئی کلان از دور رخرد می نماید و این صفر صورت حاصل نیست مگر بسبب صفر زاویه
 رویت پس موضع رویت عین زاویه رویت باشد بخلاف خروج زیرا که در این صورت زاویه متفاو
 نمی شود سیوم اینکه هرگاه شخصی سوی شمس نیز نگردد بعد از آن منصرف شود چند لحظه صورت شمس در
 چشم او باقی می ماند چهارم اینکه در عالم رویا چیزها نظری آیند که آثار وجود در خارج نیست و این حالت
 روئید مگر ازین رو که جسم عادی انطباع است پنجم اینکه چشم جسم صغیر توانی است و هرگاه مقابل
 چنین اجسام جسم کثین متلون واقع شود ضرورت است که شیخ آن در آن صغیر منطبق شود چنانچه در آینه
 مشهود است و انطباع آینه ظاهر است چه احساس صورت مستوی معکوس و معکوس مستوی غیر
 از انطباع نباشد ششم اینکه هرگاه حیره خرد و ناریک باشد که وضعی مقابل افتد بود و در دیوار یاد آن
 فرج بسته نهد هرگاه شمس قریب نصف النهار رسد او ان و اشکال اشیا بیرونی در دیوار
 باطنی حیره منطبق می شود پس انطباع اشباح اشیا در چشم و دیگر اجسام صغیره ثابت با استدلال
 ریاضی از هر یک تمسکات ایشان اوجه شافیه میدهند از اول بدین منط که جامع
 بودن این تمثیل غیر مسلم است زیرا که محسوسات دیگر حواس ظاهریه را از حاسه خود علاقه
 و ملائمت خاص است مثلاً مسموع در حقیقت آن هوای متوج است که از انضفاط قارح و مقروع
 حاصل است نه عین قارح و مقروع و این هوای بسبیل تموج بگوش میرسد پس مسموع را با سامع ملائمتی
 حاصل است و در سطویات و مشومات و ملوسات آنچه ملائمت است اظهار است و اینچنین
 ملائمت بصیرات با باصره اصلا نیست و از دوم بدین طور که قول شما یعنی بر تقد بر فرض خروج
 شعاع زاویه رویت متفاوت نمی شود نیز غیر مسلم است زیرا که زاویه رویت بسبب ازدیاد
 بعد بصیرات نیز تنگ تر میشود چه زاویه رویت زاویه کل مخروط شعاعی مراد ثابت چنانکه شما
 فهمیده اید بلکه منجمله زاویه کل آن زاویه مراد است که قاعده آن عرض سنی مرئی باشد

ملاحظه نمود که در وقت بیشتر اوقات جزو مخروط و ملاطفت میباشند مع بقای ششم منفرک بحاله و برانی توضیح
 فرض کنیم که زاویه طبیعی مخروط شعاع بقره آج است و سطح قدر و تقصیر بموضع می که در مثلث
 متساوی الساقین این زاویه تواند شد درین وضع ظاهر است که قدر آن حاجب جیب سیم
 باشد که درای آن بود بقدر آن را از نقطه بصر دورتر بزدیم بموازات و موازات اصل موضع
 و در منجالت همان سطح باشد و این وقت دو ضلع مخروط یعنی آن

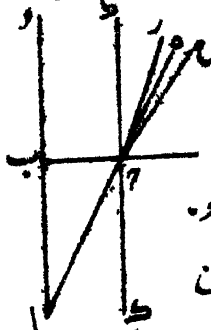
آن تا در ممتد خواهند شد و با مبصره اصلا ملاطفتی نشوند و الا موازی باشند
 این خلف است و چون بصر مستوجه رویت شود بخروج و آه ببنده که جزو مخروط طراح است
 و این وقت زاویه رویت آه باشد که جزو زاویه زاح اصل است و از دو طرف آه که بقدر دو فرج
 راجح مملو از شعاع است هر چه از مبصرات مقابل آن واقع شود علاوه بر آه آنرا بصر احساس کند
 و بجز این احساس پیدا کند که آه یعنی سطح نسبتی که اول مرئی می شد خرد تر گشته پس تصانیع زاویه
 رویت بسبب تباعد مبصرات و در حالت مخروط شعاع فهم موجود است و از سیوم بدین گونه که این حالت
 در عین هر افراد انسان با ابرمانه نمیشود چرا که وقت تجربه چون چند کسان یکبار سومی شمس تا زیبا
 محسوس می نکرند در آن واحد منصرف میشوند در چشم بعضی اصلا صورت شمس باقی نمی ماند و در بعضی قرص
 سبز و در بعضی سرخ و در بعضی رنگ طوسی و در بعضی بر سیل شد و در صورت قرص شمس محسوس میشود و
 زمانه بقای این حالات هم مختلف می باشد و این اختلافات مبطل انطباع است چرا که اگر انطباع می بود بقا
 صورت شمس در هر چشم برابر می بود بچنانکه رویت هر یک برابر است پس صورت شمس نیست مگر در چشم یک
 که در ادماغه نازمان محسوس صورت آفتاب باقی می ماند و در ادماغه متوسله اقلیل و در ادماغه
 بارده هیچ و نیز اگر انطباعات در حقیقت است پس انحصار بر صورت شمس چیست بلکه صور سائر مبصرات
 بعد از صرف نظر به اولی در چشم باقی ماندند و در ادماغه سائر اشیا از آن ربوعی و امعان نظر بتوان دید
 تفاوت شمس که تعاد امعان در آن متعذر است و از چه ابرمانه بود که قیاس احساس عالم
 رو یا بر احساس ظاهر می صریح قیاس مع الفارق است زیرا که اینها خود انطباعات ظاهری
 مشروطه طووج هستند و ارتباط و ارتفاع موانع می کنند درین صورت و اینها مستلزم است آنرا جز
 محسوس بر انطباعات ظاهری کننده حال آنکه رو یا از ابرمانه است و در ادماغه سائر اشیا از آن ربوعی و امعان نظر
 تفاوت شمس که تعاد امعان در آن متعذر است و از چه ابرمانه بود که قیاس احساس عالم
 رو یا بر احساس ظاهر می صریح قیاس مع الفارق است زیرا که اینها خود انطباعات ظاهری
 مشروطه طووج هستند و ارتباط و ارتفاع موانع می کنند درین صورت و اینها مستلزم است آنرا جز
 محسوس بر انطباعات ظاهری کننده حال آنکه رو یا از ابرمانه است و در ادماغه سائر اشیا از آن ربوعی و امعان نظر

درک کرده یعنی مستوی مستوی و معکوس معکوس و چون از سطح آینه و امتثال آن منعکس شود و نسبت
معکوس قبول کرده تا چیزی رسد که مقابل بصریت لهذا وضع آن مبصر را عکس وضع اصلش میند
که بر تقدیر محاذات آن شئی با بصر بود یعنی اگر در اصل مستوی الوضع باشد معکوس بنظر آید و اگر
معکوس است مستوی دیده شود زیرا که عکس معکوس است خواه مستوی و نیز باید دانست که
از اینجا که نزد ارباب انطباع انطباع مسلم است لهذا گویند که هر چیزی بلا واسطه آئینه و غیره در جلیده
منطبع شود قوت باعمره صورت معکوس آنرا احساس می کند و اگر آن چیز را توسط آئینه بیند
صورت مستوی اصلی آنرا احساس می نماید چرا که هرگاه صورت چیزی با آئینه منتطب شد معکوس
گشت و باز چون صورت منتطب آینه در بصر منتطب شد بر عکس صورت منتطب آینه منتطب شود و
بهینت اصلی خود محسوس گردد و زانویان صورتی را که بر سبیل خروج شعاع درک گردد مستوی
گویند بدین معنی که احساس صورتی کند مگر بصر پس احساسی که بر محوری طبیعت آن باشد اصل
خواهد بود و اطلاق استوا بر اصل اولی است و آنکه بر سبیل انعکاس محسوس شود اطلاق
معکوس بر آن لابقی تراست و جواب دلیل ششم آنکه ما پیشتر گفتیم که حال شعاع بصری مثل
شعاع اجرام غیره است در نفوذ و انعکاس و همیشه در عین اولی باشد چون *

که هرگاه پس هرگاه شعاع بصری نامرئی است آن در صورتی که شعاع از سطح منبسط شود و در آن
بسیار است و چون موازی است و در آنجا متفرق است این شعاع متفرق خواهد شد و چون
سطح منبسط شود شعاع از راه نفوذ ناشی می شود و عمیق میشود که لوان و صورت شئی در دریا
منطبق است و نیز ریاضیات می گویند که اگر انعطاف باشد پس از آن حال خالی نخواهد بود و اگر صورت
منطبق در نقطه از جلیب منطبق شود که اصلا آن نقطه را انعطاف نباشد یا در جزوی منطبق از جلیب
یا در کل جزوی آن اول باطل است زیرا که شیخ تابع صورت و صورت تابع جسم پس اگر انعطاف در
باشد بر جسم می هم نقطه غیر منقسم باشد این خلف است و اگر در جزوی از جلیب منطبق شود ترجیح
بلا مرجع لازم خواهد بود زیرا که وجود شرایط در ارتفاع موانع بست جمیع اجزای جلیب حاصل است
پس انعطاف نخواهد بود مگر در جمیع اجزای جلیب که مجازی بصرات می تواند شد و چون محل انعطاف واحد
است که اصلا زیادتی و کمی نمی پذیرد ازین جهت شیخ جمیع بصرات غیر باشد یا کبر یا کسب
مقتدار باشد و این مستلزم است که صورت های بصرات مختلفه که از یک بعد معین دیده شوند
برابر محسوس گردند و در خارج خلاف این است یعنی اصغر اصغر محسوس میشود و اعظم اعظم پس
انطباع نباشد مگر خروج و تنگ ریاضیات بخروج شعاع استعمال انطباع است هرگاه
هرگاه انطباع نسبت و ابصار صورت می بندد پس حصول این رویت نخواهد بود مگر بر سطح
خروج شعاع چنانچه از افتاب و سایر اجرام نیره شعاع خارج می شود و چندانکه امتداد
زیاده شود منبسط می گردد و بهین معنی می گوئیم که شعاع بصری مخروطی است و مزید تحقیق آنست
که هرگاه قندیلی خود از تحت خوب سازیم و منافذ آن چندان کم کنیم که اگر اندرون آن سراج فویجا
اصلا نور آن بروز نکند من بعد آن در یک تخته آن روزنی مستدیر نموده بالای آن روزنی
شیشه مرکب سازیم و شعله سراج را متصل این شیشه گردانیم پس شعاع سراج که ازین
روزن بر می آید صورت مخروطی می پذیرد بدین دلیل که هرگاه سطحی موازی سطح روزن
بازگ فاصله نهم برین سطح دائره نور که قاعده مخروط است مثل حلقه روزن محسوس می دراید
و هر چند که بعید بریم این دائره نور متعظم میشود اما بهمان تدریج اضلاعی هم می پذیرد یعنی سطح مذکور
هر چند که قریب بر روزن باشد دائره نور شوخی و لغزان بود و هر چند که بعید شود ضوء آن
تنگ تر گردد و نیز می گوئیم که هرگاه ما بین این قندیل و سطحی که بر آن حلقه نور افتاده است

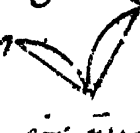
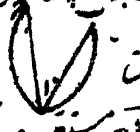
چنانچه در بیان این علم در اول کتاب مذکور است
دقیقت آن نورانی است که در این علم مذکور است
و کما است حال شعاع بصیرتی همین است که امتدادش بر سبیل مخروطیت یا مخروطیت بصیرتی
با انحلال پذیرد و تنوع راجع بود دیگر مبدعات باعث تفرق و تشتت شعاع است آن نگردد و در هر گاه چشم
سپرد کند و قیاس در عین نمود کند پس اهل انطباع آنچه بر قائلین خروج این چنین اعتراضات که اگر انبساط
بر سبیل خروج باشد تنوع راجع چرا آنرا مستغرق نکند و نیز بعد از حصول قیاس است که با وجود امتداد
تا اگر فواید هزار بار با ریل است بجز در بند نمودن چشم ممکن خود نمود کند می کند مد فواید باشد
انگشت پنجم * قوت با صره الوان و اشکال و مقادیر را در کانی میکند پس آنقدر از مهربان است که
بر آن سهم مخروط شعاع واقع شود و روشنایی حاصلی باشد و موقع سهم همان موضع است که ناظر قاصد
آن باشد و آنچه حوالی موقع سهم است فی الجمله خفیه دیده شود لیکن بسبب سرعت حرکت این سهم
منظور میشود که تمام حصر بقصد و اندوخته شد چنانچه مثلاً شخصی برسطور صفحه کتاب نظر اندازد
با وجود تقابل کل صفی غیر از یک لفظ از یک سطح جلای دیده نمی شود پس زاویه رویت در حقیقت
زاویه است که مابین اوضاع سهم مخروط محصور باشد و زاویه نزدیک بصیر می باشد و قاعده برسطی بصیر
و نیز معلوم باد که جمع شعرات تابع زاویه رویت می باشد یعنی از زوایای مساوی متساوی دیده
شوند و از اصغر اصغر و از اعظم اعظم و از بلند بلند و از پست پست و از واحد واحد و از متعدد
متعدد و نیز سهم مخروط شعاع انداخته مستقیم واحد می باشد پس از ذی شعاع مخروط کاهمی مستقیم
واحد می باشد و گاهی مرکب از دو خط مستقیم یا زیاده از آن بیانش آنکه هر گاه وقت
و غلظت جسم شفاف که میان بصیر و مرئی است متساوی باشد در صورت انطباع مخروط
شعاعی مستقیم می باشند و اگر میان بصیر و مرئی اجسام شفاف مختلف بود در غلظت باشند
بنوعیکه تبدیل وقت از غلظت مابالبعس معاً سود مانند آب و روغن در صورت ضلع مخروط
شعاعی منکسر میشود ای جائی که مبدای اختلاف رویت در غلظت است این سمت این انکسار دو گونه
است اگر شعاع مشرف بقوس مذکور بصیر اندوخته در جانب در شیب در صورت ضلع منکسر شده جانب
سهم مخروط میل کند و اگر نسبت اجسام رویت غلظت بالعکس باشد در جهت سهم بود و برای
تصور مدعا گویم که آنظن بصیرت و بی سطح از آن ایضا شفاف و آنظن موید شعاعی نمود بر آن سطح سهم
مخروط است تا در بر این قسمت نافذ بود و آنچه بخود حطر را شعاعی که مائل است بر سطح است به بیله نواح

حرف و جیب و خارج هم انرا با و براسفا منمش گوئیم که خط شعاعی آه تا م بر استقامت میگردد و چون از
تجاوز کند بر استقامت جوه نگردد و بلکه منکسر شده جانب را مانع شود مثل خط ح تا اگر شفاف رقیق میان
آب باشد و شفاف غلیظا میان آب و اگر رفت و غلظت با یکس باشد خلاف جهت منعطف شود مثل

حرف است و جیب و خارج هم است بزاویه انعطاف النسای و زاویه خروج مسی نسبت بزاویه انعطاف
بوشی و لیکن خط رجای یوار است هم آن غیر مد بلکه ای مطلق میشود آنرا بعد از اجزایش
از جانب آو این ج که گاهی بصورت عمود است غیر مد بلکه مطلق میشود سهم را همیشه میان دو
نقطه است و بار اگر از نقطه خارج اختلاف رفت و غلظت رود بدینستور معلوم از ان
دو نقطه ضعیف شعاعی بار دیگر منکسر گردد و اگر اختلاف رفت و غلظت مابین البصر جسم مرئی متدرج

باشد خروج هر دو ضلع مخروط بر سبیل تعویس بود پس اگر غلظت آخذ از بصر و ذابب سوی بصیرت
زاویه رویت تا بطریق تعبر احاطه کند انچنین و درین وقت بصیرت کلان مرئی گردد زیرا که
زاویه آه قوسی اعظم است از زاویه آه مستقی و اگر ترقیق سوی بصیرت ذابب باشد ضلع
زاویه رویت بر سبیل تکدی بود انچنین در نیمه رویت مرئی صغیر نماید بنا بر
بودن زاویه آه قوسی اصغر از زاویه آه مستقی و از جهت معلوم ما در هر گاه شیشه عدسی باشد
یعنی وسط آن غلیظ باشد و بتدریج تا اطراف رقیق گردد و جامع بصری از غایت قرب برین
افتد هر دو ضلع بر پنج قوسی خارج شوند از زاویه میان آنها محسوس نباشد بلکه هر دو ضلع متصل
و احاطه نماید برین نقطه و چون در تمام باعتبار اتصال دو ضلع زاویه مفقود است

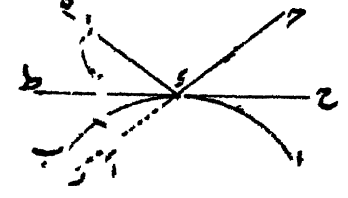

ازین مرئی بصیرت محسوس نشود و اگر چه شیشه بقایت شفاف باشد و اگر این شیشه از بصیرت
فی الجمله دور شود میان دو ضلع آب آه که قوسی اند زاویه آه پدید آید و انجا
که نقاط دو دایره بر دو نقطه هر دو راست با دیگر بر نقطه مطلق شوند و با زاویه رویت
نقطه راج متفرق شوند انچنین درین شکل عدسی آه بمنزله شیشه معلوم پس هر بصیرت
متصل آه باشد مرئی گردد و جدا که متصل بنقطه شود در عظمت افزاینده تا ان نقطه
چندان اعظم گردد که هیچ مرئی نگردد و چون از تجاوز کند میان زاویه رویت
فتد باز مرئی گردد اما صغیر و معکوس و وجه صغر رویت آنست که زاویه رویت که احاطه آن بر سبیل تکدی
بسی است اصغر است از زاویه رویت مستقی و وجه معکوس آنست که شعاع از هم ایلی است و چون از
ضلع منعطف اندانند ضلع یعنی بصیرت میشود و بصیرت یعنی دو قانی تخانی و تخانی ذقانه بصیرت گفته

که رویت تابع زاویه است و زاویه تابع اضلاع محیط خود پس هرگاه اضلاع زاویه بر یک متبذل استند
 صورت مرئی نیز متبذل شود یعنی بمنی سیرتی گردد و فوقانی تختانی و بالعکس هم روشن باد که هر چه در
 عدسی متزاید باشد ایلجیت شعاع است و جواسع باشد تا آنکه که انحداب هر دو جانب آن بگردد و در
 شعاع نیز در آن متبذل گردد و افاده رویت ساقط شود و همچنین که انحداب قلیل بود ایلجیت نیز
 بود و اگر کثیف ذمی قوی باشد یعنی کثیف و وسط رفیق بود و بتدریج غلظت را بد شده تا اطراف رسد
 بصر متصل مقعر این شیشه باشد در صورت هر دو فعل شعاع نیز متصل و ایلجیت شده که قوس شود و در
 اشیا متقدم باشد و چون هر بقاوتی قلیل از آن شیشه بعید شود را بد آید و احاطه اضلاع آن بگردد
 بسد و اشیا متعاضیه آن مرئی شوند تبصا غر و هر چند که بصر خواه مرئی از آن شیشه در جانبین بعید
 صند بنایین رود پس ازین بیان واضح شد که شعاع بصری کاهی مثل کره و کاهی چون جسم ایلجی
 نقطه کاهی مرکب از جسم ایلجی و مخروط مستدیر ذمی قوی و کاهی مرکب از مخروطات مستدیره نامیده
 قسند باشد و آنچه میان قائلین بخروج علی الاطلاق مذکور است که شعاع بصری بر شیشه متبذل
 را در از مخروط طبعی است که بواسطه اجسام متبذله نماید که در دید انگشتان ششم
 فاد چشم جمعی شده است که سطح ظاهری آن مسنوی بود جسم کثیف واقع شود مثل
 اشیا از شعاع و بزمام نیره یا بصر بر آن آمده در صورت آن شعاع منعکس شود بنوعی
 از سطح و سطح مراتب و نیره خود است و سطح ایلجیت نیز در بود چون سطح و
 سطح هر دو قائم است و لهذا شد که کاس خط شعاع می شود هر یک از زاویه
 انعکاس و انکسار باشد ازین جهت است که در آن نظر نماید از وقت
 خط شعاعی خود را بر سطح مراتب یک عمود نکردند از خط شعاع بر سطح مراتب مائل باشد خط
 تمام منبر همان قدر مائل بود بخلاف سمت نظر یعنی زاویه شعاع همیشه برابرزا
 عا سی می باشد مثلا خط آب در سطح مراتب مسویت بر سطح خط شعاع را در آن کاس و در خط
 و در خط هر خط شعاع و در خط انعکاس کو نم که اگر حتماً در باشد بر آب خط
 منحنی در بر خط و اگر نمودند بلکه بجای آب از وی در سطح محیط سرد گویم که خط انعکاس
 زاویه آب هاده محیط شود که برابر زاویه آب باشد و زاویه آب از زاویه شعاع
 در زاویه آب از زاویه انعکاس بود و در هر دو زاویه آنست که اگر در
 مرئی قلی نمی بود شعاع که با زاویه در شیشه با خط این بود که

خطی جهت و این زاویه برابر زاویه ح می بود یک شکل نداشتند اول و چون
 خطی انکاس شد پس در حقیقت انکاس زاویه ح و راست پس خطی که
 مسی بود خیال شد و عکس شده صورت عه پیدا سازد و چون زاویه ح و ب

که در حقیقت زاویه ح و راست مساوی زاویه ح و آ باشد و از جهت سمت که شی مرئی در آنند و غیره همیشه
 بر سمت خط خیالی دید میشود و باید دانست که در انکاس رویت شی تابع زاویه خیالی است
 که زاویه ح و ب باشد یعنی از هر سمتی که زاویه خیالی امنرا باشد قطر آن چیز اصغر دیده شود و
 جاسم که زاویه خیالی اعظم باشد اعظم دیده شود تفصیل این اجمال آنکه اگر مرآت مستوی
 السطح بود که زاویه خیالی همیشه برابر زاویه انکاس می باشد و اگر مرآت گروی بود در خصوص
 خط انکاسی قوس خواهد بود و زاویه اوج شعاعی از زاویه خیالی ب و راست اعظم حاصل خواهد
 شد زیرا که مجموع دو زاویه ح و آ از مثل دو قائمه است و مجموع دو زاویه ح و ب از آن

مقابل از دو قائمه است بقدر مجموع دو زاویه ح و ط و ب لهذا
 چون زاویه ح و آ از مشرک را بن ازیم زاویه ح و آ اعظم باقی ماند از
 زاویه ح و ب که در این جهت است که در مرآت گروی صورت

مرئی که هم نماید اگر چه بعافت قریب باشد و اگر سطح آینه قطعی از سطح اسطوئی بود در صورت
 اگر یک قطر بود از آن یک قطر ضربه تا آنکه یک خط است و خواهی قطعی منقسمه واقع میشود و در
 جانب و محیط دایره در منافی جوانب سطوح شیبه قوس دایره پس زاویه خیالی از سمت مستقیم آید
 اطراف شده است و بر می ذاب بدین شرح می باشد چنانچه بهر یک شکل مسی و غیره می باشد که از
 شد و واضح است از این جهت که در بعضی آینهها که سطح آنها نامرئی باشد در زمان گاهی طول
 و گاهی عرض و گاهی مجموع می نماید و همچنین اگر سطح آینه مخروطی بود صورت هر مرئی را بر تناسب صورت
 عارض گردد و اگر سطح آینه منحنی فوی قریب باشد اشکال مرئی توسط آن اعظم معجز بود زیرا که بر خلاف
 گروی زاویه خیالی در مجای اعظم می باشد پس مقدماتیک در انکشاف مشرق گانه که گویانند از روی
 ده من صاحب بنجایب را استقرای ثابت اند از ابر سبیل اصول موضوعه مسلم التیوت باید دانست
 تا باستعمال آن سائل این علم را به پایه ثبوت توان رسانند نیزه حرز دوم در علم

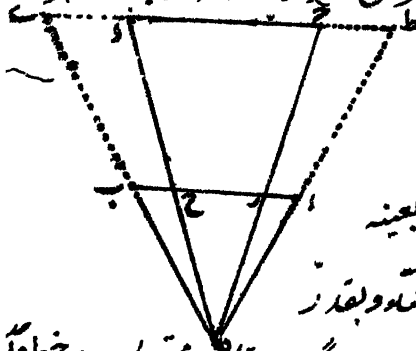
اشکال

در این علم آنچه در احاد بیاید یک نظر می آید مسدود و در آن مسدود می

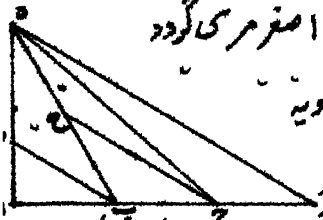
م که مرکز چشم اند و خودی از مبر پس هرگاه قصد رویت میکنیم دفعه دو سیم آب ح بر نقطه h و خط h را
 هر واحد دیده میشود زیرا که همچنانکه قوت در آنکه بمحل واحد است آله ادراک که سه دو مخروط شعاع
 بر متحد گشتن معلوم شد که علت اتحاد در رویت معاد و چیز است اتحاد محل قوت در آنکه و اتصال
 و آله ابصار چون سه مخروط شعاع بر آن افتاده است لهذا رویتش یعنی باشد بعد
 دو سیم آب ح را بر استنش خارج کنیم تا آنکه پس هر مبر می که میان آن است مثل
 یا میان آن سه مثل ح واقع باشد چنانکه در رویت هر دو خطی مرئی خواهد شد و همین بود مراد

قریب ترین مقادیر متساویه متوازیه اعظم و جلی مرئی می گردد و باید که آن مقادیر متساویه متوازیه
 باشند و نقطه بصرو آن قریب است از آنکه در آن خطوط شعاعی آه است و هر دو ضروری است
 که دو خط شعاع h و h قدرات را برد و نقطه h قطع کنند پس از اینجا به زاویه آه
 اعظم است از زاویه h و جز این مبر است اعظم مرئی شود از h بقدر مجموع
 از h تا h بقدر h که جزو آن است مرئی گردد و خارج
 کنیم آه تا تا h و h را از دو طرفش برد و نقطه h تا
 ملاقی گردد گویا آنچه کل شعاع بر آن افتاده است همان شعاع بعینه
 بر h تا h متفرق است لهذا ضروری است که رقیق شده باشد و بقدر

این رفتن هر خطی مرئی گردد و همین مطلوب است
 باشند پس اگر خط شعاعش طول باشد اصغر دیده میشود نسبت آنکه خط شعاعش انصر باشد
 مانند مقادیر آب h که بر خط h واحد واقع اند و نقطه بصر باشد بنوعیکه خط شعاع h آ
 بر آعود باشد و خارج کنیم شعاعات h و h و h را و بجم شکل h از h خزینه اول زوایا آب
 h و h و h علی الولا و متناظم اند از این جهت بجم شکل h از h همان خزینه شعاعات h آب
 h و h علی الولا و طول باشند در این صورت می گوئیم که h و h اقصر دیده شود از h و
 از آن و خارج کنیم از h خط h موازی h پس بجم شکل h از h خزینه اول نسبت
 آن سوی h چون نسبت آن سوی h باشد و آن مثل h است لهذا بجم شکل
 h از h خزینه اول از نیز مثل h باشد و h و h تر قائمه طول است از h و تر
 عاده یعنی از h از این جهت زاویه h اعظم باشد از زاویه h و زاویه
 h مساویست زاویه h را بر سبیل تبادل پس زاویه h که زاویه h و

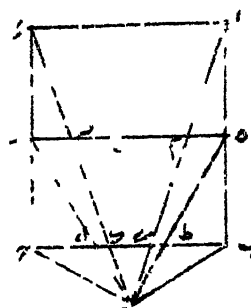

این نسبت نیز اعظم باشد از زاویه ب ه که زاویه رویت ب ه است لهذا ب ه اصغر می گردد
از آب و برینقیاس بعد اخراج خط ح ح موازی عمود اثبات تمامیم که زاویه

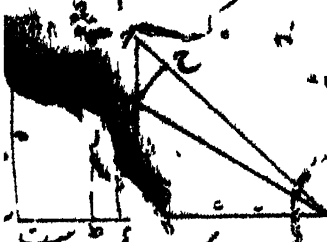
رویت ب ه اصغر است از زاویه رویت ب ه و بهر حال در هر چه بیشتر یکبار باشد
پس بر او از بعد بصر نهایتی است که چون از آن نهایت تجاوز کند اصل دیده نشود و علتش آنکه در شکل ب ه
معلوم شد که سبب دوری جبر از بصر زاویه رویت اصغر شود پس چند آنکه مبصر دور است از زاویه
رویت بصراحت اگر اید نادیده می حجب رویت ضلع بر ضلع منطبق گردد و زاویه رویت متعدهم شود و کمال این
نویس در شرح مناظر انوار من گفته است که حد انتقار رویت در صیغرات ح ب حد و بدادت موس
بر او و فراخی لقبه بنیادین متناس مختلف است اما بوجه چنان در ایات شده است که در بعضی از
آنکه از زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در
نمایند که در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در

باید و مثلاً می دانیم که در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در
اندک مسافت را در آن سطح موازی است و در آنکه در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در
در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در

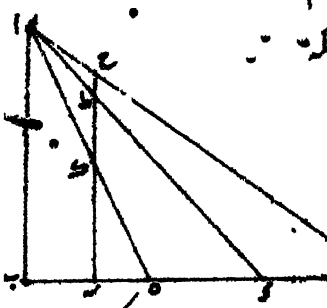
در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در
در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در
در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در
در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در زمین دیده شود که نسبت فطرش سوی بعدی که میان چشم و آن بیشتر است و آنکه در

درجه سومی مثلث و در اعظم باشد از نسبت قطاع و در سطح سومی قطاع و زوایای آن در سطح ح و د

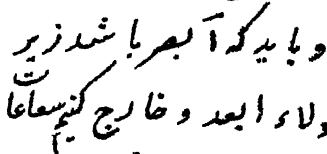
اول مستطاد است و بعد ترکیب نسبت مثلث و در سومی مثلث و در یعنی نسبت ح و د سومی روی یک شکل

از هم همان خزینه بلکه چون نسبت سومی روی که یک شکل از هم همان خزینه مثل
ب سومی و سومی اعظم باشد از نسبت قطاع ح و ط سومی قطاع و ط
بلکه از نسبت زاویه ح و ط که زاویه رویت ح و سومی زاویه زاویه ح و ط
که زاویه رویت آب است پس ثابت شد که نسبت بعد آب که از سمت سومی بعد ح و ط سومی اعظم
از نسبت قدر مرئی ح و سومی قدر مرئی آب و هو المراد است یعنی بقید ترین سطوح مستطاد

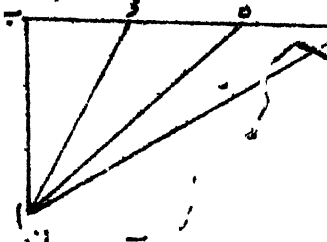

بصر باشند بلند تر دیده میشود چنانچه سطوح ب و د و ح که تحت بصر است و اقیانوس آنها به
نسبت و آب بعد ح و ط گوئیم که ح بلند تر مرئی شود از د و د موازی ب و د وصل کنیم شعاعات آب آ و ح
و الا انصیف کنیم ب و د بر زوایا بر آ و ح عمود در ح ب و د در حالیکه

قطاع آنها شد شعاعات آ و ح را بر نقاط ح و ط ظاهر است که شعاع
بصری اول بر عمود در ح واقع میشود بعد بر زوایا پس شعاعی که بر د واقع
است از ح ط جزو عالی عمود نفوذ کند و شعاعی که بر ح واقع است
از ط ح جزو وسطانی عمود نفوذ می کند و آنچه بر ب و د می افتد از جزو تحتانی عمود نفوذ می کند پس
واقع گشت که موازی ب و د قدر ط ک بلند تر مرئی میشود و موازی ب و د بعد ح ک بلند تر مرئی است
و از د و بعد ح ط و همین بود مراد ما و ازین بیان نیز واضح شد که هر گاه مقادیر متساویه الارتفاع
بهمینا مختلفه تحت البصر باشند بعد آنها بلند تر دیده خواهند شد

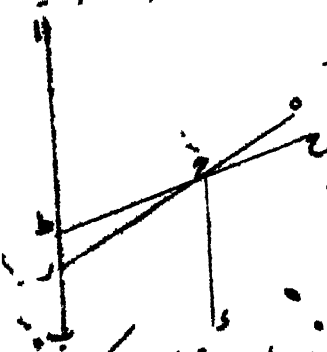
بقید ترین سطوح مستویه که فوق البصر باشد پست تر دیده میشود و باید که آب بصر باشند زیر
سطح ب و د و جزو ب و د از ان اقرب است از بصر و ح و د علی الاولیاء بعد و خارج کنیم شعاعا

آب آ و ح که د گوئیم که ح پست تر دیده میشود از د و ح
از آب زیرا که بقیاس آنچه در شکل متقدم گذشت زاویه رویت
ح که ح آ و ح است پست تر است از زاویه رویت ح که ح آ و ح است

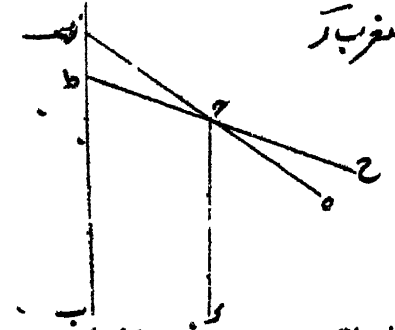
و این زاویه پست است از زاویه رویت ح که زاویه ح آ و ح است و همین مد است و نیز ازین بیان
مستفاد است که هر گاه مقادیر متساویه الارتفاع با همینا مختلفه فوق البصر باشند آسانتر دیده
میشود و انقباض از آنجا که بصر مقادیر معهوده را که فویا البصر اند اقرب
* * * * * انقباض

اسح یا بسید و باید ثابت تر باشد هر چیزی که با از بسید زیاد بر اندازه ارتفاعش مرتفع نماید بر مقدار
 می آید که آن چیز قریب تر است مانند اشجاری که بالای کوهها می باشند و با وجود بودن
 میان آنها بسیار می افتند چون میشود که یک میل است و این منجمد اعلا حس بصراست است
 * * * ح * * * هرگاه دو مقدار مختلف تحت بصرا باشند و آنکه دور تر است اعظم بود پس مقدار
 از اعظم که با مختصر دیده میشود اصغر میباشد از آن مقدار که از همان اعظم مع اصغر دیده شود چنانکه
 بصرا از موضع او اینسانزل آید و باید که دو مقدار آب ح می باشند و نقطه بصرا آب از بصرا بعد است بیرون

آریم آنکه خط شعاع هر دو درین هنگام دیده میشود از آب اعظم همراه ح
 اصغر قدر باریکتر نازل کرد انیم نقطه بصرا تا ح و این هنگام خط شعاعی
 ح ح ط باشد و آنچه از آب با قدر ح دیده میشود ب ط است و ب ط
 اعظم است از ب که چنانچه بعد نقطه بصرا دیده میشود و بیوالمطوب

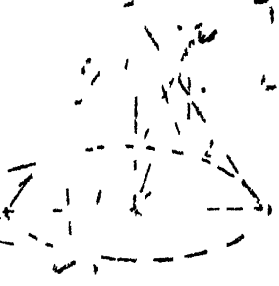
هر چه * * * هرگاه دو مقدار فونی بصرا باشند و بعد آنها اعظم بود پس مقدار می که دیده
 شود از اعظم با اصغر اعظم می باشد از آن مقدار که دیده شود از همان اعظم مع اصغر در حالی
 بصرا صعود کرده باشد و باید که دو مقدار فونی بصرا آب ح می باشند و آب دور تر است و خارج

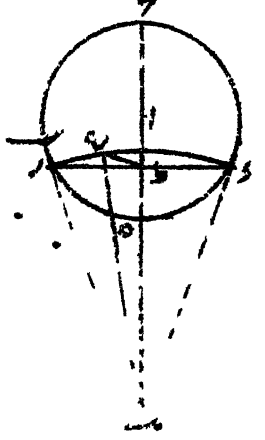
کنیم خط شعاع هر دو در صورت از آب اعظم قدر مرئی با ح و اصغر ب
 باشد بعد بلندتر کرد انیم بصرا تا ح رسد و خارج کنیم خط شعاع
 ح ح ط را درین هنگام قدر مرئی از آب با ح و ب ط است که اصغر است
 از ب پس ب که در صورت اول مرئی میشد اعظم است از ب ط که

در صورت دوم دیده میشود و هو المراد معلوم باد که هرگاه درین شکل و شکل منقسم بصرا سمت خط شعاع
 هر دو متحرک باشد اختلاف رویت حاصل نشود * * * یا * * * هرگاه نقطه بصرا بر عمودی
 باشد که از مرکز دایره بر سطحش بر آمده است دایره تمامه مرئی گردد و اگر خط و اصل میان
 بصرا و مرکز دایره بر سطحش مانع باشد بشرطیکه بعد بصرا از مرکز اکثر از نصف قطر باشد دایره
 شبیه بصورت یعنی مرئی گردد و اگر بصرا میان سطح دایره باشد قبل اخراج یا بعد از اخراج
 دایره مثل خط مستقیم دیده شود و باید که دایره اس ح باشد و مرکزش و آن نقطه
 بصرا و زه سهم مخروط و اول فرض کنیم که این سهم بر سطح دایره شود بصورت دایره
 مستدیر نام نماید و خارج کنیم قطر آه ح و اصل کنیم زاویه بصرا در شکل از زاویه ح

در ضلع آنه تا زاویه مستقیم بر او ضلع آنه 90° و زاویه قائمه است ازین جهت دوزاویه آنه
 که آنرا زاویه است و نصف قطره آنه است و همچنین زوایای رویت
 مسائر الصافات اقطارش برابر باشند ازین جهت سطح اس ح و دایره که هر دو بعد
 فرض کنیم که سمت با مثل است و درین هنگام ح ه باشد و خارج که 90° باشد و اتفاق افتد
 و وصل کنیم شعاع ح ب ح شود و شعاع ر ب ر و درین حالت که زاویه ب ح ج منفرجه
 از زاویه ب ح ج که هر دو معاد در سطح واحد اند زیرا که اگر اصغر نباشد پس بزرگتر بود تا اعظم اول یا بزرگ
 مساوی بود و این مستلزم است که هر گاه یک شکل لبتا از م خزینه اول و ثنات ح ب ح که در هر دو یک
 یک شکل لبتا از م همان خزینه بر فقط آنرا گذرد هر گاه هر یک از ح رة متساوی وین اطول از نصف قطر
 اند لهذا دوزاویه ب ح ج و ب ر ح حاده باشند و یک شکل لبتا از م همان خزینه قطع ب ح ج شود که بر و نزدیک
 ایستام است اعظم از نصف دایره باشد و چون در هر دو دایره زاویه آنرا از نیمه قوس یک شکل از
 همان خزینه مرکز این قطعه بر عود آن باشد و یک شکل لبتا از م خزینه که کوره در اطول خط ط باشد
 که این نقطه سوی محیط دایره ب ح ج آنرا باشد و یک شکل لبتا از م همان خزینه بر عود آن باشد این حالت است
 پس زاویه ب ح ج و برابر زاویه ب ر ح باشد و در هر دو دایره زاویه ب ح ج در اعظم باشد از زاویه ب ر ح
 و لکن تا قائم نباشد اندر سید زیرا که ح اعظم از نصف دایره است
 پس طعی که بر ثنات ح ج مرسوم باشد در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 قطع واقع شود که بر ثنات ح ج مرسوم باشد و در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 داخل قطعه ب ر ح واقع شود و همانا از اول است
 خطی را که از نقطه سوی قطعه ب ر ح است در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 باشد از زاویه ب ر ح اعظم از زاویه ب ح ج است و در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 رویت لهذا دایره شبیه بعضی مرآت است که در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 رویت مثل بعضی نمی باشد چنانکه مرآت در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 نصف قطره اعظم خواهد بود از رویت رویت در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 منفرجه بودن زاویه ح ه و بیست شعاع ح ج اطول است از نصف قطر دایره که در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 ردیست نصف دایره که مصلوب است و اگر در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه
 در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه رویت در هر دو دایره یک شکل لبتا از م خزینه

آنرا مثل خطی که مستقیم می بیند و همین است مواد ما. **ی** هر که دید پیش و مثل سطح در
 محیط بین دایره فاصل می آید. شد میان قدر مرئی و غیر مرئی و باید که مرکز کوه نقطه آبا سد و تب بصیر و ظاهر است
 که هر گاه نصف در وسط تمام سطح مقابل کرده کشید سهم مخروط شعاعی لا محاله بر مرکز آگذرد و فرض کنیم سطح
 مستوی که بر سهم آب گذشته باشد شود پس این سطح در مخروط شعاعی مثلث آب بر با سازد و
 دایره عظیمه در روده و ضلع آب است بر این دایره را برد و نقطه تماس باشند بلکه که را نیز و حکم تکلیف
 آن از ۳ خزینه اول به سویه راست می باشد بعد رسم کنیم بر قطب عمده که را دره و ح که چون
 سهم است بر مرکز کوه و قطب دایره و ح گذشته است لهذا حکم است از ۶ خزینه اول خط است بر سطح این
 دایره عمود خواهد بود مع مرورش بر مرکز آن و حکم شکل ۱۴ از ۶ خزینه مذکور دایره ح و در نصف دایره
 ح است برد و نقطه از نقطه و اصل میان بر قطر دایره ح که باشد در محل تقاطع است
 که نقطه ط است مرکز دایره ح که باشد و معین کنیم بر محیط دایره ح و نقطه ح که آنجا که افتاد
 و وصل کنیم ب ح را و گوئیم که این خط نیز برابر است که بعد وصل ط ح حاصل میشود مربع است
 مساوی مجموع دو مربع ح ط و ط ب بلکه دو مربع ح ط و ط ب یعنی مربع ح ب
 را حکم شکل عروس پس است برابر باشند و همچنین جمع خطوطی که از ب
 سوی محیط دایره ح کشیده شوند مساوی باشند و چون شعاعات ماسه
 که نیز مساوی اند ازین ممر شعاعی که از ب بیرون آید که را مساوی بر
 محیط دایره ح تماس نشود پس آنچه از کوه بفضله دایره ح که جانب
 افتاده است بشکل همین دایره مرئیست و آنچه جانب ح است

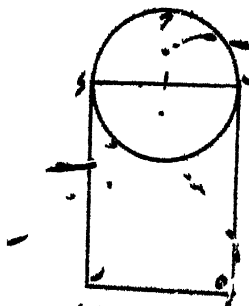

است
 ح ط و ط ب
 ح ب
 ح ط و ط ب
 ح ب
 ح ط و ط ب
 ح ب

انتباه

غیر مرئی است * از آنجا که نقطه از بصیرت است *
 از دو جنب آن بتدریج بعد میشوند و حکم شکل ب آنچه قریب است رویت آن چیزی که
 متباعد می شود بتدریج غنی می گردد ازین جهت هر گاه که نزدیک بصیرت باشد از حسی
 مرئی می گردد و اگر نه از حسی شکل همان دایره و همین سبب است که مردم خود مگر که سمع و قوت
 با وجود کرویّت فرض مسطح میدانند و بر قیاس رویت کوه سطح استخوان مستدرد و مخروط
 سد بر مثل سنطیل نسبت داده می شود و معلوم باد که متن شعاع عمده بصیرت از مرکز
 شعاع اجرام نیره واقع شود فاصل میان منیر و مضطرب آنرا به نام
 نظر که برابر بعد میان مرکز دو چشم باشد نسبت نصف است از آن

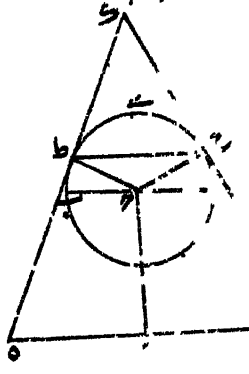
معا از دو چشم و باید که مرکز کره باشد و دایره عظیمه آن سطح و قطرش بتو و بعد میان دو چشم و از بنویس یک محاذی
 و موازی قطرب آن باشد و وصل کنیم ب آن مرکز و چون در آن مساوی و متعاضی مفروض اند این سطح کوه

قائم الزوایا باشد و بسبب بودن دو زاویه ب آن کوه قائمه دو خط ب آن کوه کلاما مساوی
 باشند و معاشعاع هر دو چشم بر نصف دایره ب آن کوه افتند بلکه بر نصف کوه این بود مراد ما
 و برین قیاس هر گاه کوه مضی و کوه مظلم برابر باشند نصف سطح مظلم روشن
 مضی قبول کند و دایره فاصل میان ظلمت و نور عظیمه باشد و سایه که مظلم در

خلاف جهت کوه مضی بر هیت استوانه مستدیره ممتد شود * * * هر گاه قطر کوه اصغریا

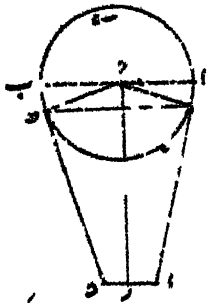
از بعدی که مسان مرکز دو چشم است درین صورت سطح آن کوه از نصف ریاضه دیده نشود
 باید که قطر آن کوه آتب باشد و مرکز آن کوه مابین دو چشم موازی قطرب بود یعنی که اگر میان
 کوه که تراست و مرکز آن خط زخم وصل کرده شود بر قطر آتب عمود ماسد و نیز تم کنیم خروج سطح بستویا
 و اصل میان کوه آتب تا مرکز دایره عظیمه اسطح را حادث کردیم برود آرم از دو عظیمه قدر
 خط سطح و طغیر فاطع ماس دایره مذکوره را بر دو نقطه سطح ط و چون قطر آن کوه تراست از کوه

له زاد و زاویه دایره ط و طخواه حاده باشد و وصل کنیم ح ط که یکم
 شکل یواز مسخر نیز اهل عمود باشند بر دو خط مابین پس زاویه ح ط ه
 قائمن باشند و چون در آنی اربعه اضلاع و زاویه ح ط قائمنی از
 و زاویه ح ط حاده و زاویه ح ط حاده باشد بنا بر ضرورت بودن مجموع
 زوایای ذمیه است اضلاع مثل چهار قائمه و همچنین در ذمیه اربعه اضلاع

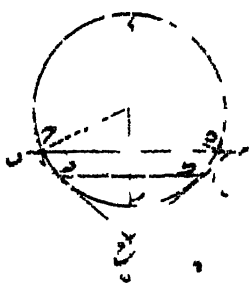
و زاویه ط زاویه ط ح حاده و زاویه ح ط حاده و زاویه ح ط حاده
 دو قائمه بانی مابین فاطع و سطح ح ط که ترا از نصف دایره باشد و سطح ح ط اعظم
 که بران باشد واقع است پس اگر درین هنگام از نصف زاویه ح ط حاده
 باشد که در نیمه اصغر درین حال کوه مظلم هم زیاده ترا از نصف روشن خواهد بود و اگر
 انرا از نصف ح ط حاده باشد که در آن نظر کسی که بر نصف تراست بهیم بدست بعینه شهود باشد
 زیرا که مسوم در کوه را در زاویه ح ط حاده در وسط زمین بود و سطح ح ط حاده
 جانب ح ط حاده است و در سطح ح ط حاده که در سطح ح ط حاده است که آن کوه
 گند است و در سطح ح ط حاده که در سطح ح ط حاده است که آن کوه

در بعد میان دو چشم درین صورت کره اقل از نصف دیده شود و باینجه دائرة عظمی کره و مرکز
 و خط بعد البصرین بمثل ارقام شکل متقدم باشد و خارج کنیم دو خط بیخ و خط مماس دائره
 مذکوره و وصل کنیم حیح ح ط را و ظاهر است که چون آب اطول است از حده دوزاویه حیح
 ح ه ط منفرد باشند و تمام این هر یک ازین دوزاویه بفاصلتین که زاویه ح ط را از زانده
 باشند و قوس ح ط مرئی اصغر از نصف باشند و قوس ح ی ط غیر مرئی

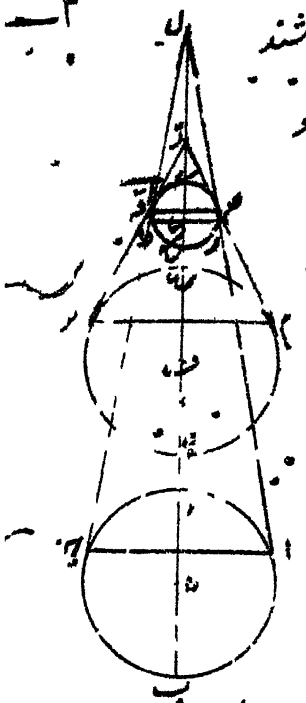
اعظم از نصف و برنیقیاس اگر کره مضی اصغر باشد و کره مظلم اعظم
 درین صورت کره مظلم کمتر از نصف بروشنی گیرد و سایه آن بخلاف جهت
 که آفتاب بانفراج ممتد شود و چند آنکه دور رود بیست مخروط ناقص

ادسع گردد. * یو * هرگاه بصرا قریب کره سازند دید مسیو ازان کره کمتر
 ازان مقداری که اول دیده شد در حالت دوری بصرا ازان کره و مظنون میکنیم که اعظم گشت نسبت
 بنظر سابق و باید که امر کزه باشد و ب نظر وصل کنیم آب را و توضیح کنیم سطحی مسوی که برابر از زواید
 اخراجش در کره دائره ح ه طه عظیمه حادث گرداند و بیرون آریم دو خط شعاعی سطح که دائره
 را بر دو نقطه ح ه مماس باشند و وصل کنیم ح ه را و گوئیم که هرگاه بصرا بعدت باشد از کره بقدر
 ح ه مرئی گردد و قطر مرئی آن ح ه باشد بعده قریب تر سازیم بصرا ازان کره در درین حالت
 بصرا نقطه ح باشد بر سهم آب و خارج کنیم دو خط شعاعی ح ط ح ی را مماس دائره بر دو نقطه ط ک و
 مرور است که ط ک از دو نقطه ح ه بجانب زواید واقع شوند چه اگر بر ح ه ممابتن شوند بعد وصل دو خط ح ه
 لازم آید که دوزاویه اب ح ه یکجک شکل یواز ۳ خزینه اول قائمه باشند پس بی روی بود با وجودی که کل و
 خاندان خلف است و همین حال در دوزاویه اب ح ه باشد و وصل کنیم ط ک را که احتمالاً بر ازی ح ه باشد
 و درین بین کره بقدر ط ک که کمتر از ح ه است مرئی گردد و قطر مرئی

درین هنگام ط ک است و بیرون آریم ح ط ح ی را تا
 بعد از چشما بر و نه ط ل م ملاقی شوند کوهنیم که اکوب
 ن م ط ک در روبرو متساوی اند بنا بر اسعاد و در روت
 که ل ح م است و ح ه که جزو ل م است از ط ک اصغر است تا ایستای
 مینند که سبب قریب کره اعظم گردید و هو انرا در ...
 اعظم باشند کره مکرر اصغر از زانده از ...

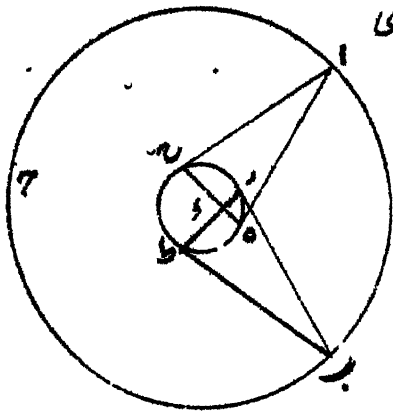
و بجانب دیگر ظل مخروطی چنانچه پس اگر کره درخشنده از کره مظلم قریب تر شود زیادتی
 بر آن مقدار پیدا کره مظلم را روشن گرداند و مخروط ظلی پیدا سازد که قاعده و شبیهش اصغر
 از مخروط اول باشد و باید که کره اعظم درخشنده ابرجی باشد و کره صغری بگرد زح طبعی
 بر مرکز و وصل کنیم میان دو مرکز خط مستقیم و بیرون کنیم که ترا از هر دو جانب تا بآل و خارج کنیم دو
 از خط را که بقوت شکل بر از ۳ خزینه اول هر دو کره را بر نقاط آن خط مماس باشند

بنابر صغر کره زح طبعی و وزاویه ناح طبعی اقل از دو قائمه باشند لهذا این دو
 خط مماس اگر از جانب زح خارج کرده شوند ضرورتاً در یک نقطه ملاقی شوند
 چون بکلم شکل از ۳ خزینه اول ل زل طول آل در مساوی اند لهذا
 دو خط زح موازی باشند و خط بآل بر هر یک از اینها عمود باشد پس طاقاً
 دو خط آل حل نباشد مگر بر نقطه از خط بآل و ل زح مخروط ظل کره زح طبعی باشد
 زیرا که بعد میان مرکز و مرکز کره ابرجی قدری که باشد بقدر قریب تر سازیم
 ره ابرجی را از کره زح طبعی و درین هنگام آن کره موسع باشد بر
 مرکز نوعی که نقطه بآل باشد و خارج کنیم دو خط مماس که

مماسی باشند و کره موسع زح طبعی را بر چهار نقطه مماسه که دو نقطه مماسه
 از دو نقطه زح جانبی واقع شوند چه اگر جانب ج افتد و دو خط مذکور قاطع باشند نه مماس و اگر
 بر خط منطبق شوند لازم آید که دو زاویه مرکز از یک و همچنین دو زاویه مماس که هر دو
 قائمه باشند این خلف است و خارج کنیم مماسه که لا با بر سهیم بآل بر نقطه ملاقی شوند و ضرورتاً
 این ملاقات میان دو نقطه بآل باشد پس درین هنگام هویدا گشت که بسبب قریب کردن غنایم از کره
 زح طبعی بقدر صحیح که زیاده از زح طاساک در صورت بعید بودن آن دیده میشود و بدین
 قطر و سهیم مخروطی اصغر است از قطر و سهیم مخروط ظل طاعت مراد ما است
 هر گاه بصیر بر محیط دایره متحرک باشد و کره اندرون آن دایره بانطباق مرکز واقع شود پس
 آن کره در هیچ اوضاعی متساوی برده میشود و باید که محیط دایره ابرجی باشد بر مرکز
 این طکره در جوف دایره که مرکز آن نقطه است و اول فرض کنیم بر محیط این دایره بصیر
 را آید بر آن نقطه آید که از آنجا که در بعضی است قطر مماسی که از آنجا یا شده
 کنیم که هر دو نقطه مماسه را از آنجا که در خط طبعی است

دائرة كره را با این بار فطر مرئی زط باشد گوئیم که زط هج بر او اندازد زیرا که هر چهار خطوط خاصه برابر اند بنا بر مساوات مربع هر یک مر سطح مجموع نصف قطر دو دائرة را در تفاضل آنها و نیز دو زاویه آب مساوی اند بر تیسای انصاف آنها که بعد تویم وصل خطوط آده هج آب و خط آب ظاهر است پس چون دزد و مثلث آه ج با زط دو مساق و بک زاویه میان آنها مساویست دو مساق و زاویه آنها المذاهج زط متساوی باشند و همین مراد است و نیز معلوم باد که اگر مرکز کره بر محیط دائرة متحرک باشد و بصبر بر مرکز ساکن بود درین صورت هم فطر کره همیشه برابر مرئی گردد چنانچه اظهر است * * *

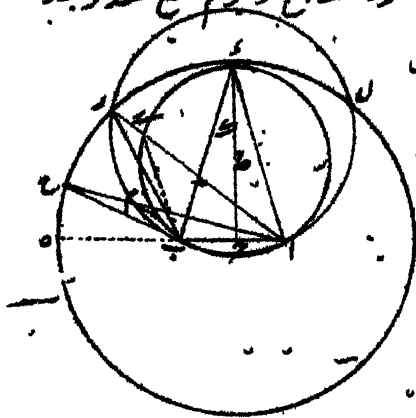

یخط * * هر گاه بر منصف خط مسقیم آب که فقط آه است بر بقعی که زیاده از ج آب باشد

دائرة رسم کرده شد و از ج بر خط آب عمود تا محیط بر آید و نیز خط آب از جانب با تلا بر اسفامتش خارج شده تا محیط بنقطه منتهی شود گوئیم که اگر بصبر بر نقطه ج باشد خط آب مناسب از بعد بعایت طول خود دره خود هر چند که بصبر از ج بر محیط دائرة جانب متحرک شود خط آب بتدریج در سمت فقیر گردد ما آنکه اگر بصبر نقطه رسد خط مذکور چون نقطه مرئی گردد و باید که ما سن و ه دو نقطه زمین کنیم و موصل گردانیم خطوط آب و آه بآن آه ج را و گوئیم که زاویه آب اعظم است از زاویه آه ج و این را ما با علم است از زاویه آه ج بر آنکه هر گاه رسم کنیم در مثلث آب دائرة نیز شکل را از مخریفة اول ضرورتست که مرکز آن بر محیط کوه باشد و آن نقطه ج است و نیز در آن نقطه ج است و بر محیط کوه از خط ج تا قی اند این خط بر مرکز هر دو که است است لهذا گوئیم که هر دو کوه در این دو دائرة بر نقطه ج است ما با علم است از زاویه آه ج بر آنکه هر گاه رسم کنیم در مثلث آب دائرة نیز شکل را از مخریفة اول ضرورتست که مرکز آن بر محیط کوه باشد و آن نقطه ج است و نیز در آن نقطه ج است و بر محیط کوه از خط ج تا قی اند این خط بر مرکز هر دو که است است لهذا گوئیم که هر دو کوه در این دو دائرة بر نقطه ج است ما با علم است از زاویه آه ج بر آنکه هر گاه رسم کنیم در مثلث آب دائرة نیز شکل را از مخریفة اول ضرورتست که مرکز آن بر محیط کوه باشد و آن نقطه ج است و نیز در آن نقطه ج است و بر محیط کوه از خط ج تا قی اند این خط بر مرکز هر دو که است است لهذا گوئیم که هر دو کوه در این دو دائرة بر نقطه ج است

استدلال

و چون این خط را بر سطح زمین یا سطحی دیگر منطبق کردیم و در این جهت ضرور شد که این دایره خط آح را بر سطح منطبق کند و بعد

و وصل به سطح این بیان گذاشته بودیم که در آن زاویه از ب اعظم است
از آنجا که خط آح با خط آب اگر از ح دیده شود خود تر نماید از آنکه
از پسین تصاویر رویت آب بتدریج خارج ثابت گشت و نیز گوئیم که
هرگاه بصیر نقطه باشد خط واصل میان آه آه ب یک خط
مستقیم باشد و زاویه رویت درین وقت بالکلیه منعدم میشود
پس خط آب عند الرویه نقطه منطوق گردد * ک

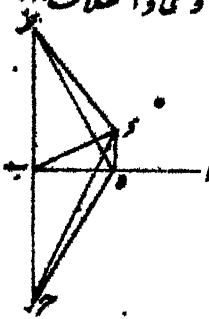
هرگاه خط شعاع بصیر بر زاویه سطح مستقیم الخطین افتد و بر سطح آن زاویه عمود باشد در خصوصیت
آن زاویه بر پشت خود مرئی گردد یعنی اگر قائمه باشد قائم مرئی گردد و اگر منفرجه باشد منفرجه و اگر
حاده باشد حاده مانند زاویه آب ح که خط شعاعی آه ب بر آن عمود است و خارج کنیم آه ب یا
از جهت آه ب تا آه و بگردانیم هر یک از ب ح به آه مساوی و وصل کنیم آه آه را پس اگر زاویه
آب ح قائمه باشد آه نیز قائم باشد و دو خط آه آه مساوی باشند و اگر زاویه آب ح
منفرجه باشد زاویه آه ح حاده بود و آه اطول باشد از آه و بالعکس بالعکس من بعد آن وصل کنیم
خطوط شعاعی آه ح را و بنا بر عمودیت آه ب و مساوات آه ب آه این سه خطوط
شعاعی هم مساوی باشند و ازین سبب دو عمود خارج از آه برد و خط آه آه بر منصف
آنها افتند و یک شکل متقدم دو خط آه آه از نقطه آه بقایت طول خود دیده شود پس اگر آه آه متساوی
باشند مساوی نهاد دیده شوند و ازین جهت دو زاویه آب ح آه که در جنب خط آب ح حادث اند نیز
مساوی دیده شوند پس قائم نمایند و اگر آه اطول باشد از آه در رویت هم چنین باشد و زاویه
آب ح که وترش اطول است اعظم دیده شود از زاویه آه ب آه ازین جهت که اضلاع آنها
مساوی اند و از دو جنب خط مستقیم یا خط مستقیم حادث اند پس اعظم منفرجه دیده شود و اصغر

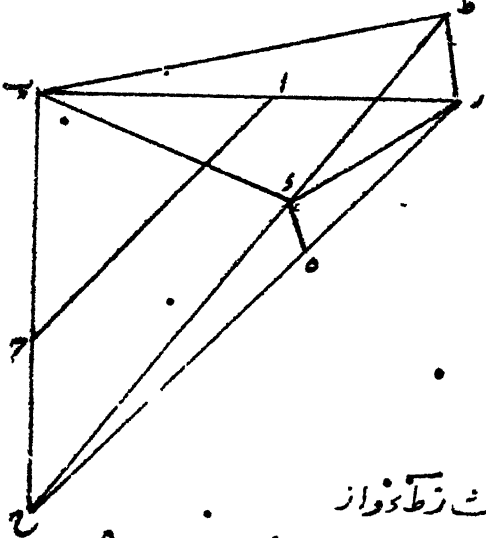
حاده و همچنین اگر آه اصغر باشد زاویه آب ح حاده دیده شود و آه ب منفرجه و همین
که هرگاه خط شعاعی بر سطح زاویه عمود نبود لیکن سطح مستقیم

میان این خط شعاعی و ضلعی از دو ضلع زاویه بر سطح زاویه باشد در صورت هم زاویه است
نور دیده میشود و باید که زاویه آب ح باشد و خط شعاعی آه ب و سطح واصل میان آه ب و قائم است
بر سطح زاویه آب ح گوئیم که زاویه آب ح از نقطه آه بر پشت خود نماید و بر آهیم از روی ضلع آه ب

عمود و عمود و خارج کنیم تا آنکه دیگر دایره باشد مثل با و وصل کنیم دو خط و نیز پس مساوی و اختلاف آنها
 بر حسب بودن دو زاویه ای که با و ر قائمه و منفرجه و حاده خواهد بود مثل شکل مقدم
 و وصل کنیم دو شعاع عمود را پس اگر عمود متساوی باشند دو خط شعاعی
 عمود بر نیز متساوی باشند و زاویه رویت و نره عمود که دو زاویه عمود
 و عمود متساوی باشند پس دو زاویه ای که با و ر متساوی و قائم مرئی گردند

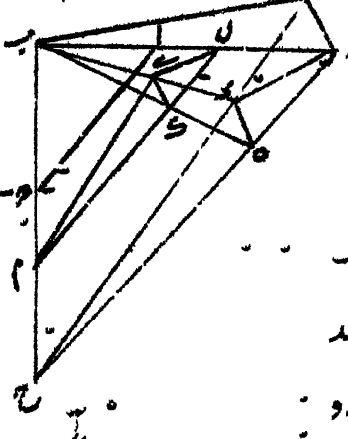
اگر عمود طول باشد ظاهر است که زاویه رویت آن نیز اعظم باشد و اگر اقصی باشد زاویه رویتش اصغر
 لهذا زاویه ای که منفرجه یا حاده صریح باشد مرئی گردد و هو المراد و باید دانست که مثلث با عمود حادث
 از اجانبه خط شعاعی و یک ضلع اصل زاویه عمود و عمود مسمی است مثلث شعاعی **ب ا ب**
 هر زاویه که مثلث شعاعی بر سطحش قائم نباشد بلکه جانب زاده به مائل بود درین صورت آن زاویه
 اعظم دیده میشود از اصل هیت خود و باید که زاویه ای که با و ر باشد و نقطه بصیر و آب و مثلث شعاعی
 مائل بر سطح زاویه ای که خارج کنیم سطح مثلث ای که با و ر جهت آید و بر آید چنانکه نقطه بصیر است عمود
 عمود بر سطح مخارج مثلث ای که بقوت شکل اندازه خزینه اول و خارج کنیم از نقطه خط زح عمود
 آید و بیرون کشیم با و ر تا این خط موازی را بر دو نقطه از ح ملاقات کنند و قائم سازیم از
 نقطه ز بر سطح مثلث ز با ح عمود ز ط و ظاهر است که دو عمود ز ط و عمود ز ح بر خط زح نیز عمود

باشند و وصل کنیم ح را و خارج کنیم از ا تا بر نقطه ط
 با عمود ز ط ملاقات کند و وصل کنیم ط ب ز و را من بعد
 آن گوئیم که مثلث ز ط ب بر سطح ز با ح قائم است
 پس اگر بصیر بر نقطه ط باشد زاویه ای که با و ر مانند هیت خود
 دیده شود بکلی شکل مقدم ولیکن چون بصیر بر هیت اعظم
 دیده شود از هیت خود زیرا که از نقطه ح و ترا این زاویه که

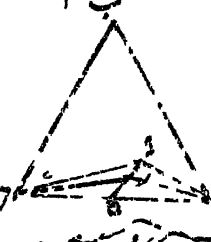
زح است اقل و وجهه میشود بنا بر عطف زاویه زح خارج از مثلث ز ط و ز و
 نقطه ط و همین و ترا اقصی دیده میشود بنا بر صغر زاویه ز ط ح داخل همان مثلث *
 هرگاه سطح مثلث شعاعی ز با ح بر سطح زاویه مائل بود و بصیر بر هیت خط با ح شعاعی متحرک باشد
 مقدار مرئی محتلف نگردد و ترا اثبات مدعا اعاده شکل مقدم کرده گوئیم که همچنانکه زاویه
 ز با ح از نقطه مرئی میگذرد بران مقدار از نقطه ای که بر خط شعاعی با ح هیت دیده شود

تیم خطه تب را و بیرون آید بر سطح نقطه سیم بر سطح مثلث زنج عمود است و چون سطح مثلث در تب قائم است
بر سطح مثلث زنج است یعنی که بر خطه تب نیز عمود باشد و از نقطه ک خط عمود موازی زنج کشیم تا دو

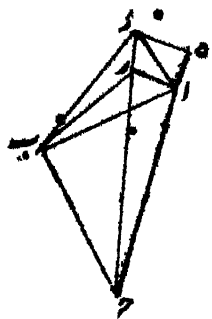
ضلع زنج تا سطح را بر دو نقطه آتم قطع کنید و وصل کنیم به آتم یعنی عمود را
و گوئیم که زاویه لی یعنی برابر زاویه زنج و حادث گردد بزرگ
بسیب قیام دو عموده است یعنی که بر سطح مثلث زنج اضلاع دو مثلث
زنج لی یعنی موازی باشند و سطح مثلث و سطح سطح این بر دو
مثلث را قاطع است لهذا دو فصل مشترک زنج یعنی موازی باشند
و همچنین دو خط زنج لی موازی اند پس بکم شکل با ازا خزینه اول دو

زاویه زنج یعنی مساوی باشند و هر یک از زنج و لی که و تر زاویه تب اند مساوی مری گردند
ازین جهت زاویه تب از دو نقطه یعنی مساوی الرویه باشد * **الم** - هرگاه وضع بهر از زاویه نوبی
باشد که عمود مخرج از بهر بر سطح زاویه میان دو ضلع زاویه باشد گوئیم که این عمود هر چند قصیر باشد زاویه
اعظم تر مری گردد تا اگر قصیر در سطح زاویه رسد از نهایت عطف رویت نظون شود که بر دو
ضلع زاویه متصل واحد شده خط مستقیم شدند و اگر چه زاویه حاد الحوا باشد شلا زاویه اب
است و آن نقطه بصرد عمود خارج از سطح بر سطح زاویه اصل عمود مری و نوبی و عمود مری
و وصل کنیم تا آتم را پس اگر نقطه بصرد عمود عمود جانب عمود متنازل شود تا آتم آتم
در بصورت آنچه مقدار زاویه اب عمود از نقطه آتم دیده شود اعظم باشد از آنچه از نقطه
دیده شود و وصل کنیم آتم را و چون ظاهراست که جمیع زاویه آتم اعظم است
از جمیع زاویه آتم لهذا آتم از نقطه آتم دیده شود و از نقطه آتم طول
رویت زاویه نایب رویت در ترست پس از نقطه آتم زاویه تب اصغر دیده شود

از آنکه از نقطه آتم اگر بصرد نقطه رسد بسبب بودن در سطح زاویه بر دو

نقطه اب ب ب متصل واحد نماید و هو المطلوب *
نوعی بر سطح زاویه بخلاف جهت زاویه مائل باشد درین صورت آن زاویه
رویت خود اصغر دیده شود و اندک زاویه اب است باشد و تر تا با هم نایب
نیز از آن عموده بر سطح زاویه در صورتی که خط عمود بر سطح زاویه آتم
بر آتم بر آتم خط عمود بر سطح زاویه آتم در صورتی که زاویه آتم
بزرگتر از زاویه آتم باشد

قیام عمود بر مثلث و در بر سطح مثلث آب ج قائم باشد و یک ششم
از نقطه آ در سطح مثلث و در خط اند موازی عموده که پس از نیز بر سطح
مثلث آب ج عمود باشد و وصل کنیم بر آنجا را در این صورت گوئیم که اگر
بصر بر نقطه زمی بود زاویه آب ج حکم شکل گمان از زاویه آ در خارج عظمی است

خود دیده میشود ولیکن چون بودن بصر بر نقطه آ از زاویه آ و ج داخل صغری دیده میشود پس اصغر نماید
چنانچه ظاهر است و نیز معلوم باد که هرگاه بصر بر سمت خط و ب متحرک باشد در روت قدر زاویه آب ج تفاوت
روشنتر و بمثل آنکه از دیده میشود و برمانش مثل برمان شکل آب است چنانچه با دنی مائل
ظاهر است **الو** هرگاه سطح مثلث شعاعی بر سطح آن زاویه خلافت

جهت زاویه مائل باشد و از نقطه بصر عمودی بر سطح نخرج زاویه افتد پس هر چند که بصر از سطح نخرج زاویه
قرب تر باشد زاویه خرد تر می گردد تا اگر بصر بر سطح زاویه رسد آن زاویه باعتبار روت بالکل منعدم
شود بنا بر حسب یک ضلع ضلع دوم را و اعاده کنیم شکل متقدم را سوای دو خط آ ز ب گوئیم که اگر بصر بر عموده
از آن موازی شود و تا آید در این صورت زاویه آب ج اصغر دیده شود از آنکه از نقطه آ زیرا که هرگاه وصل کنیم
آ ز ج بر زاویه آ ز ج اصغر از زاویه آ و ج حادث میشود از خط آ ج یعنی زاویه آب ج اصغر می گردد اما اصغر
بودن زاویه آ ز ج از زاویه آ و ج برای آنست که هرگاه بقوت شکل آب از مخرینه اول بر مثلث آ ز ج

دائره آ ج رسم کنیم و بر آن خط آ ج را تا محیط دائره مرسوم را بر نقطه

ح ماطی شود و وصل کنیم آ ج را پس حکم شکل ب ط از مخرینه اول و زاویه

آ ج ح که در نقطه واحد دافع اند مساوی باشند و زاویه آ ج ح

داخل در مثلث آ ج اصغر است از زاویه آ و ج خارج آن پس زاویه

آ ج نیز اصغر باشد از زاویه آ و ج و اگر بصر بر نقطه آ باشد ضلع آب سائر

ضلع ب ج شود و زاویه که از احاط این دو خط مرئی میشد بالکل منعدم شود

پوشیده نمائیم که از میان جمیع اشکال از گمان این شکل واضح است که روت

هر زاویه مثل هر زاویه نسل هر زاویه حقیقیه ممکن است یعنی هر حاده صغیره را مثل قائمه بلکه مثل منفرجه نیز

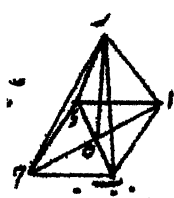
توان دید و هر منفرجه کبیره را مثل قائمه بلکه مثل حاده صغیره احساس توان کرد **الو** هرگاه بصر

بر عمودی باشد که از مقطع دو قطر مربع بر سطح مربع قائم بود در این صورت هر چهار ضلع

مربع و کعبه می آید و در این صورت هر چهار ضلع مربع باشند و در قطر متقاطع

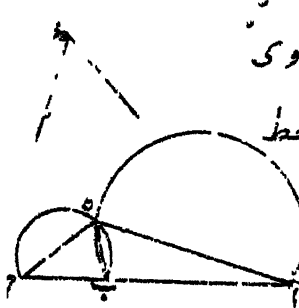
مربع و کعبه می آید و در این صورت هر چهار ضلع مربع باشند و در قطر متقاطع

ن آنجا که بر نقطه و عمود قائم از آن بر سطح مربع و در بصر نقطه آن دو وصل کنیم خطوط از آن ب ز و ج و چون
 نصاب دو قطر برابرند و ز و ج مشترک و زاویه قائمه لهذا چهار خطوط واحد مذکوره برابر باشند و بسبب
 برابری آنها و برابری اضلاع مربع ز و ای بی رویت هر چهار اضلاع متساوی باشند .

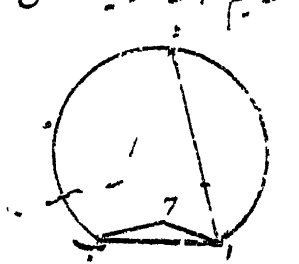
پس اضلاع متساوی دیده شوند و بر تقیاس دو زاویه از ج و ب آن که زاویه رویت قطر
 ندانند متساوی باشند لهذا دو قطر و هر چهار زاویه این نیز متساوی می گردند **الح** **ب** **ج**

نخواهیم که موضعی معین کنیم که از آنجا دو خط مستقیم مختلف الطول که متصل واحد باشند بز زاویه مفروضه
 ماده متساوی می گردند و باید که دو خط آ ب ج باشند و زاویه جاده مفروضه در رسم
 نیم بر هر یک از خط آ ب ج دو قطعه آ ب ج و ب که زاویه ج را قبول نماید بقوت شکل آن
 ز م و ضرور است که این دو قطعه بر نقطه ه متقاطع شوند پس ه موضعی مطلوب باشد زیرا که
 مرکز بصر بر ه بود و خطوط اشعاعی ه آ ب ج بر آیند زاویه رویت آ ب ج در قطعه آ ب

واقع شود و زاویه رویت آ ب ج در قطعه آ ب و این هر دو زاویه متساوی
 اوید که اندک آ ب ج از ه متساوی می گردند و همچنین اگر دو خط
 ر که متصل واحد نباشند بلکه محیط بز زاویه در بیرون است اگر جانب
 زاویه بر آن دو خط دو خط بر هیچ مذکور فایم سازند هم معلوم است

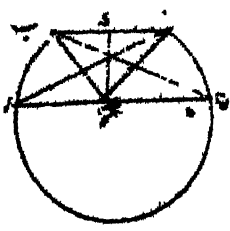
عاصلی گردد **الح** **ب** **ج** می خواهیم که موضعی را بیابیم که چون بصر در آنجا رسد
 بصر بقدر جزئی با اجزای مفروض خود دیده شود بشه طینه آن جزء از آن قبیل باشد
 امکان قسمت زاویه بر آن جزء باشد مثلا مبصر آ ب ز بعد از آن دیده میشود میخواهیم
 کل آن مبصر را بقدر راست به بنام بصر بر خط آ ب قطع کنیم که زاویه مثل

ربع را آنجا قبول کند و آن قطعه آ ب باشد پس از محیط این قطعه قدر
 همیشه با اندازه بصر خود دیده شود زیرا که زاویه آ ب ج در هر جا که
 در قطعه واقع شود مثل ربع زاویه آ ب ج باشد و هو المراد **ب** **ج**

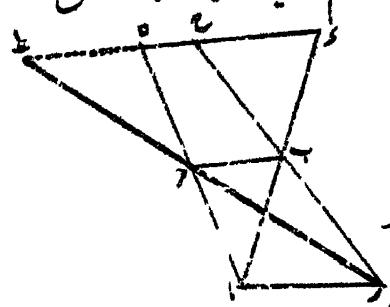
ن در راه خط اشعاعی بر وسط مقدار عمود باشد و بصر به خط موازی این مقدار باشد پس
 ممکن است که به برین خط حرکت دهیم تا جائیکه آنجا آن مقدار بقدر جزای جزای مفروضه
 خرد در راه بصر حرکت کند آنجا ممکن الحصول از زاویه باشد و باید که آب متساوی باشد که
 خود سفایز در منتصف آن عمود است و آب از اوید رویت آن و

مجموع برابری است که در این صورت حاصل می شود

اگر آب کند که رویت آب بدان جزو مطلوب است و ضروریست که این نقطه
 را بردارد و نقطه آن قطع کند پس اگر بصیر متحرک شده تا نقطه یا در نزد آب بقدر

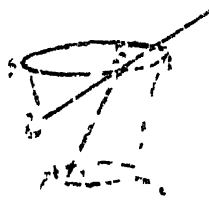
مطلوب بیند زیرا که بعد وصل آه آب به آب آزاد و زاویه رویت بقدر جزو مطلوب حاصل میشوند
 * هرگاه بصیر متحرک باشد بر خط مستقیم متظنون میشود که مبصرات قریبه خلاف جهت حرکت
 بصیر متحرک اند و مبصرات بعیده متظنون میشوند که بسبب حرکت بصیر میروند و باید که اول بصیر نقطه آب باشد
 و بشمار مبصر قریب و در مبصر بعید که هر دو بیک زاویه آه مرئی میشوند بعد بصیر از نقطه
 آب بر خط آن تا حرکت نمود و از نقطه آه و خط شعاعی آب زخم بر آرم و ظاهر است
 که خط آب ملاقی شود خط آه را بر نقطه ح قبل اخراج آه با بعد اخراج آن از جانب آه
 و زخم ملاقی نشود مگر بعد اخراج فقط پس اگر بصیر حین حرکت خویش قاصد رویت قدر آب بالذات
 باشد و تبعا بالعرض شعاع بر آه نیز افتد به پندار غلط خود معلوم نماید که آب بقدر زخم مختلف
 شده چرا که حین بودنش بر نقطه آه محاذی می دیده میشود

و حین بلوغش بر نقطه آه محاذی نشد نقطه ح است و اگر قصد بالذات
 جانب آه مگردد و جانب بعید تبعا بالعرض پندار آید که آه بقدر
 آه از آب مقدم حرکت نموده است این نیز بمنجمله اغلاط حس

ب

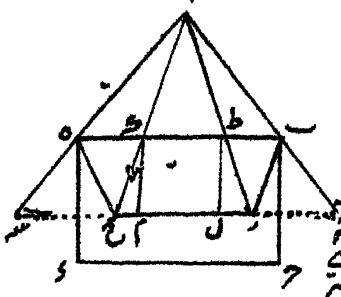
بصیرت * هرگاه مبصر می در سخن آب باشد و بصیر در هوا در صورت
 مبصر اعظم مرئی مسکود از نفس خود بمان بعد که در هوا باشد و فرض کنیم بصیر را فقط آه در هوا و آه در سخن آب
 و زخم قطر مرئی مبصر و وصل کنیم شعاع آه در حالیکه قاطع یا سطح آب را بر دو نقطه ط و ک و خطا بر است که اگر
 از نقطه آه تا رگمی ملو از هوای بود بصیر زخم بزاد و زخم مرئی می باشد و لیکن چون از دو نقطه ط و ک است
 که نسبت هوا غلظت دارد هر دو خط شعاعی مذکور سرد و نقطه ط که منگد سرد و در آب نفوذ نماید نسبت
 دو خط ط آل کم و بکم انکشاف پنجم زطلح کم دو زاویه الفط دیده می رسند جانب هم و هرگاه تا نظر قصه
 که جمیع آه را ببیند ضرورت افتد که شعاع اط را جانب آب حرکت دهد تا از نقطه ط بگذرد

این شکل در صورت
 در واقع است

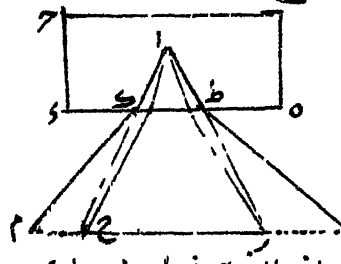
بنقطه رطوبتی گردد و شعاع آه را جانب آه حرکت دهد تا از آه ننگد به نقطه ح
 گذرد پس زخم در آب از زاویه آه دیده میشود که بکم است از زاویه
 زخم که زاویه مواست پس زخم اعظم دیده شده بقدر شعاع آه

و هو المراد من **العلم** **المعراج** بقدر آب باشد و مبصر در هوا سفردیده میشود از آنکه تصور در هوا باشد
 بهمان بعد و باید که بصیر نقطه آب باشد در شش آب که آب در دست و زح مبصر و وصل کنیم دو خط آراج را در آن
 حالیکه قاطع باشند سطح آب را بر دو نقطه ط و ح و چون نفوذ شعاع از جسم غلیظ بر قوس است از جهت
 دو شعاع اط که منکسر شده خلاف جهت سهم معطوف شوند و زح را بعد از آراج بر آن ملاقات
 کنند پس هرگاه از منفذ و نقطه ط که مجموع زح هم زیاده از زح مرئی میگردد تا نظر بخوبی آید
 فقط زح را بنید اینها دو شعاع اط که را جانب سهم بتدریج حرکت دهد

تا دو شعاع او است منکسر شده بدو نقطه زح رسند در این صورت زاویه
 ه است که زاویه رویت زح است اصغر باشد از زاویه رویت آن که
 زح است چنانکه همین بعد بصیر در هوا باشد **لد** **ص** هرگاه مبصر

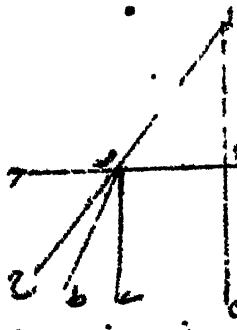
در قعر ظرف باشد و ارتفاع ظرف مانع از آن گردد پس اگر در آن ظرف چندان آب پر کنند
 که سطح ظاهری آب مرئی گردد در این صورت مبصر غیر مرئی که در قعر ظرف است دیده شود مثلاً آراج
 ظرفی خالی از آب و مبصری در قعر آن و نقطه بصیر بوضعی که فضای آراجی بیند لیکن ارتفاع

بآمانع ایضا است زیرا که خط شعاعی زح در هم مستقیم است
 و هرگاه ظرف را از آب پر کنند ظاهر است که همین خط زح شعاعی جو
 سطح آب است و از ط منکسر شده در آن نفوذ کند و تا نقطه پس از آن
 مر مبصر دیده شود و حجب آب را داخل نباشد **له** **و** زاویه انعطافیه همیشه اصغر میباشد

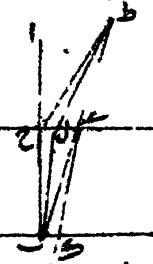
زاویسی بقدر صغرها عدد از خط شعاعی مستقیم و باید که نقطه آب بصیر باشد در هوا و زح
 مستقیم است و از سهم شعاع که بر سطح عمود است دو خط شعاعی تا قدر استفا
 و سطح صغرها منکسر نافذ پس گوئیم که زاویه ط زح که انعطافیه است اصغر است از
 و زاویه سهمی را زاویه سهمی بقدر صغرها که قاعده است از آنکه شعاع مستقیم است و برابریم
 حد است و از سهم که در میان کنیم همیشه از استقرا و مجرد شده است که هر مبصر بر خط زح
 است و در این صورت و هر چند که قاعده را بتدریج طولانی شود مستقراست که از ط جانب است
 را در هر دو طرف ظاهر میشوند و در این صورت مستقیم است و در هر دو طرف زح
 است به حسب تعظیم و زسب و تعظیم زاویه سهمی و شعاعی از هر آبیه انعطافیه که در است که در
 بین آن حادثه می باشد و آنرا قاعده و سهمی معلوم است که انعطافیه را زاویه از شعاع آن

هر قدر بعد هم در بر سبیل تا من است چه ظاهر است که اگر تو در دو چند شود زاویه و آرد شعاع از دو
 چند خود نشود و نیز معلوم باد که چنانکه زاویه و آن در حد تعاطف خود بقا نماند و تغییر پیدا میکند و زاویه انعطاف
 در حد تعاطف خود بقدر زاویه است یعنی زاویه و آن در حد تعاطف و همین سان در حد تعاطف مثل آن
 نکرده پس بزاید این هر چهار مقدار بر یک نسبت است از جهت چون برای زاویه و آن در حد تعاطف آن
 هر اضغافی مساوی ممکن بگیرند و برای زاویه ط آرح و خط و زا اضغافی دیگر بشمار و اصل در حالت زیاد
 و نقصان و مساوات اضغاف زاویه و آن با اضغاف زاویه ط آرح

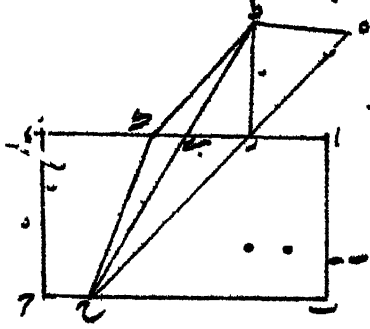
مثل حالت زیادتی و نقصان و مساوات اضغاف شعاع از با اضغاف
 قاعده و آن خواهد بود پس بکم مقدمه که در تبصره هر چهارم خزیه
 اول مذکور است نسبت زاویه و آن سوی زاویه ط آرح چون نسبت از

سوی و آن خواهد بود و بعد تفصیل نسبت فضل و آن زاویه مذکوره سوی زاویه ط آرح چون نسبت فضل و خط
 مذکور سوی خط و آن باشد و آن در جهت که هر دو تفاضل یک مقدار نسبی باشد نسبت دو اصل خود
 و همین است مراد ما * لو * هر گاه قدر مبصری بر سطح آب عمود باشد پس در شعاع آن قدر که در
 آب غایب است اصغر نماید از آنکه بهین بعد دیده شود در هوا چنانچه قدر آب بر سطح آب
 که منشعب است در جهت عمود است و آن از ان میان آب و آن نقطه بعبر پس اگر آب نمی بود قدر آب
 بر زاویه ب ط آح مستقیمی دیده میشد بر سمت بی از سطح آب در هر گاه شعاع در آن
 بر نقطه بی رسد جانب و آن منکسر شده تا که رسد درین حالت شعاع ط آح دیده میشود
 و ظاهر است که با وجود آب بی انکسار ضلع نقطه بی مرئی نشود لهذا شعاع منکسر که بر بی
 رسد ضرور است که محل انکسارش میان بی ح باشد و آن نقطه آن

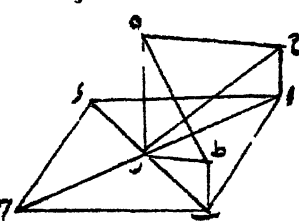
است پس بی ح در آب از زاویه بی ط آح دیده میشود که اصغر است از زاویه بی ط آح
 بی ط آح پس ثابت گشت که بقدر اقتضای زاویه بی ط آح قدر آب در
 آب اصغر دیده شود * ل * هر گاه مبصری مستقیم بر سطح آب عمود نیز در جزوی از ان
 در آب باشد و جزوی در هوا در بحالت چنان مستقیم شود که مبصر را مستقیماً آید
 و هوا منکسر شده محیط بر زاویه منفرجه گشته است فرض کنیم سخن آن را آب جزوی در مبصر مستقیم
 و آن که بر زوای از ان در هوا است و جزوی از آن در آب و ط آح گوئیم که اگر کل ح در هوا
 می بود بر زاویه آح دیده میشد و هر یک از آن جزوی از آن جزوی در هوا و زاویه ط آح که در

جزو زاویه اول اندر می می کشند و لیکن چون میاید ای آب است ضلع ط ای منکسر شود و با این دو نقطه
 باح منتهی گردد لهذا ضلع منکسر که بر ح گذرد جای انگنارش میان سی و بود مثل ک و محل انکار سائر

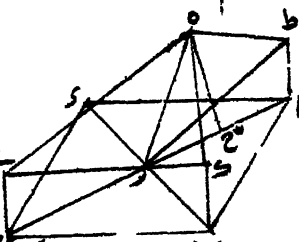
اجزاء از ح میان دو نقطه ز ک باشد پس ز که با ضلع مستقیم
 دیده میشود در سمتی نماید و از ح که با ضلع منکسر دیده میشود از
 زه سمت دیگر نماید لهذا در اجسام اختلاف سمت مظنون شود
 و از ز ح محیط بزایه نماید و چون بک شکل له ثابت است که زاویه

انقطاعی بعد قائمه غیر سد لهذا بعد طرح زاویه انقطاعی زاویه مظنون منفرجه می شود و هو المراد به ل ح *
 بر عود قائم بر سطح افق یعنی سطحی که قامت بران قائم باشد از جمیع سموت مناظر قائم دیده میشود مثلاً سطح آب و
 افق است و از عود قائم بران سطح و ح ا قامت ناظر و وصل کنیم از ح ح را و چون آه از
 بر یک سطح قائم اند لهذا ظاهر است که هر چهار ضلع ذی اربع اضلاع از ح در یک سطح باشند
 بلکه دو مثلث از ح در یک سطح واقع شوند و شعاع ح از ح که بر عود می افتد
 بضرورت عود مذکور حاجب خط از ح شود که بر استقامت از بر آمده است

لذا خط ه از قائم دیده شود و برین قیاس اگر قامت ناظر ط آب باشد بعد
 وصل ط از ط از نقطه ط عموده از بر استقامت خط ب ز مستقیم دیده
 و قائم نماید و برین پنج از سائر مواضع * ل ط * هرگاه خط مستقیم

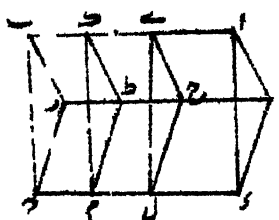
بر سطح افق مائل باشد فقط از دو سمت قائم دیده میشود و از باقی سموت مائل فرض کنیم سطح
 افق را ا ب ح و ه از خط مائل بران و خارج کنیم از نقطه ه بر سطح افق عموده ح و وصل کنیم ح را
 و بیرون کشیم آنرا از هر دو جهت تا آ پس اگر ناظر از سمت آ خواه خط ه از مائل را نگر مظنون
 شود که این خط قائم است از جهت آنکه قامت ناظر همیشه بر سطح افق قائم است چون بر دو

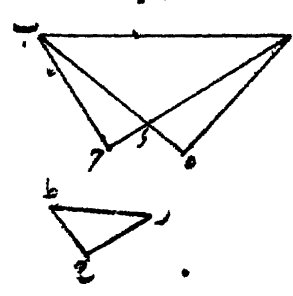
نقطه آ ح و دو خط ط آ و ط ح بمنزله قامت ناظر است قائم شود
 و ظاهر است که چهار مثلثات ا ط ز ط ه از ح ه و
 در یک سطح واقع شوند لهذا از نقطه ط خط ه از سمت ز دیده شود

از نقطه سی بر سمت ز امر می کرد پس قائم نماید و بواسطه این دو سمت مثلاً از سمت ب از مائل
 دیده شود و در این صورت قامت ناظر ک ب باشد و مثلث ب ک ز در سطحی بود و مثلث ک ز ه
 که مثلث رویت ه از است در سطح دیگر باشد ازین مر خط النقل ه از سمت ز بر میفتد بلکه باز بر زاویه محیط

په و بدین علت چهارگانه است مانن مخصوص شود و برنقیاس در سائر سوسوت **فایده** * مراد از خط
 النقل و نقطه النقل آن خط و نقطه است که بصیر در سطحی دیگر که محاذی آنهاست توهم نکند * **م** * هر دو خط
 متوازی که در سطحی باشند و بصیر بر خطی دیگر باشد خارج از این سطح و متحرک بود بر خطی که موازی در سطح
 اول است در صورت دو خط اول همیشه متوازی دله شوند و باید که دو خط آب ح در متوازی در سطحی باشند
 و در خطی دیگر خارج از سطح آب ح در موازی دو خط اول گوئیم که اگر بصیر بر خطی متحرک باشد و خط آب
 ح همیشه متوازی دیده شوند و باید که مواضع بصیر نقاط آ ح ط ز باشند و خارج کنیم ازین نقاط اربعه
 آ ح ط ز ط ک زب بر خط آب و اعمده ه و ح ک ط م ز ح بر خط آ ح و ظاهر است که هر چهار اعمده از صنف
 خود مساوی و متوازی باشند و بکلم شکل با زاویه خزینه اول ز و ایاه و ح ک ط م ب ز ح
 مساوی باشند و وصل کنیم خطوط آ ب ح ک م ب آ ح که بنا بر مساوات صنف اعمده هر صنف اعمده
 دیگر را و تساوی زوایای اربعه این هر چهار خطوط و اصله متساوی باشند

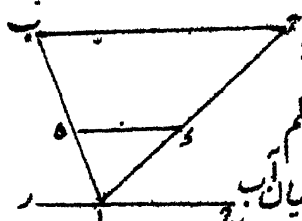

و چون ابعاد دو خط متوازی اند لهذا آن دو خط در حسم هم متوازی نمایند
 و ازین بیان مستفاد میشود که بر سطحی که شعاع بصیری بر آن عمود باشد و دو خط متوازی
 که خارج از این سطح باشند حسب النقل درین سطح هم متوازی نمایند * **ص** * میخواهیم که مقدار
 خطی مستقیم که در سطح افق باشد و یک طرف آن وصول ممکن بود با عانت شعاع بصیری معلوم
 باشد خط آب که بطرف ب وصول ممکن است اول از موضعی که چون نقطه ح در دو خط شعاعی ح آ
 ح ب بدو طرف آن خط بیندازیم تا مثلث آب ح پیدا شود بعده بر ضلع آ ح نقطه ای معین کرده
 ب آ را وصل کنیم و بر آ ریم ب آ را تا آنکه من بعد آن بصیر را بر نقطه آ آورده بر خط آ ح جانب آ
 حرکت دهیم و دو خط شعاعی آ ب ه آ جانب آب انداخته باشیم تا زاویه آ ب مثل زاویه آ ح ب
 گردد زیرا که وجود این چنین زاویه جانب آ ضرور سبب ازین جهت که زاویه ب ح د داخل
 اضغر از زاویه ب آ خارج بجانب ح است همچنان زاویه آ ه د داخل از همان زاویه ب
 جانب آ صورت می بندد اما تحصیل مساوات زاویه آ ب برای زاویه آ ح ب بدین نمط کنند

که اول ح را مرکز ساخته بعدی معلوم قوس دائره رسم کنند محصور میان دو ضلع
 زاویه آ ح ب و بهمان بعد بر زاویه ه نیز قوسی رسم کنند و بعد اولی
 و تشکیل میان دو ضلع آ ه ب قوس محصور مثل قوس اول شود زاویه
 ه مساوی زاویه آ ح حاصل گردد من بعد آن گوئیم که در

۱۰. مثلث آه و ساج و دو زاویه متساوی بالعل اند و زاویه مقابل منای و بی اند بکم شکل آه از زاویه بر زاویه
 آه و ساجی زاویه بر ساج باقی ماند بنا بر ضرورت مساوات زوایای ثلث هر مثلث مرد و قائمه را پس بکم شکل آه
 از م اصداغ نظائر این دو مثلث مناسبت باشند پس نسبت ح ح معلوم سوی ب ب معلوم چون نسبت
 ح ح معلوم سوی ب ب مجهول باشد و بر تمام بقوت شکل آه از م خط رابع برای خطوط ح ح ب و ح ح ب ب
 کنند آ معلوم گردد و جمیع آ معلوم باشد من بعد آن رسم کنیم زاویه زح ط مثل زاویه ح و بگردانیم
 نسبت زح ح ط چون نسبت آ ح ح ب و وصل کنیم ز ط را در تصویرت مثلث زح ط مشابه مثلث
 حاصل شود و نسبت ح ط سوی ط از چون نسبت ح ب سوی ب ب مجهول باشد پس رابع ح ط از ح ب
 مقدار آب باشد و هو الراء $\text{ب} \times \text{سب}$ میخواهیم که از نقطه ب هر خطی کنیم که موازی خط مفروض
 باشد بشرطیکه آن خط در افق بود یا در سطحی که موازی افق باشد و هم بیک طرف آن توان
 رسید و باید که آب بر باشد و خط مفروض ب ح و بنقطه ب می توان رسید پس بکم شکلی منقسم قدر
 ب ح معلوم کنیم و بر ضلع ح آ نقطه ح معین کنیم و قسمت کنیم آب را بدو قسم آه ه ب بر نسبت دو قسم
 آه ح بقوت شکل آ از م و وصل کنیم ح ه را که بکم عکس شکل آ از م موازی ب ح

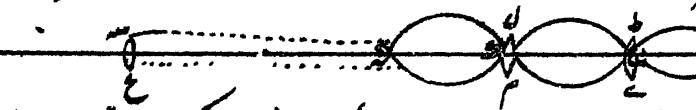

خواهد بود بعد بر آیم از نقطه آ خط زح موازی ه ح بقوت شکل آ از م و بکم
 شکل آ از م موازی ب ح نیز باشد و هو الراء $\text{ب} \times \text{سح}$ هر کره که میان آب

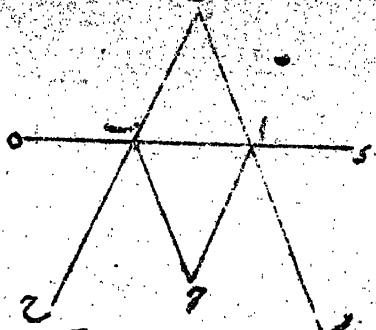
باشد صفحه مرئی آن شبیه بصورت شلجی نماید بشرطیکه خط شعاعی بر سطح آب با اتصال اقرب
 نقطه از سطح کره عمود نباشد چه اگر بدین صفت عمود باشد نفوذ آنک شعاع نسبت
 جرم کره بطرز واحد بود و صفحه کره مثل دایره مرئی گردد اعظم از آنکه در هوا دیده شود بکم
 شکل ب و اگر شعاع مائل باشد پس قطری از آن کره که موازی سطح افق است اعظم نماید بکم شکل ب
 و قطری که بر سطح افق عمود باشد اقصر دیده شود بکم شکل آ و باقی اقطار مابین دو قطر
 مذکور دیده شوند لهذا ضرور است که کره شبیه شلجی دیده بشود و ازین جهت است که هنگام تراکم
 آنچه شمس قریب افق بصورت شلجی مرئی می گردد $\text{ب} \times \text{سد}$ هر بصوری که از حد بعد رویت
 خود تجاوز کرده باشد ممکن است که با عانت ترکیب شبیه یادیده شود مثلا مبصرات از ج که
 بصیرت چندان متجاوز کنند نسبت که بسبب انطباق دو ضلع ح آ ح ب شعاعی حسب الحس آب
 مرئی نمی گردد و بر تحصیل مرام باید که نزد بصو محاذی بصیرتینه و عدسی بدارند در نتیجه و درت جنوب
 حکمی از انکشاف پنجم شعاع ح آ ایلجی خواهد بر آید ازین جهت نزد نقطه ح شعاع بفرغیان

و راجعی آن شبیه گذارند و منقطع مذکور را فریب و بعید گردانند تا بهر بعدی که خال صغیر نورانی بر سطح افتد همان
 امتداد از سطح تختانی شبیه تا خال نور بعد نقطه ج باشد چو سابق معلوم شد که حالت شعاعی بصری
 در دیگر اجرام تیره با شبیه یک حالت است و نزد خال مذکور شدت مجتمع میشود زیرا که هر چیز سوختنی را که در اجرام
 برون میسوزد و برین مثابه شعاع بصری هم در اینجا بقایب جمع می آید و هر جسم صغیر که درین حد
 باشد بقایب عظمت دیده میشود و هر گاه نقطه ج معین شد پس نزدیک شبیه دیگر
 عدسی مانند طایفه بدارند تا همچنانکه از مرکز جلبدیه شعاع در شبیه اول نفوذ کرده است
 همچنان از نقطه ج در شبیه طایفه نفوذ کند و شعاع ج که ایللیجی دیگر پیدا آید ولیکن نه ایللیجی
 تام بلکه ایللیجی ناقص بقدر اقتضای تختن شبیه و همچنانکه دانستند بعد که از ج معلوم نمایند و بین
 سان هر چند که خودت رویت خواسته باشند بر بنطال م ترکیب ششها می عدسی نمایند و نقاط
 ج که بلکه وسعت تختن هر شبیه را ایللیجی نامیده میشود بجمع النور نسبت به شبیه ماقبل خود بعد شبیه
 دیگر بگیرند که نسبت بعد جمع نور آن سوی مجموع ج چون نسبت ج سوی ج باشد و برین بعد این
 شبیه را که سده ج است ترکیب دهند زیرا که تجزیه و استقرار معلوم است که لیب نقصان
 ایللیجیت همین نسبت شعاع منبسط می شود من بعد آن انبوه بچون بالای جمع شبیه م محیط گردانیم
 تا شعاع ناقذ از شبیه علیا بر شبیه سفلی بتما افتد و شعاعی که از شبیه اخیر خارج شود برایت
 اصل محزوط را آید و درین هنگام بسبب انعطافات چند زاویه شعاعیه اعظم شود و بدین
 حیل بصریات را بنید بعظمت و ازین جهت است که در منظار مظنون میشود که
 مبصر نزدیک شده است و این نیز منجمله اغلاط بصر است نه آنکه بعضی اهل انطباع

گویند که شبیه ها صورت مرئی را بخود می کشند و این باطل است زیرا که ظاهر است که چون
 بصر را از قرب شبیه عمده جانب شبیه سده ج آرند درین وضع تناسب که میان شبیه ها انعکس
 میشود و تبسلسل زوایای رویت بقایب صغیر میشود بنوعی که اشباهی قریبه بقایب بعید
 تمخیل می شوند و این تمخیل است مگر بنا بر بقایب صغیر شدن مبصر در رویت پس اگر
 قریب شدن مبصر باعث جذب شبیه باشد در صورت مبصرات را با بزرگی بعد شدن
 از آن محسوس نمی آید و این را در انطباع مبصرات نیز مشاهده می شود که از آن غلط

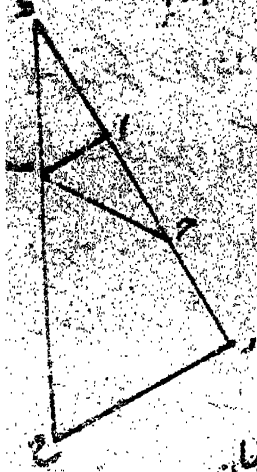

هر وقت که سطحی از سطحی دیگر عمود بر سطحی باشد که در سطح آن است
 مدلول بر این است که در هر دو طرف که در سطح است موازی است و در هر دو طرف
 موازی است و در هر دو طرف موازی است و در هر دو طرف موازی است و در هر دو طرف موازی است
 شد و کسی که استدارت اخص است انعطافه لطیل بود پس هر سبب انعطافش زیاد است فطر اطل
 رشی گردد و سبب انعطاف ناضی بود نسبت آن اقص در روت باشد پس ازین میان واضح است
 با وجود درون شعاع نوری عمود بر سطح این است در اثره بیضوی رشی گردد و بیضوی مثل دایره
 مام شد در دوم از حریف دوم در علم الانعکاس مثل بر چهارده شکل
 هرگاه سطح آینه مستوی باشد دیده میشود در آن مبصرات بقدر اقتضای زاویه شعاعی
 مخروط که قاعده اش سطح آینه باشد مثلاً آب امتداد طولی آینه باشد و هر نقطه بصیرت و احب دو خط
 شعاعی که منفرجه و ضلع مخروط اند پس گوئیم که در آینه آب حسب اقتضای زاویه احب دیده شود و بنا بر اینصاح
 مدعا خارج کنیم آب را بر سطحش بر وجهی که در طبق آنچه در این کتاب است که خط شعاعی در آن نقطه
 جانبش منعکس شود و از خط انعکاس با خط آبی زاویه زاویه محیط شود که برابر زاویه احب آب شعاعیست
 و همچنین خط شعاع احب از یک جانب منعکس شود و با خط مخرج بر وجه مساوی انعکاس محیط شود که
 مثل زاویه احب باشد و خارج کنیم زاویه احب را از جهت آب
 سوی ط گوئیم که زاویه ط آب یعنی زاویه احب آب است
 و زاویه ط آب یعنی بهج مثل زاویه احب پیدا شود و مجموع دو زاویه
 احب احب اکثر از دو قائمه اند لهذا مجموع دو زاویه ط آب ط آب

نیز اقل از دو قائمه باشند و دو خط ط آب ط بصیرت بر ط ملاقی شوند و در دو مثلث احب
 با ط اضلع آب مشترک است و در زاویه نظیر مساوی دو زاویه نظیر اند از جهت زاویه ط مساوی زاویه
 ح باشد و زاویه ط معنی زاویه مخروط انعکاس است و آنچه میان دو ضلع آ ب ح می افتد در آینه
 دیده میشود و ما درای آن نه پس روت باقتضای زاویه ط باشد یعنی زاویه ح که مدعا بود و باید
 دانست که باعث اختلاف وضع آینه نقطه ح گاهی میان دو خط آ ب ح واقع شود و گاهی بر یکی از
 دو خط و گاهی خارج از آنها لیکن حکم مختلف نکرد **ب** هر سببی که قطر سز
 موازی سطح آینه باشد پس اگر نسبت قطر من سوی قطر آینه مثل نسبت مجموع دو خط شعاع و انعکاس
 سوی خط شعاع باشد آن مبصر تمامه بکل سطح آینه دیده شود و اگر نسبت قطر مبصر

بصیرت اولی که در صورتی که قطر سطح آینه آب باشد در سطح بصیرت اولی آن
 و در سطح بصیرت دوم در خط شعاعی و نسبت آن تمام مخروط الکاسی و کلمه شکل مقدم هر یک از شعاع
 مثلث است بر این مثلث است بطوریکه در هر یک از این دو مخروط میان دو سطح طارح و چون
 در هر یک از این آب است ابتدا در مثلث سطح طارح باشد و شکل آن در هر نسبت در هر سوی آب چون
 نسبت در خط شعاعی مجموع آن از هر یک خط شعاعی و الکاسی آن سوی آن یعنی در آن باشد و ظاهر است که این نسبت

بی محصور بودن درج میان دو سطح طارح نمیواند شد و برگاه محصور بود تمام
 درج تمام آب دیده شود و اگر نسبت بصیرت سوی آب اصغر باشد از نسبت در سوی
 او در بصیرت آن بصیرت حکم شکل است از آن اصغر از درج باشد پس با اصغر زاویه
 درج دیده شود از این جهت از بعضی آینه مرئی گردد و اگر نسبت بصیرت
 بخواه کور اعظم باشد بصیرت آن درج نیز اعظم بود و از زاویه که اعظم از درج باشد
 دیده شود لهذا از وسعت آب تمام دیده نشود و هو الراء ابانه و از این میان

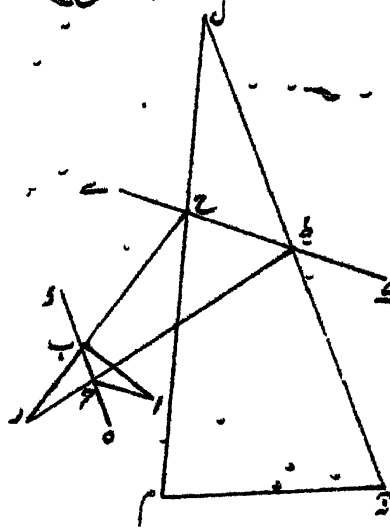
منفرد میشود که قدر مرئی بصیرت در آینه آن قدر می نماید که بخوبی وسط آینه از بصیرت دیده شود از بعد که میان
 بصیرت آن بصیرت مجموع در خط شعاعی و انعکاس باشد و هر چه بصیرت دیده میشود در آینه
 مسوی نسبت خط الحیال که در این نسبت آینه منظور میشود بقدر استادی که میان آینه بصیرت
 فرض کنیم آینه را آب و بصیرت بصیرت در خط شعاعی و در خط انکاس و در خط الحیال و در خط الحیال
 و از ابانه شکل مقدم ظاهر است که بصیرت بصیرت مجموع دو امتداد دیده شود

و چون در مشترک را بیندازیم در خط الحیال مثل در خط انعکاس باقی ماند
 از این جهت بصیرت با تطبیق دیده شود و منظور کرد که در جانب است
 آینه بقدر امتداد در دست در حقیقت تمخیل خطه در است و

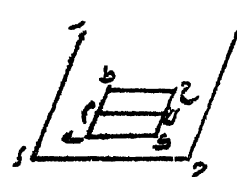
هو الراء و این شکل پنجمه اوله اثبات خروج و انعکاس و بسط انطباق است و اگر انطباق
 می بود اشباح منطبقه در نفس آینه دیده میشد تفاوت بقدر فاش و
 یعنی آنکه دیده میشود بصیرت در یک آینه مطابق اقتضای زاویه مخروط شعاعی بر آن هیچ در آینه های
 متعدده نیز دیده شود و قدر بصیرت در مراتب متعدده با اقتضای بعدی که مثل مجموع خطوط شعاع
 و انعکاسات باشد مرئی می گردد و باید که آب بصیرت باشد و آب آینه اولی و آب ح

مخروط شعاعی و سطح ح ط و نقطه انعکاس و ط از ح مخروط انعکاسی آینه اول و ح ط آینه دوم و ح م ط ه
 دو خط انعکاس آینه دوم و م ط ه میگردم که مخروط انعکاس آینه دوم درین هنگام میگویم که مبصر م ط ه توسط
 این دو آینه باقتضای زاویه ب آ م مخروط شعاعی دیده میشود زیرا که مطابق بیان شکل اول اضلاع و زوایا
 نظائر و مثلث ا ب م زب مساوی اند لهذا در زاویه از مساوی باشند و بر تقیاس اضلاع و زوایا

نظائر و مثلث ز ح ط ل ح ط مساوی اند ازین جهت در زاویه ز ل
 مساوی باشند و زاویه رویت مبصر م ط ه زاویه ل است
 یعنی ز ل که زاویه آپس مبصر م ط ه توسط دو آینه ب ح ط
 باقتضای زاویه آ که زاویه مخروط شعاعیت دیده شود
 و نیز گویم که نقطه م از مبصر باقتضای بعد ل م دیده میشود
 که بقدر امتداد مجموع سه خط ا ب ب ح ح م است چرا که
 ل ح مثل ح م است و ح م مثل ج ب ب آ و علی هذا تقیاس

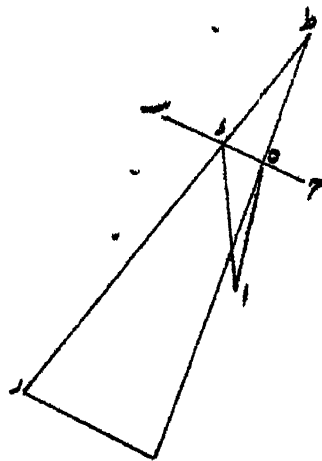
نقطه ه با امتداد ل ه دیده میشود یعنی از مجموع ا ح ح ط ط ه و هو الیاد * * میخوابیم که
 آینه را بوضعی بر آسیم که خطی مجزا خطوط سطحش موازی قطری از اقطار مبصر باشد فرقی کنیم قطر مبصر
 را ا ب و اول باید که خطی موازی قطر مبصر بقوت شکل م ب از هر ز مقدم بکشیم و آن خط
 ج و باشد بر خط د و عمود و از قائم سازیم و سطح آینه را در سطح

این سه خطوط یعنی سطح ه ح و ز که در انیم و در سطح آینه خط ل م موازی
 خط ج م کشیم که این خط موازی قطر مبصر ا ب خواهد بود بکم شکل ا ب

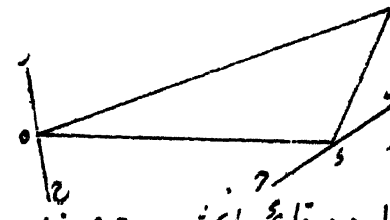
اره خزین اول و همین مطلوب است * * هرگاه آینه موازی سطح مبصری باشد و مقدار
 دو خط شعاع و یکی از خط انعکاس معلوم بود در نیم صورت مقدار قطر مبصر و خط انعکاس دوم
 معلوم گردد و اگر دو خط شعاع و قطر مبصر معلوم باشد در وضع انعکاس معلوم گردد و باید که
 مبصر باشد و ب ح آینه و آه دو خط شعاع و آه دو خط انعکاس و ز ح قطری از مبصر
 که میان این دو خط انعکاس می میشود و ط عمده مخروط انعکاس و چون سطح آینه و مبصر
 متوازی میگردند از جهت حکم شکلی چنانچه دو خط عمده ز ح نیز متوازی باشند و بکم شکل
 از این جهت که مساوی باشد در سمت و شعاع آینه و خط ط ه و چون ه م متوازی
 ح م مساوی است که در این صورت ه م شعاع آه بود خط کابره هم آینه

سوی زح که قطر مرئی در آینه است نیز بعینه همان نسبت مذکوره است پس اگر خط انعکاس ه ح مثلا معلوم باشد
گویم که ح ز قدر مبصر که چهارم سه قدر طه ه ح ده معلوم است بحکم شکل الزام نیز معلوم کرده و همچنین خط انعکاس
تو که چهارم سه خط طه ه ح طه معلوم است معلوم باشد و اگر ابتدا زح ط

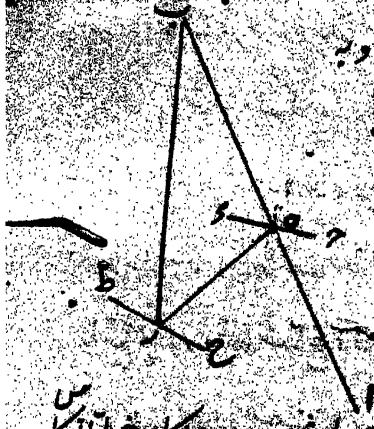
معلوم بود درین حالت خط انعکاس ه ح رابع سه خط ه ح زح رطه معلوم
واقع میشود و خط شعاع ه ح رابع سه خط ه ح زح طه معلوم محسوب می گردد
پس مجهول هر دو نصف معلوم باشند فایده ه ح هرگاه مبصر زح
در آینه است ه از موضع آینه مرئی نشود در تصویرت بصیرت با اختلاف دو نقطه
ده بتدریج متحرک سازند تا تمام مبصر تمام عرض سطح آینه دیده شود

من میخواهم که بر موضعی از خط انعکاس آینه دوم بوضعی نیم که خط انعکاس دوم بر مرکز مبصر
عود کند و باید که آینه باشد و تب آینه اول و نقطه انعکاس و نقطه مفروضه بر خط ه ح انعکاس که در اینجا
نصب آینه دوم مطلوبیت بصفت مذکوره پس وصل کنیم خط آه را و بدانیم قدر دو زاویه آه ب آه را و ظاهر است
که چون نصف زاویه آه ب را از دو قائمه که سازیم زاویه آه معلوم باقی ماند بعد بر نقطه آه از خط آه در سطح
آینه زاویه آه از مثل نصف مجموع دو زاویه آه ب آه با زاویه بر خطه آه آینه ه ح ملحق سازیم بنوعی که
مثلث مذکور بر سطح آینه قائم شود درین هنگام مقصود ما حاصل می شود یعنی خط ه ح انعکاس
که در آینه با ردوم منعکس شود انعکاس آن نباشد اما بر خطه آه زیرا که انعکاس
ه ح بر خطی صورت بند که با خطه آه بر زاویه محیط شود که برابر
زاویه ه ح باشد و درینجا زاویه آه برابر زاویه ه ح است زیرا که
دو چند زاویه آه یعنی مجموع دو زاویه آه ب آه با زاویه آه مثل دو

قائم است بحکم شکل الزام پس هر زاویه که با زاویه ه ح مثل دو قائمه باشد دو چند زاویه
آه از خواهر بود و حکم شکل سبب از مجموع دو زاویه آه از ه ح با زاویه آه مثل دو قائم است
ازین جهت زاویه ه ح برابر زاویه آه باشد و هو المطلوب
منخواهم که نقطه مرکز مبصر مفروض را بر نفس آن مطبق بینیم یعنی با وجود انعکاس مبصر بر اصل
ساعت شعاع دیده شود و باید که آینه باشد و تب مرکز مبصر وصل کنیم آینه را
که اصل شعاع در سبب است و به هم متصل بصیر آینه نوعی که خط آه بر سطح آینه نقطه

که در مورد یا چند سال گذشته و بود و در این حالت هر دو نقطه که خط را نکاس عمل شعاع آینه است

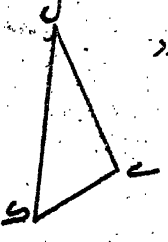
انعکاس نقطه را بصورتی که خواهیم مینویسیم و وصل کنیم آن را در اینم قدر زاویه
 و زب را در یکاییم این زاویه را از دو قائمه و نصف زاویه باقی نمایم

و عمل کنیم بر نقطه از خط مذکور زاویه درج مثل این نصف و بیرون
 آوریم ج را تا نقطه وسط این بیانی که در شکل منقذم گذشت زاویه

ب را مساوی زاویه ج را در خود پس هرگاه بلیصق
 سازیم سطح ج را که در هم باشد سطح کس که در سطح آینه داریم باشد درین هنگام خط انعکاس

و در آن آینه ج تا بار دوم منعکس شده تا آن رسد و نقطه ب بیوسط این دو آینه بر
 اصل سمت آب دیده شود و ازین بیان واضح گشت که اگر مابین زاویه زب بلا تماس ضلع آب

حاجبی واقع شود نقطه ب باصل وضع خود دیده شود **ط** میجویاییم که بعد میسر از بصر بدانیم
 یعنی آب را که در شکل منقذم است و طریق عمل آنکه بعد معلوم کردن قدر زاویه زب قدر زاویه

آه نیز معلوم کنیم و ظاهر است که دو چند زاویه آه ج قدر زاویه ب و خواهد بود
 و فرض کنیم خطی که ک افصر باشد از خط ه ژ و بسازیم بر نقطه یی از خط یی که

زاویه یی که ل مثل زاویه زب بقوت شکل گانازم خزینه اول و همچنین نقطه
 ه زاویه یی که ل مثل زاویه زب و چون این دو زاویه کثر از دو قائمه اند لهذا دو

خطی که ل بر نقطه ل ملاقا شوند و زاویای نظائر مثلث یی که ل مساوی زاویای
 مثلث ه زب فرایم آید و بحکم شکل آله از نسبت یی که معلوم سوئی یی که معلوم چون نسبت ه ز معلوم

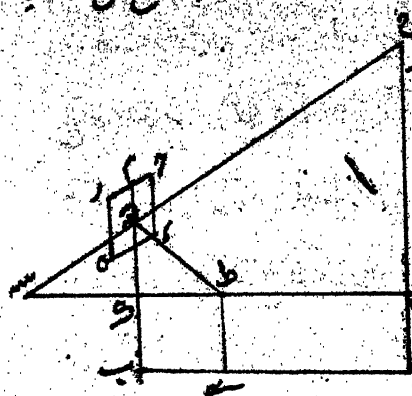
سوئی ه ب مجهول است پس رابع که خط یی که ل ه ز قدر ه ب باشد و آب که مجموع آه ه ب
 معلوم است معلوم باشد **ی** هرگاه سطح آینه فوق بصر محاذی مرتفعی بر سطح افق

قائم باشد ممکن است ما را که مقدار ارتفاع مرتفع را بتوسط آینه بدانیم و باید که آب سطح افق باشد و
 حه ه آینه که محاذی مرتفع آبر سطح افق قائم است و ط یی قامت ناظر و ط نقطه بصر و ک ط ل

خطی موازی افق و خط ط ه ک ب در سطح آینه موازی مرتفع آوه نقطه انعکاس آینه و بعد
 این مقررات گوئیم که هر چند بصر از نقطه ک قریب تر گردد زاویه ط ه ک شعاعی متضاعر شود و

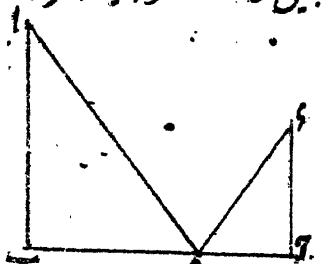
و بتبعیت آن زاویه ج هم انعکاسی تیز و خط ه ج انعکاس بلند تر گردد و چند آنکه بصر از نقطه
 ک بعید شود زاویه شعاعی و انعکاسی مذکور متضاعم گردد و خط انعکاس ه ج پست تر

در صورتی که در هر دو خط که در سطح آینه قرار دارند هر دو جهت که در سطح آینه قرار دارند
 براس مرتفع آید که در هر دو حرکت در سطح آینه صورت می‌گیرد و در این حالت ناظر و عود آینه را در سطح آینه
 اول معاد در مقابل جهت و متصل نمود آینه بر قامت ناظر یعنی خط که در مجموع مابین قامت ناظر اول
 مرتفع یعنی آینه در وجهی است یا ثالث و چهارم (این بر سه خط معلوم است که هم معلوم شود و چون
 طایفه قامت ناظر یعنی ل آ را بر ج ل افزایند ج آ مرتفع معلوم شود برمان عمل آنکه حرکت ج ه
 ل ک را از جهت ه ک بیرون آوریم تا محاله بر سه طایفه شوند و در دو مثلث ط ک ه و ه ک ه
 ضلع ه ک مشترک است و زاویه ط ه ک یعنی زاویه ج ه م مساوی زاویه ه ک ه است
 بود و زاویه ه ک قائمه اند لهذا این دو مثلث متساوی باشند و بنا بر توالی ه ک ج ل زوایا

نظائر مثلث ه ک ه یعنی مثلث ط ک ه مساوی زوایای نظائر
 مثلث ه ک ج ل باشد از سبب یک شکل که از هم نسبت ضلع ط ک
 یعنی بی ب سوئی ه ک چون نسبت سه ل یعنی مجموع ط ل
 و دو چند ط ک سوئی ج ل باشد و هو المطلوب و نیز واضح یاد ل
 که هرگاه از انعکاس نقطه ه ک کوکبی مرئی شود چون زاویه

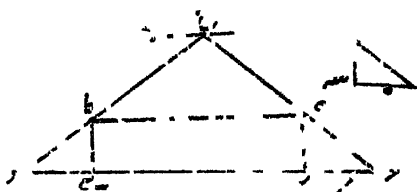
ط ه ک را از یک قائمه کم سازند باقی زاویه ارتفاع آن کوکب خواهد بود یا
 * حرکت سطح آینه در سطح افق باشد و بصرفوق آینه بود در این صورت هم ممکن است که ارتفاع مرتفع آینه
 معلوم شود باینکه آب مرتفع باشد بر سطح افق که با هم است و در قامت ناظر و بصرفوق نقطه انعکاس
 از آینه و در شعاع ده خط انعکاس و بمثل آنکه در شکل منقذم گذشت ممکن است که حرکت
 بصرا یا آینه را در جانبین بتدریج حرکت دهند موضعی یافته شود که از آن جا خط انعکاس
 ه آ براس مرتفع گذرد و بنا بر توالی دو زاویه شعاع و انعکاس و بودن دو زاویه ج ه
 قائمین دو مثلث ج ه آ و ه آ ب و مشابه حاصل آینه و نسبت ج ه مابین قامت و آینه سو

ج ه قامت چون نسبت ب ه مابین آینه و اصل مرتفع سوئی مرتفع
 آب باشد پس آب معلوم بود و اگر درین وضع از خط ه آ انعکاس
 کوکبی مرئی شود زاویه ج ه آ و ارتفاع آن کوکب با * است

هرگاه سطح آینه فوق بصرفوق موازی افق باشد و مقدار خط شعاع و زاویه شعاع معلوم بود
 در این صورت بعد میان موضع اقامت ناظر و وجه شعاع از افق معلوم توان کرد باینکه آب خط

در سطح اینند باشد موازی خطی که در سطح افق است و در قامت ناظره بصورت خط شعاع و
 ح که خط انعکاس که با افق نقطه منتهی شده است پس اگر خط شعاع ه ح و زاویه ه ح اشعاع معلوم
 باشد از روی آن مقدار ب یا معلوم گردد و بر آریم از نقطه ه خط ط موازی ح و از ط عمود بر
 و خارج کنیم ح را از جهت ه تا افق را بر نقطه ملاقی شود اکنون بدانند که چون زاویه ه ح ا ط ح ب شعاعی و
 انعکاسی برابرند و در خطوط آب ه ط ح موازی ازین مرز و اباح ه ط ح ح ح ط ه ح که متبادله آن
 دو زاویه متساویه اند با یکدیگر برابر باشند و چون زاویه ه ح ا معلوم است فمثل دو قائمه بر دو چندان مقدار
 زاویه ه ط باشد و فرض کنیم خط ک ل اصغر از ح معلوم و پانزیم بر نقطه ک زاویه ل ک م مثل زاویه ه ط
 و بر نقطه ل زاویه ک ل م مثل زاویه ط ه ح یعنی زاویه ه ح ا معلوم و بر آریم خط م ل م را تا بر م ملاقی شود
 و مثلث ک ل م مشابه مثلث ح ه ط حاصل شود و نسبت ک ل معلوم سوی ل م معلوم چون نسبت
 ح ه معلوم سوی ه ط یعنی رسیه محمول باشد و بدین ذریعه رسیه معلوم شد و بعد فرض کنیم خط
 ه سه اقصر از ه و بسازیم بر نقطه ه زاویه سه ه ح مثل تمام زاویه ه ح ا بر قائمه و بر نقطه
 سه زاویه ه س ه قائمه و بر آریم ه ح س تا بر نقطه س ملاقی شود و مثلث ه س ه س ه س ه
 بمنثل ه ح یعنی مثلث ط س ه فرام آید ز با عانت آن سه که رابع مثل ه ح ا است
 ط س ه معلوم است معلوم گردد پس جمیع آن معلوم باشد و واضح نماید

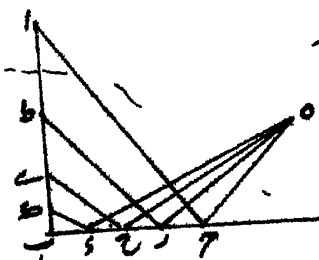

بجز این در ریاضی را با احیان برای معرفت ابعاد نقاط که
 در آنجا می افتد رسول در اینجا ممکن نمی باشد

این چنین بچیند و این دقیقه مقرر نموده اند نه بهر ساحت ابعاد آن که بر آن دست رس باشد
 و همگامه سطح آینه در از سطح افق است بر هر سطح افق قائم
 بر دو را آینه معکوس دیده شود و باید که مبصر قائم بر سطح افق آب باشد و آینه و نقطه بصیر
 و ه ح ه ح ه ح خطوط شعاع و ج آ ر ط ح س و ک خطوط انعکاس که نامبصر آب رسیده
 و ظاهر است که از جمیع زاویه ه ح ه ح ه ح توسط آینه از مبصر آب بقدر آینه دیده شود و خارج کنیم
 خط ه ح را از ه ح ه ح ه ح و بیان کنیم که زوایای ه ح ل ه ح ل ه ح و ه ح ل شعاعیه
 با یکدیگر برابرند و بر آریم خط ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح
 که در ربع ربع نیز بدین خردنا شده پس هر چند انعکاس ز ط بر خط ج آ افتد و ج
 بر ط و خط ک ل بر خط ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح ه ح

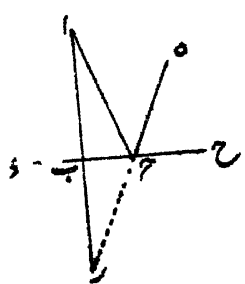
لازمه آنرا این آینه بر او برده شود و قدر خلیل طایفه محاذی زج بر او برده شود و قدر بے کس محاذی زج

بر او برده شود و بکرم شکل را از حرز منقذ حرز پست تر دیده میشود از زج و زج از

ج و ازین سبب آینه پست تر دیده شود از طایفه و طایفه از بے کس و هرگاه
چنین است پس مضمون گردد که اگر معکوس دیدم میشود و این نیز
سجده غلط حس بصر است * * *
دید

هر مبصر مستقیم که بر سطح آینه نمود باشد مضمون میشود که اصل صورتش با صورت منعکس آن متصل
و واحد مستقیم گفته فرم کنیم که مبصر آب بر سطح آینه زج قائم است و بصره خط شعاع و خط انعکاس و حرز
خط الحیال که بکرم شکل حرز مساوی خط انعکاس آب باشد و وصل کنیم زب را چون هر یک از دو زاویه
بج و اب حرز مساوی زاویه حرز شعاعی اند مساوی باشند و وضع آحرز ب و زاویه اب
از مثلث ابج مساویست دو وضع زج حرز ب و زاویه زج ب لا از مثلث زبج لهذا دو زاویه
ابج زبج متساویه متساوی باشند و زاویه ابج قائمه بود ازین جهت

زاویه زبج نیز قائمه باشد و بکرم شکل زج از ۲ نیز اول اب ز متصل واحد
نماید و هو المطلوب * * * ابانه * * * و از بیان این
شکل مستفاد میشود که هرگاه مبصر مستقیم بر سطح آینه مائل باشد در بصره
مضمون شود که اصل صورت مبصر با صورت منعکس خود بدو چند زاویه میلان محیط است

* * * خاتمه خزینه ذوم * * * چون ارصاد کواکب بر صبط حرکات و اوضاع منوط
بر ابصار است. منتهای اختلافات آن بسیار لهذا حکمای متقدمین در تحقیقات آن تله حرز افکار
خود این علم را بدون ساختن آن از ادراک خواص ابصار اجتناب منافع جلیله نموده تپید و
از اغلاطی که در حس بصر واقع می شود صیانت حاصلی باشد پس درین کتاب پنجاه
و نه شکل که بیشتر از آن لب لباب اشکال منتهی افکار قدما و بعضی از نتایج جمیع مریف
است ایراد یافت تا حد استعمال احتیاج بجای دیگر نشود. مشر جدول فهرست اشکال خزیه
مقدم در اینجا هم جدول کیفیت اشکال مندرج می شود تا مالیان اوراق از ماخذ آن مطلع باشند

جدول کیفیت اشکال خزینه دوم

شماره اشکال	مؤلف	شماره اشکال	مؤلف	شماره اشکال	مؤلف	شماره اشکال	مؤلف
۱	ابن ساره	۱۴	مؤلف	۳۱	مؤلف	۱	مؤلف
۲	مناظر اقلیدس	۱۷	۱۵ لغات	۳۲	ابن ریحان	۲	۹ تعلیقات
۳	مناظر اقلیدس	۱۸	۱۶ لغات	۳۳	ابن ریحان	۳	۱۰ تعلیقات
۴	مناظر اقلیدس	۱۹	۱۳ لغات	۳۴	ابن منصور	۴	مؤلف
۵	مناظر اقلیدس	۲۰	مؤلف	۳۵	مناظر	۵	شرح مناظر
۶	مناظر اقلیدس	۲۱	مؤلف	۳۶	مناظر	۶	شرح مناظر
۷	مناظر اقلیدس	۲۲	۱۵ لغات	۳۷	مناظر	۷	شرح مناظر
۸	مناظر اقلیدس	۲۳	۱۶ لغات	۳۸	مؤلف	۸	مؤلف
۹	مناظر اقلیدس	۲۴	۱۷ لغات	۳۹	مؤلف	۹	مؤلف
۱۰	مناظر اقلیدس	۲۵	۱۸ لغات	۴۰	ابن منصور	۱۰	۱۱ تعلیقات
۱۱	۵ ضیا	۲۶	۱۳ ساره	۴۱	ابن منصور	۱۱	۲۰ مناظر
۱۲	۴ ضیا	۲۷	۸ ضیا	۴۲	ابن منصور	۱۲	وجیز
۱۳	۲۶ مناظر	۲۸	۵ مناظر	۴۳	ابن جعفر خازن	۱۳	مناظر
۱۴	۲۷ مناظر	۲۹	۵۶ مناظر	۴۴	بنی موسی	۱۴	مناظر
۱۵	مناظر اقلیدس	۳۰	مؤلف	۴۵	وجیز	۱۵	تمام شد جدول فهرست اشکال

یس بعد ملاحظه این جدول ظاهر است که بجز اشکال پنجاه و نه گانه بهت شکل از رسا
 مانی است و بهتده شکل از مناظر اقلیدس و بهت شکل از ضیای ابن منصور و چهار شکل از لغات
 ابن ریحان بیرونی و نه شکل از تعلیقات مناظر طوسی رحمه و چهار شکل از شرح مناه
 ابن جعفر خازن مکی و سه شکل از وجیز بنی موسی بغدادی و بهت شکل از ابتکار مؤلف
 بنی موسی است که در این کتاب است تمام شد خزینه دوم الحمد لله علی بنک

بسم الله الرحمن الرحيم

* خزینه سیوم * در علم حساب مشتمل بر یک مقدمه و مثبت حرز * مقدمه * در تعریف علم حساب و بیان موضوع
 آن * حرز اول * در حساب صحاح * حرز دوم * در حساب کسور * حرز سیوم * در حساب کسور عشرا
 و قوانین لوگاریتم و جدول آن * حرز چهارم * در حساب ارقام ستینی * حرز پنجم * در قواعد شریفه * حرز هشتم * در
 استخراج مجهولات بطریق مفتوحات * حرز نهم * در جبر و معادله * حرز دهم * در مسائل مختلفه بر تدریس و تمرین
 طالبان * مقدمه * حساب علیت که دانسته میشود بدان کیفیت استخراج مجهولات عددی بانضمام
 معلومات معیوره و موضوعش اعداد حاصل در ماده است بچینی که از آن اکتب مجهولات کنند پوشیده
 نماید که حکما را در بودن حساب از اقسام حکمت اتفاق است اما آنکه از کلام نوع است اختلاف دارند
 بعضی گویند که از علم الاعداد است و اینان عدد را بحصولش در ماده مفید نگردانند و گویند که
 عدد از حیثی که عدد است وجود خارجی آن مشروط با قتران ماده سبب صانع ظاهر است
 که در خارج از اعداد عقول و نفوس که مفارقات اند نیز بحث کنند و اگر در خارج عدد ماده حاصل شود
 اقتران آن بر سبیل افتقار نیست بلکه آن ماده خود متصف بعددی گردد و خواص اعداد بدو اقتران
 ماده منتقل میشود و اکثری گویند که از علم اوسط است چه عددی که در خارج حاصل باشد
 غرض محاسب بدان تعلق نمیگیرد و اگر چه عند المحاسب در زمین ابداع ماده نبوده عددی که در
 خارج ماده نداشته باشد در آن تخصصات حسابیه را در خلی نیست مثلا هیچ محاسبی نکویدد و عقل را در
 دو عقل ضرب کردیم چهار عقل شده و ده عقل را بر سه عقل قسمت کردیم سه عقل و نثلث بر آمد و
 تعدیه محردات از علم حساب نباشد بلکه از قبیل اصبار بود منزه آنکه شخصی خبر دهد که نزد چه عددی را

و این گویند که از علم اذهنی است بدین ترتیب که هیچ محاسبی قصد حساب نمی کند مگر به ترتیب و تحلیل و با
 پس اول نظر در افراد مادیات کند من بعد آن عدد را مقارن آن سازد و شروع بعمل
 حساب نماید و درین هنگام هیچک از بدو اعمی نیست که آن ماده متعقله را از ذهن زائل گرداند
 پس همین حساب ماده در ذهن موجود باشد اما تحقیق آنست که علم اصول حساب که مسمی با رثما
 طبقی است و آن عبارت از دانستن خواص اعداد است آنرا از الهیات توان شود و اگر چه
 قدما آنرا در ضمن ریاضی ذکر کرده باشند و علم کیفیت اعمال را که به بلا جملہ غایت موضوعش در خارج
 ملزوم مادیات است از علم ریاضی شمرده اند اولی باشد چنانچه مختار جمهور باضیان است و قول
 آنانکه نسبت بطبیعی میکنند از پایه اعتبار ساقط است زیرا که مفهوم محاسبش دال بر محاسبه بالفعل
 است و آن نسبت مگر عمل مسبوق بر علم پس این حالت از افراد حکمت علمی باشد نه طبیعی که حکمت
 نظریست فافهم و در بیان ما بئست عدد بعضی گفته اند که آن کسیتی است منفصل که اطلاق کرده میشود
 بر واحد و آنچه از آن مرکب باشد پس درین تعریف واحد بر عدد داخل میشود اما بر کسر و مختلط
 صادق نمی آید و حال آنکه نزد محاسبان با ما اتفاق کسر تسلط هم مداند و بعضی گفته اند که عدد
 نصف مجموع دو حاشیه خود است و در مادی النظر ازین تعریف واحد از عدد خارج میشود
 و احد را حاشیه نزدلی نیست برین تقدیر کسر و مختلط نیز از حد عدد خارج اند و ملا عبدالعلی البرجدی
 در شرح مفتاح الحجاب از ابوالعشر بلخی ناقل است که بهر جامعیت تعریف عدد حاشیه را اعم باید گرفت
 صحیح باشد خواه کسر خواه مختلط تا هر سه قسم اولی عدد را شامل باشد و آنچه مشهور است که واحد در عدد
 داخل نیست اگر چه ترکیب اعداد زانی شود همچنانکه جوهر فرد نزدیکترین آن جسم نسبت هر چند که اجزا
 از آن مرکب میشود محمول بر مصطلحات سابقین است چه عدد منفصل است و واحد باعتبار جهت امری غیر منقسم
 چیزی را که بانفصال متصف نشود عدد نتوان گفت و نیز واحد را مثل سایر اعداد تاثیر در ضرب و قسمت
 پس هر چه جامع خواص اعداد نباشد آنرا عدد نباید شمرد اما محاسبان را عدد را شامل عدد میدارند و بگویند
 مجزی میبازند باعتبار دیگر اوقات این نسبت که هر عدد را واحد فرض می کنند و آنرا مخرج قرار داده بزودی
 یا هر چه ذکر کرده کسر قرار میدهند و بهین نسبت آن ماده را که واحد در آن حاضر است مجزی
 می نامند نفس در حد را و لا مشاحته فی المصطلح و چون انقدر معلوم شد گوئیم که عدد
 منعمل محاسبان سه قسم است صحیح کسر مختلط صحیح عدد مطلق باشد یعنی بلا قید چون یک
 سه جلد ریم و غیر آن و کسر آنست که مضاف باشد شوی عدد اکثر که آنرا واحد فرض

سدس صد است سر باشد و معانی آن چنانچه هرگاه باشد را باضافت دو نیا حفظ مسلم
فهمده میشود پس نصف کسری است و دو خروج آن و مختلط آنکه یعنی با کسریک با جمع باشد و بعضی مختلط
را هم از جنس کسر میزدانند و عدد موج را اگر کسری از کسور به گانه مشهوره که از نصف تا عشر است
یا چیزی باشد منطوق نامند و اگر ازین کسور و جذر چیزی نباشد اهم گویند مثلاً چهار منطوق است باعتبار کسر و
هم باعتبار جذر و شش منطوق است باعتبار کسور فقط و یکصد و بیست و یک منطوق است باعتبار جذر فقط و
یازده اهم است که کسری دارد از کسور سه در جذر و باز عدد منطوق کسری منقسم میشود به تمام و زاید
و ناقص زیرا که اگر جمیع اجزایش مساوی نفس آن باشد آنرا عدد تمام گویند مانند شش که جمیع اجزاء
آن که نصف و ثلث و سدس است نیز شش است و اگر جمیع اجزای آن عدد و زاید نامند چون
دوازده که مجموع اجزایش یعنی نصف و ثلث و ربع و سدس و نصف سدس که شانزده است از دوازده
زاید است و اگر جمیع اجزای آن عدد و ناقص باشند چون هشت که جمیع اجزایش یعنی نصف و ربع
و ثمن که هفت است ناقص است از هشت و اصول مراتب اعداد است هفت اعشار و بیات
و مساوی این از الوف غیر متناهی فرود است و لیکن مراجع سایر فروع بهین اصول سه گانه است
یعنی مقید می گردد هر فرع حسب مرتبه خود یا همی از اسماء اصول سه گانه مثلاً ما بعد مراتب سه
اصول که مرتبه چهارم است سسی با عا د الوف است در مرتبه پنجم بعشرات الوف و ششم بمئات الوف
و چون نوبت بمرتبه هفتم رسد لفظ الوف دوبار مکرر شود و مقید با عا د گردد و در مرتبه هشتم مقید بتر
و نهم بمئات و همین سان بعد از دهم مرتبه اول بمقابل هر سه مرتبه از مراتب باقیه لفظ
الوف مکرر گرفته میشود یعنی اگر سه مرتبه باقی ماند الوف گویند و اگر شش باقی ماند الوف الوف
اگر نه باقی ماند الوف الوف الوف و اگر بعد از ثلاثیات هیچ باقی نبود آن الوفیه از جنس احاد بود و اگر کتب
مانند جنس عشرات و اگر دو باقی بود از جنس سات و آهیل فارس را نیز مثل عرب بهین اصطلاح است یعنی بعد
گرفتن سه مرتبه اصول بمقابل هر سه مرتبه باقیه لفظ هزار مکرر سازند و بلفظ لگان و ده گان و صدگان مقید گشته
اما این بند به اعداد بیت مرتبه وضع کرده اند چنانچه مشهور است بدین ترتیب ^۱ ایکن ^۲ دین ^۳ سین
^۴ سین ^۵ وه ^۶ سین ^۷ کین ^۸ وه ^۹ لکین ^{۱۰} کور ^{۱۱} کور ^{۱۲} کور ^{۱۳} کور ^{۱۴} کور ^{۱۵} کور ^{۱۶} کور ^{۱۷} کور ^{۱۸} کور
^{۱۹} کور ^{۲۰} کور ^{۲۱} کور ^{۲۲} کور ^{۲۳} کور ^{۲۴} کور ^{۲۵} کور ^{۲۶} کور ^{۲۷} کور ^{۲۸} کور ^{۲۹} کور ^{۳۰} کور
اجره بندی بر طبق مقررات این فارس صد هزار هزار هزار هزار هزار است و این مقادیر
نزد این عرب و فارس وضع عدد عمر متناهی است و نزد این مقادیر نیز مقادیر مرتبه بندی

قبل خود و چیزی باشد و حکمای هند بر اختصار برای مراتب اعداد نه رقم مشهوره وضع کرده اند بدینصورت
 ۲۴۴۵۹۱۱ ازین هم این ارقام را ارقام هندی نامند و آبل دیار ما هندی را تحریف نموده هندی
 میگویند لهذا اگر تذکره هندیه میان کید آنرا حساب این ارقام فهمند و پوشیده نماند که ارقام نه گانه مشترک است
 در جمیع مراتب اعداد اگر در مرتبه اول افتد احاد مراد باشد یعنی از یک تانه و اگر بر مرتبه دوم افتد عشر
 مقصود باشد یعنی از ده تا نود و در مرتبه سوم میات یعنی از صد تا نه صد و برین قیاسی
 بر ترتیب مراتبی که مذکور شد و بر ضبط مراتب ما قبل ارقام مفروضه صفر می گذارند که عدد
 از مرتبه مطلوبه بیک عدد کم باشد مثلاً برای ده که مرتبه آن دو است یک صفر گذارند
 و برای صد که سه مرتبه دارد دو صفر وضع کنند و علی بن القیاس در سائر مراتب و در مرکبات
 بر مرتبه که عدد واقع شود حاجت بوضع صفر نیست و هر مرتبه که خالی باشد و بعد از آن عدد بود
 در اینصورت بر حفظ مرتبه مابعد گذاشتن ضرورت است پس مثلاً در پنجاه هزار قبل پنج چهار صفر
 نهصد برین نمط ۵۰۰۰۰ و در پنجاه هزار و صد و بیست و پنج فقط در مرتبه چهارم که
 احاد هزار خالی است یک صفر باید نوشت اینچنین ۵۰۳۲۵۰۰ و در پنجاه و سه هزار
 و بانصد و چهل و پنج حاجت پنج صفر نیست برین پنج نگارنده ۵۳۵۰۰ و معلوم باد که قدا
 صورت صفر را مثل مای مکتوبی مدوره می نگارند و در رقم پنج را بر صورت عین خود که در
 ناسر رسیده باشند بر صورت ۵ و لیکن تاخرین پنج را بصورت صفر متفردین می نگارند
 و برای صفر نقطه مثل نقاط حروف نهی مفر کرده اند * حرز اول در حساب صحاح *
 متغیر بر یک تبصره و هشت انگشت * تبصره * در تعدید و تعریف اعمال حسابیه * انگشت
 اول * در جمع * انگشت دوم * در تضعیف * انگشت سوم * در تفریق * انگشت
 چهارم * در تضعیف * انگشت پنجم * در ضرب * انگشت ششم * در قسمت * انگشت هفتم
 * در تجزیه * انگشت هشتم * در تکلیف * تبصره * در تعدید و تعریف اعمال حسابیه بدانکه زیاده
 کردن عددی را بر عددی دیگر جمع می خوانند و نقصان آنرا از عدد اکثر تفریق و مکرر کردن عدد را کم
 گویند و مکرر کردن چند بر یک شمارا در یک ضرب باشد و تجزیه عدد بدو قسم مساوی تضعیف است
 و بجز حصص برابر شمارا احاد عدد دیگر قسمت بود و تحصیل عددی را که از ضرب آن یک بار در
 نفسش عدد معین حاصل باشد تجزیه نامند و تحصیل عددی را که از ضرب آن دو بار در نفسش
 عدد معین حاصل شود یک تعیب خوانند و این اعمال میان قدام مشهورانند و بعضی از این و تزیع و غیره را

تا عشر احوال جدا گانه شمرده اند و حق اینست که این احوال مع تنصیف داخل قسمت است نه عمل مستقل و همچنین
 تنصیف داخل ضرب است چنانچه ظاهر است **انگشت اول در جمع** اگر خوانند که دو عدد
 را جمع کنند متخاضبه المراتب بنویسند ثبوعی که احاد مقابل احاد و عشرات مقابل عشرات و همین سان هر مرتبه
 محاذی هر مرتبه واقع شود بقده زیر هر دو عدد خط عرضی کشیده عمل از جانب راست شروع کنند بنوعیکه
 اول صورت احاد و برابر احاد افزایند اگر حاصل کمتر از ده باشد آنرا زیر خط عرضی محاذی مرتبه احاد بنویسند
 و اگر حاصل ده باشد زیر خط عرضی صفر بنهند و اگر زاید از ده باشد آن را بیادقی را بنویسند و بجز دو صورت
 برای ده یک در ذهن نگاه دارند تا آن را حین جمع مرتبه آینده افزوده عمل کنند و اگر در سطر می صفر بوده
 باشد و در سطر می عدد درین صورت همان عدد را زیر خط عرضی بنویسند و اگر در هر دو سطر صفر بوده باشد
 زیر خط عرضی یک صفر بنویسند من بعد آن همین عنوان صورت عشرات هر دو سطر را جمع واحد اگر در
 ذهن داشته باشند جمع کرده احاد یا صفر یا آنچه زاید برده باشد زیر خط عرضی بسیار
 مکتوب سابق بنویسند و همین سان بلا محظ مراتب بصورت نامی ارقام هر مرتبه عمل کرده باشند
 و هر عددی که محاذی آن از سطر دیگر عدد نباشد و در ذهن واحد محفوظ نبود درین حالت
 آن رقم را بعینه در سطر جمع نقل نمایند پس بعد عمل آنچه زیر خط عرضی عدد بهر سیده باشد حاصل
 جمع بود مثلاً خواهیم که دو هزار و سه صد و نود و هزار و هفتصد و پنجاه را با چهار صد و بیست هزار یکصد
 و شصت و چهار جمع نمائیم هر دو عدد را بجانبی مراتب نوشتیم و زیر هر دو خط عرضی کشیدیم
 از جانب راست عمل شروع کردیم چون در یک سطر صفر بود و در سطر دوم چهار ایند همین
 چهار را زیر خط عرضی نگاشتیم در مرتبه دوم که پنج و ششست جمع نمودیم شد یازده یک را که زاید
 برده است زیر خط عرضی بسیار چهار نوشتیم و برای ده یک را در ذهن نگاه داشتند با هفت و
 یک که در مرتبه آینده است جمع کردیم حاصل را که نه است بسیار یک نوشتیم و چون در ذهن
 پنج نبود و در مرتبه آینده بهر دو سطر صفر واقع بود لهذا بعد از یک صفر گذاشتیم پس از آن
 و دو را جمع نمودیم یک را که زاید برده است زیر خط عرضی نوشتیم و ده را یک گردانیده با
 و چهار یکجا کرده هشت را بعد یک نگاشتیم و چون درین هنگام در ذهن پنج نگاه نداشتیم
 و محاذی دو پنج عدد واقع نیست دو را بعینه در سطر جمع نقل کردیم و عمل تمام گشت پس ۹۰۰ ۲۳
 حاصل جمع زیر خط عرضی شد دو هزار هزار و شصت و ده هزار و صد و چهارده بر صورت $\begin{matrix} 2000 \\ 900 \\ \hline 2900 \end{matrix}$
 و اگر سطور اعداد زیاد بر دو باشند بسور سابق متخاضبه المراتب نوشته بعینه عمل نمایند

الا آنکه در اینجا بعد جمع صور اعداد زیاد بر اعداد کاهیده و کاهیده بیت و کاهیده سسی و کاهیده صحا و از ازان می باشد پس درین وقت همچنانکه برای ده در ذین یک نگاه میداشتمند برای بیت و دو برای سسی و در ذین

نگاه دارند و آنرا با مرتبه آینده جمع نموده عمل تمام کنند مثلاً خواستیم که این صرح چار عدد را جمع کنیم

$$\begin{array}{r}
 ۹۸۰۴۳۳ \\
 ۱۶۵۲۱۷ \\
 ۱۴۹۰۱۲ \\
 \hline
 ۶۳۳۹۷۱۲۹۰۱۲۳۱۷۵۲۱۷۹۸۰۴۳۳
 \end{array}$$

بعد عمل شد حاصل جمع یک هزار هزار و سه صد و هشتاد و هشت هزار و سه صد

$$\begin{array}{r}
 ۱۴۳۷۹۳۲۰
 \end{array}$$

و نسبت برین صورت *

و باید دانست که اصل عمل جمع از جانب مین است چنانچه گذشت و بر سبیل تفریع از جانب ب

نیز عمل میکنند اما برسم جدول و محو و اثبات اصحاج می افتد که نسبت عمل مین بطول می انجامد چنانچه

درین دو جدول عمل جمع العدین و جمع اعداد از جانب

یست که در مثال سابق از مین شده بود نموده شد باقیات

حاصل جمع مثل عمل مقدم گردید و همچنین معلوم باد که ردی سما

میزان عدد عبارت از ازان احاد است که از مجموع صور مفرد

آن عدد بعد طرح نه باقی ماند چنانچه میزان عدد سطر اول بخند و وسط جمع العدین است پس از آن

صور مفرد آن است و شش است و چون از بیت و شش دو باره مطروح شود شش باقی می ماند و علی بن القاسم

میزان بصرد دوم مرتب است چه مجموع صور مفردات آن بقدره است و چون یکبار نه از بقدره مطروح

شود شش می ماند و آن عمل جمع آنست که میزانهای اعداد مجموعه را جمع کنند و از حاصل میزان گیر

اگر این میزان موافق میزان عدد حاصل جمع بود اغلب اوقات عمل صحیح باشد و اگر مخالف بود خواه نخواه عمل

سلبت بود و سه این نتی که گوئیم که چون معلوم است برآه بر صورت نه صورت یک از جنس مرتبه است

زیاده کرده میشود بصورت یک حاصل می گردد در مرتبه صعود چنانچه اگر بزرگ افزایش دینور بصورت

مثل صورت یک است الا آنکه در مرتبه صعود شد از احاد بعترت و همچنین اگر بر نودده انزاست

صد میشود که صورت یک دارد و در سایر مراتب همین حال است و عکس این نیز ظاهر است

هکاه از یک صعودی صورت نه نزولی آن کم کنند صورت یک نزولی باقی می ماند یعنی اگر

صد بود رکابنده باقی می ماند که صورت یک دارد و اگر از ده نه را کم سازند یک باقی

می ماند و بر کاه حال رفتن صد است در سایر ارقام نیز همین حال است که بعد طرح نه صور

اصلی از ازان نشود چنانچه از جدول مثلاً تعریف می نماید که سسی و شش است می اعداد

چون در صورتی که در مرکبات نیز بعد طرح در صورت
 جمعی مرکب باقی ماند مانند دو صد و سی و یک که صورت جمعی آن ششست بعد طرح ششست باقی میماند
 بالجد در مفردات و مرکبات هر چه بعد طرح نه باقی ماند صورت اصلی آنست که مسمی میزند آنست پس
 همچنانکه مجموع دو عدد یا اعداد حاصل جمع است همچنان میزان مجموع میزانهای اعداد میزان حاصل
 جمع باشد پس اختلاف میزان مستلزم خطا و عمل است و موافقت آن اغلب اوقات دال بر صحت
 عمل زیرا که اگر در اثنای عمل در هیچیک مرتبه صورت نه زیاده یا کم شود در صورت میزان موافق می باشد
 و عمل خطا آما وقوع سهو در صورت بسیار نادر است و بدانند که چون سه را فنا میکنند اگر سه زیاده
 نه در امتحان جاری سازند راست می آید بخلاف دیگر اعداد که در آن امتحان میزان بر سهیل کلیت است

نمی آید **انکشاف دوم در تضعیف** و عملش در مقیضت جمع کردن دو مثل است آما نوشتن مثل
 حاجت نیست و اصل عمل تضعیف نیز از جانب راست است یعنی از احاد شروع کنند بدین منط که صورت
 هر مرتبه را بزنند و افرایند و احاد حاصل را بزرگ آن نویسند و اگر با جا داده هم باشد از یک ساخته بر مضع
 مرتبه آینده افزایند و سایر اعمال که در صورت جمع می کردند بکنند تا مضع عدد حاصل گردد مثلا خواهد
 که یکصد و نود هزار و سه صد و هشتاد و چهار را در چند ساریم اول چهار را بر چهار افزودیم شد هشت این را نیز
 چهار نوشتیم بعد هشت را بر هشت اضافه کرده احاد شانزده را که ششست است بر هشت نگاشتیم و برای یک
 در زمین ده نوشتیم پس سه را در چند کردیم شش شد یک را که در زمین است بر شش افزودیم هفت شد زیر سه نگاشتیم
 و چون در زمین پنج نوشتیم صفر را بعینه نقل کردیم پس از آن نه را در و چند کرده احاد هجده را که هشت است
 زیر نه نگاشتیم و ده را یک کرده بر مضع یک افزوده سه را زیر یک نوشتیم حاصل شد 190342
 دو چند عددند که یکصد و هشتاد و چهار در مضع و شصت و هشت و عمل تضعیف را از جا

۱۹	۰۳	۸۳
۳۸	۰۶	۶۸
۳۰	۰۳	

چون نیز میتوان کرد اما بر رسم جدول و محو اثبات مثل عمل جمع و امتحان عمل تضعیف
 آنست که میزان مضع را در چند کنند و از حاصل میزان بزنند اگر این میزان
 مخالف میزان حاصل تضعیف بود عمل خطا باشد **انکشاف سیوم در تفریق**

عدد اکثر را منقوص منه گویند و اقل را منقوص و باید که منقوص را زیر منقوص منه متجاوزی الوضع نویسند
 و ابدای عمل از جانب بزمین کنند بنوعی که صورت هر مرتبه را از محاذیش کم نمایند آنچه باقی ماند
 زیر آن بعد رسم خط عرضی نویسند و اگر چیزی باقی نماند بجای آن صفر وضع کنند و اگر صورت
 رقم از محاذیش نقصان کردن ممکن نباشد کم عدد را از یار او بکنند که آن البته بر نسبت این

مرتبده خواهد بود آن رقم منقوص منه را باین ده جمع کرده ازین حاصل نقصان کنند و اگر مرتبه بار خالی باشد یعنی صفر یا اصفار باشند بصورت در هر مرتبه بجز یکی که عدد باشد ازان یک گیرند و مالا یک صفر صورت نه نویسنند یا در زمین شعرا بجای میفرودانند و بهر صورت تا مرتبه منقوص منه ده را ضم کرده نقصان و هرگاه صفر را از عددی بکاهند همان عدد را بعین ذریه خط عرضی بنویسند و همین سان عمل کرده باشند تا آخر مرتبه پس زیر خط عرضی عدد باقی فراهم می آید مثال خواستیم که سه هزار هزار و ششصد و سه هزار و هفتصد و پنجاه و پنج را از هشت هزار هزار و دویست و پنجاه هزار و سی و هشت نقصان کنیم اول پنج را از هشت کاستیم سه باقی را زیر خط عرضی نوشتم بعد پنج دو را از سه کم نمیشود و بار آن دو صفر واقع است لهذا از پنج که بر مرتبه پنجم از منقوص منه واقع است یک گرفته برد و صفر را نگردانیدیم و یک ده بسته ضم کرده پنج را از سیزده کاستیم هشت که باقی است زیر خط عرضی بسیار سه نوشته نوشتم من بعد آن هفت را از نه دست را از نه و صفر را از چهار و شش را از ده و از ده دست را از هفت کاسته باقی آنها را که دو و شش چهار سه و شش و چهار است بترتیب زیر خط عرضی نوشتیم پیدا شد باقی زیر این خط چهار هزار

هزار و ششصد و چهل و شش هزار و دویست و شصت و عمل تقریبی را نیز از جدول عمل تقریبی از یاد

۸	۳	۵	۳	۳	۸
۳	۷	۰	۳	۷	۵
۵	۷	۵			
۳			۳	۳	
			۹	۳	۳

جانب چپ بر رسم جدول و محو و اثبات می توان کرد بر این صورت و احتمال عمل تقریبی آنست که میزان منقوص را از میزان منقوص منه کم کنند اگر ممکن باشد والا نه را افزوده نقصان کنند پس اگر این باقی مخالف میزان باشد در عمل خطا بود * انکشاف چهارم در تنصیف * و اصل این عمل از جانب

باز است و طریقش آنست که اول عدد مرتبه اخیر را تنصیف کنند و نصف را تحت آن نویسند اگر زوج بوده باشد و صحیح از سفش نکارند اگر نه دویزه باشد و برای کسی نصف در زمین پنج نکا بدارند تا آنرا بر نصف عددی که در زمین او ست افزوده عمل کنند در صورتیکه آن عدد امن غیر واحد باشد و اگر در زمین واحد یا صفر بود همان پنج را بعین همین نصفی که اول نکات نکارند و در هر مرتبه که واحد یا صفر باشد و از بسا بهر کسی پنج محفوظ نباشد در این صورت بر آن در سطر تنصیف صفر نکارند و برای نصف واحد پنج گرفته به زمین رود و بدین روش عمل به تمام رسانند و اگر بعد از انتهای کسری باقی ماند که در حقیقت نیم است آنرا زیر آنجا که در صورت نکارند تا آنجا که سهیم کنیم پنج هزار هزار و ششصد و سی و یک در

و بقصد آن نصف کنیم از مرتبه اخیر که پنج است عمل شروع کردیم نصف آن دویم بود و در آنکه مجموع سه مرتبه از پنج
 نگاشتیم و برای نیم پنج در زمین داشتیم و بر نصف شش که بیست و پنج است افزودیم هشت شد آنرا بیست و هشت نوشتیم
 بعد از آنکه گرفتیم یک و نیم شد یک را از مرتبه نوشتیم و برای نیم پنج اعتبار کردیم چون قبل سه یک است این
 پنج را از یک ثبت نمودیم و نصف یک را پنج ساخته زیر صفر ما قبل نگاشتیم و بیست و هشت را در دست نهادیم از
 واحد صفر گذاشتیم و پنج نیم واحد بر نصف هفت افزودیم شد هشت و نیم ثبت را قبل صفر نوشتیم چون
 عمل منتهی شد و کسر نیم باقی ماند آنرا از مرتبه نوشتیم نوشتیم حاصل شد نصف عدد مذکور ۲۸۱۲۵۰۰

دو هزار هزار و هشت صد و بانزده هزار و پانصد و هشت و نیم و تقریباً عمل نصف از جانب همین نیز شد
 میتواند مگر برسم جدول و مجموع اثبات و احتمال این عمل آنست که در این
 نصف را دو چند کنند و اگر با آن کسری باشد و او را نیز از مرتبه بزرگتر
 این مجموع مخالف میزان اصل عدد باشد عمل نادرست بود و الا اغلب
 او فایده می باشد * * * انکشاف پنجم در ضرب

جدول عمل نصف از همین

۵	۶	۳	۱	۰	۱	۷
۳	۳	۱	۰	۰	۰	۳
۲	۸		۵	۵		۱

در تجربه تعریف اجمالی ضرب که فقط حساب صحیح را شامل است نموده ، مدوری بنا تعریف اعم مذکور میشود که کسره
 را نیز شامل باشد پس گوئیم که ضرب عددی در عددی عبارتست از تحویل عدد ثالث که نسبت احد المضروبین
 سومی آن ثالث چون نسبت واحد باشد سومی مضروب دیگر ازین عددی حاصل ظاهر میشود اول
 اینکه واحد را در ضرب تا نیمی نسبت یعنی حاصل ضرب همیشه مثل مضروب دیگر می باشد زیرا که هرگاه
 احد المضروبین واحد است و با دیگر واحد ما خود در تعریف ضرب است اگر مقدم نسبت مضروب غیر
 واحد را بگیرند چنین صورت تناسب شود که نسبت احد المضروبین سومی حاصل ضرب چون نسبت واحد
 واحد است نسبت واحد نیز واحد است مساوی است پس نسبت مضروب سومی حاصل ضرب نیز نسبت مساوی است
 باشد و اگر مقدم واحد را در صورت متنیه بین نمیشود که نسبت واحد سومی حاصل ضرب چون واحد سومی
 مضروب در نهایت هم مضروب حاصل ضرب مساوی باشد شکل طرازم خزینه اول دوم اینکه اگر
 مضروبین اکثر از واحد باشند حاصل ضرب همیشه زاید از هر دو مضروبین باشد چنانچه واحد سومی یکی از
 دو مضروب که اکثر از واحد است مثل نسبت جز سومی ، کل است لکن نسبت مضروب دیگر سومی حاصل ضرب
 نیز چون نسبت جز سومی کل خواهد بود سیوم آنجا هرگاه مضروب فیه فقط سراسر باشد حاصل ضرب
 که اکثر از مضروب خواهد بود زیرا که نسبت واحد سومی کسر که احد المضروبین است چون نسبت کل سومی جز است
 پس نسبت مضروب دیگر سومی حاصل ضرب نیز نسبت کل سومی جز خواهد بود اکنون باید دانست که ضرب

مفرد در مفرد مفرد در مرکب مرکب در مرکب و نیز قسم اول سه صنف است اعداد را اعداد در غیر اعداد

غیر اعداد در غیر اعداد و برای دریافت حاصل ضرب صنف اول

									۱
								۲	۳
							۳	۶	۹
					۴	۱۲	۲۰	۲۷	۳۲
			۵	۱۵	۲۵	۳۰	۳۵	۳۹	۴۲
		۶	۱۸	۳۰	۳۶	۴۰	۴۲	۴۴	۴۵
	۷	۲۱	۳۵	۴۲	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹
۸	۲۴	۴۰	۴۸	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۹	۲۷	۴۵	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۰	۳۰	۵۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰

جدول منبری وضع کرده اند که همگی چهل و پنج خانه دارد بیرون

جدول بجانب راست اعداد اعداد از واحد تا نه محاذی

بر خانه بترتیب تنازل نوشته می باشد و آن بمنزله مضروب است

و باز بین اعداد فوق خانه ها که بر سهیل تدرج جانب یار می روند

ثبت می باشد و بمنزله مضروب فیه است و در نفس جدول حاصل ضرب

اعداد در اعداد بر خانه که محاذی مضروبین واقع است مرقوم می باشد

تا هرگاه خواهند که حاصل ضرب اعداد را از روی این جدول معلوم کنند مضروب که اقل

نباشد آنرا مضروب قرار داده از بین جدول بگیرند و دیگری را مضروب فیه دانسته فوق جدول

دانند و آن جدول خانه جوئند که محاذی هر دو مضروب واقع باشد پس آنچه در آن خانه بود حاصل

ضرب باشد و اولی آنست که محاسب حواصل مضروب اعداد را حفظ نماید تا اعیان حساب به نجات کرده

باشد و طریق ضرب دو صنف باقی از قسم اول آنست که صورت مضروب را در صورت مضروب دیگر بنهند

و آن نیز ضرب اعداد باشد و به همین حاصل ضرب صفر با اعداد المضروبین یا مجموع اصفار

بماند و با افزایش آنچه هست گذائی عدد و ارقام آید حاصل ضرب باشد مثال ضرب هفت در سه هزار اول هفت

در سه هزار و هشتاد و دو بر همین این حاصل سه صفر که در شش هزار است افزودیم حاصل آمد ۲۰۰۰۰ چهل و دو

هزار و هشتاد و دو مضروب چهار صد در سی هزار بر دو از ده شش صفر افزایشیم تا حاصل شود دو از ده هزار و هشتاد

طریق ضرب قسم دوم و سیوم اینست که هرگاه مرکب را تحلیل بمفردات کنند رجوع بضر فسم اول کنند

پس هر یک مفردات طرفی را در هر یک مفردات طرف دیگر ضرب کنند و حواصل را جمع سازند و مطلق

حاصل گردد مثال قسم دوم خواهیم که چهار صد را در هفتاد و پنج ضرب کنیم طرف مرکب را بدو مفرد یعنی

پنج و هفتاد تحلیل کردیم اول چهار صد را در پنج زدیم ۲۰۰۰ شد بعد در هفتاد زدیم ۲۸۰۰۰

که حاصل چهارم شده و هزار بشصتصد این جو اصل اربعه را جمع کردیم شد حاصل ضرب
 حکم چهارم با نصد و هشتاد و هشت **مثابه** عدت منوطه حواصل ضرب بقدر عدت
 حاصل ضرب عدت صورت مفوده مضروب در عدت صورت مفوده مضروب نیه میباشند و استند قواعدی
 به ضرب مقرر کرده اند و گونه است قواعد هوائیه و قواعد تخت و تراب هوائیه آنست که بی اعانت قلم و کاغذ
 و امثال آن فقط از قوت متخیله بسهولت تمام حاصل ضرب معلوم شود و قواعد تخت و تراب آنکه قوت
 متخیله و حافظه در تشخیص داشتن بمعدودات آن عاجز باشد و تخمه و قلم یا خاک و انگشت بهر رسم رقوم
 حاجت افتد و میان سلف دو ازده قاعده هوائیه مشهور اند هر واحد در اینجا مذکور شود **قاعده نخستین**
 در ضرب مابین یک و ده یعنی از دو تا نه بعضی در بعضی اصل المضروب را بده بسط کنند یعنی از جنس عشرت گیرند
 و ازین بسط حاصل ضرب همین مضروب را در فضل ده که بر مضروب دیگر است کم کنند باقی مطلوب
 باشد مثال چهار در هشت اول چهار را بده بسط کردیم چهل شد باز همین چهار را در ده که فضل ده بر هشت
 است ضرب کرده هشت را از چهل کم کردیم سی و دو و مطلوب باقی ماند و نیز اگر هشت را بده بسط کرده
 از حاصل که هشتاد است مضروب هشت را در شش که فضل ده بر چهار است یعنی چهل و هشت را کم کنیم
 نیز سی و دو باقی ماند لیکن اولی آنست که عدد اقل را بسط بعشرت کنند **قاعده دوم**
 مابین پنج و ده یعنی از شش تا نه بعضی در بعضی صد و مضروب را جمع کنند و آنچه ازده زیاده باشد
 آنرا بده بسط کنند و بر حاصل مضروب فضل ده بر یکی از مضروب در فضل ده بر دیگر بنفزایند مجموع مطابقت
 باشد مثال هفت در هشت مجموع این مضروبین با نرده شد پنج را که زیاده برده است بده بسط کردیم پنجاه
 فضل عشره بر هفت است و بر هشت دو بس مضروب است را در ده بر پنجاه افزودیم پنجاه و شش مطلوب
 حاصل گشت **قاعده سوم** در ضرب احادیث مابین ده و بیست هر دو مضروب را جمع کنند و از
 مجموع ده بیکند باقی را بده بسط کنند و از حاصل مضروب فضل عشره را بر احاد را احاد مرکب
 بکنند باقی مطلوب باشد مثال بیست در شانزده از مجموع هر دو که بیست و سه است ده که است
 سیزده را بده بسط کردیم یکصد و هشتاد و شش باشد و مضروب است را که فضل ده بر مضروب مفرد است در شش که احاد است
 است بیست و سه را یکصد و هشتاد و شش باقی یکصد و دو ازده مطلوب فرام آید **قاعده چهارم**
 در ضرب مابین ده و بیست یعنی از آنکه تا نوزده بعضی در بعضی احاد یکی را بر تمام دیگر افزاید
 و بر حاصل مضروب احاد را احاد افزاید مثال سیزده در
 سیزده را بر حاصل مضروب احاد را احاد افزاید مثال سیزده در

بر دو صد و بیست یک را که حاصل ضرب دو احاد است افزودیم نطوب حاصل گشت بیست و یک قاعده پنجم نیز در ضرب
 مرکبات که ضرب میان ده و بیست باشد و مضروب فی میان بیست و صد احاد کمترین دو مضروب را در شکل
 تکرار عشره مضروب اکثر ضرب کنند و حاصل را بر آن اکثر افزایند و مجموع را ببطبع عشرت آن بنموده بر مبسوط مضروب
 احاد در احاد اضافه کنند مجموع مطلوب باشد مثال چهارده در چهل و سه چهار را که احاد اقل است در عدت
 تکرار عشره اکثر که تیر چهار است ضرب کردیم و شانزده بر چهل و سه افزودیم پنجاه و نه شد این را ببطبع عشرت
 کردیم پانصد و نود گشت دو از ده را که مضروب احاد در احاد است برین مبسوط افزودیم شد حاصل ضرب
 ششصد و دو **قاعده ششم** در ضرب مابین ده و صد از مرکبات که عدت عشرت آنها متساوی باشد
 بعضی در بعضی احاد یکی را بر جمیع دیگری افزایند و حاصل را در عدت عشره که هر یک از مضروبین
 دارد ضرب کنند و حاصل ضرب را ببطبع عشرت کرده مضروب احاد در احاد را بر آن افزایند حاصل
 مطلوب باشد مثال سی و دو در سی و پنج بعد زیاده کردن احاد یکی بر مجموع دیگری حاصل شد
 سی و هفت این را در سه که عدت عشره است ضرب کردیم شد یکصد و یازده این را ببطبع عشرت
 کردیم شد یک هزار و یکصد و ده مضروب بر دو احاد را که ده است اضافه کردیم شد یک هزار و یکصد و بیست **قاعده**
هفتم در ضرب مابین ده و صد از مرکبات بعضی آنها در بعضی عدت عشرت اول را در مجموع دو
 ضرب کنند و بر حاصل مضروب احاد اول را در عدت عشرت دوم افزایند و مجموع را بده بسط
 کنند و بر مبسوط مضروب احاد در احاد زیاده کنند مجموع مطلوب باشد مثال خواستیم که سی
 و دو را در چهل و شش ضرب کنیم عدت عشرت اول را که سه است در مجموع دوم ضرب نمودیم
 حاصل یکصد و سی و هفت شد برین حاصل مضروب احاد اول را که دو است در عدت عشرت دوم
 که چهار است یعنی هشت افزودیم گشت یکصد و چهل و شش این را ببطبع عشرت کردیم شد یک
 هزار و چهار صد و شصت برین مبسوط دو از ده را که مضروب احاد در احاد است افزودیم
 حاصل شد مطلوب یک هزار و چهار صد و هفتاد و دو **قاعده هشتم** هر دو عدد مختلف که نصف
 مجموع آنها مفرد باشد از مربع این نصف مربع نصف تفاضل عددین را کم کنند باقی حاصل ضرب آن دو
 عدد مختلف می باشد مثال دو از ده در بیست و هشت نصف مجموع اینها مفرد است یعنی بیست پس هرگاه
 از مربع بیست که چهار صد است مربع نصف تفاضل این دو عدد که شصت و چهار است کم می کنیم صد و سی
 و شش که حاصل ضرب دو از ده در بیست و هشت است باقی میماند موهف کوید که این قاعده بکلمه شکل ما از ضرب
 اول در جمیع دو عدد مختلف جاری می شود حاجت بقدر افراد نصف مجموع علی الاطلاق نیست

چنانچه در بعضی موارد مجموع آنها سیزده است و مفرد نیت هر گاه از مربع سیزده که یکصد و هشتاد و نه است و در
 آنست مربع نصف فاصل نه و هفتده را که شانزده مضام می کنیم یکصد و پنجاه و سه که حاصل ضرب
 نه در سیزده است لکن قی می ماند و تقیید قدما بفرودیت بنا بر آنست که در صورت ترکیب نصف اگر
 عدد زیاده باشد در تحصیل مربع حاجت تجت و تراب افتد و قاعده منجمله هو ایتمه نباشد *
قاعده نهم * هر عددی را ضرب کنند در مفردی که صورت پنج داشته باشد باید که نصف
 عدد اول را ببط کنند از جنس مرتبه ما بعد مفرد که بصورت پنج است و اگر در نصف کسری باشد بصر نفیس
 آن مفرد را بر مبسوط افزایشند حاصل مطلوب باشد مثال سیزده را خواستیم که در پنج ز نیم نصف صحیح
 سیزده را که شش است ببط کردیم زیرا که پنج مفرد در مرتبه احاد افتاده است و ما بعد احاد عشرت است
 و برای نیم پنج را بر مبسوط که شصت است افزودیم شصت و پنج حاصل شد و در ضرب شانزده در پانصد
 هشت را که نصف شانزده است هزار بسط کردیم هشت هزار شد و اگر مضروب بجای شانزده هفتده می بود
 مثلاً پس برای نیم پانصدی گرفتیم و بر هشت هرگز اضافه می کردیم * **قاعده دهم** * هر عددی را ضرب
 کنند در عددی که صورت پانزده داشته باشد باید که نصف عدد اول را بر نفس آن افزایشند و حاصل را
 از جنس مرتبه مضروب فییه که صورت پانزده دارد ببط کنند و بهر که نصف برین مبسوط صورت پنج را بعینه
 از جنسی که باشد زیاده کنند مطلوب حاصل آید مثلاً خواستیم که بیت و سه را در یکصد و پنجاه که صورت پانزده
 دارد ضرب کنیم نصف بیت و سه را که یازده و نیم است بر نفس افزودیم سی و چهار و نیم شد سی و چهار را
 بسط کردیم شد سه هزار و چهار صد و برای نصف پنجاه زیاده کردیم مجموع سه هزار و چهار صد و پنجاه
 مطلوب فرام آید * **قاعده یازدهم** * و گاهی سهیل میشود ضرب بدین حیل که احد المضروبین را
 کند مره بعد آخری و دوم را بهمان شمار تضعیف و مبلغ هر دو را با هم ضرب از مذم مطلوب حاصل شود مثال سی پنج را
 در چهل هر گاه سی پنج را دو مرتبه تضعیف کنند چهل را دو مرتبه تضعیف رجوع به ضرب یکصد و چهل درده میکنند و ضرب
 عدد درده چهل است مثال دیگر بیت پنج را در دو اژده اول بیت پنج را دو بار تضعیف کردیم صد شد و دو اژ
 را دو بار تضعیف نمودیم سه گشت و ضرب صد در سه بسیار سهیل است * **قاعده دوازدهم** * و گاهی سهیل
 ضرب در نیمط که نسبت کنند احد المضروبین را سوئی اول اعداد مرتبه که فوئ او است بگیرند از مضروب دیگر جز
 یا اجرا بهمان نسبت و ببط کنند این جزو ما خود را از جنس نسبت مثلاً بیست و پنج در سی و دو نسبت کردیم بیست
 پنج را سوئی صد که اول مرتبه بعدیت پنج است بر پنج و بهین نسبت جزو سی و دو و گوئیم بیست و پنج را که نسبت
 بیست و شش را به مبسط کردیم شصت صد شد که مضروب است از پنج در سی و دو است و سه را دو اعد

دوازده که چهار قاعده دیگر متبع اند نیز مذکور میشوند اول * مابین یک و ده بعضی آنها در بعضی ضرب
مضروب را بسط بفرمان کنند باز همان مضروب را در تفاضل پنج مضروب دیگر ضرب کنند اگر فضل مضروب دوم
را باشد این حاصل ضرب را بر بسوط افزایند و اگر فضل پنج را باشد از آن بکاهند بر این صورت مطلوب حاصل
آید و اگر فضل نباشد همان بسوط حاصل ضرب است مثال چهار در هفت نصف چهار را که دو است بده بسط کردیم
بست شد باز چهار را در فضل هفت بر پنج که دو است زدیم بست شد چون فضل مضروب دوم را بست
بست را بر بسوط افزودیم بست و بست مطلوب شد و اگر شروع از هفت کنیم صورت
عمل چنین شود که نصف هفت را که سه و نیم است بده بسط کردیم سی و پنج شد باز هفت
را در فضل پنج و چهار که یک است ضرب کردیم چون فضل پنج راست هفت را از سی و پنج کاستیم
همان بست و بست گردید * دوم * و گاهی سهین میشود ضرب برین حیل که عدد مضروب را که
فوق مضروب بی باشد بگیرند و مضروب دیگر را در آن مضروب کرده محفوظ دارند و باز همان
مضروب را در فضل مضروب اول ضرب کرده از محفوظ بکاهند مطلوب حاصل شود مثال شش و
در پانزده متصل سی و بست مضروب سی و بست در پانزده بسیار سهیل است که شش صد میشود باز
ضرب پانزده در دو که فضل مضروب سی و بست است نیز سهیل است که سی میشود سی را از شش صد کم کردیم
پانصد و هفتاد باقی ماند که مضروب سی و بست در پانزده است * سیوم * هر عددی را که در نه ضرب کنند آنرا
زده بسط کنند و ازین بسوط نفس آن عدد را کم سازند باقی حاصل ضرب باشد مثلاً بست و هفت را خواستیم
که در نه کنیم از دو صد و هفتاد بست و هفت کاستیم دو صد و چهل و سه مطلوب باقی ماند * چهارم *
هر دو عدد مختلف که مجموع نصف تفاضل برد و با عدد اقل مضروب باشد هرگاه از مربع این مجموع منفرجه نصف تفاضل
بکاهند باقی حاصل ضرب آن دو عدد مختلف باشد مثال چهل و دو و بیست و هفت حاصل است و چهار است
و نصف این تفاضل دوازده است و با بیجده که اقل عددین است سی میشود که مراد است هرگاه از مربع
شش که نصف است مربع دوازده را که یک عدد و بیست و هفت است می از نیم هشتصد و پنجاه
و شش باقی می ماند که حاصل ضرب چهل و دو و بیست و هفت است و با بیجده که اقل عددین است و با بیجده
تفاوت است و الا نه حکم شکل صیبار از خرنوبه یا اینه تا در میانیم ... در مختلف را و غیره
از ابر و چنین قواعدی که در این کتاب مذکور است ... باشند که هر کس که
با سهیل و وجه حاصل میشود ... را که ... در ...
اول اندک بود و این مساوی از ... عدد ... می ... از آن بحکم ...

در خواهد شد دوم اینکه طالبان را از مزادلت آن بر استخراج مطالب حساب از عملات مگر حاصل شود
انتباه هرگاه مراتب عدد بسیار باشد نوعی که عمل معصوب نماید در حضورش تقم استنباط
 بخوبی پس اگر ضرب مغفود در مرکب باشد مرکب را جابجی نویسند و مغفود را بالای آن بده مغفود را در
 اول مرتبه مرکب ضرب کنند و احاد حاصل را زیر احاد مرکب نویسند بعد رسم خط عرضی و اگر در
 حاصل ضرب احاد نباشد بجای آن صفر نگارند و بعدت عشرات در ذین احاد یکا بدارند تا آنجا
 بر حاصل ضرب مرتبه آئینده افزوده عمل کنند و اگر در مرتبه صفر باشد آن احاد محفوظ را بجنسه بسیار آنچه
 قبل نوشته اند بکارند و اگر در ذین هیچ محفوظ نباشد و مرتبه آئینده صفر بود آن صفر را بعینه نویسند
 و همین سان مغفود را در سایر مراتب مرکب ضرب نموده عمل کرده باشند تا تمام شود و اگر
 در مغفود صفر یا اصفار بوده باشد آنرا بر سطر حادث افزایند مطلوب حاصل شود مثال خواهیم
 که هفتاد و دزد و هزار و سیصد و چهل هزار و بیست و چهار ز نیم بعد نوشتن مصر و بین اول هفت
 را در چهار ضرب کردیم بیست و هشت شد هشت را بعد رسم خط عرضی زیر چهار نوشتیم و برای بیست
 و دزد هفت دو داشتیم پس هفت را در دو ضرب نمودیم چهارده شد و دو را که در ذین است ضم کردیم
 شانزده شد شش را به بیار هشت نوشتیم و برای ده یک گرفتیم چون در مرتبه آئینده صفر است
 این یک را بعد شش نوشتیم و هرگاه بعد این صفر صفر دیگر است و در ذین هیچ نیست لهذا آن صفر را
 بعینه نقل کردیم پس هفت را در چهار زدیم بیست و هشت شد هشت را بعد صفر نگاشتیم و به مرتبه بیست و دزد
 من بعد آن در سه زدیم بیست و یک شد دو و محفوظ را بدین ضم کردیم بیست و سه شد سه را بعد بیست
 نوشتیم و به مرتبه دو داشتیم پس از آن در دو ضرب نمودیم چهارده شد برین دو و محفوظ را
 اضافه کردیم شانزده گشت شش را بعد سه وضع نمودیم و برای ده یک گرفتیم چون عمل تمام شده
 بود یک را بعد شش نگاشتیم و در مغفود یک صفر است آن صفر را بر سطر تحانی افزودیم ۲۳۴۰۰۲۳
 شد حاصل ضرب یکصد و شصت و سه هزار و هشتصد و یک هزار و شصت و هشتاد و نه و بیست و سه
 و اگر ضرب مرکب در مرکب باشد پس برای آن طریق بسیار اند چون ضرب محاذات و ضرب توشیح و
 ضرب مربع و ضرب شکیه و ضرب توریب و مشهور تر دو طریق اخیر است و فی زمانها
 مدار عمل بر آنست نزد اسلام و اروپا و هند ضرب شکر شهرت دارد و پیش بل فرنگ ضرب
 نیز بیخبره در زمین حواریان در روز مدینه پیشتر از اوقاف بنا بر خوت تطویل متروک می گردد اما
 ازین است که آنند که شکر شکر است و در این طریق نیز باید که از خطوط طولی با سام

تا به شمار از آن مضروب قسمت کنند و همچنین از خطوط عرضی بعد از مرتب مضروب قیبه به شکل
 رسم بر یک مقدار منقسم شود من بعد آن خطوط مورب هر مربع را بدو مثلث تقسیم
 کنند فوقانی و تحتانی لیکن باید که سمت تحتانی بچین باشد سمت فوقانی را مضروب را
 بینه از جانب راست بالای شکل بنویسند نوعیکه هر مرتبه محاذی مربعی واقع شود و مضروب
 قیبه را جانب بسیار شکل رسم کنند بر سبیل تساوی یعنی به نحی که احاد کثیر عشر است واقع شود و
 مشران زیر میات و همین ترتیب لیکن باید که مثل مراتب مضروب هر مرتبه محاذی مربعی باشد
 بعد از آن صورت مفروضه هر مرتبه را از مضروب در صورت هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند
 و حاصل ضرب هر یک در مرتبه بنویسند که محاذی دو مرتبه مضروب بین باشد نوعیکه احاد در
 مثلث تحتانی باشد مانند در مثلث فوقانی در محاذی که محاذی مضروب واقع باشند آنرا
 مشترک سازند و آنرا در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه
 راست باشد آنرا در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه
 زیر شکل ضرب نوبت بعد حاصل شود و مفروضه بدانند که میان خط اول و دوم هر مرتبه
 باشد و احاد مجموع زیر شکل بر آنرا خط اول نگاه داشته بودند بکارند و برای عدت مضروب
 احاد در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه
 کرده باشند و در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه
 هم شده نگارند و در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه
 و در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه
 که در خطوط مورب و در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه
 بسیار هم زیرا که مضروب قیبه چهار مرتبه را برد باقی سایر اعمال حشو بجا آورده دو را که در مثلث
 تحتانی است بر شکل نوشتیم بعد از آن میان دو خط مورب که متصل مثلث تحتانی است جمع کردیم

۵	۳	۲	۱	۰
۹	۷	۵	۳	۱
۱۳	۱۱	۹	۷	۵
۱۷	۱۵	۱۳	۱۱	۹
۲۱	۱۹	۱۷	۱۵	۱۳

خط از خطوط مورب افتاده اند یعنی بطور جمع عمل تمام کردیم شد حاصل ضرب
 چه صد و نود هزار و نوزده هزار و چهارصد و پنجاه و دو بر صورت و
 طریق ضرب توریب است که مرتبه اول مضروب را در جمع مرتبه مضروب
 کند و وسط حاصل ضرب بکارند بعد از آن صورت مرتبه را در جمع مضروب بجا
 آورد و در هر مرتبه از مضروب قیبه ضرب کنند و در هر مرتبه از مضروب قیبه

زیر سطر اول بسوی سطر پنجمین اعداد سطر دوم محاذی عشرات سطر اول باشد و سایر مراتب محاذی
 باشد خود باشند و همین همان هر مرتبه مضروب به بصورت در مجموع مضروب فیه ضرب نموده بطریق اول را
 زیر سطر قبل خود بنجا و زیر یک مرتبه نوشته باشند و هر مرتبه از مضروب که قبل آن یک مضرب باشد سطر حاصل ضرب
 آنجا بنجا و دو مرتبه نگارند و اگر دو مضرب باشد بنجا و سه مرتبه در بر بنقیاس و هر گاه از ضرب جمع مراتب
 مضروب در مضروب فیه فراخ حاصل نمود زیر جمع سطر خط عرضی کشند و آنچه در مرتبه اول سطر فوقانی باشد
 آنرا از خط مذکور بنجا دانش نقل نمایند من بعد آن مراتب محاذی سطر را بقانون جمع یکجا بکشند پس آنچه
 زیر خط عرضی عدد پیدا شود حاصل ضرب باشد و برای مثال مضروبین را که در شکیه قرار داده بودیم اعداد
 که دریم اول ستم را در مضروب فیه زدیم شد حاصل ضرب سی و پنج هزار و چهار صد و دو و آنده این اعدادی
 علاوه نوشتیم پس دورا که صورت مرتبه دوم مضروب است در مضروب فیه زدیم شد حاصل ضرب
 یازده هزار و هشتصد و چهار این را زیر سطر اول بنجا و زیر یک مرتبه نگاشتیم پس سه را که صورت
 مرتبه سوم مضروب است زدیم صورت حاصل ضرب شد سفته هزار 5902
 و هشتصد پس این را زیر سطر دوم بنجا و از دو مرتبه نگاشتیم زیرا که قبل سه 30512
 یک صد و بیست و هشت را ضرب نمودیم صورت حاصل ضرب شد چهل و 12706
 هفت هزار و 2729 و همدویست و هشتاد و نه این را بنجا و زیر یک مرتبه زیر سطر سوم 290019752
 نگاشتیم و اکنون چون هر مرتبه فیه یافت ابتدا خط عرضی کشیده سطر را بر جمع نمودیم شد حاصل ضرب
 بعینه می آید که در صورت منسکه شده بود و امتحان عمل ضرب آلت که میزان مضروب را داد
 میزان مضروب فیه ضرب کنند و حاصل میزان گیرند اگر این میزان مخالف میزان حاصل ضرب
 باشد عمل خطا بود * انگشاته ششم و قسمت * تعریف اجزای قسمت
 مثل ضرب نزدیکه که نسبت اما تعریف جامع که صحاح و کسور را شامل باشد اینست که قسمت
 تحصیل شده نسبت که نسبتش سومی و احد چون نسبت مقسوم سومی مقسوم علیه باشد و نسبت
 جامع نیز چند امار ظاهر شود او را اینکه اگر مقسوم علیه واحد باشد خارج قسمت بعینه مقسوم است
 زیرا که بر بنجا واحد و بار ما خود است و چون نسبت هر یک از مقسوم و خارج قسمت سومی و یک
 نسبت است لهذا استاری باشد دوم اینکه اگر مقسوم علیه اکثر زود باشد خارج قسمت اندک
 مقسوم خواهد بود زیرا که بعد ابرای نسبت صورت منتهای چندین مرتبه که نسبت مقسوم علیه
 خارج قسمت چنان است که در مقسوم علیه واحد باشد و نسبت

پس مقوم نیز عظم باشد از خارج قسمت سیوم اینکه اگر مقوم علیه فقط سه باشد خارج
 قسمت زاید از مقوم میشود از هر آنکه پنجون مقوم علیه کم از واحد است مقوم نیز که از خارج
 قسمت بود چهارم اینکه اگر مقوم و مقوم علیه برابر باشند خارج قسمت همیشه واحد خواهد
 بود چه نسبت مساوات و احد نسبت مگر بود اگر مقوم زاید از مقوم علیه باشد خارج قسمت
 نیز زاید از واحد باشد و اگر کم باشد کم بود و لیکن در صورت کمی قسمت را بنام نسبت تعبیر می کنند
 پنجم اینکه هرگاه اعداد متناسب باشند پس خارج قسمت هر مقدم بر تا کی خود یک عدد معین باشد
 چه در صورت نسبت هر خارج قسمت سومی واحد یک نسبت خواهد بود با لجه قسمت عکس
 نسبت چنانچه از تعریف و خواص هر دو ظاهر است و طریق عملش آنست که عددی طلب کنند
 بنوعیکه چون آنرا در مقوم علیه ضرب کنند حاصل مساوی مقوم شود یا آنکه ناقص باشد از مقوم
 بکتر از مقوم علیه پس در صورت مساوات همان عدد مفروض خارج قسمت بلا که در صورت
 عدم مساوات نیز خارج قسمت باشد مع کسری که به العمل شود از نسبت فضل مقوم بر حاصل
 ضرب سومی مقوم علیه مثال خواستیم که بیت و چهار را بر شش قسمت کنیم عددی تلاش کردیم
 که چون آنرا در شش زینم بیت و چهار شود بدین صفت چهار را می یابیم پس چهار خارج قسمت
 باشد و مطابق تعریف قسمت است چه نسبت چهار سومی واحد نسبت چهار چند است همچنین نسبت
 بیت و چهار مقوم سومی شش مقوم علیه نیز چهار چند است مثال دیگر قسمت بیت و نه بر
 خواستیم در اینجا بیج عدد صحیح یافته نمیشود که چون آنرا در هفت زینم بیت و نه شود و لیکن چهار بر
 بیت که چون آنرا در هفت ضرب می کنیم قریب به بیت و نه میرسد تفاوت یک پس چهار خارج
 قسمت باشد با کسر سه که از نسبت تفاضل مذکور سومی هفت حاصل است بدینا ه ه اگر مرا
 مقوم کثیر باشد بنوعیکه عمل صعب نماید آنرا در طریق سبت اول طریق جدول که مستعمل است میان
 دوم طریق خطوط که عمل حکمای فرنگ است اما عمل جدول آنست که اول خطوط متوازیه طولی بکشند
 بنوعیکه فاصله میان هر دو خط بقدر کفایتش رقم اعداد باشد و عدت فرجات بعدت مرتبه مقوم
 بود بعدت مله تق باطراف و فانی خط یک خط عرضی کشند و زیر این خط در خلال جدول مقوم
 را بنویسند و مقوم علیه را یا این جدول مساوی مناسبت که عمل را کفایت کند بنوعیکه مرتبه آخر مقوم
 عاید می مرتبه آخر مقوم باشد در صورتیکه مقوم علیه بصورت اجمالی خود از آنچه محاذ می از مرتبه
 مقوم و افغ است زیاده تر نباشد و اگر زیاده باشد بکتره همین نقل کرده بنویسند یعنی آخر مقوم علیه

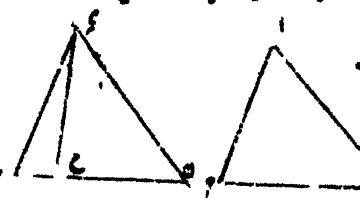
دومی باعلین از مقسوم علیه اول ...
 هر مرتبه مقسوم علیه نقصان کردن حاصل ضرب از آنچه محاذی و یا آن باشد
 دوم هرگاه چنین حاصل یافته شود از فوق جدول محاذی اول مرتبه مقسوم علیه نویسد
 اگر مرتبه مقسوم علیه آنرا ضرب نموده حاصل را از رقم مقسوم که محاذی مضروب فیضیه
 واقع باشد نقصان کنند و اگر چیزی باقی ماند آنرا در خط ماحی بنویسند بقده نقل کنند مقسوم علی
 یک مرتبه جانب باین و طلب کنند اکثر عددی دیگر از جانب اعاد بصفت مذکوره چون بیاخذ
 فوق جدول باین عددی که سابق نگاشته بودند بنویسند و چنانچه دانستند عمل کنند و اگر پنج عدد
 از احاد یافته نشو و عوض آن بالای جدول بکارند و مقسوم علیه را یک مرتبه دیگر جانب
 باین برند و باز عددی دیگر از اعظم اجاد بصفت معلومه طلبند و بطرز معلوم عمل کرده بیا
 تا وقتیکه اول مقسوم علیه محاذی اول مقسوم علیه شود پس عددی که بالای جدول حادث شده
 باشد خارج قسمت است و اگر چیزی در خط ماحی باقی مانده باشد که البته کمتر از مقسوم علیه
 خواهد بود استند که هر چند مقسوم بر این عدد حادث بدکور با این که خارج قسمت باشد
 مثلاً هر استند است و چهار مرتبه از او بود و یک هزار و صد و پنجاه و پنج را بر مقصد
 پهل و دو و صد و ...
 و بعد از آن عددی از او ...
 پس در جدول محاذی اول ...
 پس در جدول محاذی اول ...
 پس در جدول محاذی اول ...
 پس در جدول محاذی اول ...
 پس در جدول محاذی اول ...
 پس در جدول محاذی اول ...

پس در ثابت باشد به سطح دو مثلث از طول احوال
 دو مثلث است از ثبات است از طول است از تصنیف کنی و به است از خط
 ای و گوئیم که زاویه است که خارج است از مثلث است اعظم باشد از زاویه در داخله
 اعنی زاویه آب بود در مثلث است ضلع است که در زاویه اعظم است طول باشد از است
 است که در زاویه است اعظم است از مثلث است اعظم است از زاویه است

اعنی زاویه است که در زاویه اعظم است از مثلث است اعظم است از زاویه است
 از دو پس مجموع است از طول باشد از مجموع است که
 که است و هندسان این شکل را جاری گویند

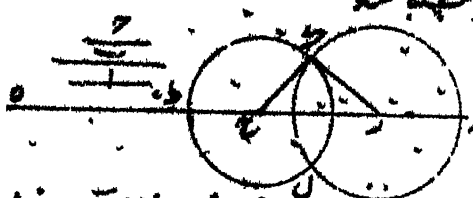
و بیاید که هرگاه برابر باشد دو زاویه و یک ضلع از مثلثی دو زاویه و یک ضلع را
 از مثلثی دیگر در صورت باقی اضلاع و دو زاویه متساوی باشند یک منظره در
 و مختلف مثلث است و باید که در دو مثلث است که در زاویه است مساوی زاویه باشد
 و زاویه است مساوی زاویه و در ضمن کنیم اول تساوی دو ضلع است که در میان دو زاویه
 مفروض تساوی اند و گوئیم تطبیق است بر دو مثلث است پس زاویه است بر
 زاویه است منطبق شود با بر تساوی در همین زاویه است بر زاویه است پس خط است بر
 شود و آری و نقطه آری نقطه است و مطلوب حاصل گردد و اگر تساوی دو ضلع است
 باشد پس در تطبیق است بر دو مثلث است زاویه است البته بر زاویه است منطبق
 شود با بر تساوی و خط است بر و در نیوفت ضرور است

که نقطه است بر نقطه است بر منطبق گردد اگر جدا اند مثل نقطه لازم
 آید که در دو زاویه است که خارج است از مثلث است و در تساوی باشد این خلاف است

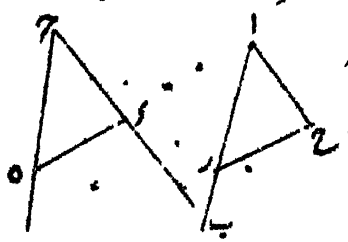
پس در ثابت باشد و اگر تساوی دو ضلع است باشد برین فیاس و می ثابت است که
 در می خواهیم که مثلثی رسم کنیم که هر سه ضلع آن تساوی باشد منطبق
 مجموع هر دو خط از بیوم دوازده بود مثلا خطوط مفروضه است و خطی دیگر است فرض کنیم که نقطه
 از جهت است محدود باشد و جدا کنیم آن در مثل است در مثل است در مثل است در رسم کنیم
 در بعد از آن که کلی و بیج میجد که ایره ط کمال و بافرد است خطی کن این
 دو در در نقطه کمال و عمل کنیم میان یکی از دو نقطه است خطی و دو مرکز

دائرة بر دو خط ... پس مثلث ...

بر اگر ضلع ... مثلث ...

بنویسیم که بر نقطه ... زاویه ...

تساوی مثل ... زاویه ...

مثلث ... از منادوی ... باشد ...

دیگر دو زاویه ... باشد ...

و نیز که دو خط ... موازی ...

باید می شود و یکی از دو ...

راست ... داخل ...

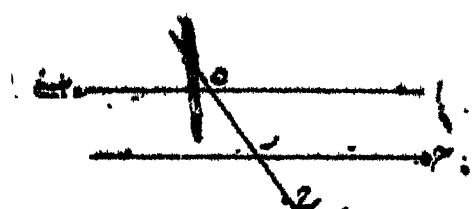
بجای شکل ... موازی ...

دو داخل ... موازی ...

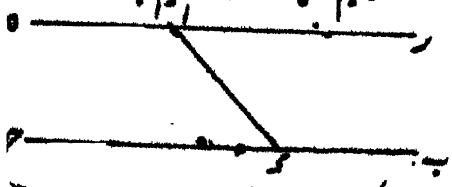
زاویه ... موازی ...

زاویه ... موازی ...

موازی خط مفروضی باشد و باید که نقطه آن بود و خط

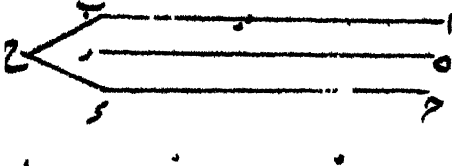
س و معین کنیم بر خط ج نقطه ای که با ه اتفاق افتد و وصل کنیم آنرا و نسبت کنیم بر خط آ از خط

آ و زاویه آ ه مثل زاویه ا ب و خارج کنیم خط آ ه زاویه

جانب ه در این خط موازی است ج باشد بکم شکل است زیرا که دو زاویه ا ب و آ ه متبادله می گردند

نیز موازی می بوند مانند دو خط است ج و ه که موازی خط ه را اند با خود تا نیز موازی باشند پس ه را اگر در وسط واقع شده باشد گوئیم که اگر است ج موازی

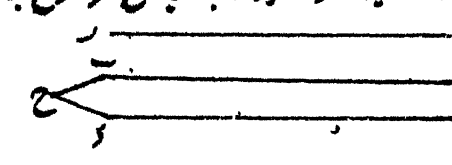

نباشند ضرور است که بجای متلاقی شوند مثلا از جهت

س و بیخ ملاقات نمودند این مستلزم است که چون ه را از جهت ه خارج کرده شود ملاقات

بیکی از دو خط است ج و ه ملاقی شود و حال آنکه موازی آنها بود این خلف است پس است ج و ه

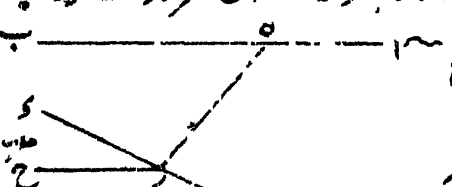
اصلا ملاقی نشوند موازی باشند و اگر ه بر طرف واقع شود در این صورت نیز گوئیم که اگر است ج موازی نباشند پس بر نقطه ج ملاقی شوند و بعد متلاقی ظاهر گردد که این دو خط در جانب ج موضوع بر

تقارب اند و بجانب آ موضوع بر تباعد و چون خط است ج مثلا بالفرض موازی ه است باید که موضوع

بر تقارب و تباعد نباشد لیکن خط ج از خط است ج موضوع بر تباعد تقارب است پس باید که از خط ه در نیز چنین باشد و حال آنکه بالفرض موازی است این خلف است پس میان است ج و ه

اصلا ملاقات نبود از این جهت موازی باشند و هرگاه هر دو خط خطی واقع شود و دو زاویه داخله که در یک جهت اند کمتر از دو قائمه باشند در این صورت آن هر دو خط اگر در این

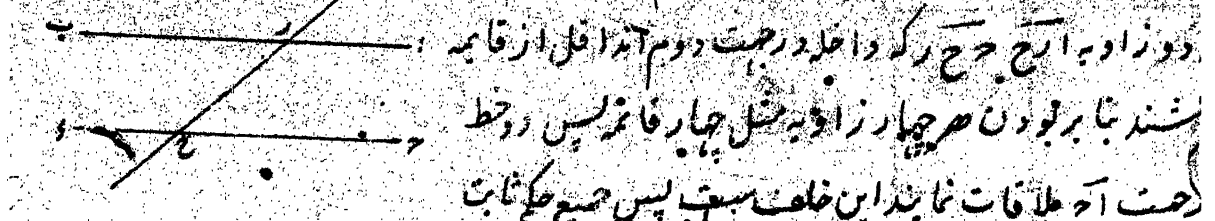

جهت خارج کرده اند خواه ملاقات نمایند چنانچه واقع شد خط ه بر دو خط است ج که دو زاویه در یک جهت اند کمتر از دو قائمه اند پس گوئیم که دو خط است ج و ه در این جهت

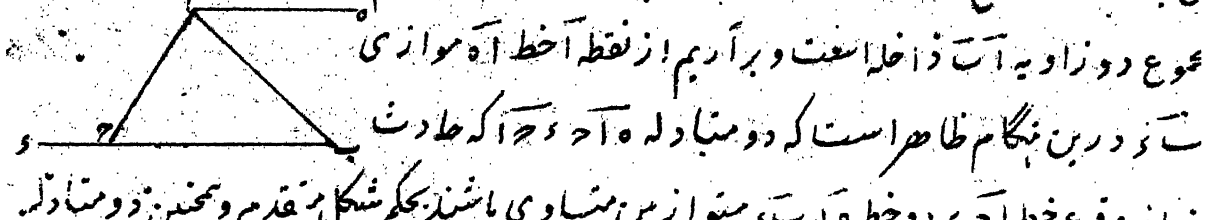
خارج کرده شوند البته ملاقی گردند زیرا که اگر ملاقات نکند پس نخواهند بود الا موازی می و چون زاویه ه با زاویه ب ه کمتر از دو قائمه است و زاویه ب ه با همان زاویه پیش در قائمه است ابتدا زاویه

و اگر در هر یک از این دو زاویه دو خط موازی بر خط مشترک آن دو زاویه رسم شود و خط موازی هر یک از این دو خط موازی با خط موازی دیگر باشد پس دو خط موازی بر خط مشترک آن دو زاویه موازی است

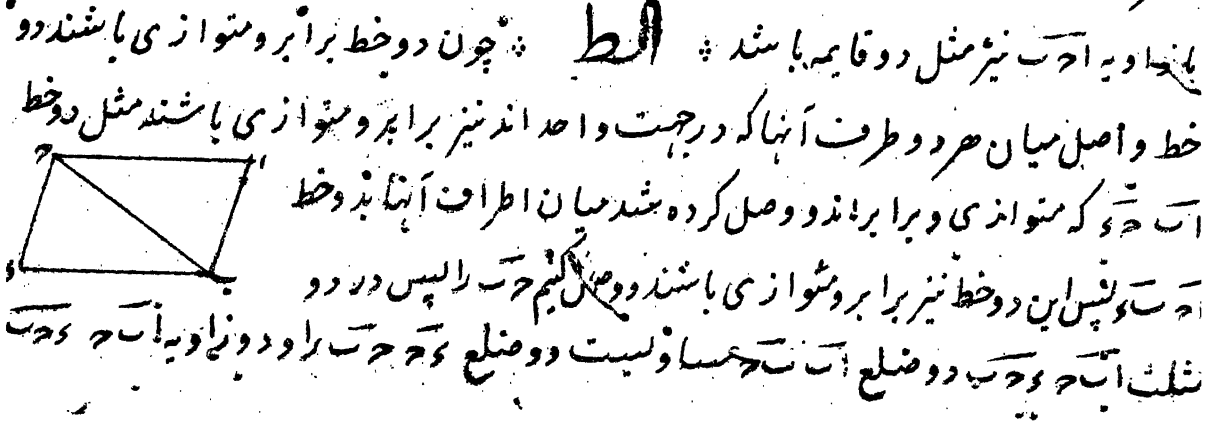
و اگر در هر یک از این دو زاویه دو خط موازی بر خط مشترک آن دو زاویه رسم شود و خط موازی هر یک از این دو خط موازی با خط موازی دیگر نباشد پس دو خط موازی بر خط مشترک آن دو زاویه موازی نیست
الجزء
 بر گاه دو خط موازی خطی قطع شود و زاویه در یک جهت اند برابر دو قائمه باشند و نیز هر دو متبادله با خود اگر یکی در داخل مثل خارجی باشد مثلا دو خط موازی اند و خط موازی هر یک بر آنها واقع شد گوئیم که دو زاویه در یک جهت مساوی دو قائمه اند چرا که اگر کمتر از دو قائمه باشند لازم است که این دو خط از جهت مساوی مطلق شوند بجز شکل مستقیم و اگر اکثر از دو قائمه باشند لازم است که دو زاویه در یک جهت مساوی اند در جهت دوم اند اقل از قائمه

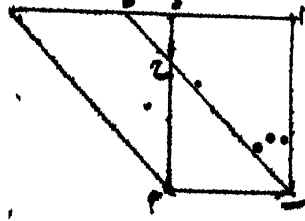
باشند بنا بر بودن هر چهار زاویه مثل چهار قائمه پس دو خط در جهت آن ملاقات نمایند این خلف سبب پس جمیع حکم ثابت شد
الح
 هر مثلثی که بیرون کرده شود ضلعی از آن زاویه که خارج است اگر دو مساوی یا مجموع دو زاویه داخل متقابل می باشد در هر سه زوایای مثلث متعادل دو قائمه می باشد مثلا ضلع $ا$ از مثلث $ا ب ج$ بر آورده شد تا $ا گ$ گوئیم که زاویه $ا ج گ$ خارج مساوی مجموع دو زاویه $ا ب ج$ داخل است و بر آریم از نقطه $ا$ خط $ا ه$ موازی $ب ج$ تا درین هنگام ظاهر است که دو متبادله $ا ج ه$ و $ا ب ج$ که حادث اند از وقوع خط $ا ه$ مساوی باشند و خط $ا ه$ موازی $ب ج$ است پس متبادله $ا ج ه$ و $ا ب ج$ است

و اگر در هر یک از این دو زاویه دو خط موازی بر خط مشترک آن دو زاویه رسم شود و خط موازی هر یک از این دو خط موازی با خط موازی دیگر نباشد پس دو خط موازی بر خط مشترک آن دو زاویه موازی نیست
الط
 چون دو خط برابر و متوازی باشند دو خط موازی اند و هر دو طرف آنها که در جهت واحد اند نیز برابر و متوازی باشند مثل دو خط $ا ب ج$ که متوازی و برابر اند و وصل کرده شد میان اطراف آنها بدو خط $ا د$ و $ب د$ پس این دو خط نیز برابر و متوازی باشند و وصل کنیم $ا د$ را پس در دو مثلث $ا ب د$ و $ب ج د$ دو ضلع $ا ب$ و $ب ج$ مساوی است و دو ضلع $ا د$ و $ب د$ مساوی است و زاویه $ا د ب$ و $ب د ج$ مساوی است

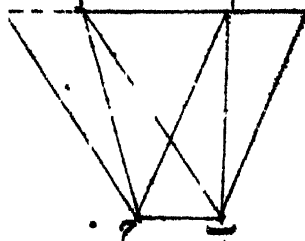

متساویان مساوی اند لهذا باقی زوایا و ضلع این دو مثلث متساوی باشند ازین جهت آیه
 برابر باشند و بنا برینساوی دو مثلث در احرف و جنبه متوازی میباشند هو المراد و ازین بیان
 می شود که اضلاع و زوایای متقابل از سطح متوازی الاضلاع متساوی میباشند و قطر منصف
 آن می باشد **قوله** هر دو سطح متوازی الاضلاع که بر قاعده مشترک در یک جهت میان
 دو خط متوازی باشند آن دو سطح برابر اند چنانچه دو سطح **آ** و **ب** در متوازی الاضلاع
 یک قاعده **س** میان دو خط **س** و **ر** متوازی واقع اند برابر باشند و وجه تساوی آنست
 که دو خط **آ** و **ب** مساوی و موازی خط **س** اند یک شکل متقدم پس بیکدیگر هم برابر باشند و چون **آ** و **ب** را
 سازیم **آ** و **ب** را متساوی فرام آید و در دو مثلث **س** و **ر** دو ضلع **س** و **آ** و **ب** و زاویه **س** و **آ**

داخل مساویست دو ضلع **س** و **ر** و زاویه **س** و **ر** خارج را ازین
 جهت این دو مثلث متساوی باشند و مثلث **ج** و **ه** درین دو
 مشترک است چون این مشترک را اسقاط کنیم دو مخروط **س** و **آ** و **ج**

ج و **ه** متساوی باقی مانند بده چون بدین دو مخروط متساوی بقدر مثلث **س** و **ج** را که مشترک
 است ضم کنیم دو سطح مذکور متساوی فرام آید و همین مدعاست **قوله** هر دو مثلث
 که بر یک قاعده در جهت واحد میان دو خط متوازی باشند برابر اند همچو دو مثلث **س** و **ر**
 که بر قاعده **س** میان دو متوازی **س** و **ر** واقع اند و برای اثبات تساوی خارج کنیم خط
س و موازی **ح** او را موازی **ب** تا ملاقی شوند **آ** و **ج** را برد و نقطه **ه** را و حادث می شود

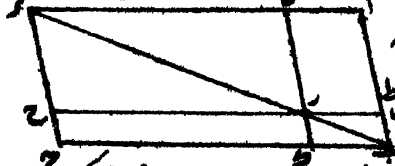

درین هنگام دو سطح **س** و **ح** و **ب** و **ر** متوازی الاضلاع بر قاعده
س میان دو متوازی **س** و **ر** پس یک شکل متقدم این دو سطح
 متساوی باشند و بنا برین شکل **آ** و **ب** هر دو مثلث نصف آن دو سطح

متساوی باشند لهذا با هم برابر بوند و هو المراد **قوله** هر سطح متوازی الاضلاع
 مثلث که بر یک قاعده در جهت واحد میان دو خط متوازی باشند پس سطح دو چند شدت
 برابر بود مانند سطح **س** و **ر** و مثلث **س** و **ر** که بر قاعده **س** میان دو متوازی **س** و **ر** واقع
 اند و اصل کنیم **آ** را در مخروط و مثلث **س** و **ر** که بر قاعده **س** میان دو خط متوازی
 متساوی باشند و ظاهر است که سطح **س** و **ر** دو چند مثلث **س** و **ر** است لهذا وجه مثلث **س** و **ر**
 برابر است و پویشیه همانند که درین شکل و دو شکل ماقبل **س** و **ر** در سطح **س** و **ر**

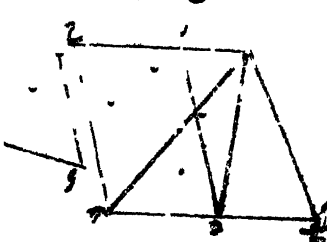
سه
 وجه **س** و **ر** متوازی

مثلث یا سطح و ... بر دو قاعده متساوی باشند یعنی یک یا بیشتر باشد چنانچه با دنی بلبل ظاهر است
 ... بر این شرط بر این شرط باشند و متساوی دو سطح متوازی الاضلاع اند که واقع باشند میان
 سطح متوازی الاضلاع و یک از دو پهلوهای قطران در حالیکه مایعات کرده باشند بر یک نقطه از قطر
 و مشارک باشند بان سطح بر دو زاویه مانند دو سطح اطرافه که در سطح متوازی الاضلاع که واقع اند
 در سطح اس که بر دو پهلوهای قطرات و مطلق اند بر نقطه رازان قطر و مشارک اند سطح اس که بر دو زاویه
 ... که این هر دو سطح متساوی اند چه قطرات سطح اس که بر دو مثلث است که در صورت تقصیف
 کرده است و برین نقطه سطح اس که بر دو مثلث است پس هرگاه از این دو مثلث
 دو مثلث اس که بر دو زاویه برابرند و دو مثلث ط بر یک رت ماک

نیز برابر اند بنید ازیم بر دو متمم برابر باقی می مانند و همین مراد است

لذا می خواهیم که سطح متوازی الاضلاع عمل کنیم که مساوی مثلث مفروض باشد و یک
 زاویه آن مساوی زاویه مفروض بود مانند مثلث اس که زاویه آن پس بدو نیم کنیم سطح را بر
 و وصل کنیم آن را به بقوت شکل که عمل کنیم بر نقطه از خط اس که زاویه آن مثل زاویه اس که
 از نقطه آ خط اس بخوازی اس و لامحال مطلق شود این خط خط اس را بر نقطه رینا بر خروج این خط
 از خط اس بر دو زاویه که کمتر از دو قاعده اند و بر آریم از نقطه اس خط ح موازی اس تا مطلق شود
 خط آ را بعد از خارج برج درین هنگام پیدا می شود سطح اس که موازی الاضلاع که با مثلث

اس که قاعده اس میان دو خط اس موازی است ازین جهت
 درین مثلث اس باشد و مثلث اس نیز در چند مثلث اس که
 است زیرا که دو مثلث اس اس بر دو قاعده اس که منگاو

میان دو خط اس موازی اند متساوی باشند پس سطح اس که موازی الاضلاع که هر دو
 ضعف مثلث اس از متساوی استند و زاویه اس از ان سطح مثلث اس که درین
 می خواهیم که بر خط مفروض سطحی موازی الاضلاع بسازیم که برابر مثلث مفروض باشد و یک زاویه
 از ان مساوی زاویه مفروض بود چنانچه خط مفروض اس است و مثلث اس که زاویه اس پس
 بقوت شکل متقدم سطح ح اس موازی الاضلاع بسازیم که مساوی مثلث مذکور است و زاویه
 ح از ان مساوی زاویه اس بود عبده اس را با ساختنش تا که بر آریم و سطح را مثل سطح اس که در انیم
 و عمل کنیم بر نقطه اس خط اس که زاویه اس که در انیم تا که مساوی اس که در انیم

چهار ضرب کردیم یکصد و هشتاد و شش شد آنرا از یک عدد هفتاد و شش که از پیش از این در مبحثی دو باقی ماند چهار فوقانی را بر چهل و چهار بخشیدیم از هر یک از آنجا که در مرتبه نهم بر دویم و چهل و شش محاذی است و نه افتاد دانستیم که هیچ عدد یافته نشود ازین مرقوفی و تحت منفر کوشیم و چهار صد و هشتاد را یک مرتبه دیگر جانب راست بردیم و عدد دیگر طلبیدیم ششستیم آنرا قوفی و تحت نوشتیم سطر شمالی شد چهار هزار و هشتصد و شش شش فوقانی را در مجموع این شش ضرب نمودیم حاصل شد بیست و هشت هزار و هشتصد و سی و شش آنرا از بقیه مجذور که بیست و نه هزار و هشتاد و شش است کاسیم باقی ماند

$$\begin{array}{r}
 6 \\
 4 \\
 \hline
 5789 \\
 2 \\
 \hline
 1176 \\
 2 \\
 \hline
 235 \\
 2 \\
 \hline
 4706 \\
 3 \\
 \hline
 141
 \end{array}$$

زیر فطری ضعیف از خبر دو صد و پنجاه و این بقیه همان کسرت است که در مثل اول باقی ماند در بالای عدد همان جذر بر آمد که سابق در اصل بر آمده بود و نتوان عمل تجدید کرد. بجز آن چیزی در نفس خودش محسوب کند و در حسابها آنرا که بجهت ما می آید از آنجا که می ماند اگر باشد افزاینده را می بیند اگر این

مسر آن مخالف میزان اعداد مجذور باشد عمل نیکت بود و الا اغلب اوقات صحیح باشد. در نکات استنباطی در کتب کعبیه در هرگاه عددی را در مجذور ضرب کنند حاصل ضرب را کعبه خواهد بود. هرگز با کعبه نامند و این نسبت باعتبار محاسبات است اما در مساحت کعبه صد و ناسند در هر دو مقدار اولی که بر کعبه می کنند و کعبه را شمی گویند پس کعبه طلب عدد است که نسبت کعبه سر می طلبیده باشد منتهی باشد از نسبت همان مطلوب سوئی واحد و کعبه مثل مجذور

ضلع	مال	کعب
۱	۱	۱
۲	۴	۸
۳	۹	۲۷
۴	۱۶	۶۴
۵	۲۵	۱۲۵
۶	۳۶	۲۱۶
۷	۴۹	۳۴۳
۸	۶۴	۵۱۲
۹	۸۱	۷۲۹

فرض کنیم و اعظم می باشد و سه بار سه بار عمل کعبه با اعداد در جدولی سه نام اعانت آن ضمن عمل، عظم ایجاد شده است بدانکه آن کرد جدول اینست مرتب عمل است که اکثر عددی تلاش کنند که چون آنرا در نخست دو بار در هر جا پس ضرب عدد مطلوب الکعبه را با مسا زد یا آنکه چیزی باقی ماند کمتر از نصف مابعد برین کعبه پس اگر حاصل ضرب دو باره فنا سازد عدد مطلوب الکعبه را در بصورت عدد مفروض کعبه تحقیقی باشد و کعبه مطلوب را در آن چیزی باقی ماند عدد مفروض کعبه تقریبی

مثال خواستیم که کعب لسی و دو در برایم در کعبات را که سیت و هفت سب از سب
 و در ساقط کردیم پنج باقی ماند آنرا نسبت نمودیم سوئی سبی و هفت که نسل نسبت و چهار سب
 بر سب هفت پس سه صحیح و پنج هزار سی و هفت بتقریب کعب سی و دو باشد تا قس که کعب
 حجم موقوف بر حساب کعب و مشرالی و حساب سینی است و انتباه به هر گاه عدد کثیر باشد پس استخراج
 کعب آن در حقیقت امر صعب است و اگر چه محاسب فاره باشد چه بسبب کثرت جزئیات اعمال آن مطلقاً
 بزرگی حاصل می شود ازین جهت و هم بسبب آنکه منفعت آن در اعمال حساب بسیار اندک است
 بلا بیار الدین املی رحمه الله علیه در خلاصه الحساب آنرا ذکر نفرمود و در دیگر کتب حسابیه که طریض
 استخراج کعب مذکور است خالی از دقتی نیست اما آنچه زبده عالمان و عمده یغیان قاضی القضاة
 نجم الدین علی خان نبردی و مغفور شکر الله علیه نقل نموده اند که الی الآن میان کتب اسلامیان سهل
 تر از آن طریقی بنظر نیامده بغایت مرغوب است و درین جامع همان طریق مذکور میشود باید که عدد
 مطلوب کعب را در خلال جدول بنویسند و تخمین باید که بمقتضای قس و کثرت مراتب خطه
 این جدولی دو چند طول خطوط جدول قسمت باشد و فوق جدول بر مرتبه احاد علامت عصب
 پس دو مرتبه را گذاشته بر مرتبه چهارم علامت کنند و همچنین بترک دو دو مرتبه بنهم و باز
 و غیره را معلوم سازند بقده از دو خط عرضی طول جدول را سه قسم مساوی کردی اند
 قسم عالی را بیت الکعب نام نهند و قسمی که بوسط است آنرا سیت المال نام
 دارند و قسم تخفانی را بیت الضلع من بعد آن با عات جدول متقدم اکثر عددی
 از احاد طلب کنند که چون کعب آنرا از عددی که محاذی علامت اخیر و ما بار او
 نقصان کردن ممکن باشد پس آن عدد را با بلای علامت اخیر بنویسند و هم محاذی آن حاد
 در بیت الضلع زیر خط عرضی دوم و مجذور آنرا در ایمال و میر خط عرضی اول بنوعی که احاد
 آن نیز محاذی علامت اخیر باشد و کعب آنرا زیر عددی که در بیت الکعب است محاذی
 علامت اخیر نوشته از آن نقصان کنند اگر چیزی باقی ماند بر خط محاذی نکارند و برای عمل
 آینه رقم فوقانی را با تخفانی که موضوع در سطر ضلع است جمع نموده زیر همان تخفانی بفضل
 خط عرضی بنویسند و درین مجموع فوقانی را ضرب کنند و حاصل ضرب را بر آنچه در بیت الکعب
 افزوده مجموع را بهمان درجه تحت خط عرضی بنویسند بعد همین مجموع را یک مرتبه بهر

مل کنند و همچنین فوقانی را بر تحتانی که زیر خط عرضی **در سطح** **مجموع** را در مرتبه جانب یمن برزد بعد ازان
 همان درجه بنویسند و بند رسم خط عرضی دیگر این مجموع را در مرتبه جانب یمن برزد بعد ازان
 طلب کنند اکثر احاد دیگر بدین صفت که چون انرا فوق علامت مفیدم بر علامت و نیز تحت آن
 در سطح ضلع محاذی علامت مذکور نوشته این احاد فوقانی را در جمع آنچه در سطح ضلع است
 ضرب نموده این حاصل را بر آنچه محاذی آن در سطح مال المست زیاده کنند و باز فوقاً بر
 مذکور را در مجموع آنچه در سطح مال المست ضرب کنند و این حاصل را از اعداد یک محاذی
 آن در بیت کعب باقی مانده است نقصان کردن ممکن باشد هر گاه بدین صفت جدول
 یا بند مطابق نوشته عمل کنند و باقی را بعد نقصان زیر سطح کعب بعد خط عرضی نویسند
 و برای عمل آمینده طریقه نقل را در سطح مال و سطح ضلع به نحویکه سابق گفته شد
 بجای آرند و اگر بیچ عددی یافته شود عوض آن بالای جدول و محاذی آن در **بیت**
 صفر وضع کنند اما طریقه نقل را در سطح مال **بسط** ضلع و طریقه ضرب را بدستور مرعی
 دارند و همین سان بمقابل هر علامتی که فوق جدول است عدد احاد بصفت معلوم
 تلاش کرده بجزب و زبانی و نقصان عمل کرده باشند نمانتی شود بعلامت اول و بعد
 تمام شدن اعمال عدد این علامت اگر زیر خط عرضی بیچ باقی نماند عدد مطلوب الکعب
 منطبق است و آنچه فوق جدول پیدا شده است کعب تحقیقی باشند و اگر چیزی ب
 باقی مانده باشد کسر است و درین صورت عدد حادث فوق جدول با این
 کسر کعب تقریبی بود و طریق تحصیل مخرج این کسر آنست که عددی را که فوق
 علامت اول است بر سطح تحتانی بیت الضلع زیاده کنند و حاصل را در همان عدد که
 فوق علامت اول است ضرب نموده حاصل ضرب را مع واحد بر سطح تحتانی بیت المال
 افزایش حاصل مخرج باشد چه همین عدد تفاوت است میان کعب عددی که فوق پیدا شده است
 و میان کعب عددی که از عدد فوقانی واحد زائد باشد **مثال اول** بخوانیم که کعب
 نمی و نه هزار و پنجاه و صد و پنجاه و یک هزار و هشت صد و بیست
 و یک بر آریم همچنان که نوشته کردیم در خلال جدول نوشته فوق آن بفرود
 دو دو مرتبه بنقائصان نمودیم محاذی علامت اخیرسی و نه اعلت و آن بیان دو
 کعب است و بیست و نشت و شصت و چهار سطح اقل این دو کعب را که مرتبه بالا علامت اخیر و محاذی آن در بیت الضلع

دافع شد که عدد قروض منطبق یکس و بالای جدول که شش صد و چهل و یک حداث شده است گفتند
 است به مثالی دوم عدد مطلوب الکعب که هزار و هشتاد و هشت است به دست و هفت
 هزار و هشتاد و چهل و هفت هزار و یک صد و دو و اژده است بعد برسم جدول و تعیل
 و شرايط مذکوره برآمد کعب فوق جدول دو هزار و یکصد و چهل و دو و باقی ماند در بیت الکعب
 زیر خط عرضی بیت و چهار و این کسر باشد و به تحصیل مخرج دو فوقانی را که بالای علامت
 اول است بر سطر تحتانی اخیر بیت الضلع افزودیم شد ۶۳۲۴ دو مذکور را درین
 مجموع ضرب کردیم شد ۱۲۸۳۸ این را بر عددی که در سطر بیت المال است
 یعنی بر ۱۶۳۵۰۱۶ مع واحد افزودیم حاصل شد مخرج کسور مذکوره باقیه
 ۱۳۷۶۳۲۹۳ پس کعب صحیح که فوق جدول است با بیت و چهار جزا زین

۹	۸	۴	۷	۸	۲	۷	۳	۱	۳
۸									
۱	۲	۴	۱						
	۵	۴	۹	۳	۲	۲			
	۲	۷	۵	۰	۳				
	۲	۷	۵	۰	۳				
۳									
۱	۲	۶	۱						
۱	۳	۳	۳						
	۱	۳	۲	۳					
	۱	۳	۵	۳	۴				
	۱	۳	۷	۳	۸				
	۱	۳	۷	۳	۸				
	۱	۳	۷	۵	۱	۴	۲	۲	
	۲	۳	۷	۴	۲	۲	۹	۳	
۲									
۲									
۴									
		۴	۱						
		۴	۳						
		۴	۳						
				۴	۳	۲			
				۴	۳	۸			
				۴	۳	۲			
							۴	۳	۲
							۴	۳	۲

مخرج کعب تقریبی باشد و امتحان این عمل آنست که میزان
 عددی را که فوق جدول پیدا شده است دو یکدیگر در یکدیگر
 ضرب کنند و بر حاصل میزان باقی اگر زیر خط ماحی در بیت الکعب
 بیفزایند و از مجموع میزان گیرند اگر این میزان موافق
 میزان اصلی عدد باشد اغلب اوقات عمل صحیح بود و الا خطا
 باشد و در آن زمان اگر یک جذر کعب در کبر ضلع مضاعف
 را بحساب لوجارشم بر آن روند کمال سهولت دان در ذیل
 کسور عشرانی مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی
 * هر دو در حساب کسور محتوی بر چهار تبصره و آنکست
 * تبصره اول در بیان نسبت اربعه تبصره دوم در بیان
 اقام کسور تبصره سوم در تحصیل مخرج کسور تبصره چهارم
 در عمل تخفیف در نسبت انکشاف اول در جمع کسور تبصره انکشاف دوم
 تبصره در تضعیف کسور تبصره انکشاف سوم در تفریق کسور تبصره انکشاف چهارم
 تبصره در تضعیف کسور تبصره انکشاف پنجم در ضرب کسور تبصره انکشاف ششم
 کسور تبصره انکشاف هفتم در جذر کسور تبصره انکشاف هشتم در تکعیب
 تبصره انکشاف نهم در تحویل کسور از مخرجی به مخرجی

تبصره اول در میان نسبت اربعه * لایح باه که هر دو بعد صحیح که غیر واحد باشند میان آنها رابطه یکی از نسبت چهارگانه که شامل و تداخل و توافق و تباین است می باشد چه اگر متساوی اند نسبت تمام است و عددین را متماثلین خوانند و اگر مختلف باشند بنوعی که کمتر بیشتر را بعد طرح فنا سازد مانند چهار و دو ازده که اقل اکثر را بطرح سه بار فنا سازد این نسبت را تداخل نامند و عددین را متداخلین و اگر اقل اکثر را فنا کردن نتواند مگر عددی سیوم غیر واحد یافته شود که هر دو را فنا سازد مانند هشت و بیست که قلیل اکثر را فنا نمی سازد اما چهار که عدد سیوم است هشت را بطرح دو بار و بیست را بطرح پنجگانه فنا سازد این نسبت را نسبت توافق خوانند و هر دو عدد را متوافقتین و کسری را که عدد ثالث مخرج اوست و فن متوافقتین گویند پس در مثال ربع و فن باشد که چهار مخرج آنست و اگر اقل اکثر را فنا نکند و عدد ثالث عادت مشترک نیز یافته نشود مانند پنج و سیزده نسبت اینچنین دو عدد را تباین گویند و عددین را متباینین و منجمله این نسبتها تامل بین لفظ است و برای معرفت مشاهده باقی کثیر را بر قلیل قسمت کنند اگر پنج باقی نماند و عدد متداخلیانند و اگر باقی ماند برین بقیه مقسوم علیه را قسمت کنند و بیدر خط هر بقیه آن مقسوم علیه را که قبل اوست قسمت کرده باشند پس اگر در مرتبه از مراتب قسمت بیچ عدد باقی نماند و عدد مضروب منتهی آید و مقسوم علیه اخیر عادت مشترک باشد و اگر در سلسله قسمت آنها با واحد شود دو عدد متباین باشند مثال اول ۱۲ و ۳۶ و ۱۵ چون ثانی را بر اول قسمت کردیم خارج قسمت ۶۲۸ شد و بیچ باقی نماند البتیم که میان دو ازده و یک هزار و پانصد و سی و شش تداخل است و اولیها را بطرح یکصد و بیست و هشت فنا سازد مثال دوم ۹۲ و ۱۱۰ بعد قسمت دوم بر اول باقی ماند ۱۸ برین بقیه ۹۲ را قسمت کردیم ۲ باقی ماند باز برین باقی ۱۸ را قسمت کردیم بیچ نماند پس معلوم شد که مقسوم علیه اخیر عادت مشترک است و چون مخرج نصف است لهذا میان نود و دو و یکصد و ده توافق بالنصف باشد مثال سیوم ۹۲ و ۲۳۱ دوم را بر اول قسمت کردیم باقی ماند ۴۴ برین باقی ۹۲ را قسمت کردیم ماند ۴۰ برین بقیه ۴۰ را قسمت نمودیم ۲ باقی ماند برین بقیه ۴۰ را بخشیدیم یک باقی ماند پس میان نود و دو و صد و سی و یک تباین باشد تبصره دوم در بیان اقسام کسور * هر چند واحداً جثنی که واحد است منقسم نیست چنانچه سابق معلوم شد اما آن ماده که در آن واحد حاصل میشود در صورت خواه در معنی با جزاء کثیره انعام می پذیرد مثلاً یک ذرع اعتباراً کثرت منقسم میشود به بیست و چهار و باعتبار جو به یک و چهل و چهار قسم و در سیه در معنی منقسم میگردد بدرمها

و دیگر اجزای مفروضه پس همچنانکه عدد صحیح بر باب میورد بوضع غیر متناهی میورد همچنان کسر بانب نزول
 بوضع رتاهای تنازلی میشود و مخرج کسر اقل عدد صحیح است که از آن کسر مفروض راست بر آید
 مثلا مخرج نصف در دست و مخرج ثلث است که از دو نیم و از سه است یک راست می آید و کسر دو گز
 است منطوق و اصم منطوق کسره که شهوره را گویند که نصف و ثلث و ربع و خمس و سدس و سبع
 و ثمن و تسع و عشر است و اصم غیر این کسور است که در آن تعبیر ممکن نبود مگر بلفظ جز یا حصه مثل یک
 جز از یازده و یک جز از سیزده و هر یک از منطوق و اصم یا مفروضه میباشد مثل نصف و ثلث
 و یک جز از یازده و یک حصه سیزده یا مکرر مانند دو ثلث و سه ربع و دو جز از سیزده و شانزده جز
 از هفده یا مضاف می باشد مثل ثلث ربع و دو ثلث و نصف سه ربع و یک حصه یازده که
 یک جز است از سیزده و دو حصه از یازده که سه حصه است از سیزده یا معطوف باشد مانند نصف
 و ثلث یا دو حصه از یازده و سه حصه از سیزده یا ثلث و یک حصه از هفده و غیره که در کسور
 که اگر عدد مختلط باشد اول صحیح را مویسند و کسر را زیر آن بالای مخرج و اگر فقط کسر باشد بجای
 صحیح صفر نگارند و زیر صفر کسر را بدستور و میان کسر معطوف و معطوف علیه و او می نویسند و در
 مضاف اصم لفظ من پس دو نیم چنین مرقوم کنند که یک صحیح و شش جز از یازده اینچنین $\frac{1}{19}$
 ربع و دو خمس بنحیوت $\frac{1}{19}$ و $\frac{2}{19}$ و سه خمس و سه جز از سیزده اینچنین $\frac{3}{19}$ و پنج صحیح و ثلث
 چهار خمس برین پنج $\frac{4}{19}$ و سه جز از یازده و دو جز از سیزده اینچنین $\frac{5}{19}$ من ثمان این طریق را
 کسور منسوب با بل یونانست اما از کینا و فرنگ کسر را همین صحیح می نویسند بنوعی که سمت
 صحیح خط عرضی می کشند و کسر را فوق خط و مخرج را زیر آن می نگارند مثلا دو از ده صحیح و
 پنج جز از بیست و چهار برین $\frac{5}{24}$ رسم می کنند و اگر فقط کسر باشد همین خط عرضی دل
 بر کسرت آن باشد * تبصره در تحصیل مخارج کسور * * * * *
 مخرج کسر مفرد ظاهر است یعنی نصف را دو باشد و ثلث سه تا عشر که ده مخرج
 دارد و برای اصم همان مخرج است که جز را سوی آن مضاف می کنند و
 مخرج کسر مکرر بعینه مخرج مفرد است یعنی سه همچنان که مخرج یک ثلث است
 مخرج دو ثلث نیز هست و یازده همچنان که مخرج یک جز از یازده است بر این منطوق
 مخرج دو جز تا ده جز از یازده باشد و مخرج کسور مضافه حاصل می شود از ضرب
 کسرها در بعضی آن در بعضی یعنی اگر مضاف الیه واحد باشد مخرج مضاف را

اگر مخرج مضاف الیه ضرب کنند و اگر مضاعف الیه مکرر باشد حاصل اول را در مخرج مضاف الیه
 ثانی ضرب کنند و حاصل را در مخرج مضاف الیه ثالث و برین قیاس در سایر خارج عمل
 نمایند چنانچه مخرج نصف سدس دو از ده است که حاصل شده است از ضرب دو در شش
 و مخرج نصف ثلث از بیست و چهار است که حاصل است از ضرب دو در دوازده و حاصل در چهار
 تسع مثلاً اگر مجموع کسور سه با خود مضاف باشند مخرجش $۳ \times ۲ \times ۱۰ = ۶۰$ سه هزار
 و شصت و شش و ثبوت هزار و شصت باشد اما طریق تحصیل مخرج مشترک کسور معطوفه آنست که اول
 مخرج دو کسر را اعتبار کنند اگر متباین باشند یا یکی را در دیگری ضرب کنند و اگر توافق باشند وفق
 یکی را در کل دیگر زنند و اگر مداخل باشند اکثر را بگیرند که کمتر را آنکه که از آن بزرگتر است سویت مخرج
 مشترک را که کم تر و ضمیمه آید پس این حاصل را با مخرج ثالث اعتبار کرد و همین عمل کنند و بر
 پنج بجای هر یک از کسور سابقه اعمال مرعی دارند تا اینها مخرج مشترک نامی شود مثلاً خواهیم که مخرج
 کسور سه برانیم اول مخرج نصف و ثبوت ده را در ده ضرب کردیم میان بود با یکدیگر
 ضرب کردیم شش صد این حاصل را با بیست و شش ضرب کردیم و توافق نصف
 بود لهذا نصف چهار را در شش زدیم دو از ده است و در ده را بیست و شش ضرب کردیم و توافق میان
 بود لهذا در مخرج شش صد را در شش زدیم شصت و شش را در ده زدیم و توافق میان
 بود لهذا در مخرج شش صد را با بیست و شش مضاف نمودیم شصت و شش را در ده زدیم و توافق میان
 میان این حاصل است که مخرج شصت و شش است توایف با بیست و شش را در ده زدیم و توافق میان
 نمودیم شصت و شش گشت این حاصل را بدین که مخرج بیست و شش را در ده زدیم و توافق میان
 بود از بیست در ثلث نه ضرب کردیم سیصد و شصت و بیست و شش را در ده زدیم و توافق میان
 درین حاصل داخل است لهذا از آن ترک کردیم پس حاصل نه که مخرج کسور سه است که هر
 افوان راست می آید برین تفصیل نصف ۲۶۰ ثلث ۱۲۰ ربع ۳۰ خمس ۶۰ سدس ۲۲ سبع ۲۶
 ثمن ۳۱۰ تسع ۲۱۰ عشر ۲۰۲ یزید طریقه دوم در تحصیل مخرج کسور معطوفه آنست که مخرج مضاف
 با یکدیگر اعتبار کنند پس قلیلی را که در کثیر دیگر داخل باشد ترک کنند و بر کثرت آنها مابعد در باقی میان
 هر دو مخرج که توافق باشد عوض مخرجی وفق آنرا گیرند و مخرج دیگر را بحال رانند پس اگرین وفق
 همه دیدگی از مخرج باقی داخل باشد در بزرگترین میان آنها مخرج باشد و مخرج مضاف
 باقی مخرج کسور

دو و سه و چهار و پنج را ساقط کردیم زیرا که در شش و هشت و نه و ده داخل اند پس شش را پیش از آن
 کردیم توافق بر نصف بود نصبت شش را گرفتیم سه عدد بنام در داخل بود شش در نه آنرا نیز ترک کردیم
 و هشت بده موافقت بر نصف دارد ازین جهت نصف ده را بر تقسیم پنج شد اکنون منتهی گردید عمل پنج
 و هفت و هشت و نه که در هر یک تین است پس پنج را در هفت زدیم و حاصل را که سی و پنج است
 در هشت و این حاصل را که دو صد و هشتاد است در نه حاصل همان دو هزار و پانصد و بیست باشد
 و بر تقیاس مخرج مشترک کسور غیر منطقه و مجتلفه حاصل میتوان کرد لطفیغه حاصل میشود
 مخرج کسور سه از ضرب خارج کسوری که در آن حرف عین است بعضی در بعضی و آن ربع و بیس
 و تسع و عشر است و نیز حاصل می شود از ضرب ایام ماه که سی است در عدد ماهها که دوازده است
 و مبلغ را که سه صد و شصت است در عدد هفته نقل است که سائی از حضرت امیر المؤمنین
 امام المتقین منظر العجائب علی ابن ابی طالب علیه السلام از مخرج کسور سه پر سب حضرت فی البدایه
 فرمودند که از ضرب ایام اسبوعیک فی ایام شنگ یعنی ضرب کن عدد روزهای هجته را در عدد ایام سال
 که بعرف عام سه صد و شصت روز است و چون در حقیقت ایام سال سه صد و شصت روز
 نمی باشد قمری بود خواه شمسی لهذا جناب ولایت آباء لفظ سنه را معرفت بلا هم ساخت
 بلکه مضاف بکاف خطاب نمود که عرفا سائل سه صد و شصت روز مسدانست و پچون
 در بند نیر سنه و راست انتباه گاه می باشد که بعد اعمال حسابیه کسوری که حاصل
 میشود فها بصورت اهم می نماید و در حقیقت منطقی می باشد لهذا هر گاه عدد مخرج کسر
 کثیر باشد ملاحظه کنند که چه نسبت دارند اگر نه داخل باشد عدد مخرج را بر عدد کسر قسمت کنند
 و خارج را مخرج قرار دهند و کسر را مفرد سازند یعنی ازین مخرج واحد بگیرند مانند این کسر $\frac{3}{4}$
 که ظاهرا مثل اهم بیفته جز از بنسبت او پنج تغییر کرده میشود ولیکن چون داخل است لهذا خارج قسمت
 مخرج را بر عدد کسر که پنج است مخرج ساختیم و عوض بیفته کسر را یک گرفتیم شد کسر یک خمیس
 که منطوق است و اگر میان عدد مخرج و عدد کسر توافق باشد هر دو را بر عدد مشترک قسمت کنند
 و خارج قسمت کسر را کسر دانند و مخرج را مخرج جناح درین کسر $\frac{3}{4}$ که عادت مشترک است خارج
 قسمت مخرج بر سه میشود و خارج قسمت عدد کسر ۳ پس در حقیقت بیت و هفت جز از نصبت $\frac{3}{4}$ است
 و چندین گاهی کسر منطوق مضاف در حقیقت اهم می باشد مانند ربع شصت که عبارت از سه جز است از بیت و هفت
 و گاهی مجموع منطوق معطوف اهم بود مانند یک ثلث و یک سیم که فی نفس الامر ده جز است از بیت و یک

* تبصره چهارم که در پنجس و زنی پنجس آنست که هیچ را کسور گردانند از جنس کسری که
 بدان اختلاط دارد و طریق آنست که هیچ را در مخرج ضرب کنند و بر حاصل مودت کسرها افزایند
 مجموع پنجس باشد مثال پنجس دو نیم پنج باشد زیرا که دو هیچ را هر گاه در مخرج که نبرد و هست
 ضرب کردیم چهار شد و یک کسرا بر آن افزودیم پنج شد و پنجس یک هیچ و شش جزا از یازده پنجاه
 باشد چه بعد ضرب واحد هیچ در یازده که مخرج است همان یازده میشود و بعد از افزودن شش که صورت
 کسراست پنجاه می گردد و پنجس پنج هیچ و نلت چهار خمس هفتاد و نه است زیرا که در حقیقت
 نلت چهار خمس چهار جزا است از یازده پس پنج را در یازده زدیم در حاصل که هفتاد و پنج است
 چهار افزودیم و پنجس شش هیچ و سه جزا از یازده نود و یک است و پنجس چهار ده هیچ و سه جز
 یازده که ده جزا است از سیزده دو هزار و هشت می شود زیرا که کسرا مذکور شش جز است
 از یکصد و چهل و هشت و ضرب چهار ده در آن مخرج میشود و هزار و دو و بعد امانا کسرا محاسبان
 که گفتیم اما رفوع * عکس پنجس است یعنی کسوری را که سه است از مخرج زاید باشد هیچ گردانند
 و عکس آنست که عدد کسور را بر مخرج قسمت کنند خارج قسمت در مخرج بود بلا کسرا کسری که اقل
 از مخرج باقی مانده باشد مثلا رفوع میت و پنج نلت میت سه نلت است و مرفوع
 سه و شش نلت روانده هیچ باشد در رفوع یک و سه در مخرج که بر جزا پنجاه است
 شش و پنج و شش جزا پنجاه باشد * آنکس است اول در جمع کسرها * اگر کسور
 مغلوب الحین از یک جنس یعنی از مخرج واحد باشند اعداد آنرا جمع کنند اگر عدد مجموع هنوز از مخرج
 کم باشد حاصل همان عدد کسور بود از همان مخرج و اگر مجموع برابر مخرج باشد حاصل جمع واحد
 بود و اگر مخرج زیاده شود مرفوع آن حاصل جمع باشد مثال مجموع دو سه و سه و سه پنج
 سه باشد و مجموع دو خمس و سه خمس و واحد است و مجموع یک خمس و دو خمس و سه خمس و
 و چهار خمس دو هیچ باشد و اگر کسور مطلوب الجمع از مخرج مختلف باشند اول مخرج مشترک میان
 آن کسور پیدا کنند پس ازین مخرج هر کسرا گرفته جمع کنند و حاصل جمع اگر از مخرج کم باشد آنرا
 سومی مخرج نسبت کنند و اگر برابر باشد حاصل جمع واحد بود و اگر زائد بود بر مخرج قسمت کنند
 خارج قسمت حاصل جمع باشد مثال خواستیم که نلت و نصف را جمع بیازیم از مخرج مشترک که شش است
 نصف و نلت که سه و دو باشد گرفته جمع کردیم پنج شد چون کم از مخرج است سومی شش نسبت کردیم پنج
 سدس شد و مجموع نصف و نلت و سدس یک میشود زیرا که مجموع این سه کسور از مخرج مشترک که شش است نیز

شش می شود و مجموع بیست و چهار است و هر یک از سیزده در مجموع و چهار است هر یک
تصد و چهل و شش یعنی شش آنکه در میان خرج مشترک ۳۰۴ است و بیست و چهار است این می شود ۳۰۴
و چهار است ۳۰۴ و هر از اجزای سیزده که آن ۳۰۴ مجموع این هر یک می شود ۱۱۴۰ این را
در خرج مشترک مذکور نسبت کردیم بر آنکه **انکشاف دوم در تضعیف**
سودت کسر را در دو چند کنند اگر عدد این مضعف از خروج کم باشد یعنی از همان مخرج این عدد حاصل تضعیف
باشد و اگر از مخرج باشد حاصل تضعیف واحد بود و اگر نماند باشد مخرج را از آن بکافند پس
این باقی کسر باشد از مخرج و حاصل تضعیف واحد باشد با این کسر مثال دو چند که شرح شد
و دو چند شد سدهس واحد بود و دو چند پنج سیع واحد و یک بیسج باشد و دو چند پنج
از سیزده یک صحیح و پنج جز از سیزده باشد **انتباه** اگر اعداد مخلط باشند در حاصل
جمع یا حاصل تضعیف کسور حاصل جمع صحیح یا مضعف آنرا افزایشند مجموع حاصل جمع و تضعیف مخلط با
انکشاف سیوم در تفریق کسور و آن که صفت اشتباهی آنکه منقوص من و منقوص
فقط کسر باشند دوم آنکه عدد و مخلط بود سیوم آنکه منقوص من مخلط باشد و منقوص کسر و عکس سیوم محال
چرا که مجموع منقوص من اکثر از مجموع منقوص باید پس در صفت اول از مخرج مشترک هر یک از منقوصین را
بگیرند و ما خود منقوص را از ما خود منقوص من کم سازند و باقی را سوی مخرج نسبت کنند مثال در هر یک از
از پنج تسع از ۳۰۴ که مخرج مشترک است تسع را اگر فیم ۲۴ شد پنج تسع آن ۳۰۴ است اول را از دوم کاه
با باقی ماند این باقی را سوی مخرج مذکور نسبت کردیم شد شصت جز از شصت و یک و این بقیه دو کسر
مذکور است **ایضا** خواستیم که با را از ۱۰۰ کم کنیم از مخرج مشترک که ۶۰ است و خمس آن ۱۶
و شصت جز از سیزده ۳۰۴ اول را از دوم کاستیم ۱۴ ماند پس چهارده جز از شصت پنج باقی باشد
و در صفت دوم نیز کسر منقوصین را از مخرج مشترک بگیرند و ما خود منقوص را از ما خود منقوص من
کم کنند اگر ممکن باشد و اگر یک کسر منقوص من مخرج را افزوده بکافند آنچه باقی ماند کسر است از مخرج
مشترک پس بیسج منقوص را از صحیح منقوص من بکافند اگر کسر منقوص من مخرج را بیفزوده باشند و اگر
منقوص یک افزوده بکافند بقیه این صحیح کسر باقی حاصل تفریق باشد مثال منقوص من منقوص
از مخرج مشترک سه را که هفت گرفته از دو و ثلث آن که ۱۰ است کم کردیم یک باقی ماند که پس
بازده ثلث خمس است پس بعد از آن از ده هفت را کاستیم پنج ماند پس حاصل تفریق پنج صحیح
نکته **ایضا** منقوص من منقوص من مخرج مشترک پنج تسع از این مخرج ۵۰ است و سه جز

این مجموع را که سکه‌ها را با هم می‌کنند از آن کسر کنند و چون بر کسر منقسم شود مخرج ما
 از دو دایم این مجموع منقسم چهار است یک را افزوده از شش منقسم که کاسه یک باقی مانده
 یک صحیح و بقدره جز از کسری حاصل تقریباً باشد و در مصنف سوم $\frac{1}{2}$ نیز همین عمل کنند اما
 در صورتیکه بر کسر منقسم مخرج افزوده باشند از مجموع منقسم منتهی یک کم کرده بر کسری باقی افزایند و اگر
 بقدره باشند بقدر مجموع منقسم نیز را با کسری کم کنند مثال منقسم $\frac{1}{2}$ منقسم منتهی $\frac{1}{2}$ مخرج مشترک $\frac{2}{2}$
 دو حصه از بازده $\frac{2}{2}$ و یک ثلث $\frac{1}{3}$ شش را از بازده کم کردیم پنج باقی ماند پس پنج صحیح و پنج جز از کسری
 و یک حاصل تفریق بود و دیگر $\frac{1}{3}$ منقسم منتهی $\frac{1}{3}$ مخرج مشترک $\frac{2}{3}$ ربع $\frac{1}{4}$ دو خمس $\frac{1}{5}$ بازده اگر
 نسبت بر این مخرج باشد از شش مخرج لا افزوده می‌شود $\frac{6}{6}$ از این مجموع بازده را کاستیم باقی ماند $\frac{5}{6}$ این را
 نسبت بر یک کردیم و از شش صحیح منقسم منتهی یک کاستیم با این کسر ضم کردیم شد حاصل تقریبی پنج صحیح
 و سیزده جز از نسبت $\frac{17}{6}$ انگشاف چهارم $\frac{1}{4}$ در نصف کسور اگر فقط کسر باشد و عددش زوج بود نصف
 چنانچه نصف چهار خمس دو خمس باشد و نصف شش جز از بازده $\frac{1}{2}$ از بازده بود و اگر فرد باشد مخرج را دو
 سازند و صورت کسر مطلوب النصف را سومی مضیف مخرج نسبت کنند پس نصف $\frac{1}{2}$ خمس سه عشر $\frac{3}{10}$ باشد
 و نصف پنج جز از بازده پنج جز از نسبت و دو بود و اگر عدد مطلوب النصف مختلط باشد پس اگر صحیح این
 مختلط زوج بود نصف کسر و نصف صحیح را ضم کنند مطلوب حاصل آید و اگر فرد است نصف
 صحیح فرد را بگیرند بعد مخرج را بر کسری افزایند اگر حاصل زوج باشد نصف آنرا بگیرند و اگر فرد باشد
 مخرج را دو چند کرده حاصل مذکور را سومی مضیف کنند که مجموع نصف صحیح و این کسر مطلوب
 باشد مثال نصف $\frac{1}{2}$ میشود $\frac{1}{2}$ و نصف $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$ و نصف $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$ انگشاف پنج در ضرب کسور
 آن برد قسم است یکی آنکه احد الضروبین صحیح باشد و دیگری کسر دوم آنکه در جا نین کسر باشد باز قسم اول دو
 ضیف است یکی صحیح در کسر دوم صحیح در مختلط پس طریق ضرب صحیح در کسر است که صحیح را در صورت
 کسر ضرب نمایند و حاصل ضرب را بر مخرج قسمت کنند خارج قسمت حاصل ضرب باشد و اگر حاصل
 ضرب از مخرج کمتر بود آنرا سومی مخرج نسبت کنند مثال $\frac{1}{2}$ در $\frac{1}{3}$ پنج را در $\frac{1}{3}$ که صورت کسر است ضرب
 کردیم پانزده شد آنرا بر مخرج که چهار است قسمت نمودیم بر آمد سه صحیح و سه ربع که حاصل است
 پنج در سه ربع است یعنی $\frac{5}{3}$ در $\frac{1}{3}$ صحیح را در دو که صورت کسر است ضرب کردیم شش شد
 چون از مخرج کم است آنرا سومی مخرج نسبت کردیم شد حاصل ضرب شش سه و در نصف دوم قسم اول

مختلط یا جسم سازند و صحیح را در حاصل بخشین زنند و حاصل ضرب را بر مخرج قسمت کنند خارج قسمت حاصل ضرب باشد مثال ۲۰ در ۴ هفت صحیح را در بخش مختلط که بیست و دو است ضرب کردیم شد ۱۰۲ این حاصل را بر مخرج که پنج است قسمت کردیم برآمد ۲۰ و چهار بخش سی صحیح و چهار بخش حاصل ضرب باشد اما قسم دوم راسته نصف است اول کسر در کسر دوم کسر در مختلط سیوم مختلط در مختلط پس اگر ضرب کسر در کسر باشد باید که حاصل ضرب صورت کسر را در صورت کسر سوومی حاصل ضرب مخرج در مخرج نسبت کنند مطلوب حاصل شود مثال ۲۰ در ۴ شش را که حاصل ضرب صورت کسر در صورت کسر است سوومی پانزده که حاصل ضرب مخرج در مخرج است نسبت کردیم دو بخش شد ۲۰ دیگر ۱۰ بیت و چهار را سوومی هفتاد و هفت نسبت کردیم و اگر ضرب کسر در مختلط باشد صورت کسر طرفی را در بخش طرف دوم ضرب کنند آنچه شود آنرا حاصل اول نام نهند بقده مخرج را در مخرج و حاصل دوم خوانند اگر حاصل اول کمتر باشد آنرا سوومی حاصل دوم کنند و اگر اکثر باشد بر آن قسمت نمایند بهر دو صورت حاصل ضرب معلوم شود مثال ۲۰ در ۴ دو را در بیست و پنج که بخش است ضرب کردیم شد حاصل اول ۷۰ و مخرج را در مخرج زدیم شد حاصل دوم ۹۹ چون حاصل اول کم است آنرا سوومی حاصل دوم نسبت کردیم شد مطلوب ۹۹ دیگر ۲۰ در ۴ بازده را در چهل و پنج ضرب کردیم شد حاصل اول ۳۹۹ و سیزده را در هفت زدیم شد حاصل دوم ۱۱۹ اول را بر دوم بخشیدیم شد ۳۳ یعنی پنج صحیح و چهل جز از نود و یک و اگر ضرب مختلط در مختلط بود بخش طرفی را در بخش طرف دیگر ضربند و مخرج را در مخرج و حاصل اول را بر حاصل دوم قسمت کنند خارج قسمت حاصل ضرب باشد مثال ۲۰ در ۴ بخش اول را که ۳۱ است در بخش دوم که ۲۹ است ضرب کردیم شد حاصل اول ۱۰۱۹ و مخرج را در مخرج شد حاصل دوم ۲۰ در ۴ اول را بر دوم بخشیدیم برآمد ۲۰ یعنی بیست و پنج صحیح و نوزده جز از بیست و پنج انتباه ۲۰ سر عمل قسم اول ضرب کسور آنست که چون صحیح را در کسور یا بخش ضرب کنند هر است که حاصل ضرب اعداد کسور باشد و هرگاه عدد کسور زاید از مخرج باشد آنرا مرفوع میسازند و سابق معلوم شد که عمل مرفوع آنست که اعداد کسور را بر مخرج قسمت کنند پس حاصل ضرب را که اعداد کسور است چون بر مخرج قسمت کردند گویند مرفوع ساختند و قدر مرفوع و بخش مغایرت نسبت پس مرفوع بعینه حاصل ضرب باشد و در آنستین بر قسم دوم موقوف یردانستن دو مقدمه اول اینکه هر چهار اعداد که متناسب باشند سطح طرفین یعنی حاصل ضرب آنها مساوی سطح وسطین باشد و باید که متناسب چهار اعداد را باشد و سطح آتوه باشد و سطح ب که در کویج که ه ز منسا دی باشند و بهر اثبات مدعا ضرب

کنیم اما درجه تابع حاصل شود چون هر یک با نوحه مضروب آورده شود آنرا نسبت آنها چون نسبت

۱	۲
۳	۴
۵	۶
۷	۸

باشد و نیز چون هر یک از نوحه مضروب آید درجه آنها نسبت آنرا چون نسبت آید یعنی چون نسبت آنرا باشد پس نسبت آنرا مضروب از نوحه نسبت واحد است ازین بسبب

بجمله شکل زان ۱۲ ضربیه اوله نسبت مساوی باشند و هو الی الی دوم اینکه هر چهار اعداد که

باشند چون حاصل ضرب هر دو عدد را از آن چهار در حاصل ضرب دو عدد باقی ضرب کنند این حاصل

دوم همیشه یک عدد معین می باشد مثلاً چهار اعداد آب و آ و اند و سطح آ ب ه است و سطح ح و و

و حاصل ضرب ه و ز ه است بعد سطح آ ح ه باشد و سطح ب و و حاصل ضرب ب ه کال گوئیم که ط

و ل یک عدد باشد زیرا که نسبت ب ه سوی ه که هر دو سطح آ و ح آ و ح ب اند چون نسبت آن سوی ب باشد

و چنین نسبت آن سوی ک که هر یک سطح آ و ح آ و ح ب اند چون نسبت آن سوی ب باشد پس

نسبت ب ه سوی ه چون نسبت آن سوی ب باشد و بجمله مقدمه اولی آن که حاصل ضرب ب ه

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲

ب ه طرفین است مثل ط باشد که حاصل ضرب وسطین است و نیز ازین بیان ظاهر شد که هر گاه

حاصل کل را که مثلاً است بر سطح دو عدد قسمت کنند خارج قسمت سطح دو عدد باقی باشد و بعد تمهید

این دو مقدمه گوئیم که در عمل ضرب کسور طرفین مضروبین بمنزله آب اندود و مخرج بمنزله ح و و ظاهر است

که صورت کسر یا مخمس حاصل ضرب عدد در مخرج خود می باشد پس ب ه بمنزله مخمس با صورت کسر باشند و ل بمنزله

حاصل ضرب کسر در کسر یا در مخمس یا مخمس باشد و در بمنزله حاصل ضرب دو مخرج پس هر گاه آن

را بر ز قسمت کنیم ضرور است که بر آید و آن حاصل ضرب آ ب ه است این بود قسمت ضرب کسور

* انکشاف ششم در قسمت کسور * باید دانست که چون هر یک از مقسوم و مقسوم علیه است

صنف است یعنی صحیح و کسر و مختلط لهذا اقسام قسمت نه باشد که حاصل می شود از ضرب است در سه صنفی

از آن که صحیح بر صحیح است داخل حساب صحیح است باقی بشت صنف محسوب در حساب کسور میشود برین

تفصیل اکسر بر کسر ۲ کسر بر مختلط ۳ کسر بر صحیح ۴ مختلط بر کسر ۵ مختلط بر مختلط ۶ مختلط بر صحیح ۷ صحیح بر کسر

۱ صحیح بر مختلط با توجه نظریه اقلنس آنست که هر یک از مقسوم و مقسوم علیه را در مخرج موجود ضرب کنند

اگر فقط در یک جانب سر باشد و در مخرج مشترک اگر در هر دو جانب کسر بود بده حاصل مقسوم را

بر حاصل مقسوم علیه قسمت کنند اگر حاصل مقسوم اقل نبود و الا اول را بدوم نسبت کنند ببرد و

صورت خارج قسمت معلوم شود مثلاً اول ۳ بر ۴ مخرج مشترک ۳ حاصل ضرب مقسوم

درین مخرج ۲۲ حاصل ضرب مقسوم علیه ۱۲ بعد قسمت حاصل اول بر حاصل ثانی بر آمد

مطلوب مثال دوم بر ۱۱ خرج مشترک حاصل اول ۱۲ حاصل دوم ۳۳ چون حاصل اول از حاصل دوم
 بزرگتر است نسبت کردیم شد ۱۱ مثال سوم ۱۱ بر ۱۱ حاصل ضرب مقسوم در مخرج
 موجود ۱۱ شد و حاصل ضرب مقسوم علیه ۹۰ یا زده را سوی شخصت و پنج نسبت کردیم شد ۱۱ مثال
 چهارم ۱۱ بر ۱۱ خرج مشترک حاصل اول ۲۲۰ حاصل دوم ۲۸ خارج قسمت اول بر دوم شد ۱۱
 مثال پنجم ۱۱ بر ۱۱ خرج مشترک حاصل اول ۲۲۰ حاصل دوم ۹۲ خارج قسمت اول بر دوم شد ۲۳
 مثال ششم ۱۱ بر ۱۱ حاصل ضرب مقسوم در مخرج موجود ۱۱ حاصل ضرب مقسوم علیه ۱۲ خارج قسمت
 اول بر دوم ۱۱ مثال هفتم ۱۱ بر ۱۱ حاصل مقسوم در مخرج موجود ۱۱ حاصل مقسوم علیه ۲۲ خارج قسمت اول
 بر دوم ۱۱ مثال هشتم ۱۱ بر ۱۱ حاصل ضرب مقسوم در مخرج موجود ۳۹۳ حاصل ضرب مقسوم علیه ۱۱
 ۱۰۲ خارج قسمت اول بر دوم شد ۱۱ * انقباض * سر عمل قسمت کسور آنست که هرگاه هر واحد از
 مقسوم و مقسوم علیه را در مخرج ضرب می کنند نسبت حاصل سوی حاصل چون نسبت مقسومین خوانند
 چنانچه از علم شکل الب از ۲ خزینه اول با دنی تا مل ظاهر میشود و در شروع آنکه آن قسمت صحیح با
 نموده ایم که هرگاه اعداد متناسب باشند خارج قسمت بر مقدم بر تالی خود یک نورد معین باشد
 ایند خارج قسمت حاصل مقسوم بر حاصل مقسوم علیه بعینه خارج قسمت اصل مقسوم بر مقسوم باشد
 انکشاف هفتم در تجزیر کسور * اگر عدد مختلط باشد آنرا بخش سازند بعد ملا حظ
 کنند که اعداد کسور و مخرج باعتبار جذر معاً منطبق اند یا نه اگر منطبق باشند عدد هم منطبق بود و عمل آنست
 که جذر کسور را بر جذر مخرج قسمت کنند خارج قسمت مطلوب باشد مثال خواستیم که جذرش صحیح
 و یک ربع بر آریم اول عدد را بخش کردیم حاصل شد اعداد کسور بیت و پنج که منطبق است و
 مخرج ربع که چهار است نیز منطبق است پس پنج را که جذر بیت و پنج است بر دو که جذر چهار است
 قسمت کردیم دو و نیم بر آمد و همین جذرش صحیح و یک ربع است * دیگر * و بهر تجزیر باند
 صحیح و یک تسع جذر ص را که بخش است بر جذر که مخرج است قسمت کردیم صحیح و یک ثلث
 مطلوب بر آمد * ایضا * و برای تجزیر چهار تسع دو را که جذر کسور است سوی آنست که جذر مخرج
 نسبت کردیم حاصل شد جذر دو و ثلث و اگر تالی از اعداد کسور و مخرج یا هر دو اصم باشند در صورت
 عدد نیز اصم باشد و طریق عمل آنست که اعداد کسور را در مخرج ضرب کنند و از حاصل جذر رتق
 بگیرد و آنرا بر مخرج قسمت کسور خارج قسمت میزد تقریبی باشد مثال خواستیم که جذر دو از
 و نیم بر آریم بعد تخنیش حاصل شده عدد کسور بیت و پنج آنرا در مخرج که دو است

ضرب کردیم پنجاه شده جذرش بتقریب کز تقیم هفت صیج و یک جزانه بازده برآمد این را بر دو
نمودیم سه صیج و هشت جزانه بازده جذر تقریبی دو ازده و نیم برآمد * مثال دیگر *
برای تجذیر بیت صیج و شش ربع هشتاد و سه را در چهار زدیم شد ۳۳۳ جذرش بتقریب
لر تقیم شد ۱۸ * این را بر چهار قسمت کردیم برآمد جذر مطلوب ۱۸ چهار صیج و چهل و یک جزانه
و چهار * ایضا * در تجذیر ۳ * اول کسر را در مخرج زدیم شد ۳۳ جذر تقریبی آن گرفتیم
شد ۱۸ * این را سومی بازده که مخرج است نسبت کردیم شد ۱۸ یکصد و چهل و نه جزانه یک صد
و هشتاد و هفت * اما برمان * طریق اول آنست که محس مجذور در حقیقت حاصل ضرب کسر در
مخرج است و مخرج حاصل ضرب واحد در مخرج است لهذا بحکم شکل الکا از مخرنیه اول
نسبت واحد سومی مجذور چون نسبت مخرج سومی محس باشد و نسبت جذر مخرج سومی
جذر محس آن نسبت بسیط است که نسبت مخرج و محس یعنی نسبت واحد و مجذور
مشات آن است بحکم شکل له از مخرنیه اول و مطابق حد قسمت واجب است که
نسبت جذر محس سومی جذر مخرج چون نسبت خارج قسمت اول بر دوم باشد سومی واحد
بعد عکس نسبت واحد سومی خارج قسمت جذر محس بر جذر مخرج چون نسبت جذر مخرج سومی
جذر محس باشد پس نسبت واحد سومی این خارج قسمت نیز همان بسیط باشد که نسبت مخرج
سومی محس یعنی نسبت واحد سومی مجذور مشات آنست و بحکم شکل کا از مخرنیه اول نسبت
واحد سومی مجذور نیز مشات از نسبت واحد سومی جذرش پس نسبت واحد سومی خارج
قسمت مذکور چون نسبت واحد سومی جذر است پس جذر و خارج قسمت متضادی باشند و هو المطلوب
و برمان * طریق دوم آنست که حاصل ضرب صورت کسر یا محس در مخرج مساویست حاصل
ضرب کسر یا مختلط را در مربع مخرج چنانچه ظاهر است پس هرگاه محس را در مخرج ضرب کردند کویا
اصل عدد را در مربع مخرج زدند ازین جهت بحکم تعریف ضربانیت واحد سومی مجذور مخرج چون
نسبت اصل مجذور سومی حاصل ضرب محس در مخرج باشد و چون مجذور است متناسبه اند
لهذا اجزا را آنها نیز متناسبه باشد پس نسبت واحد که جذر واحد است سومی مخرج
چون نسبت جذر مطلوب باشد سومی حاصل ضرب و بعد ابدال میشود نسبت واحد سومی
جذر مطلوب چون نسبت مخرج سومی جذر حاصل ضرب و بعد عکس نسبت جذر حاصل ضرب
سومی مخرج چون نسبت جذر مطلوب باشد سومی واحد و هرگاه جذر حاصل ضرب را

بر مخرج قسمت کنیم که متبای عمل است بکم حد قسمت می باشد نسبت جذر در $\frac{1}{2}$ ضرب شود
مخرج چون نسبت این خارج قسمت اخیر سومی و افد و چون $\frac{1}{2}$ جذر مطلوب و خارج
قسمت اخیر سومی واحد یک نسبت است لهذا جذر مطلوب $\frac{1}{2}$ و این خارج قسمت یک
عدد باشد و همین مراد بود و بعد نظر درین دو برهان ثابت است که هر دو قاعده اعم و شامل اند
مر منطبق و اضم را و لیکس جین بوذن منطق قاعده اولی اخف است و چنین بودن اضم قاعده
ثانی اشمل زیرا که اگر قاعده اول را در اضم جاری کنند سیاق و قات دو جذر تقریبی عمل را بعد
تراز تحقیق می سازند و غایت بار یکی عمل تجذیر کسور غیر از حساب کسور عشراقی نمیشود *
* انکشاف هشتم در تکعیب کسور * * برای تکعیب کسور مثل تجذیر
نیرد و طریق است اگر عدد کسور و مخرج منطق باشند کعب کسور را بر کعب مخرج قسمت
کنند خارج قسمت کعب کسور باشد مثال جزای تحصیل کعب $\frac{1}{2}$ اول محصل حاصل
کردیم شد $\frac{1}{2}$ کعب این را که $\frac{1}{2}$ است بر کعب مخرج که $\frac{1}{2}$ است قسمت کردیم بر آن کعب
مطلوب $\frac{1}{2}$ مثال دیگر عدد مطلوب الکعب $\frac{1}{2}$ محصل $\frac{1}{2}$ کعب آن $\frac{1}{2}$ کعب مخرج
 $\frac{1}{2}$ خارج قسمت کعب محصل بر کعب مخرج شد مطلوب $\frac{1}{2}$ ایضا کسور مطلوب الکعب $\frac{1}{2}$ چون
کعب کسور اقل از کعب مخرج است لهذا اول را بدوم نسبت کردیم شد $\frac{1}{2}$ و اگر یکی از کسور مخرج
یا هر دو اضم باشند درین صورت کسور یا محصل را در مخرج ضرب کنند و از حاصل کعب تقریبی
گیرند و آنرا بر مجذور کعب مخرج قسمت کنند خارج قسمت مطلوب باشد مثال عدد مطلوب الکعب
 $\frac{1}{2}$ محصل $\frac{1}{2}$ کعب $\frac{1}{2}$ مخرج زدیم شد $\frac{1}{2}$ کعب تقریبی این بر آوردیم شد $\frac{1}{2}$ این را
بر مجذور کعب مخرج که $\frac{1}{2}$ است قسمت کردیم شد مطلوب $\frac{1}{2}$ و تدقیق عمل کعب کسور نیز از
عشراتی میشود و برهان این عملی مثل برهان تجذیر کسور است هر گاه بجای نسبت نشان نسبت
مثله گیرند چنانچه بر آشنای فن پوشیده نیست انکشاف نهم در تجذیر کسور از مخرجی به مخرجی
یعنی دانستن مقدار کسری معین کسور دیگر مفروض و مخرجی که کسور معین را در مخرج محول
کنند و حاصل ضرب را بر مخرج کسور محول قسمت نمایند خارج قسمت مظهر باشد مثال خواستیم که دو
ثلث را بعشر محول کردانیم دو ما در ده زدیم میست شد $\frac{1}{2}$ زیرا بر سه که مخرج ثلث است بخشیدیم بود
شش عشر و دو ثلث عشر ایضا $\frac{1}{2}$ را بر اجزای $\frac{1}{2}$ چهار را در یازده زدیم شد $\frac{1}{2}$ مخرج آنرا
بر پنج بخشیدیم بر آمد هشت جزا از یازده و چهار بخش یک جزا از همان آنرا بر هر روز سیوم

در تعریف و طریق رسم کسور ...
 جمع کسور سومی آن ... انکشاف دوم ... در جمع کسور عشراتی ... انکشاف سیوم ... در تفریق کسور عشراتی ...
 انکشاف چهارم ... در ضرب کسور عشراتی ... انکشاف پنجم ... در قسمت کسور عشراتی ... انکشاف ششم ... در تقسیم کسور عشراتی ...
 انکشاف هفتم ... در بیان لوگاریتم و خواص آن ... انکشاف هشتم ... در طریق تحصیل لوگاریتم کسور عشراتی و تریب جداول آن ... انکشاف نهم ... در استخراج اعمال از لوگاریتم ... انکشاف دهم ...
اول در تعریف و طریق رسم کسور عشراتی و تحصیل جمع کسور سومی آن باید دانست که هر کسب
 عشاتی و توان آن وضع کرده اذکیاء فنک است و آنرا بزبان خود حساب و لیسمل گویند یا بجمله کسور
 عشراتی آنست که مخرجش ده باشد یا صد یا هزار و غیر آن از اعداد مفرده که صورت یک
 دارند تعداد مخرج بقدر تعداد مراتب کسری باشد یعنی اگر کسر یک مرتبه بود مخرجش
 ده باشد و اگر دو مرتبه بود مخرجش صد و سه مرتبه را مخرج هزار و برین قیاس چنانچه
 ازین امثله $\frac{1}{10}$ و $\frac{2}{100}$ و $\frac{3}{1000}$ و چون مطابق قاعده مذکوره مخرج هر کسر
 از مراتب کسر معلوم میشود لهذا مخرج عشراتی را که زیر کسر مرقوم شده است بتجزیه
 بر آنرا در نقطه بر قوم کسور قناعت می کنند و بسیار کسر حرف هزه می نویسند برین نقطه
 و $\frac{1}{10}$ و $\frac{2}{100}$ و $\frac{3}{1000}$ تا متوسط هزه معلوم شود که آنچه یمن آن از اعداد است کسر است
 اگر با این کسر صحیح مختلط شده و آنرا با هزه بنویسند اینچنین $\frac{1}{10}$ چون دو اذده بسیار هزه
 واقع است بنویسند صحیح باشد و یا نصف و بیت و چهار که یمن اوست کسر باشد از هزار که
 براتب کسر است صفر دارد و نیز پوشیده نماید که هرگاه یمن کسری از کسور عشراتی صفر نداشت آن
 کسر در معنی خود مختلف نمیشود و اگر چه در صورت اختلاف می پذیرد چنانچه $\frac{1}{10}$ و $\frac{1}{200}$ و
 $\frac{1}{100}$ و $\frac{1}{200}$ هر سه کسر یک چیز اند چه اول بیت پنج جز است از صد و آن لامحال ربع باشد
 و دوم دو صد و پنجاه جز است از هزار که نیز ربع است و برین قیاس سیوم هم ربع است از ده
 و اگر جانب بسیار کسر یعنی با این هزه و کسر سفر با اصفار گذارد به یک صفر دهگان و بر و صفر صد
 کان کم میشود و علی القیاس چنانچه اگر برین کسر $\frac{1}{10}$ که ده یک است یک صفر گذارند $\frac{1}{100}$ صد
 یک میشود و اگر دو صفر گذارند $\frac{1}{1000}$ هزار یک میگردد و طریق تجویل هر کسب سومی کسور عشراتی
 آنست که صورت کسر مطلوب التوین را بر بی نویسند و آنرا بمنزله مسموم قرار دهند و جانب
 یا آن بفضیل خط قوسی یعنی بر شده مسموم علی بنک کنند و جانب یمن مسموم

در دو انشت بیاض گذاشته حطی دیگر مقوس کشیدیم این همه بنویسند پس ملاحظه کنند
 مراتب مخرج معاً و ای مراتب کسراست یا زیاده اگر محسوس می باشد یک صفر فقط
 همین کسر گذارند تا کسره چند شود و اگر مراتب مخرج زاید باشد از مراتب کسری بقدر این
 یا دتی صفر یا اصفار به همین همزه گذارند و بزایدتی یک صفر انچه به همین همزه گذاشته اند
 بهین کسرا صفاً گذارند تا کسر صد چند یا هزار چند و غیر آن شود پس مبلغ کسور را بر مخرج
 کسری و احادی که خارج قسمت حاصل شده باشد مثل قانون قسمت آنرا بهین همزه یا صفر
 همزه نویسند و اگر چیزی زیر خط عرضی باقی ماند بر همین آن صفر گذارند این بقیه بعد گذاشتن صفر اگر بزرگ
 مخرج قسمت شدن تواند قسمت کنند و احاد خارج قسمت را بهین انچه قبل همزه نوشته اند بنویسند
 و اگر قسمت شدن نتواند یک صفر دیگر بهین آن بقیه و یک صفر انچه ماقبل همزه است گذاشته عمل قسمت جای
 سازند و بهین پنج عمل کرده باشند تا در مرتبه از مراتب زیر خط عرضی چیزی باقی نماند و
 عددی که بهین همزه حاصل شده است کسر محمول الیه حقیقی باشد و اگر سلسله قسمت تا مرتبه کمتر رود
 و بقیه منتهی نشود در محمول الیه اندک تفاوت بود و هر چند که مراتب خارج قسمت زیاده تر باشد آن تفاوت
 بغایت نا محسوس گردد پس اگر این بقیه در صورت از نصف مخرج مفهوم علیه زاید باشد بر اول
 خارج قسمت یک عدد دیگر افزایند و الا همچنانکه هست بگذارند مثال خواهستیم که یک ربع را
 یک سو عشراتی را نیم جنا انچه صفت کردیم کسر و مخرج را نهمه چون کسر و مخرج یک یک مرتبه داد
 ابتدا فقط بهین کسر را نهمه گذاشتیم سه شده را بر چهار بخشیدیم در بر آمد

۱۰	۱۰
۴	۴
۶	۶

آنرا بهین همزه نوشتیم و زیر خط عرضی دو عدد باقی مانده بود

بهین آن یک صفر دیگر نوشتیم بیست و بیت بر چهار قسمت صحیح قبول می کند که خارج قسمت را
 پنج سب پنج را قبل دو نهمه گذاشتیم و بیست را بیست کاستیم و زیر خط عرضی
 پنج باقی نماند پس بهین همزه عاقل شد بیست و پنج جواز صد که همان ربع
 مثال دیگر در شمول پنج نهمه مطابقاً نوشته عمل کردیم حاصل نیز محمول الیه

۵۰	۵۰
۲۰	۲۰
۳۰	۳۰

حقیقی صد و بیست و پنج جز از هزار و آب و هشتاد و پنج نهمه است مثال دیگر که مطلوب
 ۱۳ که مخرج را بدستور معلوم نوشتیم چون مراتب مخرج از مراتب کسری مرتبه زاید است لهذا
 بهین همزه یک صفر گذاشتیم و بهین کسر دو سه پس اکثر عددی از اعداد طلبیدیم که چون آنرا در
 دو صد و بیست و هفتاد و پنج کنیم از یک هزار و هشتاد و هفتاد و پنج شود و پنج نهمه

بجای یاقیم آنرا باین شهر موزه نوشته در مقوسم علیه ضرب کردیم شد ۱۱۲۰ عد این را از بر ۱۰۰۰ نوشته کاسیم
 باقی ماند ۱۸۰ برین باقی یک صفر دیگر افزودیم پس اجاد دیگر طلبیدیم شب یاقیم آنرا باین شهر موزه نوشته
 علی سابق کردیم زیر خط عرضی ۱ باقی ماند برین هشت یک صفر افزودیم هشتاد شد و هنوز کم از مقوسم
 علیه هشت لهذا یک صفر دیگر افزودیم و قبل هشت از سطر خارج نیز یک صفر وضع کردیم و اجاد دیگر
 طلبیدیم سه یاقیم بعد نقصان حاصل ضرب این زیر خط عرضی ۱۲۸ ماند برین یک صفر افزودیم
 عددی دیگر طلبیدیم پنج یاقیم بعد عمل با پنج زیر خط عرضی ماند ۱۶۰ برین یک صفر افزودیم

۳۳۳)	۱۳۰۰۰	۵۰۵۸۳۵۷
	۱۱۲۰	
	۱۷۹۲	
	۸۰۰	
	۱۲۸۰	
	۱۱۲۰	
	۱۶۰	
	۵۹۸	
	۳۲	

عددی دیگر جستیم هفت یاقیم بعد نقصان حاصل ضرب
 این زیر خط عرضی ماند ۲۲ چون نوبت کسور هفت
 مرتبه رسید بهین قدر قناعت کردیم و زیر خط
 عرضی اخیر که ۲۲ مانده است کم تر از نصف
 مخرج است آنرا گذاشتیم شد حاصل در عشر
 محول الیه پانصد و هشتاد هزار و سه صد و پنجاه

و هفت جز از هزار هزار و پوشیده ماند که مخرج هر کس می که باشد و هفت داخل دارد
 در تحویل آن سوی کسور عشراتی همین که باقی می ماند و غیر آن ز نو انکشاف در هم
 در جمع که در عشراتی سطور مطلق الجمع را امتیاز از المراس بر اینست بنویس که ابتدا می نماید
 از مرتبه ما قبل هرزه گیرد و مثل جمع صحاح بلاغاد چه کنند و چون نوبت جمع عدد مرتبه که
 متصل موزه است رسد در نوبت هر عددی که بر عشرات در بین نماید داشته باشد آنرا بعد موزه و بسبب آن از
 قبیل صحاح باشد و تخفیف این که در زیر مده نصیب همه بنویسند چنانچه ازین امثله و آنچه است
 مثال جمع سطرین کسور فقط مشارحین در این موهوش مثال جمع سطر مختلط مثال انصاف

۱۱۲۵۹۸۹۷۶۱۲	۱۱۲۹۰	۱۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۵۸۴۶۹۰۲۰۰	۵۱۲۰۹۰۱
۱۲۰۵۱۳۵۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	
	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

انکشاف سوم در تفریق کسور عشراتی نیز این را نیز مثل عمل صحاح است و آنکه توان تمام منفص می که
 متضاه موزه است از محازی آنرا بطرف راست یک عدد در صورتی که در طرف راست باشد و در طرف چپ
 در صورتی که در طرف چپ باشد و در صورتی که در طرف چپ باشد و در صورتی که در طرف چپ باشد

مثال تفریق مختلط

مثال تفریق کسر از صحیح

مثال نصف مختلط

$$\begin{array}{r} ۲۲۵۰۱۹۹۰۰ \\ - ۱۲۵۸۲۱۹۱۰ \\ \hline ۱۱۶۱۹۷۸۱۳ \end{array}$$

$$\begin{array}{r} ۲۸۰۰۰۰۰۰۰ \\ - ۵۰۱۰۱۰۱۰ \\ \hline ۲۷۴۹۹۸۹۰۰ \end{array}$$

$$\begin{array}{r} ۱۰۹۳۰۰۰ \\ - ۱۰۰۰۰ \\ \hline ۱۰۸۳۰۰۰ \end{array}$$

$$\frac{۱۱۶۱۹۷۸۱۳}{۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰}$$

$$\frac{۲۷۴۹۹۸۹۰۰}{۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰}$$

$$\frac{۱۰۸۳۰۰۰}{۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰}$$

انکشاف چهارم و ضرب کسور عشراقی **مثال** اصاب ضرب کسور عامه ضرب کسور عشراقی
 نیز پنج صنف میباشد یعنی کسر در صحیح مختلط در صحیح کسر در مختلط مختلط در مختلط با الجمله در هر
 صنف از مضروب و مضروب فیه همزه را دور سازند و مثل آنکه صحیح را در صحیح ضرب می گردند
 صورت مجموعی مضروب را در صورت مجموع مضروب فیه ضرب کنند تا عدد حاصل ضرب
 بعنوان معلوم پید گردد من بعد آن ملاحظه کنند که مراتب کسر هر یک از مضروبین چند است هر
 دو را جمع کنند و بقدر آن مجموع از بین حاصل ضرب بشمرند جائی که عدد منتهی شود یا آن شماره
 نویسند و اگر مراتب سه یا چهار باشد از مجموع دو مرتبه کم باشند در صورتی که در این
 کمی بسیار حاصل ضرب همزه را منفی نگذارند بعد از آن همزه نگارند تا صحیح و کسر حاصل ضرب
 شود و اگر در مضروب یا سه باشد و مضروب دیگر صحیح پس بنظر ندهند که در مضروب صحیح در این
 صنف است یا نه اگر نماند تعداد کسر حاصل ضرب را مثل تعداد کسر مضروب بگیرند
 و اگر در مضروب صحیح صفر یا اصفار باشد عدت اصفار را از عدت کسر مضروب کم کنند و بقدر
 باقی در حاصل ضرب کسر بگیرند و اگر عدد کسر مضروب و عدد اصفاد مضروب فیه برابر باشد در
 بنام بر او مرتبه حاصل ضرب همزه نگارند و اگر مرتبه کسر مضروب بی از مرتبه
 اصفار مضروب فیه صحیح کمتر باشد در صورت بقدر تفاضل با دل مرتبه حاصل
 ضرب صفر نگارند تا اشته همزه بولسند و درین دو صورت اخیر حاصل
 ضرب صحیح باشد مثلاً اول مضروب ۵۳۲ مضروب فیه ۱۲
 حاصل ضرب ۶۳۸۰ و مجموع مراتب کسر مضروبین پنج است و مرتبه
 حاصل ضرب چهارم که یک مرتبه یا در این حاصل یک صفر گذاشته همزه نوشتیم شد
 حاصل ضرب ۶۳۸۰۰ یعنی دو هزار و شصت و شصت جز از صد هزار بمثل دوم مضروب ۱۲۶۰۰
 مضروب فیه ۵۶۸۰۰۰۰ در دفعه همزه صورت مجموعی مضروبین را ضرب کردیم شد ۱۰۳۲۶۰۰۰۰
 و یکی ضرب سه مضروبین است پس ابتدا به مرتبه بنتم این حاصل ضرب همزه گذاشتیم شد مضروب
 ۱۰۶۲۰۱۲۳۶۰۰۰۰ مثلاً سیصد و مضروب ۳۲۶۰۰۹۲ مضروب فیه ۲۱۶ بعد دفع همزه

حاصل ضرب شد ۹۰۱۶۸۲ و چون دوینجا فقط در یک جانب کسر است و جانب دیگر صحیح بجا صفر لهذا بقدر تعداد مراتب کسر یک جانب از اول حاصل ضرب شمرده همزه آوردیم شد مطلوب ۲۲ ۳۶ ۱۵۰۶۰۱۵ مثال چهارم مضروب ۱۲۶۴۲۳ مضروب فیه ۲۰۵ حاصل ضرب ۲۰۲۱۶ چون مراتب کسر است و صفر صحیح یک لهذا بعد مرتبه دوم حاصل همزه در آوردیم شد ۱۰۲۵۱۶۱۵۱۵ مثال پنجم مضروب ۱۲۴۰۵ مضروب فیه ۲۰۰۵ حاصل ضرب ۱۲۴۸۵ چون عدد صفر و کسر برابر بود لهذا همین حاصل ضرب همزه در آوردیم مثال ششم مضروب ۲۰۰۰۰ ضرب ۱۰۰۱ چون مرتبه کسر یک و صفر است از جهت بقدر بقابل داخل در حاصل ضرب زیاده کرده همزه را نکاتین سه مطلوب ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰
 ایشانت ... قسمت که سوره عشراقی ... و آن مثل سوره عامه نیز نسبت است
 یا در بعضی موارد در رفع همزه صورت مجازی مقوم را در صورت مجوی مقوم علیه انداخته صحیح قسمت کنند و انداخته را با شش همچنانکه در عمل تخریب کسور به بین مقوم ، صفا را زیاده کرده قسمت میگردند قسمت کرده اند اگر سلسله قیمت تمام شود دانند که قسمت حقیقی میسر است و اگر تمام نرزد ، هر چه تمام نمانده باشد یا شش قسمت کنند پس آنچه خارج شود آنرا حصه غیر مشخص نام نهند
 به ... که به ترتیب که نقل قسمت بدو نام شد ه است تا همزه مقوم چند مراتب است عدت ان مرتبه اول نام نهند و آنچه مراتب کسرات مقوم علیه است آنرا ماخوذ دوم خوانند پس آنرا سواد اول را بدو است از ماخوذ ثانی در بنصورت بند در مقابل آن از ابتدا به غیر مشخص به همزه حصه جدا که منتهی شود بسیار آن همزه گذارند و اگر بعد مراتب حصه غیر مشخص کمی کنند بقدر این می بسیار می باشد صفا را گذاشته همزه را بنویسند تا خارج قسمت مشخص به همزه را که ماخوذ بن برشند در بنصورت به همین حصه غیر مشخص همزه گذارند و درین هنگام خارج است صحیح باشد و اگر ماخوذ اول کمتر باشد از ماخوذ دوم در بنصورت بعد تفاوتی بین خارج قسمت صفر گذاشته همزه نویسند تا خارج قسمت از قبیل صحیح حاصل شد
 مثال اول مقوم ۱۰۰۵۲۰۱۰۳۳۶ مقوم علیه ۲۵۰۲۸ چون فضل مراتب کسر مقوم بر خرا که مقوم علیه چهار است لهذا بعد مرتبه چهارم خارج قسمت همزه را داخل کردیم مثلاً خارج قسمت ۱۲۴۰۰۱۲ مثال دوم مقوم ۶۰۶۶۲۱ مقوم علیه ۱۹۳۵۲ جول در
 خارج قسمت ... مراتب کسر مقوم بر سه مقوم علیه پنج است لهذا در بسیار خارج

فصل دوم که فضل پنج بر سه است یا خارج قسمت گذاشته علامت خنجره کردیم بر صورت
 ۳۱۴۰۰۰ مثالی سیوم مقسوم ۲۲۳۶۲۵۰ مقسوم علیه ۲۲۳ و چون در اینجا
 تفاضل عدد کسری نیست لهذا بین خارج قسمت را معلم بهیژه کردیم شد ۱۱۲۰
 مثال چهارم مقسوم ۱۷۹۶۲۷۰ مقسوم علیه ۳۷۱ و چون در اینجا فضل مراتب کسر مقسوم
 علیه را هست بر مراتب کسر مقسوم علیه بیک مرتبه لهذا برین خارج قسمت یکت صفر گذاشته
 هزه را نوشتیم اینچنین ۲۳۷۰۰ و آخ باد که ستر خارج فرانسس بر و نصاب در
 رساله مولفه خود فقط ضابط مثال اول هر یک از ضرب و قسمت را کلیه قرار داده اند و
 آنکه در امتداد این سطر را مدخلی نیست و چون حین عمل بهر یک اقسام ضرب و قسمت
 احتیاج می رسد نیز مربع غیر و افرجهر جمع شقوق عمده ضابطه منضبط شده درین موارد
 گفتند که انکشاف ششم در تجزیه و تکعیب کسور عشراتی * * *
 اول عدد منفرجه را بنویسد و فوق مرتبه احاد صحاح عدد باشد خواهد بود تا منتهی
 بگذارند و آنرا علامت وسطی نام نهند پس بر مراتب این علامت که عدد صحاح است
 بفرود گذارند یک یک مرتبه علامتها کنند اگر جذر مطلوب باشد و نیز گذارند دو مرتبه اگر کعب
 مقصود بود و همچنین غایب مراتب بین علامت وسطی که اعداد کسور است بترک بنگار مرتبه بار
 دو مرتبه عدد باشد و در این مع علامت یفارش باعلامت می نامند
 کنند و در این کسور از علامت صفره عمل تجزیه و تکعیب بجا آید
 ضابطه در این سطر بلا تفاوت شروع کنند و از مرتبه رسد که نمازی عدد است ال
 سبب در هر وقت پذیرد زیر خط غرض با تا نخاند عدد رسد و اگر چیزی باقی بماند
 اصل عدد چند آنکه نواسته باشند سفر با که از باقی این اصفار نیز مرتبه یک یک
 مرتبه بار دو مرتبه علامت گذارند و عمل کرده باشند تا هر صدی که خواهند و مرتبه که سلسله
 نزول زیاده نرزدند عمل را یک مرتبه باشد و آنچه فبق عدد جذر یا کعب برآمده باشد
 آخرهای دیگر نویسند و بقدر علامت صحیح در مرتبه اخیر ششم در اینجا که منتهی شود بین
 آن هزه گذارند با زمینیه اول بدست عدد کسره شمرده یا از آن هزه نویسند تا جذریا
 کعب مشخص معلوم گردد و هر چه در سطر است تا به این رسد باشد ابتدای علامت از
 محاذ صفر است و به گفته در این سطر در این سطر در این سطر و این سطر و این سطر

شماره علامت و سطلی باشد و دیگر نیز که علامت کسر و در صورت از ابتدا می جذر
 کعب بقدر علامت کسر بشمارند و بعد آن همزه گذازند و اگر عدد علامت زیاد باشد
 برین صورت بقدر زمانه بی صفر یا ۲ صفر یا ۳ صفر یا ۴ صفر یا ۵ صفر یا ۶ صفر یا ۷ صفر یا ۸ صفر یا ۹ صفر یا ۱۰ صفر
 را جسم آید و برای توضیح در مثال جذر و در مثال کعب آورده می شود

<p>مثال استخراج جذر کسور عشراتی فقط مجذور ۵۰۹۳۷۶۰۰۰۰ صورت عمل</p>	<p>مثال استخراج جذر کسور عشراتی مخلوط با صحیح مجذور ۱۲۶۵۶۱۳۰۳۶۴ صورت عمل</p>
$ \begin{array}{r} 5093760000 \\ \underline{4} \\ 21360000 \\ \underline{12} \quad 9 \\ 120000 \\ \underline{4} \quad 12000 \\ 220000 \end{array} $	$ \begin{array}{r} 12656130364 \\ \underline{1} \\ 2116 \\ \underline{2} \quad 9 \quad 2 \\ 2136 \\ \underline{1} \quad 2 \quad 6 \\ 1264 \end{array} $

چون اعداد علامت کسور در اینجا پنج است و مراتب جذر
 پنج صفر یا ۶ صفر یا ۷ صفر یا ۸ صفر یا ۹ صفر یا ۱۰ صفر یا ۱۱ صفر یا ۱۲ صفر
 ۵۳۱۶۳۱

چون علامت صحیح در اینجا یک است ابتدا قبل هر سه صفر
 همزه گذاشتم شد جذر مطلوب پنج صفر
 ۲۶۵۳۶۴

مثال کتب که بر مخط ۲۰۰۰۰				مثال کتب که بر مخط ۱۰۰۰۰			
۱	۲	۳	۴	۱	۲	۳	۴
۲۰۰۰۰	۲۰۰۰۰	۲۰۰۰۰	۲۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۵۰۰۰	۵۰۰۰	۵۰۰۰	۵۰۰۰
۵۰۰۰	۵۰۰۰	۵۰۰۰	۵۰۰۰	۲۵۰۰	۲۵۰۰	۲۵۰۰	۲۵۰۰
۲۵۰۰	۲۵۰۰	۲۵۰۰	۲۵۰۰	۱۲۵۰	۱۲۵۰	۱۲۵۰	۱۲۵۰
۱۲۵۰	۱۲۵۰	۱۲۵۰	۱۲۵۰	۶۲۵	۶۲۵	۶۲۵	۶۲۵
۶۲۵	۶۲۵	۶۲۵	۶۲۵	۳۱۲	۳۱۲	۳۱۲	۳۱۲
۳۱۲	۳۱۲	۳۱۲	۳۱۲	۱۵۶	۱۵۶	۱۵۶	۱۵۶
۱۵۶	۱۵۶	۱۵۶	۱۵۶	۷۸	۷۸	۷۸	۷۸
۷۸	۷۸	۷۸	۷۸	۳۹	۳۹	۳۹	۳۹
۳۹	۳۹	۳۹	۳۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۹	۹	۹	۹
۹	۹	۹	۹	۴	۴	۴	۴
۴	۴	۴	۴	۲	۲	۲	۲
۲	۲	۲	۲	۱	۱	۱	۱
۱	۱	۱	۱	۰	۰	۰	۰

*** انکشاف پنجم و بیان**
لوگاریتم و خواص آن *
 این طریق نیز از مخترعات بعضی از کیهان حکمای
 فرنگ است که برای سهولت محاسبه دشوارات
 آن مقرر فرموده است باید دانست که نقطه لوگاریتم
 باللام مفتوح و دواوساکن مجهول و کاف فارسی
 مکتوب با ظار الف و سکون رای همزه و فتح نام
 مثلثه در اصل لغت یونانی است و معنی آن اعداد
 مسلسل است و در اصطلاح محاسبان عبارتست
 از اعداد سلسله تضاعیف متوالیه که مقادیر
 سلسله اعداد متناسبه واقع باشد و

چون تعداد علامات
 کور چهار است و
 مراتب که در ابتدا
 پدید آید پنج در
 صفر افزوده همزه
 و ششم شد که مطلوب
 ۵۰۰۱۳

چون علامت کور دو مرتبه همزه بود
 دوم کعب همزه افزوده شد مطلوب
 ۲۷۱۳

اعدادی را که در سلسله متناسبه واقع است اصول خوانند چنانچه سلسله تضاعیف
 از صفر و دو سلسله متناسبه از یک و سه بر سه تا اولی متضاعف می نگاریم چنین می شود
 ۲۰ ۱۴ ۱۶ ۱۲ ۱۲ ۱۰ ۹ ۲ ۲۰
 ۹۹۰۹ ۱۹۹۱۳ ۴۰۶۱۵ ۲۱۹۵ ۵۲۹ ۱۲۳ ۱۱ ۲۵ ۹ ۳
 و این هر دو سلسله با هم یکی نیست پس لوگاریتم هر اصلی از سلسله متناسبه
 چیزی است که محاذی آن از سلسله تضاعیف جانب فوق افتاده
 است مثلثه که در کتب محاسبه و لوگاریتم ۳ دو

لوگاریتم چهارم را بر بیست و یکم سلسله را با چند خواص است اول اینکه مجموع لوگاریتم
هر عدد از این سلسله تا بیست مساوی می باشد لوگاریتم حاصل ضرب آن هر دو
عدد مثلا مجموع لوگاریتم دو صد و چهل و سه که چنانچه بیست مساویست لوگاریتم دو
هزار و یکصد و هشتاد و بیست را که حاصل ضرب نه و دو و صد و چهل و سه است
دوم اینکه دو چند لوگاریتم هر عدد مساوی می باشد لوگاریتم مربع آن عدد
مثلا دو چند لوگاریتم بیست و بیست و بیست که دو از ده بیست مساویست مربع بیست و
بیست را که هفتصد و بیست و نه است سیونم اینکه سه چند لوگاریتم هر عدد مثل
لوگاریتم مکعب آن عدد می باشد چنانچه سه چند لوگاریتم بیست و بیست و بیست که
بجده است برابر لوگاریتم نوزده هزار و ششصد و هشتاد و سه است
که مکعب بیست و بیست است و همچنین حاصل ضرب لوگاریتم هر عدد در عدد دیگر
مفروض مساوی می باشد لوگاریتم آن عدد را که حاصل شود از ضرب اصل عدد در
نفس خود بشمار عددی که از عدد مفروض بواحد کم باشد چنانچه لوگاریتم نه را که
چار است در پنج ضرب کنیم بیست حاصل مساویست لوگاریتم پنجاه و نه هزار و
چهل و نه را که حاصل شده است از ضرب نه در نفس خود چهار بار که از پنج مفروض بواحد
ناقص است چهارم اینکه فضل لوگاریتم عددی بر لوگاریتم عددی دیگر مساوی می باشد لوگاریتم خارج
قسمت عدد اول را بر عدد دوم مثلا فضل لوگاریتم دو صد و چهل و سه بر لوگاریتم نه که ششست
و آن مساویست لوگاریتم بیست و بیست را که خارج قسمت دو صد و چهل و سه بر نه است پنجم
اینکه نصف لوگاریتم هر عددی مساوی می باشد لوگاریتم جذر آن عدد را چنانچه نصف
لوگاریتم هفتصد و بیست و نه که ششست مساویست لوگاریتم بیست و بیست و بیست و
بیست و نه است ششم اینکه حصه سیونم لوگاریتم عدد مساوی لوگاریتم کعب آن می باشد چنانچه
حصه سیونم لوگاریتم هفتصد و بیست و نه که چهار است مساوی لوگاریتم نه است که کعب هفتصد و
و نه است و بر بنیاس هر حصه لوگاریتم عدد مساوی لوگاریتم جز و متنازل آن عدد می باشد و واضح
که سلسله لوگاریتم از صفر و هر عددی که باشد حکم آن واحد بود و همچنین سلسله متناسبه از
واحد و هر عددی که باشد خاصیت خود را نمی گذارد و لیکن پیرا استخراج اعمال سلسله
لوگاریتم را از صفر و واحد آغاز می کنند زیرا که از همه سلسلات تصاعیف مختصر است و سلسله

اصل اعداد را بر واحد و ده و صد و هزار و غیره که محتاج کنور عشراتی اند مبتنی می دارند هر که
 مدارها شصت بر کنور عشراتی است تا میان هر دو سلسله مناسبان حاصل باشد بر صورت

۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰
۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰۰

و نیز بدانند که هر عددی که میان دو اصل واقع شود از کارش اکثر از لوکارتم اصل مبرم باشد
 و اقل از لوکارتم اصل مبرم یعنی که کارهای دو تا نه اکثر از صفر کمتر از یک خواهد بود و لوکارتمایت
 بارده تا نود و نه اکثر از یک و کم از دو و برین قیاس در دیگر اصول و لوکارتم هر حکم و کنور باقی
 کنور عشراتی نوشته شود. **انگشت هفتم در طریق تحصیل لوکارتم یک سو و سی**

و ترتیب جداول آن

است لهذا در اکثر کتب انگریزی که مبتنی بر اعمال اند فقط بر جدول لوکارتم که منقول از موجود است
 کرده اند و طریق پیدا ساختن آن ترک نموده اند و چون ابتدای کتاب خدا بر اصول است از انجا
 آن عقل رخصت تعداد و قبل ایراد جدول تقدیم نمود اکنون گوئیم که هر دو عدد که لوکارتم
 آنها معلوم باشد با هفت آن لوکارتم اعدادی که در وسط آنها واقع است معلوم توان
 کرد چنانچه لوکارتم یک که صفر و لوکارتم ده که یک معلوم است لوکارتم پنج مثلا که میان یک
 و ده واقع است برین عنوان معلوم کنند که اول جدولی گشته که عرض آن منقسم بشش قسم بود
 بنوعی که عرض اول و دوم یک یک اصبع بود و عرض قسم سوم سه اصبع و عرض قسم چهارم
 و پنجم دو دو اصبع و طول آن منقسم باشد باقسام صفا و کثیره چندانکه ارقام عددی را کجا
 دارد و بر پیشانی هر بیوت این عبارت بنویسند: ۱. علامت اعداد: ۲. علامت مضر و بین.

۳. حاصل ضرب: ۴. جذر حاصل ضرب: ۵. لوکارتم جذر پس در بیوت قسم اول حرف ا ب ج د
 متنازلاً بنویسند و در ملقعات خانه الف ا ب ج د و علامت مضر و بین رقم یک بنویسند
 و در ملقعاتی خانه با و علامت مذکوره رقم ده بنویسند و در بیت حاصل ضرب و
 بیت جذر که محاذی الف و با اندوه است فقط نقاط سلسله گذارند تا معلوم
 باشد که این هر چهار بیوت معطل اند و در خانه لوکارتم هفت صفر گذاشته
 هر دو اصبع و تا لوکارتم یک بعد هر سه صفر گذارند و بعد هر دو لوکارتم ده رقم یک
 بنویسند و در خانه که از این هفت صفر است که چون عادت استخراج لوکارتم اکثر

اوقات بقیه مرتبه نزولی است تا بدین عدد بر آید کسور مشخص شود و چون آن کم و زیاد می‌شود
 توان نوشتن شکل بدانند که الف مکتوبی عبارت از یک است و تب عبارت از ده
 پس اگر تب بلا در خانه مضروب بین محاذی آن نوشته یا یک دیگر ضرب کنیم و حاصل را
 محاذی آن در خانه حاصل ضرب نویسیم بعده جذر این حاصل بر آورده در بیت
 جذر ثبت می‌نمائیم و چون در خواص دو سلسله تضعیف و تناسب معلوم باشد که نصف
 لوکارنم هر عدد مساوی لوکارنم جذر آن می باشد لهذا لوکارنم این جذر نصف
 لوکارنم سطح آب یعنی تب خواهد بود پس نصف آنرا محاذی بیت لوکارنم جذر
 نوشتیم بنده گوئیم که لوکارنم پنج که مطلوب است میان لوکارنم تب و ح واقع است
 پس تب و ح را با هم ضرب کنیم و حاصل ضرب را محاذی آن نوشته جذر آنرا موسوم به ساریم
 و چون سابق معلوم شد که مجموع لوکارنم هر دو عدد مساوی لوکارنم حاصل ضرب آنها می باشد لهذا
 مجموع لوکارنم تب و ح که 150 است لوکارنم حاصل ضرب باشد و نصف این یعنی 75
 لوکارنم جذر این حاصل ضرب باشد که چه است و تقریب پنج رسید که بکسرش زیاد است و ح از پنج کم
 است لهذا و را با یکدیگر ضرب کردیم و جذرش را بر آورده 50 نام نهادیم و بر قیاس گذشته نصف
 مجموع دو لوکارنم ح و و لوکارنم باشد و بجانب نزول به پنج زیاد تر قریب شد و همین سان قریب
 ترین دو جذر را به پنج که یکی درجات زیاتی باشد دوم در طرف نقصان با یکدیگر ضرب کرده جذر
 استخراج کرده باشند و با زای این جذر لوکارنم بقانون معلوم گرفتند باشند و بدین عمل
 جذری از اجزای متوالیه بقایت قریب تر میشود بعددیکه لوکارنم آن مطلوب است بعدی که با
 مرتبه کسور مطلوبه تفاوت محسوس نمی گردد پس لوکارنم همین جذر اخیر لوکارنم عدد مطلوب است
 چنانچه در جدول مثال جذر اخیر این عدد است 254999999 و از پنج آنچنان قریب تر است که تفاوتی محسوس
 ندارد یعنی یک جز واحد که بر صد هزار هزار اجزا منقسم باشد کم است و لوکارنم این عدد بعینه لوکارنم
 پنج است بلا تفاوت بر ترتیب سماعی نزولی چه از صورت جدول عمل ظاهر است که از پنج اندکی زیاد است و
 لوکارنم آن این رقم است 5491900 و پنج تفاوتی اندک با نقص است و لوکارنم آن ایش است
 5491900 و ظاهر است که لوکارنم پنج از لوکارنم آن کم خواهد بود و از لوکارنم آن زیاد و تفاوت
 میان این دو لوکارنم نود و جز از صد هزار است لهذا خواه از اول یک جز کم کنند یا بر
 یک جز افزایند تا لوکارنم پنج این عدد حاصل آید 5491900 که بعینه لوکارنم آن است

جدول استخراج لوگاریتمیج بر سبیل تمثیل

لوگاریتم جزئی	جدول حاصل ضرب	حاصل ضرب	شماره جدول	شماره سطر
۰.۵۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۱	۱
۱.۵۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۱۰	۱
۰.۵۱۰۰۰۰۰۰۰۰	۳۵۱۴۲۲۷۷۰	۱۰۵	۱۱	۶
۰.۵۲۰۰۰۰۰۰۰۰	۵۳۴۲۳۲۱۱۰	۳۱۵۴۲۲۷۷	۱۲	۵
۰.۵۳۰۰۰۰۰۰۰۰	۴۵۲۱۴۹۴۲۰	۱۷۵۷۸۲۷۸۳۲۴۴۸۷	۱۳	۵
۰.۵۴۰۰۰۰۰۰۰۰	۴۱۲۱۴۹۴۷۲۰	۲۳۵۷۱۳۷۲۱۷۳۲۲۰۲	۱۴	۵
۰.۵۵۰۰۰۰۰۰۰۰	۳۷۲۳۲۹۸۹۰	۲۷۵۳۸۲۷۸۳۳۸۰۱۲	۱۵	۱
۰.۵۶۰۰۰۰۰۰۰۰	۳۳۹۰۸۰۴۲۰	۳۰۵۳۸۲۹۰۲۷۵۵۰۱۴	۱۶	۲
۰.۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰	۳۱۰۸۰۴۷۰	۳۳۵۰۸۲۲۲۴۱۱۱۳۴	۱۷	۳
۰.۵۸۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۸۲۰۰۲۸۴۳۰	۳۵۵۰۲۸۴۳۹۰۳۲۲۸۸	۱۸	۳
۰.۵۹۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۵۸۰۰۲۱۵۰	۳۷۵۸۰۲۵۲۹۹۲۵۰۱۲۱	۱۹	۳
۰.۶۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۳۹۹۱۴۲۴۰	۳۹۹۱۴۳۳۳۹۲۸۱۲۵۰	۲۰	۳
۰.۶۱۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۲۹۹۷۲۲۱۰	۴۲۹۷۲۲۲۱۰۲۵۳۲۸	۲۱	۳
۰.۶۲۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۵۰۰۰۰۰۰۰۰	۴۵۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۲	۳
۰.۶۳۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۸۴۵۴۰	۴۸۹۸۴۲۵۹۸۵۹۲۹۱	۲۳	۳
۰.۶۴۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۳۵۳۰	۴۸۹۹۳۵۳۲۹۳۱۲۴	۲۴	۳
۰.۶۵۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۷۰۲۰	۴۸۹۹۷۰۱۹۹۴۷۰۰۰۳	۲۵	۳
۰.۶۶۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۸۷۴۰	۴۸۹۹۸۸۷۴۲۹۸۸۰۲	۲۶	۳
۰.۶۷۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۹۴۳۰	۴۸۹۹۹۹۴۳۲۹۹۳۷۷۴	۲۷	۳
۰.۶۸۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۴۵۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۸	۳
۰.۶۹۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۹۸۲۰	۴۸۹۹۹۸۲۹۹۹۷۲۱	۲۹	۳
۰.۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۹۹۰۰	۴۸۹۹۹۹۵۲۹۹۹۸۸	۳۰	۳
۰.۷۱۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۴۵۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۳۱	۳
۰.۷۲۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۹۹۸۱	۴۸۹۹۹۹۸۰۹۹۹۹۹۲	۳۲	۳
۰.۷۳۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۹۹۹۹	۴۸۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹	۳۳	۳
۰.۷۴۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۱۹۹۹۹۹۹۹۹	۴۸۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹	۳۴	۳

اکنون لوکارتم پنج معلوم شده آنرا از لوکارتم دو و چهار و هشت خود بنویسم می شود زیر استخراج
 مسست ده بر پنج ۲ دو است یعنی لوکارتم ده بر لوکارتم پنج ط ۶ ۱۰ ۲۹ ۱۰۳ و
 است لوکارتم دو باشد حکم خاصه چهارم و دو چند لوکارتم دو و لوکارتم چهار باشد
 که مجذور و دو است حکم خاصه دوم اینچنین ۵۶۰۲۰۰۹۲ و مجموع لوکارتم دو و چهار
 لوکارتم هشت باشد حکم خاصه اول برین نمط ۱۱۸۰۳۰۹۰۳ و همچنانکه از لوکارتم یک و ده
 لوکارتم پنج بر آورده بودند از عمل جدول بران طرز لوکارتم سه معلوم کنند از
 لوکارتم دو و چهار و هرگاه لوکارتم سه معلوم شد مجموع لوکارتم دو و سه لوکارتم
 شش باشد و دو چند لوکارتم سه لوکارتم نه بود بعد لوکارتم هفت را از لوکارتم
 شش و هشت بعمل جدول بر آرند و مجموع لوکارتم شش و دو لوکارتم دوازده باشد
 و از لوکارتم ده و دوازده لوکارتم یازده بعمل جدول بر آرند و بین سان بهر استخراج
 اعداد متوالیه عمل کرده باشند یعنی هر عددی که از جمیع اعداد ماقبل خود تا این دارد
 لوکارتم آنرا از لوکارتم طرفین آن بعمل جدول بر آرند و عددی که به نسبت
 عدد خود متداخل بود لوکارتمش را بضم لوکارتم دو جز متداخل حاصل کنند
 بلکه لوکارتم عددی را که مخلوط با کسور باشد نیز بهین عنوان از لوکارتم دو طرف
 صحیح آن بر آرند و باید دانست که بیشتر اهل تصانیف کتب انگریزی
 لوکارتم اعداد تا نهصد و نود و نه صحیح به پنج مرتبه کسور عشراتی در جدول
 ثبت کرده اند و بعضی با یک بیان احاد کسور عشراتی را نیز با صحیح ضم کرده
 لوکارتم مختلط هم در جدول آورده اند الا آن کسور را با اعدادی که ماتحت صد
 است ضم نکرده اند بدین علت که ماهر من بادی تا مل از همین جدول استنباط
 آن میتواند کرد و ما برای سهولت طالبان آن کسور را در تحت صد نیز ضم
 کردیم تا وقت استخراج عمل نرد در و نند و بتقلید قدما ترتیب کسور لوکارتم
 بر پنج مرتبه نهادیم و در جدول بیشتر کتب عدد صحیح لوکارتم را بخیر در نمی
 یابند که آن خود معلوم می باشد از تعداد مراتب اصل عدد اما ندانم که
 مستحسن است و طریق لغز لوکارتم از جدول آنست که عدد صحیح را از همین جدول طلبند که عشراتی را از فوق آن
 آنچه در داخل جدول محاذی صحیح و مفسر مفروض بود لوکارتم معلوم شد و عدد اول لوکارتم نسبت

Table with 11 columns and 30 rows of numerical data.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
35440	35441	35442	35443	35444	35445	35446	35447	35448	35449	35450
35451	35452	35453	35454	35455	35456	35457	35458	35459	35460	35461
35462	35463	35464	35465	35466	35467	35468	35469	35470	35471	35472
35473	35474	35475	35476	35477	35478	35479	35480	35481	35482	35483
35484	35485	35486	35487	35488	35489	35490	35491	35492	35493	35494
35495	35496	35497	35498	35499	35500	35501	35502	35503	35504	35505
35506	35507	35508	35509	35510	35511	35512	35513	35514	35515	35516
35517	35518	35519	35520	35521	35522	35523	35524	35525	35526	35527
35528	35529	35530	35531	35532	35533	35534	35535	35536	35537	35538
35539	35540	35541	35542	35543	35544	35545	35546	35547	35548	35549
35550	35551	35552	35553	35554	35555	35556	35557	35558	35559	35560
35561	35562	35563	35564	35565	35566	35567	35568	35569	35570	35571
35572	35573	35574	35575	35576	35577	35578	35579	35580	35581	35582
35583	35584	35585	35586	35587	35588	35589	35590	35591	35592	35593
35594	35595	35596	35597	35598	35599	35600	35601	35602	35603	35604
35605	35606	35607	35608	35609	35610	35611	35612	35613	35614	35615
35616	35617	35618	35619	35620	35621	35622	35623	35624	35625	35626
35627	35628	35629	35630	35631	35632	35633	35634	35635	35636	35637
35638	35639	35640	35641	35642	35643	35644	35645	35646	35647	35648
35649	35650	35651	35652	35653	35654	35655	35656	35657	35658	35659
35660	35661	35662	35663	35664	35665	35666	35667	35668	35669	35670
35671	35672	35673	35674	35675	35676	35677	35678	35679	35680	35681
35682	35683	35684	35685	35686	35687	35688	35689	35690	35691	35692
35693	35694	35695	35696	35697	35698	35699	35700	35701	35702	35703
35704	35705	35706	35707	35708	35709	35710	35711	35712	35713	35714
35715	35716	35717	35718	35719	35720	35721	35722	35723	35724	35725
35726	35727	35728	35729	35730	35731	35732	35733	35734	35735	35736
35737	35738	35739	35740	35741	35742	35743	35744	35745	35746	35747
35748	35749	35750	35751	35752	35753	35754	35755	35756	35757	35758
35759	35760	35761	35762	35763	35764	35765	35766	35767	35768	35769
35770	35771	35772	35773	35774	35775	35776	35777	35778	35779	35780
35781	35782	35783	35784	35785	35786	35787	35788	35789	35790	35791
35792	35793	35794	35795	35796	35797	35798	35799	35800	35801	35802
35803	35804	35805	35806	35807	35808	35809	35810	35811	35812	35813
35814	35815	35816	35817	35818	35819	35820	35821	35822	35823	35824
35825	35826	35827	35828	35829	35830	35831	35832	35833	35834	35835
35836	35837	35838	35839	35840	35841	35842	35843	35844	35845	35846
35847	35848	35849	35850	35851	35852	35853	35854	35855	35856	35857
35858	35859	35860	35861	35862	35863	35864	35865	35866	35867	35868
35869	35870	35871	35872	35873	35874	35875	35876	35877	35878	35879
35880	35881	35882	35883	35884	35885	35886	35887	35888	35889	35890
35891	35892	35893	35894	35895	35896	35897	35898	35899	35900	35901
35902	35903	35904	35905	35906	35907	35908	35909	35910	35911	35912
35913	35914	35915	35916	35917	35918	35919	35920	35921	35922	35923
35924	35925	35926	35927	35928	35929	35930	35931	35932	35933	35934
35935	35936	35937	35938	35939	35940	35941	35942	35943	35944	35945
35946	35947	35948	35949	35950	35951	35952	35953	35954	35955	35956
35957	35958	35959	35960	35961	35962	35963	35964	35965	35966	35967
35968	35969	35970	35971	35972	35973	35974	35975	35976	35977	35978
35979	35980	35981	35982	35983	35984	35985	35986	35987	35988	35989
35990	35991	35992	35993	35994	35995	35996	35997	35998	35999	36000

تیمه جدول روزگارم امداد و صحیح و مقابله با حاد کسور عشراتی

درگاه

	۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۳۰۰	۳۰۱	۳۰۲	۳۰۳	۳۰۴	۳۰۵	۳۰۶	۳۰۷	۳۰۸	۳۰۹	۳۱۰	۳۱۱
۳۱۲	۳۱۳	۳۱۴	۳۱۵	۳۱۶	۳۱۷	۳۱۸	۳۱۹	۳۲۰	۳۲۱	۳۲۲	۳۲۳
۳۲۴	۳۲۵	۳۲۶	۳۲۷	۳۲۸	۳۲۹	۳۳۰	۳۳۱	۳۳۲	۳۳۳	۳۳۴	۳۳۵
۳۳۶	۳۳۷	۳۳۸	۳۳۹	۳۴۰	۳۴۱	۳۴۲	۳۴۳	۳۴۴	۳۴۵	۳۴۶	۳۴۷
۳۴۸	۳۴۹	۳۵۰	۳۵۱	۳۵۲	۳۵۳	۳۵۴	۳۵۵	۳۵۶	۳۵۷	۳۵۸	۳۵۹
۳۶۰	۳۶۱	۳۶۲	۳۶۳	۳۶۴	۳۶۵	۳۶۶	۳۶۷	۳۶۸	۳۶۹	۳۷۰	۳۷۱
۳۷۲	۳۷۳	۳۷۴	۳۷۵	۳۷۶	۳۷۷	۳۷۸	۳۷۹	۳۸۰	۳۸۱	۳۸۲	۳۸۳
۳۸۴	۳۸۵	۳۸۶	۳۸۷	۳۸۸	۳۸۹	۳۹۰	۳۹۱	۳۹۲	۳۹۳	۳۹۴	۳۹۵
۳۹۶	۳۹۷	۳۹۸	۳۹۹	۴۰۰	۴۰۱	۴۰۲	۴۰۳	۴۰۴	۴۰۵	۴۰۶	۴۰۷
۴۰۸	۴۰۹	۴۱۰	۴۱۱	۴۱۲	۴۱۳	۴۱۴	۴۱۵	۴۱۶	۴۱۷	۴۱۸	۴۱۹
۴۲۰	۴۲۱	۴۲۲	۴۲۳	۴۲۴	۴۲۵	۴۲۶	۴۲۷	۴۲۸	۴۲۹	۴۳۰	۴۳۱
۴۳۲	۴۳۳	۴۳۴	۴۳۵	۴۳۶	۴۳۷	۴۳۸	۴۳۹	۴۴۰	۴۴۱	۴۴۲	۴۴۳
۴۴۴	۴۴۵	۴۴۶	۴۴۷	۴۴۸	۴۴۹	۴۵۰	۴۵۱	۴۵۲	۴۵۳	۴۵۴	۴۵۵
۴۵۶	۴۵۷	۴۵۸	۴۵۹	۴۶۰	۴۶۱	۴۶۲	۴۶۳	۴۶۴	۴۶۵	۴۶۶	۴۶۷
۴۶۸	۴۶۹	۴۷۰	۴۷۱	۴۷۲	۴۷۳	۴۷۴	۴۷۵	۴۷۶	۴۷۷	۴۷۸	۴۷۹
۴۸۰	۴۸۱	۴۸۲	۴۸۳	۴۸۴	۴۸۵	۴۸۶	۴۸۷	۴۸۸	۴۸۹	۴۹۰	۴۹۱
۴۹۲	۴۹۳	۴۹۴	۴۹۵	۴۹۶	۴۹۷	۴۹۸	۴۹۹	۵۰۰	۵۰۱	۵۰۲	۵۰۳
۵۰۴	۵۰۵	۵۰۶	۵۰۷	۵۰۸	۵۰۹	۵۱۰	۵۱۱	۵۱۲	۵۱۳	۵۱۴	۵۱۵
۵۱۶	۵۱۷	۵۱۸	۵۱۹	۵۲۰	۵۲۱	۵۲۲	۵۲۳	۵۲۴	۵۲۵	۵۲۶	۵۲۷
۵۲۸	۵۲۹	۵۳۰	۵۳۱	۵۳۲	۵۳۳	۵۳۴	۵۳۵	۵۳۶	۵۳۷	۵۳۸	۵۳۹
۵۴۰	۵۴۱	۵۴۲	۵۴۳	۵۴۴	۵۴۵	۵۴۶	۵۴۷	۵۴۸	۵۴۹	۵۵۰	۵۵۱
۵۵۲	۵۵۳	۵۵۴	۵۵۵	۵۵۶	۵۵۷	۵۵۸	۵۵۹	۵۶۰	۵۶۱	۵۶۲	۵۶۳
۵۶۴	۵۶۵	۵۶۶	۵۶۷	۵۶۸	۵۶۹	۵۷۰	۵۷۱	۵۷۲	۵۷۳	۵۷۴	۵۷۵
۵۷۶	۵۷۷	۵۷۸	۵۷۹	۵۸۰	۵۸۱	۵۸۲	۵۸۳	۵۸۴	۵۸۵	۵۸۶	۵۸۷
۵۸۸	۵۸۹	۵۹۰	۵۹۱	۵۹۲	۵۹۳	۵۹۴	۵۹۵	۵۹۶	۵۹۷	۵۹۸	۵۹۹
۶۰۰	۶۰۱	۶۰۲	۶۰۳	۶۰۴	۶۰۵	۶۰۶	۶۰۷	۶۰۸	۶۰۹	۶۱۰	۶۱۱
۶۱۲	۶۱۳	۶۱۴	۶۱۵	۶۱۶	۶۱۷	۶۱۸	۶۱۹	۶۲۰	۶۲۱	۶۲۲	۶۲۳
۶۲۴	۶۲۵	۶۲۶	۶۲۷	۶۲۸	۶۲۹	۶۳۰	۶۳۱	۶۳۲	۶۳۳	۶۳۴	۶۳۵
۶۳۶	۶۳۷	۶۳۸	۶۳۹	۶۴۰	۶۴۱	۶۴۲	۶۴۳	۶۴۴	۶۴۵	۶۴۶	۶۴۷
۶۴۸	۶۴۹	۶۵۰	۶۵۱	۶۵۲	۶۵۳	۶۵۴	۶۵۵	۶۵۶	۶۵۷	۶۵۸	۶۵۹
۶۶۰	۶۶۱	۶۶۲	۶۶۳	۶۶۴	۶۶۵	۶۶۶	۶۶۷	۶۶۸	۶۶۹	۶۷۰	۶۷۱
۶۷۲	۶۷۳	۶۷۴	۶۷۵	۶۷۶	۶۷۷	۶۷۸	۶۷۹	۶۸۰	۶۸۱	۶۸۲	۶۸۳
۶۸۴	۶۸۵	۶۸۶	۶۸۷	۶۸۸	۶۸۹	۶۹۰	۶۹۱	۶۹۲	۶۹۳	۶۹۴	۶۹۵
۶۹۶	۶۹۷	۶۹۸	۶۹۹	۷۰۰	۷۰۱	۷۰۲	۷۰۳	۷۰۴	۷۰۵	۷۰۶	۷۰۷
۷۰۸	۷۰۹	۷۱۰	۷۱۱	۷۱۲	۷۱۳	۷۱۴	۷۱۵	۷۱۶	۷۱۷	۷۱۸	۷۱۹
۷۲۰	۷۲۱	۷۲۲	۷۲۳	۷۲۴	۷۲۵	۷۲۶	۷۲۷	۷۲۸	۷۲۹	۷۳۰	۷۳۱
۷۳۲	۷۳۳	۷۳۴	۷۳۵	۷۳۶	۷۳۷	۷۳۸	۷۳۹	۷۴۰	۷۴۱	۷۴۲	۷۴۳
۷۴۴	۷۴۵	۷۴۶	۷۴۷	۷۴۸	۷۴۹	۷۵۰	۷۵۱	۷۵۲	۷۵۳	۷۵۴	۷۵۵
۷۵۶	۷۵۷	۷۵۸	۷۵۹	۷۶۰	۷۶۱	۷۶۲	۷۶۳	۷۶۴	۷۶۵	۷۶۶	۷۶۷
۷۶۸	۷۶۹	۷۷۰	۷۷۱	۷۷۲	۷۷۳	۷۷۴	۷۷۵	۷۷۶	۷۷۷	۷۷۸	۷۷۹
۷۸۰	۷۸۱	۷۸۲	۷۸۳	۷۸۴	۷۸۵	۷۸۶	۷۸۷	۷۸۸	۷۸۹	۷۹۰	۷۹۱
۷۹۲	۷۹۳	۷۹۴	۷۹۵	۷۹۶	۷۹۷	۷۹۸	۷۹۹	۸۰۰	۸۰۱	۸۰۲	۸۰۳
۸۰۴	۸۰۵	۸۰۶	۸۰۷	۸۰۸	۸۰۹	۸۱۰	۸۱۱	۸۱۲	۸۱۳	۸۱۴	۸۱۵
۸۱۶	۸۱۷	۸۱۸	۸۱۹	۸۲۰	۸۲۱	۸۲۲	۸۲۳	۸۲۴	۸۲۵	۸۲۶	۸۲۷
۸۲۸	۸۲۹	۸۳۰	۸۳۱	۸۳۲	۸۳۳	۸۳۴	۸۳۵	۸۳۶	۸۳۷	۸۳۸	۸۳۹
۸۴۰	۸۴۱	۸۴۲	۸۴۳	۸۴۴	۸۴۵	۸۴۶	۸۴۷	۸۴۸	۸۴۹	۸۵۰	۸۵۱
۸۵۲	۸۵۳	۸۵۴	۸۵۵	۸۵۶	۸۵۷	۸۵۸	۸۵۹	۸۶۰	۸۶۱	۸۶۲	۸۶۳
۸۶۴	۸۶۵	۸۶۶	۸۶۷	۸۶۸	۸۶۹	۸۷۰	۸۷۱	۸۷۲	۸۷۳	۸۷۴	۸۷۵
۸۷۶	۸۷۷	۸۷۸	۸۷۹	۸۸۰	۸۸۱	۸۸۲	۸۸۳	۸۸۴	۸۸۵	۸۸۶	۸۸۷
۸۸۸	۸۸۹	۸۹۰	۸۹۱	۸۹۲	۸۹۳	۸۹۴	۸۹۵	۸۹۶	۸۹۷	۸۹۸	۸۹۹
۹۰۰	۹۰۱	۹۰۲	۹۰۳	۹۰۴	۹۰۵	۹۰۶	۹۰۷	۹۰۸	۹۰۹	۹۱۰	۹۱۱
۹۱۲	۹۱۳	۹۱۴	۹۱۵	۹۱۶	۹۱۷	۹۱۸	۹۱۹	۹۲۰	۹۲۱	۹۲۲	۹۲۳
۹۲۴	۹۲۵	۹۲۶	۹۲۷	۹۲۸	۹۲۹	۹۳۰	۹۳۱	۹۳۲	۹۳۳	۹۳۴	۹۳۵
۹۳۶	۹۳۷	۹۳۸	۹۳۹	۹۴۰	۹۴۱	۹۴۲	۹۴۳	۹۴۴	۹۴۵	۹۴۶	۹۴۷
۹۴۸	۹۴۹	۹۵۰	۹۵۱	۹۵۲	۹۵۳	۹۵۴	۹۵۵	۹۵۶	۹۵۷	۹۵۸	۹۵۹
۹۶۰	۹۶۱	۹۶۲	۹۶۳	۹۶۴	۹۶۵	۹۶۶	۹۶۷	۹۶۸	۹۶۹	۹۷۰	۹۷۱
۹۷۲	۹۷۳	۹۷۴	۹۷۵	۹۷۶	۹۷۷	۹۷۸	۹۷۹	۹۸۰	۹۸۱	۹۸۲	۹۸۳
۹۸۴	۹۸۵	۹۸۶	۹۸۷	۹۸۸	۹۸۹	۹۹۰	۹۹۱	۹۹۲	۹۹۳	۹۹۴	۹۹۵
۹۹۶	۹۹۷	۹۹۸	۹۹۹	۱۰۰۰	۱۰۰۱	۱۰۰۲	۱۰۰۳	۱۰۰۴	۱۰۰۵	۱۰۰۶	۱۰۰۷
۱۰۰۸	۱۰۰۹	۱۰۱۰	۱۰۱۱	۱۰۱۲	۱۰۱۳	۱۰۱۴	۱۰۱۵	۱۰۱۶	۱۰۱۷	۱۰۱۸	۱۰۱۹
۱۰۲۰	۱۰۲۱	۱۰۲۲	۱۰۲۳	۱۰۲۴	۱۰۲۵	۱۰۲۶	۱۰۲۷	۱۰۲۸	۱۰۲۹	۱۰۳۰	۱۰۳۱

مجموعه کتب خطی و چاپی در کتابخانه

ردیف	عنوان	موضوع	نوع	تعداد	حجم	سال	محل	توضیحات	ملاحظات
1	4001	4002	4003	4004	4005	4006	4007	4008	4009
2	4010	4011	4012	4013	4014	4015	4016	4017	4018
3	4019	4020	4021	4022	4023	4024	4025	4026	4027
4	4028	4029	4030	4031	4032	4033	4034	4035	4036
5	4037	4038	4039	4040	4041	4042	4043	4044	4045
6	4046	4047	4048	4049	4050	4051	4052	4053	4054
7	4055	4056	4057	4058	4059	4060	4061	4062	4063
8	4064	4065	4066	4067	4068	4069	4070	4071	4072
9	4073	4074	4075	4076	4077	4078	4079	4080	4081
10	4082	4083	4084	4085	4086	4087	4088	4089	4090
11	4091	4092	4093	4094	4095	4096	4097	4098	4099
12	4100	4101	4102	4103	4104	4105	4106	4107	4108
13	4109	4110	4111	4112	4113	4114	4115	4116	4117
14	4118	4119	4120	4121	4122	4123	4124	4125	4126
15	4127	4128	4129	4130	4131	4132	4133	4134	4135
16	4136	4137	4138	4139	4140	4141	4142	4143	4144
17	4145	4146	4147	4148	4149	4150	4151	4152	4153
18	4154	4155	4156	4157	4158	4159	4160	4161	4162
19	4163	4164	4165	4166	4167	4168	4169	4170	4171
20	4172	4173	4174	4175	4176	4177	4178	4179	4180
21	4181	4182	4183	4184	4185	4186	4187	4188	4189
22	4190	4191	4192	4193	4194	4195	4196	4197	4198
23	4199	4200	4201	4202	4203	4204	4205	4206	4207
24	4208	4209	4210	4211	4212	4213	4214	4215	4216
25	4217	4218	4219	4220	4221	4222	4223	4224	4225
26	4226	4227	4228	4229	4230	4231	4232	4233	4234
27	4235	4236	4237	4238	4239	4240	4241	4242	4243
28	4244	4245	4246	4247	4248	4249	4250	4251	4252
29	4253	4254	4255	4256	4257	4258	4259	4260	4261
30	4262	4263	4264	4265	4266	4267	4268	4269	4270
31	4271	4272	4273	4274	4275	4276	4277	4278	4279
32	4280	4281	4282	4283	4284	4285	4286	4287	4288
33	4289	4290	4291	4292	4293	4294	4295	4296	4297
34	4298	4299	4300	4301	4302	4303	4304	4305	4306
35	4307	4308	4309	4310	4311	4312	4313	4314	4315
36	4316	4317	4318	4319	4320	4321	4322	4323	4324
37	4325	4326	4327	4328	4329	4330	4331	4332	4333
38	4334	4335	4336	4337	4338	4339	4340	4341	4342
39	4343	4344	4345	4346	4347	4348	4349	4350	4351
40	4352	4353	4354	4355	4356	4357	4358	4359	4360
41	4361	4362	4363	4364	4365	4366	4367	4368	4369
42	4370	4371	4372	4373	4374	4375	4376	4377	4378
43	4379	4380	4381	4382	4383	4384	4385	4386	4387
44	4388	4389	4390	4391	4392	4393	4394	4395	4396
45	4397	4398	4399	4400	4401	4402	4403	4404	4405
46	4406	4407	4408	4409	4410	4411	4412	4413	4414
47	4415	4416	4417	4418	4419	4420	4421	4422	4423
48	4424	4425	4426	4427	4428	4429	4430	4431	4432
49	4433	4434	4435	4436	4437	4438	4439	4440	4441
50	4442	4443	4444	4445	4446	4447	4448	4449	4450
51	4451	4452	4453	4454	4455	4456	4457	4458	4459
52	4460	4461	4462	4463	4464	4465	4466	4467	4468
53	4469	4470	4471	4472	4473	4474	4475	4476	4477
54	4478	4479	4480	4481	4482	4483	4484	4485	4486
55	4487	4488	4489	4490	4491	4492	4493	4494	4495
56	4496	4497	4498	4499	4500	4501	4502	4503	4504
57	4505	4506	4507	4508	4509	4510	4511	4512	4513
58	4514	4515	4516	4517	4518	4519	4520	4521	4522
59	4523	4524	4525	4526	4527	4528	4529	4530	4531
60	4532	4533	4534	4535	4536	4537	4538	4539	4540
61	4541	4542	4543	4544	4545	4546	4547	4548	4549
62	4550	4551	4552	4553	4554	4555	4556	4557	4558
63	4559	4560	4561	4562	4563	4564	4565	4566	4567
64	4568	4569	4570	4571	4572	4573	4574	4575	4576
65	4577	4578	4579	4580	4581	4582	4583	4584	4585
66	4586	4587	4588	4589	4590	4591	4592	4593	4594
67	4595	4596	4597	4598	4599	4600	4601	4602	4603
68	4604	4605	4606	4607	4608	4609	4610	4611	4612
69	4613	4614	4615	4616	4617	4618	4619	4620	4621
70	4622	4623	4624	4625	4626	4627	4628	4629	4630
71	4631	4632	4633	4634	4635	4636	4637	4638	4639
72	4640	4641	4642	4643	4644	4645	4646	4647	4648
73	4649	4650	4651	4652	4653	4654	4655	4656	4657
74	4658	4659	4660	4661	4662	4663	4664	4665	4666
75	4667	4668	4669	4670	4671	4672	4673	4674	4675
76	4676	4677	4678	4679	4680	4681	4682	4683	4684
77	4685	4686	4687	4688	4689	4690	4691	4692	4693
78	4694	4695	4696	4697	4698	4699	4700	4701	4702
79	4703	4704	4705	4706	4707	4708	4709	4710	4711
80	4712	4713	4714	4715	4716	4717	4718	4719	4720
81	4721	4722	4723	4724	4725	4726	4727	4728	4729
82	4730	4731	4732	4733	4734	4735	4736	4737	4738
83	4739	4740	4741	4742	4743	4744	4745	4746	4747
84	4748	4749	4750	4751	4752	4753	4754	4755	4756
85	4757	4758	4759	4760	4761	4762	4763	4764	4765
86	4766	4767	4768	4769	4770	4771	4772	4773	4774
87	4775	4776	4777	4778	4779	4780	4781	4782	4783
88	4784	4785	4786	4787	4788	4789	4790	4791	4792
89	4793	4794	4795	4796	4797	4798	4799	4800	4801
90	4802	4803	4804	4805	4806	4807	4808	4809	4810
91	4811	4812	4813	4814	4815	4816	4817	4818	4819
92	4820	4821	4822	4823	4824	4825	4826	4827	4828
93	4829	4830	4831	4832	4833	4834	4835	4836	4837
94	4838	4839	4840	4841	4842	4843	4844	4845	4846
95	4847	4848	4849	4850	4851	4852	4853	4854	4855
96	4856	4857	4858	4859	4860	4861	4862	4863	4864
97	4865	4866	4867	4868	4869	4870	4871	4872	4873
98	4874	4875	4876	4877	4878	4879	4880	4881	4882
99	4883	4884	4885	4886	4887	4888	4889	4890	4891
100	4892	4893	4894	4895	4896	4897	4898	4899	4900

جدول اعداد و ارقام

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
0000	0001	0002	0003	0004	0005	0006	0007	0008	0009
0010	0011	0012	0013	0014	0015	0016	0017	0018	0019
0020	0021	0022	0023	0024	0025	0026	0027	0028	0029
0030	0031	0032	0033	0034	0035	0036	0037	0038	0039
0040	0041	0042	0043	0044	0045	0046	0047	0048	0049
0050	0051	0052	0053	0054	0055	0056	0057	0058	0059
0060	0061	0062	0063	0064	0065	0066	0067	0068	0069
0070	0071	0072	0073	0074	0075	0076	0077	0078	0079
0080	0081	0082	0083	0084	0085	0086	0087	0088	0089
0090	0091	0092	0093	0094	0095	0096	0097	0098	0099
0100	0101	0102	0103	0104	0105	0106	0107	0108	0109
0110	0111	0112	0113	0114	0115	0116	0117	0118	0119
0120	0121	0122	0123	0124	0125	0126	0127	0128	0129
0130	0131	0132	0133	0134	0135	0136	0137	0138	0139
0140	0141	0142	0143	0144	0145	0146	0147	0148	0149
0150	0151	0152	0153	0154	0155	0156	0157	0158	0159
0160	0161	0162	0163	0164	0165	0166	0167	0168	0169
0170	0171	0172	0173	0174	0175	0176	0177	0178	0179
0180	0181	0182	0183	0184	0185	0186	0187	0188	0189
0190	0191	0192	0193	0194	0195	0196	0197	0198	0199
0200	0201	0202	0203	0204	0205	0206	0207	0208	0209
0210	0211	0212	0213	0214	0215	0216	0217	0218	0219
0220	0221	0222	0223	0224	0225	0226	0227	0228	0229
0230	0231	0232	0233	0234	0235	0236	0237	0238	0239
0240	0241	0242	0243	0244	0245	0246	0247	0248	0249
0250	0251	0252	0253	0254	0255	0256	0257	0258	0259
0260	0261	0262	0263	0264	0265	0266	0267	0268	0269
0270	0271	0272	0273	0274	0275	0276	0277	0278	0279
0280	0281	0282	0283	0284	0285	0286	0287	0288	0289
0290	0291	0292	0293	0294	0295	0296	0297	0298	0299
0300	0301	0302	0303	0304	0305	0306	0307	0308	0309
0310	0311	0312	0313	0314	0315	0316	0317	0318	0319
0320	0321	0322	0323	0324	0325	0326	0327	0328	0329
0330	0331	0332	0333	0334	0335	0336	0337	0338	0339
0340	0341	0342	0343	0344	0345	0346	0347	0348	0349
0350	0351	0352	0353	0354	0355	0356	0357	0358	0359
0360	0361	0362	0363	0364	0365	0366	0367	0368	0369
0370	0371	0372	0373	0374	0375	0376	0377	0378	0379
0380	0381	0382	0383	0384	0385	0386	0387	0388	0389
0390	0391	0392	0393	0394	0395	0396	0397	0398	0399
0400	0401	0402	0403	0404	0405	0406	0407	0408	0409
0410	0411	0412	0413	0414	0415	0416	0417	0418	0419
0420	0421	0422	0423	0424	0425	0426	0427	0428	0429
0430	0431	0432	0433	0434	0435	0436	0437	0438	0439
0440	0441	0442	0443	0444	0445	0446	0447	0448	0449
0450	0451	0452	0453	0454	0455	0456	0457	0458	0459
0460	0461	0462	0463	0464	0465	0466	0467	0468	0469
0470	0471	0472	0473	0474	0475	0476	0477	0478	0479
0480	0481	0482	0483	0484	0485	0486	0487	0488	0489
0490	0491	0492	0493	0494	0495	0496	0497	0498	0499
0500	0501	0502	0503	0504	0505	0506	0507	0508	0509
0510	0511	0512	0513	0514	0515	0516	0517	0518	0519
0520	0521	0522	0523	0524	0525	0526	0527	0528	0529
0530	0531	0532	0533	0534	0535	0536	0537	0538	0539
0540	0541	0542	0543	0544	0545	0546	0547	0548	0549
0550	0551	0552	0553	0554	0555	0556	0557	0558	0559
0560	0561	0562	0563	0564	0565	0566	0567	0568	0569
0570	0571	0572	0573	0574	0575	0576	0577	0578	0579
0580	0581	0582	0583	0584	0585	0586	0587	0588	0589
0590	0591	0592	0593	0594	0595	0596	0597	0598	0599
0600	0601	0602	0603	0604	0605	0606	0607	0608	0609
0610	0611	0612	0613	0614	0615	0616	0617	0618	0619
0620	0621	0622	0623	0624	0625	0626	0627	0628	0629
0630	0631	0632	0633	0634	0635	0636	0637	0638	0639
0640	0641	0642	0643	0644	0645	0646	0647	0648	0649
0650	0651	0652	0653	0654	0655	0656	0657	0658	0659
0660	0661	0662	0663	0664	0665	0666	0667	0668	0669
0670	0671	0672	0673	0674	0675	0676	0677	0678	0679
0680	0681	0682	0683	0684	0685	0686	0687	0688	0689
0690	0691	0692	0693	0694	0695	0696	0697	0698	0699
0700	0701	0702	0703	0704	0705	0706	0707	0708	0709
0710	0711	0712	0713	0714	0715	0716	0717	0718	0719
0720	0721	0722	0723	0724	0725	0726	0727	0728	0729
0730	0731	0732	0733	0734	0735	0736	0737	0738	0739
0740	0741	0742	0743	0744	0745	0746	0747	0748	0749
0750	0751	0752	0753	0754	0755	0756	0757	0758	0759
0760	0761	0762	0763	0764	0765	0766	0767	0768	0769
0770	0771	0772	0773	0774	0775	0776	0777	0778	0779
0780	0781	0782	0783	0784	0785	0786	0787	0788	0789
0790	0791	0792	0793	0794	0795	0796	0797	0798	0799
0800	0801	0802	0803	0804	0805	0806	0807	0808	0809
0810	0811	0812	0813	0814	0815	0816	0817	0818	0819
0820	0821	0822	0823	0824	0825	0826	0827	0828	0829
0830	0831	0832	0833	0834	0835	0836	0837	0838	0839
0840	0841	0842	0843	0844	0845	0846	0847	0848	0849
0850	0851	0852	0853	0854	0855	0856	0857	0858	0859
0860	0861	0862	0863	0864	0865	0866	0867	0868	0869
0870	0871	0872	0873	0874	0875	0876	0877	0878	0879
0880	0881	0882	0883	0884	0885	0886	0887	0888	0889
0890	0891	0892	0893	0894	0895	0896	0897	0898	0899
0900	0901	0902	0903	0904	0905	0906	0907	0908	0909
0910	0911	0912	0913	0914	0915	0916	0917	0918	0919
0920	0921	0922	0923	0924	0925	0926	0927	0928	0929
0930	0931	0932	0933	0934	0935	0936	0937	0938	0939
0940	0941	0942	0943	0944	0945	0946	0947	0948	0949
0950	0951	0952	0953	0954	0955	0956	0957	0958	0959
0960	0961	0962	0963	0964	0965	0966	0967	0968	0969
0970	0971	0972	0973	0974	0975	0976	0977	0978	0979
0980	0981	0982	0983	0984	0985	0986	0987	0988	0989
0990	0991	0992	0993	0994	0995	0996	0997	0998	0999

شماره جدول لوگاریتم اعداد صحیح و نقاط باحد کسری

۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۰
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۱
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۲
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۳
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۴
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۵
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۶
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۷
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۸
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۹۹

تجدید لکھنؤ ایسٹریٹس

۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	۱	۲
۹۲۵۰۰	۹۲۵۰۱	۹۲۵۰۲	۹۲۵۰۳	۹۲۵۰۴	۹۲۵۰۵	۹۲۵۰۶	۹۲۵۰۷	۹۲۵۰۸	۹۲۵۰۹	۹۲۵۱۰	۹۲۵۱۱
۹۲۵۱۲	۹۲۵۱۳	۹۲۵۱۴	۹۲۵۱۵	۹۲۵۱۶	۹۲۵۱۷	۹۲۵۱۸	۹۲۵۱۹	۹۲۵۲۰	۹۲۵۲۱	۹۲۵۲۲	۹۲۵۲۳
۹۲۵۲۴	۹۲۵۲۵	۹۲۵۲۶	۹۲۵۲۷	۹۲۵۲۸	۹۲۵۲۹	۹۲۵۳۰	۹۲۵۳۱	۹۲۵۳۲	۹۲۵۳۳	۹۲۵۳۴	۹۲۵۳۵
۹۲۵۳۶	۹۲۵۳۷	۹۲۵۳۸	۹۲۵۳۹	۹۲۵۴۰	۹۲۵۴۱	۹۲۵۴۲	۹۲۵۴۳	۹۲۵۴۴	۹۲۵۴۵	۹۲۵۴۶	۹۲۵۴۷
۹۲۵۴۸	۹۲۵۴۹	۹۲۵۵۰	۹۲۵۵۱	۹۲۵۵۲	۹۲۵۵۳	۹۲۵۵۴	۹۲۵۵۵	۹۲۵۵۶	۹۲۵۵۷	۹۲۵۵۸	۹۲۵۵۹
۹۲۵۶۰	۹۲۵۶۱	۹۲۵۶۲	۹۲۵۶۳	۹۲۵۶۴	۹۲۵۶۵	۹۲۵۶۶	۹۲۵۶۷	۹۲۵۶۸	۹۲۵۶۹	۹۲۵۷۰	۹۲۵۷۱
۹۲۵۷۲	۹۲۵۷۳	۹۲۵۷۴	۹۲۵۷۵	۹۲۵۷۶	۹۲۵۷۷	۹۲۵۷۸	۹۲۵۷۹	۹۲۵۸۰	۹۲۵۸۱	۹۲۵۸۲	۹۲۵۸۳
۹۲۵۸۴	۹۲۵۸۵	۹۲۵۸۶	۹۲۵۸۷	۹۲۵۸۸	۹۲۵۸۹	۹۲۵۹۰	۹۲۵۹۱	۹۲۵۹۲	۹۲۵۹۳	۹۲۵۹۴	۹۲۵۹۵
۹۲۵۹۶	۹۲۵۹۷	۹۲۵۹۸	۹۲۵۹۹	۹۲۶۰۰	۹۲۶۰۱	۹۲۶۰۲	۹۲۶۰۳	۹۲۶۰۴	۹۲۶۰۵	۹۲۶۰۶	۹۲۶۰۷
۹۲۶۰۸	۹۲۶۰۹	۹۲۶۱۰	۹۲۶۱۱	۹۲۶۱۲	۹۲۶۱۳	۹۲۶۱۴	۹۲۶۱۵	۹۲۶۱۶	۹۲۶۱۷	۹۲۶۱۸	۹۲۶۱۹
۹۲۶۲۰	۹۲۶۲۱	۹۲۶۲۲	۹۲۶۲۳	۹۲۶۲۴	۹۲۶۲۵	۹۲۶۲۶	۹۲۶۲۷	۹۲۶۲۸	۹۲۶۲۹	۹۲۶۳۰	۹۲۶۳۱
۹۲۶۳۲	۹۲۶۳۳	۹۲۶۳۴	۹۲۶۳۵	۹۲۶۳۶	۹۲۶۳۷	۹۲۶۳۸	۹۲۶۳۹	۹۲۶۴۰	۹۲۶۴۱	۹۲۶۴۲	۹۲۶۴۳
۹۲۶۴۴	۹۲۶۴۵	۹۲۶۴۶	۹۲۶۴۷	۹۲۶۴۸	۹۲۶۴۹	۹۲۶۵۰	۹۲۶۵۱	۹۲۶۵۲	۹۲۶۵۳	۹۲۶۵۴	۹۲۶۵۵
۹۲۶۵۶	۹۲۶۵۷	۹۲۶۵۸	۹۲۶۵۹	۹۲۶۶۰	۹۲۶۶۱	۹۲۶۶۲	۹۲۶۶۳	۹۲۶۶۴	۹۲۶۶۵	۹۲۶۶۶	۹۲۶۶۷
۹۲۶۶۸	۹۲۶۶۹	۹۲۶۷۰	۹۲۶۷۱	۹۲۶۷۲	۹۲۶۷۳	۹۲۶۷۴	۹۲۶۷۵	۹۲۶۷۶	۹۲۶۷۷	۹۲۶۷۸	۹۲۶۷۹
۹۲۶۸۰	۹۲۶۸۱	۹۲۶۸۲	۹۲۶۸۳	۹۲۶۸۴	۹۲۶۸۵	۹۲۶۸۶	۹۲۶۸۷	۹۲۶۸۸	۹۲۶۸۹	۹۲۶۹۰	۹۲۶۹۱
۹۲۶۹۲	۹۲۶۹۳	۹۲۶۹۴	۹۲۶۹۵	۹۲۶۹۶	۹۲۶۹۷	۹۲۶۹۸	۹۲۶۹۹	۹۲۷۰۰	۹۲۷۰۱	۹۲۷۰۲	۹۲۷۰۳
۹۲۷۰۴	۹۲۷۰۵	۹۲۷۰۶	۹۲۷۰۷	۹۲۷۰۸	۹۲۷۰۹	۹۲۷۱۰	۹۲۷۱۱	۹۲۷۱۲	۹۲۷۱۳	۹۲۷۱۴	۹۲۷۱۵
۹۲۷۱۶	۹۲۷۱۷	۹۲۷۱۸	۹۲۷۱۹	۹۲۷۲۰	۹۲۷۲۱	۹۲۷۲۲	۹۲۷۲۳	۹۲۷۲۴	۹۲۷۲۵	۹۲۷۲۶	۹۲۷۲۷
۹۲۷۲۸	۹۲۷۲۹	۹۲۷۳۰	۹۲۷۳۱	۹۲۷۳۲	۹۲۷۳۳	۹۲۷۳۴	۹۲۷۳۵	۹۲۷۳۶	۹۲۷۳۷	۹۲۷۳۸	۹۲۷۳۹
۹۲۷۴۰	۹۲۷۴۱	۹۲۷۴۲	۹۲۷۴۳	۹۲۷۴۴	۹۲۷۴۵	۹۲۷۴۶	۹۲۷۴۷	۹۲۷۴۸	۹۲۷۴۹	۹۲۷۵۰	۹۲۷۵۱
۹۲۷۵۲	۹۲۷۵۳	۹۲۷۵۴	۹۲۷۵۵	۹۲۷۵۶	۹۲۷۵۷	۹۲۷۵۸	۹۲۷۵۹	۹۲۷۶۰	۹۲۷۶۱	۹۲۷۶۲	۹۲۷۶۳
۹۲۷۶۴	۹۲۷۶۵	۹۲۷۶۶	۹۲۷۶۷	۹۲۷۶۸	۹۲۷۶۹	۹۲۷۷۰	۹۲۷۷۱	۹۲۷۷۲	۹۲۷۷۳	۹۲۷۷۴	۹۲۷۷۵
۹۲۷۷۶	۹۲۷۷۷	۹۲۷۷۸	۹۲۷۷۹	۹۲۷۸۰	۹۲۷۸۱	۹۲۷۸۲	۹۲۷۸۳	۹۲۷۸۴	۹۲۷۸۵	۹۲۷۸۶	۹۲۷۸۷
۹۲۷۸۸	۹۲۷۸۹	۹۲۷۹۰	۹۲۷۹۱	۹۲۷۹۲	۹۲۷۹۳	۹۲۷۹۴	۹۲۷۹۵	۹۲۷۹۶	۹۲۷۹۷	۹۲۷۹۸	۹۲۷۹۹
۹۲۸۰۰	۹۲۸۰۱	۹۲۸۰۲	۹۲۸۰۳	۹۲۸۰۴	۹۲۸۰۵	۹۲۸۰۶	۹۲۸۰۷	۹۲۸۰۸	۹۲۸۰۹	۹۲۸۱۰	۹۲۸۱۱
۹۲۸۱۲	۹۲۸۱۳	۹۲۸۱۴	۹۲۸۱۵	۹۲۸۱۶	۹۲۸۱۷	۹۲۸۱۸	۹۲۸۱۹	۹۲۸۲۰	۹۲۸۲۱	۹۲۸۲۲	۹۲۸۲۳
۹۲۸۲۴	۹۲۸۲۵	۹۲۸۲۶	۹۲۸۲۷	۹۲۸۲۸	۹۲۸۲۹	۹۲۸۳۰	۹۲۸۳۱	۹۲۸۳۲	۹۲۸۳۳	۹۲۸۳۴	۹۲۸۳۵
۹۲۸۳۶	۹۲۸۳۷	۹۲۸۳۸	۹۲۸۳۹	۹۲۸۴۰	۹۲۸۴۱	۹۲۸۴۲	۹۲۸۴۳	۹۲۸۴۴	۹۲۸۴۵	۹۲۸۴۶	۹۲۸۴۷
۹۲۸۴۸	۹۲۸۴۹	۹۲۸۵۰	۹۲۸۵۱	۹۲۸۵۲	۹۲۸۵۳	۹۲۸۵۴	۹۲۸۵۵	۹۲۸۵۶	۹۲۸۵۷	۹۲۸۵۸	۹۲۸۵۹
۹۲۸۶۰	۹۲۸۶۱	۹۲۸۶۲	۹۲۸۶۳	۹۲۸۶۴	۹۲۸۶۵	۹۲۸۶۶	۹۲۸۶۷	۹۲۸۶۸	۹۲۸۶۹	۹۲۸۷۰	۹۲۸۷۱
۹۲۸۷۲	۹۲۸۷۳	۹۲۸۷۴	۹۲۸۷۵	۹۲۸۷۶	۹۲۸۷۷	۹۲۸۷۸	۹۲۸۷۹	۹۲۸۸۰	۹۲۸۸۱	۹۲۸۸۲	۹۲۸۸۳
۹۲۸۸۴	۹۲۸۸۵	۹۲۸۸۶	۹۲۸۸۷	۹۲۸۸۸	۹۲۸۸۹	۹۲۸۹۰	۹۲۸۹۱	۹۲۸۹۲	۹۲۸۹۳	۹۲۸۹۴	۹۲۸۹۵

تمجدول رقم اثر شم اعداد صحیح و مخمط باحاد کسور عشرائی

اعداد صحیح

Table with 11 columns and 30 rows of numerical data. The columns are labeled with Persian numerals ۱ through ۱۰. The rows contain various combinations of these numbers.

تجدید روی کار ششم در عداد صحیح و مختلط با حقیق و شمرانی

Table with 10 columns (0-9) and 36 rows of numbers, likely a calendar or ledger. The numbers are arranged in a grid, with some cells containing a single digit and others containing multi-digit numbers. The rightmost column contains numbers from 900 to 990 in increments of 10.

تجاه به مراعات آنکه در نقل باشند که لوکارتم آنها یک عدد است و اعداد مشکل لوکارتم آنها

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۰

ی باشند مع اختلاف صحیح چنانچه آخرین اشیاء واضح است
چرا که امر چنین است پس جدول مرتب لوکارتم هر چند که مطابق
اعداد هزار اشغال دارد اما در حقیقت اعداد صحیح آنکه بسیار

هزار و ده هزار اند که ثابت میکنند مثال این عدد ۳۹۰۴۰۳۰۰ اگر چه در جدول نیست اما به شکل آنکه
 ۳۹۰۴۰۳۰۰ مستقیم وجود است و لوکارتمش اوست ۱۹۰۴۰۳۰۰ ولیکن چون عدد مذکور اگر بمنگن خود در
 جانب صعود یک مرتبه زیاد است عوض دو صفر صحیح که قیمتی مع بیاض کسور یعنی شد مطلوب ۳۹۰۴۱۹
 و اگر عدد اکثر از ده هزار باشد طریق معلوم کردن لوکارتمش آنست که عدد مفروض آنچه زاید بر
 چهار مرتبه باشد آنرا حذف کرده جدا بنویسند و فضل مراتب نامش نهند و آنچه چهار مرتبه اخیر
 باقی است صورت آنرا بعد منقح موسوم سازند بعه از روی جدول لوکارتم عدد منقح
 معلوم کنند و این لوکارتم را از لوکارتم عددی که از عدد منقح بواحد زاید است کم کنند و باقی را
 در فضل مراتب ضرب کنند و از حاصل ضرب بقدر شمار فضل مراتب حذف سازند و باقی را بر کسور
 لوکارتم عدد منقح افزایند تا کسور لوکارتم عدد مفروض حاصل آید پس از تعداد مراتب عدد مفروض
 یک زا کم کرده باقی را بسیار بنویسند که صحیح لوکارتم نیز حاصل آید مثال عدد مفروض ۳۹۰۴۱۹
 سه مرتبه اول را جدا کردیم شد فضل مراتب ۱۹۰۴۰۳۰۰ و عدد منقح ۳۹۰۴۱۹ لوکارتم عدد منقح است
 ۳۹۰۴۱۹ و لوکارتم ۳۹۰۴۱۹ که از سه منقح بواحد زاید است است ۳۹۰۴۱۹ و فضل
 لوکارتم دوم بر اول است ۱۹۰۴۰۳۰۰ و با این را در فضل مراتب زدیم شد ۳۹۰۴۱۹ مرتبه اول مثل فضل مراتب
 حذف کردیم باقی ماند ۳۹۰۴۱۹ و این را بر کسور لوکارتم عدد منقح افزودیم شد کسور لوکارتم مطلوب
 ۳۹۰۴۱۹ و چون عدد مفروض جهت مرتب داشت از بعد بنویسند شش صحیح که زاید است و اگر لوکارتم
 عدد در آنجا باشد شد تفاضل لوکارتم دو طرف و چون در آنجا که ضرب کنند حاصل ضرب را بر
 کسور مرتبه اول را در فضل مراتب حاصل شد مثال ما است که لوکارتم این مختلط ۳۹۰۴۱۹
 عدد کسور ۳۹۰۴۱۹ است و طرف سوخر ۱۹۰۴۰۳۰۰ است ۳۹۰۴۱۹ و لوکارتم دو
 طرف ۳۹۰۴۱۹ و ۱۹۰۴۰۳۰۰ است و با این را در فضل مراتب زدیم شد ۳۹۰۴۱۹ و این را
 بر کسور حاصل شد کسور مطلوب ۳۹۰۴۱۹ و این را بر کسور حاصل شد کسور مطلوب
 ۳۹۰۴۱۹ و این را بر کسور حاصل شد کسور مطلوب ۳۹۰۴۱۹ و این را بر کسور حاصل شد کسور مطلوب

اطاعت کنند اگر بعینه یافته شود اصل عدد که مقابل اوست بگیرند و جدول را زیادتی عدد صحیح لوکارنگ
تفریق کنند از عدد لوکارنگم ماخوذ بر همین اصل عدد ماخوذ صفرا فزایدتا مطلوب حاصل گردد
و اگر کسور بود که در متن جدول یافته نشود بمقابل قریب ترین کسوری که اقل از
کسر مفروض باشد عدد صحیح بگیرند و حسب زیادتی عدد لوکارنگم مفروض صفرا یا اصفا رجحان
را نینند به همین عمل صحیح ماخوذ بگیرند بعد از آن قسمل کسر لوکارنگم مفروض را بر کسر لوکارنگم ماخوذ
المن بر تفاضل کسر دو لوکارنگم که کسر مفروض میان آنها افتاده است قسمت کنند و خارج قسمت
را بر حاصل ماخوذ افزایند مجموع مطلوب باشد مثال خواستیم که بمقابل این لوکارنگم
۱۲۶۱۸۰۵۸ اصل عدد معلوم کنیم در متن جدول این کسر را بعینه یافتیم و مقابل آن اصل عدد
بود ۴۳۸۰۰ و چون مرتبه لوکارنگم ششست و اصل عدد چهار باشد بر همین آن بقدر کمی دو
صفرا فزودیم شد عدد مطلوب ۴۳۸۰۰ مثال دیگر لوکارنگم مفروض ۱۰۱۲۱۴۰۸۲۰۰۶۵ در جدول
این کسر یافته نشد کسری که قریب تر از آن در جانب نزول بود آنرا گرفتیم ۰۳۵۲۵۸۱۸
و عدد اصل بمقابل این ۲۸۰۰۰ بملاحظه عدد صحیح لوکارنگم ششست و بر مرتبه بقیم افتاده است صفرا بر عدد
ماخوذ گذاشتیم شد ۲۸۰۰۰ پس تفاضل کسریین لوکارنگم مفروض و ماخوذ که ۳۲۰۱ است بر تفاضل کسری
ماخوذ و کسری که تحت اوست قسمت کردیم بر آمد ۱۰۹ این را بر عدد ماخوذ مبسوط افزودیم شد مطلوب ۱۰۹۰۰
انکشاف نهم در استخراج اعمال از لوکارنگم بقیه آنکه اعانی که از اعانت لوکارنگم بر
می آید که اعمال اندر ضرب و قسمت و پیدا کردن اجزای نزولی یعنی چند کسب و جز مال المال و غیر آن پس
اگر ضرب مطلوب باشد لوکارنگم مفروض و اجماع کنند و بمقابل مجموع حاصل عدد کسری که آن حاصل ضرب
باشد مثال مفروض ۳۲ مفروض فی ۱۰۰ لوکارنگم اول ۰۰۱۰ لوکارنگم دوم ۳۰۰۰ مجموع هر دو شد
 ۳۰۰۰ اصل عدد این در جدول است ۰۳۲ و همین حاصل ضرب است مثال دیگر مفروض ۳۲۵۳
مفروض فی ۱۰۰ لوکارنگم اول ۰۰۰۰۹۲۲۶ لوکارنگم دوم ۰۰۰۰۹۰۰۰ مجموع این دو شد
 ۰۰۰۰۰۳۲۶ اصل عدد بمقابل این است ۰۰۰۰۰۳۲۶ و همین حاصل ضرب باشد اگر قسمت بودی
بر عدد می مطلوب بود از لوکارنگم مقسوم لوکارنگم مقسوم علیه را کم یا زیادتی را تا به عدد
بیشتر از حاصل کننده مطلوب فرایند متعارف بودیم که ۹۱۲ را بر ۱۸ قسمت کنیم از لوکارنگم
اول که ۰۰۰۰۰۰۹۱۲ لوکارنگم بی معنی ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ را به ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ که ۱۸ است
بدرست $۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰$ و همین حاصل ضرب است

۴۱۱۶ لوکارتم اول ۲۶۸۸۰۹۰۱ لوکارتم دوم ۶۴۶۲۶۹۱ حاصل تفریق ۱۲۳۱۲۳۹۰۱ - (۱)
 اصلاً عدد بمقابل این بقیه که ۱۵۱۵۱۵ است خارج قسمت باشد و واضح است که عمل قسمت این طریق منوط
 است که مقسوم اکثر باشد از مقسوم علیه و همچنین از واحد کم نباشد و برای استخراج جذر
 و جزء المال و دیگر اجزای نزولی مطابق عمل کانت که لوکارتم عدد مفروض را بر دو قسمت کنند اگر
 جذر مطلوب باشد و برنگه اگر کعب مقصود بود و بر چهار اگر جزء مال المال خواسته باشند و بمقابل
 خارج قسمت اصل عدد حاصل نمایند تا مطلوب بپرسد مثال تجذیر مجذور ۸۲۲ لوکارتم آن ۹۰۱۲۴۵۸۱
 نصف این میشود ۴۵۰۶۲۳۹ بمقابل این لوکارتم در جدول اصل عدد ۶۲ یا فتم و همین مطلوبت مثال
 دیگر مجذور ۸۱۲۴ لوکارتم آن ۹۰۹۹۳ نصف این ۴۵۴۹۶۵ اصل عدد در جدول
 برآمد ۲۸۵۰۲ مثال کعب ۹۲۶۱ لوکارتم آن ۳۰۹۶۶۶۶۱ است حصه سوم آن میشود
 ۱۰۳۲۲۲۲ اصل عدد آن در جدول است ۲۱ مثال استخراج جزء مال المال عدد مفروض ۶۰۶۱
 لوکارتم آن ۱۱۶۹۶۳۶ حصه چهارم آن میشود ۲۹۰۲۲۲ اصل عدد این در جدول است
 و همین جزء مال المال باشد و بعکس این اعمال مجذور و کعب و مال المال و غیره مراتب صعودند
 حاصل توان کرد یعنی اگر مجذور مطلوب باشد لوکارتم عدد مفروض را دو کینند و در کعب سه چند
 و در مال المال چهار چند و بمقابل حاصل اصل عدد پیدا سازند: ۳۶۳۶۳۶ در حساب
 ارتقا مستینی مثل بر یک مقدم و پنج انکشاف: ۳۶۳۶۳۶ مقدم و در تعریف و تجنيس و رفع ارقام
 مستینی: ۳۶۳۶۳۶ اول: ۳۶۳۶۳۶ در جمع: ۳۶۳۶۳۶ انکشاف دوم: ۳۶۳۶۳۶ در تفریق: ۳۶۳۶۳۶ انکشاف سوم: ۳۶۳۶۳۶ در ضرب: ۳۶۳۶۳۶ انکشاف چهارم
 در قسمت: ۳۶۳۶۳۶ انکشاف پنجم: ۳۶۳۶۳۶ در تجذیر: ۳۶۳۶۳۶ مقدم در تعریف و تجنيس و رفع ارقام مستینی: باید دانست
 که این محاسبه مختص با بل رص و زج و تقویم است اینان محیط بردائره را بر سه صد و شصت قسم مساوی قسمت
 نموده هر حصه را درجه و جز خوانند و هر درجه را نصف پاره برابر کرده هر حصه را دقیقه گویند و هر حصه
 شصتم دقیقه و ثانیه نامند و حصه شصتم ثانیه را ثالثه و همچنین قسمت جزء الاجزا را تا هاشم رسانند
 اند تا هر سه درجه را یک بزج گویند پس در هر دائره دو ازده برج باشد و شصت درجه را یک
 بر فوج گویند و شصت مرفوع را یک مشنی و شصت مشنی را یک مثلث و برین قیاس در سلسله
 صعود: ۳۶۳۶۳۶ میرزند و همیشه در: ۳۶۳۶۳۶ اصل حساب این مراتب صعودی را بلفظ مرفوع مفید تعبیر کنند یعنی
 مرفوع مطلق را که ذکر شده مرفوع نمره گویند و مشنی را مرفوع مرتبه مثلث را مرفوع مرتبه
 همچنین در مراتب و قطر هر دائره را بر یکصد و شصت حصه مساوی قسمت می کنند و هر حصه را

نیز جزء درجه نامند و بر قیاس اجزای محیطی تقسیم اجزای قطری را نیز تا عاشره میرسانند و در بعضی
 مورد نضا بعضی همچنان با مشترک گشتی درجه قطری را بر ج نگویند و در اعمال حسابیه اجزای
 محیطی را با محیطی استعمال می کنند و اجزای قطری را با قطری و چون حساب دوائر و اقطار را بر
 ارتقا مستینی مبتنی کردند همین قانون را در هر محسوبات نکا بداشتند مثلاً حصه شصت شبانه روز را نیز
 دقیقه بونم بلبله خوانند و حصه شصت این دقیقه را ثانیه و پنجمین ساعات را نیز بدقیقه و ثانیه و غیره اجزا
 مقسوم می کنند و آیام کثیره را بر فروع و شش میث زدند و در تقدیر ساخت هم دقیقه و ثانیه ذرات
 و دقیقه و ثانیه میل و فرسخ و مرفوع و شش آنها را معتبر میدارند و مدار محاسبه این طایفه بر حروف مجمل
 است و ترتیبش درین یک بیت مصطط است **ابجد هوی حطی کلین سعظص**
 قیاسی شست **ثین ضیظخ** نه حروف اول را از الف تا ط بترتیب برای احاد مقرر کرده
 اند و نه حروف با که بعد از نبت یعنی از یاتا تا صاد برای عشرات و باقی را سوای عین
 برای میات و غین را برای هزار و طریق ترکیب اعداد ازین حروف آلت که عشرات
 را بر احاد مقدم کنند و میات را بر عشرات و الوف را بر میات چنانچه یک هزاره نه صد
 و شصت و پنج اینچنین میشود **غظسه** و اگر احتیاج بر رسم عددی شود که فونی هزار باشد
 حرف یا حروف تکرار هزار را بر غین منتم کنند یعنی اگر دو هزار مطلوب باشد **یع** تکرارند و بر
 پنج هزار **هغ** و برای چهارده هزار **یدغ** و برای صد و شصت و پنج هزار **شسحغ**
 و برای یک صد و بیست و دو هزار و دو صد و شانزده هزار و پانصد و نوزده **فکغ**
ریوغ شیط **نولیند** و درین مرکبات حاجت بعضی نمیشود چنانچه ظاهر است و لیکن هرگاه اعداد را با رقاب
 مستینی محول کنند هر مرتبه که حالی افتد در نوقت بصفر حاجت شود پس بدین صورت نگارند **۰۰۰۰۰۰۰۰**
 و باید دانست که نزد محاسبان رسم خط چند حرف از رسم مشهوره مغایرت دارد بدان اشارت
 می رود صیم را بی دائره نویسد **ج** و دال و ذال را **ل** غده باشند بر صورت همزه **ه** و نون و کاف و راء
 مثل کاف خط نسخ **ک** و نون را برین بیت **ه** و **ه** هرگاه باین حرف **ه** را در
ه با خر حرفی ملحق شود چنان نگارند که گویا در آخرش حرف **ه** است **ه** سعلق که کسب است هر مورث است
 قمشه منه **پس** ازین جهت هرگاه در آخر حرفی **ه** نباشد ترکیب باید از **ه** است **ه**
 اینچنین **سه** و هرگاه کاف و با حروف احاد غیر الف ترکیب **ه** شبه مرکز است **ه**
 برین صورت **الب** **الد** **اله** **الوا** **الط** و باید دانست که در اجزای **ه**

یا زده بجای ز می کند زیرا که دو از ده برج یک دور کامل می شود حاجت نبوشتن برج می شود
 و رجوع به صفر می کند و رقم دوازده از بیت و نه تجاوز نمی کند چه هرگاه سسی در وجه شود یک برج کامل
 می گردد و با ارقام برج می پیوندد و بجای درجه صفر میشود و باقی ارقام محیطی و خارج آن
 قطری از پنجاه و نه تجاوز نمی کند چه هرگاه شصت شود یک شده با قبل خود ملحق می گردد و نیز
 معلوم باد که در ارقام محیطی حاجت به تعیین علامت اجناس بیشتر نمیشود چه آنجا که آن اکثر از رقم
 برج می باشد و بعد برج مرتبه درجه است و بعد درجه دقیقه و برین
 ترتیب اما در ارقام قطری معین ساختن علامت اجناس همیشه ضروریست چه مبداء مکان دور
 حساب جنس معین نمی باشد ازین جهت بر رقم اول یا رقم اخیر علامت جنسیت آن می گذارند
 تا ترتیب نازل یا نصاب اجناس سائر مراتب مشخص گردد و علامت اجناس برین رسم است معشر
 پسته : متع : نع : مثن : من : پنج : سب : سدس : سس : پنجس : مس : مربع : پنج : مثلث : پت : مثنی : پنی
 مرفوع : نع - برج : پنج - دقیقه : قه : ثانیه : نند : ثانی : لثه : رابعه : یقه : غاب : سه : سادسه
 سه : سابعه : سابعه : تامنه : منه : تاسعه : سعه : عاشره : هه : و واضح باد که بجنس ارقام ستینی
 عبارت از آن است که عدد جمیع ارقام را از جنس مرتبه اخیر ساخته بصورت ارقام هندی بنویسند
 و رفع عکس اینست یعنی اعداد کثیر که با ارقام هندی باشند آنرا بصورت ستینی برند و طریق عمل تخمین
 که رقم اخیر ربعین در صورت هندی بنویسند و رقم با قبل اخیر را یک بار در شصت ضرب نموده حاصل
 ضرب تح اول به نصاب مراتب بنویسند و رقمی که قبل این رقم باشد آزاد است دو یا زده حاصل ضرب
 را همچنان تک دو سطر مرقوم به نگارند و همین سان هر چند که مراتب تعاضد شود تکرار ضرب نصف را مثل
 آن کنند و چون از ترتیب فارغ شوند سطور اعداد را جمع کنند مجموع جنس باشد سال تجسس این رقم مطلوب است
 ام ۱۰۰۰ سه یعنی یک مثنی و چهل مرفوع و یک درجه و پنجاه دقیقه و دو ثانیه و چهل و پنج ثالثه این رقم
 اخیر را بعین نوشتیم بعده رقم با قبل این را که دو است در شصت زدیم شد یکصد و بیست آنرا زیر چهل و پنج نگاشتیم
 پس پنجاه راده با در شصت زدیم شد یکصد و شصت هزار این را زیر دو رقم مذکور نوشتیم بعده یک را
 در شصت ضرب کردیم شد دو صد و شانزده هزار این را نیز بدستور ثبت کردیم من بعد
 آن چهل را چهار بار در شصت زدیم شد پانصد و هجده هزار و چهار صد هزار این را نیز
 بجایس نوشتیم پس یک را پنج بار در شصت ضرب کردیم شد هفتصد و هفتاد و بیست هزار و شصت
 هزار این را هم نوشته جمیع سطور سه را جمع کردیم شد حاصل جنس یک هزار هزار

در باب اول

بود صد و نود و شش هزار و هشتاد و نود و شش
 هزار یک صد و شصت و پنج تالار بر بصورت و عمل رخص
 ۱۱۹۰۰۰
 ۲۱۶۰۰۰
 ۵۱۸۲۰۰۰
 ۶۶۶۶۰۰۰
 ۱۲۹۶۳۶۶۱۶۰

باقی مانده باشد آنرا بنویسند و اگر چیزی باقی مانده باشد
 منفک کنند بعد از خارج قسمت اگر از شصت کم باشد آنرا قبل آنچه اول نوشته اند ثبت کنند
 و اگر خارج قسمت شصت باشد یک صفر نگاشته قبل آن رقم یک نویسند که مرفوع شده
 باشد و اگر خارج قسمت از شصت زیاد باشد باز آن به شصت قسمت کنند و چنانچه داشته
 عمل کرده باشند تا خارج قسمت باقی از شصت نماند مثال خواستیم که هفتصد و نود و چهار
 و دو صد و شصت و چهار ثوانی را مرفوع سازیم این را ۶۹۱۲۶۴۰ بر شصت قسمت کردیم
 شد خارج قسمت ۱۳۱۸ و باقی ماند ۴۴ برای این عدد نوشتیم باز خارج قسمت را بر شصت
 قسمت کردیم بر آمد ۲۱۹ و باقی ماند ۴ برای این مرتکاشتیم پس ۲۱۹ را بر شصت
 بخشیدیم ۳ بر آمد و باقی ماند ۳۹ لهذا قبل دو رقم * ل ط * را نگاشتیم و چون خارج
 قسمت سه ماند قبل * ل ط * را نگاشتیم شد مرفوع اینچنین * ح ل ط * در صد

یعنی سه مرفوع عمده و شش و نه درجه و چهل و هفت دقیقه و چهل و چهار ثانیه
 و مولف برای تخمین و رفع جدولی وضع کرده است که از
 روی آن سرعت و سهولت تمام عمل حاصل می شود و جدو

این است

24704000000	4444000000	1594000000	1140000000	400000000	100000000	1
95512000000	10005000000	2092000000	2220000000	420000000	150000000	2
129990000000	22220000000	2222000000	4500000000	1000000000	100000000	3
124420000000	21100000000	0100000000	2400000000	1500000000	200000000	4
222200000000	22220000000	4500000000	1000000000	1000000000	200000000	5
249940000000	24404000000	2004000000	1294000000	2100000000	240000000	6
224092000000	02222000000	9000000000	1012000000	2020000000	220000000	7
322220000000	42200000000	10000000000	1000000000	2000000000	200000000	8
219920000000	49900000000	11440000000	1900000000	2000000000	020000000	9
244040000000	44440000000	12940000000	2100000000	2400000000	400000000	10
012214000000	20024000000	12004000000	2204000000	2440000000	440000000	11
009102000000	92212000000	10002000000	2092000000	2220000000	220000000	12
404020000000	110000000000	14000000000	2000000000	2400000000	200000000	13
400100000000	100040000000	101000000000	2020000000	0200000000	020000000	14
499000000000	114400000000	190000000000	2200000000	0200000000	400000000	15
524094000000	122014000000	200040000000	2504000000	0040000000	940000000	16
590102000000	132192000000	200200000000	2402000000	4100000000	1020000000	17
029000000000	139940000000	222200000000	2000000000	4500000000	1000000000	18
004000000000	120000000000	222200000000	2100000000	4000000000	1100000000	19
922120000000	100020000000	209200000000	2220000000	2200000000	1200000000	20
909004000000	140004000000	200140000000	2024000000	4040000000	1240000000	21
102002000000	151020000000	200120000000	2002000000	4000000000	1320000000	22
100000000000	100000000000	200000000000	2000000000	4000000000	1400000000	23
111900000000	100040000000	200040000000	2000000000	4000000000	1500000000	24
114400000000	190000000000	220000000000	020000000000	4000000000	1000000000	25
121204000000	201040000000	200040000000	001400000000	4000000000	1040000000	26
120901200000	209902000000	200992000000	000200000000	4020000000	1420000000	27
120400000000	210000000000	200000000000	400000000000	1000000000	1400000000	28
120000000000	220000000000	200000000000	400000000000	1000000000	1400000000	29

جدولی که در این کتاب مذکور است در هر یک از این اقسام سه مرتبه است
 نخست را فوق جدول پس از آن جدولی که در این کتاب مذکور است در هر یک از این اقسام سه مرتبه است
 سطر نخست و از این جدول که در این کتاب مذکور است در هر یک از این اقسام سه مرتبه است
 دیگر میشود سواکی پنج عدد که در این کتاب مذکور است در هر یک از این اقسام سه مرتبه است
 به سبب که محاذی آن بیت دو جانب همین جدول کدام رقم نسبت بهمان رقم مرفوع باشد مرتبه جدول
 که محاذی همان خانه فوق جدول مثبت است و اگر یافته نشود پس در جدول اکثر عددی طلب نماید
 که از عدد مطلوب الرفع نقصانش ممکن بود چرا که در جدول چنین عدد یابید آنرا ما خود اول نام
 نهند و رقمی که محاذی ما خود اول در همین جدول باشد آنرا بجایش بنویسند که همین رقم عالی سلسله
 مرفوع خواهد بود پس ما خود اول را از اصل عدد کاسته بقیه را باقی اول نام نهند بعد بهر کاستن ازین باقی
 در بیوت مرتبه که همین مرتبه بیت ما خود اول اند اکثر عدد یابید اگر درین مرتبه همچنین عدد یافته شود
 آنرا ما خود دوم نام نهند و رقمی که همین جدول محاذی ما خود دوم باشد بعد رقم اول که نوشته بود
 بنویسند و اگر درین مرتبه همچنین عدد یافته شود بعد رقم اول صفر گذارند و ما خود دوم را از باقی
 اول کاسته باقی دوم بدست آرند و برای کاستن از باقی دوم در بیوت مرتبه که قبل مرتبه
 بیت ما خود دوم است تلاش کنند و همچنانکه دانستند عمل کرده باشند تا باقی اخیر کم از شصت
 ماند این بقیه را بقیه در سطر مرفوع بنویسند تا مطلوب حاصل شود مثال خواستیم عدد این توانی را
 ۱۸۱۲۲۰۰۰۰ مرفوع سازیم در جدول این عدد بقیه یافته شد که محاذی آن در همین جدول
 رقم **۱** است و چون بالای این بیت عدد چهار است لهذا **۱** را از **۱** مرتبه
 مرتبه که چهار بار فوق تا نیست یعنی ششتری که قیم مثال دیگر مرفوع این ثالث ۱۸۰۲۳۰۱۸ مرفوع است این عدد
 بقیه یافته شد اما اکثر عدد برای نقصان که ۲۰۰۰۰۰ مرفوع است بمرتبه سیوم محاذی **۱** مرفوع یافته شد پس **۱**
۱ را بجای نوشتیم و ما خود اول را از اصل عدد کم کردیم باقی ماند ۳۰۱۸ مرفوع این بقیه از اعداد
 بیوت مرتبه دوم که قبل مرتبه سیوم است کمتر است ازین مرتبه **۱** مرفوع **۱** صفر گذاشتیم بقیه اکثر عددی که از
 باقی اول ناقص شدن می تواند نیست ۳۲۸۰ که محاذی **۱** مرفوع **۱** افتاده است پس **۱** مرفوع **۱** مرفوع
۱ نوشتیم و ما خود دوم را از باقی اول کاستیم باقی دوم **۱** ماند چون کم از شصت است ازین جهت این باقی را
 اخیر سطر مرفوع نوشتیم **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع **۱** مرفوع
در جمع ارقام سنگینی اگر مطلوب جمع ارقام محبطی باشد سطر جمع را محاذی مراتب بنویسند

در صورتی که در هر دو طرف از یک طرف باشد و اگر در هر دو طرف باشد
 در هر دو طرف یکی کمتر نگارند و اگر از شصت یا نواصت آن زیاد باشد آن زیادتی را مرقوم سازند
 و نیز در صورتی که برای هر شصت در زمین واحد گیرند تا آنرا با جمیع ارقام مرتبه مقدم مقصوم
 ساخته عمل نمایند که مرتبه مقدم عدد باشد و الا همین محفوظ را قبل رقم اول که در هر خط عرضی
 نوشته اند نگارند و همین سان عمل کرده باشند تا نسبت بدرجه رسد و چون ارقام درجات
 را جمع کنند بجای شصت نمی رانند یعنی اگر مجموع کمتر از سی باشد آنرا بعینه زیر خط عرضی
 ثبت کنند و اگر سی یا نواصت آن باشد صفر نویسند و اگر از سی و نواصت بیشتر زیاد باشد آن
 زیادتی را نگارند و برای هر سی یک برج در زمین نگارند تا آنرا با ارقام برج جمع نمایند و
 مجموع ارقام برج اگر از دوازده کم باشد آنرا بعینه نویسند و اگر دوازده یا نواصت آن باشد بخاز
 رقم برج در سطح جمع صفر نگارند و اگر از دوازده یا نواصت آن زیاد باشد آن زیادتی را نویسند و در
 صورت اخیر دوازده یا نواصت آنرا که دور واد است ترک سازند پس آنچه زیر خط عرضی
 حادث شود حاصل جمع باشد و اگر مطلوب جمع ارقام قطری باشد رعایتی که بهر درجه
 و برج می کردند متروک سازند و مثل دقایق و ثوالی اجزاء محیطی هر مرتبه را جمع سازند بر یک
 نسق و ازین آمثال اربعه هر آنچه گفتیم بر طالب واضح می شود

مثال جمع سطریه ارقام محیطی	مثال جمع سطریه ارقام قطری	مثال جمع سطریه ارقام محیطی	مثال جمع سطریه ارقام محیطی
ح ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	ح ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	ح ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	ح ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲
ط ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	ط ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	ط ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	ط ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲
د ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	د ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	د ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲	د ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲

پوشیده نماند که همچنان که در ارقام هندیه میزان عدد عبارت است از عددی که بعد طرح نه تا
 ماند بران قیاس در ارقام ستینی میزان آنست که بعد طرح پنجاه و نه و پنجاه نه باقی ماند و امتحان
 اعمال ارقام ستینی بهین میزان نمایند بلا تفاوت اما این امتحانات مخصوص است بارقام
 قطری و در ارقام محیطی را بهت نباید تسب قانون عام امتحان آنست که هر عمل را
 بعکس آن محقق سازند یعنی جمع را بتفریق و تفریق را بجمع و ضرب را بقسمت و قسمت را
 ب ضرب و تجزیر را بتربیع و بالعکس تفصیله آنکه در جمع سطریه از حاصل جمع اعداد مجموعی

یکا بعد اگر باقی مثل مجموع دیگر باشد عمل صحیح بود و الا خطله اگر شرط در جمع کثیر باشد از باقی اول سطر
 دوم جمع و یکا بند و بقی تا باقی اخیر مثل سطر غیر منقوص از سطر و جمع باقی نماند و برای امتحان تفریق
 باقی و منقوص را جمع کنند اگر مجموع مثل منقوص منته شود عمل راست بود و در ضرب حاصل حاصل از سطر اول
 المضروبین قسمت کنند تا خارج قسمت مطابق مضروب دیگر شود و برای امتحان قسمت خارج را در مضروب
 ضرب کنند اگر حاصل ضرب مثل منقوص شود عمل درست بود و در تجزیه جذر را باقی نصف ضرب کنند تا
 حاصل مثل مجذور شود. انکشاف دوم در تفریق منقوص و مضروب منته را بر عایت محاذ
 مراتب بنویسند و از جانب بار عمل شروع کنند نوعی که هر مرتبه منقوص را از محاذیش از مرتبه منقوص
 کم کنند اگر ممکن باشد و الا از مرتبه ما قبل یک عدد گرفته آنرا منته ساخته بر رقم منقوص مافزود
 از مجموع یکا بند و باقی را از بر خط عرضی بنویسند اگر ما قبل این مرتبه در منقوص منته صفر یا اصفار باشد
 پس در مرتبه فوق که عدد باشد ازال مرتبه یک بگیرند و هر صفر را محو کرده بالا می آید آن رقم **نقطه**
 بگذارند و بر رقم مسدود نقصان شصت افزوده عمل نمایند و همچنین تفریق کرده باشند تا عمل منتهی شود
 و اگر منقوصین ارقام محیطی بوده باشند این معنی را ملحوظ دارند که هرگاه نوبت نقصان درجه رسد و
 در آن مرتبه از منقوص منته باشد و بهر تعذر نقصان از برج یک عدد بگیرند و عرض **نقطه**
 بالای صفر رقم **الط** بگذارند و در صورتیکه بر مرتبه برج نیز صفر باشد یک دو کامل بر آن اضافه
 یعنی از دو اذده برج یک بگیرند و باقی را که رقم **یا** است بالای صفر برج بنویسند و از یک برج
 ما خود ذکر کرده **الط** درجه را بالای صفر درجه فکارند و یک درجه را شصت دقیقه کرده عمل معکوس
 نمایند و هرگاه رقم برج کم شدن نتواند بر منقوص منته دو اذده افزوده نقصان کنند تا مطلوب بهر رسد
 از این بیان واضح شد که عمل تفریق ارقام محیطی مشروط نیست که منقوص غیر اعظم باشد از منقوص منته
 و از این چهار مثال به این لقبیم واضح می شود

مثال تفریق ارقام محیطی که رقم	مثال تفریق ارقام محیطی که مرتبه	مثال تفریق ارقام محیطی که مرتبه
درجه منقوص منته صفر باشد	درجه منقوص منته صفر باشد	درجه منقوص منته صفر باشد
مثال تفریق ارقام محیطی که مرتبه	مثال تفریق ارقام محیطی که مرتبه	مثال تفریق ارقام محیطی که مرتبه
درجه منقوص منته صفر باشد	درجه منقوص منته صفر باشد	درجه منقوص منته صفر باشد

انکشاف سیوم در ضرب معلوم نمانده در ضرب ارقام سه معشت در جهات می افتد اول دست
 حاصل ضرب اجناس روم حاصل ضرب اسناد در اعداد اسیس بر اثر تفریق قسم اول

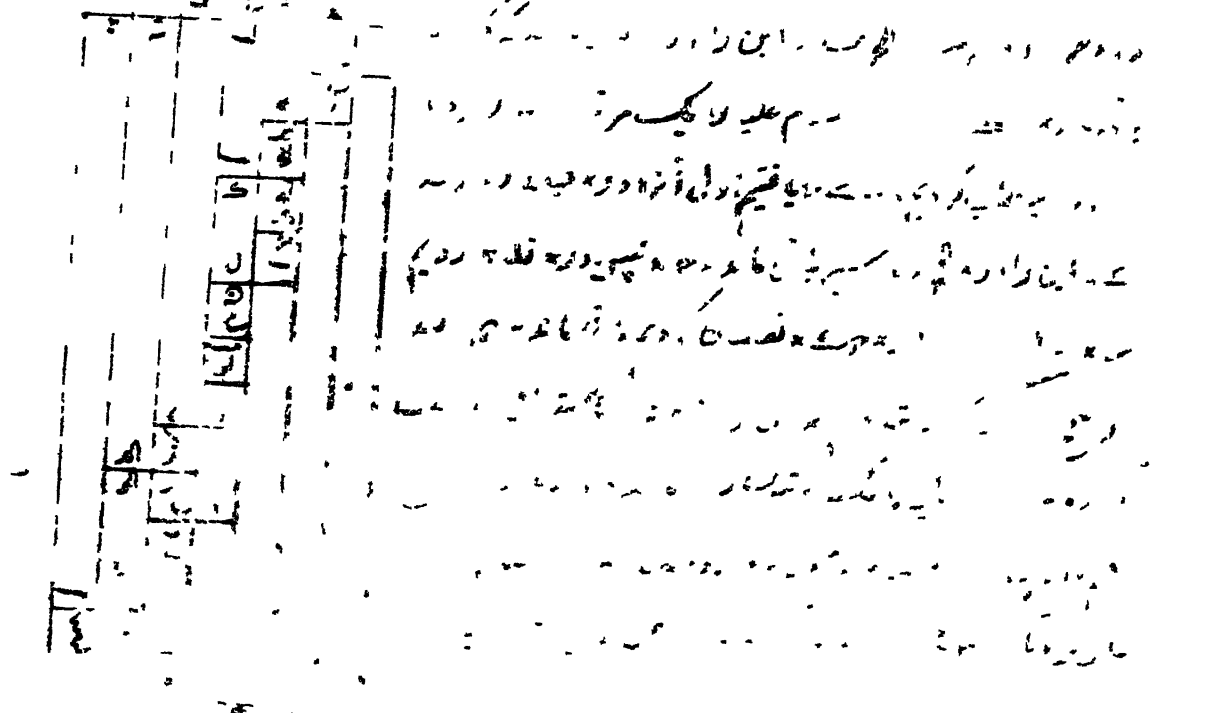
لایم که سایر معلوم شد ~~جنس~~ متصاعده از مرفوع تابعه اند و اجتناب از اول و ثانی است
- ~~جنس~~ است میان این اطراف در یک از عاقله تا غشز مع واحد ثبوتی است
اند و چون در دو اسط صفت پس بمنزله واحد باشد لهذا ضرب هر جنس در هر همان جنس
می شود و اگر دو جنس مضروب من در جانب صعود باشند مراتب هر دو را جمع کنند
پس مرتبه ضربی که در جانب صعود بعد از این مجموع بود آن جنس حاصل ضرب باشد مثلاً
چون استیم که جنس حاصل ضرب مربع و پنجم بدانیم مراتب هر دو را جمع کردیم نه شد و بجانب صعود در
مرتبه پنجم افتاده است پس همین متن جنس حاصل ضرب باشد و بر همان این عمل آلت که هرگاه
نسبت احد المضروبین سهی حاصل ضرب مثل نسبت واحد سوی مضروب دیگر می باشد پس ضرور شد
که مرتبه صعود و حاصل ضرب از احد المضروبین چون مرتبه صعود مضروب دیگر را واحد باشد چنانچه
در مثال مذکور صعود به پنج از واحد بچهار مرتبه است باید که صعود حاصل ضرب از پنجم نیز بچهار مرتبه
بود و این جنس صعود به چهار مرتبه است و اگر هر یک از مضروبین جانب نزول باشند جنسی
که در مرتبه اول در جانب نزول بقدر مجموع دو مرتبه مضروبین باشد حاصل ضرب بود مثال مضروب
ثانی و رابع ساده باشد زیرا که اول ثلاثی است و ثانی رابعی و مجموع هر دو سابعی میشود و بر
سوی نزول در همان زمان ضرب صعود است و نسبت واحد سوی مضروبی چون نسبت مضروب دیگر نزول
سوی حاصل ضرب باشد پس عددی که نسبت اولی مضروبی از واحد چون مرتبه نزول حاصل ضرب
نیز مضروب دیگر از جهت مرتبه نزول حاصل ضرب بقدر مجموع دو مرتبه نزول مضروبین باشد
و از مضروب دیگر در جانب نزول و مضروب دیگر در جانب صعود بود در صورت حاصل جنسی باشد
در مثال اول جنس رابع سابع من باشد در طرف دو فضل لغت اگر فضل جانب نزول را باشد
مثلاً در سابع نزول بود اگر فضل جانب صعود را باشد رابع و جنس صعود بود مثال
در طرف سابع و سابعی که نسبت در جانب نزول در فضل در مرتبه است و مضروب پنجم و ثانی
مست می شود و در جانب صعود حاصل سه مرتبه است و بر کمال این صورت نیز ظاهر است چنانکه صعود
نزول مضروب دیگر از واحد پر از صعود یا نزول حاصل می باشد پس از مضروب دیگر
و صعود و نزول حاصل ضرب از واحد ثبوتی است چنانچه در مثال اول نزول را
از هر چهارم عدد است زیرا که حاصل ضرب از هر یکی از مضروب دیگر نسبت نیز چهار مرتبه

در این صورت که در هر یک از این اقسام ضرب حاصل می شود در هر یک از این اقسام ضرب
که در هر یک از این اقسام ضرب حاصل می شود در هر یک از این اقسام ضرب
فصل هفتم در بیان این جهت از این جهت بیان بر این قسمت با دلی تا بل مستطاب
علی قسمت حاجت بزرگ ندارد و نیز بدانند که همین بر این و در عمل ضرب و قسمت و ترمیم
اصول و کار هم بعد از عمل است بلکه تفاوت ضرب و قسمت و دیگر اعمال اجناس
را نیز شامل است و از آنجا که نسبت واضح است که حاصل ضرب محسن در محسن معشر میشود
و هرگاه مضروبین با فوق محسن باشند حاصل ضرب با فوق معشر شود و آن را در اصطلاح
نامی است و همین ضرب خاصه در خاصه عاشره می شود و هرگاه مضروبین با دون
خاصه باشد حاصل ضرب با دون عاشره شود و آنرا نیز نامی معین نیست لهذا اکثر احوالیان
در ضرب اجناس را از محسن تا خاصه داشته اند و بجهت سهولت جدولی وضع کرده اند
که چون مضروب و مضروب فی با مقوم و مقوم علیه را در اضلاع جدول جویند بقایای هر دو میان جدول
محسن حاصل ضرب و خارج قسمت معلوم شود چون کیفیت ضرب اجناس معلوم شد اکنون در طریق
ضرب اعداد کلام کنیم و گوئیم چنانچه در ارقام هندیه صورت مفردات از یک تا نه است همچنان در ارقام سنی
صورت مفردات از یک تا پنجاه و نه است پس رقمی که از پنجاه و نه تجاوز نکند مفرد است از ضربی که با
و مرکب آنست که اعداد چند اجناس با هم جمع شوند و اگر چه دو محسن باشند و این ضرب هم سه قسم است مفرد
و مفرد در مرکب و مرکب در مرکب پس برای تحصیل حاصل ضرب قسم اول بقانون ضرب ارقام هندی
جمع مضروب مفرد را در جمیع مضروب غیره مضروب کنند حاصل ضرب اگر از پنجاه و نه زیاد نباشد یعنی
مطلوب بود و اگر زیاد باشد آنرا بر شصت قسمت کنند آنچه کمتر از شصت باقی ماند آنرا بنویسند و
صح خارج قسمت را قبل آن به کارند که این مرکب حادث حاصل ضرب باشد و اگر بعد قسمت بر شصت صح باقی
ماند اول مضروب وضع کنند و قبل صرف آن خارج قسمت را بنویسند مثال مضروب * صح * مضروب فی
* صح * هر دو را با هم زدیم ۲۲۴ این را بر شصت بخشیدیم خارج قسمت شده و باقی ماند نسبت
در چهار قبل است و چهارده را فوشتم شد حاصل ضرب پنجمین * لهد * مثال دیگر مضروب
* مضروب فی ۲۴ * هر دو را ضرب کردیم شد ۱۰۴ این را بر شصت قسمت کردیم بر آمد هفتمه نوشتم شد
ضرب ۲۴ و مثل جدول غیره ضرب مفردات ارقام هندیه جدول نمیری برای ضرب مفردات ارقام سنی نیز
جدولی وضع کرده اند تا جن ضرب هر گمان باسانی تمام بی حد توان بر دو هر دو جدول متعلق ضرب این است

۱۸۵۱ در ضرب مسموم دوم است یعنی مفرد را در اخیر بزرگترین ضرب کننده مفرد نزولی حاصل ضرب را بجا
 آید درین حاصل ضرب رقم مفرد صد می باشد آنرا در ذین نگا بر آن خود آنرا بزرگترین نزولی حاصل ضرب
 از پیشتر مضموم افزایند و اگر در حاصل ضرب مرتبه نزولی نباشد در این صورت عوض آن ضرب نگارند بعد
 مفرد را در مرتبه که قبل مرتبه اخیر مرکب است ضرب کنند و بر حاصل ضرب آنچه در ذین نگا داشته اند افزایند
 و مرتبه نزولی مجموع را قبل آنچه اول نوشته اند بنویسند و رقم صعود اگر باشد آنرا در ذین نگا بدارند
 و همچنانکه دانستند عمل کرده باشند و اگر در مرتبه از مرکب صفر باشد آنچه از ضرب ما بعد آن در ذین نگا
 نگا داشته اند آنرا بعینه بنویسند و اگر چیزی در ذین نگا باشد آن صفر را در وسط حاصل ضرب
 بنهند و چون از ضرب جیب مراتب فارغ شوند تا حظه کنند که مفروب مفرد چه جنس است و مرتبه
 اخیر مفروب مرکب کدام جنس پس علامت جنسی که حاصل ضرب دو جنس مذکور باشد بر مرتبه اخیر
 حاصل ضرب بگذرانند تا حاصل ضرب مشخص معلوم گردد مثال مفروب * الله *
 مفروب فیله * لظها لرفه * اولی * الله * و از * الله * که مرتبه اخیر مرکب است ضرب کرده می شود
 * باره * رقم نزولی را که * الله * است بجا می نوشته و با * الله * که رقم صعود است در ذین
 داریم پس * الله * را در * الله * داریم پس * الله * برین حاصل * الله * مضموم را از ذین
 شد * الله * بر * الله * را قبل * الله * واقع کردیم و * الله * در ذین در * الله * بستم بعد همان
 * الله * را در وسط زدیم شد * الله * برین حاصل * الله * بنویسند را زیاده کردیم * الله *
 * الله * را قبل * الله * بگذاشتیم و * الله * را نگا بگذاشتیم پس در * الله * زدیم شد * الله * برین
 * الله * را افزودیم شد * الله * قبل * الله * : لظها لرفه و چون عمل منتهی شده بود * الله * را نیز قبل * الله *
 وضع کردیم شد * الله * را قاصد حاصل ضرب * الله * و چون جنس مفروب دقیقه است جنس * الله * را نیز
 جنس حاصل ضرب * الله * را تا همیشه و لهذا علامت نالذکر بر رقم اخیر حاصل ضرب * الله * بنویسند * الله * آن حاصل شد
 که * الله * را ضرب و افزوده مرفوع و کسی و چهار درجه بود * الله * بنویسند * الله * را نیز در * الله *
 یعنی ضرب مرکب در مرکب بهتر از شکل نیست پس همچنانکه در ضرب ارقام هندسی که ارقام ضربات منفرد
 حسب مراتب مفروب و مفروب فیله منقسم می گردند درین نیز مثل بق مراتب مفروب و جنس * الله *
 در اینجا تقسیم مراتب مثلثات از خطوط مجاوره در مربعی که ابعانش * الله * و * الله * بود در * الله *
 نماندانی لیسر آقا ز نمایند و بعد تقسیم مراتب مفروب را فی * الله * در * الله * در * الله *
 محاذی هر مربع واقع شود و نزدلی از بین مراتب * الله * باشد * الله * در * الله *

ششش را که هجده است انداختیم سه مرفوع باقی ماند بهر مرفوع دو برج گرفتیم بعد ششش برج هجده مرفوع قبل
 حاصل ضرب رقم ششش برج افزودیم شد حاصل ضرب $10 \times 10 = 100$ و الحاح در مرفوع لیس خاسته است $100 \times 10 = 1000$
 لاثانی عمل ضرب حاصل ضرب دو عدد منفرد من را بر شصت قسمت کردن مطلوب باشد عد من این
 عمل قبل ضرب احد المرفوع بین را یک مرتبه با این برده ضرب کنند درین صورت حاصل همان
 می باشد که خارج قسمت مرفوع غیر با این برده بر شصت بود و اینچنین ضرب یا سطح خواهند $1000 \times 10 = 10000$
 انگشتان چهارم و قسمت $10000 \div 10 = 1000$ در اینجا نیز حاجت بدانستن جنس خارج قسمت میشود و
 آن چنان است که چون مقومین جانب صعود باشند و لیکن فضل مراتب مقوم را بود بر مراتب مقوم
 علیه در صورت جنس خارج قسمت بقدر همین فضل باشد در جانب صعود و اگر مقوم علیه را باشد
 در جانب بقدر همین فضل در جانب نزول بود و اگر فضل نباشد جنس خارج قسمت درجه بود و اگر مقوم
 در جانب نزول باشد پس در صورت فضل مقوم جنس مطلوب بقدر همین فضل جانب نزول
 باشد و اگر فضل مقوم علیه را باشد در جانب صعود بود و در صورت عدم فضل نیز درجه باشد
 و اگر مقوم در جانب صعود بود و مقوم علیه در جانب نزول درین صین جنس مطلوب بقدر مجموع
 بجانب صعود باشد و در صورت عکس بجانب نزول و آیین همه بیان از جدولی که در ضرب گذشت ظاهر
 واضح باد که همچنانکه در ضرب بروج ارقام محیطی را هم نیز بمر فروع درجه می کردند در اینجا نیز این قانون را
 مرعی دارند و برای دانستن خارج قسمت اعداد مرتب مقوم را در خلال جدول بنویسند چنانچه ارقام
 هندیه را بنویسند مقوم علیه را با این جدول بعد از فتنی مناسب که کافی عمل باشد بنویسند که مرتبه اولش مجازی
 اول مقوم باشد اگر مجموع ارقام مقوم علیه صعودت با اعتبار مجازی از مقوم علیه زاید نبود و الا چنان است
 که اول مقوم علیه مجازی مابعد اول مقوم باشد بعد جنسی را از مقوم که مجاز
 اول مقوم علیه واقع است بر جنس اول مقوم علیه قسمت کنند جنسی را که بر آید
 علامت آن بالا می جدول مجازی اول مرتبه مقوم علیه و نفع کنند من بعد آن طلب
 کنند اکثر عددی از اعداد مستقیم که چون ضرب کنند آنرا در هر مرتبه مقوم علیه مگر
 بود نقصان حواصل ضرب از آنچه مجازی آن از ارقام مقوم واقع است هر کجا
 چنین صفت عددی یا بند آنرا فوق جدول زیر علامت جنس که سابق گذاشته بود
 بنویسند و در هر مرتبه از مقوم علیه ضرب نموده هر عمل را از ارقام مقوم بکنند
 بواقعی را از هر خطی نوشته باشند و چون از ضرب وقتاً در مرتبه فرجه بنویسند

یک مرتبه حایب ایسا نقل کنند و ما را طلب نمایند اکثر عددی دیگر از مفردات استغنی برصفت مذکوره و آن را فون
 جدولی بیاید عددی که سابق نوشته بودند بشمارند و چنانچه دانستند عمل کنند و اگر عددی دیگر
 نبود بالای جدول عوض آن صفرا کنند و معوم علیه رفتار دیگر یک مرتبه نقل کرده حایب ایسا در
 و باز عدد دیگر بصفحت معلوم طلب کنند و همین سابق تا هر عددی که خواهند عمل کرده باشند
 اگر در انشای عمل بخلافی طولانی جدول تنگی دهد در هر نقل برسم خط طولی وسط خطانی افزوده
 باشند و همچنین در سلسله مفوم سیر از ایند پس عددی که فون جدول حادث گردد خارج
 قسمت باشد و در مستهای عمل ملاحظه کنند که آنچه زیر خط عرضی باقی مانده سبب از نصف مفوم
 حکم است آنکه اگر کم باشد نماند و اما بر اخیر خارج قسمت یک عدد از ایند تیه حادث
 بخارج سبب که ایضا است اما خواه ایشانند اگر حادث باشد آن از سه احد این مرتبه یعنی
 زسی نام باشد که در اول از ایند یا اکثر از به او را می گیرند شمارند و یک عدد از این
 ابره را در جدول پیوسته است در مرتبه خارج قسمت سبب تا آنکه باقی نماند و در هر مرتبه
 در جدول بیاید و در هر مرتبه علیها در سبب و مجازی آن رقم و در اول است و در
 در هر مرتبه در جدول است خارج قسمت جیس در هر مرتبه در جدول است در هر مرتبه
 در اول است مفوم علیها در جدول است در هر مرتبه در جدول است در هر مرتبه
 علامت در جدول است در هر مرتبه در جدول است در هر مرتبه در جدول است در هر مرتبه
 در هر مرتبه در جدول است در هر مرتبه در جدول است در هر مرتبه در جدول است در هر مرتبه

نکلی کرد یک سه طریقی را فرمودیم و بعد رقم پنجم تقسیم یک ضرب گذاریم عددی صحت معلوم طلب کردیم باقیم
مانده بعد ضرب و نقصان باقی ماند زیر خط عرضی از تکلیف 20 و غیره قسمت تا اثباته مطلوب بود بدین اعتبار
عمل متقی گشت و بقیه که کمتر از نصف مقسوم علیه است آنرا ترک کردیم و خارج سمت بالای جدول شد
و در درجه و دقیقه و سیمیه ثانیه و سی و چهار ثانیه 20 انباشته 50 اگر مقسومین ارقام محیطی بوده باشند خارج
قسمت از بیخ بر فروع زاید شود بعد اسقاط ستس با قضا عیناً آن از مرفوع باقی را در جنز برج درجه آورد
چنانچه در حاصل ضرب ارقام محیطی می گردند پوشیده نمایند که هرگاه در جین عمل حاجت شود که عددی را در
ضرب کرده بر عددی دیگر قسمت کنند عوض این ضرب مقسوم علیه را یک مرتبه پایین برده قسمت میکنند که مطلوب
بلا تفاوت حاصل میشود این چنین قسمت را قسمت منقطع گویند. انکشاف پنجم در تجزیه
اول باید دانست که یازده جنس منجمله اجناس میت و یک گانه مذکوره باعتبار جنس منقطعند و اگر چه باعتبار
عددی میت اهم باشند و آن درجه است و دیگر اجناسی که عدت مراتب آنها زوج باشد خواه در جانب
صعود یا یا نزول. هجرت جنسی درجه درجه است و جذر سایر اجناس منقطع جنسی می باشد که مرتباً نصف مرتبه
مجذوری بود منجمله جنس منقسم باشد و حد در رابعه ثانیه و اجناس باقیمه که مراتب آنها فرد است اهم اند و اگر چه
در صورت عددی منقطع باشد و عدد گانه آنها که جذر عددی استخراج کنند آن را در خلال جدول مثل
مقسوم بنکارند و بالای جدول محاذی مراتب منقطع علامات نقاط بگذارند بعد اعظم عددی
که مفرد است سببی طلب کنند که چون آن را در نقش ضرب کنند حاصل ضرب از عددی که منجمله
مقسوم محاذی علامت اول و ما قبلش است کاستن ممکن بود هرگاه چنین عدد یافته شود
آن را فوق علامت اول و محاذی آن به پائین جدول بسافتنی که عمل را کافی باشند بنکارند و فو
را در محاذی بعضی نفس ضرب کرده حاصل را از رقمی که محاذی علامت اولی و آنچه ما قبل او
عصا یا کسره اگر سری باقی ماند حک حذف فاصل به کار برد بعد از آن فو و آن را در حساب
وزوده مجموع را یک مرتبه بجای رسار نقش کنند و اعظم عددی که بر طبقه که حوت
فوق علامت دوم و محاذی آن حک جدول به پدید مگر مانند که آن را در ضرب کنند تا آنکه
سطر تحتانی ضرب نموده از رقم محاذی ما قبلش نصف کنند و قدیر آن عدد را باقی
بیان عمل کنند و اگر من چنین عدد یا من شود عوض آن فو حک صفر وضع کنند بعد
همینچنین علامت سوم و سیم را بر سطر تحتانی افزوده شود یک مرتبه به پائین
جسب برند و باز اکثر عدد را در جدول آویزند.

چهارم آنکه اگر در هر سطحی اضافه کرده متصل شود به آخر مجز و در دو صفر نوشته شود بالای سطح دوم
 مطابق علامت نقطه گذاشتیم و برین علامت تحت آن **باب** را نوشته تکمیل عمل کردیم
 باقی ماند زیر خط عرضی * در سطح ثانوی * و چون استخراج جذر مطلوب تا رابع بود و
 عمل بالغ بر رابع شد لهذا منقطع کردیم و باقی مذکور که از نصف سطح تحتانی بصورت بسیار
 قلیل است بدان التفات نکردیم و برآمد جذر تقریبی بالای جدول شانزده درجه و پنجاه و
 چهار دقیقه و چهل و چهار ثانیه و پانزده ثالثه و حیت و دو رابع و واضح باد که در اعمال
 زریج و تقویم حاجت با استخراج جذر ارقام محیطی که بالغ تا بروج باشد اصلا نمیشود و
 همچنین عموماً با استخراج کعب ارقام مستینی حاجت بجای آنکه است پس اگر محتاج تکعب شوند
 عدد مطلوب الکعب را محسوس با رقم هندی کرده بضابطه معلوم تکعبش بستانند آنچه باشد آنرا
 مرفوع سازند مطلوب حاصل شود * **حرز پنجم در قواعد شریفه**

مضمن برینجده قاعده باید دانست که این قواعد محاسب را بر بسباری از مسائل حساب
 میکند و علی که بمشقت و درنگی میشود از روی این بغایت سهولت رجعت برمی آید *
قاعده نخستین

* در جمع اعداد متوالیه از واحد بر نظم طبعی عدد اخیر واحد
 را افزایند و حاصل را در نصف همان اخیر یا کل اخیر را در نصف مجموع مذکور ضرب کنند بهر
 دو صورت مطلوب حاصل شود مثال خواستیم که از واحد تا دوازده جمع کنیم یک را
 دو از ده افزوده بسینزده شد این مجموع را در نیم دوازده که شش است ضرب کردیم حاصل
 شد هفتاد و هشت که مجموع اعداد از واحد تا دوازده است و کرد دوازده را در
 نصف سینزده که شش و نیم است زنند نیز بلا تفاوت همین عدد همیشه آما النسب
 است که در صورت فردیت عدد اخیر نصف مجموع گیرند و در صورت زوجیت
 نصف اصل عدد تا عمل ضرب مجردا کسر باشد و ملاحظه درین باب به بهتر ازین قاعده
 میباشد و آن اینست که عدد اخیر را با مجزورش جمع کرده نصف مجموع بگیرند مطلوب حاصل نمود در مثال
 مذکور دوازده را با ربعش که یکصد و چهل و چهار است جمع کردیم یکصد و پنجاه و شش شد نصف آن همان ^{پنجاه} و هفتاد و
 است * **قاعده دوم** * در جمع افراد از واحد بر نظم طبعی واحد را بر فرد اخیر از یکصد و هفتاد و
 پنج سازند مثال از یک تا پانزده یک را بر پانزده افزوده شد نهم و شصت را که است هفت و بیست و
 مطلوب فراهم آمد * **قاعده سوم** * در جمع ازواج از دو بر نظم طبعی بر نصف زوج اخیر واحد را افزوده

مجموع را در همان نصف ضرب مستوفی حاصل شود مثال از دو تا چهارده جهت و در نسبت نزدیک شد مثلا
 پنجاه و شش مولف گوید عبارت دیگر اقصی نصف زوج اخیر را با برعکس جمع کنند در مثال مذکور جهت را با برعکس
 جمع کردیم همان پنجاه و شش **قاعده چهارم** در جمع مکورات متوالیه از هر عددی که باشد بر عدت
 تکریر واحد را زیاده کنند و نصف مجتمع را در مکرر اخیر ضرب نمایند حاصل مطلوب باشد مثال
 خواستیم که مکورات شش را که تکریرش بر تبه بنهم رسیده است جمع کنیم بر عدت تکریر که هفت است
 واحد را افزودیم و نصف مجموع را که چهار است در مکرر اخیر که چهل و دو است ضرب کردیم حاصل
 شد مطلوب ۱۶۸ یکصد و شصت و هشت **قاعده پنجم** در حاصل کردن مجموع مضروب
 عددی در نفس خود و در جمع اعدادی که تحت است تا واحد بر عدد مضروب واحد را زیاده کنند و حاصل
 را در مربع همان عدد ضرب کنند نصف این حاصل ضرب مطلوب باشد **مثال** مجموع مضروب
 ده در نفس و در جمع با تحت آن خواستیم یازده را در صد زدیم نصف حاصل ضرب که پانصد و پنجاه است
 مقصود باشد **قاعده ششم** در جمع جمیع مضوعات متوالیه از واحد مضیف اخیر را دو چند سازند
 و از آن واحد بکاهد بانی مطلوب بود مثلا این مضوعات متوالیه را که از یک تا سی و دو است
 خواستیم که جمع کنیم مضیف اخیر را دو چند کردیم و چهار شد یک را از آن کاستیم پس
 شصت و سه مجموع این مضوعات متوالیه باشد **قاعده هفتم** که از منوحات خاطر موهب
 است هر کاد خوانند که سلسله متناسبه منساعده صحاح را که از واحد شروع باشد جمع کنند باید که از
 عدد اعلی واحد کم کرده باقی را در عددی که در بین سلسله بعد واحد واقع است ضرب کنند و حاصل
 ضرب را بر عددی که از مضروب فیه مذکور بود واحد کم باشد قسمت کنند و بر خارج قسمت واحد
 افزایند مطلوب حاصل شود مثال جمع این سلسله خواستیم $1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 17 + 18 + 19 + 20$ از اعظم عدد
 سلسله کاستیم شد $10 \times 11 = 110$ این را در چهار که در بین سلسله بعد واحد واقع است ضرب کردیم
 شد 440 این حاصل را رست که از چهار مذکور بود واحد اقصی است قسمت کردیم بر 110 بر آمد 4
 برین خارج یک عدد افزودیم شده 137 که مجموع اعداد این سلسله است و معلوم باد که این قاعده همان قاعده ششم
 در نیز شامل است **قاعده هشتم** در جمع مربعات اعداد متوالیه واحد را بر دو چند کردیم و در آخر افزایند
 رتبه جمع را در مجموع اعداد متوالیه ضرب کنند حاصل مطلوب است مثال خواستیم که مجموع مربعات اعداد متوالیه تا ده
 را بیابیم $1 + 4 + 9 + 16 + 25 + 36 + 49 + 64 + 81 + 100$ افزودیم 137 و یکستمان بر 137 است $137 \times 10 = 1370$ و پنج که مجموع اعداد تا
 بیست ضرب کردیم $1370 \times 20 = 27400$ و بیست و پنج $27400 \div 100 = 274$ در جمع کلمات

عدد متوالیه مجموع اعداد متوالیه را مربع بسازند که بین مربع مجموع مکعبات باشد مثال فرایتم که
 مع مکعبات کنیم مجموع متوالیه را از یک تا ده که چهل و پنج است فی نفسه ضرب کردیم شد دویزاد و بیست و پنج که مجموع
 مکعبات از واحد تا ده است **قاعده و حکم** : قاضی میان هر دو مربع متوالیه باشد
 ضرب مجموع دو جذر آنها را در قاضی دو جذر مثال قاضی میان سی و شش و بیست و پنج که پانزده است
 ربع است مساوی است حاصل ضرب ده و نیم را که مجموع دو جذر است در یک و نیم که قاضی
 دو جذر است و متفرع میشود از همین قاعده دانستن مربع صحیح که قبل مربع صحیح باشد
 دانستن مربعی که بعد مربع باشد بر نمط که از دو چند جذر مربع مفروض واحد کم کنند و باقی را
 از همان مربع بکاهند مربعی که قبل مربع مفروض است بهم رسد مثال دو چند جذر شصت و چهار را
 واحد پانزده است چون این را از شصت و چهار می کاهیم چهل و نه باقی می ماند که مربع است قبل
 شصت و چهار همچنین اگر دو چند جذر مربع مفروض را مع واحد بر همان مربع افزایند مربعی که
 بعد از مسبق حاصل شود مثلاً مفروضه را که دو چند جذر شصت و چهار مع واحد است چون شصت و چهار
 می افزایم بشود که مربع است بعد شصت و چهار **قاعده** یا **دو حکم** : که از ملهات مولد است
 در دانستن مکعبی صحیح که قبل مکعب صحیح باشد یا بعد آن اگر مطلوب مکعب قبل باشد از مکعب مفروض
 واحد کم کنند و بقیه را مع جمیع اعداد متوالیه که ما قبل آن تا واحد جمع کرده در شش ضرب کنند بر حاصل
 واحد افزایند و این مجموع را از مکعب مفروض بکاهند باقی مکعبی باشد که قبل مکعب مفروض بود مثال
 مطلوب مکعب قبل ۱۲۰ است از کعبش که پنج است یک کاسیم چهار باقی ماند مجموع اعداد متوالیه
 تا چهار بیست و نه از در شش ضرب کردیم شصت شد واحد را بر آن اضافه کردیم شصت و یک است این را
 از ۱۲۰ کاسیم ۶۲ باقی ماند که مکعب است قبل ۱۲۹ و اگر مطلوب دانستن مکعب ما بعد باشد از کعبش
 واحد را کم کنند و باقی اعمال بعینه جای آرند آنچه پیرسده آن را بر مکعب مفروض افزایند مکعب ما بعد
 حاصل شود مثال مطلوب مکعب ما بعد ۱۲۰ است از واحد تا کعبش جمع کردیم ۱۰۰ شد این را در شش
 زدیم ۶۰۰ گشت این حاصل را مع واحد بر ۱۲۰ افزودیم شد مطلوب ۲۱۶ **قاعده دوازدهم** *
 در تحصیل سطح جذر دو عدد منطبق باشد یا عم یا مختلف هر دو جذر را ضرب کنند و از حاصل جذر
 ستاند مثال ما ضرب جذر بیست و شانزده جذر سه صد و بیست باشد که یک سو اربعه اتی پنجم میشود
 ۱۰۰۰ قاضی دو عدد ۱۰۰۰ و ۱۰۰۰ به در دانستن خارج شصت جذر عددی بر جذر عدد دیگر جذر
 را که جذر مفروض باشد بر مخدود بکسر قسمت کنند و جذر خارج قسمت است

مطلوب هم رسد مثلاً مقصود خارج قسمت جذر صد بر جذر شانزده است حد را برشانزده قسمت
کردیم برآمد ۶۶۰ جذر شش که تقسیم شده بود ۱۲ که بعینه خارج قسمت ۵۵ بر چهار است
قاعده چهاردهم در تحصیل مجدد که نسبت آن سوی جذر شش چون نسبت عددی مفروض
باشد سوی عدد دیگر باید که مقدم دو عدد مفروض را بر تالیث قسمت کنند و خارج قسمت را مربع
سازند که همین جذر و مجدد مطلوب باشند مثال دو عدد مفروض ۱۲ و ۵۵ اول را بر دوم
کردیم برآمد ۴۷۵ که برعکس که قسم شد ۱۲ پس نسبت این مجدد و سوی جذر شش همان نسبت است
که در ازده راست سوی پنج یعنی دو چند و خمس قاعده پانزدهم که نیز از نتایج طبع مولف است
در تحصیل سطح دو مجدد و مفروض سطح دو جذر آنها را مربع سازند مثال مطلوب سطح بیست و پنج
سوی و شش است پنج و شش را که جذر این دو مجدد را اند با هم زدیم سوی شد مربع سوی که تقیم
نهند حاصل شد که بعینه سطح بیست و پنج سوی و شش است قاعده شانزدهم هر یک
را که در عدد دیگر ضرب کنند و باز آنرا بر همان عدد قسمت کنند و حاصل ضرب را در خارج قسمت ضرب
کنند این حاصل مربع عدد اول باشد مثال پنج را در سطح ضرب کردیم پانزده شد بعد بر شصت
نمودیم یک صحیح و دو خمس برآمد بعد پانزده را در یک و دو خمس ضرب کردیم بیست و پنج حاصل شد
که مربع پنج است قاعده بیستم هر دو عدد که قسمت کرده شود هر یک بر دیگری پس
حاصل ضرب هر دو خارج همش واحد می باشد مثال قسمت کردیم ده را بر چهارده و نیم برآمد بعد چهار را
ده عدد خمس بعد دو و نیم را در دو خمس زدیم واحد قاعده بیست و یک در تحصیل عدد تام یعنی عددی
ساوی مجموع اجزای ماده خود باشد هر عددی از مجموع مضربات واحد که طریق تحصیلش در قاعده بیست و یک
است فرد و باشد یعنی از جمیع اعداد ماغ خود مبنا بود و سواها واحد آنرا بیست عدد می
مانند پس بجنس مجموع را در مضرب اخیر ضرب کنند حاصل ضرب عدد تام باشد مثلاً در
تضارب و اول مجموع که برین صفت است بیست است یعنی مجموع یک و دو
و چون است اول و دوم بر نیم گشتن می تواند می دانم است قاعده مجموع دوم
است هر جمع یک و دو چهار چون سمت را در چهار ضرب کنیم است و است عدد تا بیست
بیشتر هر دو عددی ۱۸ ۴۰ ۶۰ ۱۰۴ ۱۰۴ بیست است قاعده پانزده
مجموع مضرب هر دو مضرب است و بیست و یک آنرا فاکتور سازد این جهت مضروب با
رشته مضرب هر دو مضرب حدال باشد و آنرا در بیست و یکاً مجموع سوی و یک می است

این رگورشانزده ضرب کرده شد ۲۹۶. این نیز تمام است چرا که مجموع اجزای هادو آن که

۲۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۶ و ۱۷ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ باشد آنرا ترک کنند و از بوفی تحصیل اعداد نام نمایند و این قاعده را ملایم و الدین عالمی علیه الرحمه در یک بیت ضبط فرموده است: **بسه** ز نضعفات واحد فرد اول گر کنی حاصل بنام از ضرب آن در زوج آخر می شوی و اصل با و فدما بهر تحصیل عدد تمام آنچه در کتب خود طرف دیگر بیان نموده اند در حقیقت همین قاعده است غیر از آنکه مغایرت لفظی دارد.

جزششم در استخراج مجهولات بطریق مفتوحات معلوم باد که اگر استخراج مجهولات عددی بفرصت میسر گشت این طریق را هم در مقابل گویند و اگر از مجهول بیرون نروند آنرا قوانین مفتوحات خوانند و اصلش سه است اول بر این متناسب است دوم در میان بیست و سه یکی از این اصول درست است آنکه آن بیان کرده است و **تفاوت اول در استخراج مجهولات** بقاعده تناسبه

اول سوی روم جدول نسبت سیوم سوی چهار باشد چون چهارم را طرفین خوانند دوم سوی ر و وسطین و از خواص آن اعداد است که سطحی طرفین است سومی سطح وسطین میباشد و بر این در ضمن به آن ضرب کسور گذشت پس هرگاه یکی از این چهار مورد باشد توسط آن معامله میانی معلوم می تواند شد برین شرط که اگر مجهول از طرفین است سطحی وسطین را بر طرف معلوم قسمت کنند خارج قسمت طرف مجهول باشد چه سطح وسطین از معلوم است یا در قسمت سطح طرفین معلوم است و هرگاه حاصل ضرب دو عدد را بر مضروب قسمت کنند خارج قسمت بعینه مضروب دیگر می باشد و اگر مجهول احدی وسطین باشد سطح طرفین را که عن سطح وسطین است بر وسط معلوم قسمت کنند بلا تفاوت وسط مجهول بر آید همچنین اگر سه اعداد متناسب باشند و احدی طرفین مجهول باشد در صدای مربع وسط را بر طرف معلوم قسمت کنند خارج قسمت مجهول باشد و اگر وسط مجهول بود در سطح طرفین بگیرند وسط معلوم شود پس مجهولی که خارج از مرجع تناسب باشد ازین قاعده معلوم شود و سوالات که از اربو متناسبه تعلق دارد گاه از عددی بود که فراموش کرده اند از آن با نقصان جزوی یا اجزای معین عددی دیگر معلوم و گاه از اشیای معاملات بود مانند تعیین قیمت مورن و کبل و مقدار از اجناس بیع و شرا و اجرت مستاجر و غیر آن اول چنان است متناکه اگر کسی سوالی کند که آن کدام عدد است که اگر خمس آن بزرگتر از این است نمود طریق تحصیل

چون آنست که خرج کسری را که در سوال ببرد بگیرند آن را ماخذ نام نهند و مطابق سوال
 دوران تصرف نمایند بعد می که عمل منتهی شود آنرا در واسطه خوانند چنانچه در مثال کسری
 خمس که پنج است ماخذ ساختیم و خمس پنج را بر نفسش افزودیم شش شد و همین واسطه
 و درین وقت سه عدد معلوم است ماخذ و واسطه و آنچه سائل عطا کرده است
 و آن در مثال هفت است و نسبت ماخذ که اول است سومی و واسطه که ثانی است
 چون نسبت مجهول است که ثالث است سومی معلوم سائلی که رابع است پس در اینجا
 مجهول احد الواسطین است هرگاه مسلح ماخذ و مال سائلی را بر واسطه قسمت کنند مجهول برآید
 چنانچه در مثال مسلح پنج و هفت طرفین را که سومی و پنج است بر شش که واسطه است قسمت
 کردیم مجهول بر آمد پنج صحیح و پنج عدد س زیرا که هرگاه خمس این را که یک صحیح و یک سیم
 است بر دمی افزاییم مطابق گفته سائل هفت میشود و بیان این معنی که نسبت ماخذ سومی
 و واسطه چون نسبت مجهول سومی عدد گفته سائل است است که نسبت کسری ماخذ سومی ماخذ چون
 نسبت کسری مجهول سومی مجهول است و کلمه شکل ترازم خزینه اول بعد ترکیب نسبت و واسطه
 ماخذ چون نسبت عدد گفته سائل سومی مجهول باشد و بعد عکس نسبت ماخذ سومی و واسطه چون
 نسبت مجهول سومی عدد گفته سائل باشد مثل دیگر لازم عدد است که چون دو وسیع از آن
 نگاه داشت باقی ماند و در وقت هفت ماخذ باشد و پنج واسطه پس مضروب هفت
 را که بیاید شش است پنج قسمت کنند تا یا زده صحیح و یک خمس تا بر آید و دو وسیع این
 صحیح و یک سیم است بعد ساس این است باقی می ماند و مثال معاملات آن است که اگر کسی سوال
 کند با برده باشد و سیم و نیم آنرا چوبها باشد پس با برده آثار که سطر
 بهر ل با جز است چهار روید که سیم است بمنزله و واسطه پنج و نیم آثار شش است و بهای
 معلول عد شش و ظاهر است که نسبت سمر سومی سمر چون نسبت شش سومی شش مجهول است
 و درین مثل مجهول رابع است لهذا دو واسطه معلوم یعنی چهار و پنج و نیم را با جز زدیم شد
 و این را بر طرف معلوم یعنی بر با برده قسمت کردیم بر آمد مجهول یک و نیم و هفت جزاز
 آنکه ما هفت است و این است که دو و نیم را چوبها باشد و در وقت
 معلوم است و شش مجهول است و صورت با برده در دو و نیم ضرب است و حاصل را
 و نیم است بر چهار که واسطه معلوم است قسمت از آن آثار و شش است

که بیع و نیم یا دست مطلوب بر آید و منتزح میشود ازین بیان استخراج مناسب با غیر
 و آن اینست که مسائل سه عدد بیان می کنند و در آن یکس و یک از جنس دیگر پس عدد اخیر گفته سائنا
 را در عدد غیر جنس آن ضرب کرده حاصل را بر عدد جنس قسمت کنند مطلوب فراصم آید * * *
انکشاف دوم در استخراج مجهولات بقاعده خطائین *
 و این قاعده را سه مرتبه می آید در مجهولاتی که در آن مجموع و تفاوته و تنصیف و نصف و ضرب و قسمت تصرف
 کرده باشند و بعد تصرفات مذکوره ضرب دهند که این عدد معین شد و همچنین در مجهولاتی
 تاثیر کند که تناسب حقیقی یا اضافی که بسبب تصرف حاصل شود در آن موجود باشد و اگر
 در نفس آن عدد مجهول تصرف تربیع و تجذیر و تکعیب کرده باشند این قاعده لامدخلی نباشد و نظریا
 آنست که فرض کنند مجهول را بر عددی معین که خواهند و نام نهند آنرا مفروض اول و مطابق سوال در آن تصرف
 کنند اگر بعد تصرف مجهول معلوم شد بهتر است و الا آنچه بر مدعا زاید باشد یا ناقص آنرا خطای اول نام نهند مقید
 یا ناقص من بعد آن عددی دیگر معین فرض کرده بمفروض ثانی موسوم سازند و بر مسلک سوال عمل کنند
 اگر درین بار مجهول بر آمد فهو المراد و الا صرف قدر زیادتی و نقصان که باشد آنرا خطای دوم زاید یا
 ناقص خوانند بعه مفروض اول را در خطای دوم ضرب کنند و حاصل را محفوظ اول نامند و مفروض ثانی را
 در خطای اول ضرب کنند و حاصل را محفوظ نامزد کنند پس اگر صرف و خطا زاید باشند یا ناقص در نصیبت
 تفاضل محفوظین را بر تفاضل خطائین قسمت کنند خارج قسمت مجهول باشد و اگر یک خطا زاید باشد
 و دیگری ناقص در نصیبت مجموع محفوظین را بر مجموع خطائین قسمت کنند تا مجهول بر آید مثال اگر پرسند
 که آن کدام است که چون آنرا درست ضرب کنند و از حاصل دو سبعش بکاهند ده شود مفروض اول
 هفت را قرار دادیم بعد تصرفات منتهی شد عمل به پانزده این خطای زاید پنج آمد بعه مفروض اول
 دوم چهار ده را اگر نیم بعد عمل خطا به بیت زاید شد مفروض اول را در خطای دوم بودیم
 شد محفوظ اول یک صد و چهل و مفروض دوم را در خطای اول ضرب کردیم شد محفوظ
 دوم هفتاد و چون صرف و خطا زایدانه تفاضل محفوظین را که هفتاد است بر تفاضل خطائین
 که پانزده است قسمت کردیم مجهول بر آمد چهار و سه و ده است مثال دیگر که کدام عدد است
 که چون آنرا مضاعف ساخته بر قسمت کنند در خارج قسمت یک و نیم افزاید عدد اول عدد
 کند و لامفروض اول قرار دادیم بعد تصرف خطایم را پانزده و مفروض دوم بیست و یک
 در بی صورت خطای ناقص نیم است محفوظ اول یک و نیم شد و محفوظ دوم یک

این خطائین نسبت اند به مجموع مضروب را که چنانچه در نیم است بر مجموع خطائین که یک است
فصلت کردیم چهار و نیم مجهول بر آید اکنون در بیان عمل خطائین کلام کنیم و گوئیم که چون
خطا صراحت است که نسبت هر مفروض سوئی عدد منتفی التفرق مانند نسبت مجهول است سوئی
معلوم که میان خطا کرده است پس ابتدا بعد از آن نسبت مجهول سوئی هر مفروض چون نسبت عدد معلوم
سبب است سوئی عدد منتفی آن مفروض باشد و یک تفصیل و ترکیب نسبت تفاضل عدد مجهول آن مفروض
اول سوئی تفاضل عدد مجهول و مفروض دوم مانند نسبت تفاضل عدد معلوم سائل
عدد منتفی مفروض اول باشد که خطا بر اول سوئی تفاضل عدد معلوم سائل و عدد منتفی
مفروض دوم که خطا در دوم است و هرگاه دو خطا متوافق باشند حکم تفصیل نسبت تفاوت مفروضین
سوئی تفاوت عدد مطلوب، مفروضی که از مطلوب قریب دارد مانند نسبت تفاوت خطائین باشد سوئی
خطای که امر باشد درین نسبت چون در عدد معلوم است بموسسه آن تفاوت عدد مطلوب و اقرب
مفروض معلوم گردد پس هرگاه دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشند یا از کمتر دو
مفروض زاید باشد هرگاه در هر دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشد هر دو خطا مختلف
باشند پس حکم ترکیب نسبت سوئی در هر دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشد سوئی
مفروض دوم است سوئی یکی از آن دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشد سوئی
یو دو خطا زاید یا تا نیم از بن جویب است سائل نم و زمین را در هر خطائی است
زاده بر مجموع دو خطا قسمت کنند تا غایت تا در بیان مطلوب سوئی و مفروضی که خطا
مفروض فی ازان بوده باشد زیرا در جوان این خطا در هر مفروض ناقص افزایش با از
غیر من زاید باشد پس چنانکه مشخصه است در هر دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی
یعنی دو تناسب نزد استرخصائین در حاشیه زایدی باشند مفروضین را نیز از مجهول زاید
باشند و مفروضی که خطایست پس باشد به مطلوب قریب تر بود و همچنین اگر خطائین در جانب
مفروض باشند معنی است از مطلوب سوئی باشد و خطائی که کمتر باشند مفروض
مطلوب نسبت به خطا در بیان بر بیان هر دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشد سوئی
تا در هر دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشد سوئی یکی از آن دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی
باشد سوئی یکی از آن دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشد سوئی یکی از آن دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی
باشد سوئی یکی از آن دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی باشد سوئی یکی از آن دو خطا در دو مفروض ناقص از باقی

در فصل اول خط این بر مخرج ...
 باشد بر مضروب مطلوب و مضروب فصل مفروض دوم بر مطلوب در خطای ثانی و مضروب فصل مذکور
 در تقاضا فصل خط این تبعه گوئیم که محفوظ دوم که حاصل ضرب مفروض دوم در خطا اول است اشتما
 دارد بر مضروب مطلوب که جزو مفروض دوم است در تقاضا فصل خط این که جزو خطای اول است و مضروب
 در خطای دوم که جزو دیگر خطای اول است و مضروب فصل مفروض دوم و مطلوب که جزو دیگر مفروض دوم
 در تقاضا فصل خط این و مضروب فصل مذکور در خطای دوم است جزو اشتما کلی محفوظ اول یعنی
 که جزو اخیر اشتما کلی محفوظ دوم است پس فصل محفوظ دوم به محفوظ اول نباشد مگر جزو اول
 محفوظ دوم که مضروب مطلوب و تقاضا فصل خط این است لهذا خارج قسمت تقاضا فصل محفوظین بر تقاضا
 خط این عن مطلوب باشد و در مفروضین از مطلوب نام ... در مینویسد گوئیم که خطای اول
 مشتمل می باشد بر دو چیز یعنی یکی خطای دوم و نیز خطای اول بر خطای دوم و تبیین مفروض دوم
 است می باشد بر دو چیز یعنی مفروض اول و تقاضا فصل مفروضین لهذا مضروب مفروض ... و خطای
 اول که قسمی محفوظ دوم است ... چهار جز اول مضروب مفروض اول در خطای دوم
 که قسمی محفوظ اول است دوم مضروب مفروض است ... تقاضا فصل خط این سیوم مضروب تقاضا فصل
 در تقاضا فصل خط این چهار مضروب تقاضا فصل ... و این جزو چهارم ما ...
 ضرب تقاضا و مفروض ثانی و مطلوب را در تقاضا فصل خط این بکم تناسب مذکور پس مفروض جزو
 چهارم این مضروب را اگر کم و چون محفوظ اول جزو اول از محفوظ دوم لهذا بعد اسباب محظ
 اول تقاضا فصل محفوظین مجموع این جزو اخیر باشد و مجموع این است جزو مساویست مضروب مطلوب
 را در تقاضا فصل خط این زیرا که مطلوب را نیز است جزا است اول مفروض اول دوم تفاوت
 مفروضین سیوم تفاوت مطلوب ... مفروض دوم پس مجموع مضروب است این است جزو اول
 خط این که بعید است جزو صد محفوظین در مضروب مطلوب باشد در تقاضا فصل خط این و
 خارج قسمت تقاضا محفوظین را با تقاضا فصل خط این خواهد بود ... و دیگر خط این مختلف
 باشد ... هر دو نیز مختلف باشد ... بین مطلوب ... مفروض ... و اصل
 ...
 خطای ...

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط دیگر حاصل

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در ضرب معلوم با ناقص در خطا و زاویه معادل ضرب معلوم در خطا و معطوط مثل است

در این کتاب در بیان هر یک از این اصطلاحات در مقابله
سوم در احوال اجناس هر چه در این کتاب است در اصول مندرجه است
چهارم در مسائل متفرقه در این کتاب اول در تعریف و اصطلاحات جبر و مقابله
باید دانست که جبر و مقابله علم است که در آن می شود از روی آن بسیار می از مجهولات عددی از معلولات معلوم
بفرض مجهول شمی و تصرف کردن در آن بر طبق سوال مسائل و بهم رسانیدن معادله میان اجناس و دور کردن
سستی از جانبی و افزودن مثل آن بر جانب دیگر و اسقاط نمودن اجناس مشترک از جانبین معادله این
این قانون از قوانین معتومات اصف است و علمش محتاج است بظکر صایب و ذمین ناقب و طلمائیت ظاهر
و فراغت باطن و امتحان نظر در این مسائل گفته است و هر گاه این شرایط مقرر حال باشد استخراج
مجهول ظفر یا بند یا کله را با جبر و مقابله هر عدد مجهول را شمی تا مندر حاصل ضرب شمی را فی نفسه
مال خوانند و مضروب مال را در شمی کعب گویند و مضروب کعب را مال المال و مضروب
مال المال را مال الکعب و مضروب مال الکعب را کعب الکعب خوانند و برین قیاس این سلسله
ضرب حسب وضع الی غیر نهایت میرود بر خطی که بعد تکمیل کعب هر گاه یک مرتبه زیاده شود
یک کعب دو مال گردد و چون یک مرتبه دیگر زیاده شود مال دوم کعب گردد و بهر زیاده ای یک مرتبه
دیگر مال اول هم کعب شود حاصل آنکه بزایدنی هر سده مرتبه لفظ یک کعب زیاده می شود پس ضابطه
دانستن حاصل ضرب این سلسله آنست که عدت مراتب ضرب را مع شمی بشمرند و بر حسب
کنند اگر بیج باقی نماند بقدر خارج قسمت لفظ کعب مکرر بگیرند که اسم حاصل ضرب باشند و اگر بقدر
دو باقی ماند بدستور بقدر خارج قسمت لفظ کعب را مکرر گرفته بالا می آن لفظ مال افزایند اگر
یک باقی ماند از خارج قسمت یک عدد کم کرده بقدر باقی کعب مکرر بگیرند و بالا می آن دو مان مکرر افزایند
تا اسم مرتبه ضرب حاصل شود سپس مرتبه نهم کعب الکعب باشد و مرتبه دهم مال الکعب الکعب و مرتبه یازدهم
مال کعب الکعب و مرتبه دوازدهم کعب کعب الکعب باشد و اجناس مذکوره را متبلا از شمی اجناس
بصاعده نامند و نیز هر گاه واحد را پیشی قسمت کنند خارج قسمت را جزء الشمی گویند و اگر بر مال کنند جزء المال
خوانند و برین قیاس هر جنسی که قسمت کنند خارج قسمت را بجود

بعد از آنکه نسبت است یا عدد و چه کسی که از قبیل است که با آن نسبت را از این کما این کما ...
 ناقص و کسب الی را چیزی را زاید گویند و ما بعد الی را چیزی ناقص و انکشاف دوم در اعمال اجزا
 جبریه جمع ... اول باید که اجناس مطلوب الجمع را شاذیه الی الی تویسند بعد از استخراج
 هر اجناسی که متحد باشند آنها را جمع کنند و زیر خط عرضی بسط حاصل جمع تویسند و هر چیزی که فقط در یک
 باشد آن را بعینه در سطر حاصل تویسند و لیکن باید که زاید را با زاید جمع نکرده در چیزی زاید تویسند و ناقص
 با ناقص در چیزی ناقص و ظاهر است که اگر سطور جمع خالی از ناقص باشند سطر حاصل جمع نیز از ناقص
 خالی خواهد بود در این صورت آنچه جمع کرده اند مطلوب باشد و اگر در سطور جمع ناقص بوده باشد
 در سطر حاصل نیز ناقص خواهد بود و درین هنگام در سطر حاصل جمع ملاحظه کنند که جنسی که در ناقص است
 در زاید هم واقع است یا نه اگر واقع نباشد این ناقص را همچنانکه است در چیزی ناقص بحال بایند
 و اگر واقع باشد آن را در حال بیرون نخواهند بود یا عدد ناقص کمتر از عدد زاید باشد یا مساوی
 یا اکثر اگر کمتر باشد عدد ناقص را از زاید کم کنند و باقی را تحت آن بعد رسم خط عرضی دوم در چیزی زاید
 نگارند و ناقص محو سازند و اگر مساوی باشد آن جنس را بنام از هر دو جز دور سازند و اگر عدد ناقص
 اکثر بود از عدد زاید در بصورت فضل این دو عدد را در چیزی ناقص تویسند و از چیزی زاید آن جنس را
 با کلبه محو سازند بر تعذیرات زیر خط عرضی دوم حاصل جمع پیدا آید و همه آنچه کفیم از این عمل و آنچه

مثال اول جمع که در آن مستثنی است

$$\begin{array}{r} \frac{1}{3} - 12 \frac{1}{3} \\ \frac{1}{4} = 20 \frac{1}{4} \\ \hline \frac{1}{5} = 22 \frac{1}{5} \end{array}$$

مثال دوم جمع که در آن جنس مستثنی غیر جنس مستثنی است

$$\begin{array}{r} \frac{1}{3} - \frac{2}{4} \text{ الی } \frac{2}{4} \\ \frac{1}{4} = \frac{2}{4} \text{ الی } \frac{2}{4} \\ \hline \frac{1}{5} = \frac{2}{5} \text{ الی } \frac{2}{5} \end{array}$$

مثال سوم جمع که در آن جنس مستثنی از جنس مستثنی است

$$\begin{array}{r} \frac{2}{3} - \frac{1}{4} \text{ الی } \frac{1}{4} \\ \frac{2}{4} = \frac{1}{4} \\ \hline \frac{2}{5} = \frac{1}{5} \text{ الی } \frac{1}{5} \end{array}$$

مثال چهارم جمع که در آن جنس مستثنی مساوی جنس مستثنی است

$$\begin{array}{r} \frac{1}{3} - \frac{1}{4} \text{ الی } \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} = \frac{1}{4} \\ \hline \frac{1}{5} = \frac{1}{5} \text{ الی } \frac{1}{5} \end{array}$$

مثال پنجم جمع که در آن جنس مستثنی زاید از جنس مستثنی است

$$\begin{array}{r} \frac{1}{3} - \frac{1}{4} \text{ الی } \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} = \frac{1}{4} \\ \hline \frac{1}{5} = \frac{1}{5} \text{ الی } \frac{1}{5} \end{array}$$

کسر را به مخرج مشترک در آید و حاصل آن را از مخرج مشترک در آید

منقول من پس از آنکه با منقول مخرج شوند مثلاً منقول من $\frac{۱}{۲} \times \frac{۳}{۴} = \frac{۳}{۸}$ $\frac{۱}{۲}$ منقول من $\frac{۳}{۴}$ $\frac{۱}{۲}$ منقول من منقسم شود
بعد از آنکه استثنای منقول من منقسم شود $\frac{۳}{۴}$ و بزیادتی استثنای منقول من منقسم شود
 $\frac{۱}{۲} \times \frac{۳}{۴}$ و اگر در منقول من استثنای نباشد هر آینه منقول مخرج خود منقسم اند من بعد از آن
منقول مخرج را متعاضدیه المراتب بنویسند پس هر جنسی از منقول من که نظیر آن در
منقسم است باقی است از آن نقصان کنند و باقی را زیر آن جنس بعد رسم خط عرضی در چیز
زیاد بنویسند و اگر جمع باقی مانند آن جنس را محاسبه بکنند و اگر نقصان متعاضد باشد فضل
آن را در وسط تفریق در چیز ناقص بنویسند و اگر جنس منقول در منقول من نباشد آن
جنس را بعینه در وسط بین در چیز ناقص مرقوم سازند و هر جنسی از منقول من
منه که معاضد من است در منقول من نظیرش نباشد آن را در وسط تفریق در چیز
زیاد نقل کنند و همچنین اگر در منقول من ارقام استثنای باشد آنرا در وسط تفریق بجز ناقص
در آورند بعد جمع اگر نظیرش در وسط تفریق موجود باشد و الا بلا عمل جمع و بعد بجا آوردن این
اعمال در خط عرضی ماقبلی پیدا شود و صورت عمل بهمان دو منقول من منقسم است

* ضرب بهمان که در ضرب $\frac{۳}{۴} \times \frac{۱}{۲}$ $\frac{۳}{۸}$
به نام استثنای محتاج بدو چیز بود ندیکی
تفریق جمع حاصل ضرب اجناس دو هم میرفت
 $\frac{۳}{۴} - \frac{۱}{۲} = \frac{۳}{۴}$ $\frac{۳}{۴}$ $\frac{۱}{۲}$ $\frac{۳}{۸}$

عدد حاصل ضرب اعداد اجناس در اینجا نیز معرفت هر دو امر حاجت است اما ماتی
تخصیص اجناس حاصل ضرب یا خارج قسمت و برعکس بعینه طریق ضرب و قسمت
اجناس ارقام استثنای برعکس است و بعد ذکر بطور اجناس این دو قسم یعنی جبر و
استثنای حاجت - بیان است بلکه قطعه بل بلا طائل است اما بیان نظائر آنکه واحد
بهری نظیر درجه استثنای است و استثنای نظیر مرفوع و مال نظیر مثنی و همین ترتیب جانب
صعود در هر چیزی استثنای نظیر و بعینه است و چیزی احوال نظیر ثانی و همین ترتیب
جانب نزول در هر اجناس استثنای حاصل ضرب و خارج قسمت
اجناس استثنای را در یاد باید بود در اینجا هم آورده میشود بنوعی که ابتدای
ایک ربع باشد و در هر ربع یک ربع و اینها که کعب المربع است در هر ربع

مضروب

جزء الكعب	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
مال الكعب	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
مال المال	٢	١	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
كعب	٢	٢	١	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩
مال	٢	٢	٢	١	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨
ششي	٥	٤	٤	٢	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨
واحد	٦	٥	٤	٢	٢	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧
جزء الششي	٧	٥	٤	٢	٢	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧
جزء المال	٥	٤	٤	٢	٢	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧
جزء الكعب	٩	٨	٤	٤	٢	٢	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦
جزء مال المال	١	٩	٩	٤	٤	٢	واحد	١	٢	٣	٤	٥	٦
جزء مال الكعب	١١	١٠	٩	٩	٤	٤	٢	واحد	١	٢	٣	٤	٥
جزء كعب الكعب	١٢	١١	١٠	٩	٩	٤	٤	٢	واحد	١	٢	٣	٤

معلوم عليه

و چون مضروب اجناس معلوم شد در مضروب اعداد اجناس کلام کنیم و گوئیم که اگر مضروب شش بود
 زاویه باشند عدد مضروب را در عدد مضروب نیه ضرب کنند و حاصل را سسی بجهان جنس کنند
 که از ضرب این دو مضروب حاصل شود مثلاً مضروب ششی در چهار مال دو اژده
 کعب میشود و مضروب هفت عدد در سه مال بیت و یک مال و اگر احد المضروب بین مرکب نماید
 باشد یا بر دو مضروب این چنین باشند در نصوصت هر یک مفردات مضروب را در هر یک از مفردات
 مضروب نیه ضرب کنند و همه حواصل را جمع نمایند مجموع حاصل ضرب باشد مثال مضروب ششی و ششی
 مضروب نیه ١٢ جزو اول مضروب را در مضروب نیه زدیم هفت عدد شدند جزو دوم سه مضروب کردیم ده
 ششی شد مضروب جزو یکیم شش مال باشد و مجموع این سه حواصل که ١٢ ١٢ ١٢ است مطلق
 باشد مثال دیگر مضروب ١٠ ١٠ ١٠ مضروب ده ١٢ حواصل مضروب مفردات را که مضروب

در اول مضروب بر مضروب با ضرب علامت را در مضروب و مضروب می کشیم
 که در م حاصل ضرب علامت $\frac{+}{-}$ و اگر در یکی از مضروبین یا هر دو اشتباه باشد در حاصل ضرب علامت
 ظاهر می آید که ضرب زاید و زاید و هم ضرب ناقص در ناقص زاید می باشد و ضرب زاید در ناقص ناقص
 ناقص می باشد پس ضرب یک از مضروبین در ناقص مضروب یکی را در هر یک از زاید و ناقص مضروب دیگر ضرب ناقص
 زاید را که گفته شد علامت آنرا علامت حاصل ضرب یک از مجموع ناقص را از مجموع زاید یا نقیضی حاصل از آن نشان
 می دهد مضروب $\frac{+}{-}$ $\frac{+}{+}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{-}{+}$ $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{+}$ $\frac{-}{+}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{+}$ $\frac{-}{+}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{+}$ $\frac{-}{+}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{+}$
 و این مضروب است که حاصل می شود علامت $\frac{+}{+}$ زاید است و در جزو ناقص ناقص می باشد این مضروب
 $\frac{+}{+}$ این حاصل ناقص را از حاصل زاید کا سیم باقی ماند $\frac{+}{+}$ $\frac{+}{+}$ $\frac{-}{+}$ مثال دیگر مضروب
 $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{-}{+}$ $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{+}$ حاصل ضرب دو جزو زاید مضروب در یک جزو زاید مضروب
 که چنین می شود $\frac{+}{+}$ زاید است و همچنین حاصل ضرب جزو ناقص مضروبین که $\frac{-}{-}$ میشود نیز زاید است
 و مجموع زواید $\frac{+}{+}$ $\frac{-}{+}$ حاصل ضرب دو جزو زاید مضروب در جزو ناقص مضروب $\frac{-}{+}$ $\frac{+}{-}$ است ناقص
 و همچنین حاصل ضرب جزو ناقص مضروب در جزو زاید مضروب $\frac{-}{+}$ $\frac{+}{-}$ است نیز ناقص باشد و مجموع ناقص است
 $\frac{+}{+}$ این مجموع را از مجموع زاید کا سیم باقی ماند حاصل ضرب $\frac{+}{+}$ $\frac{-}{+}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{+}$
 اما بیان این معنی که حاصل ضرب هر یک از زاید و ناقص در مثل خود زاید می شود و حاصل ضرب مختلف
 ناقص می باشد این است که اگر فقط در یک جانب اشتباه باشد درین صورت ضرب ناقص
 در ناقص واقع نمیشود مگر زاید در زاید و زاید در ناقص مثلاً آعدیست مثل بر دو
 جزو $\frac{+}{-}$ هر گاه گوئیم که آلام در حقیقت مراد است باشد و این را مضروب قرار
 دهیم و آنرا که عددی دیگر است مضروب فیله پس مقصود از ضرب آلام در مضروب $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{+}$
 آدر آنکه است مساویست مجموع دو مضروب $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ با $\frac{-}{+}$ $\frac{+}{-}$ که آرد و آنرا که آرد و مطلقاً
 تحصیل از است که از آن بقدرج ناقص است پس هر گاه $\frac{+}{-}$ را از آن زاید بکاهد ازیم میرسد
 و ازین جهت $\frac{+}{-}$ حکم ناقص دارد و اگر اشتنا در جانبین باشد در صورت ضرب ناقص در
 هم واقع می شود تفصیلش آنکه آء دریست مثل بر دو جزو $\frac{+}{-}$ و همچنین $\frac{-}{+}$ عددی دیگر است مثل بر
 دو جزو $\frac{-}{+}$ مقصود از ضرب آلام در $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ ضرب $\frac{+}{-}$ در $\frac{-}{+}$ است و این ضرب توسط
 آء معلوم می تواند شد چه سطح آء که زاید است مثل است بر چهار سطح $\frac{-}{+}$ $\frac{+}{-}$ $\frac{-}{-}$ $\frac{+}{-}$

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و این عمل را هر چند که در صورت مساوی بود از جهت مساوی بودن اجزا

و چون در مال باقی و اشیا در مال است از جهت اگر
 مربع نصف عدد اشیا در مال زیاد کنیم لا محاله عدد مجذور حاصل شود
 مساوی مربع هر یکی از این مجذور و بعد از آن هرگاه از این مجذور

نصف عدت اشیا را که **کما سیم** باقی بماند که جذر مال با ح است و هو المطلوب نشان
 بالغ هر دو اری قیمت سادگی میدهد و بیت دیگر قرار می داد مشتری رد کرده گفت که از یکصد
 بیت آنقدر کم باید کرد که مجموع مربع و مضروب آن در خمس بقیه قیمت مقصود است یک هزار
 و چهار صد و چهل باشد بالغ بعد کما سیم برین قسمت را عملی گشت و طریق استخراج آنکه عدد
 مقصود التقصان مشتری را از یک صد و بیت شش فرض باید کرد پس باقی یک صد
 و بیت الا شش باشد و خمس آن بیت و چهار عدد الا خمس شش و مربع شش مال است و
 مضروب شش در بیت و چهار عدد الا خمس شش بیت و چهار شش الا خمس مال باشد و مجموع مال و
 و این مضروب بیت و چهار شش و چهار خمس مال است که مساوی یک هزار و چهار صد و چهل
 عدد است و چون مال از واحد کم است حاجت تکمیل اقدام ناقص را با افزودن ربعش خواهد

کامل گردانیدیم و همین نسبت ربع هر یک از عدد و اشیا بر نفس آنها افزودیم شد یک هزار
 و هشت صد عدد و معادل شش شش و یک مال پس مطابق قانون مذکور مربع نصف عدد اشیا را
 که ۲۲۰ * است بر عدد افزودیم شد ۲۰۲۰ جذر شش ستاندم شد ۴۰ * ازین جذر ^{نصف عدد}

اشیا را که ۱۰ * است کاستیم باقی ماند شش مجهول ۳۰ چرا که مربع این که نه صد است با مضروبش در خمس نود
 قیمت مقصود مشتری است یک هزار و چهار صد و چهل می شود * مسئله دو فوم را مقترباتت جبریه
 هرگاه اشیا مساوی عدد و اموال شوند درین صورت بعد عمل تکمیل ورد اگر محتاج شوند از مربع ^{نصف}
 عدد اشیا عدد را بگنایند و جذر باقی را بر نصف عدد اشیا زیاده کنند یا از آن بکاهند بیرون
 شش مجهول بهم رسد و اگر مربع نصف عدد اشیا مساوی عدد شود درین صورت نصف عدد اشیا بعینه
 شش مجهول باشد و برای برهان این عمل فرض کنیم از اعدت مجموع اشیا که معادل عدد و مال است

انکشاف چهارم در مسائل منفرجه جبریه مسئله
 در امری قیمت هر سه برسد گفت که آنچه قیمت اسب اول است بنزد هر پنج خمس آن قیمت دوم است و برابر یک کعب
 عشر آن قیمت سیوم و اگر از قیمت اسب سوم قیمت اسب دوم را کاسته باقی را دو چند کنیم قیمت اسب اول
 حاصل آید فرض کردیم عشر قیمت اسب اول را استی پس خمس آن ده شی باشد و مربع آن چهار مال بود که
 اسب دوم است و یک کعب قیمت اسب سوم و تعداد کعبها سنن چهار مال از کعب یک کعب الا چهار مال
 و همید آن معنی بشود دو کعب الا هشت مال و این قیمت اسب اول است که ده شی
 پس دو کعب الا مستوی مال معادل ده شی شد و بعد جبر دو کعب معادل ده شی و هشت مال میشد
 و چون هر سه اسب مساوی است و با هم یک مرتبه یا کمین ردیم شد ده مال مساوی داده عدد
 عشرت پس مسئله را سیوم حقیقت را محمول شد بعد زدند ده مال با پنج عدد و چهار هشت

است که در این مسئله از آنجا بقدر نصف عدد اشیا بود و
 باشد که در این مسئله که بخش دوم یعنی حش اعظم از آن باشد و مربع آن
 مال است مساویست مجموع دو مربع آن حش و دو چند سطح آن را در حش بحکم شکل م از آن
 اول و نیز مضروب آن در آن مساویست مجموع مربع آن و سطح آن در حش

چنانچه از شکل لفظ آنجا همان غزنیه ظاهر است پس دو چند سطح آن در آن نیز مساوی مجموع ضعف مربع
 آن و ضعف سطح آن در آن باشد تا علی بن ابی هرگاه از مربع آن که مال است مضروب دو چند شدی را در
 آن که نصف عدت اشیا است یعنی مضروب شدی در تمام عدت اشیا که بعین اشیا است اسقاط کرده شود
 مربع حش الا مربع آن باقی ماند یعنی همان عدد که با اشیا معادل مال بود پس بوضوح پیوست که مربع
 حش قسم دوم منتهی از عدد بقدر مربع نصف عدت اشیا زاده است لهذا هرگاه بر عدد مربع
 عدت آن را افزایشیم مربع حش حاصل شود و جذرش حش بود و بعد از یادتی حش معلوم بر آن نصف
 عدد اشیا منتهی آن معلوم کرد و وهو المطلوب مثال کدام عدد است که هرگاه ضعف آنرا از مربع
 کم کنند سی و پنج باقی ماند بالحلله یک مال الا دوشی برابر سی و پنج عدد میشود و بعد جبر یک مال معادل
 سی و پنج عدد و دوشی میگردد مربع نصف عدت اشیا را که یک است بر عدد افزودیم شش شد
 هفت این را که شش است با نصف عدت اشیا که یک است جمع کردیم حاصل شد سی و پنج مسئله

انکشاف چهارم در مسائل منفرجه جبریه مسئله
 در امری قیمت هر سه برسد گفت که آنچه قیمت اسب اول است بنزد هر پنج خمس آن قیمت دوم است و برابر یک کعب
 عشر آن قیمت سیوم و اگر از قیمت اسب سوم قیمت اسب دوم را کاسته باقی را دو چند کنیم قیمت اسب اول
 حاصل آید فرض کردیم عشر قیمت اسب اول را استی پس خمس آن ده شی باشد و مربع آن چهار مال بود که
 اسب دوم است و یک کعب قیمت اسب سوم و تعداد کعبها سنن چهار مال از کعب یک کعب الا چهار مال
 و همید آن معنی بشود دو کعب الا هشت مال و این قیمت اسب اول است که ده شی
 پس دو کعب الا مستوی مال معادل ده شی شد و بعد جبر دو کعب معادل ده شی و هشت مال میشد
 و چون هر سه اسب مساوی است و با هم یک مرتبه یا کمین ردیم شد ده مال مساوی داده عدد
 عشرت پس مسئله را سیوم حقیقت را محمول شد بعد زدند ده مال با پنج عدد و چهار هشت

در چهار ضرب چهار مال و چهار کعب چون ازین حاصل مال اجمال را که سه شد چهار مال و چهار کعب الا
 مال اجمال مساوی هفت مال و بعد هر دو مقابله شد چهار کعب و سی و یک مال و چون درین اجناس
 نوالی موجود است لهذا هر ضرس را دو مرتبه باین آوردیم شد چهار ضری معادل یک عدد و یک مال و این مسئله
 مقدمات است از مربع نصف عدد شش که چهار است عدد را کم کردیم جذری باقی را که یک است خواه بر
 عدد اشیا افزاییم یا از آن کم کنیم تا سه با یک شش مجهول بپرسد مسئله کلام عدد است که مجموع مال و
 اجزاء و شش چند آن باشد پس صورت این مسئله آنست که چنانچه شش شش معادل یک مال و یک کعب شد
 و بعد فرود آوردن هر سه اجناس بیکدیگر چنانچه شش عدد معادل یک شش مال کشت و این مسئله اول از
 مقدمات است مربع نصف عدد شش را که ربع است بر عدد با افزودیم شد چنانچه شش در ربع از جذر این مجموع
 که هفت و نیم است نیم عدد اشیا کم کردیم هفت شش مجهول باقی ماند **انتباه** هرگاه معادله میان دو ضرس
 منفرد خود پس عدد ضرس اول را بر عدد ضرس عالی قسمت کنند اگر آن دو ضرس متصل بوده باشند خارج قسمت شش مجهول
 باشد زیرا که نسبت هر دو ضرس متصل ازین اجناس متوالیه یک نسبت است و در قسمت صحاح مبین شد که خارج قسمت
 هر مقدم جزای خود یک عدد می باشد پس چنانکه خارج قسمت عدد بر عدد شش مجهول می باشد خارج قسمت عدد
 ضرس بر عدد ضرس بعد خود شش باشد و اگر آن دو ضرس متصل باشند پس اگر واسطه یک ضرس بود جذر خارج قسمت
 که فرود آورد و ضرس واسطه بود کعب آن معاند و برقیاس پس جذر و کعب یا دیگر ضلع شش مجهول باشد زیرا که
 اگر ضرس واسطه شود میان ضرس مقسوم و مقسوم علیه نسبت مشتاة اصل نسبت بود و اگر دو ضرس واسطه بود نسبت
 باشد و برقیاس نسبت مشتاة مقضی استخراج جذر است و نسبت مشتاة مقضی استخراج کعب و س علی بذاتنا
 اول گوید کعب و س مال اجمال باشد خارج قسمت ده بر دو که پنج است شش مجهول باشد مثال دوم و اگر
 است و چهار ضری معادل مال اجمال گردد در صورت خارج قسمت است و چهار در این است که نسبت است
 هر سه کعب و ضرس پس شش مجهول باشد **انتباه** و بچند فروعات صبر و مقابله

در این مسئله که در هر یک از این اقسام چهارم که در اول از او معلوم است
 و در هر یک از این اقسام چهارم که در اول از او معلوم است
 را که در هر یک از این اقسام چهارم که در اول از او معلوم است
 که در هر یک از این اقسام چهارم که در اول از او معلوم است
 که در هر یک از این اقسام چهارم که در اول از او معلوم است
 می گردید و سیوم گفت چه خوش بودی که شما هر یک از آن مال خود را بمن قرض
 بخشد که من نیز همین اراده دارم که اگر شما اشر فیما ی خود را بمن
 سپارید یک ربع آنچه نزد خود دارم افزوده این جوهر نفیس را بخرم
 بخرم گفت که نزد هر کس چه قدر اشر فیما بود و قیمت الماس چند پس اعداد اشر فی
 هر چهار مشتری را اعلی الاله فرض کنیم و کسر هر شخص را که بخود نسبت کرده است
 زیر آن نویسیم پس مطابق قول مسترعی که در
 اول قیمت الماس مجموع ربع غ و کل ظ ض ت و باشد بر صورتیکه در سطر اول جدول عمل
 نوشته شده است و بقول مشتری دوم مجموع ثلث ظ و کل غ ض ت و بنوعی که در سطر دوم است و

۱	قیمت بقول مشتری اول	غ ظ ض و ت
۲	بقول مشتری دوم	غ ظ ض ت و
۳	بقول مشتری سوم	غ ظ ض ت و
۴	بقول مشتری چهارم	غ ظ ض ت و
۵	مقابل سطر اول با دوم	ع = ح = ج = د = ز
۶	مقابل سطر اول با سوم	ع = ح = ج = د = ز
۷	مقابل سطر اول با چهارم	ع = ح = ج = د = ز

بقول مشتری سیوم مجموع نصف ض و تمام غ ظ ت و است
 بنوعی که در سطر سوم است و بقول رابع مجموع سه ربع ت و کل
 غ ظ ض است مثل رقوم سطر چهارم و چون شک نیست که مطابق
 سوال مقادیر چهار سطر مساویت و بیشتر اجناس مشترک اند
 لهذا سطر اول را با هر سه سطر باقیه ضم کرده عمل مقابل نمایند یعنی
 اجناس متشابه را از طریق جمع در آن جهت دو معادل باقی را نیز
 نویسند پس بعد مقابل سطر اول و دوم است ربع غ مساوی دو
 نصف ح و بعد مقابل سطر اول و دوم است ربع غ مساوی

که در مجموع کسر آن ...
 که تا به هر سه دست ربع از آنست مجموع دست
 هر دو آرد و چند کردم ...
 و کما بقیت گفت و باز ...
 که در مجموع کشت و مجموع اعداد آنست ...
 را کم کنند بر صورت چهل و هفت باقی می ماند ...
 افزودن اصل کسر حرکتی بر مجموع ...
 از مجهولات اربعه بر آمده است در اضعاف متساویه آنها جواب الی نیز صادر می آید اما در مسائل
 اقل اعداد می باشد که در آن جواب درست آید و آنچه در روش استخراج مخترع حکمای فرنگ است
 که در کتب حسابیه ذکر کرده اند * **حرز هشتم در مسایل مختلفه بهترند** *
تمرین طالبان * مشتمل بر مقدمه و بیست مسئله و خاتمه * * مقدمه *
 باید دانست که هر مجهولاتی که از قوانین مفتوحات مستخرج میشوند بیشتر آنها از جبر و مقابل
 بر می آیند و مجهولاتیکه از جبر و مقابل بر می آیند قلیلی از آن از مفتوحات معلوم شوند یا آنچه
 از مجهولات مختص اند بطریق از طرق مفتوحات و بعضی به جبر و مقابل و بعضی مشترک اند در هر چهار
 طریق و بعضی به دست و بعضی در دو اما محاسب را باید که حوض کند در معنی که مجهول از کدام طریق باقی
 بر می آید در همان طریق مجهول را در آورد تا بلا تکلف جواب گفته باشد و لیکن بیشتانی باید که مسئله
 از جمیع طرق امکانی استنباط کند و از آنجا که در اعمال حسابیه بیجمع و تفریق و غیره همیشه حاجت میشود لهذا
 محاسبان فرنگ احتضاراً برای هر یک علامتی مقرر کرده اند باین تفصیل علامت جمع + علامت
 تفریق - علامت ضرب × علامت تقسیم ÷ علامت مساوات = علامت تناسب :: یعنی هرگاه میان
 دو عدد یا دو بخش هر علامتی که نوشته شود مدلول آن مقصود باشد اما آنچه قبل علامت تفریق یا
 ضرب یا تقسیم و ما بعد آن منفی و ما قبل علامت قسمت مقوم است و ما بعد آن مقوم علیه مثلاً
 ۱۰ + ۱۱ = ۲۱ * آنست که مجموع دو ازرده و پانزده مساوی بیست و هفت است

۱۱
۱۲

موضوعی که در این کتاب مذکور است در چهار باب است در باب اول از مفصلات رایج و در باب دوم
 مسائل آید و در باب اول و شخصی از دست خود گفت که ای برادر مرا بصدقه بده
 است و غیر از یکصد و نود و نه خود ندادم بطریق قرص مستقیم بسیار دوست گفت که تو زمین از صدقه به
 بسیار کم بست اگر در حساب و در نصف و ربع آن و آنچه نزد دست جمع کنیم صد شد پس آن روز چه
 از آن بود **مسئله** در حساب و در وسط ۱۱ خود را در عدد معلوم مسئله که ۹۹ است ضرب کردیم
 ۳۹۶ خارج قسمت این بر وسط مجهول بر آمد ۲۹۶ **از خطائین** مفروض اول ۴ خطا و اول ۱۱
 مفروض دوم ۸ خطای دوم ناقص ۷۷ محفوظ اول ۲۰۸ محفوظ دوم ۲۰۳ تفاضل محفوظین ۵
 تفاضل خطائین ۱۱ قسمت تفاضل اول بر تفاضل دوم بر آمد مجهول ۳۶ **از تکلیس**
 چون ظاهر است که بعد این تصرفات در هر عدد حصه یا زوجه حاصل ربع اصل عدد میباشد لهذا
 حصه یا زوجه ۹۹ را که ۹ است چهار چند کردیم حاصل شد مجهول ۳۶ **از جبر و مقابله** در شی
 تصرفات کردیم شد $\frac{1}{4} = 99$ عدد را بر عدد شش قسمت کردیم بر آمد مجهول ۳۶ **مسئله دوم** میری
 و بنت اشرفی بدو مستحق انعام داد بنوعیکه در حصه یک شخص پنج اشرفی زیاده آمد **از تکلیس**
 ازین جهت پنج کم کردیم و باقی را که بیت و دوست تصیف نمودیم پس نصیب یکس یا زوجه اشرفی باشد و
 دوم شازده **از خطائین** مفروض اول ۹ خطا و اول زا ید ۴ مفروض ثانی ۱۱ خطای ثانی ناقص
 محفوظ اول ۳۶ محفوظ دوم ۲۰۳ لیسب اگر خطائین مختلف اند مجموع محفوظین یعنی ۸۸ را بر مجموع خطائین یعنی ۸
 قسمت کردیم بر آمد مطلوب **از جبر و مقابله** فرض کردیم حصه قلیل شخصی را $\frac{1}{4}$ پس حصه کثیر $\frac{1}{4}$ باشد
 و $\frac{1}{4} + \frac{1}{4} = 2$ است بعد مقابل $\frac{1}{4} = 22$ لیس ۲۲ که ۱۱ است مطلوب **مسئله سیوم**
 شخصی سی روپیه را انار و سیب خرید فی روپیه انار چهار عدد و سیب پنج عدد منجمه آن نصف انار و ثلث
 پمان نرخ بدوست داد بقیمت سیزده روپیه پس عدد هر یک از انار و سیب باید گفت **از خطائین**
از خطائین اول قیمت سیب و ثلثش روپیه فرض کنیم پس عدد سیب شش باشد و قیمت انار
 بیت و چهار روپیه باقی مانده عددش بود و شش باشد پس بدوست خود ده سیب که قیمتش دو روپیه است
 و ثلثش انار که قیمتش ده و زده روپیه میشود داده باشد و این هر قیمت چهار ده روپیه شد پس خطا و اول یک

است در این صورت که اگر وزن هر جز را در دو ضرب نموده بر عدد مثالی باشد سوختن آن جز در هر دو ضرب شود و اگر در هر دو ضرب نشود در هر دو ضرب شود و اگر در هر دو ضرب نشود در هر دو ضرب شود

جز که در یک قسمت مطلوب است پس عدد مثالی قبل هر جز را در دو ضرب نموده بر عدد مثالی قبل مجموع او وزن قسمت کنند خارج قسمت و وزن هر جز حسب شربت واحدیم رسد و بعد عمل بهین قانون اولی هر جز بر آمد برین تفصیل است اما مثال کس را با هم کنار بیاوریم تا قیاس ما باشد و اما مثال این مجزولات اختصاصی ما بر دو مثال است و آنست که در هر دو ضرب بر هر طرف بر آوردن غالی از تکلفات ریگانه می باشد **مسئله** پنجم پیش شخصی اجاب را در دو ضرب نمود و آنست که آنان را به انار ضیافت کنند پیش هر بار سه انار نهادند و از این بیخ نرسید تا آن گفتند که هر کس را دو دو انار بیاورد چون بخش دو دو انار کرد همه را کافی شد و یک انار باقی ماند پس عدد اجاب و انار با یکدیگر از خطایین عدد اجاب را اول بیخ فرض کردیم برین تقدیر عدد انار دو زده باشد و چون از دو زده دو دو بیخ کس دادیم دو باقی ماند پس خطا اول یک زاید باشد بقده شش فرض کنیم در صورت عدد انار با زده باشد و بعد در ثانیات باقی می ماند پس خطا دوم دو زاید باشد و محفوظ اول سه شود و محفوظ دوم شش و تفاضل محفوظین چهارست و تفاضل خطایین یک پس عدد اجاب با چهار باشد و عدد انار **از جبر و مقابله** فرض کردیم عدد اجاب را پس عدد انار را سه باشد و باز پس عدد چون با فرد شش دو دو میرسد و یک باقی می ماند پس دو شش و واحد نیز باشد و بعد جبر و معادل میشود $m = 4$ پس m عدد اجاب باشد

مسئله هشتم در چهار تایی فرنگ و فرانس جنگ واقع شد اهل فرنگ غالب آمدند چند از مرکب و اسلحه شکستند غرق کردند و چندی را گرفتار ساختند و عدد چهار اسیری از عدد چهار غرقی هم ریاده بود و چند می را سوختند و عدد حرقی از غرقی دو کم بود و پانزده سرباز بیزار کردند و در جهل چهار شش چند عدد غرق بود پس صرفت مجزولات چند بود **اختصاصی** اول عدد چهار غرقی را شش کنیم و بقیه این هم فرود اسیر کرده باشد و حرقی یک و فراری پانزده مجموع شش و نسی شود که با بقیه چند غرقی بیخ ریاده است **اختصاصی** خطای اول زاید باشد بقده شش فرض کنیم در صورت خطای ناقص ده می شود و از محفوظین شش $m = 2$ باشد بنا بر اختلاف خطایین مجموع محفوظین را $m = 2$ است با بر مجموع خطایین که پانزده است قسمت کردیم عدد چهار غرقی را با اسیرت

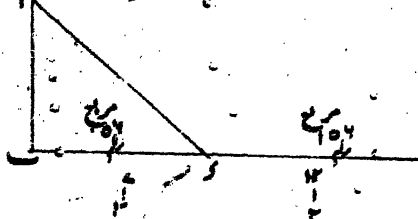
فرض کنیم خط آبی را ساعت طریق و از موضع ابتدای سیر هر دو قاصد در موضع ملاقات هر دو قاصد دوم را باقی قاصد دوم ساعت طریق را در آنجا بود و آن ملاقات هر دو قاصد و چون ظاهر است که زمانه اولی قاصد دوم ساعت آبی را بعد سیر اولی قاصد اول است مسافت آن را در اجزاء زمانه بر اجزای مسافت مسطحین می باشد لهذاست مسافت آبی سوئی مسافت آبی چون نسبت دو فرسخ و نیم سوئی دو فرسخ باشد و بعد تفصیل نسبت میشود نسبت آبی سوئی است مانند نسبت نیم فرسخ سوئی دو فرسخ بحکم شکل تو از حرکت اول و آید معلوم است زیرا که مسافتی است که قاصد اول از اول فرسخ و نیم ساعت قطع کرده است بحکم آن که در یک ساعت دو فرسخ قطع میکند یعنی بازده فرسخ است پس هرگاه بازده فرسخ را که طرف معلوم دارد دو فرسخ که طرف معلوم دیگر است ضرب کرده حاصل را که بیت و دو است بر نیم فرسخ که وسط معلوم است قسمت کنیم چهل و چهار فرسخ که قدر است و وسط مجهول است بر آید پس قاصد دوم قاصد اول را از موضع سیر خود بعد پنجاه و پنج فرسخ ملاقات کرده باشد بعد پنجاه و پنج فرسخ را بر دو و نیم خواه چهل و چهار را بر دو و قسمت کنیم تا بیت و دو ساعت زمانه ملاقات هر دو قاصد از همین سیر قاصد دوم معلوم شود و اصل استخراج همچنین سائل از این متناسب است و مع بقا و تناسب از جبر و مقابل نیز توان بر آورد نوعی که حرکت را شمی فرض کنند پس آبی بازده فرسخ و شمی باشد و نسبت بازده فرسخ و شمی سوئی شمی چون نسبت دو و نیم سوئی دو است سطح طرفین میشود و دو فرسخ و دو شمی سطح وسطین دو و نیم شمی بعد مقابل میان این دو سطح بیت و دو فرسخ معادل نیم شمی میشود و خارج قسمت بیت دو و نیم همان چهل و چهار فرسخ است مسئله و هم چنین است که از چهار چاه مختلف آبی چهار چاه اول آمده اند بنوعیکه چاه اول حوض را در دو از ده ساعت بر میکنند و چاه دوم در بیت و چهار ساعت و چاه سوم در شمس ساعت و چاه چهارم در چهل و نوبت ساعت پس اگر از هر چهار چاه

در این صورت که در هر دو درخت در یک طرف زمین مساوی
 باشد و یکی درخت سر درخت در آن واحد طرف آن درخت
 است و در آن وقت که از موضع ایستاد درخت جداست نسبت
 به خط زمین و نسبت این مجموع دو مربع و تریبون مربع
 و در آن وقت که در هر دو درخت در یک طرف زمین
 است و در آن وقت که در هر دو درخت در یک طرف زمین
 است و در آن وقت که در هر دو درخت در یک طرف زمین

چهار باشد محوطه اول ۱۶۱ و محوطه دوم ۴۰۰ مجموع
 خطوطین را که ۲۲ است بر مجموع خطان که ۲۰ است
 است که در ۲۲ بر آید قدر متباین یعنی نسبت صحیح و دو بخش باقی

نده ۲۰ بر مجموع دو مربع آب تبه ۱۶۱ میشود که بعینه مجموع دو مربع هر دو مربع است از جذبه و متقابل
 زمین کنیم به ۱۶۱ و مربعین ۱۶۱ باشد و باقی مانده ۴۰۰ و مربعین ۴۰۰ باشد پس مجموع دو
 مربع آب تبه یعنی ۱۰۰ مساوی باشد مجموع دو مربع هر دو مربع را که ۳۶۱ است با ۴۰۰ است بعد هر دو
 متقابل ۳۶۱ = ۱۶۱ میشود پس ۳۶۱ ÷ ۴۰۰ = ۰٫۹۰۲۵ مطلب است چهار و حجم آن از زمان که در
 بناب راجه صاحب محمود بسع مولف رسیده و آن نسبت شجره بود ارتفاعش ده که در هر دو درخت طوا و نسبت
 و پائین درخت سوراخی بود که از آن ماری برآمده بفاصله نسبت کرد و در گشت ناگاه طوا و نسبت ناردا
 دید خواست که میدکند و مار خواست که بسوراخ رده بالجه در آن واحد طوا و س و مار حرکت
 متساوی نسوی مقصد متحرک شدند که طوا و س مار را گرفت پس از بیخ درخت تا موضع
 ملاقات آنها چند که باشد فرض کنیم درخت را آب قائم بر خط هر دو که در سطح زمین است و آن
 بمنزله طوا و س و بجای مار و دو موضع ملاقات آنها و آن خط مسافت حرکت طوا و س

و در خط مسافت حرکت مار و بالفرض این دو مسافت
 مساوی اند و بعد این مقدار را از مسافت خطان معلوم کنیم
 نوعی که فرض کنیم که یعنی آو راده و مربعین صد باشد و حکم شکل عرو

لازم است که مربع آو مساوی و مربع آب تبه باشد و مجموع این دو مربع دو صد است پس خطای
 اول صد ناقص باشد بعد فرض کنیم دو راده مربع آن یک صد و چهل و چهار باشد و مجموع

و مع آنست که در حساب سود و زیان ...
 مسوولیت مجموع روپه ...
 خود دوازده روپه ...
 یعنی مسوولیت مجموع روپه ...
 باقی ماند ...
 بر این معادل یک ...
 و در حساب سود و زیان ...
 یک روپه و چهار ...
 بحالیکه بر چهل ...
 ادا کرده چون ...
 فرض چه قدر بود ...
 اول بوده باشد ...
 بعد هر ماه ...
 صدوسی و سه ...
 سود را در چند ...
 هزینه حساب ...
 توالی و مربع آن ...
 ازین هر مربع ...
 نصف عدد شش ...
 اقساط قرضه ادا ...
 حاصل که ۴۲۰ ...
 چهار روپه و چهار ...
 کرد پس چند روپه ...
 بر حق آید و عملش ...
 و فروخت فی زوید ...

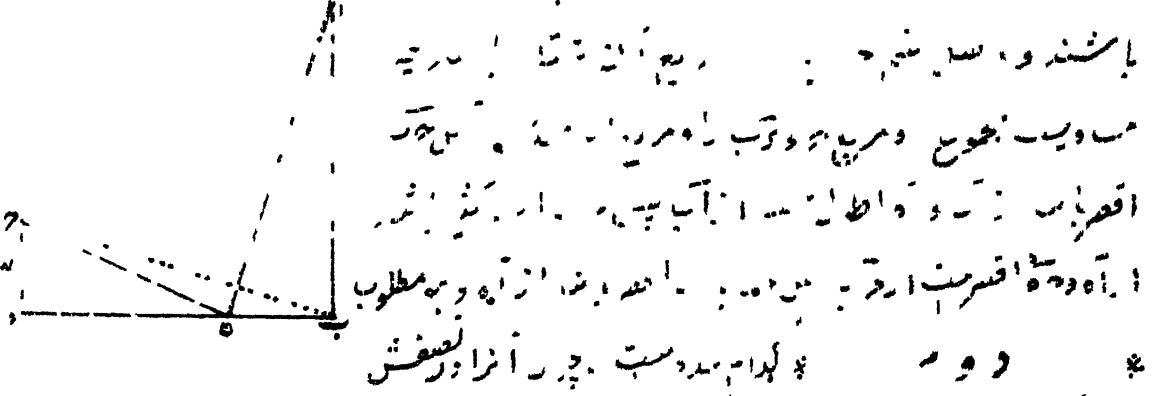
چاه های که قطرش دو کمر است در سه روز که مقدار بر روز دو و از ده ساعت است پنج نفر بجهه گرمی کاوند
 پس چاهی که قطرش سه کمر باشد در چهار روز که مقدار بر روز دو و نیم ساعت بود هفت نفر چند کز کاوند
 یا بدو نبت که اینچنین محمول نفع چهار تناسب بر می آید پس اولی این معنی معلوم کنیم که همان چاه که قطرش
 دو کمر است در همان سه روز که مقدار بر روز دو و از ده ساعت است هفت نفر چند کز کاوند بر خط
 سطح هفت و مجیده را که ۱۲ است پنج قسمت کنیم تا مطلوب بیت و پنج کز و خمس کز بر آید چه نسبت پنج نفر سوی
 مجیده کز چون نسبت هفت نفر سوی کز تا می مطلوب است من بعد آن معلوم کنیم که همان چاه را که هفت نفر در سه روز
 دو و از ده ساعتی بیت و پنج کز کاویده اند در چهار روز دو و از ده ساعتی چند کز کاوند در نجات صورت
 تناسب چنین میشود که نسبت روز سوی بیت و پنج و خمس کز چون نسبت چهار روز سوی کز مطلوب
 پس سطح وسطین معلومین را که ۳۳ است بر سه قسمت کردیم بر آمد مطلوب $\frac{۳۳}{۳}$ کز بعد از آن معلوم کنیم که همان چاه
 که هفت نفر در چهار روز دو و از ده ساعتی سوی و سه کز و خمس کز کاویده اند در چهار روز دو و نیم ساعتی
 چه قدر کاوند و صورت تناسب در نجات چنین است که نسبت $\frac{۳۳}{۳}$ سوی ۱۲ چون نسبت محمول سوی
 ۱۰ سطح طرفین معلومین شد $\frac{۳۳}{۳}$ بدین حاصل را بر دو و از ده که وسط معلوم است قسمت کردیم
 بر آمد $\frac{۳۳}{۳}$ کز و چون این معنی معلوم شد که چاهی را که قطرش دو کمر است هفت نفر در چهار روز
 که مقدار بر روز دو و نیم ساعت است بیت و نه کز و دو خمس کز می کاوند مقدار کاویدگی چاه
 که قطرش سه کز باشد نیز معلوم شود چه نسبت مقدار عمق کننده چاه اول شود می مقدار عمق کنند
 چاه دوم که مطلوب است چون نسبت دایره چاه دوم سوی دایره چاه اول باشد نسبت دایره
 سوی دایره مناسبت نسبت قطر سوی قطر می باشد و نسبت قطر سوی قطر معلوم است یعنی نسبت
 سوی ۲ پس مناسبت آن یعنی نسبت دایره چاه دوم سوی دایره چاه اول معلوم باشد -
 نسبت ۴ سوی ۲ است پس بیت و نه و دو خمس را در چهار روز نیم حاصل را که چاه بر سه قسمت

و نیم ساعت بود چای را که قطره غریبانه که با شکر بکنند و سمی که بکنند هم
 دوازده گرم و در عرض شش گز و دوازده گره پس فرض آن از کرپاسی که سیزده
 گز شود در جواب این مسئله گوئیم که اگر عرض کرپاس یک گز کامل بود پس
 آن مکان که حاصل ضرب طول در عرض است یعنی یک صد و نه گز و شش گره
 عرض از یک گز کم است لهذا گزهای مقدار کرپاس از گزهای مساحت افزون باشد پس
 اول معلوم کنیم که در مربع یک گز از آن کرپاس چند گز و فاکند باین خط که هرگاه
 کرپاس مساوی مربع گز فرض کنیم پس شک نیست که یک شکل لا از م غزین اول امتداد یک گز وسط باشد
 در نسبت میان دو امتداد که کرپاس مذکور و یک امتداد آن که سیزده حصه از شازده حصه
 که است معلوم است ازین مرجون مربع یک گز را که یک است بر سیزده جز از شازده قسمت کنیم امتداد
 طول کرپاس که مطلوب است بر آید یعنی یک گز و سه جز از سیزده بعد ازین گوئیم که نسبت واحد سوی
 چون نسبت پنجاه سوی گزهای طول مطلوب کرپاس باشد پس حاصل ضرب 309 در 13 که 4017 است یعنی یکصد
 سی و چهار گز و ده گره تقریباً مطلوب باشد مسئله مجدد هم هرگاه نریخ یک روپسی و پنج تنگ و
 نمن تنگ باشد پس بعد 402226 یعنی سه صد و هشتاد و دو هزار و دو صد و چهل و شش تنگ را چند روپسی
 و نریخ معلوم کرد این مثال آنست که هر یک از تنگهای نریخ یک روپسی و تنگهای مفروض را بنمویس کنند
 محسوس 4017 را که 2008968 است بر محسوس اول که 281 است قسمت کنند تا 10882 یعنی ده هزار و هشتصد و هشتاد
 و نه باقی بماند که از روپسی است آنرا آنه سازیم بنوعیکه منسوب
 به 281 است قسمت کنند خارج قسمت که هفت آنه و اندکی که با است مطلوب باشد
 مسئله نوزدهم حکایت مشهور است که هرگاه موجود شریک قانون بازی آنرا بحضور قیصر
 در میان دوستان خود مشاهده فرمود در صل این هر چه خواهی بخواه شایط گفت غیر ازین نمی خواهم که ملازمان
 حضرت را منع کنند از هر قدری که بخواهند بمقابله حضرت و چهار بیوت یعنی در بیت اول یک گز کم
 در چهارم است و در بین قیاس هر چه گز کم که شود قیمت آنرا بید
 در میان اقل اقل اقل خلاف ادب عقلا باشد
 در میان دوستان با عطف بر غنیه است ازین برادر نیز مضایقه کنند
 در میان اقل اقل اقل خلاف ادب عقلا باشد

معلوم شد که خروج سالانه ممالک قلمرو سلطنت در حدود
 چهار صد و پنجاه و نه هزار هزار و پانصد و چهل هزار
 روپیه داخل شده است و از روی کتب تواریخ معلوم است که از ابتدای دنیا را زیاد از چهار
 و شش صد ساله پس بفرغ نسیم اگر سلطنت خداوندی از ابتدای حدوث دنیا تا امروز ممکن
 باشد سالانه که مذکور شد ارتفاع کل این پاره دهر فرایم آید و از آن یک سوم
 نیامده باشد آنچه خواسته است حدودیم آنرا هم کفایت نکند سلطان بوزیر گفت در فضل گوئی
 تو زیاده تر از شاه است اگر راست باشد محاسبه اش درست کرده بعرض افهام در آری با لاجل و زیر
 حساب را ذمین نشین سلطان کرد و سلطان بظنات رای و زیر و شاطر اعتراض نمود و طریق حال
 کردن اعداد گندم آنست که واحد را شصت و چهار مرتبه تضعیف کنند و از مضعف اخیر که شمارش
 از واحد شصت و پنجم است واحد را بکابند باقی بحکم قاعده ششم مجموع اعداد گندم باشد از واحد
 تا مضعف قبل این مضعف اخیر است و این طریق مشهور است مولف گوید که شصت و چهار را تضعیف
 نمودن نیز خالی از دقتی نیست پس برای تحصیل مجموع اعداد گندم طریق دیگر گوئیم و آن اینست که از صفر
 تا شصت و چهار اعداد متوالی را سلسله لوکارتم گردانیم و یک و دو و چهار و غیره مضعفات را سلسله اصل
 لوکارتم دایم من بعد آن گوئیم که بمقابله دو از سلسله تضعیف لوکارتم یک است پس مربع دو که چهار است لوکارتم آن
 دو چند لوکارتم دو باشد که نیز دو است و لوکارتم مربع چهار که شانزده است دو چند لوکارتم چهار باشد که نیز چهار
 و لوکارتم مربع شانزده که ۲۵۶ یعنی دو صد و پنجاه و شش است هشت باشد که دو چند لوکارتم شانزده
 و همچنین لوکارتم مربع ۲۵۶ که ۶۵۵۳۶ یعنی شصت و پنج هزار و پانصد و سی و شش است شانزده باشد
 و لوکارتم مربع ۶۵۵۳۶ که ۴۲۹۶۴۹۶ یعنی چهار هزار هزار و دو صد و نود و چهار هزار هزار
 هصد و شصت و هفتاد هزار و دو صد و نود و شش است سی و دو باشد و لوکارتم مربع ۴۲۹۶۴۹۶
 که ۱۸۴۲۶۴۲۳۰۴۳۰۹۵۵۱۶۱۶ یعنی هجده هزار هزار هزار هزار هزار و چهار صد و چهل و شش هزار هزار
 هزار هزار هزار و هشت صد و چهل و چهار هزار هزار هزار و هفتاد و سه هزار هزار و هفتاد و
 هزار هزار و پانصد و پنجاه و یک هزار و شش صد و شانزده است تصدیه و چهار باشد که دو چند است و در
 آنچه در بیان لوکارتم مذکور شد متفاد میشود که آنها عین متوالی است اما هر چه مضعفات و جبهه
 آن نیز شصت و چهار است پس مربع هر که در مضعف شصت و چهار باشد

از واحدین قسمت بود و اینها را که در ابتدا مقرر شد یک عدد
عدد کتبی حاصل آید و اینها را ۱۰۰
با سنگها بشمارد و چهار سنگ در جمل شش بریم و بنیاد و چهار تیل و جمل که
ارث و بنیاد کرده و در آن پنج کعب و چهار تیل و یک تیل در آن است که این
کنند و اینها درین طریق که عدد را کنند و اینها را در ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
عدد کتبی یک من است بر قدری که در این جمل است و اینها را در روزن
بودن ده مانت و هر مانت پوزن هفت رتی و هر رتی شش کندم و نیم معتدل با شش
صحرایم ۱۰۰۰
لک و ده هزار و شصت صد و سی و شش من و باقی ماند زیر خط عرضی ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
که ۱۰۰۰
که ۱۰۰
چهار رتی و یک کتبی است و چون وزن معلوم شد اکنون قیمت آن معلوم کنیم بنزخی که فی
انار می از دبرین قدری من یک روچه و ربع روچه قیمت میشود ازین هر ظاهر است که چون ربع عدد
مغات را که ۱۰۰۰
براز و هفتاد و شصت بخش افزایش حاصل شود عدد روچه قیمت ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تیل و پنجاه و هفت کهربوسی و چهار ارب و ششاد پنج کور و پنجاه لک و سیزده هزار و پانصد و
جمل و پنجاه و باقی که ۲۲ هزار و ۴۰۰ رتی و در آن کتبی قیمتش یا زده آنه و شش کندم میشود تقریباً
مسئله نهم شخصی و فاسک در پنج کعب که داشت و بیت و پنج ماده گاو بنوعیکه اول یک انار شیر مینماید
دوم دو انار و سوم انار و هفتم قیاس بیت و پنج انار بر آن خوابستند که ماده های گاو ان را میان خود
بوسی قسمت که بر کس را پنج پنجه گاو رسد و شیر هر یک نیز مساوی باشند و کلیه تقسیم این قسمت
آن کس یعنی رسم ساختند که عدد بیوت اضلاعش مثل عدد اولاد باشد و چون بیوت آن مربع مثل
عدد ماده گاو که در تحقیقت مربع باشد اولاد است بعد از بیت اول ضلع فوقانی وضع اعداد متوال
سند از واحدت و کتبی خانها می این ضلع محله بعد از آن پس ثانی عدد بیت اخیر این ضلع را
در این کتبی است از مسطردوم واقع است بنویسد و ثانی این را در بیت اول مسطردوم و علم اولاد

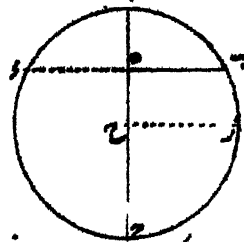
عددی که با آن عدد پاره کنند که عدد و قسم نیز که با آن عدد پاره کنند
 که چون آنرا بر عدد قسم حساب قسمت کنیم در هر منطبق باشد و پنج دو عدد
 هم منطبق است و هم که با آن عدد پاره کنند که چون خارج قسمت
 مجموع مثل تقسیم ده شود به مخرج و نیز در آن که چون مجموع خمس و جذرش را از دو یکا بشمارد و آنرا از اعداد باقی
 و حاصل عدد و جذر منطبق باشند به مخرج می آید که عددی را بر دو قسم کنیم بنوعیکه مجموع حاصل هر دو قسم مساوی
 یکدیگر باشد هم دو عدد منطبق اند که بسط جذر آنها ثلث مجموع دو اهل میشود و هم که کدام عدد است که
 مجموع جذر کوشش خمس آن باشد فی الجمله این مسائل عشره و امثال آن از زمان مسلمانان غیر منحل اند که الی یومنا
 نیا هیچکس بر امون حلش نشده است اما عدم انحلالش حضرت برئوس مسائل بر بعضی نمیرساند چه توقف
 آن بر تعیین مسائل ثبت و متذکران را باید که از امثال این مسائل امتحان محاسب نگنند و نیافتند خوب
 از این مسائل دلالت بر عجز محاسب در سایر مسائل حسابیه می کند و از قدیم هم ریشه بر نداشتند
 پنج مسئله مذکور میشود تا طالبان از مغالطه حسابیه باخبر باشند اول مسئله اول که در هر دو
 از مسائل میت کانه برین نوع برسد که هلول درخت اول ده کز بود و طویان در مسد درم بود و کز
 ما بر سر درخت هشت از و مسان آنها بلخی جت و دو طایر از سر آن و درخت نعلت مساوی
 بان و احاطه رخ رسد هم آینه من مسئله محالی ماث چه در بر سر کنگر است اما
 با نقطه آینه در نور آینه در آن و در مسد درم در درخت متساوی

باشند و در هر دو مسد درم در درخت متساوی
 مساوی مجموع در هر دو مسد درم در درخت متساوی
 اقصای آن است و اطلاع آن است و آن است
 آینه در درخت آینه در درخت آینه در درخت
 دو مسئله که در هر دو مسد درم در درخت متساوی
 ضرب کرده بر یکدیگر همان عددی که در هر دو مسد درم در درخت متساوی
 فرجه کرده در بعضی بر سر آن هم نیم مسد درم در درخت متساوی
 پنج مسئله که در هر دو مسد درم در درخت متساوی
 مسئله دوم که در هر دو مسد درم در درخت متساوی
 میت و ثبت عدد با مال میت که در هر دو مسد درم در درخت متساوی

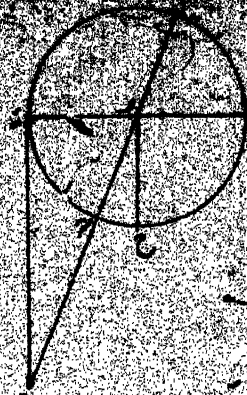
که چون آن را از دو قسم مساوی به سطح هر دو قسم دادیم و در هر یک از این دو قسم حاصل مثل مربع آن بود و هر دو
 عدد حاصل نسبت ریز که از حکم حاصل شد از هر دو اول ثابت است که چهار امثال مربع نصف است
 مساوی مربع عدد میشود و از شکل ماکا که بعد شکل مذکور است واضح است که سطح دو قسم مختلفه
 عدد آصف می باشد از مربع نصف آن عدد پس چهار امثال این سطح از چهار امثال مربع نصف
 یعنی از کل مربع اصل آصف باشد و گاهی برابر نشود * چهارم * کلام عدد است که چون
 از آن نصف و ثلث و ربعش را بکشد پنج باقی ماند از مخرج مشترک که دو از ده است این کسور را
 گرفتیم مجموع ۱۳ شد و آن مثل و نصف سدس مخرج است پس کاستن آن از اصل عدد ممکن
 نباشد تا به باقی ماندن پنج چه رسد پس مسئله باطل بود * پنجم * بیست
 گریه بندهای هند بیشتر نه جاب طاق * بدل آن بخشم سر قند و عراقی * خلاصه سوال آنست که ص
 را نه حصه مختلف کنند که عدد هر حصه طاق باشد و بیشتر عوام اعتقاد آنست که این مسئله امکان
 است و در حقیقت محال است چه مجموع اعداد فرد که عدت آنها فرد باشد فرد می شود مثلاً هر ک
 اعداد آب حرمه طرح طایفه را فرد فرض کنیم و عدت آنها که نه است نیز فرد است و منفی
 از اصناف نه گانه جدا کردانیم و آن مثلاً بیست باشد و مجموع هشت صنف باقیه زوج باشد
 چه فردیت هر صنف نیست مگر بزبانی واحد و هشت واحد زوج است و هر گاه بر مجموع
 هشت صنف که زوج است بیست فرد را افزائیم مجموع فرد
 حاصل شود و هو المطلوب و صد زوج است پس
 مجموع این اصناف نه گانه اصلاً صد نشود و
 بالعکس صد اینچنین قسمت نشود
 و پس این است تمام کلام از
 خزینه حساب والی الله
 المرجع والتمس
 تمام
 تمام

که بطرف دوم بین قوس گذشتند و ازین ظاهر گشت که نصف دور و تمام دور را
 نباید و نیز لازم است که چهار قوس مختلف را یک جیب باشد قوس اول کمتر از ربع دور
 قوس دوم نیمه قوس اول تا نصف دور قوس سوم مجموع قوس اول و نصف دور قوس
 چهارم مجموع قوس دوم و نصف دور و بر آئی توضیح مقام فرض کنیم در دایره ا ب ح د
 قوس ا ب کمتر از ربع با اتصال قطره و خارج کنیم از نقطه ب بر قطره ا ح عمود ب
 پس ب ه جیب است برای چهار قوس اول قوس ا ب که کمتر از ربع است دوم
 قوس ب ح که کمتر از نصف و زیاده از ربع سیوم قوس ب آ ح که زیاده از نصف
 و کمتر از شش ربع است چهارم قوس ب ح که اکثر از شش ربع است اما در اعمال
 حسابی اصل قوس اول است یعنی ا ب و ثلثه باقیه را نقل با دلی می کنند بدین طور

که اگر قوس ب ح باشد قدر آنرا از نصف دور بکاهند و اگر قوس ب آ ح باشد
 باشد فضلش را بر نصف دور بگیرند و اگر قوس ب ه یا باشد قدرش را از
 دور بکاهند بهر سه صورت قوس ا ب حاصل میشود و آب را بقیاس

سه قوسی باقیه قوس منفرجه کوبند و اگر عمود مذکور از طرف قوسی خارج شود ربع دور باشد
 مانند عمود ر ح از طرف قوس آ ر در صورت ر ح در حقیقت جیب دو قوس میباشد یکی
 ربع دور دوم شش ربع دور چه دو قوس منفرجه چهار یعنی قوس آ ر و قوس ر ح ربع است و دو قوس
 دیگر یعنی قوس ا ح و قوس ا ب که ربع است و چون عمود ر ح که نصف قطر است و از همه جیب
 است لهذا آنرا جیب اعظم خوانند و جیب قائمه نیز گویند و از باینکه گذشت ظاهر است که جیب هر قوس
 نصف وتر ضعف همان قوس می باشد مثلاً ب ه نصف ب ه است که وتر و چند قوس ا ب یعنی
 ب آ ح خواه وتر بود و چند قوس ب ح یعنی قوس ب ح و هر گاه کوبند جیب زاویه
 مراد از آن جیب قوسی باشد که محصور بود میان دو ضلع آن زاویه
 مرکز کس راس همان زاویه باشد و پیرن اصطلاح جیب زاویه عمودی
 باشد که از یک ضلع زاویه برآمده بر ضلع دوم افتد قبل اخراج
 آن را بعد اخراج و استعمال سهم در سه محل است یکی سهم اسطوانه دوم سهم مخروط

در این صورت اگر قطر را از مرکز تا نقطه 'ب' بکشیم و از مرکز تا نقطه 'ب' دیگر یک خط بکشیم که مستقیم است و از مرکز
 در دو طرف آن باشد و در قطر آنجا که بود و طرف قوس است که کمتر از ربع است
 که مستقیم بود و از طرف قطر آنجا که بود و طرف قوس است که کمتر از ربع است
 و از قوس نقطه 'ب' تا مرکز قوس را بکشیم و آن را نصف قطر را مقیاس
 ظل خواهد دانست و از آن خط و خطی که از مرکز تا نقطه 'ب' بود و یک خط موازی با

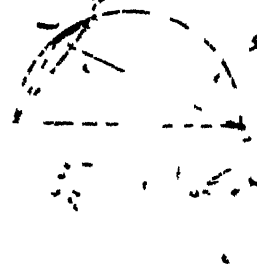
قوس هر دو ظل اول و ظل دیگر را مقیاس قوس هر دو قوس است که تمام قوس هر دو تا ربع است ظل موازی
 و ظل مستوی که بود و تقدیر ظل اول همیشه نصف قطری کنند که منقسم نسبت جریست و نسبت و تقدیر
 ظل دوم گاهی مقیاسی کنند که منقسم نسبت جری باشد و درین نسبت آنرا ظل مستوی خوانند و گاهی مقیاسی
 کنند که منقسم بدو از ده حصه مساوی باشد با این اعتبار آنرا ظل اصابع گویند و گاهی مقیاسی که
 منقسم بهشت حصه مساوی باشد و درین یک نام ظل را ظل اقدام نامند و تفصیل این مراتب درین
 بهشت نموده خواهد شد انشاء الله تعالی و ظل زاویه ظل آن قوس است که میان دو ضلع هم
 زاویه محصور بود و مرکزش را من زاویه باشد اما محور قطریست ساکن که جسم حول آن حرکت می
 کند این بود بیان اقسام دو از ده گانه خط مستقیم و مساحت عبارات از دالتن آنچه در کم متصل قار است
 از مثال واحد خطی یا ابعاض آن یا مجموع امثال و ابعاض اگر آن کم خط باشد و از امثال مربع
 واحد خطی یا ابعاض مربع یا مجموع امثال و ابعاض اگر کم سطح بود و از امثال مکعب واحد خطی یا ابعاض
 آن مکعب یا مجموع امثال و ابعاض اگر کم جسم باشد و مراد از واحد خطی طول هر مقیاسی است که معین کرده
 باشند مثل وجب و ذراع و کز و غیره مقیاس مساحت مقرر مقلدان یونان
 بمقدار عرض دره ثلثی یا لانسپ که در بار یکی و کندگی متوسط باشند و بعضی بعضی چسبیده عرض یک
 معتدل میشود و شش جوی یک اصبع و دو از ده اصبع را یک وجب و دو وجب را یک ذراع و دو
 ذراع را یک کز و دو هزار کز را یک میل و سه میل را یک فرسخ میخوانند اما مساحت فرنگ مقدار هشت
 مذکور را یک اینچ گویند و در از ده اینچ یک فوت و سه فوت را یک کز اگر بزرگی اینچ و نیم
 کز را یک لیب اگر بزرگی می باشد و تخمین هر یک از اجناس مذکوره بعضی سومی بعضی ازین جدول واضح

و اما اول قسم اول ضلع منفرجه است و در آن ضلع منفرجه مثلث با یک ضلع دیگر شکل نه از همان مقدار

خزیه و چون معلوم شد که بی در ضلع منفرجه و در ضلع منفرجه است پس برای هر مقدار بر آن اول مقدار را معلوم کنیم بدینطور که مربع آن معلوم را که به در مرفوع مربع منفرجه یا مربع بی آن که یک شنی است جمع کردیم جذر مجموع که به سه مرتبه که الط ل ط است یعنی شصت و هفت درجه و چهار دقیقه و پنجاه و پنج ثانیه و بیت تالده و مقدار ربع و سی و نه خامس است قدره تب یعنی قدره آن باشد و چون اوجه معلوم و معلوم را که اول درجه است بنفیکیم قدره آن را که در هر دو درجه است فراهم آید در لوی نه که الط ل ط است بعد مربع این ضلع منفرجه کنیم شد به الب نه و ل ط ل که مثل ک ل ط و کا به عاشره مربع بی آن که یک شنی است برین مربع افزودیم کنت به الب نه و ل ط ل که مثل ک ل ط و کا به یعنی یک مرفوع مرتین و بیت و دو مرفوعه و پنجاه و پنج درجه و چهار دقیقه و سی و نه ثانیه و سی و ناله و بیت را بود و چهار خار و سی سادسه و سی و ناله و سی و نه ثانیه و سی و ناله و بیت و یک یا شاره جذر این مجموع که به ربع چهار رده و بیت و دو خامس مقدار هر دو درجه باشد و انکشاف

دوم بی معرفت و تر فضل دو قوس معلوم الوتر و باید که نصف دائره آن را بر قطر آن باشد و دو قوس معلوم الوتر آب آن و مطلوب و تر فضل بی آن است و وصل کنیم او تا آب آن است و آن بی آن که یک شکل به از آن خزیه اول هر یک از دو زاویه آب آن را قائمه اند لهذا چو ل در مربع قطر مربع آب را بنید ازیم مربع بی آن باقی ماند و اگر مربع آن را اندازیم مربع آن در هر سه بر هر یک از وتر آن است که و تر تمام دو قوس آب آن تا نصف دور اند معلوم باشند که شکل آن از آن خزیه اول مجموع سطح بی آن در آن وسطه بی آن در آن وسطه بی آن در آن وسطه

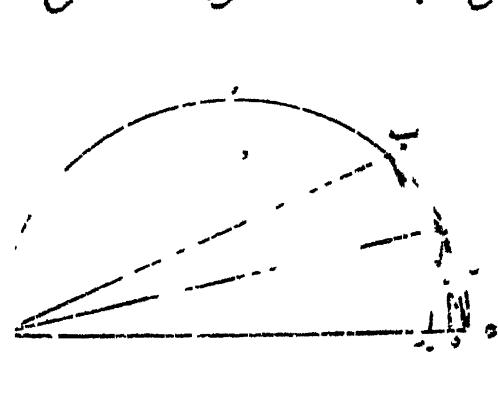
بی آن در آن است لهذا هر گاه ازین سطح اخیر معلوم ضلعین سطح آب در آن است که نیز معلوم الضلعین است بنید ازیم لایه است که باقی مقدار سطح بی آن در آن است و بی آن در آن سطح معلوم است و چون این سطح او را بنید ازیم لایه است که باقی مقدار سطح بی آن در آن است

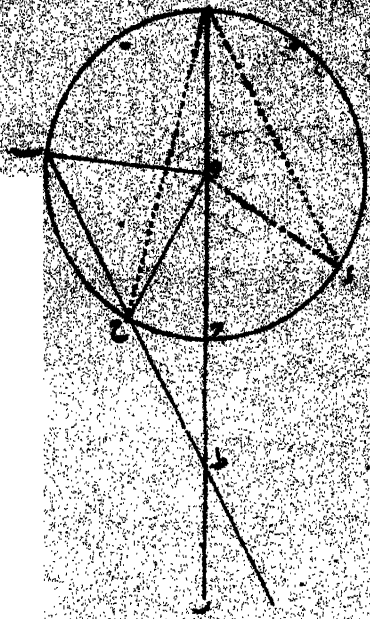
ششمین بیت معلوم است تا با هم از تفاوت مقدار جیب مربع آخر را که معلوم کردیم از این اقسام قوسها که
 در این کتاب درین باب بیان شده است اولی که شش طایفه عاشره عدد این گرفتیم برآمد مقدار
 آن در هر یک از این طایفه یعنی در هر یک از این طایفه چنانچه در دقیقه پنجاه و پنج ثانیه بیت ناله بیت
 در آنجا که در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که
 در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که
 در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که
 در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که در هر یک از این طایفه معلوم شد که

انکشاف میوم

در معرفت وتر نصف قوس معلوم الوتر و با یکدیگر اب و ح نصف دائره باشد بر قطر احو
 تمام که در قوس است معلوم است گوئیم که ح که وتر نصف قوس مذکور است
 نیز معلوم گردد و وصل کنیم او را تا اب آه و بر آریم از نقطه ح عمود بر قطر آه
 و اول بیان کنیم که ح بقدر نصف تفاوت است میان قطرها و در اب که در تمام قوس
 در نصف دور است زیرا که هرگاه جدا کنیم از آه از مثل آه و وصل
 کنیم او را با ح و در مثل با آه تا آه مثل آه با آه و وصل کنیم او را با ح و در مثل با آه تا آه

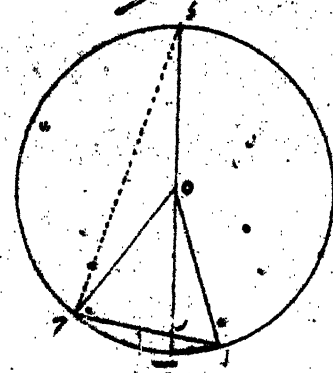

بنده که در او ...
 شش طایفه از هم خیزد و از هر یک از آنها مثلثه اقیه
 ...
 ...
 ... از این ...

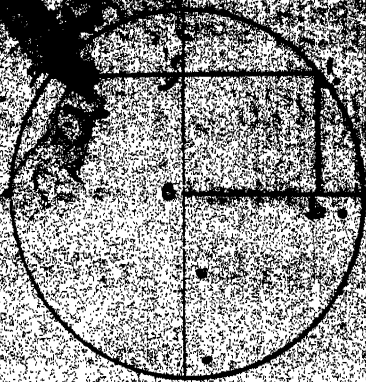

در حالت قوس وتر دو زاویه مساوی درین حالت قوس
 قوس قوس آب برسد بعد وصل آن نسبت زاویه
 آن دو متساوی است و آن نسبت زاویه مساوی است
 بر دو قوس برین دو زاویه مساوی واقع اند من بعد آن وصل
 کنیم به با دو کوسیم که زاویه مساوی دو چند تا و به آه است یعنی
 دو چند زاویه سطح که متساوی است بلکه دو چند زاویه
 هر دو نسبت قوسی چون نسبت زوایای باشد لهذا قوس قوس
 دو چند قوس هر دو باشد پس قوس هر دو نسبت قوسی
 هر دو بلکه نسبت قوس آب باشد اکنون در معرفت وترثلث

قوس معلوم وتر کلام کنیم که قوس آب از دایره آب معلوم وتر است و آن نسبت
 جدا کنیم دو تر آب را وصل سازیم و از نقطه ب قطره بر آریم در مالک فاطم باشد و تر آب را بر
 دو وصل کنیم میان مرکز و دو نقطه آن دو خط آه و بیان کنیم دو خط آب آر متساوی
 اند زیرا که هر گاه وصل کنیم زاویه مساوی بر زاویه مساوی بنا بر وقوع بر دو
 بر قوس مساوی و زاویه مساوی محیطی نصف زاویه مساوی مرکزیت و همچنین زاویه
 آب یا لعل نصف زاویه مساوی است پس دو زاویه
 آب مساوی که مساوی زاویه مساوی اند متساوی
 باشند و در دو مثلث آب با آب برابر اشترک زاویه مساوی
 دو زاویه آب با آب زاویه نیز مساوی زاویه آب بلکه
 مساوی زاویه آب با آب باشد پس دو مثلث آب با آب متساوی

این مین مشابه باشند نسبت آه سوی آن ماند نسبت آه سوی با آه باشد و بعد تمهید این مقدمه
 کنیم آه را مساوی در پس وترش نیز * * * درجه باشد و مطلوب وتر قوس

نصف قطر است که از مرکز تا لبه است
 و در این سطح می گوییم که هر چه از این
 دو مساوی است پس هرگاه اطمینان دهی را از

نصف قطر است که هر چه از این
 مقدار سهم قوس است که باشد که زیاد از نصف دور است یعنی مقدار خط دور
 پس تفاوت نصفش که قوس است و نیز قوس است و چون جیب
 آنرا که بقدر است بر وجه نصف قطر می افزایم و در مطلوب بهم میرسد
اکتشاف نهم در ترتیب جدول جیب

و طریق اخذ جیب قوس مفروض و تقویش جیب مفروض از جدول بعمل تعدیل
 مابین السطرین باشد و آنست که وضع جدول جیب بازمی ماندون کسر دقایق
 از توانی و غیره متعذر است چه اگر بضم توانی خواهد جدول آن در کمتر از یک
 هزار و ششاد ورق بگذرد پس بمقابلت توانی و غیره چه رسد بالجملة بضم دقایق
 با درجات جدول جیب را موضوع ساخته اند و آن اغلب درسی ورق یا چند
 ورق تمام میشود هر ورق بمثل می باشد بر جیب سه قوس یا پنج قوس متراید
 یک یک درجه قوسی درجات فوق جدول ثبت می باشد و دقایق آن قوسی جانب
 همین جدول می نویسند ابتدا از صفر متنازلاً و بجهت وسعیت رقم از صفر تا
 و نه دقیقه در صفحه این می باشد و از سی تا پنجاه و نه دقیقه در صفحه
 و هجدهم تا بیست و دقایق مذکور در متن جدول از تمام جیب
 می باشد بالغ تا رابعه و بیست و چهار خانهای جیب خانهاست تفاوت
 نمی باشد که در آن بیست رقم تفاوتی در جیب متوالی می نویسند

در جدولی که در بالا مشاهده می شود در هر یک از این اقسام
 مطالبی که در آنجا ذکر شده است در هر یک از این اقسام
 که در جدول بالا مشاهده می شود در هر یک از این اقسام
 همان است که ما در بالا ذکر کرده ایم که در هر یک از این اقسام
 جیب بر آورده می شود و بقیه کسور را از آنجا که توانی و غیره باشد
 در رقم تقاضی که محاسباتی جیب ما خود دست نریزید و حاصل را بر یک
 دقیقه قسمت کنید یعنی یک بار مرفوع سازند و این خارج قسمت را بر جیب
 ما خود افزایند مجموع مطلوب باشد مثال خواستیم که جیب 30° اوله لط
 ص 100 معلوم کنیم اول بمقابل 30° اوله 50 دقیقه از جدول جیب گرفتیم
 بود 30° اوله 50 دقیقه 50 و رقم تقاضی محاذی این جیب بوده نواح
 بقیه رقم کسور قوس را که 30° لط 50 است درین تقاضی زدیم شد
 100 مح 30 لواح 30 این را یک مرتبه مرفوع کردیم شد 3000
 و چون مطلوب تا را بقسط ما دون را بعد از حذف کردیم شد 100 لوی مط
 این را بر جیب ما خود افزودیم شد جیب قوس مذکور 30 لوی 100
 و اگر جیب معلوم باشد و قوس آن مجهول بود درین صورت عمل نقوس آن
 جیب چنان است که از ارقام آن جیب را در متن جدول جریسند *
 اگر بعینه یافته شود در جایی که فوق جدول محاذی آن نوشته باشد مع دقایق
 این قوس آن باشد و اگر بعینه این رقم یافته شود و قریب ترین ارقام جیب
 که در جدول بیابند ازین جهت مفروض نقصان کنند و بقیه را در یک دقیقه ضرب کرده
 یکبار منخط نموده بر رقم تقاضی که برپا رهنقوس است قسمت کنند و خارج قسمت را بر دره
 بود قاین قوس جیب منقوس افزایند مطلوب حاصل شود مثال خواستیم که این ارقام
 30 لواح 100 لوی 100 در جدولی جیب بعینه یافتیم اما جیب قوس 30 لواح 30

بقية جدول الجيب

رقم	جيب	تفاضل	جيب	تفاضل	جيب	تفاضل	جيب	تفاضل
1	0	0	0	0	0	0	0	0
2	0.0174	0.0003	0.0349	0.0012	0.0523	0.0021	0.0698	0.0030
3	0.0349	0.0006	0.0698	0.0024	0.1047	0.0042	0.1571	0.0060
4	0.0523	0.0009	0.1047	0.0036	0.1571	0.0063	0.2095	0.0090
5	0.0698	0.0012	0.1571	0.0048	0.2095	0.0084	0.2619	0.0120
6	0.0872	0.0015	0.2095	0.0060	0.2619	0.0105	0.3143	0.0150
7	0.1047	0.0018	0.2619	0.0072	0.3143	0.0126	0.3667	0.0180
8	0.1222	0.0021	0.3143	0.0084	0.3667	0.0147	0.4191	0.0210
9	0.1396	0.0024	0.3667	0.0096	0.4191	0.0168	0.4715	0.0240
10	0.1571	0.0027	0.4191	0.0108	0.4715	0.0189	0.5239	0.0270
11	0.1745	0.0030	0.4715	0.0120	0.5239	0.0210	0.5763	0.0300
12	0.1920	0.0033	0.5239	0.0132	0.5763	0.0231	0.6287	0.0330
13	0.2095	0.0036	0.5763	0.0144	0.6287	0.0252	0.6811	0.0360
14	0.2269	0.0039	0.6287	0.0156	0.6811	0.0273	0.7335	0.0390
15	0.2444	0.0042	0.6811	0.0168	0.7335	0.0294	0.7859	0.0420
16	0.2619	0.0045	0.7335	0.0180	0.7859	0.0315	0.8383	0.0450
17	0.2793	0.0048	0.7859	0.0192	0.8383	0.0336	0.8907	0.0480
18	0.2968	0.0051	0.8383	0.0204	0.8907	0.0357	0.9431	0.0510
19	0.3143	0.0054	0.8907	0.0216	0.9431	0.0378	0.9955	0.0540
20	0.3317	0.0057	0.9431	0.0228	0.9955	0.0399	1.0479	0.0570
21	0.3492	0.0060	0.9955	0.0240	1.0479	0.0420	1.1003	0.0600
22	0.3667	0.0063	1.0479	0.0252	1.1003	0.0441	1.1527	0.0630
23	0.3841	0.0066	1.1003	0.0264	1.1527	0.0462	1.2051	0.0660
24	0.4016	0.0069	1.1527	0.0276	1.2051	0.0483	1.2575	0.0690
25	0.4191	0.0072	1.2051	0.0288	1.2575	0.0504	1.3100	0.0720
26	0.4365	0.0075	1.2575	0.0300	1.3100	0.0525	1.3624	0.0750
27	0.4540	0.0078	1.3100	0.0312	1.3624	0.0546	1.4148	0.0780
28	0.4715	0.0081	1.3624	0.0324	1.4148	0.0567	1.4672	0.0810
29	0.4890	0.0084	1.4148	0.0336	1.4672	0.0588	1.5196	0.0840
30	0.5064	0.0087	1.4672	0.0348	1.5196	0.0609	1.5720	0.0870
31	0.5239	0.0090	1.5196	0.0360	1.5720	0.0630	1.6244	0.0900
32	0.5413	0.0093	1.5720	0.0372	1.6244	0.0651	1.6768	0.0930
33	0.5588	0.0096	1.6244	0.0384	1.6768	0.0672	1.7292	0.0960
34	0.5763	0.0099	1.6768	0.0396	1.7292	0.0693	1.7816	0.0990
35	0.5938	0.0102	1.7292	0.0408	1.7816	0.0714	1.8340	0.1020
36	0.6112	0.0105	1.7816	0.0420	1.8340	0.0735	1.8864	0.1050
37	0.6287	0.0108	1.8340	0.0432	1.8864	0.0756	1.9388	0.1080
38	0.6462	0.0111	1.8864	0.0444	1.9388	0.0777	1.9912	0.1110
39	0.6637	0.0114	1.9388	0.0456	1.9912	0.0798	2.0436	0.1140
40	0.6812	0.0117	1.9912	0.0468	2.0436	0.0819	2.0960	0.1170
41	0.6987	0.0120	2.0436	0.0480	2.0960	0.0840	2.1484	0.1200
42	0.7161	0.0123	2.0960	0.0492	2.1484	0.0861	2.2008	0.1230
43	0.7336	0.0126	2.1484	0.0504	2.2008	0.0882	2.2532	0.1260
44	0.7511	0.0129	2.2008	0.0516	2.2532	0.0903	2.3056	0.1290
45	0.7686	0.0132	2.2532	0.0528	2.3056	0.0924	2.3580	0.1320
46	0.7861	0.0135	2.3056	0.0540	2.3580	0.0945	2.4104	0.1350
47	0.8036	0.0138	2.3580	0.0552	2.4104	0.0966	2.4628	0.1380
48	0.8210	0.0141	2.4104	0.0564	2.4628	0.0987	2.5152	0.1410
49	0.8385	0.0144	2.4628	0.0576	2.5152	0.1008	2.5676	0.1440
50	0.8560	0.0147	2.5152	0.0588	2.5676	0.1029	2.6200	0.1470
51	0.8735	0.0150	2.5676	0.0600	2.6200	0.1050	2.6724	0.1500
52	0.8910	0.0153	2.6200	0.0612	2.6724	0.1071	2.7248	0.1530
53	0.9085	0.0156	2.6724	0.0624	2.7248	0.1092	2.7772	0.1560
54	0.9260	0.0159	2.7248	0.0636	2.7772	0.1113	2.8296	0.1590
55	0.9435	0.0162	2.7772	0.0648	2.8296	0.1134	2.8820	0.1620
56	0.9610	0.0165	2.8296	0.0660	2.8820	0.1155	2.9344	0.1650
57	0.9785	0.0168	2.8820	0.0672	2.9344	0.1176	2.9868	0.1680
58	0.9960	0.0171	2.9344	0.0684	2.9868	0.1197	3.0392	0.1710
59	1.0135	0.0174	2.9868	0.0696	3.0392	0.1218	3.0916	0.1740
60	1.0310	0.0177	3.0392	0.0708	3.0916	0.1239	3.1440	0.1770

بقیہ جدول الجیب

رقم	س		یا		ایب		یک		ید
	جیب	تفاضل	جیب	تفاضل	جیب	تفاضل	جیب	تفاضل	
۱	۱۰۰	۰	۱۰۰	۰	۱۰۰	۰	۱۰۰	۰	۱۰۰
۲	۹۹	۱	۹۹	۱	۹۹	۱	۹۹	۱	۹۹
۳	۹۸	۲	۹۸	۲	۹۸	۲	۹۸	۲	۹۸
۴	۹۷	۳	۹۷	۳	۹۷	۳	۹۷	۳	۹۷
۵	۹۶	۴	۹۶	۴	۹۶	۴	۹۶	۴	۹۶
۶	۹۵	۵	۹۵	۵	۹۵	۵	۹۵	۵	۹۵
۷	۹۴	۶	۹۴	۶	۹۴	۶	۹۴	۶	۹۴
۸	۹۳	۷	۹۳	۷	۹۳	۷	۹۳	۷	۹۳
۹	۹۲	۸	۹۲	۸	۹۲	۸	۹۲	۸	۹۲
۱۰	۹۱	۹	۹۱	۹	۹۱	۹	۹۱	۹	۹۱
۱۱	۹۰	۱۰	۹۰	۱۰	۹۰	۱۰	۹۰	۱۰	۹۰
۱۲	۸۹	۱۱	۸۹	۱۱	۸۹	۱۱	۸۹	۱۱	۸۹
۱۳	۸۸	۱۲	۸۸	۱۲	۸۸	۱۲	۸۸	۱۲	۸۸
۱۴	۸۷	۱۳	۸۷	۱۳	۸۷	۱۳	۸۷	۱۳	۸۷
۱۵	۸۶	۱۴	۸۶	۱۴	۸۶	۱۴	۸۶	۱۴	۸۶
۱۶	۸۵	۱۵	۸۵	۱۵	۸۵	۱۵	۸۵	۱۵	۸۵
۱۷	۸۴	۱۶	۸۴	۱۶	۸۴	۱۶	۸۴	۱۶	۸۴
۱۸	۸۳	۱۷	۸۳	۱۷	۸۳	۱۷	۸۳	۱۷	۸۳
۱۹	۸۲	۱۸	۸۲	۱۸	۸۲	۱۸	۸۲	۱۸	۸۲
۲۰	۸۱	۱۹	۸۱	۱۹	۸۱	۱۹	۸۱	۱۹	۸۱
۲۱	۸۰	۲۰	۸۰	۲۰	۸۰	۲۰	۸۰	۲۰	۸۰
۲۲	۷۹	۲۱	۷۹	۲۱	۷۹	۲۱	۷۹	۲۱	۷۹
۲۳	۷۸	۲۲	۷۸	۲۲	۷۸	۲۲	۷۸	۲۲	۷۸
۲۴	۷۷	۲۳	۷۷	۲۳	۷۷	۲۳	۷۷	۲۳	۷۷
۲۵	۷۶	۲۴	۷۶	۲۴	۷۶	۲۴	۷۶	۲۴	۷۶
۲۶	۷۵	۲۵	۷۵	۲۵	۷۵	۲۵	۷۵	۲۵	۷۵
۲۷	۷۴	۲۶	۷۴	۲۶	۷۴	۲۶	۷۴	۲۶	۷۴
۲۸	۷۳	۲۷	۷۳	۲۷	۷۳	۲۷	۷۳	۲۷	۷۳
۲۹	۷۲	۲۸	۷۲	۲۸	۷۲	۲۸	۷۲	۲۸	۷۲
۳۰	۷۱	۲۹	۷۱	۲۹	۷۱	۲۹	۷۱	۲۹	۷۱
۳۱	۷۰	۳۰	۷۰	۳۰	۷۰	۳۰	۷۰	۳۰	۷۰
۳۲	۶۹	۳۱	۶۹	۳۱	۶۹	۳۱	۶۹	۳۱	۶۹
۳۳	۶۸	۳۲	۶۸	۳۲	۶۸	۳۲	۶۸	۳۲	۶۸
۳۴	۶۷	۳۳	۶۷	۳۳	۶۷	۳۳	۶۷	۳۳	۶۷
۳۵	۶۶	۳۴	۶۶	۳۴	۶۶	۳۴	۶۶	۳۴	۶۶
۳۶	۶۵	۳۵	۶۵	۳۵	۶۵	۳۵	۶۵	۳۵	۶۵
۳۷	۶۴	۳۶	۶۴	۳۶	۶۴	۳۶	۶۴	۳۶	۶۴
۳۸	۶۳	۳۷	۶۳	۳۷	۶۳	۳۷	۶۳	۳۷	۶۳
۳۹	۶۲	۳۸	۶۲	۳۸	۶۲	۳۸	۶۲	۳۸	۶۲
۴۰	۶۱	۳۹	۶۱	۳۹	۶۱	۳۹	۶۱	۳۹	۶۱
۴۱	۶۰	۴۰	۶۰	۴۰	۶۰	۴۰	۶۰	۴۰	۶۰
۴۲	۵۹	۴۱	۵۹	۴۱	۵۹	۴۱	۵۹	۴۱	۵۹
۴۳	۵۸	۴۲	۵۸	۴۲	۵۸	۴۲	۵۸	۴۲	۵۸
۴۴	۵۷	۴۳	۵۷	۴۳	۵۷	۴۳	۵۷	۴۳	۵۷
۴۵	۵۶	۴۴	۵۶	۴۴	۵۶	۴۴	۵۶	۴۴	۵۶
۴۶	۵۵	۴۵	۵۵	۴۵	۵۵	۴۵	۵۵	۴۵	۵۵
۴۷	۵۴	۴۶	۵۴	۴۶	۵۴	۴۶	۵۴	۴۶	۵۴
۴۸	۵۳	۴۷	۵۳	۴۷	۵۳	۴۷	۵۳	۴۷	۵۳
۴۹	۵۲	۴۸	۵۲	۴۸	۵۲	۴۸	۵۲	۴۸	۵۲
۵۰	۵۱	۴۹	۵۱	۴۹	۵۱	۴۹	۵۱	۴۹	۵۱

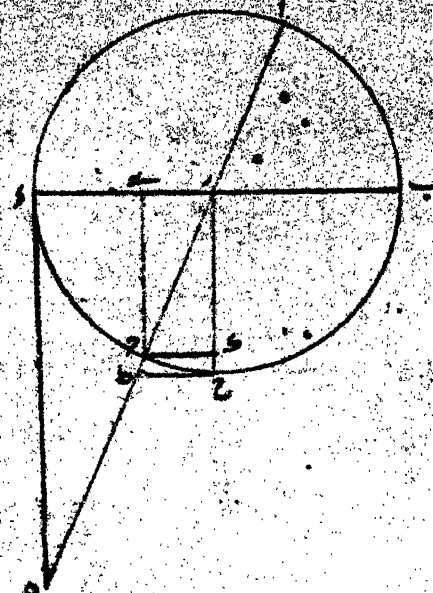
بقيہ جدول الجیب

ردیف	په		يو		ير		بح		يط	
	جیب	تفاضل	جیب	تفاضل	جیب	تفاضل	جیب	تفاضل	جیب	تفاضل
۶	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱	۹۹	۱۰۰	۹۹	۱۰۰	۹۹	۱۰۰	۹۹	۱۰۰	۹۹	۱۰۰
۲	۹۸	۱۰۰	۹۸	۱۰۰	۹۸	۱۰۰	۹۸	۱۰۰	۹۸	۱۰۰
۳	۹۷	۱۰۰	۹۷	۱۰۰	۹۷	۱۰۰	۹۷	۱۰۰	۹۷	۱۰۰
۴	۹۶	۱۰۰	۹۶	۱۰۰	۹۶	۱۰۰	۹۶	۱۰۰	۹۶	۱۰۰
۵	۹۵	۱۰۰	۹۵	۱۰۰	۹۵	۱۰۰	۹۵	۱۰۰	۹۵	۱۰۰
۶	۹۴	۱۰۰	۹۴	۱۰۰	۹۴	۱۰۰	۹۴	۱۰۰	۹۴	۱۰۰
۷	۹۳	۱۰۰	۹۳	۱۰۰	۹۳	۱۰۰	۹۳	۱۰۰	۹۳	۱۰۰
۸	۹۲	۱۰۰	۹۲	۱۰۰	۹۲	۱۰۰	۹۲	۱۰۰	۹۲	۱۰۰
۹	۹۱	۱۰۰	۹۱	۱۰۰	۹۱	۱۰۰	۹۱	۱۰۰	۹۱	۱۰۰
۱۰	۹۰	۱۰۰	۹۰	۱۰۰	۹۰	۱۰۰	۹۰	۱۰۰	۹۰	۱۰۰
۱۱	۸۹	۱۰۰	۸۹	۱۰۰	۸۹	۱۰۰	۸۹	۱۰۰	۸۹	۱۰۰
۱۲	۸۸	۱۰۰	۸۸	۱۰۰	۸۸	۱۰۰	۸۸	۱۰۰	۸۸	۱۰۰
۱۳	۸۷	۱۰۰	۸۷	۱۰۰	۸۷	۱۰۰	۸۷	۱۰۰	۸۷	۱۰۰
۱۴	۸۶	۱۰۰	۸۶	۱۰۰	۸۶	۱۰۰	۸۶	۱۰۰	۸۶	۱۰۰
۱۵	۸۵	۱۰۰	۸۵	۱۰۰	۸۵	۱۰۰	۸۵	۱۰۰	۸۵	۱۰۰
۱۶	۸۴	۱۰۰	۸۴	۱۰۰	۸۴	۱۰۰	۸۴	۱۰۰	۸۴	۱۰۰
۱۷	۸۳	۱۰۰	۸۳	۱۰۰	۸۳	۱۰۰	۸۳	۱۰۰	۸۳	۱۰۰
۱۸	۸۲	۱۰۰	۸۲	۱۰۰	۸۲	۱۰۰	۸۲	۱۰۰	۸۲	۱۰۰
۱۹	۸۱	۱۰۰	۸۱	۱۰۰	۸۱	۱۰۰	۸۱	۱۰۰	۸۱	۱۰۰
۲۰	۸۰	۱۰۰	۸۰	۱۰۰	۸۰	۱۰۰	۸۰	۱۰۰	۸۰	۱۰۰
۲۱	۷۹	۱۰۰	۷۹	۱۰۰	۷۹	۱۰۰	۷۹	۱۰۰	۷۹	۱۰۰
۲۲	۷۸	۱۰۰	۷۸	۱۰۰	۷۸	۱۰۰	۷۸	۱۰۰	۷۸	۱۰۰
۲۳	۷۷	۱۰۰	۷۷	۱۰۰	۷۷	۱۰۰	۷۷	۱۰۰	۷۷	۱۰۰
۲۴	۷۶	۱۰۰	۷۶	۱۰۰	۷۶	۱۰۰	۷۶	۱۰۰	۷۶	۱۰۰
۲۵	۷۵	۱۰۰	۷۵	۱۰۰	۷۵	۱۰۰	۷۵	۱۰۰	۷۵	۱۰۰
۲۶	۷۴	۱۰۰	۷۴	۱۰۰	۷۴	۱۰۰	۷۴	۱۰۰	۷۴	۱۰۰
۲۷	۷۳	۱۰۰	۷۳	۱۰۰	۷۳	۱۰۰	۷۳	۱۰۰	۷۳	۱۰۰
۲۸	۷۲	۱۰۰	۷۲	۱۰۰	۷۲	۱۰۰	۷۲	۱۰۰	۷۲	۱۰۰
۲۹	۷۱	۱۰۰	۷۱	۱۰۰	۷۱	۱۰۰	۷۱	۱۰۰	۷۱	۱۰۰
۳۰	۷۰	۱۰۰	۷۰	۱۰۰	۷۰	۱۰۰	۷۰	۱۰۰	۷۰	۱۰۰
۳۱	۶۹	۱۰۰	۶۹	۱۰۰	۶۹	۱۰۰	۶۹	۱۰۰	۶۹	۱۰۰
۳۲	۶۸	۱۰۰	۶۸	۱۰۰	۶۸	۱۰۰	۶۸	۱۰۰	۶۸	۱۰۰
۳۳	۶۷	۱۰۰	۶۷	۱۰۰	۶۷	۱۰۰	۶۷	۱۰۰	۶۷	۱۰۰
۳۴	۶۶	۱۰۰	۶۶	۱۰۰	۶۶	۱۰۰	۶۶	۱۰۰	۶۶	۱۰۰
۳۵	۶۵	۱۰۰	۶۵	۱۰۰	۶۵	۱۰۰	۶۵	۱۰۰	۶۵	۱۰۰
۳۶	۶۴	۱۰۰	۶۴	۱۰۰	۶۴	۱۰۰	۶۴	۱۰۰	۶۴	۱۰۰
۳۷	۶۳	۱۰۰	۶۳	۱۰۰	۶۳	۱۰۰	۶۳	۱۰۰	۶۳	۱۰۰
۳۸	۶۲	۱۰۰	۶۲	۱۰۰	۶۲	۱۰۰	۶۲	۱۰۰	۶۲	۱۰۰
۳۹	۶۱	۱۰۰	۶۱	۱۰۰	۶۱	۱۰۰	۶۱	۱۰۰	۶۱	۱۰۰
۴۰	۶۰	۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۶۰	۱۰۰
۴۱	۵۹	۱۰۰	۵۹	۱۰۰	۵۹	۱۰۰	۵۹	۱۰۰	۵۹	۱۰۰
۴۲	۵۸	۱۰۰	۵۸	۱۰۰	۵۸	۱۰۰	۵۸	۱۰۰	۵۸	۱۰۰
۴۳	۵۷	۱۰۰	۵۷	۱۰۰	۵۷	۱۰۰	۵۷	۱۰۰	۵۷	۱۰۰
۴۴	۵۶	۱۰۰	۵۶	۱۰۰	۵۶	۱۰۰	۵۶	۱۰۰	۵۶	۱۰۰
۴۵	۵۵	۱۰۰	۵۵	۱۰۰	۵۵	۱۰۰	۵۵	۱۰۰	۵۵	۱۰۰
۴۶	۵۴	۱۰۰	۵۴	۱۰۰	۵۴	۱۰۰	۵۴	۱۰۰	۵۴	۱۰۰
۴۷	۵۳	۱۰۰	۵۳	۱۰۰	۵۳	۱۰۰	۵۳	۱۰۰	۵۳	۱۰۰
۴۸	۵۲	۱۰۰	۵۲	۱۰۰	۵۲	۱۰۰	۵۲	۱۰۰	۵۲	۱۰۰
۴۹	۵۱	۱۰۰	۵۱	۱۰۰	۵۱	۱۰۰	۵۱	۱۰۰	۵۱	۱۰۰
۵۰	۵۰	۱۰۰	۵۰	۱۰۰	۵۰	۱۰۰	۵۰	۱۰۰	۵۰	۱۰۰

بقية جدول الجيب

رقم	ع		ع		ع		رقم
	جيب	تفاضل	جيب	تفاضل	جيب	تفاضل	
۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱
۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲
۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۳
۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۴
۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۵
۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۶
۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۷
۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۸
۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۹
۱۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۰
۱۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۱
۱۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۲
۱۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۳
۱۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۴
۱۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۵
۱۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۶
۱۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۷
۱۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۸
۱۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۹
۲۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۰
۲۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۱
۲۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۲
۲۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۳
۲۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۴
۲۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۵
۲۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۶
۲۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۷
۲۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۸
۲۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۹
۳۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۳۰

در ترتیب مدول مثلث اول و در بعدا کردن مقدار ظل قوس مستقیم
 مطلوبه انظر با وجه جیب قوس محیط نسبت کند خارج قسمت ظل اول آن
 قوس باشد و اگر با آنکه مثلثی جیب تمام قوس را تا قوس جیب قوس محیط
 قسمت کنند ظل دوم آن قوس بر آید جبرای نوعی شکل ظل را که در مقدمه گذشت
 اعاده کنیم و از نقطه خروج طایر ریح کشیم و از آنجا دو دایره که هر دو ریح و
 مطابق بیانی که در مقدمه گذشت ظاهر است که

خط و ه ظل اول قوس حیح است و ظل
 دوم قوس حیح و خط جیبی بلکه در
 جیب قوس حیح است و هر که بلکه در
 جیب قوس حیح است و چون در
 دو مثلث ه و ر جیبی رزادیه در
 مشترک است و دو زاویه ه و ر
 قائمه اند پس بکم شکل اله از مخرینه اول

دو زاویه ه و ر در متساوی باقی میند و بکم شکل اله از مخرینه اول اصطلاح نظر کرد
 مثلث مذکور متناسب باشند ازین جهت نسبت د ه مجهول سوئی است که معلوم چون نسبت
 ه ر نصف قطر سوئی است معلوم باشد چون مجهول احد الطرفین است باید که
 سطح و سطحین را یعنی هر قوعی است که را بری قسمت کنیم لا محاله خارج قسمت قدره باشد
 و اگر است هر را هر قوعی است که را بری قسمت کنیم لا محاله خارج قسمت قدره باشد
 مقدار ه بر آید چنانچه بیان این در قسمت ارقام ستینی گذشت و بقیامس آنچه گفت
 شد و مثلث ریح طایر که نیز مشابه اند بنا و علیه نسبت طایر سوئی که بلکه سوئی
 ریح چون نسبت ریح سوئی که باشد ازین قمر چون هر که را بر ریح
 محیط قسمت کنند خارج طایر باشد و بر اشی مثال فرم کنیم قوس مستقیم را
 ریح که پس مقدار ریح باشد ه ما بخ

مستخرج من كتاب طالع لا اله الا الله

الاجمال

وهو لطا صرح ل مح...
 اول وظل دوم قوس بين بيان...
 سر است...
 صفت هرگاه...
 ثانى بر آيد...
 گشت که قوسى که از تخم دور يعنى...
 اول او از نصف قطر کمتر بود و ظل ثنائى آن زياده و هر قوسى که اکثر بود ظل آن
 بالعکس باشد و ظل ثمن دور نصف قطرى باشد اول بود خواه ثنائى...
 * انکشاف دوم * در ترتيب جدول اول ابراهيم کردند هر
 ظل ثنائى * * * * * درجه در جدول ابراهيم کردند هر
 قوسى که زياده از * * * * * مى شد مرفوع نصف قطر را بر ظل ثنائى
 آن قوس که البته از * * * * * کمتر است قسمتى کردند
 تا ظل اول حاصل ميشد اما متاخران جدول ظل را تا نود درجه
 مرفوع مى سازند تا در عمل اسانتر باشد اما نقش جدول

ظل اول بعينه نقش جدول جيب مى باشد از درجات و دقائق
 و فاصل و ظل ثنائى را در جدول فقط بمقابل قوسى
 درجاتى مى آرند خواه ستينى باشد خواه احوال

عنوان اقدام و طريق اخذ ظل قوس و

تقويس ظل از جدول بعينه طريقه

اخذ جيب قوس و قوس

جيب لعل تعديل بين

السطرين

فهرست کلمات در زبان فارسی

ک	ه	و	ز	ح	ط
ک	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
لا	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
لب	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
لج	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
له	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
لو	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
لر	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
لج	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
لط	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
م	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
ما	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
مب	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
مج	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
مد	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
مه	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
مو	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
میر	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
مخ	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
من	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
ن	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
نخ	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
ند	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
نه	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
نو	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
نر	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
نج	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل
نظ	کامل	کامل	کامل	کامل	کامل

منتهی تا تیب و باز مفوم سار، هر یک در دو خط و تا سه یا بیشتر قسم مساوی و از طرف قسم بر خط
مفوم عمود داده و هر دو کنته تا منتهی بوسه هم شوند و بر مرکز آن بعد جیب میل کللی که تقریباً است و چهار
درجه است قوسی رسم کنند منتهی بدو خط و سه و این قوس را دائرة مثل نامند و دو نصف دائرة
دیگر رسم کنند که قطر آنها دو خط و سه باشد و این دو نصف را دو ضلع زاویه تجیب خوانند من بعد آن در
سنطل باج دو لبه ذمی ثقبه مساوی الارتفاع مثل لبه عضاه اسطرلاب قائم کنند مگر باید که یکی از آن
دو لبه بر نفس مربع است باشد و دیگری بر سطح عراج و بر مرکز آن ثقبه با یک کنند و در آن
ثقبه خطی منگک ساخته طرفش را معقد گردانند تا از ثقبه بر نیاید و در طرف دوم خطی شاقولی مثل
الثقل و اللم مربوط سازند از طول خط عراج قدری زاید باشد تا شاقول بلا مزاحمت ربع از
بر جزو محیط آویزان باشد و درین خط یک خطی تعیر ممتد منسلک گردانند بنوعی که بر تمام
طول خط اول روان باشد و برین عمل صنوع ربع مجیب کامل می گردد اکنون اسمای
اجزاء و نفوس این ربع بیان کنیم و گوئیم که ثقبه که بر زاویه ربع است آنرا قطب گویند
و خطی را که در قطب مرید طائش افول است فیما الر ربع گویند و خط دیگر صغیر که درین خط
مربوط است آنرا سری نامند و قوس هر چه را ربع ارتفاع نامند و اجزاء نورگانه این قوس را
اجزاء ارتفاع خوانند اگر استدا ارتفاع از طرف سه کنند ارتفاع سنوی باشد
و اگر از طرف چهار ابتدا کنند تمام ارتفاع بود و خط مشرق و مغرب و جیب تمام گویند
در عمود که ارتفاع مشرق و مغرب خارج شده تا قوس ارتفاع
رسیده باشد جیب سنوی بر آن قوس را از ربع که تصور بود میان طرفین عمود نقطه سه
و جیب معکوس است برای آن قوس که محصور باشد میان طرف مذکور و نقطه سه در خط
سینی و جیب اعظم در خط زوال و خط نصف النهار و خط وسط السماء مندر و قامت ظل بسوط
خط و از دهم است اعداد سنوی شده باشد و از مرکز آن و قامت نظر منگک در خط از کیم
از این است جیب تمام در سنطل چهار درجه است و از این است این آراء قدس
را صد بل است و انهم در صد سنط که بر میاید وضع کرد از این است سفر جیب
و بطریق سنوین آله بود است طریق سنوین که حلقه از این است جیب سنوین
نهایت را خستی مثل حلقه که در آید که سر یک است از سنوین است و جیب سنوین
نیز اکثر از ربع را به سنوین است و سنوین جیب سنوین

ظاهر این حلقه را از صفای برنج مخومی سازند و سطوح ظاهر برنج را بعایت سوار و متصل گردانند و بر
 روی آن متصل محیط اندرون که دایره نام رسم کنند و بالای این دایره که دایره دیگر رسم کنند قوسی که
 میان هر دو ازین سکه دایره بعدیم اصبع باشد بقده و در این حلقه را مع دو اثر سه گانه بر چهار ربع میانی
 قسمت کنند و بر یک نقطه علامت شمال نقش کنند و بر مقابل آن علامت جنوب و نقطه که میان شمال و
 جنوب است بر آن علامت سمت الراس گذارند و مقابل آن علامت سمت القدم و هر ربع را بنود جزئی
 بر پنجانی که در ربع مجیب کرده بودند قسمت کنند و هر درجه را بر اجزاء صفار بالغانالی ما
 بکن در دستنی که میان دایره لب اندرونی حلقه دایره دوم و اقصی قسمت کنند و در
 قسمت مذکور تاسی حصه متساویه درجه که هر حصه بقدر دو دقیقه میشود می تواند شد و ارقام
 خجات ابتدا از نقطه شمال و جنوب و منتهی تا نقطه سمت الراس و القدم در هر اربع نقش کنند
 من بعد آن حلقه دیگر سازند مثل حلقه اول در پنج مگر آنکه قطر بیرونی این حلقه مساوی قطر
 اندرون حلقه اول باشد این حلقه در حلقه اول در آید و بی مزاحمت اندرون
 آن بگردد و عرضی که سطح وجه هر دو حلقه در یک سطح باشند و محاذی نقاط اربع تقسیم
 اربع وجه هر دو که هر یک بعد در اصبع از لب حلقه اول بیرون و جانب نازل باشند از
 و در تماس سازند تا حلقه ثان اندرون حلقه اول بی خروج گردیده باشد بقده حلقه صنعتی را
 از قطری که بهت آمد و بر یک از دو طرف این قطر را مری نام نهند و دو لبه نقبه دار بر طرفین
 این حلقه بر نفس خط مری قائم کنند نوعی که خطی که از وسط نقبه لبه آید بر خط مری عمود باشد
 من بعد آن موضعی را قطع بهم رسانند که نوامش را در اشعار و عمارات حاجه افق خالی باشد
 خاصه از ناحیه شمال و جنوب و سطح آن موضع را مستوی و موازی افق می سازند و همچنانکه
 را انکساف آبنده مذکور است خط نصف النهار در آن سطح پیدا کنند و دو عمود جویند
 بنای سوار که هر دو بخش کمتر از وجه نباشد بر آن سطح مستوی حکم قائم کنند بوسیله
 سطح یک جهت هر یک بر خط نصف النهار منطبق باشد و باید که طول این دو عمود که بعد
 از ظاهر است در ذراع باشد و ما بین اصل آنها بقدر دو خط منقسمی بود و در دو
 ما بین اصل این دو عمود عمود دیگر گذارند تا عرض یک وجه در آن باشد و در دو
 طول این عمود آن قدر شده که از آن که بخش اول در آن نشیب این حلقه را میان این
 سه عمود در آورده و با هم موازی است و موازی است با موازی است

سجل ديوان القلعة

رقم	اسم	ملاحظات	رقم	اسم	ملاحظات	رقم	اسم	ملاحظات	رقم	اسم	ملاحظات
١	١	١	١
٢	٢	٢	٢
٣	٣	٣	٣
٤	٤	٤	٤
٥	٥	٥	٥
٦	٦	٦	٦
٧	٧	٧	٧
٨	٨	٨	٨
٩	٩	٩	٩
١٠	١٠	١٠	١٠
١١	١١	١١	١١
١٢	١٢	١٢	١٢
١٣	١٣	١٣	١٣
١٤	١٤	١٤	١٤
١٥	١٥	١٥	١٥
١٦	١٦	١٦	١٦
١٧	١٧	١٧	١٧
١٨	١٨	١٨	١٨
١٩	١٩	١٩	١٩
٢٠	٢٠	٢٠	٢٠
٢١	٢١	٢١	٢١
٢٢	٢٢	٢٢	٢٢
٢٣	٢٣	٢٣	٢٣
٢٤	٢٤	٢٤	٢٤
٢٥	٢٥	٢٥	٢٥
٢٦	٢٦	٢٦	٢٦
٢٧	٢٧	٢٧	٢٧
٢٨	٢٨	٢٨	٢٨
٢٩	٢٩	٢٩	٢٩
٣٠	٣٠	٣٠	٣٠

بقية جدول النقل للدول

الترتيب	ل		ل		ب		لح		ل	
	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٢	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٣	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٤	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٥	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٦	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٧	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٨	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٩	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٠	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١١	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٢	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٣	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٤	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٥	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٦	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٧	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٨	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
١٩	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل
٢٠	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل	تفاضل	نقل

بقية جدول النظم الاول

رقم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٢	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٣	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٤	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٥	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٦	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٧	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٨	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٩	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٠	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١١	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٢	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٣	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٤	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٥	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٦	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٧	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٨	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
١٩	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
٢٠	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم

هذا الجدول هو بقية جدول النظم الاول الذي ذكرناه في الصفحة السابقة. وهو يحتوي على النظم من ١ الى ٢٠. وقد تم ترتيبها في شكل جدول لتسهيل الاطلاع عليها.

بقید جدول الفظ الاول

تفاوت	م	مو	مر	مخ	مط
۱	موا	موا	موا	موا	موا
۲	موا	موا	موا	موا	موا
۳	موا	موا	موا	موا	موا
۴	موا	موا	موا	موا	موا
۵	موا	موا	موا	موا	موا
۶	موا	موا	موا	موا	موا
۷	موا	موا	موا	موا	موا
۸	موا	موا	موا	موا	موا
۹	موا	موا	موا	موا	موا
۱۰	موا	موا	موا	موا	موا
۱۱	موا	موا	موا	موا	موا
۱۲	موا	موا	موا	موا	موا
۱۳	موا	موا	موا	موا	موا
۱۴	موا	موا	موا	موا	موا
۱۵	موا	موا	موا	موا	موا
۱۶	موا	موا	موا	موا	موا
۱۷	موا	موا	موا	موا	موا
۱۸	موا	موا	موا	موا	موا
۱۹	موا	موا	موا	موا	موا
۲۰	موا	موا	موا	موا	موا
۲۱	موا	موا	موا	موا	موا
۲۲	موا	موا	موا	موا	موا
۲۳	موا	موا	موا	موا	موا
۲۴	موا	موا	موا	موا	موا
۲۵	موا	موا	موا	موا	موا
۲۶	موا	موا	موا	موا	موا
۲۷	موا	موا	موا	موا	موا
۲۸	موا	موا	موا	موا	موا
۲۹	موا	موا	موا	موا	موا
۳۰	موا	موا	موا	موا	موا

تجدید جدول الظل للجدول

Table with multiple columns and rows containing numerical and text data, possibly representing astronomical or mathematical calculations. The columns are labeled with letters and some contain specific terms like 'تفاضل' and 'ظل'.

تصنيف جدول الفقه العربي

Table with 10 columns and 24 rows, containing Arabic text and symbols. Headers include 'نظ', 'غ', 'ر', 'ب', 'ط', 'ن', 'ل', 'ا', 'ح', 'ظ'. The content consists of various Arabic words and symbols arranged in a grid.

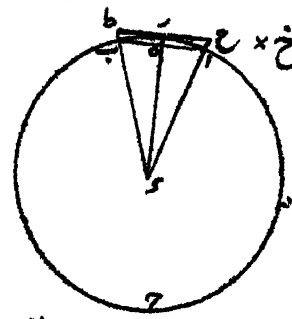
ص	هـ	و	ز	ح	ط
ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ
ص ١	هـ ١	و ١	ز ١	ح ١	ط ١
ص ٢	هـ ٢	و ٢	ز ٢	ح ٢	ط ٢
ص ٣	هـ ٣	و ٣	ز ٣	ح ٣	ط ٣
ص ٤	هـ ٤	و ٤	ز ٤	ح ٤	ط ٤
ص ٥	هـ ٥	و ٥	ز ٥	ح ٥	ط ٥
ص ٦	هـ ٦	و ٦	ز ٦	ح ٦	ط ٦
ص ٧	هـ ٧	و ٧	ز ٧	ح ٧	ط ٧
ص ٨	هـ ٨	و ٨	ز ٨	ح ٨	ط ٨
ص ٩	هـ ٩	و ٩	ز ٩	ح ٩	ط ٩
ص ١٠	هـ ١٠	و ١٠	ز ١٠	ح ١٠	ط ١٠
ص ١١	هـ ١١	و ١١	ز ١١	ح ١١	ط ١١
ص ١٢	هـ ١٢	و ١٢	ز ١٢	ح ١٢	ط ١٢
ص ١٣	هـ ١٣	و ١٣	ز ١٣	ح ١٣	ط ١٣
ص ١٤	هـ ١٤	و ١٤	ز ١٤	ح ١٤	ط ١٤
ص ١٥	هـ ١٥	و ١٥	ز ١٥	ح ١٥	ط ١٥
ص ١٦	هـ ١٦	و ١٦	ز ١٦	ح ١٦	ط ١٦
ص ١٧	هـ ١٧	و ١٧	ز ١٧	ح ١٧	ط ١٧
ص ١٨	هـ ١٨	و ١٨	ز ١٨	ح ١٨	ط ١٨
ص ١٩	هـ ١٩	و ١٩	ز ١٩	ح ١٩	ط ١٩
ص ٢٠	هـ ٢٠	و ٢٠	ز ٢٠	ح ٢٠	ط ٢٠

جدول الفلک الثانی که مثل سری سرنام دارد در این درجیات

درجات	المستقبلی		الأصلی		الآنسدادی	
	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۵	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۶	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۷	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۸	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۹	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۰	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۱	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۲	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۳	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۴	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۵	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۶	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۷	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۸	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۱۹	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۰	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۱	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۲	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۳	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۴	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۵	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۶	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۷	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۸	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۲۹	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۰	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۱	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۲	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۳	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۴	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۵	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۶	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۷	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۸	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۳۹	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۰	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۱	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۲	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۳	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۴	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۵	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۶	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۷	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۸	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۴۹	ط	ن	ط	ن	ط	ن
۵۰	ط	ن	ط	ن	ط	ن

در تقسیم در تقسیم

مبطلش که قریب تر به نسبت حقیقی مشرف باشد باید که فرض کنیم از دایره قوس آب را جزوی منفرات
اجزای محیط مثلا یک دقیقه و برین تقسیم کردار و تراب به اب مطندک برود و مرکز دایره نقطه آ باشد
و وصل کنیم تا آب دو نصف قطر را و یک خط عمود بر وتر آب عمود حومه و بحکم شکل ربع از مخرجه اول این
عمود منصف وتر مذکور را بر نقطه و خارج کنیم پس را از جانب تا نقطه آن که بر محیط است و بر آوریم از نقطه
آن عمود را بر وتر تا آب مخرج را بر دو نقطه که ملاقی شود من بعد آن گوئیم که هرگاه مربع از تقسیم که
... اول و اول که اولی به ما شش است از مربع و آن نصف قطر که یک شش است کم کنیم باقی که ط لفظ لفظ لفظ
باید بلالونه که ابتدا از مخرج و منتهی بقا شش است مربع و آن باشد جذرش که بد نطن لفظ لفظ لفظ
ست مقدار آن باشد و بنا برین باشد و مثلاً آن مخرج نسبت ضلع و آن معلوم معلومی ضلع و آن نصف قطر
ضلع آن معلوم معلومی ضلع ربع مجهول باشد لذا چون آن بر آن منخط قسمت کنیم ربع بر آید و آن که آن
ست و در چند این که به اب مطندک است مقدار ربع ط باشد و چون آب و ترکیب دقیقه نسبت شکست که ضلع شکلی

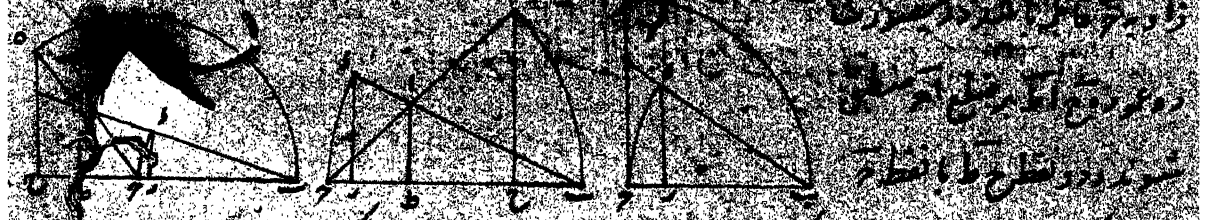

متساوی الاضلاع و الزوايا باشد که اندرون دایره واقع شود که شمارش \times کاغخ \times
باشد یعنی بیت و یکبار و شش صد و آن در حقیقت شش شش است چون آب را
در شش شش ضرب کردیم شد مقدار مجموع اضلاع شکل مذکور بد شعونطالو \times
یعنی شش صد و هفتاد و شش درجه و پنجاه و نه دقیقه و هفت ثانیه با جزئی که

قطر یک درجه است و بحکم شکل ربع از مخرجه اول محیط دایره ازین مقدار اعظم است و ح ط ضلع همان
شکل است که بالاسی دایره واقع شود و چون مقدار ح ط را در همان شش شش ضرب کنیم مقدار مجموع
اضلاع شکل بالاسی حاصل شود بد شعونطالو \times یعنی شش صد و هفتاد و شش درجه و پنجاه و نه دقیقه و هفت ثانیه
و هفت ثانیه و صفر ثالثه و چهل و نهم رابعه و بحکم شکل ربع از مخرجه اول محیط دایره
گوایم میان این دو عدد وسط عددی باشم لهذا چون نصف فاصل را که \times الله \times رابعه است خواه بر اصغر دو
عدد مذکور زیاده لکن یا از اعظم که این هر دو صورت مقدار محیط دایره حاصل شود بد شعونطالو
بالله و چون درجات را نیز مخرج در آن صورت رقم چنین شود بد شعونطالو بالاله
یعنی شش مخرج در شانزده درجه و پنجاه و نه دقیقه و هفت ثانیه و صفر ثالثه و چهل رابعه
قدر محیط را فطر که دو مخرج است قسمت کردند آن را بر ح ط فطر است پس نسبت قطر سوئی محیط مانند
واحد سوئی این عدد باشد یعنی سوئی \times الله \times که کسور است یعنی در هر گاه یک ربع مقدم و تالی را

در این علم حاصل شده و بارگاه ...
 چون عدد ششگ این دو عدد دوازده است تا بر اعتبار هر دو در حساب مقدم و تالی را بر دو از قسمت کنیم
 عدد و از دهم مقدم ۶۲۸۰۰۰۰ و عدد دوازدهم تالی ۱۰۰۰۰۰ پس باعتبار تدقیق عمل این دو عدد نقل
 اعداد میماند که نسبت آنها چون نسبت قطر و محیط است و نیز این قسمت کردیم عدد دوم را بر عدد اول
 کسور عشراقی بر آمد این عدد ۳۰۱۴۱۰۹۰۳ یعنی ۳۰۱۴۱۰۹۰۳ لک و پانزده هزار و نهصد و شصت و چهار
 یک ... را که واحد فرض کنند محیط آن سه چند و بقدر این کسر باقی است ۵
 اینها همان است که نسبت قطر سوئی محیط چون نسبت ۲۳ است این نسبت اصغر است
 از نایب مدققه که مذکور شد چه هرگاه نسبت ۲۲ را سوئی کسور عشراقی نقل می کنیم میشود مانند
 هر چند سوئی این عدد ۳۰۱۴۱۰۹۰۳ و این زاویه است از اول ... دو لیکن چون این زاویه
 یک صد از هزار تقریباً است در مساحت دو ارضه خارج چندان تفاوت محسوس ندارد و لهذا در عرف
 بین اصطلاح مقرر کرده اند قایده چون محیط دایره با جزای قطری شعولط الزمانا الدیست
 هرگاه این را بر سه صد و شصت که عدد درجات محیطی است قسمت کنند خارج قسمت که با این مط
 نال است مقدار یک درجه محیطی باشد یا جزای قطری و چون یک درجه محیطی را بر این عدد
 کنیم خارج قسمت که با ما نوبت دوم است مقدار یک درجه قطری باشد از اجزای محیطی هر چه چهارم
 در معرفت مقادیر اضلاع و زوایا مثلث ^{مشتقله دو انکشاف اول}
 زاویه و بیان تناسب اضلاع و جیب زوایای موتره ... در معرفت مقادیر بعضی اضلاع و زوایا
 مجهول از بعضی دیگر معلوم ^{انکشاف اول} در تفسیر مقدار زاویه و بیان تناسب اضلاع و جیب زوایا
 دایره هرگاه بر زاویه قوسی رسم کنند به ربعی که اتفاق افتد بوجهی که محصور شود میان دو ضلع زاویه
 قبل اخراج آنها یا بعد اخراج آن قوس مرسوم را مقدار زاویه خوانند یعنی آن قوس مثلاً
 قدر که از درجات و دقائق داشته باشد زاویه را همان قدر تعبیر کنند و چون جیب را بر زاویه اضلاع
 کنند مراد جیب قوس آن باشد و هرگاه بر مثلثی دایره مرسوم باشد نصف هر قوسی
 که زاویه معین بران واقع است مقدار آن زاویه باشد از جهت آنکه زاویه مرکزی دو چند از
 محیطی می باشد و مقدار مرکزی مجموع زوایای آن است پس هر مثلث نصف محیط دایره باشد
 آن این مقدار ... سوی ضلع موتر زاویه دیگر
 مانند چنانچه در مثلث ا ب ج که زاویه ...

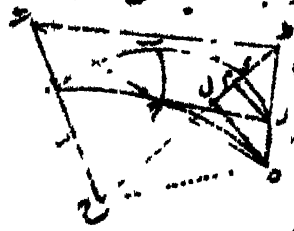
در این کتاب که در هند است...
 و در هر یک از اینها...
 و در هر یک از اینها...
 و در هر یک از اینها...

مستطیل کرد و در جیب آن قطر است و در یک از خطوط آن جیب است و نصف قطر بلکه جیب قائمه باشند و نسبت
 جیب در مثلث آویز و در جیب مثلث آبی سومی است چون نسبت آبی سومی بود با جیب و جیب
 آبی است مثلث آبی سومی مثلث آبی چون نسبت آبی که جیب زاویه آن قائمه است سومی و در
 که جیب زاویه آن است باشد و اگر زاویه آن حاده بود در این صورت هر سه اعمده مذکوره بر ضلع
 آن واقع شوند قبل از خروج آن و اگر منفرجه باشد دو عموده آن آید بعد از خروج آن واقع شوند و
 هر قدر در دو مثلث آبی که متشابهیم رسیده لهذا نسبت آبی سومی یا چون نسبت آبی سومی
 آن باشد و همچنین دو مثلث آبی که متشابهیم نیز متشابه آنها ازین مرتبه است آبی سومی و چون نسبت
 آبی سومی و آن یعنی سومی آن باشد پس در این متشابه آبی سومی صغری است و آن آبی سومی آن
 صغری دیگر و میان آنها نسبت مساوات مضطرب است ازین جهت حکم شکل که ازین خزینه اول نسبت آبی
 سومی و آن که جیب دو زاویه آن است چون نسبت آبی سومی آن باشد که دو ضلع موثر همان دو زاویه آن
 و هوای آن است و آنکه است دوم
 * در معرفت مقادیر بعضی اضلاع و زوایا

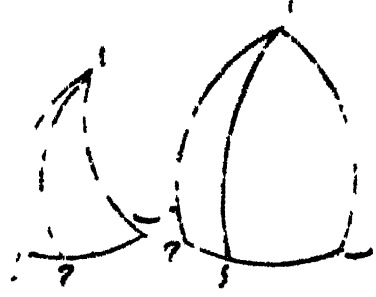
مجهول از بعضی دیگر معلوم واقع باشد که هرگاه در مثلث هر سه اضلاع یا دو ضلع و یک زاویه که میان همان
 دو ضلع واقع است یا دو زاویه و یک ضلع معلوم باشد باقی زوایا و اضلاع معلوم شوند و اگر فقط
 یک زاویه معلوم باشد نسبت اضلاع معلوم شود و مقدار آن پس اگر نسبت قائم آن زاویه باشد
 آن دو ضلع که محیط قائم آن معلوم باشند و در مجموع در مربع آنها استخراج کنند
 که مقدار آن باشد و چون نسبت آن سومی هر ضلع چون نسبت جیب قائم سومی جیب زاویه آن
 آن ضلع است و هر ضلع را بر دو طرف آن نسبت کنند خارج جیب زاویه سومی آن ضلع باشد

و بر آرم از آن عمود شده بر آن من بعد آن گوئیم که چون خط از دو ضلع مثلث با هم را قطع کرده است بموازات آن
 ضلع باقی ایند یک شکل که از هم غزید اول نسبت طه نسوی طه یعنی نسبت آل حبیب قوس عمه سوی زم حبیب
 بلکه نسبت حبیب زاویه آسوی حبیب قوس بتم چون نسبت که سوی عمه باشد لکن چون نسبت آه که حبیب

آه ربع نسبت یعنی حبیب زاویه ب قائمه سوی عمه که حبیب قوس آه است باشد همین
 مراد است و نیز بعد از آن نسبت صورت متناسبه چنین حاصل میشود نسبت حبیب زاویه
 آسوی حبیب زاویه ب قائم چون نسبت ضلع با عم سوی ضلع آه باشد و نیز

بدانند که زاویه آن قوس ب عم را بنویس قوس آه میل اول خوانند و بنویس قوس آب عرض و میل ثان
 نامند و از بیانی که گذشت ظاهر است که حیو با هم متناسبند تناسب حیو با میل اول
 مثلثات غیر قائم الراویه که از عظام باشد نیز است حبیب زاویه سوی حبیب زاویه
 در مثلث نسبت دو ضلع موثر آن دو زاویه می باشد چنانچه در مثلث آه
 نسبت حبیب زاویه ب سوی حبیب زاویه ب چون نسبت حبیب ضلع آه سوی حبیب
 ضلع آب است و رسم کنیم دایره عمود که بر نقطه آه و قطب دایره ب عم مرور کند پس
 این دایره هر سو معمولاً محال دایره ب عم زاویه ب را قطع کند بنام شکل که از غزید اول
 میقطع در هر سو با دایره ب عم یا میان دو نقطه ب عم باشد یا خارج از دو نقطه ب عم

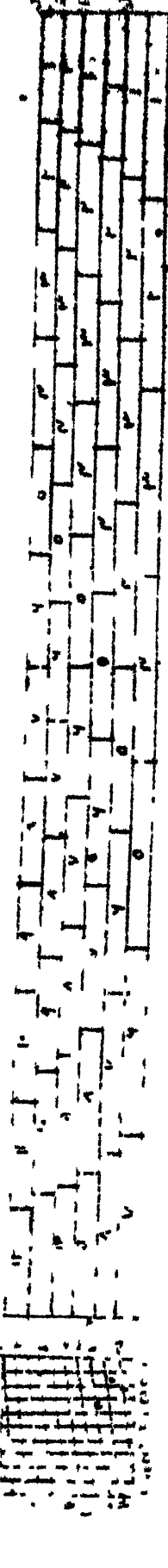

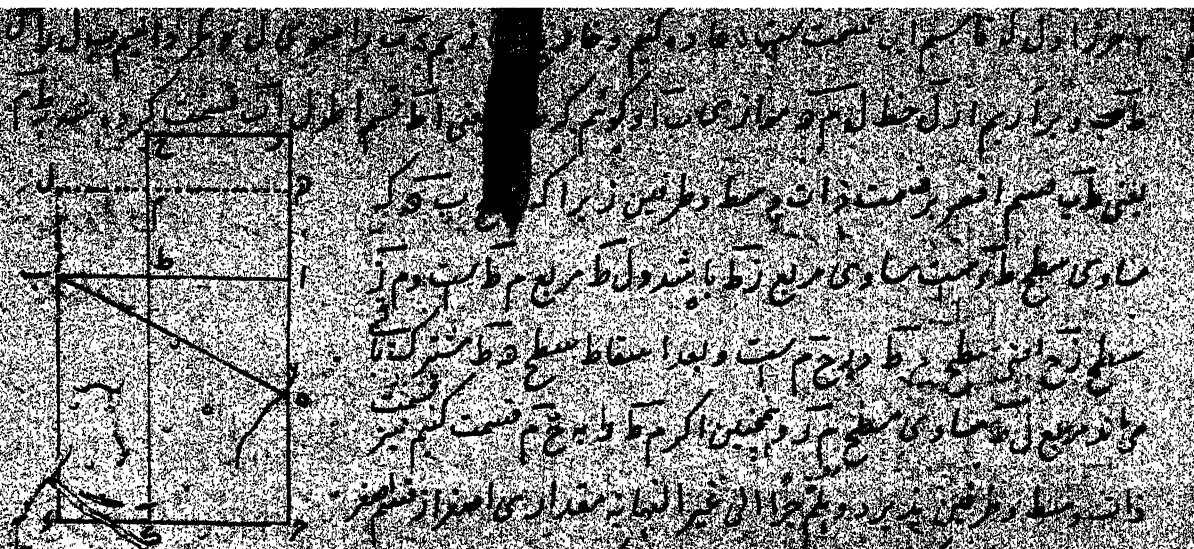
و به نقد در مثلث ایاد آهه فالزاویه حادث آیدند
 و شد در مثلث آب نسبت حبیب زاویه ب سوی حبیب
 ضلع آه موثرش چون نسبت حبیب قائم سوی حبیب
 ضلع آب و در مثلث آه نسبت حبیب ضلع آه سوی

حبیب زاویه ب مانند نسبت حبیب ضلع آه سوی حبیب قوس عمه و بنویس نسبت
 پس حاصل شد ضلع اول حبیب زاویه ب و حبیب ضلع آه و حبیب زاویه ب و ضلع دوم
 حبیب ضلع آه و حبیب قائم و حبیب ضلع آه و بنویس نسبت حبیب باوات مضطرب
 به س از این جهت بگوئیم که با غزید و نسبت حبیب زاویه ب سوی حبیب زاویه
 آه چون نسبت حبیب ضلع آه سوی حبیب ایاد آهه و بنویس نسبت حبیب زاویه ب
 و بنویس نسبت حبیب زاویه ب سوی حبیب زاویه ب و بنویس نسبت حبیب زاویه ب سوی حبیب
 زاویه ب و بنویس نسبت حبیب زاویه ب سوی حبیب زاویه ب و بنویس نسبت حبیب زاویه ب سوی حبیب

مقدّمه
 باید دانست که مساحت طریح بلکه اجسام هر چه از این مغزف مساحت امتداد است که خطوط

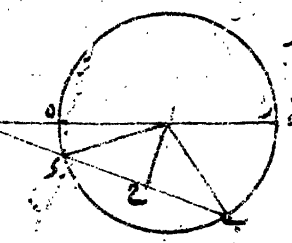
مستقیمند و چون بعضی از امتدادات یا واحدهای مساحت متباین می باشند ازینم باید که
 مقیاس مساحت را بر اجزای کسور کثیره خاصه کسور تسعیه منقسم سازند تا از روی آن مساحت
 امتداد است با تقریب حاصل آید مثلا وجب را با بد که برصص اثنا عشری و واحدی عشری و
 اعشاری و اسی و اثنائی و سباعی قسمت کنند و برای تقسیم جردی بر اجزای صغار عمل مربع
 نواری بسازند آن چنان است که مربعی بسازند که اضلاعش بقدر جرد و مطلوب تقسیم باشد مثلا
 مربعی ساختیم که اضلاعش بقدر جرد و جرد است باز هر اضلاع را ده ده حصه مساوی
 کردیم و با قسام ضلع بمنی و بسری خطوط متوازی به موصل ساختیم و آن خطوط جرد
 و راجح طریح کلام سه ع ق صدقه رشه نهکانه انوبعد از قسم اول ضلع
 فوقانی که فقط راجح است بزایه تختانی این خط خ ت وصل کنیم بعد خطوط مورب x
 نوبه ضلع و طریح ناع کمال کمال نهکانه که موازی ح ت باشند
 وصل کنیم بدین حیل هر کس مفرد و مکرر از مربع که صد است بر آید مثلا از خط ر ت
 آنچه میان دو خط ا ت ح ت واقع است حصه صدم عشر وجب باشد و از خط صد قه
 دو حصه از صد و از خط ع ق سه تا آنکه از خط ا ب ده حصه بود باز خط ر شه آنچه میان
 دو خط ا ب نوبه واقع است باز ده حصه از صد و از خط صد قه دو از ده حصه بدین
 قیاس آنچه از خط ح ت میان دو خط ا ب ت واقع است نود و دو حصه است از صد
 و برهان این تقسیم از شکل الم از م خزیه اول ظاهر است و چون در مثال حصه صدیم
 اعتبار کرده ایم پس از وجب حصه صدم معنوم شود بخلاف آنکه اگر وجب
 را بر بزار حصه مساوی قسمت کنیم نقوش مختلف گردد و این قسمت بر سه عشر است
 بسیار نافع است اما بر اثبات بعضی از خط با بعضی دیگر متباین می شود و این
 بیخ خطی اقصی مقیم عا و مشترک برای آنها اصلا یافته نشود و میگویم که هر یک از خط
 مقسوم بر نسبت ذات وسط و طرفین با خود تا و با صد خط که هر یک از خط
 را که دیگر متباین است با آن یک هر کانه از خط مقیمه است و این نسبت متباین
 است و هر یک از خط مقیمه است و هر یک از خط مقیمه است و هر یک از خط مقیمه است

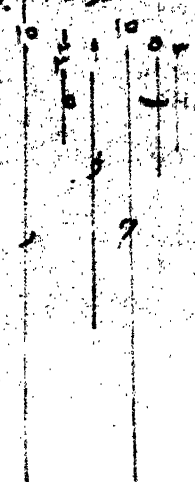

در اول که با هم آن قسمت هر دو یکدیگر را با هم در میان
 سطح و بر این سطح که هم در میان است او که در میان است
 یعنی سطح جسم افقی قسمت در آن وسط و در میان زیر آن که در میان است
 مساوی سطح که در میان است و سطح در میان است و سطح در میان است
 سطح در میان است و سطح در میان است و سطح در میان است
 می ماند سطح در میان است و سطح در میان است و سطح در میان است
 و سطح در میان است و سطح در میان است و سطح در میان است
 باقی ماند سطح در میان است و سطح در میان است و سطح در میان است

باین موضوع می رسد و می بینیم که اولی در مقابل عاشره برای پیدا کردن دو خط متساوی
 اشکال مقابل نامیده می شود تا تمام ضلع کرده است و درین جامع بدین بیان قلیل مراد ثابت است
اما شرف اول در مساحت سطوح **مثلث قائم الزاویه** یک ضلع محیط قائم
 در نصف ضلع دوم ضرب کنند حاصل مساحت آن باشد حکم شکل متوارفم خرنیه اول **مثلث غیر**
قائم الزاویه نصف ضلعی را که غیر اقصی باشد در عمودی ضرب کنند که از زاویه مقابل بر همان
 ضلع واقع شود حکم شکل هر مطلوب حاصل شود و طریق استخراج عمود در مثلث مختلف الاضلاع بقانون
 حسانی آن است که اطول اضلاع را قاعده قرار داده مجموع دو ضلع را در تفاضل آنها ضرب کنند
 و حاصل را بر قاعده قسمت کنند و خارج قسمت را از قاعده بکاهند و بقدر نصف باقی متصل
 بقصر اضلاع بعد موقع عمود باشد و بر بیان مدعا فرض کنیم که ضلع **ب** از مثلث **ا ب ج** اطول
 اضلاع است و رسم کنیم بر زاویه **ا** که اعظم زاویه است بی بعد **آ ب** اقصی الاضلاع دائرة **ا ب ج**
 که لا محاله قطع کند و ضلع **ب ج** را بر دو نقطه **و ه** و خارج کنیم **ح** از **ا** تا **و** ظاهر است
 که **ح** مجموع دو ضلع **ب ج** است و **ه** تفاضل آنهاست پس بعد آن گوئیم که چون نقطه
ح خارج دائرة **ا ب ج** است و از اینجا دو خط قاطع **ح ج** و **ح ب** برآمده اند لهذا حکم
 شکل **ا ب ج** از خرنیه اول سطح **ح ج** مجموع ضلعین **در ح** تفاضل آنها مثل سطح **ح ج ب**
 قاعده **در ج** باشد بنا بر مساوات هر یکی از این دو سطح مربع خطی را که از
 نقطه **ح** خارج شود و دائرة **ا ب ج** را مماس کرد در این جهت هرگاه سطح **در ح** در
ج بر **ج** قسمت کنیم لا محاله خارج قسمت قدری می باشد و چون **ح ج**

و این مباحث را در کتابی که در دسترس است
 در باب فاعله در برابر که بعد از اصل آورده است
 اینها مساوی است پس در برابر آج و ساد و می قاطر باشد موافق
 کنیم بآن فاعله را که در آج را صحت کرد آن را چهارگز مجموع ضلعین برابر که است
 در فاعله که سه ضلع ضرب کردیم شد ۳۳ در این را بر فاعله که دست بخشیدیم شده ۱۱
 پس در این که از فاعله که استیم باقی ماند ۳۳ - ۳۳ = ۰ نصبت این که ضمیم شد قدر است
 ۱۱ - ۱۱ = ۰ پس این را که ۱۱ است در هر یک است که استیم باقی ماند
 ۱۱ - ۱۱ = ۰ پس در این شد قدر خود آج ۱۱ - ۱۱ = ۰ این عدد را در نصف ب آن که
 است ضرب کردیم شد صحت مثلث است ۱۳ و ۱۳ یعنی سه ضلع کرده است صد و پنجاه و شش
 جز آن چیزی از جز که نفر نیانگشت که میشود و بطریق خاص از مساحت مثلث متساوی الاضلاع
 اینست که مربع ربع ضلعی را در سه ضرب کنند جذر حاصل مساحت مثلث باشد بر
 این مدعا بگذریم مقدمه مستفاد میشود مقدمه نخستین در سطح بر دو عدد مساوی
 می باشد مضروب مربع یکی از آن دو عدد را در عددی که خارج قسمت عدد دوم بر عدد
 اول باشد مثلاً سطح دو عدد آب که است برابر است مضروب مربع آن
 که است در آن که خارج قسمت آب بر است و مضروب مذکور را باشد بر آن
 آنکه نسبت واحد سوی خارج قسمت چون نسبت معلوم علیه سوی آب
 معلوم باشد و این تناسب اول است و نیز نسبت واحد سوی آ چون نسبت آ
 سوی مجذورش است و این تناسب دوم است و با نسبت واحد سوی
 آ اجمدا المفردین چون نسبت مضروب دیگر سوی حاصل ضرب است
 و این تناسب سوم است و هم نسبت واحد سوی آ احد المفردین چون نسبت مضروب دوم
 سوی حاصل ضرب است و این تناسب چهارم است و چون از تناسب اول و سوم ظاهر است
 که هر یک از نسبت آ سوی آب و نسبت مضروب است و واحد سوی آب است لهذا نسبت
 آ سوی آب چون نسبت مضروب است و بعد ابدال میشود نسبت آ سوی آب چون نسبت آ سوی آب
 و از تناسب دوم و چهارم معلوم است که هر یک از نسبت آ سوی آب و چون نسبت آب
 سوی آب مثل نسبت واحد سوی آب است لهذا نسبت آ سوی آب چون نسبت آب سوی آب باشد نسبت آب

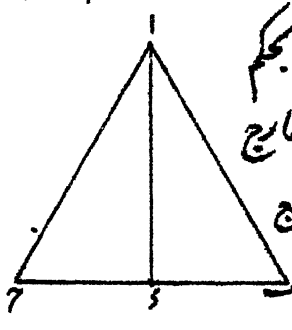
سوی چون نسبت سوی است لهذا بجم شکل خط از آن خزینه اول از دو سمت و می باشند و بر المطلوب *
 مقدمه دوم * سطح جذر دو مجذور مثبت و سطح می باشد در نسبت میان مجذورین مثلاً آب

دو مجذور اند و دو جذر آنها و سطح جذرین گوئیم که نسبت آسوی است چون نسبت آسوی است
 زیرا که چون آ حاصل شده است از ضرب هر درجه حاصل شده است از ضرب هر درجه
 لهذا نسبت آسوی است چون نسبت آسوی است و باشد و نیز چون آب حاصل شده است از ضرب هر

درجه و حاصل است از ضرب هر درجه ازین جهت نسبت آسوی است نیز چون نسبت آسوی است
 سوی و باشد پس نسبت آسوی است چون نسبت آسوی است باشد * مقدمه سیوم * سطح جذرین

مساوی می باشد جذر سطح مجذورین را چه هرگاه معلوم است که سطح جذرین و سطح
 است هر مجذورین را لهذا سطح مجذورین برابر باشد مربع آن وسط را پس جذر
 سطح مجذورین نباشد مگر این وسط که سطح جذرین است و چون این مقدمات تمهید یا
 گوئیم که آب مثلث مساوی اضلاع است و تنصیف کنیم با عمود وصل کنیم

آن را که عمود باشد بر با عمود و شک نیست که سطح آن آب مساحت مثلث است و ربع
 ربع آب مساویست مربع با عمود را در مربع آن است چند مربع با عمود است بجم
 شکل عمود ازین جهت هرگاه مربع آن را بر مربع با عمود قسمت کنیم خارج
 قسمت آن غلط است عدد باشد پس حاصل ضرب مربع با عمود مربع با عمود که مربع
 ربع مربع آب است در سطح که خارج قسمت مربع آن بر مربع با عمود

است بر سطح دو مربع آن آب را بجم مقدمه اول و جذر این حاصل برابر
 است سطح آن آب که مساحت مثلث است بجم مقدمه ثالث * مواز
 عمل * هر یک از ضلع مثلث آن را کشش و حسب فرض کردیم پس ربع
 مربع ضلعی نه و حسب باشد مربع نه شد چنانکه یک ضرب با این در سطح شد دو صد و چهل و

دو جذر این ستانیم بر آن ۱۵۵۶۰۶ یعنی پانزده و حسب در نصد و شصت حصه از هزار
 حصه و حسب قایده * هرگاه بقوت شکل خط از آن خزینه اول مثلثی
 مساوی الاضلاع باشد که برابر سطحی معهود باشد شد در نصد و یک مساحت
 عمود است و در نصد و یک و در ای معزات ضلع آن قاعده مذکور در جا و در

یعنی این شد از آن ضرب بسده در نصد و یک شد در نصد و یک

بعد از سه سیر نه تا شش مساحت حاصل شود مثلا مساحت مثلث مذکور دو از ده کز مساحت
 نزدیک شد ۱۲۲ مثلث این میشود ۴۸ جذر شود ۹۳ و ۶۰ این را در چهار ضرب کردیم که
 جذرش برآمده ۲۶ ده که قدر ضلع مثلث است * مسطح قائم البرزوا یا * قدر یکی از محیط
 به یاد دیگر می ضرب کنند * معین * قطر می را در نصف قطر دیگر ضرب کنند حاصل ضرب مطلوب باشد
 نیایش یک دو قطر معین بنا بر تساوی اضلاعش متساوی بقوایم می باشد و ضرب نصف قطری در
 نصف قطر دیگر مساحت نصف معین میشود پس ضرب کل قطری در نصف دیگر مساحت کل معین باشد و
 باقی ذی اربعه اضلاع را بدو مثلث تقسیم نمایند و هر مثلث را جدا جدا پیچوده یکجا سازند مطلوب حاصل
 شود و این قاعده جام است برای جمیع سطوح کثیر الاضلاع یعنی پنج ضلعی را بر سه مثلث منقسم سازند و شش ضلعی
 را بر چهار و علی هذا القیاس و مساحتها می مثلثات را مجتمع نمایند و برای مساحت مسدس و هشتین
 و امثال آن از زوج الاضلاع طریق خاص است و آن است که نصف قطرش را در نصف مجموع
 اضلاع محیط ضرب کنند و مراد از قطر در اینجا خط واصل است میان منتصف دو ضلع متقابل و
 بر این عمل از شکل ثب از م خزینه اول استفاد است * دایره * نصف قطرش را
 در نصف محیط ضرب کنند حاصل مساحت آن باشد بکم شکل مذکور و طریق معلوم کردن محیط از
 قطر و بالعکس آنست که قطر را در بیت و دو ضرب کرده بر هفت قسمت کنند خارج قسمت
 مقدار محیط باشد و اگر محیط را در هفت ضرب کرده بر بیت و دو قسمت کنند مقدار قطر
 رسد چه در هر سیوم از بن خزینه معلوم شد که نسبت قطر سوی محیط چون نسبت هفت سوی
 بیت و نسبت تقریبی اصطلاح است و اگر غایت تدقیق عمل خواسته باشند قطر را در بن
 عدد ۳۱۰۹۰۳ ضرب کنند مقدار محیط تقریبی نیز حاصل شود و اگر محیط را بر این
 عدد قسمت کنند همچنان قطر معلوم شود * فایده * میخواهیم که برابر مربعی دایره سازیم
 آن مربع است و نماید ساجده خطی محدود معلوم باشد و بر آن ساجده از نقطه بربح عمود که
 بقدر محیط آن دایره که نصف قطرش برابر است با ساجده باشد کشیم تا از بن خزینه اول
 کنیم که را و بسازیم بقوت شکلی که از بن خزینه اول بر خط ب سطح ساجده
 قائم الزوایا که برابر مثلث باشد و بر خط ساجده در قائم الزوایا که
 مربع آبا شد و بر آن خط ساجده در ساجده میان خط ساجده و بفرست شکل
 هفت خزینه اول سطح ساجده را بر آن ساجده باشد و در هر ساجده

چون خطی که را نظیر بجه ساخته بر آن مثلث ح ط ک شبیه مثلث

بجه و عمل کرده شود برابر باشد سطحه را با یک شکل ما را

اول یعنی مربع آ را و نیز دایره ح ل م که برید نصف قطر ح ط

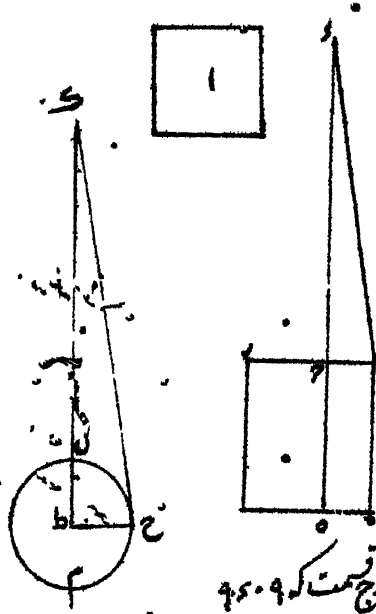
برابر مثلث ح ط ک باشد لهذا این دایره برابر مربع آ باشد و

هرگاه مساحت مربع آ و خط بجه معلوم باشد نصف قطر ح ط

را از روی حساب معلوم توان کرد مثلاً مربع آ صد گز است و بجه

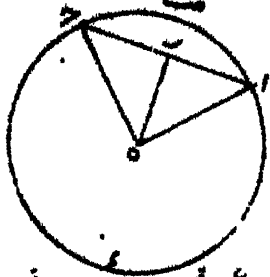
سه و نیم گز برین تقدیر ح ط ۲۲ گز باشد و ح ل م ۱۱ گز و سطح بجه

۳۸۶ و چون مساحت مربع ل م که ۱۰۰ گز است بر قدر ح ل م قسمت کنیم خارج قسمت که ۳۸۶

گزیب لایحه قدر ح را باشد بعد بجه را در ح ضرب کردیم شده ۳۸۶ و ۸۱ جذر این که ۱۹ و ۶ که ۲۲ گز است
 قدر ح ط باشد و چند آن که ۱۱ و ۲۹۲ گز است قطر دایره ح ل م باشد که برابر مربع است و چون این
 که را گره ساختم شد چهار گره و ده بود که ربع بود **قطع و ایره** نصف قوس قطاع را در نصف قطر
 ضرب کنند یک شکل ثابت از آن نیز اول مساحت آن حاصل شود **قطعه دایره** اول مرکز قطعه
 پیدا کرده و طرف قوس قطعه و مرکز دایره وصل کنند تا مثلث محدث القطاع پیدا شود پس
 بر یک از قاعده قطعه و نصف قطر را به یکدیگر قاعده را در نصف ضرب نموده بر نصف قطر
 قسمت مخرج مخرجی حاصل است پس با این مخرجی این مخرجی در جدول حسب قوس معلوم کنیم
 مخرجی را که چند کنیم تا مقدار قوس قطعه صفر می با جزای استینی حاصل آید و تمام آن
 تا دور قوس قطعه پس اجزاء سنی قوس را در مخرج ضرب کنند تا اجزای محیطی تقدیر
 اجزای قطری حاصل شود و این مسائل را اجزاء منقول قوسی خوانند پس بعد آن مقدار
 مساحت نصف قطر را در اجزاء منقول قوس ضرب کنند و بر اجزای استینی قدر نصف قطر قسمت
 کنند خارج قسمت مساحت قوس باشد بمقیاسی که از آن مقدار وتر ما خود است پس نصف
 قطر را در نصف مقدار محیط که هم ساخته اند ضرب کنند حاصل مساحت قطاع قطعه
 باشد من بعد آن مثلث قطاع را طبقه بیا بیند اگر قطعه صفر نباشد مساحت مساحت از
 مساحت قطعه کم کنند اگر گری شد قطاعی باشد که بگویند برود صورت مساحت قطعه هم
 رسیده باشد مثال بجه هر دو برابر بود قطعه سنی که مرکز دایره باشد
 قدر آن باشد از این است و آن تا در سطح مساحت ربع در اع است آن را در قسمت

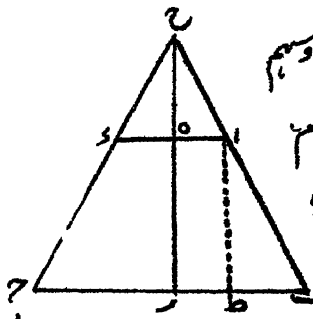
ضرب کردیم شد ۴۹۰ یا حاصل با بخش قسمت کردیم مقدار ذراع \times قبل شد \times

نصف این شد \times مائده \times قوس این در جدول جیب \times اولی دو چند این شد
اجزاء قوس آب \times قوف \times و تمام این تا دور که \times قس \times دست اجزاء قوس
اوج باشد پس اجزاء قوس آب را در آب \times زدند \times صریح \times قدر قول

قوس آب \times یا در \times قدر ذراع \times نصف قطر که \times دست ضرب کردیم شده \times مائده \times این حاصل را بر
قطر که \times دست قسمت کردیم بر آید قوس آب \times مائده \times نصف این شد \times اولی نصف این
درشش ذراع که قدر آه دست ضرب نمودیم حاصل آید مساحت قطاع \times آس \times ارض \times من بعد آن
را می معرفت مساحت مثلث آه از عوده ر را آه قائم کردیم و از مربع آه که \times لوفا \times دست مربع آن
را که \times س \times نوبه \times دست کاستیم باقی ماند مربع \times ربع نطاح \times مہ \times هذرا این شد قدره \times کالوه
ان عود را در نصف آه که \times س \times دست ضرب کردیم حاصل آید مساحت مثلث آه \times س \times مائده این
را از مساحت قطاع آب \times کاستیم باقی ماند مساحت قطع آب \times مائده \times یعنی \times ذکر مجدده دقیقه
دوازده و پنج ثانیه که چون این کسر را با اصبع و جو آن زدیم شصت اصبع است جو چهار سوم بعد
را می معرفت مساحت قطع آوج عظمی مرفوع قوس آوج که \times س \times ربع \times دست در
ب \times ضرب کردیم شد مقدار آوج \times با اجزای قطری \times مواضع \times من \times این \times درشش ذراع
نقطه ضرب کردیم شد قدر قوس آوج بذراع \times المی \times لور \times نوبه \times نصف این میشود \times مائده \times ربع \times این
درشش ربع ضرب کردیم حاصل شد مساحت قطاع آوج \times مائده \times ربع \times الب \times برینجا حاصل مساحت
آوج را از دویم شد مساحت قطع آوج \times مائده \times ربع \times مائده \times مائده \times ربع \times مائده \times ربع
وینجا دست ثانیه که از روی اصبع و کسر مذکوره میشود مجدد اصبع چهار جو چاره \times \times
لایلیجی و شلجی * هر دو را بوصل خط میان دو مواضع قوسین بود قطع
تعیین کنند و بر دو قطر را ببوده یکجا کنند مطابقت رسد * ثانی و ثانی
و س \times من وصل کنند دو قطر جز در کل بهم رسند و هره \times مائده \times علی \times علی
و س \times س \times من وصل کنند دو قطر جز در کل بهم رسند و هره \times مائده \times علی \times علی
استوانه مستدیر قائمه \times مساحت حاصل میشود از دست \times دست \times دست \times دست \times دست
ظاهرست \times سطح مخروط \times دست \times دست \times دست \times دست \times دست \times دست

رغطاً سطحش مثلاً ضلع جزر طانه و جب است و نصف محیط قاعده اش دوی از ده و جب
 و حاصل ضرب آنها که یک صد و سی و سه و جب وسیع و جب میشود مساحت
 مخروط باشد بر آنش اینک در شکل که از خزینه اول ثابت است که سطح هر مخروط مساوی قاعده
 مساوی می باشد آن دایره را که نصف قطرش وسط باشد در نسبت میان ضلع آن مخروط و نصف
 قطر قاعده ایشان و نسبت قطر سوی قطر چون نسبت محیط سوی محیطی باشد لهذا نسبت محیط مخروط
 نصف قطر دایره که مساوی آن مخروط است چنانچه نصف محیط همان دایره باشد سوی نصف محیط قاعده
 مخروط وسط وسطین مساوی سطح مخروط است پس سطح طرفین نیز مساوی سطح مخروط باشد و بر او در مخروط
 مستدیر ناقص اول نصف قطر قاعده عظمی را در ضلع ناقص ضرب کنند و حاصل ضرب را بر فضل نصف قطر
 قاعده عظمی بر نصف قطر قاعده صغری قسمت کنند خارج قسمت ضلع همین مخروط باشد در صورتیکه تمام بود و
 همچنین اگر سهم مخروط ناقص را در نصف قطر قاعده عظمی ضرب نموده بر فضل نزبور قسمت کنند خارج
 سهم همین مخروط باشد چینی که تمام بود و باید که قطع کند مخروط ناقص را سطحی مستوی بنوعیکه
 بر سبش گذشته باشد تا فصل متحرک است حادث گردد و در باقی قطر قاعده عظمی باشد و آن

قطر قاعده صغری و سهم مخروط و خارج کنیم هر یک از دو ضلع با سهم سهم
 ره را از جانب آه تا بر نقطه متحرک ملاقی شوند و باقی مثلث مخروط تمام
 بهم رسد و خارج کنیم از آن موازی سهم را تا در مثلث آه با
 ح از ب متشابه حاصل شوند و نسبت با فضل نصف قطرین معلوم شود

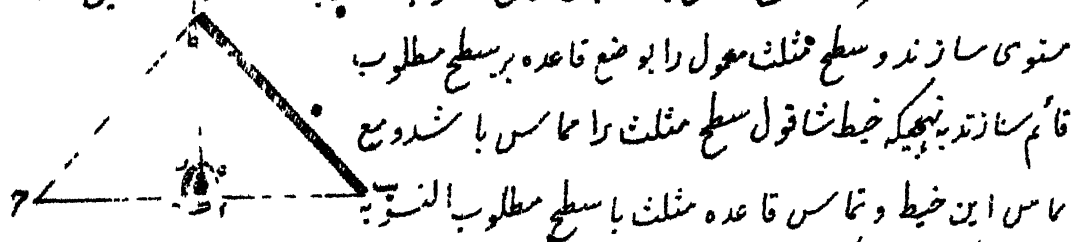
با نصف قطر قاعده عظمی معلوم چون نسبت آن ضلع ناقص معلوم سوی ضلع ح با تمام مجبور
 باشد بقدر نسبت سهم ناقص معلوم سوی سهم ح تمام مجبور باشد و هرگاه هر یک
 از ضلع سهم تمام معلوم شد پس ح از د ضلع سهم مخروط ح از د که سهم مخروط ناقص با
 معلوم باشد پس هرگاه معلوم مساحت سطح هر یک از دو مخروط تمام با ح از د معلوم کرده دو
 را از اول بکابند باقی مساحت سطح مخروط ناقص با ح از د سطح هر یک از دو مخروط ناقص
 که در آن کره واقع شود ضرب کنند حاصل مساحت سطح کره باشد چنانچه نسبت که این حاصل ضرب چنان
 دایره عظیمه باشد در شکل ثابت از خزینه اول ثابت است که سطح هر یک از چهار دایره عظیمه می باشد که
 در آن کره واقع شود و سطح هر یک از آن دایره ها که در آن کره واقع شود عظیمه واقع باشد
 مساحت جانبی شود از هر قطر دایره در هر یک از آن دایره ها در هر یک از آن دایره ها

از شکل مذکور ظاهر است **سطح قطر کره** * مساویست دایره و آنکه نصف قطرش برابر باشد
 خطی را که داخل باشد میان قطب آن قطر از نقطه از محیط قاعده که در شکل تر از آن خیزد
 برین است و خط مذکور و تر نصف قوسی است که واقع شود میان قاعده قطره از خطی که بر قطب همان
 گذشته باشد پس همچنانکه در مساحت دایره که شش بمقتضای نصف قطر معلوم محیط معلوم کنند و نصف
 را در نصف قطر ضرب کنند مطلوب حاصل شود **انکشاف دوم در مساحت اجسام استوانه**
 که مکعب و اجسام متوازی السطوح را نیز اعم است مساحت قاعده را در ارتفاع ضرب کنند حاصل مطلوب باشد
چنانچه ظاهر است مخروط تام * مساحت ثلث قاعده را در ارتفاع ضرب کنند حاصل مساحت مخروط
 باشد زیرا که در شکل مذکور از آن خیزد اول ثابت است که هر مخروطی که با استوانه بقاعده و سهیم شکر است تا در
 ثلث استوانه می باشد اگر کل قاعده را در ارتفاع ضرب میکردند مساحت استوانه حاصل میشد و هرگاه در
 زدن مساحت ثلث استوانه حاصل نمید که برابر مخروط است **مخروط ناقص** * چنانچه در مساحت مخروط
 ناقص گذشت ضلع و سهیم تام و کامل آن حاصل نمایند و مساحت هر یک از دو مخروط تام جزو کل حاصل
 و مساحت صغیر را از کبیر بکاهند باقی مساحت مخروط ناقص باشد **کره** * ثلث مساحت سطح آنرا
 در نصف قطر ضرب کنند حاصل مساحت کره باشد زیرا که در سطح آن از آن خیزد اول تا نیاید
 رسیده که هر کره چهار چند آن مخروطی باشد که قاعده اش منحنی دایره عظیمه آن کره باشد
 و ارتفاعش مثل نصف قطر کره پس هر مخروطی که قاعده اش منحنی دایره عظیمه است یعنی
 مثل سطح کره و ارتفاعش مثل نصف قطر کره آن مخروط بر سر کره باشد چه بکلی یا بانه سطح آن
 خیزد اول چهار چند آن مخروط خواهد بود که قاعده آن مثل دایره عظیمه است و مساحت
 مخروط حاصل میشود از ضرب ثلث قاعده اش در ارتفاع آن پس بدانست
 باشد مثلا کره که قطرش ۲۱ و مساحت محیط عظیمه آن ۶۶ و مساحت سطح کره ۶۶ و مساحت
 ضرب این هر دو که ۱۳۸۶ و مساحت سطح کره باشد ۶۶ است **کره** * و مساحت
 است در نصف قطر که ده و نیم است ضرب کردیم شد مساحت جسم کره ۱۰۵ و مساحت
 تقبیه * و آنچه میان مساحت آن مشهور است که از مکعب بنظر کره مساحت نصف مساحت آن
 باقی بچنین مساحت کره حاصل آید این طریقی بگاری از تحقیق آید **قطعه کره** *
 اول ارتفاع قطعه مطلوب المساحت را در مجموع نصف قطر کره و ارتفاع باقیه از کره
 در یک کند و سپس را در ارتفاع باقیه ضرب کنند و حاصل قسمت در ثلث

کشف در چهار اشکال اول

در کتب پیشین از تسویه زمین و ارتفاع مرتفعات و غیره...

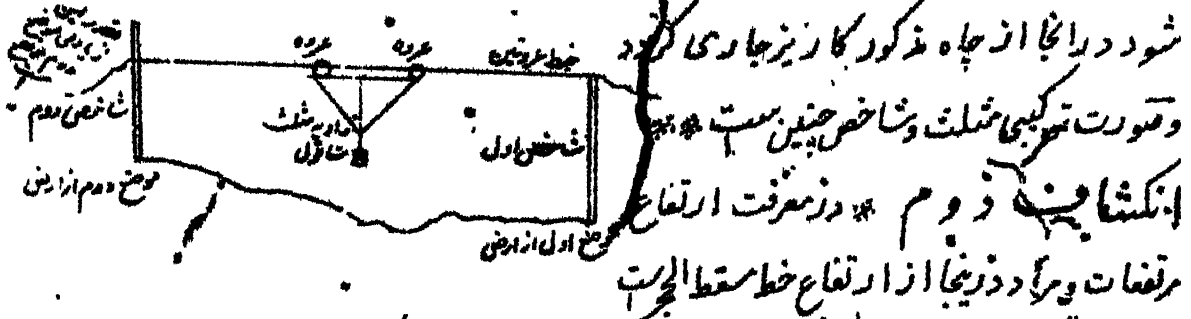
سطح افقی است و آن سطحی است مستوی که خط مستقیم انتقال بر آن عمود باشد و تسویه الارض دو دو کوه است
حقیقی و حکمی حقیقی آنکه سطح الارض با سطح بالایی که در اوج آن مستوی سازند که اگر آب بر آن ریخته
بجمع جبات علی السواء میدان کند و حکمی آنکه بالایی سطح خطها چنان ربط کنند که موازی افق باشد
و بهتر بر طریق تسویه حقیقی آنست که تخمه کبرند از جنوب لغتوازی الطوج و ایزان مثلثی همشوری
متساوی الساقین مثلث مثلث ابداع بیازند و از راس آن که نقطه آسمت بر قاعده ج
عمودی بکشند و آنرا عمود الوسط نام نهند و متصل بوسط قاعده بقدر مستطیل سه ریح فارغ
سازند و متصل آبر نفیس عمودند که در عقبه ط سازند و در آن عقبه از راسانی شاقول بجا آورند
نوعی که میان مغز سه سطح معلق باشد پس موضع مطلوب بالتسویه را اول از تخمین و قیاس

مستوی سازند و سطح مثلث معول را بوضع قاعده بر سطح مطلوب
قائم سازند و بهیچیکه خط شاقول سطح مثلث را تماس باشد و مع
ماس این خط و تماس قاعده مثلث با سطح مطلوب بالتسویه
مثلث را بگردانند اگر در جمیع دوره خط شاقول بر عمود و طانی منطبق باشد سطح الارض و غیره تسویه
شده باشد و الا در جانبی که خط از عمود مائل بود در جانب باشد پس خواه آن پسینی را مرتفع
سازند یا سمت مقابل آنرا پست گردانند بقدری که خط بر عمود رسد و همین سان در جمیع
جبات عمل کرده باشند تا تسویه حاصل شود طریق دیگر آنست که از برنج در غیره حلقه اسفند آینه
ذمی قاعده واحده صحیح الاستواء سازند و متصل گرانه فوفانی باطنی محیط دایره رسم کنند که
موازی دایره قاعده باشد در آن آب با سیلاب برکند و بهیچیکه از هر جانب عمود از هر
را تماس شود پس به وضعی که آنرا مستوی ساخته اند این تسویه را از هر جانب از هر
الرحله ظاهر بی آب با سیلاب دایره مذکوره از جمیع جهات همواره تسویه
در نیم صورت موضع مسوی شده باشد و آنکه هر جا خطی که عمود ظاهر بی رطوبت دایره
بود آن جانب مرتفع باشد پس در آنجا خطی که در آنجا خطی که در آنجا خطی که در آنجا
تا استوای مطلوب بهم رسد و اگر بر آن خطی که در آنجا خطی که در آنجا خطی که در آنجا
هم در این صورت البته میانه آب و خشکی است و میانی متحرک باشد و همیشه همین

و در بعضی مواضع شیبه باشد مثل راست بود و الا بر جانبی که حیاب مائل باشد موضع مرتفع بود
 برای آنکه هوا بالطبع بجانب علومی باشد و او طریق تحصیل استوای حکمی است
 که مابین دو موضع مطلوب التواء و شاقص قائم نصب کنند و عضاة اسطرلاب را بر خط
 مشرق و مغرب نهند و اسطرلاب را منطبق ساخته سوی هر دو شاخص نگرند و بر سطح قدر مرئی از هر دو
 شاخص علامت کنند پس خط مربوط میان این ضرر و علامت حکم استوای آن شخص دارد و اگر میان
 اصل و دو شاخص و علامت آنها که دو مقدار واقع از متساوی باشند ضرر دو موضع در یک سطح افقی باشد
 و اگر تفاضل باشند بقدر فضل موضع ذی الفضل بت باشد فایده هر گاه چاهی بموضع مرتفع
 مثل چاههای جبال باشد خواهند که اذان چاه بر سطح ارض کاریز جاری سازند در صورت
 کیزند که طولش بقدر مجموع قدرناظر و عمق چاه باشد و شخصی آن قصه را گرفته بجانب شیب آن قدر دور شود
 که چون باطرق قائم بر سر چاه از عقبین لغتین در حالیکه عصا در خط مشرق و مغرب بود بیند سر قصه مذکور
 نظر آید در صورت آنرا چاه مذکور تا قیام شخص ثاصب القصبه کار بزرگنده بر بند آب بر روی آن
 جاری شود و طریق دیگر معرفت ارتفاع و انخفاض موضعی از موضعی مفروض آنست که بگیرند مثلثی متساوی
 الساقین که مصنوع از برنج و مانند آن باشد و بدو طرف فاعده آن دو عروه نصب کنند و در
 قاعده که موقع عمود از زاویه است ثعبه نموده خطی مربوط با قول او بزرگان سازند و هر دو عروه در
 دو نقطه خطی دیگر مثلکسارند و باید که دو طرف آن خط موضوع بر سر دو شاخص متساوی باشد
 در حالیکه قائم باشند آن دو شاخص بر سطح ارض با متجان دو شاخ قول دیگر که از راه شاخص
 آریران باشند و عارت اهل عمل چنان جاریست که طول خط را با نژده ذراع میگردانند و طول
 شاخص را دو و نیم ذراع و باید که هر دو شاخص به هم نرسند مذکوره بدست دو کس باشند اول یک شاخص را
 بر روی آن دو موضع مطابق قائم کنند و دیگری را برست موضع دوم در نیالت اگر خط شاخ قول بزرگ
 مثلث او بزرگان باشد موضع قیام هر دو شاخص متساوی الارتفاع باشند و اگر خط از زاویه
 متجاوز بود این شخصی که حیاب مائل است ایما را از سر شاخص بتدبیح آن قدر
 فواید است و خط شاخ قول را در دست هر یک از خط که از سر شاخص نازل شده باشد
 تا ضعیف است و شیب قیامت در مرتفع باشد بعد از شخصی اول سمت دوم رود مع بقای شخصی
 در موضع اول و این خط در آنوقت در موضع ثانی معلوم کنند و ارتفاع و انخفاض
 در هر دو موضع را در دست کنند و بر همان ارتفاع مواضع مطلوب کنند پس تفاضلی میان مجموع

ارتفاع و مجموع اعراض گیرند اگر مثل جانب ارتفاع را با خود موضع ذوم همان قدر مرتفع بود
 اگر فضل جانب اعراض را بید بقدر فضل محض باشد پس اگر از سر جا به بقدر عفتش موضعی منخفض باشد

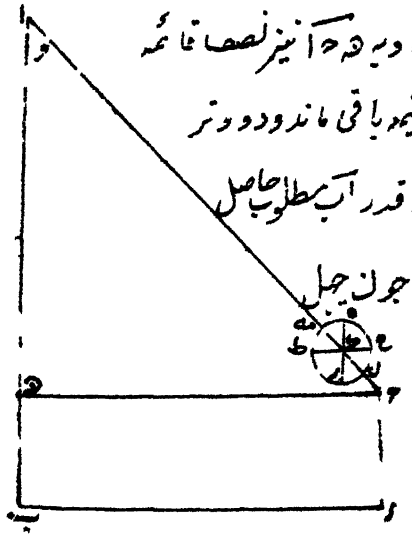
انگشتان ذوم در معرفت ارتفاع
 ارتفاعات و مراد در اینجا از ارتفاع خط مسقط الجز

پس مرتفعی که ارتفاعش مطلوبت تا مسقط الجزش توان رسید بانه اگر توان رسید مانند منار یا
 جدران عمارتها که میان ناظر و اصلش حالتی و سدی نباشد برای معرفت ارتفاعش پنج قاعده است
قاعده نخستین * ادوی را که میان محل وقوف و اصل مرتفع است بکلم استوار گردانند
 شاخصی مستقیم گیرند نوعی که طولش زاید از قد ناظر و اخفض از مرتفع باشد و بر سطح ارض قائم سازند
 و بتدریج از شاخص آن قدر دور شوند که سر مرتفع محاذی سر شاخص مرتعی گردد درین هنگام از
 موضع بصر خود شاخه قولی بیاورند و نگاه کنند که بر کدام موضع از ارض رسیده است آن موضع را
 خود قرار دهند پس آنچه میان موقع و اصل مرتفع است بمیوه آنرا در فضل شاخص بر قامت ناظر که عبارت
 مابین القدم و العین است ضرب کرده بر مقدار ای که مابین موقع و اصل شاخص است قسمت کنند و بر خارج قسمت
 قامت مذکور افزایند قدر مرتفع حاصل شود و بهر ایضاح مدعا فرض کنیم آب را مرتفع قائم بر حربه
 ارض مستوی و در شاخص وجح قامت ناظر وجح خط شعاعی بصر که معا بر اصل شاخص و راس مرتفع
 گذشته است و بر آریم از نقطه خط ط ک موازی ح ب قاطع ه و بر ط و طایر است که در دو

کج ه ط ح زاویه ح شکر است و د زاویه ک ط قائمه اند و زاویه ک آح
 ط ح داخل و خارج مساوی اند لهذا بکلم شکل اله از م جزئی اول
 اضلاع نظائر این دو مثلث متناسب باشند پس نسبت منوع ح ح ای ح ب

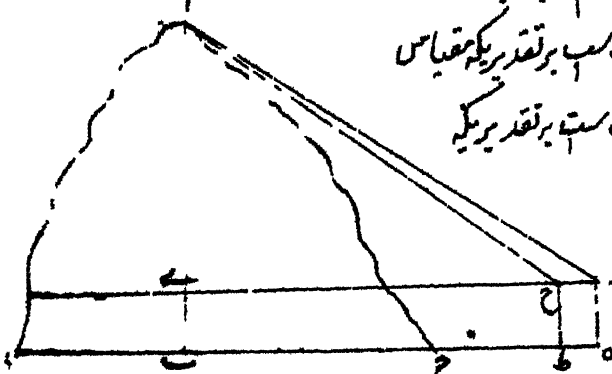
بین موقع و اصل مرتفع مساوی ح ط یعنی ح ح بر زمین وقت و اصل شاخص
 چون نسبت آ ک مساوی ه ط فضل شاخص است با شد پس برناه سطح ح ب
 ه ط طرفین را بر ح ح و وسط معلوم قسمت کند تا عمال ک بسط محبب را بیاورد و
 امر ح ح قامت را بجز ابتدا آب معلوم که در مرتفع است عین ح ح و عین ح ح و حسب
 این است که در این مرتفع و حسب عین ح ح و عین ح ح و حسب عین ح ح و حسب عین ح ح

صد که مست برآمد قدر آنست و درونیم و جب پس و جب را که قدر قامت مست افزودیم شد آب گوییم
 بیست و نه کردیم * **قاعده دوم** * آئینه منتهی السطحین که بقامت مستوی باشد بر زمین مستوی
 نهند و بتدریج از آئینه دور شوند تا سر مرتفع در روی ازان مرئی گردد پس مقدار قامت خود را
 در آنچه مابین جزو مذکور آئینه و اصل مرتفع است ضرب کنند و حاصل را بر قدر مابین قامت و جزو مذکور
 این قسمت کنند خارج قسمت مطلوب باشد مثلاً قامت بیست و جب
 و مابین مرآت و اصل مرتفع سی و جب و مابین موقوف و آئینه شش و جب پس مرتفع سی و پنج و جب باشد
 و بر مان این مدعا بعینه شکل یا از مخرجه دوم است * **قاعده سیوم** * اگر سایه مرتفع بر زمین مستوی
 واقع باشد در صورت مقیاسی قائم کنند و سایه اش معلوم کرده قدر مقیاس در قدر سایه مرتفع ضرب کنند و
 را بر سایه مقیاس قسمت کنند خارج قسمت در مرتفع باشد زیرا که در وقت واحد نسبت اضلال سوی ذوات
 لداضلال نسبت و او همی باشد **قاعده چهارم** * شطبه ارتفاع اسطرلاب را بر
 ارتفاع جبل پونج درجه نهند و اسطرلاب را معلق ساخته از مرتفع دور و نزدیک شوند تا سر مرتفع را
 نقبین دیده شود بر مابین موقوف و اصل مرتفع قامت را از یاده کنند مجموع ارتفاع مرتفع باشد و به توضیح
 مقام فرض کنیم که آب مرتفع است و در قامت ناظر و آب خط افقی و ه ح رط اسطرلاب و مرکز آن ده در
 خط علاقه و ح خط مشرق و مغرب و ل اما محده و ح ل کفه احط شعاعی که از دو ثقبه لنبس بر اس
 در نفع گذشته است و در لفظه که مرکز بدست خط ح که موازی است بکشم و گوئیم که دو قوس ه ه خط
 متوازی اند از مرکز بیکه هر یک ثمن دور است و این مستلزم است تا وی دو زاویه
 ه ه که در خط است و بیاب نصف قائم و در فطح ط که خط مشرق و مغرب است موازی
 است با خط ه ه است و دو زاویه ه ط که داخل و خارج که از وقوع خط ح آ

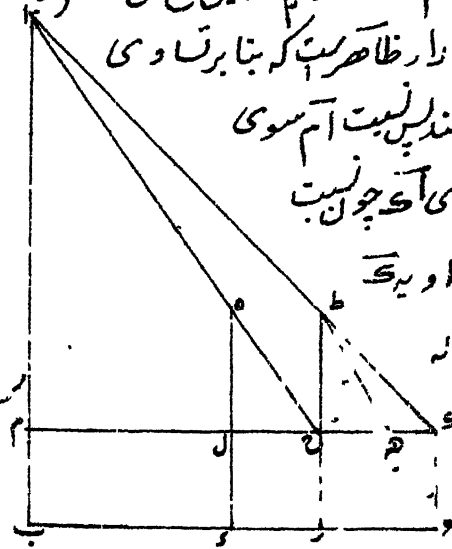
بر دو سطح ط که در زمین است و در مساوی باشند پس زاویه ه ه که نیز نصفا قائمه
 باشد و زاویه ه ه که نیز است پس و به آدر منت ا ه ح غیر قائم باقی ماند و دور
 آه و مساوی باشند و هر کجا آب بر ح ه نزوده شود قدر آب مطلوب حاصل
 گردد * **قاعده پنجم** * صد ارتفاع آفتاب باشند چون جبل
 و پونج از حد سواد یا مرتفع بر - بیاید که بعینه قدر مرتفع
 باشد زیرا که در جزو دوم از خزینه سیوم که در خط مشرق
 مساوی مقیاس خود می باشد و نیز که مقیاس قائم است بر هر دو صد

باشند تا فلتن مساوی آن گردد در ثبوت ظل مرتفع را به پیمانند که بعینه ساخت مرتفع یا شده و مرتفعی که
 بمسقط البرج آن نتوان رسید مثل فلکوه و ارتفاع از اداء درخت و برج ابر پس برای معرفت ارتفاع همچنین
 نیز چهار قاعده است یک از قدامت از مولف قاعده نخستین * عضاده اسطرلاب را بر خطی از خط
 ظل که بر ظهرش مرسوم می باشد و اسطرلاب را معلی مشاهده تقدم و تاخر لعل آرد تا از سر
 ثقتین هر مرتفع بنظر آید و بر موقوف نشان کنند بجهت یک قدم با یک اصبع از ظل زاویه یا هم قس گردانند
 و در موقعت اول بعست مرتفع تقدم و تاخر کنند تا بار دیگر سر مرتفع از ثقتین دیده شود پس گامین موقعت را
 ساخت کرده در جهت ضرب کنند اگر ظل اقدام را استعمال کرده باشند و در دوازده اگر ظل اصابع را
 بکار برده باشند و بر حاصل ضرب قدر قامت افزایند و ارتفاع مرتفع حاصل شود و برای توضیح عا
 گوئیم که آب ارتفاع کوه حاء سمت ده و خط افقی و ده قامت ناظر و خط شعاعی و بار دیگر ح ط قامت
 ناظر و خط شعاعی که همین افزودن یا کاستن یک قدم از ظل حاصل شده است و وصل کنیم راج را و خارج
 کنیم آنرا تا آب ارتفاع را بر نقطه ط ملاقا شود و گوئیم که چنانچه در اشکال ظالی
 که شت ظاهر است که خط رجه ظل مستوی زاویه از آب سمت بر تقدیر یک مقیاس
 آید باشد و همچنین ج به ظل مستوی زاویه اج به سمت بر تقدیر یک
 بهار آید مقیاس باشند و چون وضع خطوط ظل

اسطرلاب حسب ترازید حصه هفتم مقیاس است لهذا
 راج یعنی ه ط نیز حصه هفتم آید باشد از جهت
 برگاه ه ط را در جهت زخم بالضرورة قدر آیت حاصل شود و چون برای ده قامت ناظر
 یعنی ب را افزایم آب که ارتفاع جبل است حاصل شود نیز انقباض * اگر مقصود
 معرفت ارتفاع برجی بر وجه ابر بوده باشد اولی آنست که دو شخص از دو موضع که از ابر در سمت
 و حد باشند در آن واحد از اسطرلاب بادیکر آلتی نمایند ارتفاع جزو بعینه ابر نمایند
 و ظل مستوی سیتی هر دو از ارتفاع را از جدول ظل معلوم کنند و تفاضل طلبین آنست
 بعده ساخت ما بین موقت دو شخص که در ادراعتت قرب نموده بر تفاضل ظلهای قسمت
 کنند و بر خارج قسمت قدر آید مطلوب فرایم آید و بر آن نشا چون ظلال
 از سمت شمال ارتفاع موضعی بده که بود از ارتفاع مرتفع دوم بد الطال بد ظل مستوی اول بد اعیان
 توو ظل مستوی دوم بد اعیان از تفاضل طلبین بد اعیان است بد ما بین موقعتین است بد اعیان

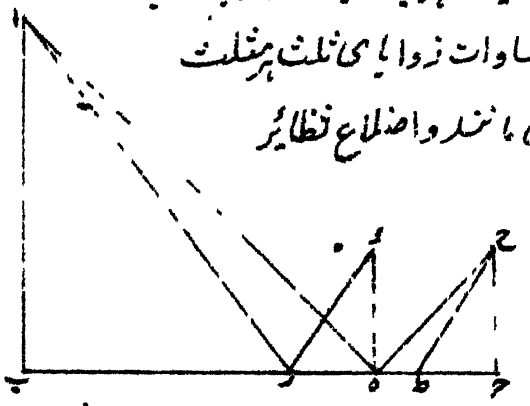
دشمن کز در بیج کز چون این را با تمام سینی آفرودیم شدگ خود چون این را در نسبت زدیم بعد از
 تا خود که در این را بر تفاضل مذکور بشنیدیم بر آن مودح نظر بد یعنی یک هزار و یکصد و سی و نه کرد و چهل و نه
 دقیقه کز یعنی سی و چهار اصبع و دو جو و چهار مو. قاعده دوم * از جا نیکه سر مرتفع دیده شود
 آن جا را بجم استوار کردانیده مثل آنکه در قاعده اول قسم نخستین مرتفع شاخص نصب میکنیم و بعد عمل سایر
 اعمال نموده مقدار مابین موقوف و اصل شاخص را معلوم کنند بهره برین موقوف شاخص دوم که مساوی
 شاخص اول باشد سر مرتفع را ازین شاخص بار دوم ببینند و بر موقوف ثانی علاقت کنند بعد مابین
 الموقفین را پیوده در فضل شاخص بر قامت ضرب کنند و حاصل را بر تفاوت مابین موقفین و مابین اول
 شاخصین قسمت کنند و بر خارج قسمت مقدار قامت افزایند مرتفع معلوم گردد و بر آری اثبات
 دعوی فرض کنیم آب را مرتفع قائم بر سطح و وجه شاخص و زح قامت ناظر که نیز بر سطح قائم اند و ح آ
 خط شعاعی که بر اس شاخص و مرتفع گذشته است و بار دوم فرض کنیم زح ط را شاخص دوم مساوی
 شاخص اول و ح که قامت ناظر بار دوم و ح ط خط شعاعی دوم که بر اس شاخص زط و سر مرتفع
 گذشته است و بر آری از نقطه ح خط عم موازی ح ب در حالیکه قاطع باشد شاخص زط را بر ح و وجه ط
 بر ل و مرتفع آب را بر م و چون در دو مثلث ه ل ح ط و ضلع ه ل ط ح متساوی اند و دو زاویه ل ح
 قائم اند و زاویه ل ح ه ه ل از زاویه ح ط ک است لهذا بجم تطبیق ح ل ا قصر باشد
 زح ح و بعد کنیم از ح که مثل ل ح و وصل کنیم ط را از ظاهر است که بتا بر ت و سی
 زاو بالنظر دو مثلث ا م ک ط ح که اضلاع نظائر متناسب باشند بر نسبت ا م سوی
 ط ح چون نسبت ا م سوی ط ح باشد و بعد ابدال نسبت ا م سوی ا ک چون نسبت
 ح م سوی م ک باشد و نیز در دو مثلث ا ح ک ط ه که زاویه ک
 یک است و دو زاویه ح ک ط ه که متساوی اند زیرا که
 در یک زاویه ا ح ک ط ه متساوی است و در زاویه ک
 در این مرامضلاع نظائر این دو مثلث نیز متناسب است

... این است که چون نسبت ح ک سوی م ک باشد و بعد ابدال نسبت ا م سوی ا ک سوی
 ح ک چون نسبت ا م سوی م ک باشد و در اینجا که خط و عم ا م ا ک ح که رسمه گانه صنعتی اند و
 خط ط ح که در ک است تا کاسر یعنی خطی که در هر دو نسبت مساوی است منتظم موجود است
 بعد حکم میکنیم از م خیزه اول نسبت ا م سوی ح ک چون نسبت ا م سوی ح ک با ا م

در هر چون چ که ما بین الموقنین و وسط معلوم است و در سطح که فضل شاخص بر قامت و وسط معلوم دیگر
 است ضرب کرده بر وجهی که تفاوت ما بین الموقنین و ما بین اصل شاخصین و طرف معلوم است قسمت کنیم لا محاله
 آن طرف مجهول معلوم بشود و آب که مجموع آن آب معلوم است معلوم باشد * **قاعده سیوم** * آبینه مستوی
 بر ارض مستوی پهنند و چندان در شیب که سر مرتفع در جزوی ازان مرتعی گردد باز بر موقف خود آینه
 دیگر نهاده چندان بعد شوند که در جزوی محاذی موقف اول سر مرتفع بار دیگر بنظر آید بعد کم مت خود را در مقدار

ما بین دو آینه ضرب کنند و حاصل را بر تفاوت آنچه میان مقدار ما بین دو موقف و مقدار ما بین دو آینه
 است قسمت کنند خارج قسمت مطلوب است **پیرمان** * فرض کنیم آب را مرتفع قائم بر آب و در
 قامت ناظر که نیز قائم است و در جزوی از آینه و در خط شعاع و در آخط انعکاس بعد فرض
 کنیم که ما که موقف اول است جزوی از آینه دیگر و چ قامت ناظر بار دوم و چ خط
 شعاع و در آخط انعکاس و جدا کنیم از هر دو مثل و در وصل کنیم چ خط را تا مثلث ح ح ط
 مساوی مثلث ح ح ط حادث شود و بعد این مقررات کوئیم که زوایای نظائر دو مثلث
 آره ح ط ه متساوی اند زیرا که زاویه آره انعکاسی مساوی زاویه ح ه ط شعاعی است
 و همچنین زاویه مساوی زاویه ح ط ه است زیرا که هر یک با دو زاویه از آب و آره انعکاسی
 و شعاعی معادل قائمین میشوند و بنا بر ضرورت مساوات زوایای مثلث هر مثلث
 بر قائمترین را در زاویه آره ح ط مساوی باقی مانند و اضلاع نظائر

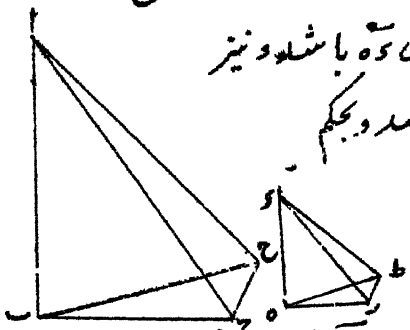

این دو مثلث متناسب باشند و حکم یا از آن خرنیه دوم
 در مثلث آب ه ح ط مشابه اند ازین جهت نسبت
 آب سوی ح ح ط چون نسبت آه سوی ح ه ط باشد

و بعد ایدان میشود نسبت آب سوی آه چون نسبت ح ح ط سوی ح ه ط و بنا بر تناسب اضلاع دو مثلث
 آره ح ط ه نسبت آه سوی ح ه ط چون نسبت آه سوی ح ط باشد و بعد ایدان نسبت آه سوی ه ط
 چون نسبت ح ه ط سوی ه ط باشد پس در اینجا نیز دو نصف این مقدار داریم آه بر سبیل نسبت است
 منظمه نصف اول آب آه و نسبت و نصف دوم ح ح ط ه ط نسبت آب سوی ه ط
 چون نسبت ح ح ط سوی ه ط باشد و بر این طریق **قاعده سی و یکم** * اگر از اس ظل مرتفع
 سطح ارض ظاهر باشد در نمیتوانت مقیاس قائم است در آن واحد بر سبیل مرتفع
 و سبیل مقیاس نشان کنند و زمانی که در آن سبیل بر یک سبیل در آن سبیل

چون که یکدیگر رسند و باز بر سر هر دو ظل دفعه نشان کنند پس در آن میان دو علامت را سه ظل مرتفع را نیز از آن قرار دهند
 نیز بکنند و حاصل را بر مابین دو علامت را مابین مقیاس قسمت کنند خارج قسمت مقدار مرتفع بود و با آنکه
 مرتفع آن باشد و ظلش در وقتی است که و آن خط است و ظلش در همان وقت و آن خط
 شعاعی آن بود و از زمانی شد ظل مرتفع بآن خط و ظل مقیاس و آن خط شعاعی بود
 و وصل کنیم آن خط را که بعد از آن در آن خط مرتفع و در آن خط مقیاس اند و
 بعد این تمهیدات گوئیم که اضلاع نظایر دو مثلث است هر دو در متناسب اند چه دو زاویه
 است و هر قائمه اند و دو زاویه با هم که در آن واحد زاویه ارتفاع اند متساوی هستند
 پس دو زاویه آنجا متساوی باقی ماند و برین قیاس دو مثلث است که خط

نیز متناسب است لکن نسبت آنجا چون نسبت آنجا باشد و نیز
 نسبت آنجا چون نسبت آنجا باشد و حکم

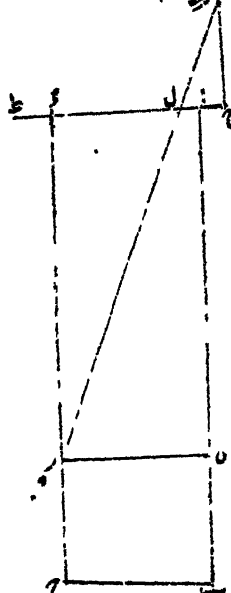

مسوات منظره نسبت آنجا چون نسبت آنجا
 صومی و ط باشد و چون دو زاویه با هم که زاویه

هر یک ظل زمانه را هم از متساوی هستند لکن آنجا چون نسبت آنجا
 را نیز در آنجا متساوی است و از آنجا فایده در معلوم کردن مسقط الج
 از آنجا که از صورت هر یک تا به آخر استفاد میشود اما از قاعده دوم پس
 در آنجا که در مسقط الج

در آنجا که در مسقط الج از قاعده سوم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین
 آنجا که در آنجا که در مسقط الج از قاعده چهارم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین
 آنجا که در آنجا که در مسقط الج از قاعده پنجم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین
 آنجا که در آنجا که در مسقط الج از قاعده ششم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین
 آنجا که در آنجا که در مسقط الج از قاعده هفتم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین
 آنجا که در آنجا که در مسقط الج از قاعده هشتم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین
 آنجا که در آنجا که در مسقط الج از قاعده نهم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین
 آنجا که در آنجا که در مسقط الج از قاعده دهم است آنجا مابین آنرا تفاوت مابین

تا طرفین معلوم را بر محور وسط معلوم قسمت کنند لایحه است و وسط مجهول بر آن چون آنست
 معلوم را بجا بند آب معلوم باقی ماند **اثبات** * اگر خواهند که عرض دیوار را که
 محاذی بصرف معلوم کنند اول بعد مسقط المجر ارتفاع طرفین آن دیوار را از موقف معین معلوم کنند
 من بعد آن مقدار آن را زاویه که مابین این دو بعد محاسب کنند معلوم کنند و با عانت آن ضلع ثالث
 که عرض دیوار است معلوم شود **اکتشاف چهارم** * اگر غرضت عمق آبار و مراد ازین معرفت هر
 عمودیت که از سطح افقی جسی ذاهب به تحت باشد برین تقدیر که اذبالای بنام مقدار ارتفاع دیوار
 را از سطح ارض معلوم کردن خواهند در حکم معرفت عمق باشد به بعد بر سر چاه چوبی مستقیم بگذارند که
 بمذله قطره ویرشش باشد و بر طرفی ازان چوب ایستاده شده سوی ملتقای سطح آب و دیوار
 مقابل چاه بنشیند و بر جزوی از چوب که محاذی ملتقای مذکور دیده میشود علامت گذارند بعد مقدار
 حالت خود را در مقدار می از چوب که میان علامت مذکوره و ظرف دوم چاه واقع است قیاس کنند
 و بعد از آن از میان چوب که میان موقف و علامت مذکوره محصور است قسمت کنند خارج قسمت
 مقدار یعنی چاه باشد از سطح ارض تا سطح آب و بنا بر ایضاح مدعا فرض کنیم اسدی را چاه

در آنند که می گویند از دیوار است و به هر قدر که در آن مملو از آب و خطه از سطح
 سطح آب و طوطی که بر سر چاه بمذله نقطه در ریست و کج قامت ناظر و کج
 بهر کج از خطه شش که بنقش آن از چوب ح ط گذرند تا نقطه که ملتقای
 سطح آب در آنجا رسیده پس در دو مثلث کج ح ل
 در آن دو زاویه متقابل آن مساوی اند از جهت زاویه
 چنانکه در هر دو مثلث متشابه باشند نسبت کج ح
 نسبت مساوی است پس چون نسبت ح ل بین الموقف و علامت چوب
 مساوی است باشد که بین علامت و طرف دوم چاه است پس خارج قسمت

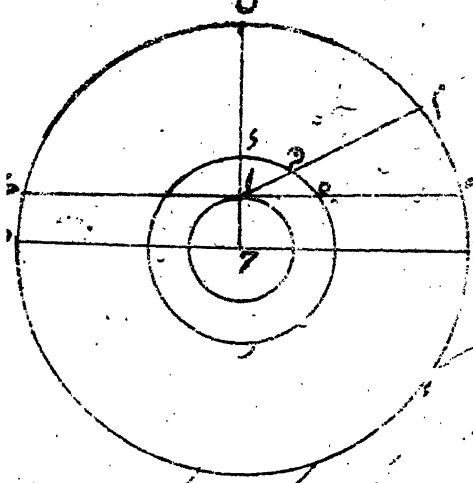
سطح طرفین معلوم بر وسط معلوم قدر در مجهول باشد **اثبات** * معلوم باد که بیشتر قدما
 این قاعده را تا قاعده آب نیز جاری کرده اند و تمیزیکه آب شفاف باشد و جسم مشرق معلوم
 در آن آب حشرش گردد و لیکن درین هنگام قاعده را به دقیق بغایت بعید میشود چه در منصور
 خطه آن بعد نشودش در آب زاویه عطیه پیدا کنند بدین علت تناسب اضلاع
 مثلثین باطل گردد و سبب شام شده نیز چهارم از کتاب جامع بهادر خانی بون التعلیل و توفیق

* خزینه پنجم در علم هیئت * مثل بر یک مفتاح و پنج حوز و خانمه * مفتاح * در
 حد و موضوع و مبادی * حرز اول * در بیان هیئت افلاک کلبه و بابط سفا
 و کیفیت نضد این اجرام و توابع آن * حرز دوم * در بیان آفات رصدی
 و طریق رصد و معرفت مقادیر قوسی * حرز سوم * در هیئت افلاک جز
 و بیان کیفیت و کثرت حرکات آن بفضط فوائین رصدی * حرز چهارم * در هیئت
 ارمن و خواص بقلع و آنچه بدان تعلق دارد * حرز پنجم * در ابعاد و اجزا
 * خاتمه * در بیان منشا اختلافاتی که میان مدارات را صدان واقع شده است
 * مفتاح * در بیان حد و موضوع و مبادی معلوم باید که هیئت علمی سبب است
 بدان (حالات اجرام علویه و بساط سفلیه از روی کییات و اشکال و کیفیت
 نضد و تقدیر حرکات و جهات آن و اختلافات او ضاع و یک از دیگر
 و ابعاد اجرام و موضوع این علم اجرام مذکوره اند: مطلقا بلکه بحیثیت کییات
 و اشکال و اوضاع و حرکات تا لازم و مبادی علم هیئت پنج اند اول بند سه
 دوم مناظر نجوم حساب و هر یک از این علوم است که تا بقدری که مذکور شد
 چهار امور می که باید از رصد مدار که بعضی از آنها را در بعضی موارد
 مبادی طبیعی باشند خواه از مسائل آن که در بعضی موارد در بعضی
 و ساند حساب و همه احتیاج به این مبادی است که در بعضی موارد در بعضی
 سبب که بعد از این مختصرا در بعضی از کتب که در بعضی موارد در بعضی

که بعضی است که مراد از طبیعت واحد باشد و هر چه از افعال از آن صادر شود در آن است
 از آنکه این صدور را راده و شعور باشد یا بقیر آنها و مرکب است که از باطن چند که هر واحد را طبیعتی
 علیهمه باشد مولد بود و از جهت ترکیب نوع آن ~~نوع~~ انواع لطیف باشد و بیسط و دو قسم است فلكی
 و عنصری فلكی است که مبدای میل مستدیر داشته باشد ~~با~~ آنکه مبدای میل مستقیم دارد فلكی را
 مع آنچه در حرکت از کواکب اجرام انیمری و عالم علوی جز ~~انیمری~~ انیمری را اجسام سفلی و عالم کوان
 و فساد گویند و پوشیده نماید که حرکت عبارتست از خروج چیزی که در جزئیات باشد سوی چیز فعل
 بر سبیل تدریج و وقوع حرکت در چهار مقوله است اول حرکت کمی مثل نمودن بول دوم حرکت
 کیفی مانند گریه شدن آب سرد یا با لعلس سیوم حرکت اینها و آن انتقال جسم باشد از مکان
 بمکانی و این حرکت را حرکت نقیضه خوانند چهارم حرکت وضعی و آن حرکت جسم است
 بر سبیل اسد است بنوعیکه اجزاء جسم تباول اجزاء مکان کند و این جسم ملازم مکان خود
 باشد مانند کوره و اسطوانه و مخروط مستدیرین که بر محور خود متحرک باشند و نیز معلوم باد که
 چون حرکت از موجودات ممکنه است لهذا اول مبدائی باشد و جسم بختی که جسم است مبدای
 حرکت نمی تواند شد و الا جمیع اجسام را حرکت عام باشد و لیس فلبس پس لابد باشد
 از حرکت مفاد جسمیت بود و نیز بدانند که اگر قوت محرکه در جسم متحرک بختی که متحرک است
 موجود است که حرکت را حرکت ذاتی گویند آن بر سه قسم است طبیعی و ارادی و قهری
 زیرا که این حرکت مستفاد از داخل جسم بلا شعور و بر پنج واحد بود طبیعی است چه در نجای
 محال است که طبیعت مانند حرکت انفجار از فوق به تحت و البر با شعور است حرکت ارادی باشد
 و محرش غریب مانند حرکت افلاک و حیوانات و اگر مستفاد از خارج باشد حرکت قهری
 و امینت نیز در سر با طبیعت جسم مقهور ملازم بود مثل حرکت چرخ ز تحت برفون و اگر قوت
 محرکه در جسم متحرک بختی که متحرک است موجود نباشد بلکه بسبب حرکت جسم دیگر که بعد
 مکان است آن حرکت عارض شود مانند حرکت کواکب از حرکت افلاک و حرکت اجسام
 سفینه از حرکت آن از حرکت زمین خوانند اینست می حرکت عرضی هر یک
 است ذاتیه ثانی می شده و بعضی از بیخکات دیده میگردند اینهمه از بعضی منفع از بیخکات
 است که حرکت عرضی و ارادی است میمانند ~~بر~~ بر یک یک است عرضی است بار
 خود سفینه است است و ارادی و طبیعی است بیخکات مثل چرخ می را از خود

در این مختصر و غیره در طریقی و یا طبیعی و اراده می یابد و اراده می تواند در یک
بجز در زمان واحد مجتمع نتواند و نیز از آنکه در میان السطوح محال است زیرا که اگر خلا ممکن باشد
پس آن امر امکانی لاشی محض نباشد چرا که خلاء میان دو ذره با قسمت شود با قسمت خلاء
میان دو شصت و چون آن امر موجود است بقلمت و کثرت پیش پس بعد باشد و بر بعد که مجرد از مبدی بود
از محل غنی بالذات بود پس حلوا که در آن محل مستحیل گردد زیرا که جمیع ابعاد مادی حال در مواد
جسمانی اند این خلف است پس بیچ بعدی مجرد از ماده در خارج یافته شود و بعد این مقررات گویم
که طبیعت فلکی مقتضی کون و فساد است زیرا که اگر فلک را کون عارض شود البته صورتی جدید حادث گردد
و صورتیکه سابق بود فنا پذیرد و مکان طبیعی هر جسم بحسب مقتضای صورتش می باشد پس جسمی که در مکانی
ملازم صورت اول قبل نیایدش بود با ضرورت در مکان طبیعی خود بوده باشد و اگر نه در صورت اول
جدید مغایر صورت اول حادث شد این چیز موجود نیست آن جسم غریب باشد از غیر طایفه
دیگر گردد که ملائم این صورت است و طلب تمام نشود مگر حرکت مستقیم پس در طبیعت فلکی بسیار
میل مستقیم هم باشد این خلف است لهذا فلک را کون و فساد نباشد و همچنین خرق و التیام و
نموده بول و تخلخل و تکلیف صورت نه بندد چه خصوصاً این امور نیز بی وجود حرکت مستقیم
ممنوع است و حصول ترکیب از فلکی و فتنه با فلکی در منصف می نیز صورت نه مدد چرا که ترکیب مقتضی
حرکت و التیام اجزا و بایط میگردد و تنبیه و آنچه میسر است گفتند از آن و التیام نیز
آلت که طبیعت فلکی مقتضی آن نیست و اگر بقدر اراده صانع متعال بود عداذ السماء انشفت یا راه
پاره گردد بیچ ریسی و اشتباهی نه و نیز معلوم باد که حرکات خاصه فلک ارادیت زیرا که
اگر اراده می نباشد پس طبیعی بود یا فسی اولی یا طلی است زیرا که حرکت طبیعی عمارت
از طلب حالت ملائمه و هر ب از حالت متنافره و در حرکت وضعی فلکی مهرب و ب عین
مطلوبت پس آنچه مستردک با تطبیق است مطلوب با تطبیق باشد این نیز در صورت اول
است زیرا که چون حرکت حافظ زمان است و ابی و غیر متناهی باشد و صد و رحیب غیر
مناسبی از فاسد جسمانی ممنوع است کما یخفی علی من له و جدا از سلم و ترکیب فلکی لاشی
و بطور و قوت و رجوع و انقضای اصل است زیرا که از بسبب فوس نعو و صادر
نمیشود و آنچه از این مورد در حرکات کواکب مشهود است از جهت ترکیب حرکات خاصه
چنانچه در محل خود راجع خواهد شد و حرکات اول

که در این خط مستقیم است و هرگاه که در این خط مستقیم
 قرار می گیرد زمین نیز در همان خط مستقیم قرار می گیرد
 و سطحی در هر دو جانب دو طرف خط مستقیم و انکشاف است
 اجرام بسط بر لاین لاین نعلق به علم طبی دارد و از سطح
 در مخالفات که در سمت است بدلائل است و دلیل که در
 حول محور است و تفاوت در ارات مذکور به تدریج سبب تفاوت آن از طرف محور که قطب است
 و تفاوت آن است تا حد از قطب و چون بعضی از مدارات ارضی الظهور و بعضی ارضی الخفا
 و خط هر کوکب سطح و مغرب را و تفاوتی در زمانه ظهور کوکبی از ماده خضای کوکب دیگر را که مدار
 آنها از دو جنب اعظم متوازیه متساوی باشند و تفاوتی مقادیر کوکب در ابعاد دوره اش دال
 بر استدارت سماست این پنج دلیل که برای کوکب سما مذکور گشت منجم آن چهار دلیل اول مورد نظر
 و اعتراض نیست اما بر دلیل اخیر چنان فدیج کرده اند که چون معلوم است که کره بخار ارض را محیط
 است و با وجود بودن سخن آن منشا به فی نفع سخن مرتجی آن که ذاهب سمت الراس سوی
 افق است متعالم میشود و برای ابضاح این مدعا فرض کنیم دایره آب را کره ارض بر مرکز
 آن و آب بر سطح ارض و در محیط کره بخار و خط طایفه مدار کوکب و ح ط افق حقیقی و
 خط افق حسی و نقطه آن سمت الراس پس هرگاه کوکب بر آن باشد خط شعاع لبری اول بود
 آه از آن قدر است که در سخن کره بخار واقع و اگر کوکب بر نقطه ام باشد که بین الافق
 و سمت الراس است خط شعاعی آهم باشد و آه قدر واقع در سخن بخار و اگر بر نقطه
 است از افق بود در بصورت خط شعاعی آه سیج باشد و قدر واقع در سخن بخار آه

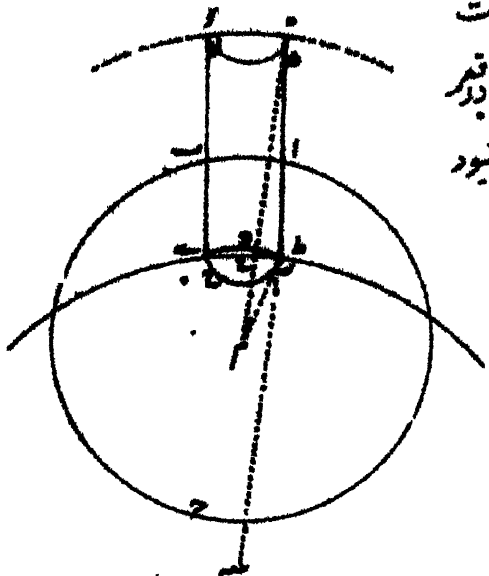
پس کوکب که آه اطول است از آن که اطول است از آه
 زیرا که نقطه آ داخل دایره و آه در غیر مرکز است و از آن
 نقطه این مرتبه خط بر آمده تا محیطش رسیده اند که
 شکل و از ۳ خزینة اول آه اقصی ترین خطوط باشد
 و آه آه علی الولا و اطول از آن باشد پس چنانکه کوکب بر آن
 باشد تراکم انجوه در رویت زیاده تر بود از آن که
 باشد و نزدیک تر از آن که زیاده تر باشد از آن که نزدیک تر
 باشد و نزدیک تر از آن که زیاده تر باشد از آن که نزدیک تر

باشد و نزدیک تر از آن که زیاده تر باشد از آن که نزدیک تر

... میانش جهت قطبی نیست چه اگر جهت قطبی باطل نیست و این هر دو نقل و مکان است
 قطب دیگر محیط بر او میباشند و تساوی لیل و نهار یوم است و در جمیع بقاع که مسامت قطبین هستند
 دال است که خروج چاره از مرکز نفوق و تحت نیست چه اگر خروج نفوق می بود مقدار نهار اقل
 از مقدار لیل می بود اگر تحت می بود لیل بالعکس میگردد ~~...~~ لیل بود از من در وسط
 از وقوع متعین کلی است در بر مفاصله حقیقه نیرین چه ~~...~~ رست از حلول غیر در سایه زمین
 نیست بر سمت نظلی منقسم میگرد میشود و اصل بود میان جسم مضمی و منفی پس در حالت خون خلیکه
 میان مرکز نیرین و اصل بود نوار من نیر کند و از روی حساب ثابت است که وقت وسط خست
 تقویم نیرین بر دو طرف یک قطری باشد زیرا آنچه در محل خود این معنی لایح خواهد شد و ظاهر است که مرفعات
 مرکزی باشند پس مرکز زمین منطبق بر مرکز عالم می باشد هرگاه امتساع خروج زمین از مرکز عالم حتی
 از جهات سندانست نشانیست که از زمین آنجا نیز ثابت بود اکنون باید دانست که سکون از من در
 وسط عالم فلسفی است چه اگر جویس نیاست پس جهت جذب سما با مقدر آسمان از جمیع مواضع است یعنی
 با از هر سویه همچنین با بسا جذب مرکز عالم و اول اقل است زیرا که اگر مرکز بود برستی که
 کلورج مری با بسا ساپیوکتا و تا تغییر متغیر است چه در نیانست اندفاع اخف اجزاء از زمین
 مشهود باشد از ثقل اجزای آن در حال بالعکس پس دفع نیاشد و اگر جذب می بود نیاشد
 درین صیقل زمین نسبت می افتاد از سنگ بزرگ چه جذب معبر استهل می باشد از جذب
 آید در خارج چسبند پس جذب هم نباشد و لا محاله مقتضی سکون از من طبیعت بود و هرگاه
 حیزه در آن سویه شود و نیاید تا تاثیر قاسم در آن نماید با طبع طالب مرکز شود و حرکت
 اندکی از آن سویه حالت است - آنکه از من بزرگ با بسا خود را جذب میکند چه اگر
 در آن سویه بود پس هیچ تندی را از زمین جدا کردن نیست و اینست که از آنجا
 در زمان شایسته برادر ثقال افاضی اسفل معقاداته انیاس این استغرا از من در وسط
 ... در آن سویه پس و غیر محسوس بودن او در چیزی ایشان را ثابت تعجب است و استبعاد
 ... با بسا صلاحی تعجب نیست زیرا که مسئله نمند که مرکز عالم مطرب بیع ثقال
 ... است سفلی بر زمین باشد و محلی جهت ثقل بر زمین بجهت با بسا غیر از آن می شود
 ... که مرکز مستقیم باشد و مرکز ثقل بر مرکز عالم است پس مرکز عالم است
 ... در آن این است که اگر جسمی ثقل بر سطحی از من می کشد بقدر امتساع

مسین و میلان چپ و راست عاجب مشرقا بردند میداد مدقی بیما لا موضع اولی السیر رسیدند آنجمنی دالست
 بر آنکه سطح آب که واقف بر ارض است مشرقا و غربا هستند بر سمت و برین دلیل اعتراض کرده اند که چون که
 ما ارض را از جمیع جهت محسوس نیست بلکه در چند ماکن مستغرقه جزایر واقع اند که مانع جریان جهانند
 چگونگی بلا میلان چپ و راست سیر آید جو البش اینکه مراد الم ^{چپ} عدم میلان عدم میلان حقیقی نیست بلکه حکمی
 بیانش آنکه اولی سیر را از نفس خط استوا شروع کردند و غایت ارتفاع کوکب معروف را محفوظ داشتند
 بنوعیکه اگر ارتفاع جنوبی زیاد میشد میدانستند که از خط استوا اجاز بجانب جنوب مائل شد و اگر کم
 می گشت پی می بردند که بجانب شمال مائل شد و در زیادتی و نقصان ارتفاع شمالی بعکس این پی می بردند و
 هرگاه سیر سمت نقطه مشرق را جزیره یا کوپی مانع میشد اجاز چپ و راست میبردند باز بر سبیل توجیه طلب
 همان غایت ارتفاع میکردند و چون ارتفاع مذکور بقدر معین میشد می پنداشتند که باز بر خط استوا
 رسیدند و چون بر خط استوا رسیدند چنان شد که گویا از موضع اول بلا میلان چپ و راست آمدند
 و پیش محققین حکمای فرنگ این شده است که ارض مع کره آب در شکلش مستند کردی چه محیط
 عظیمه را که مشرقا و غربا است اعظم یافته اند از آن محیط عظیمه که شمالا و جنوبا است مولف
 گوید که آنچه این طایفه علیا گفته اند حق است و لیکن این شکل طبیعی نیست بلکه از جهت سیر
 است بیانش آنکه آب بالطبع با زرد و جامد است و حرارت خارجی مدیب جوهر و مزید حجم آنست
 ظاهر است که تاثیر حرارت شمس در وسط کره ارض از جهت مسامت با فراط است و هر چند که جانب
 قطبین روند این مسامت و تاثیر حرارت کتمه میشود تا عندا القطبین با کلیه متغنی است پس در وسط
 حجم آب زیاده باشد در آنس ایند شلجی نماید و چون واضح شد که آب کره است پس هر گاه که در
 باشد سطح ظاهرش نقطه باشد از کره که مرکزش مرکز عالم بود و نصف قطرش بقدر این
 سطح آب و مرکز عالم باشند و بدین علت هر طرفی مملو از آب که قریب تر به مرکز عالم باشد
 مثل قعر چاه در فضایش آب زیاده تر کند از آنکه همان طرف بعینه بعید از مرکز عالم
 بود مثل راس مناره و اگر چه غیر محسوس باشد و بر آبی توضیح این مدعا فرض کنیم که این
 دایره عمیق است در سطح ارض و آب مناره و آب ریح چاه و طراح که طرفی
 پراز آب حینکه در قعر چاه باشند و کمال همان طرف حینکه بر سر مناره باشد و هم مرکز
 عالم بود پس گوئیم که هرگاه طرف در قعر چاه باشد اندک آب که طایفه است باقتضای
 نصف قطرم طایفه باشد و هرگاه بر سر مناره بود باقتضای نصف قطرم باشد و رسم کنیم بر مرکز

فوق سطحی نبوده که نصف قطر سطح مساوی می باشد و در صورت
 ضرورت است که بالای طالعی پیدا شود و بقدر سخن این طالعی قدر
 بسیار طرف آب زیاده کفید و هم از کر ویت ارض و ما منفرد میشود
 که اگر شخصی در یک موضع معین از ارض باشد و یکی از
 ایشان ساکن ماند و شخص دوم بلا میل چپ و راست جانب
 مشرق سیر نماید و شخص سیوم همچنین جانب مغرب پس برود
 سایر یک مرتبه با خود با تظاهرات کنند و بعد مفارقت و سیر
 بلع شخص ساکن پیوندند عجب ترا تیکه شخصی که جانب

مشرق سیر کرده است روزش از روز شخص ساکن بیک روز موخر باشد یعنی اگر بحساب
 ساکن روز جمع بود بحساب آن کس روز شنبه باشد و آنکه بجانب مغرب سیر کرده است روز
 از روز ساکن بیک روز مقدم باشد یعنی بحساب این ساکن روز پنجشنبه بود و بیشتر آنست
 که عدت طلوع و غروب شخص ساکن مشرق از عدت طلوع و غروب شخص ساکن بیک عدد زیاد
 میشود. چه هر گاه حرکت او خلاف جهت حرکت شمسه است بدانیک طلوع و غروب او با حرکت
 خود تسریافته شده و تعداد ایام طلوع و غروب او پس تعداد ایام اینکس زیاد باشد
 بیک روز از تعداد ایام شخص ساکن و تمام حرکت شمسه سیوم مثل حرکت شخص جانب مغرب است
 پس گویا بیک دوره از جمع دور از شمسه در طالعی بوده است ازین مرعدت دوران
 طلوع و غروب شخص سیوم. قصه با بیک تعداد مدت دورات طلوع و غروب شخص
 ساکن در اعتقاد به حرکت اولی و حرکت ثانویه است. طلوع و غروب و صورت لیل و نهار
 پیدا میشود آنرا جمهور حکما می یونان مثل ارسطو و ارسطو و تالیان ایشان فلک افلاک
 است و میکنند و می گویند که چنانچه علوم گشته ارض در وسط عالم ساکن است و فلک افلاک
 فریب یک شبانه رند دوره تمام می کنند. تبیین آن فلک شمسه بفلک افلاک که در جوت آن
 واقع اند بنا بر ضرورت لزوم حرکت صرف ارض است مضاف به جوار ارض دوره تمام
 کنند و شمسه به تبعیت فلک خود جوار ارض برود و نصف سطح ارض تقریباً به محاذ می شمسه
 واقع شود و روشن باشد و این حالت نیز بر پشت و پیشانی و غیره نمود می شود
 مظلم باشد و این حالت لیل است. در میان شب و منظره و صبح و شب است

و چون کسی در آن حرکت است و نور سید و سید اول شود و ما میگویم که در آن حالت تمام سید و نور
 است سید اول کرد و با آنکه سید و سید اول سید و سید اول سید و سید اول سید و سید اول سید و سید اول سید
 و در این حالت اجزای اولی را اسناد از من میگویند و میگویند که از من حول خود حرکت شرقی و حرکت
 است و در عرض بیست و چهار ساعت دوره تمام میکند و یا از بیست و چهار ساعت اول خود هر چند و صورت لیل و
 نهار از حرکت حادث می شود و آنچه از سکون از من و حرکات من و سایر کواکب از شرقی و غربی و جنوب
 می شود از جهات علامت است چنانچه یک سید را حرکت سید محسوس نشود بلکه از جهات شرقی و غربی و جنوب
 را که کواکب را اسناد علامت است حرکت سید محسوس می شود و چون از من بر تاج کبیره اعظم از
 سید است باید که حرکتش بطریق اولی محسوس نشود و نیز گویند که از من را شمس بجانب
 خود جذب میکند و از من با لطف از شمس با دست است بدین علت که شمس پیوندد
 و نه بجانب دیگر و دیگر شمس در من را حول خود بردارد بعضی حرکت میدهد و دور این
 حرکت در سید و شمس و پنج روز و شش ساعت تقریباً تمام میشود و تبدیل فصول و احوال
 زمین بدین حرکت منوط است و این حرکت را نسبت به حرکت ثقلی دهند که آن را در خطی مربوط است
 از دست با سید است حرکت دهند که آن ثقلی نه بدست پیوندد و نه بجانب دیگر و در این
 طایفه قول طایفه اول را بعید تر از مطابق واقع میدانند و میگویند که جسم صغیر حول
 جسم کبیر البته حرکت کردن می تواند و حرکت کبیر حول صغیر محیل است و بالاتفاق ثابت است که جرم
 شمس از ارض صد بار اعظم است پس سکون ارض و حرکت شمس حول آن چگونه صورت
 برده و جوابش از جانب طایفه اول آنست که حرکت جسم کبیر حول صغیر الگانه ممنوع است که باقی
 جسم صغیر که یک یا چند باشد و ما حرکت شمس از من را قرار نمی دهیم بلکه محک آن را فلک را میدانیم
 که بغیر فلکی حرکت است و استبعاد دیگر اینکه چون حرکت اولی بیست و چهار ساعت دوره تمام
 می کند پس اسنادش سوئی فلک بعید از حوصله قیاس است زیرا که مطابق مقررات فائزین سکون
 ارض لازم می آید که در زمانه که لفظ دو حرفی را که حرف دومش ساکن باشد نسبت تمام تلفظ
 کنند درین مدت فلک الافلاک دو هزار دو صد و شصت و شصت میل حرکت کنند و این از جمله آقا
 باطل است و جواب این استبعاد آنست که وجه خروج این حرکت سرعیه از حوصله قیاس غیر ازین
 نیست که بچگونگی اجسام متحرکه معناده بالا حاسن بعشر این حرکت متحرک یافته نمیشود پس
 همین استبعاد قیاس حرکت ارض نیز موجود است زیرا که در همان مدت که زمانه تلفظ

و چون در سطح زمین حرکت کند در واقع قطع می کند و چنانکه تمام اجسام در سطح زمین حرکت می کنند
 و در بعضی موارد حرکت می کند و اگر عاقلی ادنی باطل کند در آن که سرعت و بطور ادنی
 از اطراف زمین حرکت می کند و در یک حرکت میسر حول محور و از جهت قرب و بعد حرکات متضاد
 میسر است و از دیدن بعد از جدا شدن از زمین است پس همچنان از دیدن سرعت بر سرعت متضاد
 و طایفه اول نیز انوار طایفه دوم را از قیاس و محال میسر اند و هر طایفه از جنبان محتاج ادنی
 چنانچه آن حج در چهار قوم بشود معلوم باد که در شمس قوت جاذبه زمین بر وجود نیست چه اگر می بود
 یا پیشی که کلوخ مریخی است آفتاب بلکه غیر مریخی بود و تلخی مشدی چه هر گاه طبیعت کل از زمین
 جذب آفتاب تکافی دارد این قوت بر طبع جزو صغیر از زمین است که در سطحی خواهد بود
 وجود تالی در خارج نیست پس مقدم تر نباشد و چنین این معارضه آفتاب جذب
 چنان جواب میدهند که از اجزای باقیه خود را نیز جذب می کنند و آن جزو میان
 نیز طلب نفس میکند و چون جزو میان با زمین قریب تر و از آفتاب نهایت بعید
 تر است ابتدا کلوخ مریخی یا آفتاب میبندد و جواب این از طرفین مبطلین جذب است
 که در زمین نیز جذب اجزاء بسیار نیست چه اگر این قوت در زمین باشد پس
 در جمیع اجزاء آن ساری خواهد بود و هر گاه ریزه خرد کلوخ در کلوخ بزرگ از
 تحت بچسبند باید که چسبیده مانگی جمیع اجزای بزرگ خرد را جذب نموده بخود
 بچسبند و نیز لازم آید که بچسبند اجزاء از زمین دو امر یافته نمیشود پس در زمین اصل
 قوت جذب نباشد بلکه اجزای باقیه او بالطبع بجهت سفلی که سمت مرکز عالم است
 متحد زاید چنانچه سابقاً معاشد و نیز معلوم باد که حرکت از زمین بقیاس مساویات
 امکان دارد اما بقیاس نام سفلیات مستحیل است چه اگر از زمین بر محور متحرک
 باشد لازم آید که هر چه بر هوا بجانب سمت الراس در موضع مریخی میفتد بلکه
 بالضرورة از آن موضع جا غریب واقع شود زیرا که از زمین در مدت صعود و سقوط حجر البته
 مسافتی بجانب شرق قطع که باشد و از روی تجربه مشاهده معلوم است که آن حجر بموضع مریخی
 می افتد و همچنین لازم آید که جسمی متحرک که از زمین منفصل شود مانند تیر و مرغ اگر جهت
 حرکتش موافق جهت حرکت مریخی باشد بطایفه نماید و اگر مخالف باشد اسیر باد و اگر

بست شمال و جنوب باشد متوسط میان سرعت و بطء بود زیرا که جسم متحرک متفق الجہت از حرکت ارض
مفارقت میکند موضع انفصال را بفضل حرکت خود بر حرکت ارض و متحرک بخلاف جهت ارض مفارقت
میکند موضع انفصال را بجموع حرکت خود و حرکت ارض و بسوی شمال و جنوب فقط ب حرکت خود متحرک باشد
و نیز لازم آید که اگر حیوانی در سمت شمال و جنوب باشد آنرا از تیر و مانند آن صید نتوان کرد بلکه اگر
تامل کنند معلوم نمایند که چپک متحرک سوی مشرق حرکت نتواند کرد زیرا که متحرک سوی مشرق متصور
نمیشود مگر بفضل حرکت متحرک بر حرکت ارض لیکن در مختصات ارضی هیچ متحرکی نیست که حرکتش زیاد از حرکت
ارض باشد از برای آنکه تمام دو روز زمین تقریباً سبت و چهار هزار میل سبت و زمانه شبانه روز
سبت و چهار ساعت پس بر مذہب این قوم زمین در یک ساعت هزار میل قطع کند پس متحرک
سوی مشرق بقدر فضل حرکت ارض بر حرکت خود جانب مغرب از موضع انفصال تخلف
شود و همچنین جسم واقف در هوا نیز متحرک جانب مغرب بقدر حرکت ارض متحرک نماید و حال آنکه
حرکت متحرکات در جمیع جهات یکسانست و جسم واقف در هوا محاذات خود را از ارض
نگذارد و بعضی از اصحاب این رای در نفی این بیان تکلفی نموده اند و آن اینست که همچنانکه
بعضی از شما قائل اند که کره نار بشتایع فلک متحرک است ماسی کوئیم که بشتایع ارض هوا نیز
متحرک است و اجسامی که منشی در هوا اند بسبب حرکت هوا محاذات خود را از ارض نمیگذارند
مگر آنقدر که در ذات خود متحرک باشند جوایش البته متحرک هوا بشتایع ارض لانیم سبت
زیرا که اگر بین می بود لازم می شد که دو سنگ مختلف در صغیر و کبیر که غلی در هوا باشند
سبت شد واحد کبیر مرید بیفتند چرا که بزرگ هوا در صغیر را زاید خواهد بود از کوچک
بسیار بود که بجز بزرگی اقتدا از صغیر و بنان نیست بلکه حکم خود له و حجر کبیر واحد است پس هوا
متحرک باشد و بر زمین جواب معارصه می آید که تفاوت میان متحرک صغیر و کبیر ب نسبت
محرک واحد از روی حرکت قسمی واقع میشود چنانچه شخصی واحد از قوت خود دو سنگ مختلف را
بسمان اندازد که صغیر ب نسبت کبیر دور می افتد نه از روی حرکت عرضی چنانکه ظاهر است که متحرک
شقی در رتب و فیل را مساویست و متحرک هوا هم مراجام را بر سبیل عرض سبت قسم و محققین
فیبین حرکت ارض این جواب را رد میکنند بدینطور که متحرک هوا مراجام را بر سبیل عرض
ملاً محض است زیرا که حرکت عرضی تصور نمیشود مگر وقتیکه جسم متحرک بالعرض در جسم متحرک بالذات
بعلاً یا قسماً مستقر نشود و مشغول ب حرکت طبیعی نباشد و هرگاه ب حرکت طبیعی مستقر باشد

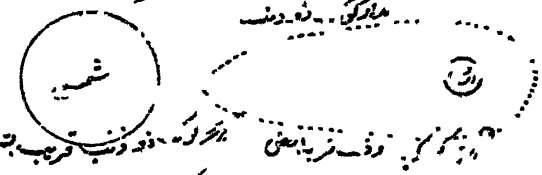
چگونه حرکت عرضی صورت بندد و ظاهر است که حجر مرئی در هوا فقط استغرا ندارد و بعد زوال قوت کما
 بالطبع سوئی خیز متحرک می باشد و تبدیل ایون منگنه می نماید پس چگونه باشد که هوا او را بر سبیل عرضی
 حرکت دهد پس تحریک هوا را اجسام را نخواهد بود مگر قسری که بمصداحت اجزایش حاصل می شود
 و اجتماع حرکت طبیعی و قسری ممکن است چنانچه سابقا معلوم شد و برخی از شبنین حرکت ارض جواب قوی
 افعال بسط الطور با وجود حرکت ارض مدین حبل گفته اند که هر جسمیک در حرکت با جسم دیگر مشارک است
 اگر حیثا از آن میان شود مشارکت خود را نمیگذارد و برای تعقل این بدقت تشبیهی دارند که مفید
 است بدان باشد و آن اینست که ما بمنایه می بینیم که هر گاه در قاعده شیش سو را خ نموده پراز آید
 بالای مسطول چنانکه در آب حرکت جایست می آید نیزیم. نظری دیگر سماذ سما آن شیش به بائین مسطول
 فطراتی که از شیش می چکد در همان طرف می افتد و مطابق قیاس شمل لازم می آید که در آن طرف نه چکد
 زیرا که ظاهر است که تا وقتیکه قطره از شیش در وقت نموده به پائین رسد در ساعت البتد چنانکه
 حرکت کرده باشد و آن حرکت نیز سبب حرکت سو هوا از مسامت آن قطره بقا در آن حرکت دور
 افتاده باشد و برین منزه حال حجر مرئی به قیاس بر این است اما بر مثال پوشیده نیست که این
 تشبیه ایشان مفید است نه نال می تواند شد زیرا که بنرض و تسلیم اگر قطرات از شیش
 جدا شده در ظرف پائین چکانه باشد حرکت آنها با جهاز نخواهد بود زیرا که اگر همین
 حسب بود گوئیم که تیر می که بر جهاز بود آن نیز در حرکت مشارک است و هر گاه آن تیر را جانب
 منحرف اندازیم باید که متن قواء آب بجل رسی افتد و چنانکه از اینست پس مشارک حرکت جو
 هموست نباشد و سبب افتادن قطرات در نباتات مذکور از دو وجه خانی نخواهد بود یکی آنکه خود
 معلوم است که جریان جوی در آب به شوچ رواج صورت نمیدهد پس ریحی که از مسند
 خود چار را جاری میسازد چه عجب که آن قطرات منفصله بر این حرکت دهد و بدین سبب
 سطح مسطوره محاذات است و را که از آن قیاس با ارض و حجر مرئی نتوان کرد جدا رص
 مصادر است بود متحرک نیست در تمام زمین شیش که در مسطول جهاز آید و بیژان است از جهاز بیرون نرسد
 و مادامیکه جهاز متحرک است آن نیز متحرک باشد پس هر گاه آن که از آن متقاطر است و سبب
 البته تا با تاثیر قوا سر رود که مسامت شیش است باین حرکت جهاز جایست پس در وقت
 هر گاه دست را از آب تر کرد. سبب می حدایتی که منفصل نمیشود پس در وقت
 نمی افتد بلکه محبت حرکت است تا آنکه بر این است حجر مرئی در

در صورتی که در این سطح از نظر آنکه حرکت در بطن آن حرکت است و در این سطح
 است زیرا که برگاه در بطن است و در این سطح است بر این که در این سطح است آن ظاهر است که بر
 سطح مستقیم حرکت می کند پس منتفع باشد که در این سطح است بر این سطح است جمع شود لا انتفاع
 است این فی طبیعت واحد پس حرکتی که در این سطح است بر این سطح است اراده می باشد یا قسری بطلان
 اول ظاهر است چه در این سطح است بر این سطح است حرکت از این سطح است بر این سطح است اراده می باشد
 بر می تواند شد چرا که این حرکت غیر متناهی است و در حرکت غیر متناهی از قاصر می توانی ممکن نیست پس
 حرکت مستدیر می باشد و آفتاب در این سطح است فلک الماطل که در این سطح است بلکه بمنزله نقطه
 است زیرا که نسبت سایر بر قیاس منتهی می باشد همیشه چون نسبت ظل ارتفاع وقت موسی نصف قطر
 می باشد پس حکم اصل متناهی است که باطل است سطح از این سطح است حکم اصل آن متناهی است که بر مرکز زمین باشد و نیز
 است و می تواند لیل و نهار همیشه بر خط است و لیل و نهار در این سطح است که وقت صبح یا ختام تحویل آفتاب در
 عمده لیل شود در هیچ نقطه موازی عرضی که سواد بر خط زمین باشد و در این سطح است نصف قطر از این سطح است
 به قیاس فلک است و در این سطح است که در این سطح است که در این سطح است دو هم در ترتیب اجرام علوی
 و سطحی واضح باد که حکم مستقرا حکما کرده عالم مشتمل بر سیزده کرات کلیه یافته شده است بعضی محیط بعضی مثل
 طبقات بصل و نخله آن چه در این سطح است و در این سطح است که اولها از عناصر که محیط بر مرکز عالم است که در این سطح است
 و سطحی محدث بسبب و غیره تفاوت است از جبال و مناره کرده می حقیقی نیست بعد از آن که آب است محیط باره
 اما احاطه آب از این سطح است جمع جیات نیست بلکه جای عناصری من اندک است شده است تا مشا و مجبای حیوان
 نفس یا نخله بعضی این است و در این سطح است در این سطح است در این سطح است در این سطح است در این سطح است
 و احدهم در هر دو کسب از بر یک می توانند کرده و سطح باطن آب نیز کرده می حقیقی نیست چه ماس است سطح
 را که چنین است و سطح در این سطح است رواج از که در این سطح است حقیقی خارج کرده اند و بعد آب کرده هواست محب
 بجمع کرده این و آب و غیره هوا نیز کرده می حقیقی نیست چرا که ماس سطح ظاهر این و آب است و محب
 این مقرر کرده از جهت که عنصر بنام و محیط بر سواد است و آن صحیح است بر این سطح است هم از جانب مقرر و هم
 حاکم محب بر سواد است چه در این سطح است و آنکه در این سطح است در این سطح است در این سطح است در این سطح است
 این دلیل است بر این سطح است که در این سطح است بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است
 و حرکت سواد است بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است
 و بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است بر این سطح است

در این وقت بود که شکل اشیاء در آینه آبی که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
تحت عناصر اولی شکل است که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
و یازک و استال است که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
روند و با موافق است که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
مذکور ترکیب باقی است که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
منفی شد دلیل دیگر وجود کرده نادان اگر از استقامت معلوم است که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
و محلی بالطبع کرده شود و چون در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
نشود اما اگر سطح از زمین رسد و نظرات آب در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود و در آن وقت که در آن آب بود
گردد و همچنین اگر هوا را در آب برند و بگذارد در زمین آب واقع نشود و بصورت
صاف شده از آب بر آید پس همچنانکه هر یک از عناصر ثلثه مذکور طالب چیز خود است که در آن آب بود
در آن چیز مخزون است برین مثابه نار می که در آنجا یافته میشود شعله اش همیشه جانب فوق میباشد
بلکه اگر از اجزاء ارضیه که بدان نسبت دارد منفضلی شود با احساس جانب علوی توجه میشود
و این توجه نیست مگر بنا بر طلب خشن که در آنجا خود بالطبع مستقر بوده باشد پس گره نار فون گره هوا
موجود باشد و برخی قدح میکنند که اگر گره نار فوق می بود البته حرارتش محسوس میشد چه حرارت
شس با وجود می که نسبت بگره نار بسیار بعید است محسوس میشود و غافل از نیک شمع است
که از سطح محلش متبذرجع جهات است و گره نار از چیز خود بالطبع مایل بظلی است تا سکنای ارض را تکلیف
بحرارت گرداند ایامی بینند که هرگاه شعله نار را در هوا معنی سازند و نازمانه بگذارند پس
اشیائی که بعد صالح محاذ می آن بسعت علو واقع است تکلیف بحرارت میشود بخلاف اشیا که
بجان بعد تحت آن واقع است حرارت پذیر نمیشود و احساس حرارت شس بسبب انعکاس
شعاع است از سطح ارض و جائیکه انعکاس نیست حرارت شس محسوس نیست و پوشیده نماند
که هر چند که عنصر منحصراً اصناف چهارگانه مذکور است اما عنداللتقا یکی از دیگر متمزج شده
حکم مرکب پیدا کرده است ازین جهت محققان عناصر را بنسبت طبقه معدود کرده اند طبقه اول ارض
صرف که محیط بمرکز عالم است دوم طبقه ارض مخلوط با آب و هوا و نار که منشا و مولد مواد لئذ است
سیوم طبقه آب است چهارم طبقه بخار و آن بواسطه ترکیب است از اجزای باقی و ارضی که محیط است سطح ارض

و اما رقت و غلظت این کره بسبب اختلاف بود و اختلاف حصول مختلف می باشد و این طبقه را کره لیل و نهار
 و عالم نسیم خوانند زیرا که قابل ظلمت و نور و مهیب ریاح است و آنچه در سمازرقه منظور میشود رنگ همین طبقه است
 و الا فلاک بقایست شفاف و همدیم اللولون اندر حجم طبقه زهریر یاز دست و آن منشی سحاب و در عدو برق و عصاره
 است ششم طبقه هوای صفت است هفتم طبقه نازک است از هوا که متلاشی میشود در آن ادخسه مرتفعه از سفلی
 و متکون میشود در آن کوکب ذوات الازنات و ذوات النازک و ذو ذوا ویه و امثال آن هشتم طبقه نازک است
 و سطح محدبش کره ای حقیقی است زیرا که همس منقولک فرست و این طبقه منتهای عالم کون و فساد است و بعضی از
 اکابر طبقه دهم و یازدهم را معاً یک طبقه میدانند برین تندی در طبقات عناصر تبیت میشود مطابق قول تعالی الدخان
 خلق سبع سموات و من الارض مثلین * فایند * جهدر اهل یونان کوکب ذو ذنب را از مواد سفلیه
 میدانند و بنا بر استنارت مجازاً با اسم کوکب خوانند و گویند که هرگاه اجزای کبریته و نقطنی از ارض منفصل شده
 پیوست بخار بالا رود اگر مواد قلیل و ترکیب آن بهت است بعد رسیدن خود در کره نازمانی قلیل مشتعل شود
 و زو و منطقی گردد و همین حالت است باقیه یازک است و اگر مواد ثیر و ترکیب قوی باشد آنرا در دقیقه بخود
 مستعمل سازد بلکه تا زمانی مقدمه که صدانیت ایجاد داشته باشد باقی ماند و صورت ذو ذنب باد و ذوایه و

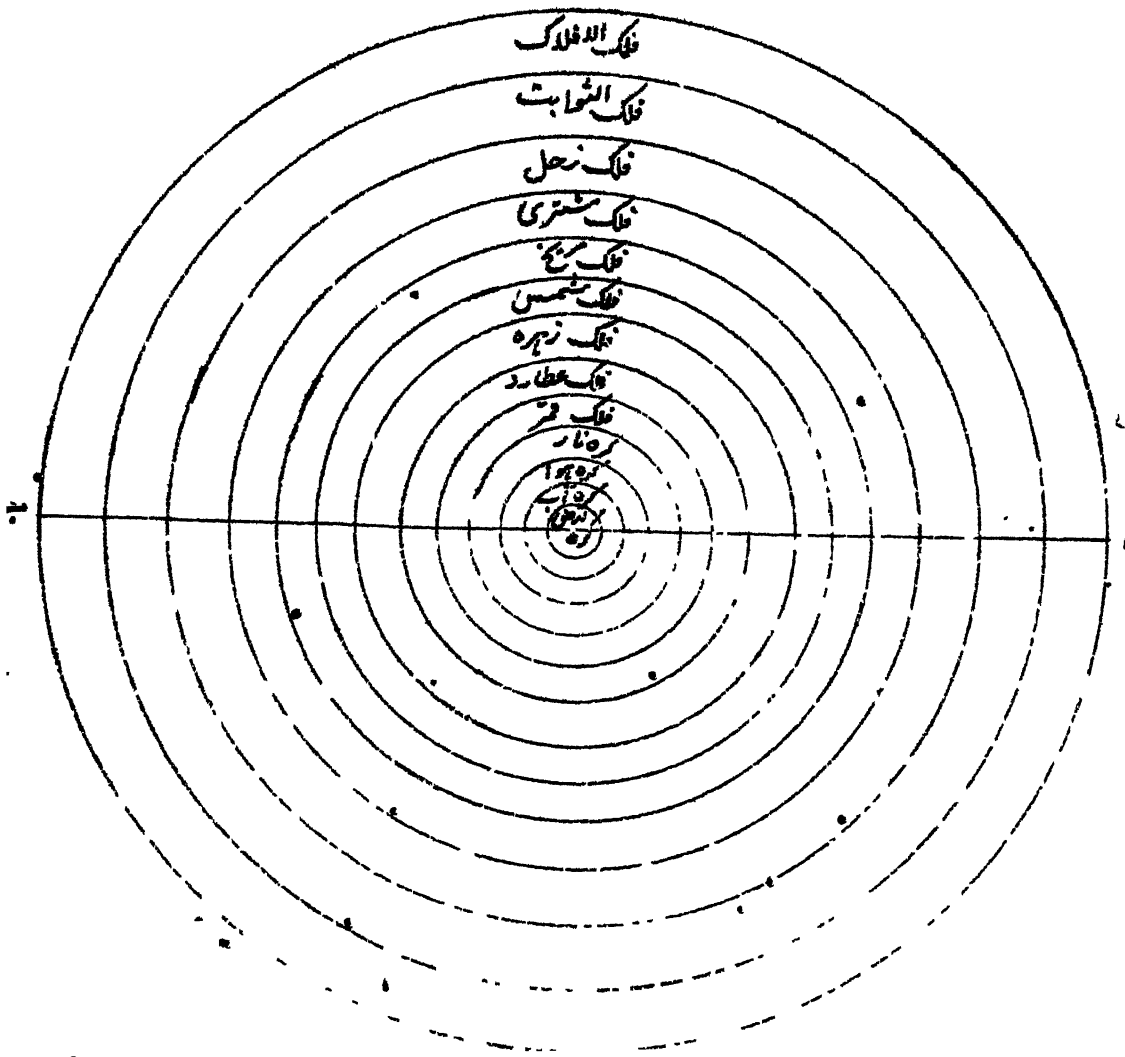
امثال آن پیدا اند و بمشامت حرکت فایک در طلوع غروب نماید و بیشتر اوقات مثل سحاب در ذوات
 خود صحر متحرک شود و محققان فرنگ کوکب ذو ذنب و امثال آنرا از کوکب نجومی می توارن و میگویند
 که این کوکب بر مدار شبیه بعضی که یک قطر آن بنسبت قطر دیگر بقایست اطول است حرکت میکند و
 مرکز ارض بمنزله یکی از دو نقطه تقسیم قطر اطول بیضی واقع است و طرف دوم قطر اطول بقایست
 شمس است از جهت ذو ذنب که همی قریب تر با ارض میرسد و در نیوقت حرکتش بقایست
 سریع می نماید و باز متوجه سمت شمس میشود و بعضی را زعم چنین شده است که این کوکب
 بشمس می پیوندد و غذای آن میشود پس هرگاه که در نورش ای ذوایه و زمین کنند که در هر
 عودات آن بر همان مدار بیضی میشود و باز متد از راه هر میگردد و شکل مدار کوکب

مطابق نخصقات این طایفه در ارض
 در ذنب محذورات چند اند که هنوز مراتب است از اول، بلکه اگر از اجرام علوی است
 پس وجه حدوث ذنب با صورت جرد با جهت رانجه بعضی گفته اند که از جهت سرعت حرکت او است
 چنانچه در بعضی آنست با نوری با محسوس میشود بدفعه بر آنرا که ...

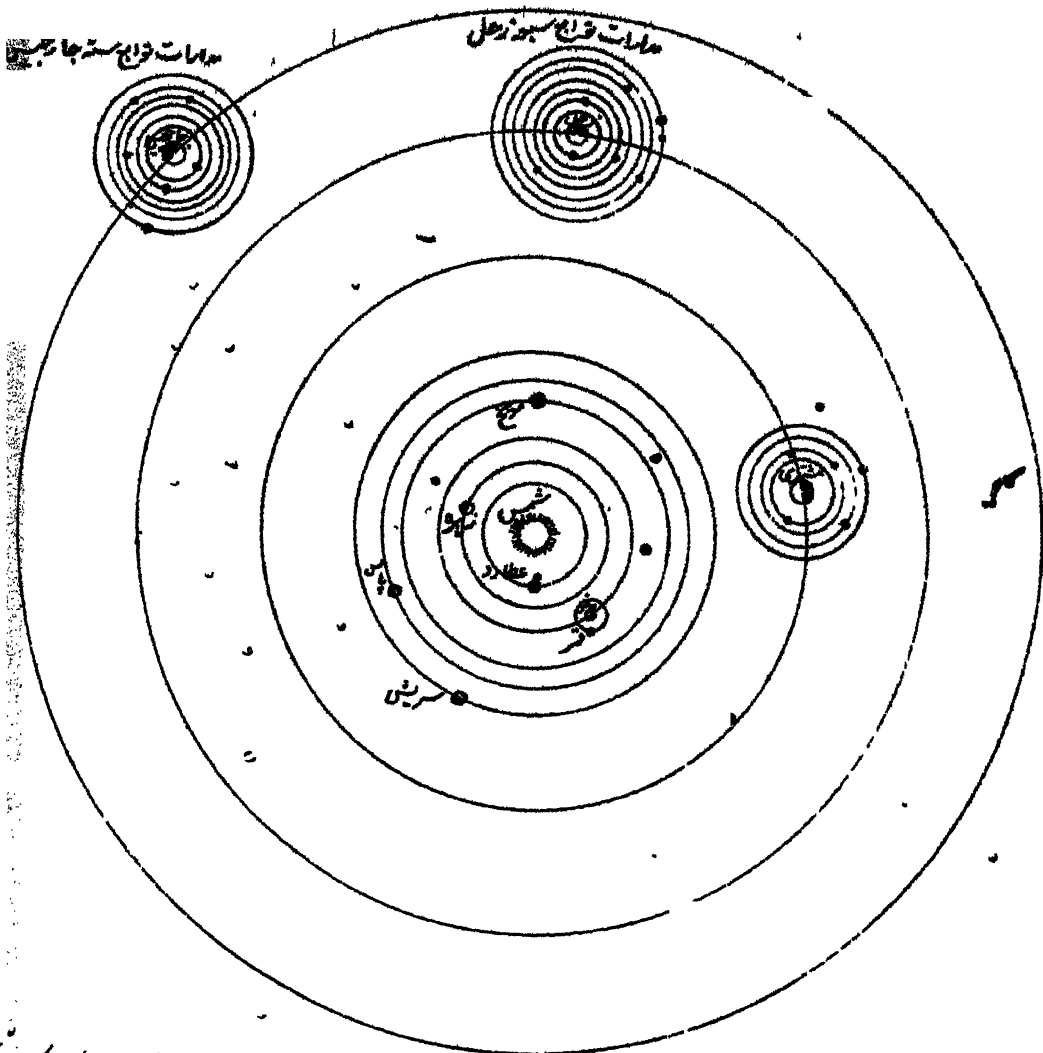
و زین پیشه در جانب خلافت حرکتش با و حال آنکه در سنه یک هزار و دو صد و چهل و یک هجری قمری ذوالحجه
 و هجرت ذوالحجه موافق جهت حرکتش بوده است تفصیلش آنکه در جمله صحیح آبادت جارس رسد بوقوع آمد تقویم
 مرکز سنس بتاریخ سبلیز دهم صفر بود در ماه و در عرض جنوبی آن مظهر شد و تقویم تاریخ سمیت و دوم بوده اوم
 و عرض جنوبی سنس به اللهند ازین محل معلوم شد که مدارش جنوبی مائل بمغرب بود و در مدتی که روزانه از آنجا
 پنج درجه متحرک و سمت ذوالحجه عین سمت مغرب بود و اگر تول قائل صادق می بود ذوالحجه جانب شمال مائل
 بمشرق می بود دوم اینکه ذکر کرد و مقاله کل صاحب بمطالعه کتابی معنی آنکه نری از مولف حکایت میکند ذکر در کتاب
 از سنین مقدمه ذو ذنبی پیدا شد اول قریب تر بارض بود و در پیش بسیار کوتاه و بتدریج بعید تر میشد و پس آنکه
 از زمین دور تر می رفت در آن میگردید و نیز در پیش دیگر ذو ذنبی بظهور آمد که رنگش اول مش زردیچ بود و
 بعد چند روز مثل کبریت خداب در آتش شد و پس از آن شق شده چند باره گردید پس این مشهودات مویده و تالی
 بوزن میان است از باد و حجم و تبدیل الوان و تفرق اتصال از شان مواد سفید رضیه است
 نه از شان اجرام علویه و در باب طوفان نوح هم اکثر از حکمان فرکانر عنقا و همین است
 که ذو ذنبی عظیم قریب تر بارض رسیده به دو بجزایات خود آب را جذب نموده سطح رض منقب و شد
 و الله تعالی اعلم که شئی بود که او تعد عنتم بابت کربان آنکه است و آن نه که است اول فلک نمرود و فلک
 الما و سیوم فلک زهره چهارم فلک شمس پنجم فلک مریخ ششم فلک شترمی هفتم فلک زحل هشتم
 ثوابت نهم فلک الافلاک و دلیس بر وجود این فلک است که چون حکما در حالات اجرام علویه
 به ظاهر امان کردند دیدند که شمشیر و کواکب متحرک بد بجزایات بر روی معتدل بجهتی که تا آنجا
 دوره هر یک یک شبانه روز تقریباً و کواکب در حرکت طلوع میکنند از مشرق و سپید میگردند
 مغرب و غروب میشوند و بعد از آن عود میکنند سوئی مشرق باز میگردند و طلوع میکنند همچنانکه طلوع کرده بود
 در هر دو زمین میان طلوع و غروب میکند بر هر دو زمین است و بسناد کردند این حرکت است
 محسوس و اما که جمیع کرات محیط باشند و سایر اشیاء در سطح زمین بر سطح واحد مشرق حرکت خویش
 بگردانند و این محیط کل را فلک افلاک و فلک است و در هر دو زمین میگردند و باز بمشرق و مغرب حرکت
 دیگر بجای بطور یافتند که کواکب را از مشرق و مغرب در سطح زمین و قطبین حرکت از مشرق
 است پس اسناد این حرکت بجزایات دیگر در طلوع و غروب کواکب است و این حرکت است
 فلک ثوابت و فلک ابهر و ج تا پیدا شده چون از مشرق و مغرب در سطح زمین میگردند و باز
 در دو جهت بر زمین است و اسناد یافتند که کواکب در هر دو زمین میگردند و باز بمشرق و مغرب

شده است و اختلاف منظر عطارد در ایداز اختلاف منظر زهره و اختلاف منظر شمس ثبات قلیل است که از آن هر
 صدی درک نمیکند مگر مقدار آن از روی حساب معلوم شده است و از این اختلافات مناظر مبرهن است که فلک
 عطارد بعید است از ارض نسبت به فلک قمر و فلک زهره به فلک عطارد و فلک شمس نسبت به فلک زهره و افلاک
 را اصلا اختلاف منظریست نه از روی حساب و این نیز مجله ادله بودن ارض است بمنزله نقطه بقیام
 این افلاک و وجهی است که بودن فلک شمس فوق فلک زهره و تحت فلک مریخ است که چون شمس سلطان الکواکب
 باید که متوسط باشد میان شمس سیاره دیگر و نیز اگر شمس بالاتر یا فروتر بود میسبب افراط و تفریط حرارت در
 غایب موالید نطفه فتوری عظیم رو میداد قنبارک لند الحسن الخالقین صورت کرات سیزده گانه بحسب سطح برین
 است

یعنی محیط هر دو دانه که متصل اند اندر دنی بمنزله سطح مقعر است و پیرونی بمنزله سطح محدب و مابین هر دو محیط
 بمنزله تختن و ازین شکل تصور تجسیم سهیل است نوعی که خط آب بمنزله قطر مشترک بکشند و آنرا محور قرار داده
 ساکن تصور کنند و تمامی محیطات را متحرک تا بدوران تام عود بوضع اول کنند در صورت ظاهر است که
 هر محیط رسم صورت گروی نماید و مابین هر دو محیط تختن کره یا رسم کنند و کرات مجسمه در تخمیل بدید آیند
 و معلوم باد که ابتدا همی تعدید این کرات هم از ارض جایز است و هم از فلک الافلاک اگر ابتدا از
 ارض کنند فلک الافلاک کره سیزدهم باشد و اگر از فلک الافلاک شمارند ارض سیزدهم باشد و از آنچه
 گذشت بوضوح پیوست که تعدد افلاک مطابق تعدد حرکات مختلفه است یعنی بازامی هر حرکت فلکی مقرر
 کرده اند تا آنکه ابتدا بوجود افلاک پی برده اند و بعد از آن حرکات مطابق آن یافتند و از نخبه است
 که هر یک حرکت جدا سوا می حرکات منضبطه قدا یافته او را با اثبات فلکی زائد حاجت شده مثلاً
 از آنجا که حرکت ثابت بسیار بطبیق و متقدمان دانستند که حرکت جمیع یکسانست لهذا فلک ششم را بر
 تحریک هر یک کافی دانستند از آنجا که اثبات رسیده است که حرکات بیشتر از کواکب ثانیه با خود
 مختلف است لهذا افلاک بر یک را محارمه کردند و آنستند و از قدیم الایام با عقدا و جمهور حکما و اکیاب
 از هفت زیاده تر بوده است اما تاریخ سیزدهم ارجح است بیکه از هر مقصد و هشاد و یک سجیه حکیمی از قوم
 اقلیس بر سر پیارس صاحب اتفاق و کسری صاحب رهنه فالرمونی گوئی فوق زحل متحرک است
 تاریخ کواکب اثبات و بعد از حون حرکتش را ضبط کردند و دریم بلبله بقدر صاحب سیزدهم
 یعنی چهار و ده و هفتاد و شصت و هشت را به متحرک بافتند و آن کواکب را بجای هجیس هم سوچ کردند و با
 در تاریخ صاحبان و مؤلفین پس از اول تاریخ را می دانستند بیکه از هشت عدد شدند و عمده
 کواکب را در تاریخ سیزدهم متحرک بودند تا تا انوقت یعنی دو از ده دقیقه و نگاه
 و کسری در زره و نگاه و شش را بعد از این کواکب را موسوم بپیش ساختند و همچنین حکیمی سسی مالک المبرک
 در تاریخ سید و ششم چنانکه یک هزار و هشت صدر دو سجیه کویسی دیگر یافت مابین مریخ و شمس
 و یک در دو سجیه و یک مابا لود یعنی دو از ده دقیقه و چهل و یک ثانیه و صفر ناله و سی و شش
 را بعد از این کواکب را موسوم ساختند و منجمه اینست کواکب کواکب پالس را مؤلف هم در سنه
 ۱۲۲۲
 برای قدسی سیده حزلیور بر نمائی کستان در انسر احد حب و اعانت دور بین برای العین
 مشاهد نموده در هر یک و وجود اینست کواکب مع اختلاف حرکات مشهود و کنت لیس وجود افلاک
 بسیار دور می باشد از نخبه فلک مریخ تا کواکب پالس محاط باشد و فلک پالس و یک بیشتر

و با این فلک از محل فلک جابجایی باشد پس اکنون تحقیق شاخراش افلاک سیارات در محدوده زمین
برای هر کوکب که حرکتش متاثر از دیگر است فلكی خاص باشد چنانچه فاضل نیز برای همین رفته
ست بلکه قابل است که حرکت یومیه بر کوکب متوسط است فلكی خاص که مثل فلک اعلی است در منطقه
و قطبین و حرکت و لیکن محققان بدین جهت افغای که چون این اجرام کریمه از مصنفات حکیم علی
الاطلاق مانند لایحه است که در آن فصول نباشد از جهت برای متحرکات متشبهه کثیر زبانه بر یک حرکت
جابجایی اند و برای محقق طوسی علیه الرحمه بدین مایل شده که اگر افلاک کثیره عوض نه است
مفروض شود کافی مدعا باشد تو چه پیش این که جابجایی است که در مجموع کرات ثانیه بدین جهت
که مجموع است نفس واحد منعلق باشد و مجموع را حرکت سریه یومیه حرکت دهد و باز
در هر واحد نفسی علییه علییه منعلق گردد و هر یک را حرکت مخصوصه متحرک گردانند و
مصنف تذکره الهیته ناقل است که روزی از محقق طوسی القماش کردم که می تواند شد که افلاک
کلیه هفت باشند نوعی که حرکت سریه از تعلق نفس کل ناشی شود و در هر واحد همچنانکه معلوم است
نفس منعلق شود و کوکب ثوابت در همین فلک زحل که اعلی ترین افلاک است مرکوز باشند
و برای ثوابت حاجت فلک دیگر نشود خواه ممدوح این لایحه را سخن دانست
* انتباه * حکمای فرنگ قرآسیاره اصلی نمیدانند بلکه میگویند که از تالیع
ارض است یعنی همچنان که ارض و دیگر سیارات حول شمس متحرک اند بران منابه قمر بر مدار
زل ارض متحرک است بلکه با عانت منظار چهار کوکب توالیع برای مشتری هم یافته اند و آنرا
سفار مشتری خوانند و همچنین هفت توالیع برای زحل و شش توالیع برای مشتری
است و چون پیش این طایفه خلا جایز است و میان شمس و سایر کوکب
قابل جذب و انجذاب اند بدین تصور افلاک را از امور موهوم
دانند و کوکب را منعلق بی علاقه پندارند و آنچه یاد که اگر حرکت توالیع
در حقیقت حول کوکب اصلی باشد پس نزد ثبوتین افلاک یک حرکت
توالیع نیز در سبب شود پس بتعدد توالیع افلاک محیط بتدویر
کوکب اصلی قرار داده شود بنوعیکه توالیع در تخن این افلاک
مرکوز باشند مطابق واقع که کوکب تالیع حول کوکب اصلی گردیدند پس نیز مطابق مقرر است
از فرنگ اصابع مدارات سیارات حول شمس برین جهت باشد

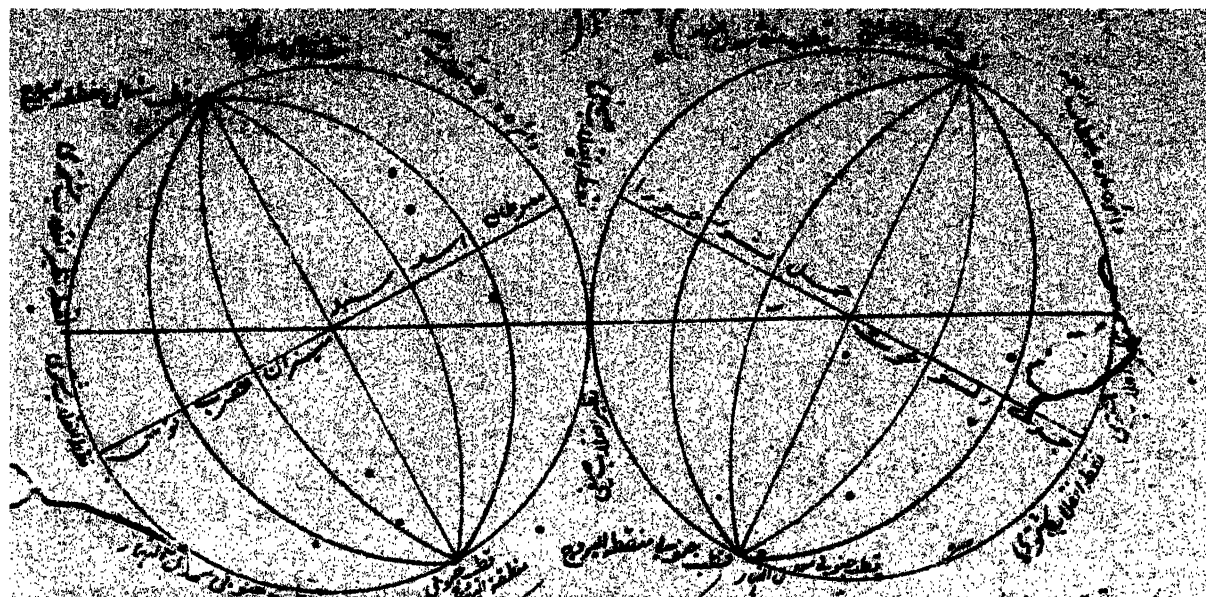
انکشاف سیوم در بیان دوائر عظام
 و تضعیف آن نماید و از باب صناعت به ضبط اعمال مثبت بر سطح فلک اعظم ده دایره تجویز عقلی اثبات کرده اند
 بعضی از آنها واحد باشند و بعضی دیگر واحد بالنوع **تختین** دایره معدل النهار است و آن منطقه
 حرکت مریخ است که بر فلک اعظم حادث گردیده است و این دایره را منطقه حرکت اولی نیز خوانند و فلک معدل
 النهار هم گویند زیرا که بردایره عظیمه که بسبب حرکت ناشی شود آنرا مجازاً فلک گویند از قبیل تسمیه جانان
 محل و تسمیه آن معدل النهار برای آلت که چون مرکز افتاب برین دایره رسد در جمیع بقاع سوای موضع
 مسامت قطبین است لیل و نهار مساوی گردد و نیز موضعی که محاذی این دایره بر سطح ارض واقع است
 لیل و نهار همیشه مساوی می باشد و قطبین این حرکت از قطب حرکت اولی و قطب عالم نامند یکی از آن که بجانب
 شمال است و دیگری واقع است از قطب شمالی خوانند و چون این قطب در زمانه قدیم بمجا ذات مرکز کوكب
 جدی واقع بود لهذا بنفس جدی اطلاق قطب کردند و درین زمان از حرکت نخست نامن کوكب مذکور از محاذ
 قطب فریبناست در جهت متعاضد ازین جهت بالفعول اقطاب دایره را مساژد که قطب است

فصل اول در بیان حرکت زمین و مدارها
اما مقدار حرکت در هر نقطه که است در یکی از دو جانب معدل النهار پس حرکت اولی این نقطه بر مدار
صغیره مدار است و مدار می معدل النهار کما اگر آن نقطه غیر از حرکت اولی متحرک نباشد و تقریبا اگر حرکت
دیگریم متحرک باشد و همچنین در مدار صغیره مدار است و مدار می معدل النهار است و چون این دایره عظیمه را قاطع
کرات عالم تو هم گشتند و جمع کرات این دایره موجود کرد و آنچه بر سطح ارض پیدا شده است آنرا خط استوائ بنا
د و در مدار عظیمه البروج است و مدار فلک البروج و منطقه حرکت ثانیه خوانند و آن مدار حرکت فلک
البروج سادست شده است و در نقطه آن غیر قطب معدل النهار است و چون این برده دایره عظیمه از ابتدا
حکم شکل تا از ۶۰ خزانه اول بر دو نقطه متقابل سنا صفت باشند و لا محاله نصفی ازین دایره
بجانب شمال معدل النهار واقع شود آنرا نصف شمالی خوانند و دیگری که جانب جنوب است آنرا
جنوبی نامند و آن دو نقطه قاطع را اعتدالین گویند و چون آفتاب همیشه ملازم این دایره است
لذا در هر دایره مرورش بر اعتدالین هم باشد پس نقطه اعتدالی که مجاز شمس بجانب شمال معدل
النهار است آنرا نقطه اعتدال ربیعی گویند و نقطه دیگر را که مجاز جنوب است اعتدال خریفی نامند و این
تسمیه در مواضعی است که از خط استوائ بناه شمالی ارض واقع اند و در نواح جنوبی تسمیه
بالعکس است یعنی نقطه را که مجاز جنوب است نقطه اعتدال ربیعی گویند و متقابل آنرا اعتدال خریفی
و این دایره قاطع است جمیع کرات را پس بر فلک اعلی هم این دایره موجود باشد و اگر چه در
ابتداء در فلک ثامن است و بقیاس همین دایره تعد حرکات طولیه کواکب که سیمی حرکت
توقیفی است نموده میشود انتبا ۵ ملازم مدار شمس منطقه البروج را بدین دلیل ثابت کرده اند
که چون در رصد همیشه وضع کواکب ثابت را از مدار شمس محفوظ یافته اند مع آنکه مدار شمس عظیمه است
حکم کردند که این مدار ملازم منطقه فلک ثابت است چه برگاه کواکب ثابت در ضمن این فلک
برگزوست ضرور شد که اوضاع خود را از منطقه محفوظ دارد پس مدار شمس و منطقه البروج متحد
باشند و بر عظیمه بودن مدار شمس چند دلیل است اول اینکه همیشه در رصد معلوم شده است که غایت
بنا عد شمس از معدل النهار بجا نبین یک مقدار است پس دو مدار یومی غایت بعد متساوی و
ستوازی می باشند و مدار شمس این برده مدار را که از دو جنب اعظم التوازیه واقع اند
ما من است عظیمه باشد حکم شکل موازی ۶ خزانه دوم آنکه اگر مدار شمس صغیره بودی

هرگاه مقابله غیرین بر نفس مدار شمس نهدی ارض بمیان جائلی نمی گشت و خوف واقع نمیشد اما چون
 درین حالت همیشه خوف واقع میشود معلوم شد که مدار شمس بر مرکز ارض گذرفته که تهر مرکز فلک شمس است
 و هر دایره که بر مرکز گذرد عظیم است سیوم آنکه منصف معدل النهار است و منصف عظیمه نباشد الا عظیمه
 چنانچه از شکل بیاض از ۶ خزیه اول مستفادست و دوائر صفاریکه از مراکز کوکب متحرکه بمرکز ثانیه
 موازی منطقه البروج رسم شود آن دوائر را مدارات عرض خوانند زیرا که قوسهای واقع
 از دایره عرض میان این دوائر و منطقه البروج عرض کوکب باشد چنانچه عنقریب معلوم خواهد شد
 سیوم دایره ماره با قطب اربعه است و آن عظیمه الیت که بدو قطب معدل النهار
 و دو قطب فلک البروج مرور کند و هر دو است که بکلم شکل به از ۶ خزیه اول بر سطح معدل
 النهار و سطح منطقه البروج قائم باشد و دو قطب این دایره دو نقطه اعتدالین باشند زیرا که
 هرگاه این دایره با قطب معدل و منطقه گذشته است همچنان لازم است که این بر دو دایره بر
 با قطب اربعه نیز گذرد بکلم شکل از ۶ خزیه مذکور پس فرور شد که هر قطب این دایره نقطه مشترک
 باشد میان معدل النهار و منطقه البروج و اینچنین دو نقطه مشترک اعتدالین ندر دو منقطع این دایره را با
 منطقه البروج نقطه انقلابین خوانند آنکه شمالی است آنرا نقطه انقلاب صیفی گویند هرگاه شمس
 برین نقطه رسد فصل صیف شروع شود و بکری یا ک جانب جنوب است نقطه انقلاب شتوی نامند
 زیرا که در نواح شمال مباد فصل شتاست آن نواح جنوبی انقلاب صیفی نقطه جنوبی باشند و انقلاب
 شتوی نقطه شمالی و دو منقطع این دایره را با معدل النهار نظیر انقلابین گویند و قوسی ازین
 دایره که میان معدل النهار و منطقه البروج واقع باشد آنرا میل کلی و میل اعظم
 خوانند زیرا که قدر زاویه میان منطقه البروج از معدل النهار است و غایت بنا بر حد شمس از
 معدل النهار بین مدار است و این قوس مساوی قوسی را از همین دایره که میان قطب معدل
 و قطب منطقه واقع باشد زیرا که غایت بعد مابین المنطقین ابد چون بعد مابین القطبین می باشد
 و زائد آن مقدار میان محل مختلف یافته اند ابرخس در رهد خود حوالی ۳۸ یکصد و هفتاد و
 شش است آنرا باقی رومی که بری بالون یعنی بس و سه درجه و پنجاه و سه دقیقه یافته است و بطریق
 دیگری پیدر صد و پنجاه و سه اسکندران باقی اسکندریه بالون ناکه یافته است و در ۱۴۲۲
 اسکندران مورد تحقیق الدین جندی کاشی در زنده الیغ بکلی یافته است و بقصد الیغ و بدایه
 بعد در ۱۴۲۵ در پهنه و هفت اسکندران افضل منهد تلین بر ماخرین مرزا خیر الله

در سبب این باشد که جهان آباد در لایحه بر یافت به علاوه اکثر از قدام این اختلاف را محمول بر
 کثرتی آلات رصد می نموده اند و بر برخی از محققان چون مولانا صلاح الدین و ملا علی قوشچی را با
 وجود نسیب کثرتی آلات که منتهای اختلاف است ظن غالب آن شد که محرکی است که منطقه البروج را
 سوی معدل النهار حرکت میدهد که بسبب آن انطباق و انفتاح منزه است چه اختلافی که بسبب
 کثرتی آلات مرتب میشود ضروریست که همیشه بجانب نقصان باشد بلکه گاهی زاید باشد
 و گاهی ناقص و بدین خلاصت فکلی دیگر ثابت کردند محیط بفلک البروج منطبق است در سطح
 ماره با قطب اربع است و دو قطب آن همان دو نقطه اعتدالین و حرکتش شمالاً و جنوباً است
 اما از آنجا که نصف منطقه البروج جانب شمال معدل النهار است و نصف دوم جانب جنوب
 منظور شود که نصف آن دایره از جنوب بشمال حرکت میکند و نصف آن بالعکس و از هر دو این
 محرک لازم است که در کدام زمانه مستقبل منطقه البروج بر معدل النهار منطبق شود و در تمام روی
 زمین فصول اربع یا همانی باطل گردد و اعتدالی که برای هر بقاع حاصل بود منتفی شود و تولد و نمو
 هوای متمتع گردد بلکه حرکت مغل به بساط نشوند و وقت قیامت کبری که در کتاب سماویان آمده
 است همین باشد و چون بعد انطباق انفتاح رود در مخالفت مواضع جنوبی شمالی گردند و شمال
 جنوبی و هرگاه انفتاح بقدر صالح رسد هر موقع باز اعتدالی صغری پدید آید و قویا می آید و بلند
 ظاهر شود و همچنان تا آنکه انفتاح تمام رسد در وقت نیز اعتدالی زایل شود و هر چه که انقباض
 در نصف شمال باشد در نواح جنوبی از خط استوا بر سبب باشد و بسبب استیلا بر
 نشو و نما موقوف باشد و همچنان چینی که انقباض در نصف جنوبی بود در نواح شمال حالت
 مسطوره موجود شود و اینست قیامت ثانی باشد من در آن از راه دیار بیان
 منطقه البروج و معدل تقارر است و چون این تقارر سبب می رسد بار جنوب
 پدید گردد تا جینکه آن در انطباق ثانی روند بدست و نه باقی مانده است پس در این
 فلک چهار قیامت و چهار شکلین باشد و مرزا شیراز در شرح این قیامت
 این حرکت مثیلی را منضبط فرموده است برین نمط که عدت است و در سبب از حد است
 رصد خود نم نمود باقی باشد ۱۶۰ یک بنا بر وقت صد و بیست و یک است و در سبب از حد است
 مثل کلی مرصود خود در صورتی بر آن بر آن بدیده دقیقه در این سبب از حد است
 منتهی که در وقت بر آن بر آن بر آن بدیده دقیقه در این سبب از حد است

حکومت زمین یعنی، شد و چون در آن زمان بود که در آن علوم مبتدیان در آن زمان بود
چون که در ۱۲ حرکت علوم در حرکت حرکت کرده و حاصل هر یک ۲۸۰ و ۲۸۰ در این زمان بود و در هر یک
علوم است بحسب زمانه ۱۲۱۹۲ یعنی یک صد و چهار هزار و یکصد و نود و دو سال و حکم کرد که هر یک در این قدر
مستقیم است بر مدار النهار منطبق شود و نهایت گیری ظهور نماید و مطابق این حساب با این دو تقیامت که با
حرکت ربع دور این سیلاب است ۳۹۹۶۰۰ یعنی سه صد و نود و نه هزار و شش صد سال که
باشد و دور کلی این سیلاب در ۱۰۹۲۷۰۰ سال بود و الله تعالی اعلم و طریق رسیدن کلیت
طریق سایر اقسام و عقرب خوانند انشاء الله تعالی و این سه عظمه که در گذشتند و احوال مشخص اند
کما فی حکم و تبدیل نمی شوند و فائده را از احوال اقدیم چون ملاحظه کردید که شش
مقطع فلک نامن دوره تمام می کنند و از همین دوره تبدیل فصول و ادوار زمین ناشی می شود و در
که برای غیبت از همه فصول و سنین و تقدیر حرکات کواکب این دایره را منقسم سازند اول قسمت
اربعی انشاء کردند که بسبب دو نقطه اعتدال و دو نقطه انقلاب حاصل بود و زمانه که شش شمس را در هر
یکی از این اربع فصلی فرار دادند و ابتدای فصل از نقطه اعتدال ربیعی کردند ربع اول
که محصور میان نقطه اعتدال ربیعی و انقلاب صیفی است ربع ربیعی خوانند و ربع دوم
را که بعد است ربع صیفی و ربع سیومی را ربع خریفی و چهارم را ربع شتوی بعد تقسیم
ربع هر فصل را بر سه قسم مناسب تر دانستند تا مبداء و وسط و نهایت
فصل مشخص باشد ازین جهت هر ربع را ثلثین دو دو نقطه بر سه قسمت
متساوی ساختند پس این هشت نقاط مع اعتدالین و انقلابین دو از هر دو
متساوی البعد بر منطقه البروج معین شدند بعد شش و از هر دو نقطه
تو هم کردند که هر واحد از آن بر دو نقطه متقاربه ازین نقاط و از
گانه و قطبین ملک البروج مرور کرده باشند و منجمد آن یکی دایره
بازه با قطب اربع باشد و بسبب این دو دایره سه سطح ملک
البروج بلکه جمیع افلاک بدو از ده قسم مساوی کردند هر قسم
شبهه تقابلی بطح و بروج عبارت ازین اقسام دوازده
گانه مناسب پس طول هر برج سه برابر باشد و عرض آن یک
و ششاد درجه بحسب سطح ازین دو دایره تقسیم بروج نیز می شود که توان کرد

و هرگاه تقسیم منطقه بدو ازده قسم راست گشت چنانچه که هر قسم را با اسمی می سازند تا بعد از آن
 مسائل اشاره بر قسم توانند کرد پس هر قسم را نامزد با اسم صورتی کردند که محاذی آن از اجرام کوکب
 نامیده متوهم شدند مثلا حصه اول را که مبتدا از اعتدال زمینی بود و مقابل صورت کوسبند یا قوسبند محمل نامیدند
 و همچنین سایر حصص را بنام یا زده گانه باقی یعنی ثور جزا سرطان اسد سنبله میزان عقرب قوس
 جدی دلوحوت و اول دایره که باقسام بروج دو ازده گانه تقسیم یافت دایره منطقه البروج گشت
 آن سایر مناطق متحرکه را غیر معدل النهار همین قسمت تقسیم نموده هر قسم بنام بروج تغییر میکنند چنانچه هر قسم محمل
 خود خواهد آمد و انبیا به از آنچه گذشت معلوم شد که نزد بابیان علم است بروج عبارت از
 در ازده گانه مسطوره است و صور الكواکب که محاذی آن اقسام واقع بود مسبب آن گشت از تقسیم منطقه
 با اسم الحال نه آنکه آن صور خود نفس بروج اند چنانچه مزعوم منجان مند است و چون
 بسبب حرکت فلک نامن صور الكواکب متحرک است لازم آمد که وقتا فوقتا صور از حصه
 بروج متباعد شود و سان محمل بروج حقیقی و بروج مصطلحی اهل هند تفاوت رود چنانچه
 در سند حال تفاوت مذکور ثابت دیگر چه و دو ازده دقیقه از سبب تفاوت در آن است
 است که تحویل هر کوکب در برجی پیش بندیان از وقت تحویل بود تا زمان بعد در آنست
 که آن کوکب از حرکت خویش این قوس تفاوت را قطع کند مثلا این قوس را آفتاب
 از حرکت خود در میت و یک روز تمامه و دو ازده ساعت و هفت دقیقه قطع میکند
 پس از تحویل محمل بعد همین مدت سنگرات میکند واقع شود قوس عالی نداء و لیکن باید در آنست
 که صور کوکب اصلا محمل است کرد آنست که بر ج ندارد چه اگر اهل هند از آنست که
 میدانستند که چون تفاوت در هر بروج حسی درجه تقریبا فاصله است از آنست که

پیدا شود چرا که صورت بعضی بروج در طول ازسی درجه بسیار قلیل است مثلاً محل در حد در طول ۳۸۰
در سرطان در حد است و در اسد در حد $\frac{1}{2}$ باشد و اگر همین حتی باشد که صورت کوکب بروج است پس
مکت آفتاب در محل زیاد بره بیت و یک روز نماند و ماه میا که بیت و یک روز بود و همچنین ماه
سنون که زمان مکت آفتاب در سرطان است دو ازرده روز و چند ساعت باشد و ماه ۱۶ ماه دون
که زمان مکت شمس در اسد است سی و نه روز بود و چنین نیست پس صورت کوکب بروج نماند *

چهارم

دائرة میل است و آن عظیمه است که بر دو قطب معدل النهار و جزوی مفروض از منطقه
ببر طرف خطی که از مرکز عالم خارج باشد و بر مرکز کوکب مفروض گذشته تا فلک اعلی منتهی گردد
مرور کرده باشد قوسی ازین دائرة که میان منطقه المد و وجد و معدل النهار واقع شود و شرطیکه بران
قطب معدل واقع نباشد آن قوس را میل دل همان جز خوانند که بران جراین دائرة مرور کرده است
و قوسی که بشرط معلوم میان طرقت خط مذکور و معدل النهار محصور باشد آنرا بعد همان کوکب خوانند
که خط مذکور بر مرکز شمس گذشته است و فایده فرض این دائرة معرفت میل اجزای منطقه و بعد کوکب
از معدل النهار است و مراد از بعد در اینجا قوسی است از عظیمه که اقصر نرا از آن قوس دیگر یافته شود
و این صفت بر نسبت معدل النهار در غیر دائرة میل نیست چه بعد نقطه که از معدل النهار مطلوب
اگر بنفس قطب معدل واقع باشد در صورت بران نقطه دو دائرة عظام غیر متساوی العدد مرور
کردن می توانند که اطلاق میلیه بر هر یک صادق است و بعد آن از معدل النهار سمت ربع دور است
و اگر آن نقطه غیر قطب باشد و دو دائرة عظیمه بران نقطه گذارد و بر قطبین معدل نگذرد ازین دائرة
قوسی که میان معدل و نقطه مذکوره واقع شود اعظم باشد از قوس میلیه چه قوس میلیه و تر حاده
می باشد و این قوس و نرفا ئه از مثلث قوسی که عنله سیوم آن جزوی از معدل النهار بود
و قوسی از منطقه البروج که میان نقطه اعتدال ربعی و این دائرة بر قوسی واقع شود
از درجات مواخاوند و آنچه معدل النهار میان راس المحل و این دائرة محصور بود
آنرا مطابق کویب بقیاس درجات مواو و دائرة میلیه محب شخص کثیر است و باعث شروع و
و دائرة ماره با قطب است بهر چه در میلیه داخل است بنا بر مرور بر دو قطب
معدل و قطبین این دائرة نسبت بر معدل النهار می باشد زیرا که چنین است
این دو بر هر قطب معدل مرور کرده است هر دو است که معدل نیز بر قطب
نمرود که از مرکز عالم بوده است و در هر طرفی است **نیم**

و آن خطه است که بر دو قطب منطقه البروج و طرف خطی که بر مرکز کوکب گذشته باشد و بیشک
اعلی منتهی گردد و قوسی ازین دایره که میان طرف خط مذکور و منطقه البروج واقع شود تا
از ربع بود آن قوس عرض همان کوکب باشد یعنی بعد کوکب از منطقه البروج و اگر کوکب
مطلبی از عرض مسامت قطب البروج بوده باشد در صورت دایره عرض آن نیز سنایی بعد
باشد ~~منتهی~~ ربع دور بود و قوسی ازین دایره که میان معدل النهار و منطقه البروج از
جانب اقرب واقع باشد آنرا میل ثانی جزوی خوانند که این ~~نقطه~~ بان جز و منطقه البروج
مرور کرده است قوسی از منطقه البروج بر توالی میان راس الحلقه دایره واقع یا بعد از
طول کوکب و تقویم کوکب گویند یعنی تقویم آن کوکب که این دایره عرضیه بر کزان گذشته
گذشته است و پوشیده همانند که اگر طرف خطی که دایره عرضیه بر گذشت است بر نفس منطقه البروج
منتهی شود در صورت کوکب را عرض نباشد و اگر مرکز کوکب بر نفس قطب منطقه البروج
واقع شود در صورت صلاحیت تقویم آن هر نقطه از منطقه البروج دارد بنا بر نکته دیگر
عرضیه اما البت است که راس الحلقه را تقویم آن کوکب قرار دهند و قطبین این دایره همیشه
بر دایره منطقه البروج می باشد بنا بر مردش بر قطبین منطقه ششم ~~نقطه~~ است
و آن دایره است محاسن سطح ارض را به صورت ناظر و فاصل مسافت میان ظاهر و خفی فلک ~~سطح~~
الساار و مسی است باقی حسی و آن دایره همیشه از افق حقیقی اصغر باشد و قسم ظاهر مفصول این دایره
همیشه از نصف کره اصغر باشد و در حکم عظیم است بقیاس افلاکی که ما فوق فلک شمس است زیرا که
نسبت این افلاک نصف قطر ارض را قدری محوسب است و افق حقیقی عظیم است موازی افق
حسی که بر مرکز ارض گذشته باشد و دو قطب این دایره نقطه سمت الراس و نقطه سمت القدم است
زیرا که موقف ناظر بمغزله مرکز این دایره است و قامت ناظر در حکم عمود است برین مرکز این دایره
موقف ناظر بر استقامت فانش عمود می خارج کنند ضرورت است که بر مرکز ارض گذرد حکم شکل
از خزینه اول و بعد اخراج خود از طرف و جانب حکم شکل از همین خرز و خزینه بر دو قطب این دایره
گذرد پس آنچه جانب سر ناظر است سمت الراس باشد و دیگر بی که متقابل آنست سمت القدم باشد
و تحقیق آنست که افق حسی دایره است که بر سطح شود ~~بسط~~ سطح افق از جانب است
خطی که خارج باشد از بصر و با سر شود سطح ارض را و منتهی شود تا کوکب ~~عادی~~
شد طرف دیگرش که متصل به است و بیع تمام سطح ارض را دور می کند

نستشده لکن فرسخ بالا صعود کرده باز آفتاب را از بدنه باطله طلوع و غروب و ارتفاع و انحطاط
شمس و سایر کواکب بقیاس همین دایره است و این دایره یا اختلاف بقاع مختلف میشود زیرا که سمت
الراس بر بقعه دیگر است لهذا افق بر بقعه متغایر افق بقعه دیگر باشد ولیکن آن دو بقعه که یکی بر طرفی از اقطاب
ارض باشد و دیگری بر طرف دوم همان قطر در مخالفت دو بقعه مذکور را یک افق باشد ولیکن سمت
ضربکی سمتی دیگر می بود و نصف ظاهر هر دو نصف خور و افق خط استوا متصیف میکنند و

النهار و سایر مدارات بومیه را زیرا که در اینجا معدل النهار بر سمت الراس و سمت انقدم تنظیم یافته اند
مرور کرده است ازین جهت لازم آمد افق غیر بدو قطب معدل که قطب مدار را از ان جهت
و بکلی شکل نه از آن جزیندا و ان نصف هر یک ازین موازات کرده باشند و هم ظاهر بر مدار است و وی هم خفی آن
انند و انیخت در خط استوا است و روز و لیل در ظهور و عتیمی کواکب همیشه برابر باشد و مواز
از خط استوا تا انجا که این موازات مواز است و این موازات را موازات الیوم و لیل و موازات الیوم و لیل
اسموازی را میگویند و در این موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل
میره مدار سوتی را در دو بطن معدل و در این موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل
در موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل

نستشده لکن فرسخ بالا صعود کرده باز آفتاب را از بدنه باطله طلوع و غروب و ارتفاع و انحطاط
شمس و سایر کواکب بقیاس همین دایره است و این دایره یا اختلاف بقاع مختلف میشود زیرا که سمت
الراس بر بقعه دیگر است لهذا افق بر بقعه متغایر افق بقعه دیگر باشد ولیکن آن دو بقعه که یکی بر طرفی از اقطاب
ارض باشد و دیگری بر طرف دوم همان قطر در مخالفت دو بقعه مذکور را یک افق باشد ولیکن سمت
ضربکی سمتی دیگر می بود و نصف ظاهر هر دو نصف خور و افق خط استوا متصیف میکنند و
النهار و سایر مدارات بومیه را زیرا که در اینجا معدل النهار بر سمت الراس و سمت انقدم تنظیم یافته اند
مرور کرده است ازین جهت لازم آمد افق غیر بدو قطب معدل که قطب مدار را از ان جهت
و بکلی شکل نه از آن جزیندا و ان نصف هر یک ازین موازات کرده باشند و هم ظاهر بر مدار است و وی هم خفی آن
انند و انیخت در خط استوا است و روز و لیل در ظهور و عتیمی کواکب همیشه برابر باشد و مواز
از خط استوا تا انجا که این موازات مواز است و این موازات را موازات الیوم و لیل و موازات الیوم و لیل
اسموازی را میگویند و در این موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل
میره مدار سوتی را در دو بطن معدل و در این موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل
در موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل موازات الیوم و لیل

این دو نقطه تنصیف نماید نقطه که متصل نقطه مشرق باشد آنرا طالع وقت و مرکز بیت اول نامند و نقطه دیگر را که متصل بمقطه مغرب است غارب و مرکز بیت میباید خوانند و قوسی ازین دایره که میان نقطه مشرق و مدار کوكب واقع باشد آنرا سمت مشرق همان کوكب گویند اگر مدار شمالی است سمت مشرق شمالی باشد و اگر جنوبی است جنوبی و آنچه میان نقطه مغرب و مدار کوكب واقع شود سمت مغرب باشد شمالی یا جنوبی و سمت مشرق و مغرب زباده تر میشود از ریاضی میلان افق بر معدل النهار و غایت آن در جدولی
تاریخ دور رسد و اگر میلان افق ازین حد هم زاید شود مدار کوكب که سمت مشرق یا مغرب آن تا
گردد ~~بسیار~~ است تماس افق را بگذارد و از فوق افق ابدی الظهور یا از تحت آن ابدی الخفا گردد
و دایره موازی افق آنچه فوق الارض بالغ تا سمت الراس باشند آنرا مقنطرات ارتفاع
خوانند و بجز تحت الارض بالغ تا سمت القدم باشند مقنطرات انحطاط نامند و جانشک قطب معدل النهار
مخاضی سمت الراس باشد در اینجا دایره افق منطبق بر معدل النهار شود و مدارات بویغنی مقنطرات
ارتفاع و انحطاط باشد به بعضی دایره نصف النهار است و آن عظیمه بر دکه بد و قطب است
نهار و دو قطب افق گذرد و آن فاصل است میان نصف شرقی و غربی بلکه میان نصف صاعد و
ناقص و تنصیف کد افق را بر زوایای قائمه برد و نقطه آنرا که غریب بقطب شمالی است
نقطه شمال خوانند و دیگر را که متصل قطب جنوبی است نقطه جنوب گویند و خط واصل را میان دو نقطه
شمال و جنوب خط نصف النهار نامند و نیز تنصیف می کند منطقه البروج را بر دو نقطه آنکه
فوق اما زمین است سسی است بر مرکز بیت عالم و تدالسا و آنکه تحت الارض است موسوم است
بر مرکز بیت ریح و تدان زمین و نیم تنصیف کند جميع قطعات ظاهره و خفیه معدل النهار و مدارات
بر وجهی شکل الظاهر و خزین اول و اربعین است که زمانه وصول هر کوكب از افق شرقی
نصف النهار مساوی باشد زمانه وصول آنرا از نصف النهار تا افق غربی و قوسی ازین
طایفه که میان معدل النهار و سمت الراس باشد سسی است بعرض بلا و این قوس مساویست قوس
زویه که میان قطب معدل النهار و دایره افق از جانب اقرب واقع باشد زیرا که
در مدار نصف و قطب عظیمه دیگر بعینه مثل بعد عظیمه دیگر از قطب عظیمه اول می باشد و این قوس
سمت الراس است و در جدولی که در این کتاب است از تحت بیشتر ارباب ضاعت اطلاق
درین باب ارتفاع قطب ظاهر معدل میکنند و قوسی که میان سمت الراس و قطب معدل
نهار یا میان افق و معدل النهار محصور یا باشد آنرا تمام عرض بلد خوانند و دایره ماره با قطب

و در عرض تسعین این دایره موقوفه بود بنا بر فتنه آن نقاط اربعه یعنی مشرق و مغرب و جنوب و شمال
 نهم دایره وسط سما رویت است و آن عظیمه است که بر وسط فلك البروج در دو قطب بود و در
 بر دو زاویه ای قائمه قاطع باشد و دو قطب این دایره دو نقطه طالع و غار باشد مادامیکه
 منطقه البروج منطبق بر افق نباشد و اگر منطبق باشد در صورت این دایره بر دایره اول است
 نردد و قطبین آن دو نقطه شمال و جنوب باشد و این دایره تنصیف نمیند بینه هر یک نصف طالع و
 خفی منطقه البروج را بخلاف نصف النهار که آن تنصیف هر دو نصف مذکور نمیکند هر دو نصف بر نفس
 منطقه البروج با افق باشند چه در نیوقت میان مقطع نصف النهار با منطقه البروج باشد
 طالع و غار ربع دور بود و هر گاه واقع شود قطب شمالی بر چرخ زمین در دایره اول
 نصف النهار درین حالت میان مقطع مذکور و طالع از بروجی که برین دایره است
 محصور اند اکثر از ربع باشد و میان غار از بروج باقیه اقل از ربع است و در این وقت
 غار بشارتی می باشد از نصف النهار و اگر قطب البروج شبه قمر باشد در نصف النهار
 در عرض مذکوره آنچه از اول سرطان تا آخر قوس میان تقاطع مذکور و طالع واقع باشد اقل
 و میان غار اکثر و در عرض جنوبی جایی که عکس باشد در خط استوا چنانچه در
 و انقلابین طالع باشند در صورت هر نصف النهار از مسدود کردن

و اگر می باشد و سطح آن بر سطح افق و خارج از آن بر سطح زمین و در هر دو سطح یک خط عمود بر سطح افق
 فوق الافق باشد مگر آن خط عمود بر سطح زمین باشد که در طرف جنوبی و در طرف شمالی زمین باشد
 آن خط عمود بر سطح افق و در عرض زمین در طرف نصف النهار و در طرف نصف النهار در طرف جنوبی
 نصف النهار خط عمود بر سطح افق و تمام اینها در یک خط است و در هر دو سطح یک خط عمود بر سطح افق
 چون هر دو سطح بر قطب فلک البروج مفروض است و مرکز کواکب و این است برین فلک و این خط عمود بر سطح افق
 مستوی است و در سمت این فلک و سمت در سمت جوار فلک است و سمت از این جهت این
 فلک و سمت در سمت با سمت و در آنکه که بر قطب فلک که در سمتی بود که در سمتی باشد و در سمت
 باشد و قوسی از زمین در آنکه که میان قطب فلک البروج و در آنکه که این از جانب اقرب
 واقع باشد یا ما بین قطب افق و منصف البروج از جانب اقرب آنرا عرض اقلیم الرویه خوانند
 و این قوس بعینه قدر ارتفاع یا انحطاط قطب فلک البروج می باشد و چون این
 قوس مشاهده بود بقوس عرض بلد از نصف النهار لهذا آنرا نیز بعضی نامیده اند و بنابر
 اندازه این فلک البروج متحد با قلم الرویه کردند و تعیین و معرفت قوس عرض اقلیم الرویه در اعمال
 کسوت خمس یکبار می آید بنا بر چه در محاسن واضح خواهد شد و هم دائره ارتفاع
 است و آن عمود است که بر دو قطب افق و جزوی مفروض از فلک البروج با مرکز کواکب بر در گذرد
 ازین دائره که میان افق و جزو مفروض با مرکز کواکب واقع شود بشرطیکه زاویه از این دو
 آن قوس را ارتفاع جزو یا ارتفاع کواکب خوانند اگر جزو یا کواکب فوق الافق باشد و اگر تحت
 الافق باشد قوس انحطاط نامند و در تحقیق قدر ارتفاع و انحطاط جیب این دو قوس است
 و اطلاق ارتفاع بر قوس مجازا می کشند جیب ارتفاع عبارت از خط
 مستقیم است و اگر در ارتفاع و انحطاط ما خود افق حقیقی بود ارتفاع و انحطاط حقیقی باشند
 تا اگر ما خود افق حسی بود حسی باشند و هر گاه مرکز کواکب بر یکی از دو قطب افق واقع شود در آنجا
 دو اثر ارتفاع کشیده باشند یا اعتبار دائره اول السموت را باشد و طرف ارتفاع را
 که معلق باقی است نقطه سمت خوانند ازین جهت دائره ارتفاع را دائره سمت نیز
 گویند و قوسی از افق که میان نقطه مشرق یا نقطه مغرب و نقطه سمت محصور باشد قوس سمت
 نامند و قوسی را که میان نقطه سمت و نقطه شمال یا نقطه جنوب واقع باشد تمام سمت خوانند
 پس سمت شرقی شمالی باشد و شرقی جنوبی و غربی شمالی و غربی جنوبی و هر گاه کواکب بر دائره

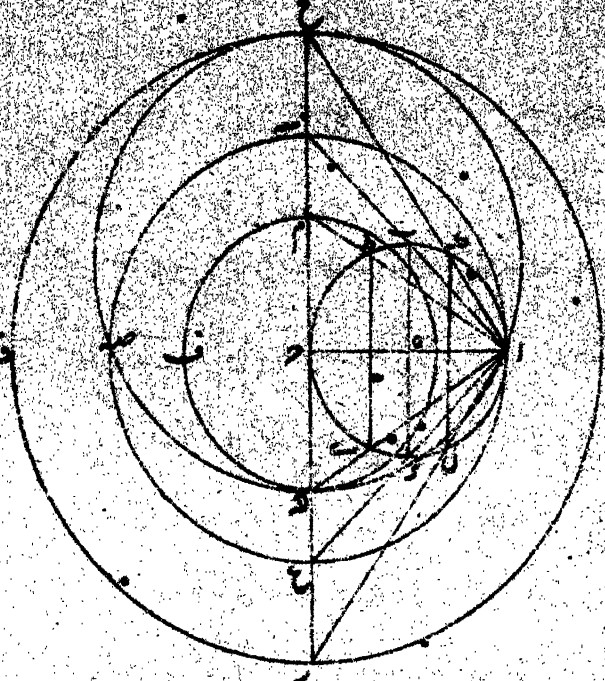
چنانچه در انشاغات ذیل واضح خواهد بود و واضح باشد که بر خلاف تصور بعضی که در بعضی از مواضع
و نصف قطرش زیاده از ذراع نباشد و آنرا بهیچ وجه آن اعمالی برسدی از انسانی در اوقات حال و غیر
معلوم کنند با ضبط حرکات کواکب برای زمانه مدید استقبال از روی آن منتظر بنا نشود و مشهور
همچو آلات کوه مصنوعه و اسطرلاب و ربع مجیب است دوم آنکه کیهان باشد و محیطش با جزایرها دون
درجه تقیم پذیرد و از روی رصد اوقات حال بتدقیق و ضم ضبط حرکات و تعیین او چنانکه
کواکب بزمانه مستقبله مقرر شده توان کرد و مشهورترین همچو آلات ذیات الجلیصین و تیز و سبب من فخری
و حلقه اعتدالی و حلقه یمانی افقی و ذات الحلقی و ذات الشعیین و ذات الثقیین است و ستر نون من
آلتی اخراج فرموده است مسی یکسکه که در حجم خود مثل آلات قسم اول است و در معنی بهترین آلات
قسم ثانی است و درین جامع نامش سدس انعکاسی است و از عانت آن بیشتر اعمال دقیقه رصدی
معلوم میشود * **اکتشاف اول** * در تعریف و طریق صناعت آلات رصدی مشهوره منضمین بر
دوازده عمل * **عمل اول** * در ساختن کوه مصنوعه یا زنده جسمی که روی از برنج یا خشت و امثال
آن صیقلی است و بر سبیل مفاطره در آن دو ثقبه کنند و این ثقبین را بجای دو قطب عالم
بندارند و منطقه این دو قطب رسم کنند و آنرا بر سه صد و شصت جز منس و این منقسم سازند و این
دائرة مقوم بجای معدل النهار است بعده عظیم دیگر رسم کنند که بر دو قطب معدل النهار گذرد
و این دائرة ماره با قطب اربع باشد و آرزین دائرة مبتدا از قطب معدل النهار ^{جدا} قرار
کنند که بقدر میل کلی باشد و طرف این قوس را یکی از دو قطب فلک البروج قرار دهند
و همچنین محاذی این قطب متصل قطب دوم معدل بفصل قوس مثل میل کلی قطب دوم منطقه البروج
معین کنند و باز آبی این دو قطب دائرة منطقه البروج رسم سازند که البت با معدل النهار ^{نصف} متناسق
شود پس دو قطب را از اقطاب ربع که با یکدیگر متصل اند قطب شمالی قرار دهد و دو باقی
را قطب جنوبی و در نیوقت بر منطقه البروج نقطه اعتدالین و انقلابین خود مشخص شده
باشد و بیچ دائرة عرضیه دیگر سوای ماره با قطب اربعه برده قطب منطقه البروج
بگذرانند تا قسمت بیروج دو اندوده گذارند و هر یک را بر یکی از دو نقطه مساوی
قسمت کنند و از نقطه اعتدال ربعی تا مهابی بروج آغاز اول حمل نویسند و اتیاً
درجات هر بروج بشماره بیچ بیچ یا شش شش نویسند تا هر بروج منتهی بر رقم کسی شود و همچنین
درجات معدل النهار بر معلم با رقم عددی کنند تا بیچ بیچ یا شش شش ^{نصف} اندازند از نقطه

این ارقام را در تمام جهات خراشند بعد صور الگوکب را بر عایت طول و عرض هر کوکب بر روی
 مطابق جداول ربع جدید رسم کنند و یک حلقه سازند متوازیه الطول و عرضی که قط اندرون آن از
 از قطر کره زاید باشد و در این حلقه و ثقبه منقار نیز کنند و کره را اندرون حلقه کرده در ثقبه
 این حلقه دو حلقه کرده و دو ثقبه این حلقه محور آینهی نصب کنند تا کره اندرون حلقه و حلقه باندی کره
 بی مزاحمت یکدیگر گردیده باشد و این حلقه را نصف النهار نام دهند و یک روی این حلقه را بر روی
 شصت درجه قسمت نمایند و بر هر ربع ارقام درجات مبتدا از قطبین و منتهی تا سبب الیاس
 و سمت القدم رسم کنند بعد از آن حلقه دیگر متوازیه الطول که سطح رویش بند زاید سطح رود
 حلقه نصف النهار باشد و سمت اندرون آن مثل قسمت حلقه نصف النهار بود و بر روی آن دائره کشند
 و آن را بچار ربع مساوی قسمت کنند و بر چهار نقطه قسمت علامت مشرق و مغرب و جنوب و شمال
 ثبت کنند و هر ربع را نمود درجه قسمت کنند و ارقام اعدادش همدا از نقطه مشرق و مغرب
 بنزاید پنج پنج یا شش شش ثبت نمایند نوعی که مختتم فقط شمال و جنوب رقم صده باشد
 و این حلقه بجای افق است و زیر این حلقه چهار قائمه مساوی که طولش از نصف قطر کره
 زاید باشد ترکیب دهند و نصف حلقه دیگر نه بر حلقه افق نوعی که یک طرف آن این نصف
 حلقه محاذی نقطه مشرق و طرف دوم محاذی نقطه مغرب منتهی شود و سطح آن بر سطح حلقه افق
 قائم باشد ترکیب سازند و آن حلقه افق و محاذی نقطه شمال و جنوب و از نیم حلقه محاذی سمت
 القدم بقدر نخن حلقه نصف النهار فارغ سازند تا کره مع حلقه نصف النهار در حلقه افق فرو
 نشیند نوعی که نصف کره مع نصف حلقه نصف النهار بالای حلقه افق باشد و نصف زیر آن حلقه افق
 مع قوائیم مسمی بکرسی کرده است و یک ربع حلقه سبک منقسم با جزاء نو دکانه درست کرده مصاحب
 نصف النهار دارند که در عین وقت صنعت کره کامل شده باشد و طریق نصب کره آنست که اول سطح
 مستوی موازی افق حلقی میدارند و بجزای کره در انکشاف آینه مذکور است حلقه نصف النهار
 بر آنند و کرسی کره را برین سطح بنهند نوعی که محور و خط محیط النهار بر یک سمت باشند و قطب
 کره را بقدر عرض بلد موضع اقامت مرتفع سازند و بین وقت ظهر بر وقت طلوع و غروب
 عمل دوم در سمت **السطرلاب** بدین است که بسم یونانی است مرکب و معنی آن
 ترازوی آفتاب است یا در سمت و لایب آفتاب را بر یک خط از بعضی تصانیف

و ابتدا آن از خط علقه می کشند و متنازلاً جانب زمین می آیند
 و اندرون بحره طول عرض بلاد مشهوره مرسوم می باشد و بر شیب بحره دائره می باشد و قریباً به تمام
 بحره و این دائره را در هر می باشند متقاطع بزواای قائمه یکی از آن دو قطر را که بر منصف کره می
 گذراندند باشد خط علقه و خط ~~علاقه~~ نامند و دیگری را خط مشرق و مغرب و این دو خط دائره را بر
 چهار ربع تقسیم می کنند دو ربع را که متصل کره می اند مقسوم بر نو دو جز و متساوی می کنند و ارقام هر
 ربع را از خط مشرق و مغرب شروع کرده تا خط علقه منتهی بنویسند و هر یک این دو ربع را ربع
 ارتفاع نامند و در ماقبل ربع البر خط ط جیب را نقش می کنند و در ربع ایمن اقواس اجزاء البر بروج خط
 نصف النهار رسم می سازند و در اطراف در ربع شیب اجزاء ظل مستوی رسم می کنند در یکی ظل اصابع بود
 و یکی ظل اقدام و در باقی همان دو ربع ظل سلم اصابع و اقدام که نیمه مستوی و نیمه معکوس می باشد رسم میکنند
 و باقی فرجه که بعد رسم ظل سلم باقی می ماند در آن جدول فصل الدور حرکت شمس بر این منوالیه
 رسم می سازند و بر صفحه هم دره اثر بسیار باشند از آنجه است دائره منوالیه را اند که مرکز منوالیه مرکز خط
 باشد آنچه متصل مرکز است آنرا مدار سهواً سلطان خوانند و آنچه فصل محید است آنرا مدار
 الجری گویند و این فصل مستوی منوالیه محیط بود. در مذکور است آنرا مدار راس الحمل و این
 است و اینجورین را مدار شمالی است. در اسطرلاب جنوبی آنچه متصل مرکز است مدار راس
 ابدی بود و آنچه متصل محیط است مدار راس السلطان باشد و مدار راس الحمل و میزان متغیر نمیشود
 و امریکه بر روی بلبه بر کوسیده باشند به منوالیه و بعضی نام تمام و مرکز آنها مرکز صفحه باشد آن مدار
 و نظایر آن ارتفاع نیز. آنچه از بزرگ اثر مرکز است بیشتر احسان نام تمام باشد آنرا افق گویند و آنچه اندرون
 بود کوچک راس است. در این جهت راس گویند و آنرا که متصل مرکز این مدار است و بر این مدار
 مدار که است. در اسطرلاب راس خود را بر صفحه راکه بر آن مدار است مرسوم است و در
 زمانند و دیگری در اسطرلاب و حصی ستیم که در مرکز صفحه و نقطه سمت الراس گذشت از هر دو جهت
 محیط صفحه منتهی است و اگر مدار نصف النهار در نیمه آید که بقسم چون الارض واقع است
 و وسط السوادیه دیگر را که بقسم تحت الارض است. در الارض نامند و خطی دیگر را که
 ط نصف النهار. در مرکز صفحه بزواای قائمه مناصف باشد خط استواء و خط مشرق و
 می گویند نیمه آنرا که جانب چپ خط نصف النهار است خط مشرق و نیمه دیگر را خط مغرب
 سه و عدد مقتضای آن در اسطرلاب است مختصه به این باشد. در این مدار در نصف جیب

در قطب شمالی و در قطب جنوبی با هر دو در سطح زمین و در سطح زمین با هر دو در سطح زمین
بعضی در بعضی دو دو و در بعضی است و علی بن النقیس و در آن دو دو و در بعضی است که بسیار در آن
السرطان و مدار راس الحمل می باشد از خطوط ساعات معلوم است که این خطوط از شرقی به
مغرب است و نیز در بعضی خطوط دیگر که مدار راس الحمل و البرهان را با خطوط ساعات معلوم بر نقطه مشترک قطع
کرده است از خطوط ساعات معلوم که بر روی این امتیاز از خطوط ساعات معلوم این خطوط را با خطوط
تقاطع میکنند و دیگر قسمتها می باشد که تقسیم تحت الارض می باشد و مقاطع هر یک بر نقطه معلوم از جهه
و در الارض می باشد از آن قسمتها می باشد که در بعضی اسطرلابها فوسنها می باشد و تقسیم فوق الارض
نیز رسم میکنند و آن جهان باشد که بر سه بر نقطه سمت الراس تقاطع باشند و منجمه آن نصف دایره که
بر دو نقطه تقاطع افق با خط استوا و مدار راس الحمل و البرهان بر آورده باشد و این دو اول
السوت است و میان دو دایره سمت نیز اعداد نوشته می باشد مبتدئ از دایره اول السوت و تا
بهر دو جنب آن و متباین تا خط نصف النهار بر سه صد می باشد و بجانب دیگر تا هر قدر که
باشد و در بیشتر اسطرلابها نیز اعداد سمت ده ده می باشد و منجمه صفحات یک صفحه آفاقی
می باشد و در آن صفحه مدار ثلثه و خط نصف النهار و خط شرق و مغرب بعینه مثل سایر صفحات
ثبت می باشد و در هر ربع نیمه های آفاق شرقیه بلاد مختلف العرض مرسوم می باشد هر یک
مقاطع بر نقطه تقاطع خط شرق و مغرب و مدار راس الحمل و البرهان و بر روی شبکه دایره
تام می باشد آنرا منطقه البروج خوانند و آن منقسم می باشد بر دوازده بروج و بر هر قسم
تا مباحی بروج جنوب می باشد و در اسطرلاب تام هر برج منقسم می باشد بر کسی جزو
نصفی بر پانزده و در ثلثی بر ده و در خمسی بر شش و در سدسی بر پنج و در عشری بر سه و در
زوایدی محدود الراس که مسمی بر می و سطایمی گوایست بر هر یک مرکز گوایست و نام آن از
گوایست تا نیمه مرسوم می باشد و نصف عضاده بعضی اسطرلابها بلکه آنچه محصور میان مرکز ثقبه و
ولایت است از خطوط برین قسم مختلف مرسوم می باشد و آن خطوط را نیز خطوط ساعات معلوم
خوانند این بود نقوشات مشهوره اسطرلاب اکنون طریق تسلیح هر یک دو دایره بر آن
ذکور شد و کلام در تسلیح مدارات ثلثه و دیگر مدارات یومیه موازی آنها و باید که
مصنوعه است و با خود در آن بر سه و مما س شود آنرا سطحی مستوی غیر متساوی بر نقطه که
قطب شمالی است و آه قمری قائم باشد بر سطح مفروض و آن محور بود و آقط جنوبی با

خطوط اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را

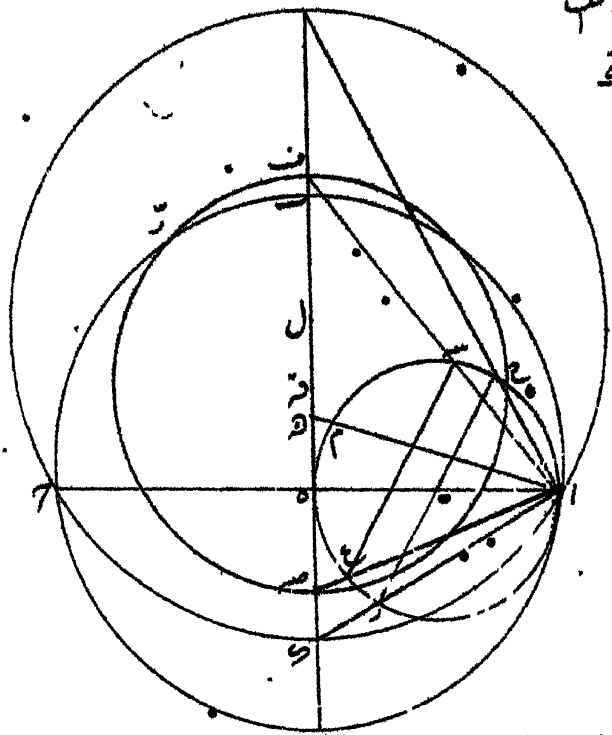

خطوطی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را
 در مدار اولی که در سطح هر یک از مدارات مذکور در جدول حکم شکل را

فایم حادث گردانند که قواعد آنها مدارات ثلثه باشند و سهیام آنها بعضی خط آه و این مخروطی
 اگر خارج کرده شوند در سطح حماس بر مرکز آن دو اتر متوازیه نظیر قاعده خود حادث گردانند پس مخروط
 اطایه در سطح حماس دایره پیدا سازد که قطرش م \varnothing باشد و چون طایه قطر مدار راس سرطان
 در کره بود لہذا م \varnothing قطر مدار راس سرطان در سطح حماس باشد و م \varnothing مدار راس سرطان
 بود و مخروط اطایه در سطح حماس دایره سده صرع پیدا نماید بر قطر صرع و آن مدار راس الحبل و المیزان
 باشد و مخروط احل دایره ح \varnothing پیدا سازد بر قطر ح \varnothing و آن مدار راس الحد باشد
 و حکم این مدارات ثلثه مرتبه بر سطح مستوی بعینه حکم مدارات ثلثه کره است چه خط واحد در زمانه
 واحد است هر یک از منقول و منقول عنه است و برین فیا س مدار بر یکدیگر رسم کنند یعنی
 از نقطه و آ \varnothing مثل بعدش از معدل النهار در جهت \varnothing دو قوس منساوی جدا کنند که
 منساوی باشد و در جهت آ اگر بعد جنوبی بود و ما بین دو مفصل خط وصل کنند و آن قطر مدار
 مطلوب باشد در کره بعد میان آ و دو طرف این قطر در خط س \varnothing منقل کرده خارج کنند
 مطلق خط راجع شوند و قطر آن مدار در سطح حماس پیدا نمایند آ \varnothing مدار راس الحد است

چنان جاریست که مداراتی را که در جنوب مدار رأس الجدی واقع اند اثر آنرا بر سطح زمین
 رسم مدار رأس الجدی سطح تماس را متناهی میگرداند و باید دانست که قطر مدار رأس الحمل و المیزان
 سطح دو چند قطر مدار رأس الحمل و المیزان کرده می باشد زیرا که چون مدار موازی است به سمت این نسبت
 به سوی سطح چون نسبت آه سوئی آه باشد و آنچه است پس سه نیز دو چند است
 ازین شکل موضوع پیوست که هنگام فرض تماس سطح بر قطب شمالی واجب آمد که قطر مدار رأس الجدی
 اعظم از قطر مدار رأس الحمل و المیزان باشد و قطر مدار رأس البرطان اصغر کلام در سطح دایره
 منطقه البروج اول باید دانست که دایره منطقه البروج مدار رأس البرطان و مدار رأس الجدی را
 که بدو طرف قطر تماس است و فرض کنیم آن دو نقطه تماس را در شکل متقدم دو نقطه کجایه و وصل کنیم
 قطر کجایه را و این قطر منطقه البروج باشد اول گوئیم که مثلث اکجایه شبیه مثلث ا ه ح حاصل میشود
 زیرا که هر گاه وصل کنیم ح ک را زاویه ا ک ح بنا بر دو قوس در نصف دایره قائمه باشد
 و زاویه ا ح ک برابری زاویه ح ه ک میسر رسد زیرا که هر دو با زاویه ح ه ک مثل قائم
 و زاویه ا ح ک مساوی زاویه اکجایه است بنا بر وقوع آنها در قطعه اکجایه از
 جهت زاویه اکجایه مساوی زاویه ا ه ح باشد و زاویه آ و د و مثلث مذکور مطلوب بالمشابهت
 است ازین امر بنا بر ضرورت مساوات ذو، باثلث هر مثلث مرتباً متین را زاویه
 کجایه مساوی می و ه ا ح ه! قی مانند پس در مثلث اکجایه ا ه ح متشابه باشند
 من بعد آن گوئیم که چون محور آه بر سطح ا ک ح منطقه البروج مائل است ایند بعد دو ران
 بر سطح مائل است آ ه ک می و ط مائل مرتباً مسا زد و چون این محور ط خارج شود ضرور
 که با سطح تماس ملاقا گردد شععی که بعضی این سطح تماس قاعده آن محور ط مائل شود و مثلث ا ه
 مثلث س ه ک را چون پس مثلث س ه ک و مخالفه ا ه ح مثلث اکجایه است لهذا یکم عکس شکل
 از ه خزید ال جزری از سطح تماس که قاعده این محور ط مخرج مائل واقع شده است تا
 در دو طرف دایره ماقول منطقه البروج بود بر سطح تماس که قطر من خط ا ه ح است و هر گاه
 از آنجا تعصب بآید در دایره ماقول منطقه البروج در هر طرف از مرکز دایره
 در سطح مدار رأس الجدی در هر طرف از مرکز دایره ماقول منطقه البروج در هر طرف از مرکز دایره
 در سطح مدار رأس الجدی در هر طرف از مرکز دایره ماقول منطقه البروج در هر طرف از مرکز دایره

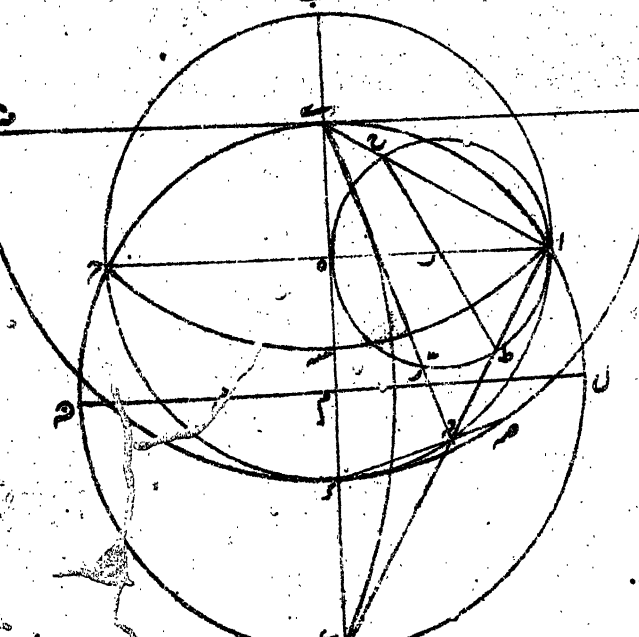
از آنجا که خارج کنیم و با سبب آن که در نقطه کمالی شود و همچنانکه در شکل مستطی که در این کتاب است
 قوس حادث کرد و در آن کره بر محور راه همچنانکه خود طایفه از ربع دائره افق که قطرش قوس است در کره رسم سازیم
 خود طایفه که کشیده مخالفی است برای خود طایفه اول است
 رسم سیماس دائره رسم سازد در نظرش به ک

سبب پس به ک قطر افق باشد در سطح سیماس
 در حرکت به ک را بر آن تعریف کرده بیدارترین
 دائره به ک رسم کنیم این دائره
 افق باشد و چون زاویه به آک واقع در
 دائره قائم است لهذا ضرور شد که افق در سوره نقطه
 آبلکه بر نقطه نیز گذرد تا همچنانکه در کره تقاطع
 معدل البهاره و دائره افق و خط مشرق و مغرب
 بر یک نقطه است در اینجا نیز بر همان وضع تقاطع با

انتباه * اگر افق استوائی باشد یعنی خوراه قطرش واقع شود درین هنگام دو خط به آک متصل
 واحد و ازی ب باشد و بدین علت خط آک همیشه افق باشد و اگر عرض بلد به ص درجه بود در صورتی که
 افق خط ب باشد و آنرا بر مدار راس الحلقه منطبق شود بر آنش آنکه حرکت قوس آج ربع باشد ضروریست که خط
 آج مخرج بر نقطه ب منطبق شود زیرا که این نقطه خارج از نقطه تماس دو دائره بکلی شکل است از مخرجه اول
 ضروریست که از هر دو دائره قطعه متشابه حد کند و چون از دائره آج ربع قوس جدا کرده است لهذا از دایره
 اب ح نیز ربع جدا کند و قوس آب خود ربع بوده است و علی هذا القیاس که بر منطبق شود و مدعا ثابت
 باشد و غیر عرض شعبان مکن نیست که مرکز افق باشد زیرا که در بنوقت قوس ح اعظم از ربع
 می باشد و آنرا پس از آنکه قوس آج واقع بر اول سمت اعظم باشد از زاویه ح آه
 هم سمت این است و او را است و لهذا ترسیه است و اینها باشد از زاویه و در آن اطلال

در هندسه هندسی، خطی را که در یک سطح است و از دو نقطه می‌گذرد و در آن سطح قرار دارد، خط راست می‌گویند. این خط را می‌توان به دو جهت بی‌پایان ادامه داد. در این کتاب، ما به بررسی انواع مختلف خطوط و سطح‌ها می‌پردازیم. به عنوان مثال، خط قائم را می‌توانیم به عنوان خطی تعریف کنیم که در یک نقطه از یک سطح، عمود بر آن سطح باشد. همچنین، خط مماس را می‌توانیم به عنوان خطی تعریف کنیم که در یک نقطه از یک سطح، فقط یک نقطه مشترک با آن سطح داشته باشد. در ادامه، ما به بررسی خطی می‌پردازیم که در دو نقطه از یک سطح قرار دارد و در آن سطح قرار دارد. این خط را می‌توانیم به عنوان خطی تعریف کنیم که در دو نقطه از یک سطح قرار دارد و در آن سطح قرار دارد.

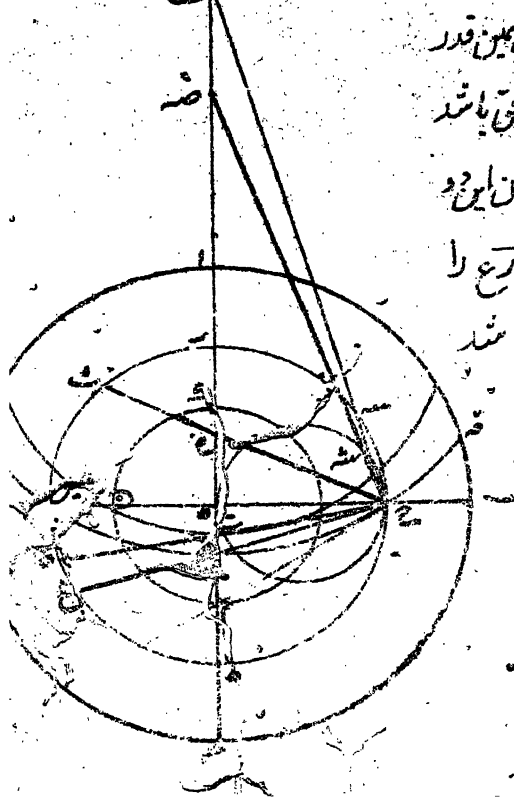

کرده خطی که در آن دو نقطه از یک سطح قرار دارد و در آن سطح قرار دارد. این خط را می‌توانیم به عنوان خطی تعریف کنیم که در دو نقطه از یک سطح قرار دارد و در آن سطح قرار دارد. همچنین، خط قائم را می‌توانیم به عنوان خطی تعریف کنیم که در یک نقطه از یک سطح، عمود بر آن سطح باشد. در ادامه، ما به بررسی خطی می‌پردازیم که در دو نقطه از یک سطح قرار دارد و در آن سطح قرار دارد. این خط را می‌توانیم به عنوان خطی تعریف کنیم که در دو نقطه از یک سطح قرار دارد و در آن سطح قرار دارد.

این خط را می‌توانیم به عنوان خطی تعریف کنیم که در دو نقطه از یک سطح قرار دارد و در آن سطح قرار دارد.

را من اجل قوس که آنرا بعد از تمام شدن عملی جدا کرده باشد پس قوس که در هر طرف از راس المجر است
 در این المجر قوس که آنرا بعد از تمام شدن عملی جدا کرده باشد پس قوس که در هر طرف از راس المجر است
 عملی جدا کرده باشد پس قوس که در هر طرف از راس المجر است
 است طرف قطر مدار راس المجر است و در تقاطع آن مدار با راس المجر که در هر طرف از راس المجر است
 پس قطر مدار و ان بعد از ان قطر آفتاب است و قوسی جدا کنند که بعد از ان با سید و محبت است اگر بعد از ان که در
 تا من است و طرف و من مقبول خطی و مثل کنند پس میان نقطه و میان منتهای این خط و اصل یا خط
 نصف قطر مدار که مرسوم باشد و چون میان این خطوط شد که خط است که از راس المجر و ج سمت پس در آن
 المروج نیز مرسوم است **اما عمل** و مقدرات آنست که مدارات ثلثه و خط نصف النهار و خط

و غرب رسم سازیم و جدا کنیم از ربع ربع قوس ج است بقدر عرض بلد و از ربع ربع قوس ج به آن قدر
 وصل کنیم ج است را و بر آریم آنرا تا با خط آفتاب از ربع ربع یا بعد از اخراج بر نقطه آن ملاقی شود و نیز وصل
 کنیم ج است را تا ماه را بر خط قطع کنند پس درین هنگام قوس قطر افق پیدا میشود و چون بر قوس مدار رسم کنیم
 افق نیم رسم و لیکن چون صفحه اسطرلاب تا مدار راس المجر می ستهی سمت ازین مراقب را نیز از دو جانب این
 منقطع می سازند تا قوس قوس صیغه شود و بر بالین اینست که هرگاه دایره اصل کوه بر قطر ج است تویم کنند در نیم
 خط ج است از محیط آن قوس ج است شیبه بقوس ج است جدا کرده باشد پس خط ج است در حکم خط ج است با
 که در سطح افق و منقطه مذکور است و خط ج است که از مدار راس المجر قوس ج است طالع بقدر مجموع ربع و تمام عرض

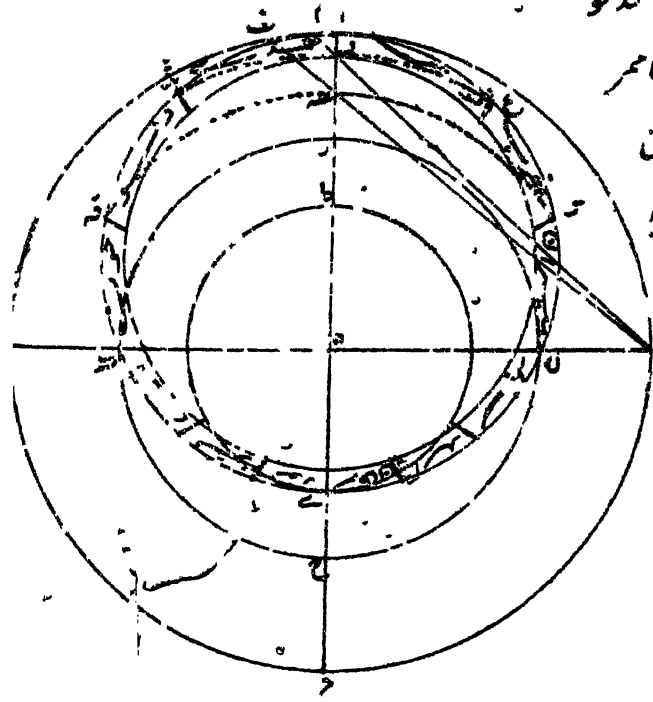

فضل کرده سمت از محیط عظیمه اصل کوه که قوس ج است سمت نیز همین قدر
 جدا کرده باشد و آن بقدر عرض بلد باقی بین نقطه طالع و قوس قطر افق باشد
 و خط ج است در حکم خط آفتاب باشد لهذا قوس محصور میان این دو
 خط بالقدورت قطر افق باشد بقدر نصف قوس ج است ربع را
 بر نقطه و وصل کنیم ج است را در حالی که قاطع باشد
 آن را بر خط موازی این خط نقطه سمت الراس باشد
 و هر یک دو قوس سمت ج است را برابر اجزاء
 مساوی قسمت کنیم یعنی مدار اسطرلاب تمام بر قوس
 ج است در فرضی بر وجه المجر و درین قیاس بقدر میان ج
 قوس اول قوس است که در سمت خط ج است

طریق ساختن عنکیوت

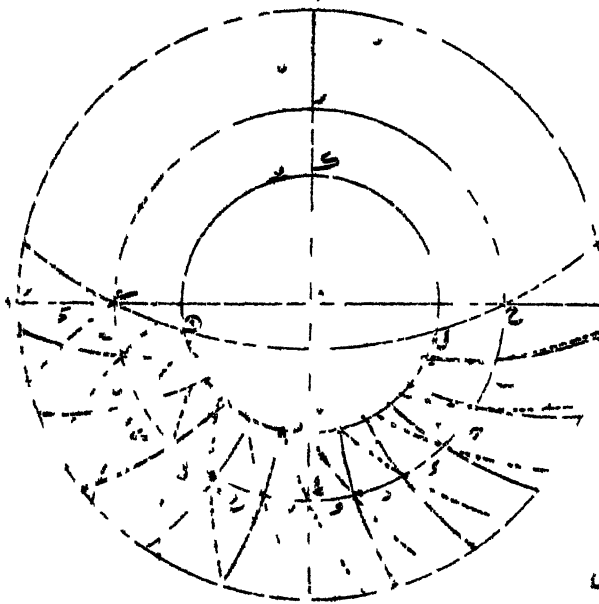
نقش دایره البروج بر بروج دو اذنه باشد و اجزای آن و پیدا کردن
 موضع مرکز که کب تا بقدر سطح عنکیوت رسم کنیم مدارات ثلثه و منطقه البروج را در رسم کنیم بر مرکز منطقه البروج
 دایره دیگر موازی آن با حلقه نامه از سطح عنکیوت جدا شود و بر آن ارقام درجات و اسماء
 بروج توان نوشت و ظاهر است که بسبب خط وسط السماء خط مشرق و مغرب دایره است
 با ربع منقسم است و نقطه آراس الجدیست و مرکز راس الحمل و بی راس سرطان و ل راس
 میزان و ربع است که موقع است برج ششمی یعنی جدی و دلو و حوت باشد و ربع است
 موقع است برج رابعی یعنی حمل ثور جوزا و ربع است برج ضعیفی یعنی سرطان اسد
 سنبل و ربع است موقع است برج خرفی یعنی میزان عقرب قوس و جدا کنیم از مدار راس الجدی
 قوس آتم بقدر میل منکره کس جدی یعنی بقدر فضل میل کلی بر میل راس برج دلو که در
 است و با هم را وصل کنیم تا نصف النهار را برده قطع کند و ه نصف قطر مدار راس
 الدار بهم رسد این رسم کنیم بینه بعد ه قوس مستقیم تا دایره البروج را بد
 نقطه مستقیم ملاقا شود. نقطه راس الدلو پیدا آید این اسم از منطقه البروج
 بقدر جدی باشد و چون میل اول دلو اول قوس

یک مقدار است لهذا مدار راس الدلو
 عین مدار راس العقوس باشد ازین امر
 لغت آراس العقوس بود من بعد آن
 حد ایست قوس آتم اندر میان منکوس
 در وسط است که در ه است و
 پس کثیر است را تا قطع کند
 نصف النهار را برده و ه نصف
 قطر مدار راس الحوت پیدا
 شود و ه دریم بر بعد این
 نصف النهار را در ه را در ه
 تا قی دایره البروج بر دو نقطه
 در آن باشد و علامت بیاتیکه

درست است که در این صورت و عطارد را من المشرق باشد و همچنین هر برج ربع اول را بر اجزای آن بریزند
میل منگوس بر جزای آن در اول آن چنانچه عنقریب خواهد آمد ان شاء الله تعالی تقسیم نمایند و بر
ربع آل خود بخورد با جزای قسمت پذیر شود چنانچه دانستند و درین وقت قسمت نصف بر وجه جز
کند و کشنده باشد و هرگاه بمباد می بروج جنوبی و مرکز مسطره نهند پس بر هر نقطه
کوثر نصف شمالی این مسطره گذرد مبدای بروج نظیر آن باشد و بدین تدبیر نصف شمالی
هم بر بروج شمالی بلکه با جزایش تقسیم یابد و بر آبی پیدا کردن مرکز کوکب تا جت
اوج مدار انوار رسم کنند من بعد آن درجه مرشد معلوم کنند بطریقی که در انگشتان
سیزدهم مذکور خواهد شد و میان درجه مر و مرکز خط مستقیم وصل کنند چنانکه
این خط مدار را قطع کند موضع مرکز کوکب باشد و چنانچه متاخرین تقسیم
منطقه البروج بروج دیگر می کنند و آن این است که از مدار راس الجدی مبتدا
از نقطه آباغات جدول مطالع البروج در حده استوا مثل مطالع جدی قوسی جدا کنند
و میان مرکز صفحه عنکیوب و طرف این قوس معصوم خط مستقیم وصل سازند چنانکه
این خط منطقه البروج را قطع کند منتهای جدی باشد و برین قیاس سائر بروج را با جز
قسمت نمایند و بر این نقل مرکز کوکب معفو می سازند سعی بمیزان العنکیوب و انقش بوضع نام
میل کلی می باشد و آن افق بر نفس منطقه البروج منطبق میشود ازین هم بر این افق را نیز بروج
و اجزای آن منقسم خنبران ارقام و اسمای بروج می نویسند و منظره ات ارتفاع
و انحطاط رسم میکنند و آن بمنزله مدارات عرض کوکب می باشد و دو آنر سیوس هم تقسیم
فوق الارض و هم بقسم تحت الارض منقوش می کنند و آن قائم مقام دوائر عرضیه که بین
تفویم کوکب میکنند می باشد پس نقل هر کوکب که منظور میشود طول و عرض آنرا از ارتفاع
جداست معلوم می کنند و بعد عرض از منطقه البروج که همان افق است از منقطه ات ارتفاع
نموده که در این منتهای باشد و از منقظرات خطی که در هر جمعه ای از این منقطه
خطی است که در وقت بقدر بطور انچه گفته شد به آن کوکب استخاره البروج گیرند و در
مرکز آن کوکب که در وقت بقدر بطور انچه گفته شد به آن کوکب استخاره البروج گیرند و در
مرکز آن کوکب که در وقت بقدر بطور انچه گفته شد به آن کوکب استخاره البروج گیرند و در

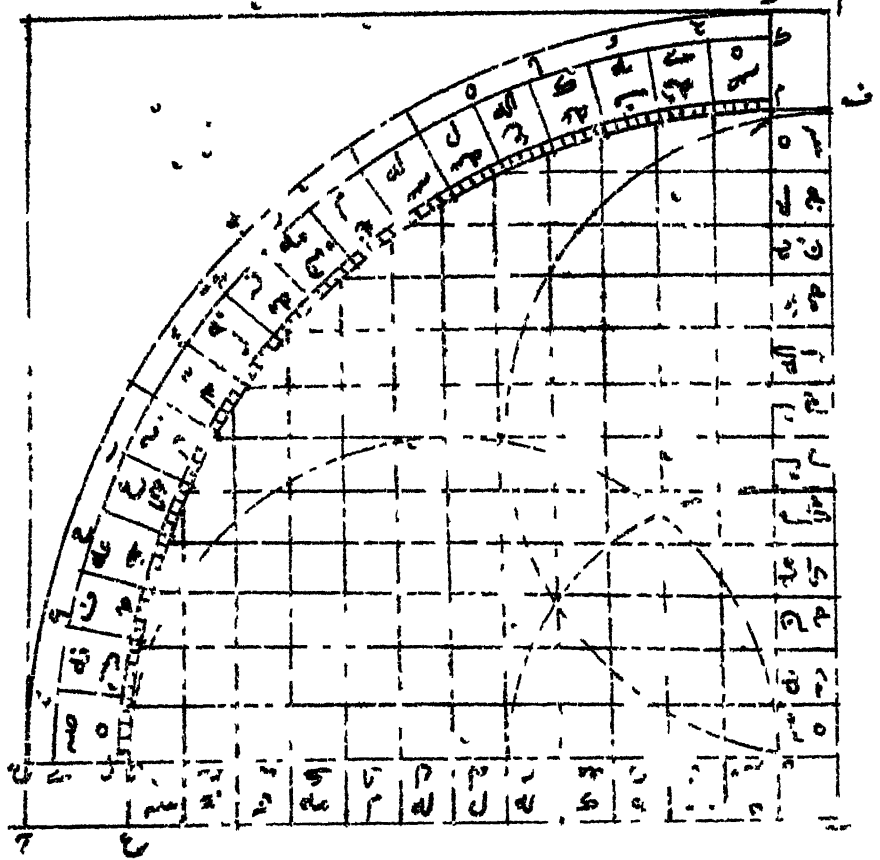
راصل الجدی عنکبوت از مدارش جدا کنند و از مفصل خط مستقیم تا مرکز و مثل زمین را ازین خط مثل خطیکه
 مرکز مغرب میزان العنکبوت و مرکز کواکب واقع است متصل بمرکز جدا کنند که این مفصل در موضع کواکب مطلوب باشد
 ظاهر است در طریق پیدا ساختن خطوط ساعات معوجه و مساوی است و بر آما برای خطوط ساعات
 معوجه بعد رسم مدارات ثلثه و افق هر یک از قوسی که گانه مدارات ثلثه که از برای واقع اند یعنی قوس که از
 مدار راس السرطان و قوس ح طایفه از مدار راس الحمل و قوس ح ح طایفه از مدار راس الجدی پیوسته
 قسم مساوی قسمت کنند که بخشش قسم از ان جانب راست خط و تدالارض واقع شود و شش جانتره
 آن قوسها رسم کنند که هر قوس بر سه نقطه مشاهده از هر سه مدار مرور کند بدین عمل خطوط ساعات
 معوجه تمام میشود و برای عمل خطوط ساعات مستویه هر یک از مدارات ثلثه را بر بیت و چهار قوسی مساوی

قسمت کنند آما باید که مدانی قسمة در مدار
 راس الجدی نقطه طایفه باشد و در مدار راس الحمل
 نقطه ح و در مدار راس السرطان نقطه ط
 بر هر سه نقطه که نظایر نقاط ح ط آله باشد
 علی الولاقی که رانند تا هر اقامت تحت الارض
 مدار راس الجدی تمام شود بدین ترتیب
 خطوط ساعات مستویه نیز پیدا کرد مرکب از
 خطوط ساعات مستویه است و در تمام تحت الارض

در رسم خطوط ساعات معوجه در نیمه از ان بخارج شود آنرا مقلد ح میازند و میان مدار
 ارقام متساویه ساعات معوجه رسم می نمایند اما در رسم خطوط مثل هر قسم
 باشد از اصابع و اتمام نیز می باید محکوم از حدود ظل ثوابت طایفه است حاجت
 مذکورند و اگر بود بقدر شرفه در این اسطرلاب که طریق صنعت و برنا نشانی که
 از این برده بسیار بود آلهت برت آید در این بر این معانی مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی
 آنچه در این کتاب در علم اختریه در این جیب و در این ربع دستور نیز کو بند و آن کتاب است مختصر
 نیز اندک و در طریقه ساعت که صورت ربع کبریا از این ربع با خب و انشال و این که صاحب
 باشد و در این استرلاب واقع شود با ندرت ربع اسطرلاب بر قطره که غیر موثر در سطح باشد
 قریب را و این استرلاب طایفه معین کنیم و از آن دو خط فذح موازی بدو ضلع با آب

شیم و بر مرکز عمود ربع طار رسم کنیم و بر همین مرکز سه قوس دیگر نوازی و شیب ربع قوس طار
 تناسب شکل رسوم سال و آن قوسی که لَم و سه باشد بعد از نقطه قوسه برد و ضلع باشد با او نمود
 هر سه سن کنیم و از مرکز اصل مثلثی را که در مساق آن آویخ است و قاعده اش قوس اطاح خارج کنیم
 تا حیم بطلب ربع مجیب فرایم اید و ربع حلقه را که میان قوس طار و قوس بی که واقع است بر رسم
 بنیاد بی قسمت کنند و در ثلث اول که متصل است علامت برج حل و میزان و سنبله و حوت منقوش
 کنند و در ثلث وسطانی علامت ثور و عقرب و اسد و دلو و در ثلث اخیر علامت جوزا
 و قوس وسطان و جدی و حلقه را که از اعلا دو قوس بی که سه حاصل است
 بر بجه قسم مساوی قسمت کنند و در هر بیت متا از نقطه که ارقام خان متوالیه

لمس بر مرکز عمود ربع طار رسم کنیم و بر همین مرکز سه قوس دیگر نوازی و شیب ربع قوس طار
 از نقطه که از آن قوس بی که لَم و سه باشد بعد از نقطه قوسه برد و ضلع باشد با او نمود
 هر سه سن کنیم و از مرکز اصل مثلثی را که در مساق آن آویخ است و قاعده اش قوس اطاح خارج کنیم
 تا حیم بطلب ربع مجیب فرایم اید و ربع حلقه را که میان قوس طار و قوس بی که واقع است بر رسم
 بنیاد بی قسمت کنند و در ثلث اول که متصل است علامت برج حل و میزان و سنبله و حوت منقوش
 کنند و در ثلث وسطانی علامت ثور و عقرب و اسد و دلو و در ثلث اخیر علامت جوزا
 و قوس وسطان و جدی و حلقه را که از اعلا دو قوس بی که سه حاصل است
 بر بجه قسم مساوی قسمت کنند و در هر بیت متا از نقطه که ارقام خان متوالیه

منتهی تا تیسره و باز مقوم سار، هر یک بدو خط قوس تا سه شیب قسم مساوی و از طرف قسم بر نفس خط
مقوم عمود تا سه شیب کنند تا منتهی بقوس هم شوند و بر مرکز آن بعد جیب سیل کلی که تقریباً بیست و چهار
درجه است قوسی رسم کنند منتهی بدو خط هجده و سه و این قوس را دایره مناسبت نامند و نصف دایره
دیگر رسم کنند که قطر آنها دو خط هجده و سه باشد و این دو نصف را دایره مناسبت خوانند من بعد آن در
سنطل بآج دو لبند می ثقبه مساوی الارتفاع مثل لبه عضاه اسطرلاب قائم کنند مگر با بد که یکی از آن
دو لبند بر نفس مربع هجده باشد و دیگری بر سطح ع آج و بر مرکز آن ثقبه یا و یک کنند و در آن
ثقبه خطی منسلک ساخته طرفش را معقد گردانند تا از ثقبه بر نیاید و در طرف دوم خط شاقولی منتهی
التفل و اللمج مربوط سازند از طول خط هجده قدری زاید باشد تا شاقول بلا مزاحمت ریب از
بر جزو محیط آویزان باشد و درین خط یک خبیا تعمیر مسمد منسلک گردانند بنوعی که بخواهد
طول خط اول روان باشد و برین عمل صنعت ریب محیب کامل می گردد اکنون اسمای
اجزاء و نقوش این ریب بیان کنیم و گوئیم که ثقبه که بر زاویه ریب است آنرا قطب گویند
و خطی را که در قطب مرید طائش اول است نیز الریب گویند و خط دیگر صغیر که درین خط
مربوط است آنرا سری نامند و قوس هجده را ریب ارتفاع نامند و اجزاء نورنگانه این قوس را
اجزاء ارتفاع خوانند اگر استدا ارتفاع از طرف سه کنند ارتفاع منتهی باشد
و اگر از طرف هجده ابتدا کنند تمام ارتفاع بود و خط هجده را خط مشرق و مغرب و جیب تمام گویند
در عمود که ارتفاع منتهی است اما مشرق و مغرب خارج شده تا قوس ارتفاع
رسیده باشد جیب منسوب بر آن قوس را از ریب که تصور بود میان طرفین عمود نقطه سه
و جیب معکوس است برای آن قوس که محصور باشد میان طرف مذکور و نقطه هجده را خط
سینی و جیب اعظم را خط زوال و خط نصف النهار و خط وسط السماء منتهی و قامت ظل بسوط
خط و از دهم است اراعداد منتهی است و از مرکز و قامت نظر منکر در خط از کم
از ابتدا است جیب تمام است پس در هر یک از اینها از این آرا در هر یک
را صد بیست و چهار مرتبه می یابند و منع کرد از هر یک از سفر جیب
و بطریقین این آله بوده است طریق هجده است که حلقه از هر یک از جیب منتهی
نهایت را از هر یک حلقه کرده و بیاورد که هر یک از اینها از هر یک از
باید که در هر یک از اینها از هر یک از اینها از هر یک از اینها

و در این حده را از صفای برنج عمو می سازند و سطوح ظاهری برنج را بعایت هموار و مستقل گردانند و بر
 روی آن متصل محیط اندرون و بیرونه تا هر رسم کنند و بالای این دائره دایره دیگر رسم کنند قوسی که
 میان هر دو ازین سه دائره بعدنیم اصبع باشد بقده و در این حلقه رابع دو اثر سه گانه بر چهار ربع می
 قسمت کنند و بر یک نقطه علامت شمال نقش کنند و بر مقابل آن علامت جنوب و نقطه که میان شمال و
 جنوب است بر آن علامت سمت الراس گذارند و مقابل آن علامت سمت القدم و هر ربع را بنود چهار
 برنجی که در ربع مجیب کرده بودند قسمت کنند و هر درجه را بر اجزاء صفار بالغانی ما
 یکن در وسطی که میان دائره کبی اندرون و بیرون حلقه دائره دوم و اقصی قسمت کنند و در
 قسمت مذکور تاسی حصه متساویه درجه که هر حصه بقدر دو دقیقه می شود می تواند شد و ارقام
 خسات ابتدا از نقطه شمال و جنوب و منتهی تا نقطه سمت الراس و القدم در هر ربع نقش کنند
 من بعد آن حلقه دیگر سازند مثل حلقه اول در جنوب مگر آنکه قطر بیرونی این حلقه مساوی قطر
 اندرون حلقه اول باشد اما این حلقه در حلقه اول در آید و بی مزاحمت اندرون
 آن بگردد و یعنی سطحی که هر دو حلقه در یک سطح باشند و محاذی نقاط اربع تقسیم
 اربع جبهه عروه که هر یک بعد در اصبع از لب حلقه اول بیرون جانب نازل باشند از
 و در تمام سارند ناحیه تا آن اندرون حلقه اول بی خروج گردیده باشد بقده حلقه صغری را
 از قطری ضربت کرده و بر یک از دو طرف این قطر را امری نام نهند و دو لبه ثقیله دار بر طرفین
 این حلقه بر نفس خط امری قائم کنند نوعی که خطی که از وسط ثقیله لبه آید بر خط امری عمود باشد
 من بعد آن موضعی را رفع بهم رسانند که نوامش را در اشعار و عمارات حاجیه افق خالی باشد
 خاصه از ناحیه شمال و جنوب و سطح آن موضع را مستوی و موازی افق می سازند و همچنانکه
 در کتاب آئینه مذکور است خط نصف النهار در آن سطح پیدا کنند و در عود چون
 بنای اسوار که هر دو بخش کمتر از وجه نباشد بر آن سطح مستوی حکم قائم کنند نوعی که
 سطح یک جبهه هر یک بر خط نصف النهار منطبق باشد و باید که طول این دو عمود که بعد
 از ظاهر است ذراع باشد و ما بین اصل آنها بقدر و غیر حلقه عملی بود و در وسط
 ما بین اصل این دو عمود عمود دیگر گذارند تا عرض یک وجه در سطح باشد و در
 طول این عمود آن قدر شده که بر آن که کن صلیه اول در آن نشیبه ایس حلقه را میان این
 سه عمود ذرا آورده و با منهای مستوی بقوا سمت الراس را از این است

در سمت بعد را جانب سمت القدم کرده اند بمسارهای دین در اعده منک سازند نبوی که
 حلقه غطنی را برش نباشد و بدین عمل ذرات الحلقین بوجود و نصب خولنی کامل میگردد. **عمل پنجم**
 در ساختن لب و این آله از مخترعات خواجه نصیرالدین طوسی علیه الرحمه است که در رصد مراغه بکار برده این
 آله نیز برای رسید میل کلی و عرض بلد بکار می آید اما نسبت ذات الحلقین سهیل الما خدست و طریق جلیش
 آنست که بعد بهم رسانیدن موضع مرتفع مکشوف و استواء سطح و استخراج خط نصف النهار می سازند
 از سنگهای الماس نبوغیکه یک سطح ظاهرش منطبق بر خط نصف النهار و قائم بر سطح افق باشد و طول این جدار
 که از ذراع نباشد و ارتفاعش از نصف طول آن یک و ربع زیاد بود و از چهار جهت این
 دیوار بقدر یک و ربع حاشه گذاشته بر سطحی که محاذی مشرق است شکل مستطیل رسم
 کنند که ضلع اطولش ضلع اقصی آن باشد بعده دو ضلع اطول را تنصیف نموده خطی
 بین منصف و صل کنند تا مستطیل بر دو مربع تقسیم نامه بعده منصف ضلع علیا را مرکز
 سماح بر آن نصف در سه رسم کنند و همچنانکه در محیط ذات الحلقه است این رسم
 کرده بودند بهمان نسبت بر همین مرکز است نصف در سه بر رسم کنند و در هر یک
 بسبب خط وسطانی منصف در ربع تقسیم یابد هر یک را بود درجه در سمت
 دقیقه قسمت کنند و مقدار آن شدت از طرف تحتانی خط وسطانی کسرند در تمام
 مبداء این عمل است از سبب نظرت علیا بر دو ربع نقص کنند و بر مرکز سماحی قائم
 کنند یا موهول سطح افقی باشد و اگر خواسته باشند عمادت اللین درست
 کرد در مدار مذکور که **عمل ششم** در صنعت ساس فنجی و آل آل
 یاد در عصر قدیم در استخراج کرده اند برای رصد عرض کدو میل کلی و دات الغلغس را نیز نگینی و لینه
 برای صعوبت تقسیم دواتی بر سبک اختیار کردند با آنجا براد بجای درش قطعه ساس نهادند
 پنج که عرضش سه اصبع و نخش یک اصبع باشد و امتداد آن از سدس دور چهار اصبع زیاد
 باشد و بر دو طرف آن دو مسطره برنجی که عرض و نخش مثل قطعه حلقه باشد مرکب کنند
 که بر مرکز حلقه طرف دوم بر دو مسطره ملاتی باشند تا شکل قطاع اصغر حاصل شود
 محیط بقدر سدس دور جدا کنند نبوغیکه حاشیه طرفین مساوی باقی ماند و برین دو جا
 دو دوه تعبیه کنند و از مرکز تا دو طرف مقبول سدس در نصف قطر وصل کنند و بر محیط سدس دو
 یکسد همچنانکه بر ربع میب و بر صنعت درجه مساوی قسمت کنند و هر درجه را بر صنعت وقت

و ارقام خسات مبتدا از طرفی و منتهی تا تر بطرفی دیگر نقش کنند و دو عمود چو بین متوازی السطوح قائم الزوایا
 که طول هر یک بعد نصب هفت ذراع ظاهر باشد در سطح نصف النهار استوار تمام کنند و لیکن باید که این
 اصل آنها کمتر از نصف قطره نباشد و بالای سر این دو عمود دو وسط آنها دو جوب مساوی بجم عمود بژون
 تمام مرکب سازند من بعد آن بر نفس مرکز ثقبه بقایب استدارت کرده مع مسطره ذات لبنتین از قطب
 سماره در منصف چوب علیا که بر سر دو عمود ترکیب یافته سمت مرکب کنند بنوعی که از گردن
 بر چوب وسطی بگرد و در دو عمود دو زنجیر آهنی که طول هر یک کمتر از شش ذراع باشد
 بسنگ سازند و دو طرف دیگر زنجیر را بر سر دو عمود که در آن دو سمار زده
 باشد معلق دارند و تا این عمل صنعت سدس فرمی تمام میشود و لیکن باید دانست که برای
 رصد میل کلی و عرض بلد بهتر از لند آلتی نیست مگر باید که بمحل تقسیم درجات دقایق سنگ
 کاوده پنج کرب سازند تا تقسیم بقایب با یک و دوازست آید عمل هفتم
 در ساختن حلقه اعتدالی و آنرا حلقه اسکندریه نیز نامند زیرا که بطلمیوس اول این حلقه را
 در اسکندریه نصب کرد و آن یک حلقه می باشد از برنج و امثال آن متوازی
 السطوح و در سطح دایره معدل النهار و طویل القطر بودن این حلقه چندان
 باید که حلقه را فقط بر اربع قسمت می کنند اما طریق نصبش آنست که بعد تحصیل
 سطح مستوی یک شرف الافق و خط نصف النهار خطی رسم کنند که خط نصف النهار را
 بر زوایای قائمه قاطع باشد بعده بر طرفی از خط نصف النهار که خلاف جهت
 عرض بلد باشد عمودی قائم کنند و بجهت میان اصل این عمود و نقطه تقاطع آنرا ثبوت
 جزئی متوازی قسمت کنند و از عمودی که قائم کرده اند از اصل آن عمود بقدر جیب تمام عرض بلد
 باین اجرا فصل کنند و میان نقطه تقاطع خط نصف النهار و خط مشرق و مغرب فصل
 این عمود منطقی وصل کنند و تیرار همین فصل خطی کشند که موازی خط مشرق و مغرب
 باشد باین طریقی این خط و خط مشرق و مغرب دو خط فصل کنند تا سطحی مساوی بهم رسد
 سطح دایره معدل النهار پس حلقه را باینان نصب کنند سطح دایره موازی این سطح باشد پس سطح
 حلقه درین وقت در سطح معدل النهار باشد و ازین حلقه بعد وقت حلول شمس در
 اعدابین معلوم میشود عمل هشتم در ساختن حلقه تقاطع افق و ازین حلقه بعد سمت کوکب سمت
 مشرق و مغرب می کنند و این آلت شبیه است بحلقه کرسی که در حلقه نصف النهار

هرگاه در شکل و خطوط در تمام کواکب در اوقات دور کرده اند و لیکن در آن حلقه که کسی کرده گنجانی باشد
 و حلقه این را در دو تا مثل ذات اللفظین و حلقه اندرون در سطح حلقه می رود می گردود و حلقه که تمام مقام
 حلقه نصف النهار بلکه دایره ارتفاع است اندرون حلقه مغربی می باشد تا بسبب دوران آن اندرون
 حلقه که می حلقه ارتفاع بر تبدیل صورت نماید و این حلقه ارتفاع اندرون حلقه دوم نیز میگردود و در آن
 حلقه ارتفاع و لغیه منطاط می باشد برای گرفتن ارتفاع خمس و کواکب و کرسی این کواکب را بعد
 پیدا کردن خط نصف النهار چنان مستقیم می گردانند که از حرکت باز ماند و نقطه شمال نسبت شمال
 باشد و قطر این آله نیز از بیج ذراع کمتر نباشد تا تقسیم اجزا سهیل گردد و صناعات فرنگ موزن
 آله تصرفات مشابه کرده بجای تقنین دور بین نصف می کنند و آنرا بزبان خود تهری ادبیت
 نام نهاده اند * * * **عملی نهم** * * * در ساختن ذات الحلقی و ازین
 آله طول و عرض کواکب معلوم میکنند بگینند دو حلقه متساوی و متوازی به السطوح و ترکیب
 دهند بنوعی که منطاط می باشند بر و ایای قائمه و گردانند یکی را قائم مقام دایره بروج
 و دیگری را بجای دایره باره یا قطب اربعه و در موضع قطب البروج دو دایره سطوحانی نصب
 کنند بنوعی که بر هر یک از سطح ظاهر می و باطنی حلقه ثابت باشند و همچنین در موضع قطب معدل
 دو دایره دیگر مرتکز گردانند که فقط از جانب خارج حلقه ظاهر باشند و مرکز سازند در دو
 دایره اول دو حلقه دیگر بر بطنی که مقرب یکی ازین دو حلقه معاً محذب دو حلقه اول را محاسس باشد
 و محذب حلقه دیگر منفرده حلقه اولی را محاسس شود و لیکن باید که این حلقه تمام اندرون
 دو حلقه اول دوران کرده باشند و این دو حلقه را بمنزله دو دایره عرضیه دانند
 و در دو دایره دیگر که بجای قطب معدل است یک حلقه دیگر مرکز سازند بنوعیکه
 هر چهار حلقه اول را محیط باشد و هر اربعه در جوف آن بلا مزاحمت گردیده باشد
 این حلقه پنجم قائم مقام دایره نصف النهار است بعد از دو سطح باطنی عرضیه
 دایره ششگانه بیست و یک تمام کرده حلقه دیگر با اندرون آن با دایره مرکز سازند بنوعیکه سطح
 وجه این دایره ششم در سطح وجه عرضیه باشد و بلا مزاحمت اندرون آن بنامس گردیده باشد
 و بر وجه این حلقه ششم بدو طرف قطر دو لبه ثقیله دار قائم سازند و بدین شش حلقه وجود
 این آله کامل می گردد و بعد تقسیم کنند هر یک از دو ابر منطقه البروج و عرضیه داخله و نصف
 النهار را بر سه صد و شصت درجه و هر درجه را با جزای صفار امکانی و حدود بروج را

هم که در هر طرف از این دو قطر از مرکز تا به محیط است و این دو قطر را در وسط نصف النهار
 قائم مرکز بر همان پنج نقطه نصف النهارات المثلثه و ارتفاعات بر تقاطع این قطب طار بقدر عرض در حکم نصف النهار
 عمل و بهم در ساحل ذات النصفین و طرفی مثلث است که بگرد و وسطه از بیرون یا حرم
 میزان می استویج که در جانب استوار استقامت باشد لیکن باید که طول هر دو احد کمتر از شش درج
 نباشد و هر چند که طول زیاد و نزدیک فاصل تر باشد و عرض و همچنین تناسب طولش بود تا
 از التوا محفوظ ماند در سطح عرضی هر دو مسطره دو خط مستقیم طولی رسم کنند و در طرف
 یکی مسطره دو لبه متقابل مرکب سازند نوعی که اگر از وسط تقاطع بر سطح مسطره عبور کنند
 بر نفس خط طولی واقع شود و تقاطع را که متصل بعد دارند صیقل سازند و تقاطع دیگر را
 که جانب کوچک باشد اوسع گردانند تا حرم کوچک یک چهارم عرضی گردد و تقاطع
 طرف این مسطره را که بجانب تقاطع وسیع لبه است عبور اخی کنند که خط طولی مذکور
 بر مرکز این سوراخ گذشته باشد و از مسامری استوانی در طرف مسطره دیگر بگذرانند
 که تقاطع کرده باشند مانند پرگار مرکب سازند و از هر دو خط طولی مبتداه از مرکز مسامره
 خط متوازی جدا کنند بجهتی که طرف دوم این دو خط متفصل قریب جنبهای دو طرف
 غیر مرکب مسطرتین باشد و تقسیم کنند خط مفصول آن مسطره را که بران لبه ارتفاع نیست نسبت
 جز مساوی و هر دو درجه بجزء الاجزانا احدی که ممکن باشد و ارتفاعات در جات که مبتدا
 از او و جنبی تا آنکه مرفوم سازند بعد از این مسطره مقوم الاجزایا از خلاف جهت ترکیب بر
 سطح افقی قائم نصب کنند نوعی که سطح منقوش الاعداد در سطح دایره نصف النهار باشد
 و طرفی که بموضع ترکیب سمت جانب سمت الراس بود و طرف مسطره دوم که خلاف جهت
 ترکیب سمت بجهتی باشد از سمت الراس که کوچک مطلوب الرصد خلاف آن جهت است
 الراس مرور کند یعنی اگر مرکز کوچک عین یوغش بر دایره نصف النهار از سمت الراس
 بود باید که طرف مذکور شمال باشد و اگر شمالی بود جنوب بعد مسطره میوم بگیرند که طولش بقدر وتر قائم باشد
 که از احاطه دو مسطره اول حاصل شود و ترکیب دهند یک طرف این مسطره را با طرف قاعده
 مسطره منقصبه مثل ترکیب پرگار از مسامری استوار تا در سینه دو بان این مسطره و مسطره
 منقصبه در سطح نصف النهار باشد و آدی آنست که در وسط مسطره ثالث نیز خط طولی بکشند
 نوعی که بر وسط مسامریش گذشته باشد و ازین خط بقدر وتر قائم که ضلع آن بقدر خط منقصبه

مسطره منتصبه باشند جدا کنند و این خطوط را با جوار مسطره منتصبه نیز قسمت کنند و آن لامحال بقدر بدفنا باشد که سطح
 مربع است و بدین عمل وجود ذات الثقبین کامل میشود و غیر من اصلی ازین آله رسد اختلاف منظر قسمت و غایت اتمام
 کوکب نیز معلوم میشود **عمل یازدهم** در ساختن ذات الثقبین و این آله را برای رسد قطر حسی که کوکب
 می برند و برای صنعتش مسطره گیرند از چوب که هر یک از عرض و ثخن آن دو امیع باشد و طولش پنج ذراع و نیم
 و بر یک طرف آن لبه که طولش شش انگشت و ثخنش دو جو باشد محکم قائم کنند که امکان حرکت
 ندارد و محور وسط این مسطره خط طولی بکشند که مبدایش وسط قاعده لبه باشد
 و متبایش طرف دیگر و این خط را بر قسمت و پنج جزو مساوی قسمت کنند و هر جز را بد تا این
 بقده لبه دیگر مساوی لبه اول در طرف دوم چنان تعبیه کنند که مع قیام خود بر سطح مسطره متحرک
 باشد تا از لبه اول هر قدر که خواهند متباعد و متقارب شود و در وسط لبه ساکن متصل بر این آن
 ثقب مستدیر محو طی کنند نوعی که تنگی ثقب بجهت لبه متحرک باشد و وسعت ثقب بجهت دیگر ولیکن
 باید که قطر حلقه ثقب که جانب لبه متحرک است بقدر نیم درجه از درخات مسطره باشد
 بقده عمود می دیگر بشکل اسطوانه مستدیر که طولش سه ذراع باشد بر سطح افق
 قائم کنند و بر سر این اسطوانه تجویفی مستدیر اسطوانی بکشند یعنی یک وجب و در آن
 تجویف قطعه اسطوانه دیگر داخل کنند بروجهی که این قطعه اسطوانه در داخل این تجویف دور کند
 در سر این قطعه تجویفی مستطیل کرده بر آن چرخ خرد عدسی الشکل بجهت محور مرکب کنند و مسطره
 ذات لبنتین را از مساری درین چرخ مضبوط کنند نوعی که سر لبنتین جانب افق باشد
 و بعد محل رگوسمار از لبه ساکن بقدر دو ذراع و نیم باشد و در وقت صنعت و نصب این
 آله تمام میشود **عمل دوازدهم** در بیان سدس انعکاسی باید دانست که چون در انما جایز
 وافی اذراک این معنی ضرور میشود که در مدت شبانه روز مرکب چه سافت بستنی از سمت
 قطع کرد بهر تحصیل این مرام بعضی از عقلا می فرنگ آلتی شبیه مربع محبت اختراع کرده بگورد
 موسوم ساختند که از روی آن میلان شمالی و جنوبی بدرک می گشت و بضم و شراکت آله
 ساعت بمیلان شرقی و غربی میری برده سمت حرکت مرکب معلوم می کردند آمانه بغایتی که عمل
 باو یک باشد و کسور میلان قریب به تحقیق معلوم گردد ازین بهر ذراک اشعنان را
 خیال تکلیف این آله در سپهر می بود بعد از بدنی حکیم حاذق ستر نو تن صاحب عوض آن
 آله را که بزبان انگریزی می یگفتند مختراع کرده و بعد اختراع این حسن نتیجه

طبع را گذاشته این دارناتی را بر روی کرد باطلد بعضی از ملازمه او در تریج این آله گوشه بند تا بکمال تقی
 رواج یافت و با سخنان آن ادراک ارتفاع شمس در کواکب و ایجاد بقاع از خط استوا تفاوت مواضع شمس
 و جنوبیه از جزو و احوال و اعراض کواکب بوجه احسن صورت بست و پوشیده ماند که این آله مشتمل است بر اجزای
 اول آن سدس حلقه است محصور میان دو الف انگریزی و تقسیم اجزای محیطی حسب اقتضای رای صناعه
 مختلف می باشد بعضی بر یکصد و بیست و یکم که عبارت از یک درجه محیط است و هر درجه
 را بر سه حصه متساوی که هر حصه بیست دقیقه درجه میشود منتقسم می سازند باز این
 هر حصین را بحساب عمل نویسی که تصویرش عنقریب می آید با عانت قوش طرف
 نجاتی مسطره که نامش درین ترجمه رایج است با حادد قاتی منقسم میشود و در
 بعضی آلات جیده مقدار حلقه محیط از مقدار سدس بقدر کجایش ده درجه زیاده می باشد که
 یکی قوش حلقه بر یک صد و سی درجه مشتمل می باشد و هر درجه بر شش حصه متساوی که هر
 حصه بقدر ده دقیقه می شود و این تقسیم مطابق آن سکس پست که در سرکار جناب راجه صاحب
 ممدوح الصدر حین تالیف این کتاب موجود بود قایده نویسی لغت انگریزی است
 ترجمه آن در عربی حکمت التجزیه است و از اعانت این حکمت مقادیر منقسمه را با جزای صغار که
 حس بهر از ادراکش عاجز باشد تجزیه می توان کرد قانونش چنانست که تقسیم جزوی
 بر برابر جزای صغار که مطلوب باشد از اصل مقدار بقدر عدت خروج کسور مطلوب التقسیم
 بعدت تقاضای محرج الا واحد بر گیرند چنانچه خطی بر شصت جز مقوم است و خواهند که هر
 حصه را که بقایت صغیر است بر ده قسم متساوی کنند پس از اصل خط ده جز یا بنیت جز یا سی
 جز گیرند و هر صنفی را که اختیار کرده باشند یک حصه از آن کم سازند تا نه یا نوزده یا بیست و نه
 حاصل آید بعد خطی دیگر برابر مجموع اجزای نه یا نوزده یا بیست و نه گیرند و آنرا برده یا
 بنیت یا سی حصه بر آن بر قسمت کنند پس به تطبیق اجزاء خط دوم بر اول اجزاء خط اول بر
 حصص دهم یا بیستم یا سیم تقسیم می پذیرد مثالش چون بر درجه قوس محیط آله بر شش قسم
 متساوی مقوم است هر حصه ده دقیقه باشد چون قوس ده درجه از آن محیط گرفتند ده دقیقه
 مذکور حصه شصتم ده درجه باشد و چون ده دقیقه از آن کم سازند باقی پنج
 و نه حصه ده درجه باشد و از طرف راجله مطابق آن پنج و نه حصه مقدار فیضی کرده
 بر شصت حصه متساوی منقسم کرده اند و بر میدای تقسیم اجزاء راجله علامتی برین شکل

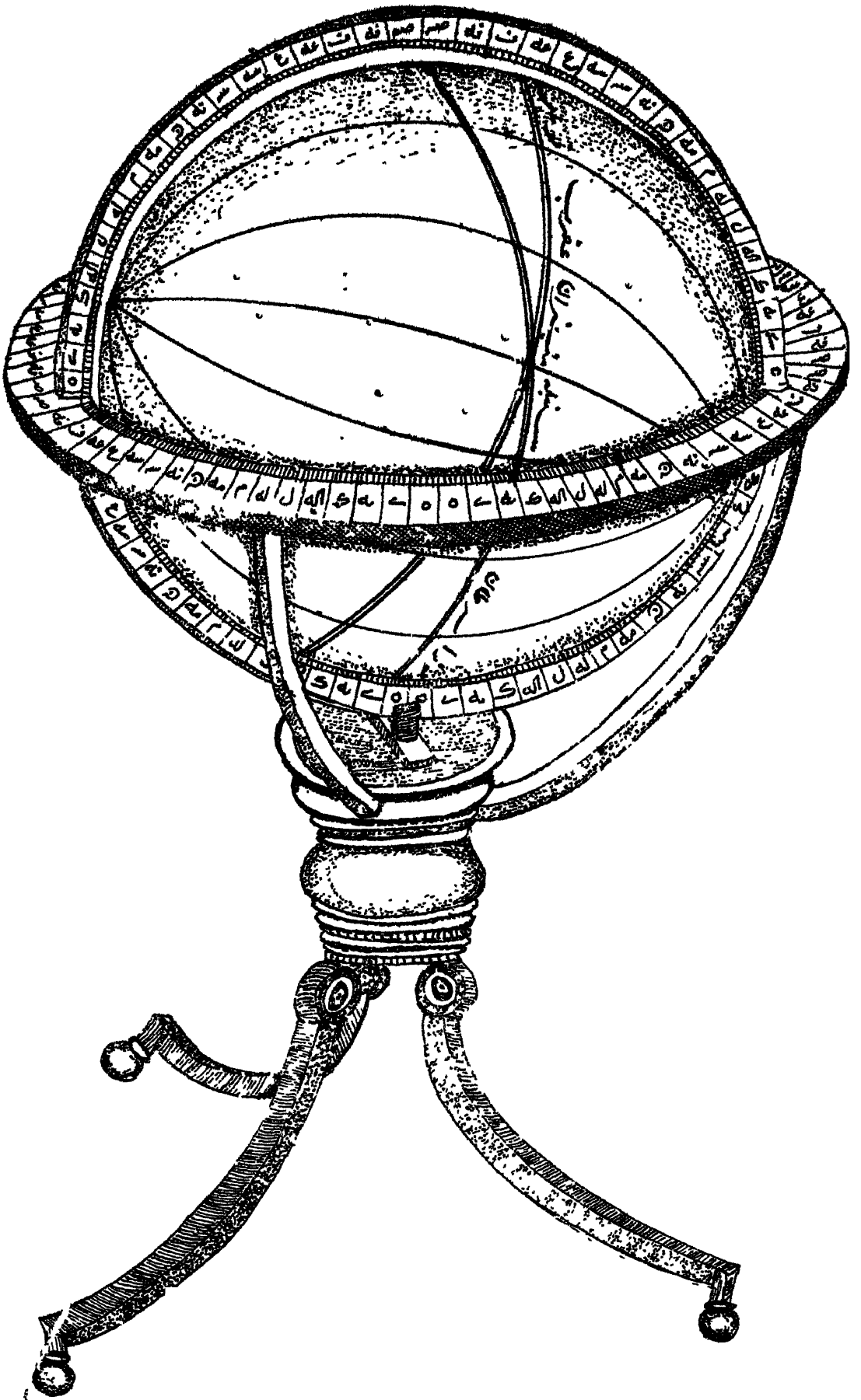
گذاشته اند آنرا مبدء الحساب خوانند پس هرگاه مبدء الحساب بر نقطه ای از اجزای محیط باشد بجز آنکه
 باب راست آن نقطه کدام مبدء است آنقدر عشرات درجات باشد و بعد عشرات نگاه کنند که چند درجه
 از احاد واقع است آنها با اصل عدد عشرات منضم کنند بعد از آن اجزای صفا را ملاحظه کنند که چند
 است با زامی هر جزوه دقیقه بشمرند اگر مبدء الحساب بر خطی از خطوط جزو صفا بلانفاوت
 منطبق باشد درین صورت که در درجات ارتفاع عشرات دقایق باشد و اگر مبدء الحساب میان
 دو خط از اجزای صفا افتد درین صورت تعدد بر احاد دقایق بواسطه حس بصر منقدر است
 پس برای تحقیق آن ملاحظه کنند که از مبدء الحساب کدام خط از خطوط درجات را جل بر خطی از
 خطوط عشرات دقایق قوسی منطبق است هر خطی که منطبق بود بعد از آن خط دقایق کبیر در چنانچه
 بعد عمل اخذ ارتفاع مبدء الحساب بعد عدد پنجاه و نهم درجه درجه میان خط دوم
 و سیوم دقایق عشرات افاده بود بلا تا بل کفیم که پنجاه و نهم درجه و بیست دقیقه و کسری
 ارتفاع است و برای ادراک آن کسر دیدم که کدام خط درجات از مبدء الحساب بر خط دقایق
 قوس منطبق است خط چهارم یا نهم دانستم که آن قدر معلوم چهار دقیقه باشد پس قوس ارتفاع
 بنجاه و نهم درجه و بیست و چهار دقیقه مناصل آید فایده در طرف را حله که مخالف است
 طرف مرکز است محور انوائی ترکیب می باشد یکی بر جانب سطح سمتی را جل که بر جنب سطح
 عمود واقع است و این محور را ماسکه گویند مفادش آنست که چون آنرا راست کرده اند را جل را بر
 سطح بطنک میگردانند تا از حرکت ممانعان ماز مبدء الحساب محاذی جزو می آید آنرا مبدء
 اکل نشود دوم محور بی جانب بسیار را جل ترکیب یافته است و آنرا مرکز گویند و فایده اش آنست
 که چون هنگام اخذ ارتفاع بعد استعمال ماسکه اگر آنرا بی جانب خلاف جهت مرکز آله گردانند را جل را
 بسوی این میگردانند الحساب تبعیت آن محاذات خود گذاشته محاذی نقطه دیگر که مطلوب است
 شوند و اگر حساب که گردانند را جل و مبدء الحساب بطرف ابر قوس متحرک گردانند
 محور موازی محور دوم است و در دو محور که بر طرف عرضی را جل تا هم از منسلک است
 و درین محور مظارای صغیر تعبیه است و است بنا بر اصدق بودین اجزاء صفا را این
 محور است بمصر و فایده اش آنست که چون آنرا سمت مرکز گردانند اجزای
 غیر ترکیب که بحیث طرف یعنی قوس سمت مرتبی گردد و چون بر خلاف جهت مرکز گردانند
 اجزای غیر مرتب سمت بسوی دیده شوند و بر سطح را جل محاذی مرکز آله یک آینه ترکیب

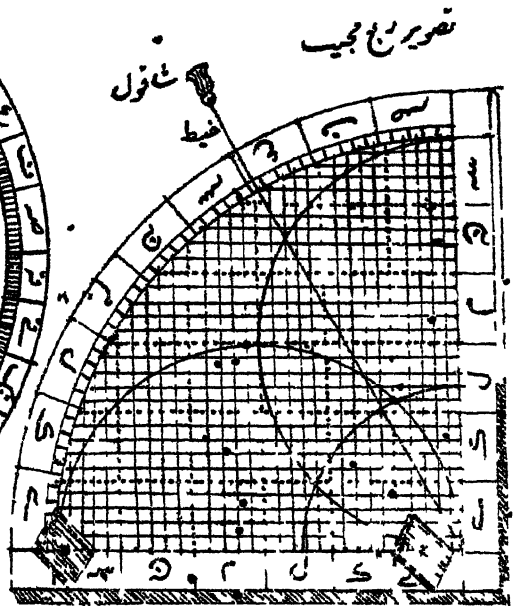
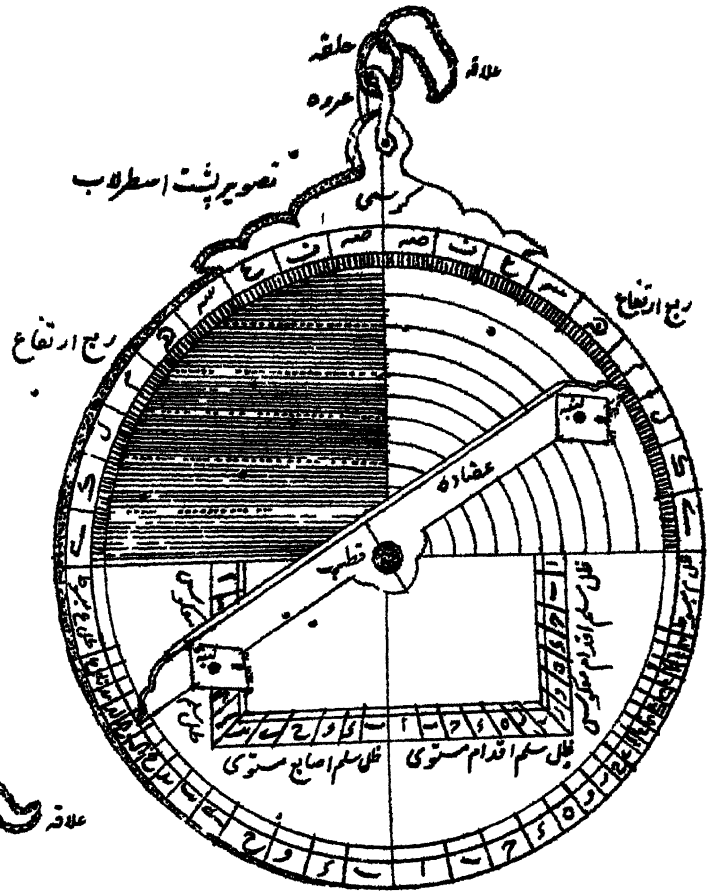
یافته است موصی که سمت بر سطح ۴۵° قائم است و این آئینه را مرات مرکز می نامند و فایده اش انعکاس
 شعاع بصری است سوی جرم کواکب و دیگر اجسام و بر ضلع راست آله حلقه ترکیب دیگر اجزا منصرف
 کرده و بدین معنی که منطبق دو اثر آن بر سطح ضلع قائم اند و فایده اش آنست که در آن
 حلقه منظارهای معیار نصب کنند تا از ثقیب ضیق شعاع بصری با تم وجه کار خود نماید و این حلقه کسبی
 و بقله منظار و بر شصت ضلع چپ آله یک آئینه دیگر قائم مرکز می باشد بوضعی که اگر مرکز آله در مرکز
 حلقه منظار سوی نقطه وسط این دو آئینه خط کشند بر آئینه این دو خط با خط فاصل بدو زاویه مساوی
 محیط شوند که هر واحد اقل از قائم باشند و فایده این وضع آنست که نامسطوفی اصول علم فایده نکند
 باشد زیرا که در اینجا با ثبات زاویه آئینه ای که زاویه شعاع همیشه برابر زاویه انعکاس می باشد پس
 خطی که از مرکز حلقه بر آمده است بمنزله خط شعاع است و اگر از مرکز آله بر آمده است بجای
 خط انعکاس است و این آئینه اشتمال بر دو جز دارد نصف شمالی با قلعی و نصف فوقانی شفاف
 بی قلعی و خط فاصل عبارت از همین خط است که فصل مشترک میان دو قسم آئینه است و فایده اش آنست
 که چون از حلقه منظار سوی این آئینه نگاه کنند از جزوی قلعی کواکب را توان دید بر سبیل خروج
 شعاع بصری فقط در جزو با قلعی بر سبیل انعکاس و این آئینه و امراة ضلعی نام است
 و بر همین ضلع بصری میان هر دو آئینه مذکور هم متصل است آئینه ضلعی شیش چند طول
 بهر اعانت ناظر آن و سیانت نور بصر از براق شعاع شمس مرکز می باشد
 و مینا و شمالاً بر محور میکرد پس هر گاه در اک صورت شمس بر سبیل انعکاس خوانند
 منجمله شبها را که میان هر دو مرات واقع است هر چه مناسب بصر ناظر باشد آنرا کرده اند
 میان هر دو آئینه حائل سازند و اگر رویت شمس بر سبیل خروج شعاع مطلوب بایند
 شیش را محاذ می پشت مرات ضلعی بدارند و طریق دانستن ارتفاع آفتاب این
 آنست که اگر بموضعی باشند که از اینجا دایره افق نیک مرئی شود مثل چار یا قلعه کوه
 و مکان مرتفع با میدان وسیع که در صورت قبضه آله را در دست راست گرفته و شیش احمر
 مناسب بصر میان هر دو مرات آورده بخلاف جهت سمت آفتاب ایستاده شوند
 و را جل را بند ریج بگردانند تا مرکز شمس بواسطه مرات مرکز می و ضلعی محاذ می دایره
 افق مرئی گردد در آن حال ماسکه را مستحکم سازند و بگردن مرکز شمس محاذ می افق را
 مدیر محض ساخته اجزای قوسی معلوم نمایند که آن اجزا بعین ارتفاع شمس باشد از سبیل

این دو اگر در مابقی که در این فرض باشد در ارتفاع شمس در این فرض خود که مستوی است
 موازی این فرض باشد و در این فرض سیمای یک سطح طاری سیمای که در این فرض است موازی
 این فرض است و معنی است که در این فرض سیمای یک سطح باشد و در این فرض مرکز
 متوسط بود میان شمس و مرکز زمین و در این فرض سیمای یک سطح باشد و در این فرض
 فرض سیمای کرده و اصل را یک دانند تا مرکز فرضی شمس در مرات مقلبی محاذی مرکز فرضی
 کرده پس سیمای را با سیمای دیگر سازند و مرکز سیمای که سیمای است در حالت و تابعی را که تا
 مبداء الحساب است ضمیمه نمایند که این نصف قوس ارتفاع شمس باشد و سر این این عمل است
 که بسبب منعکس شدن شعاع بصری یک مرتبه از سطح مراة مرکزی سومی سطح سیمای
 و با و دیگر منعکس شدن آن از سطح سیمای سومی شمس زاویه ارتفاع به نسبت اجزاء
 آن دو چند می شود پس نصف آن قدر ارتفاع اصلی باشد و هم برین طریق ارتفاع دیگر
 کوکب نیز باید گرفت مگر در اینجا حاجت نیست احر نمی شود و در ارتفاع مرتفع
 اگر مسقط بالجزء معلوم باشد آن مسقط قائم مقام افق است و اگر معلوم نباشد از
 فرض سیمای ارتفاع معلوم باید کرد نوعی که سر مرتفع را بجای مرکز کوکب باید کرد
 * انقیاب * حرکات ارتفاع شمس و کوکب با حساس افق حس می معلوم کنند در صورت
 اگر شمس یا کوکب بر سمت الراس هم باشد ارتفاع معلوم میشود و اگر با عانت فرض سیمای
 معلوم کنند ارتفاعی که زیاده از شصت و پنج درجه باشد معلوم نشود * فایده *
 در معلوم کردن قطر حسی آفتاب و دیگر کوکب اول مبداء الحساب را بر مبداء قوس
 ارتفاعی بنهند و از ثقبه حلقه منظار با استیجاء شمس را بطی که در ارتفاع گذشت سومی
 کوکب مطلوب القطر نگرند در بین هنگام لا محاله نصف صورت اصلی و نصف صورت
 بر یک قطر مشترک منطبق شده مثل فرض اصلی مرئی شود پس مدبر را سمت مرکز بگردانند تا بتدریج
 صورت انعکاسی این صورت اصلی متنازل شود و محیط نصف صورت اصلی یا نصف صورت
 با اتصال قطر تماس شود بر صورت * و بجز در حصول این وضع احتیاطات
 تا را جمله از محل خود متجاوز نکرد پس در تابعی که میان مبداء قوس و مبداء الحساب
 باشد و تر آن قوس قطر حسی آفتاب و دیگر کوکب باشد و آنچه از آلات مذکور
 در ذیل بیان تصویر هر یک مرتسم میشود تا بملاحظه آن تصور آنچه نوشته ایم آسان تر

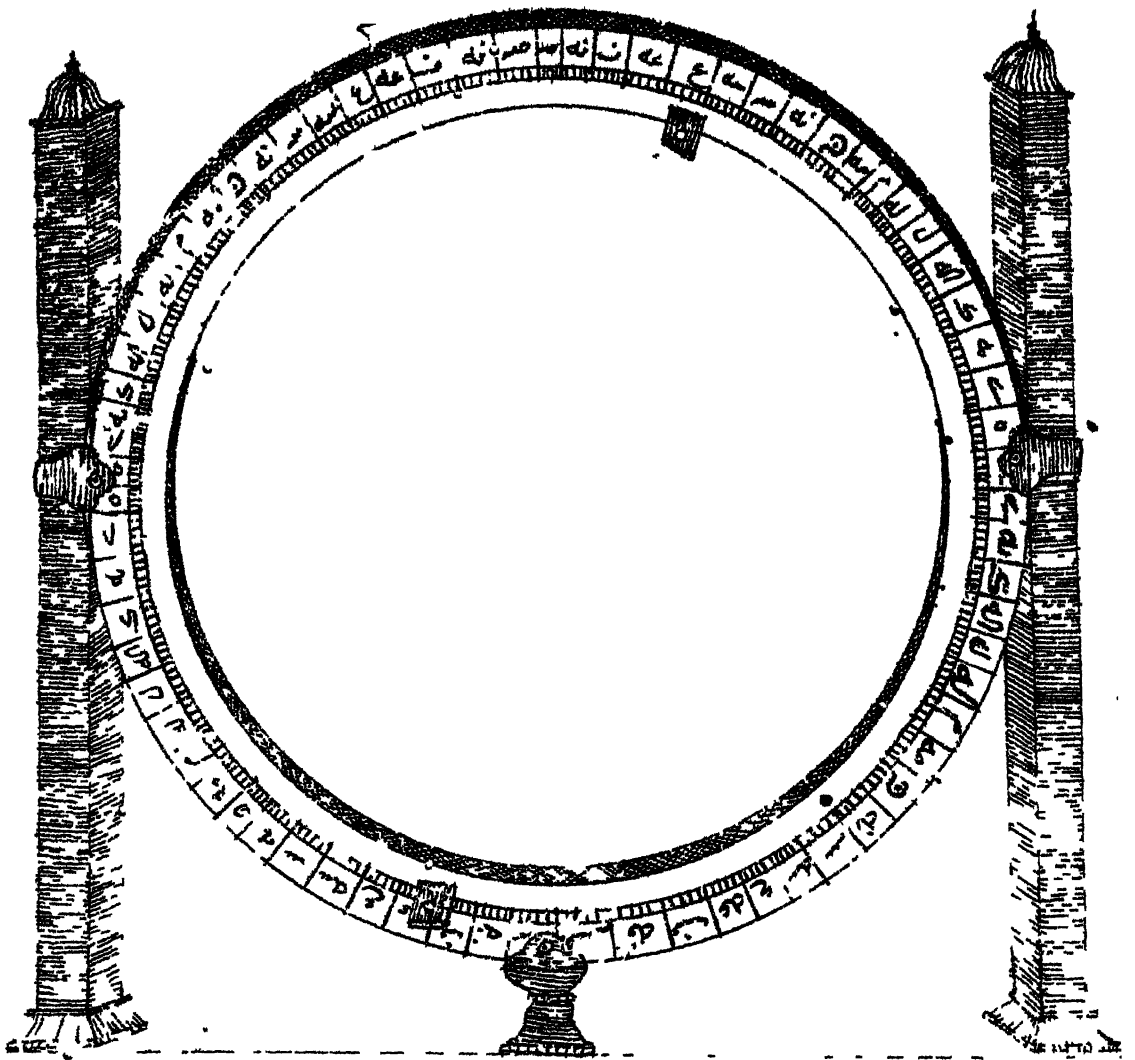
۱۵۵۱

تصویر کوره مصنوعه

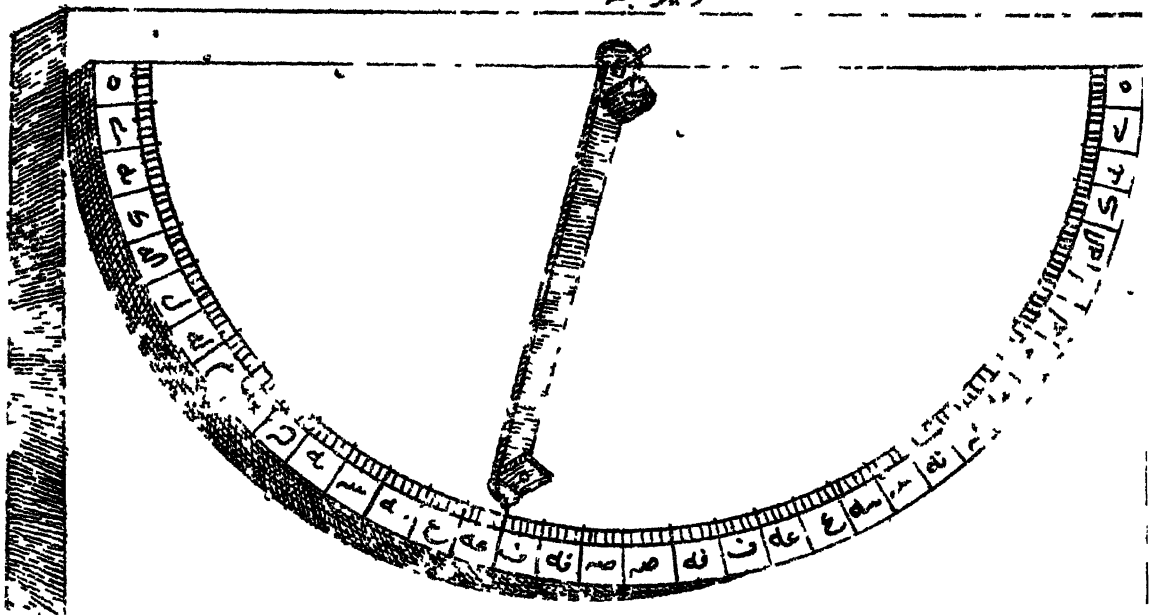

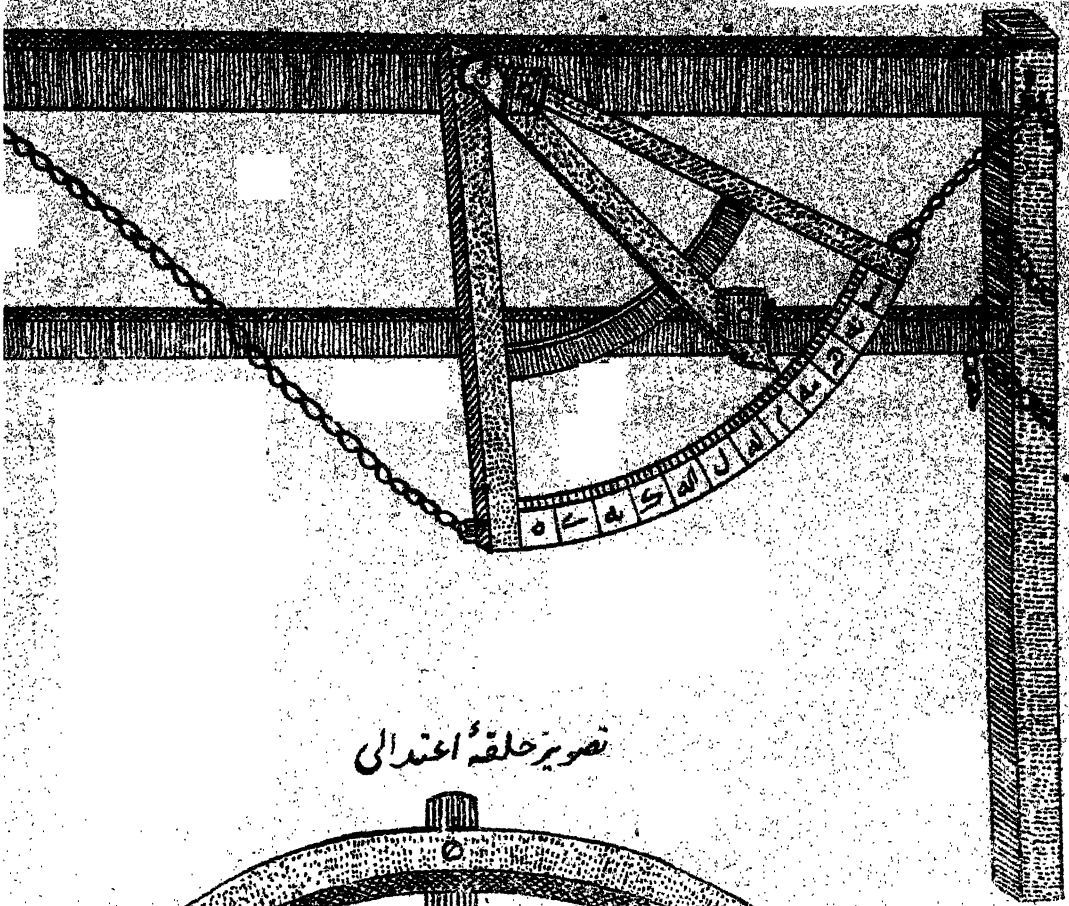

(٥١٧)
 تصویر ذات الجلقین

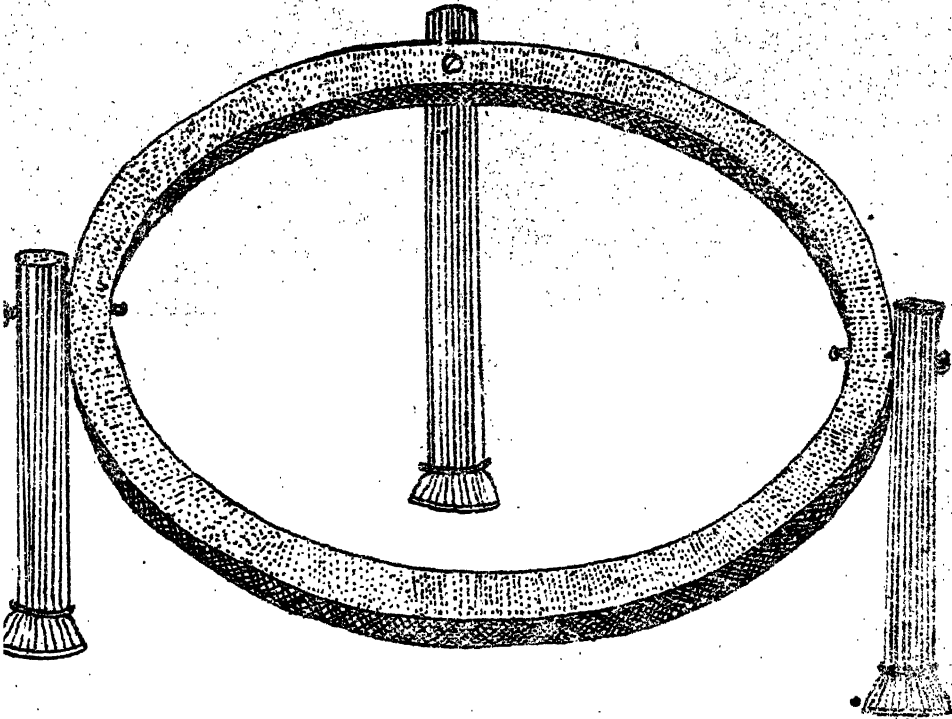

تصویر لیس

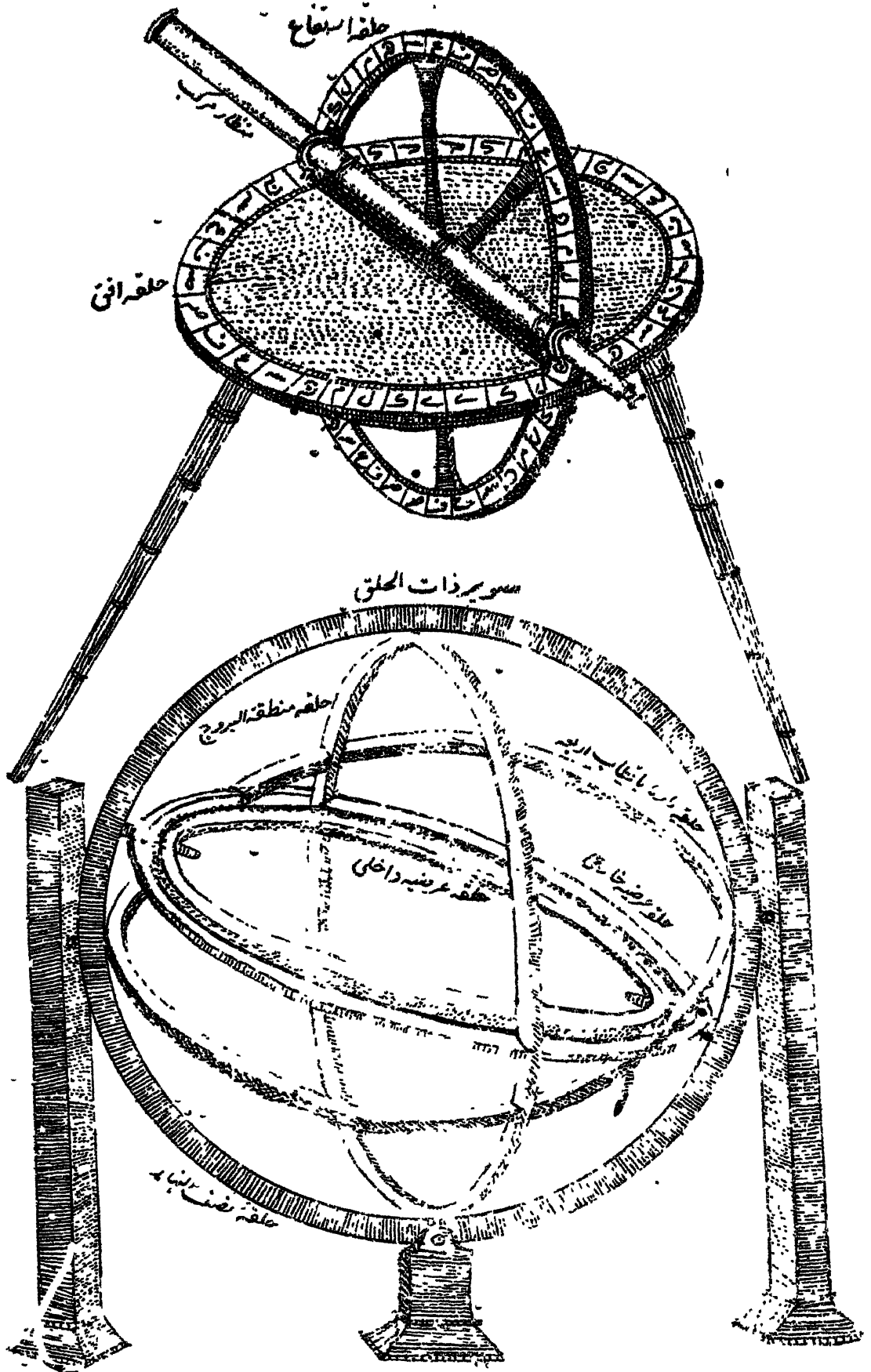

تصویر حلقه اعتدالی

تصویر حلقه ششم افقی

١ ٥٣٠)

تصویر ذات الثقبین

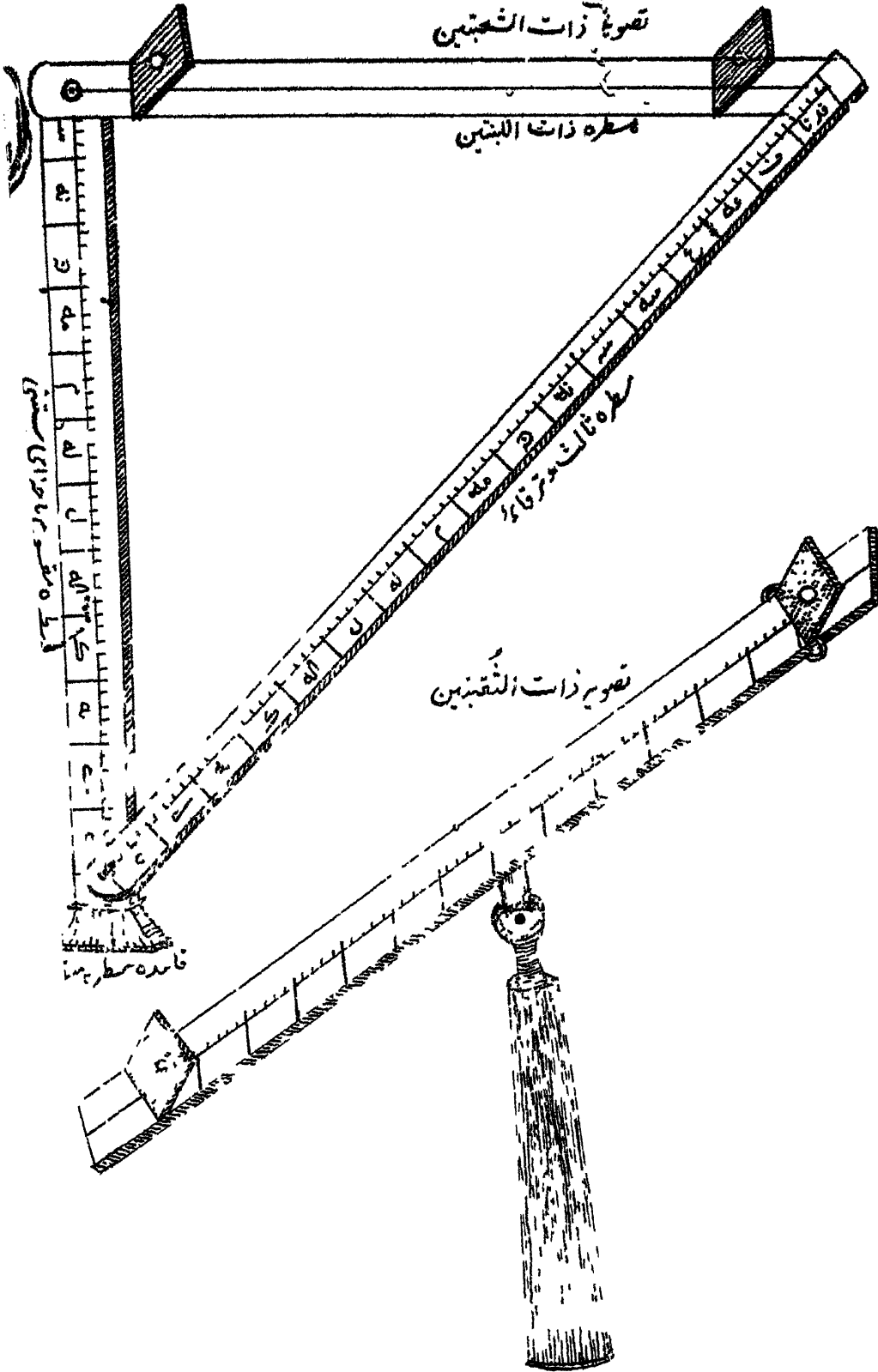
سطره ذات البنین

سطره ثالث در تمام

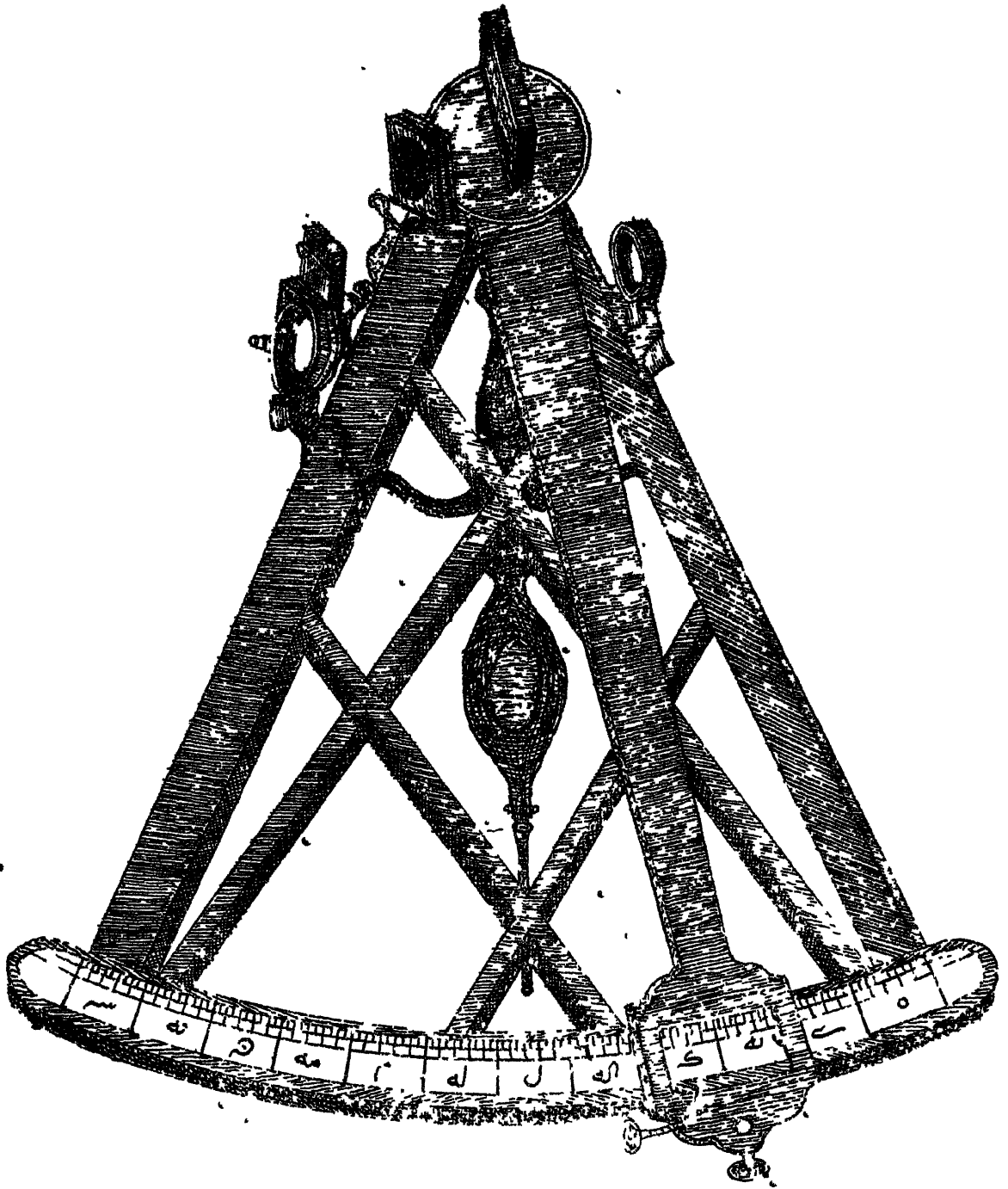
تصویر ذات الثقبین

نانه سطره

سطره سطره در تمام

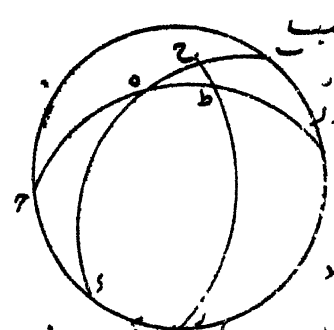
تصویر سدس الحکامی که در انگریزها آنرا سیکس کونیندگی

مساحت دوم در جهت خط نصف النهار در صد میل کلی و عرض بلد و معرفت مساحت قبول خزانه اما
 در وقت خط نصف النهار را طریقی است که سهل ترین طرق عمل دائره بندی است و آن چنانست که اولی تسویه
 ارض کنند نوعی که در حرز بنفسم از خزانه چهارم گذشت و بر آن زمین دائره رسم کنند و بپند که شش مقیاسی
 محده الراس قائم کنند و نظایر است که بر گاه آفتاب قریب یا فوق شرقی باشد ظل این مقیاس بر بدن دائره افتد و
 بر چند که ارتفاع آفتاب زیاده تر شود و ظل مقیاس متناقص گردد تا در زمانی راس ظل منطبق بر محیط دائره شود و برین
 نقطه انطباق نشان کنند و آنرا مدخل ظل نام دهند چه بعد ازین ظل مذکور در دائره داخل می شود و من بعد
 آن مترصد باشند تا ظل بقایم فصر رسیده متزاید شود و با بدو هم سرش بر محیط دائره
 رسد و برین نقطه که مخرج ظل سمت نبرتن نشان کنند و قوسی که میان این دو نشان بهم رسیده باشد
 تقصیف آن کند و از منصف قطر دائره کشند که خط نصف النهار باشد زیرا که در همین راس مخرج
 مقدار ظل ساریت پس ارتفاع شرقی و غربی آن دو ظل نیز متساوی باشد و مقدار این دو هم
 ارتفاع مساوی باشد و ظلال همین در سطح دائره ارتفاع می باشد لهذا مدخل نیم نقطه نصف النهار است
 شرقی باشد و مخرج ظل نیز نقطه سمت ارتفاع غربی پس در هر نقطه که در این خط است از این نقطه
 در جبهتی نقطه قمال استوار و بجای آن یک نقطه جنوب و خطی که خط نصف النهار را داخل نماید
 بر قوائم خط مشرفی و معرب است و اسم آن است که این عمل را همین بود و در هر دو
 از نقطه اعلا این بکنند تا جین مخرج و مدخل تفاوت میل غیر محوس باشد و اما در وقت
 میں کل ارض از ارب الخلفین برین گونه است که بعد از آنکه این آل را بشرا بیا آن نصب
 کرده باشند قریب بر سبدن تنس بر دائره نصف النهار یک لبه حالت داخل را بسبت
 شمس کرده گردانیده باشند ظل لبه علیا بر تمام لبه سفلی افتد و زمین وقت
 شرقی لبه علیا بر هر جزوی که افتاده باشد غایت ارتفاع آن بود و روز دوم
 نیز همین طریقی ارتفاع معلوم کنند و همین سان عمل کرده باشند تا غایت ارتفاع
 شمس را می رسد که با زاویه که در این زمان در شمالی شمس و آن را
 درین اوقات عادتاً یا سه جبهتی باشد از شمال و جنوب محفوظ دارند و همچنان
 ارتفاع از درجه دیگر حاصل نمایند و در هر یک از این شمس از آنجا
 و جنوب معلوم شود و قوسی که میان دو نقطه بر محیط دائره رسد
 بقدر قوس باشد از نصف النهار باشد و در هر دو نقطه آن را بر زمین

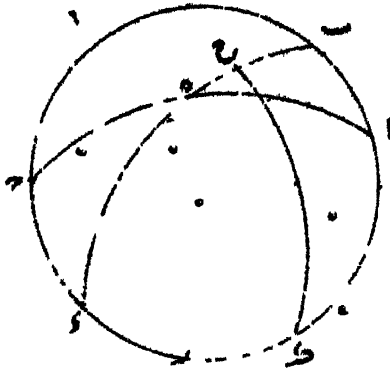
همی است هرگاه اجزاء این قوس را تقصیف کنند مقدار میل کلی حاصل آید و بر تقیاس از اوله الساعات
نصف النهار معاینه کنند تا و تد مرکز می محاذ می کدام جز ظل انداخته است و غایت ذهاب ظل را در وقت
که جهت شمال و جنوب معلوم کنند و قوسی که میان این دو غایت محصور بود بقدر ضعف میل کلی یا بتدریج
از سدس فخری بعد جلب در بطراز نجبر بر صدس در نصف النهار قوس ما بین الانفلاک
شود اکنون برای دریافت عرض بلد موضع رصد کنیم که هرگاه دو طرف
شمس معلوم شد پیش نگاه کنند که نقطه سمت الراس کجا واقع شد اگر در سمت
قوس مرصوده واقع باشد بدانند که موضع رصد قدیم العرض است و بر خط
واقع شده و اگر بر منصف نباشد لیکن بر نفس این قوس واقع شود در ضلع
ملاحظه کنند که قریب تر بطرف شمالی این قوس است یا بطرف جنوبی اگر متصل
شمالی است عرض شمالی باشد اگر متصل بطرف جنوبی است عرض جنوبی پوز
از میل کلی باشد پس هرگاه قوسی را که میان سمت الراس و طرف اقرب قوس
است از میل کلی بکاهند عرض بلد حاصل آید و اگر نقطه سمت الراس بر یکی
طرف همین قوس منتهی باشد عرض بلد مثل میل کلی باشد اگر انطباق بر طرف
شمالی است عرض شمالی باشد و بر طرف جنوبی جنوبی و اگر نقطه سمت الراس
قوس خارج واقع شده در ضلع عرض بلد زیاده از میل کلی باشد در صورت آنص
آن بطرف شمالی عرض شمالی بود و الا جنوبی و هرگاه آنچه ما بین سمت الراس و طرف اقرب قوس
مذکور واقع است آنرا بر میل کلی زیاده کنند عرض بلد حاصل آید شمال در قله نگاه می
سدس انکاس غایت ارتفاع سمس را رصد کردن شروع کردیم تا پنج سمس وسطی رسد
ساعت ۱۲:۳۰ مطابق ۱۲:۳۰ قوسی هم تو جنوبی یا قسم و این اقل ارتفاعات نصف
بقعه بعد از آن یوما قوس او در نزد ما داد آنکه بره ز شنبه چهارم وسطی صد
موافق ۱۲:۳۰ موعید غایت ارتفاع سمس را بدست آوردیم و این با قسیم
ارتفاعات این سمس را در بعد از آن را از دو طرف
صورت آن سمس را در بعد از آن را از دو طرف
الهی بود پوز
میوز اندام این

عرض بلد آنست که ثابت از ارتفاع که کسی از کوکب آید سی الظهور معلوم کنند و همچنین اصغر عرض ارتفاع
 آنرا اگر این هر دو ارتفاع در یک جهت باشند از سمت الراس در بصورت نصف تفاضل ارتفاع
 را خواه برادر ارتفاع اصغر زیاد کنند یا از اعظم ارتفاع بکاهند عرض بلد حاصل میشود و جهت عرض
 جهت ارتفاعین باشد و اگر اعظم ارتفاع با این سمت الراس و قطب خفی بود در بصورت اعظم ارتفاع
 از یک صد و هشتاد نقصان کنند و نصف باقی را برابر اصغر ارتفاع اخرازند عرض بلد حاصل آید و جهت
 عرض جهت اصغر ارتفاع باشد و اگر از دو جانب سمت الراس هر دو ارتفاع متساوی آیند آن موضع
 عرض زمین درجه باشد و برای معرفت جدول اولی خزینه فرض کنیم دائرة ابد را ماره با قطب
 از ربع و دو نصف معدل النهار و ربع و نصف فلک البروج و نقطه اعتدال ربعی و ب نقطه انقلاب
 ششمی و در انقلاب صیفی و در قطب مافی معدل النهار و فوس ربع مثلثی جز از منطقه البروج و زنج
 قوسی از میلیه که بر دو قطب معدل ارتفاع گذرد و در این میلیه بر قطب معدل النهار گذشته اینها یک شکل
 نه از خزینه اول معدل النهار بر نقطه ط بزدایای قائم قطع کند و مثلث قوسی در سطح
 قائم الارتفاعیه بهم رسد و در اینجا مطالب مقدار قوس سطح صفت که مثل اول قوس ربع است
 پس بیک شکل معنی نسبت جیب زاده عاده یعنی جیب میل کلی که الارتفاع لونه است

صوی جیب قوس سطح مجهول چون نسبت جیب زاویه قائمه صوی جیب
 قوس ربع معلوم باشد که لا تو کما است ازین هر جیب میل کلی را در
 جیب قوس نسبت درجه مخط ضرب کردیم حاصل شد جیب قوس سطح x
 ح سطح نظر ملاحظه x مابعد قوس این جدول جیب گرفتیم شد قدر سطح x
 در مطا کالب x ثانی و برینقیاس جدول اولی جمیع اجزاء ربع ربع از منطقه البروج باید بر آورد
 انقباه و واضح باد که هر چهار نقاط غیرت و که ابعاد آنها از اعتدالین متساوی باشد میول آنها
 برابر بود حکم ابانه شکل ملاحظه از خزینه اول پس معرفت سبیل یک ربع از منطقه البروج کافی باشد
 ربع دیگر را برای معرفت میول ثانیه خبر متاعاده که در اول جدول جیب در ربعی باشد از نقطه البروج
 و سطح قوسین پیشتر از دائرة عرض از منطقه البروج بر جیب و قطع کردیم و در مثلث قوسی سطح
 زاویه قائم باشد و بیک شکل مثلثی نسبت مثل زاویه عاده یعنی جیب میل کلی که الارتفاع لونه است و مثل
 قوس سطح که مثلث قوس ربع و سطح البروج است جیب اعظم صوی جیب لوجه
 جیب قوس ربع و سطح البروج است جیب اعظم صوی جیب لوجه

خنده نخل الوک و * ساعد است ظل طح بهم رب. مقوس این در جدول ظل که * ج الویطع * است
 که بقوس طح باشد و همچنین مبول ثانیه سائر اجزا بر آرند و در پنجاهم معرفت میل یک ریح
 کافی است میل اجزای سائر ریح را و چون از رصد محدثای میل کلی را یک دقیقه ناقص

باخته ایم لهذا جدول هر دو میل را مقابل
 درجات بروج از سر نو حساب کرده است
 نمودیم زیرا که تفاوت میل کلی در هر مری
 جزئی ساری می باشد * * * * *
 در جدول میل ادای اینست

جدول میل ثانی علی ان غایتہ ایضاً لاکر

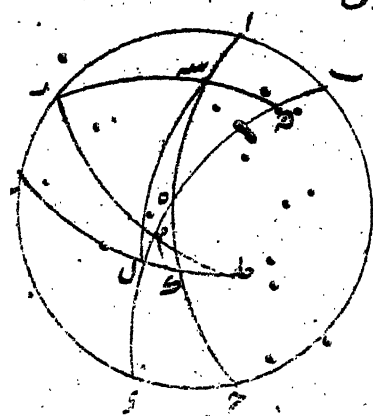
درجات برج نحاسیہ	شمس						درجات برج ثور
	جنبل		عقرب		میزان		
	میل	تفاضل	میل	تفاضل	میل	تفاضل	
۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۶۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

در قاعده مذکور ... در حدم عمل میل در برادر ... از این عمل میل در حدم
 میل در حدم ... یعنی تفاضل در طریقی ... و اینست که باطل است ...
 در سید اول ارتفاع می گوید و نیز معلوم باد که میل اول هر جز از میل ثانوی آن اندکی ناقص می باشد و بلکه ...
 اول از شکست نوری که در مصلع آن همین دو میل اند و مصلع سوم از معدل النهار و در معاده واقع میشود
 و میل اول و ثانوی و غایت این نقصان تا چهل و بیست دقیقه می باشد تقریباً و اگر میل بازا سی در قابل ملاحظه
 باشد عمل تعدیل در این السطریح استعمال تفاضل طرفین بر آن در اینجا که در جیب و طول عمل می کردیم
 ... اعتیاد ... در بلد معلوم العرض از رصد نیز میل اول در جیب معلوم می تواند شد زیرا عمل غایت
 ارتفاع نصف النهار معلوم کنند اگر این ارتفاع مثل تمام عرض بلد باشد شمس عدیم المیل بود و تقویم ...
 و فقط اعتدال باشد و الا بقدر تفاضل غایت ارتفاع و تمام عرض بلد میل درجه باشد اگر فضل غایت ارتفاع
 را باشد در قاعده شمالیه میل شمالی بود و الا جنوبی و چون این میل را در جدول میل اول معلوم کردیم
 شمس معلوم شود از منطقه البروج بعد تقیثش یعنی اگر میل شمالی بود در روزی که قیوماً متوازی
 تقویم ربع ربعی باشد و اگر متناقص بود در ربع صیفی و اگر میل جنوبی بود و در متناقص باشد
 ربع خریفی بود و اگر متوازی بود در ربع شتومی **فایده** در دانستن میل شمس از اسطرلاب اول
 غایت ارتفاع آفتاب معلوم کنند بنوعیکه قبل از زوال علقه را در دست گرفته اسطرلاب را معقوب سازند و
 پہلوئی آن سوی آفتاب کنند و عضاده را زیر و بالا کردانند تا نور شمس از تقیینه علیا در تقیینه سفلی
 گذشته نفوذ کند پس نگاه کنند که شظیہ ارتفاع بر کدام جز افتاده است از درجات ارتفاع
 صرفی که باشد ارتفاع وقت بود و بعد از آن لحظه بلخط ارتفاع گرفته باشند تا یقیناً رسید
 که باز متراید نکرده و رو بنقصان نبند پس در صفحه که عرض مثل عرض بلد باشد مقنطره
 غایت ارتفاع معلوم را بچوبند که بر خط نصف النهار کجا گذشته است و از آن مقنطره تا مدار
 رأس الحمل بشمرند که چند مقنطره واقع است آنچه باشد میل آفتاب بود و طریق دانستن میل
 از ربع مجیب آریه که اول خط را بر خط استینی بنهند و مرئی را محاذی اجزاء استوایی
 که مبتدیان از مرکز است و بقدر جیب میل کلی باشد با بند و میل هر درجه از بروج که خواسته
 باشند خط را نقل کرده بر آن درجه برند بعد نگاه کنند که از مرئی خطی بخشد خطوط مجیب مساوی
 شده است بکدام جز از قوس ارتفاع منتهی شده است هر آنچه تا باشد میل درجه مطلوب بود
 و اگر خط را بر درجه مطلوب المیل نبند و نگاه کنند که از تقاطع خط با دائره میل کدام خط از جیب

در این کتاب در بیان اوقات طلوع و غروب و ارتفاع و غایت آن
و در بیان اوقات طلوع و غروب و ارتفاع و غایت آن در این کتاب
در هر دو واقع است از نصف النهار تا وقت غروب یا از وقت طلوع تا وقت غروب
اول از اوقات طلوع و غروب و ارتفاع و غایت آن معلوم کردیم با اینست که در هر روز که فصلی
از آن در هر روزی آن روز حلقه است که با آنکه بعضی از اوقات طلوع و غروب از آن معلوم کردیم
نصف النهار و نصف النهار که در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب از آن معلوم کردیم
مختل و آنکه در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب از آن معلوم کردیم
انسان شود بلکه در سطح باطنی حلقه از یک جهت قدری نورانی ما در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب
دوم در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب از آن معلوم کردیم
مختل و آنکه در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب از آن معلوم کردیم
این زمانه بوقت طلوع و غروب از آن معلوم کردیم با اینست که در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب
شمس در انقلابین برای تحصیل این مرام از تاریخ پانزدهم ماه جون اگر نزد هم ماه دینار صد
غایت ارتفاع شمس و وقت نصف النهار از ذات الملقنین شروع کنند و تا احساس تفاوت
ارتفاعات سه چهار روز متواتر رصد کرده باشند و تفاضل ارتفاع هر دو روز متوالیه را
بجای نوشتند باشند و لامحاله این تفاوت بقدر حرکت میل یومی باشد و در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب
که تفاوت محسوس نشود آن ایام را ایام غیر محسوسه نام نهند و باز چون تفاوت محسوس
شود سه چهار روز دیگر غایت ارتفاع معلوم کرده حرکات میل یومیه معلوم کنند من بعد
آن غایت ارتفاع دو روز را که حوالی ایام غیر محسوسه به تعداد مساوی واقع اند ملاحظه
کنند اگر هر دو ارتفاع مساوی باشند در وقت حلول شمس در انقلابین در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب
زمانه ما بین دو نصف النهار ما خود الا ارتفاعین باشند و اگر دو ارتفاع مذکور مختلف باشند
درین صورت تفاضل ارتفاعین را بر قدر نصف مجموع حرکت میل همان دو روز
منخط قسمت کنند خارج طلوع هر یک شبانه روز باشد که در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب
از آن و این زمانه را بعد از آنکه خوانند پس اگر فضل ارتفاع مقدم را باشد بعد از آنکه
بر زمانه انصاف افزایند اگر فضل ارتفاع بود با اینست که بعد از انصاف از آن زمانه
بماند حاصل و باقی وقت حلول شمس در انقلابین * انکشاف پنجم * در هر دو در هر یک از اوقات طلوع و غروب

طالع در عرض و ارتفاع کوکب که در عرض و ارتفاع معلوم است و در حساب طالع و در حساب
 خواهد شد آن برای رصد طول در عرض هر دو جهت محوره و سایر کوکب تا به مجموع آن ذات المثل کنند و اول
 طول کوکبی از کوکب نوابت در یافت کنند که بر نفس منطبق البروج واقع باشد یا متصل آن عرض جهت
 در آنی برین طور که در روشی ثابت ارتفاع بجای کوکب ثابت معلوم کنند و در آنجا شش همان آن را
 بر آید بر وجهی که در آنکساف دو اول در هم مذکور باشد و همین جزو خارج در هر کوکب از خود آن ارتفاع
 باشد و ثبت دوم در بیخ عمر مذکور را از ذات المثل تحت مطلق نصف النهار دارند و منظر باشد
 تا کوکب مذکور بر غایت ارتفاع خود برسد و ظاهر است که در اینوقت وضع منطبق البروج
 مثل وضع منطبق البروج ذات المثل با بقدر همان وقت محاذی مساوی سطح جانبی که البروج
 و شعاع بصری را بگردانند هر کوکبی از کوکب نوابت که محاذی است سطح جانبی
 نصف عرض مرئی گردد بر نفس منطبق البروج باشد و اگر اندکی تجاوز بود از حلقه
 و قایق عرض آنرا نیز معلوم نمایند و آن کوکب را شناخته باید دارند بعد غایه ارتفاع
 این کوکب معلوم کرده عرضش را کم کنند اگر شمالی باشد و بفرمایند اگر جنوبی بود و حاصل
 ارتفاع منطبق نام نهند بعد تفاضل میان ارتفاع معدل و تمام عرض بلد بگیرند که حاصل میل
 در وجه تقویم آن کوکب باشد و مثل آنکه میل آفتاب را در جدول میل مقوس می کردند در وجه تقویم آن
 معلوم کنند و با غایت طول و عرض این کوکب طول و عرض هر کوکبی که خواسته باشند معلوم نمایند
 نوعی که حلقه عرضیه خارج را بر وجهی از دائرة البروج که تقویم کوکب معلوم باشد
 بپایند و حلقه ماره با قطب اربعه را دور دهند تا این کوکب بموضع خود از فلک دیده شود و آنوقت
 عرضیه داخلی را بگردانند تا کوکب مطلوب الرصد دیده شود و درین هنگام دائرة عرضیه بر هر
 جزوی از بروج که گذشته باشد تقویم آن کوکب بود و آنچه از همین عرضیه میان وسط ثقبه
 و منطبق البروج واقع شود عرض کوکب باشد اگر ثقبه شمالی بود عرض شمالی بود و اگر جنوبی
 باشد جنوبی و همینکه شمسی و فرمعا ظاهرا باشند و بجای تقویم کوکب معلوم الطول تقویم وقت
 شمسی را استعمال کنند طول و عرض هر معلوم که در هر یک از این رصد قطر کوکب آنست
 که بصر را متصل لیند متحرک ذات الثقبین گردانند و از هر دو ثقبه بجانب کوکب نگرند و لیند
 متصل بصر را پیش و پس حرکت دهند تا مجموع جرم آن مجموع ثقبه دیده شود نوعی که محیط
 ثقبه و محیط کوکب بر یکدیگر منطبق شوند پس ملاحظه کنند که قاعده سطح لیند که متصل بصر است

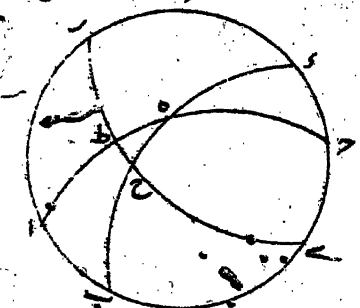
در تمام این عملیات که در این کتاب مذکور است
 باید در طول آن عملیات که در این کتاب مذکور است
 ششم در هر جهت مشرق و مغرب کوکب و این مطلوب از خط نشانده است حاصل میشود
 چنانست که بعد از آنکه این عملیات را تمام کردیم ما مستحقیم که کوکب را در جیب
 قطبین جلفه مرکز آنرا برینند چون دیده شود ملاحظه کنند که از وسط تقیبه که سمت کوکب است تا نقطه
 مشرق یا مغرب چند جز افتاده است آنجا باشد قدر ساعت مشرق یا مغرب بود و آن را در جدول
 کوکب در خط و کثره الاخره خارج میشود تا بر بعد از وقت آنجا بر آید و انکشاف مقیم در معرفت
 بعد کوکب از معدل النهار غایت ارتفاع کوکب را از بر آلتی که باشد معلوم کرده
 تفاصل آن را با تمام عرض بلد بگیرند تا بعد آن از معدل النهار حاصل شود و درگاه
 عرض کوکب معلوم باشد بعد آنرا از معدل النهار بحجاب و برمان هندسی نیز
 معلوم توان کرد اول ملاحظه کنند که عرض کوکب و میل ثانی درجه او در یک جهت است
 یا نه اگر در یک جهت باشد هر دو را جمع کنند و الا تفاصل گیرند و ما حاصل را حصه بعد نام کنند
 و جهت حصه بعد جهت مجموع یا جهت فضل باشد بعد از جهت حصه بعد را در جیب تمام میل
 منکوس درجه کوکب مخط ضرب کنند جیب بعد حاصل شود و میل منکوس هر قوس عبادت از
 میل تمام آن قوس تاربع و برای توضیح دعوی فرض کنیم آنجا را ماره با قطب البروج
 و او در منطقه البروج بر قطب ح و ب و معدل النهار بر قطب ر و ط مرکز کوکب مطلوب البعد
 و رسم کنیم دایره میلیه که بر دو نقطه ط و ر مرور کنند و معدل النهار و او بر تم قطع کنند بقوت شکل
 از خزینه اول پس قوس ط م بعد کوکب بود که معرفت قدرش مطلوب است و ایضا رسم کنیم عرض
 ط ک ل ح در حالیکه قاطع باشد منطقه البروج را بر نقطه ک و معدل النهار را بر آن پس قوس ک
 قویم کوکب باشد و قوس شمالی و ل ک میل ثانی درجه که چون

میل و عرض در یک جهت اند ظاهر است که مجموع ک ط ل ک حصه
 بعد باشد و برای معرفت قوس ط م از قوس ک آ که اعظم از
 ربع است قوس ک م در ربع جدا سازیم و رسم کنیم میلیه که بر دو نقطه
 ر و ط گذرد و معدل النهار را بر نقطه ه قطع نماید در حالت کویم
 که قوس ه م میل منکوس قوس ه ک است و قوسی از خط بر دو

قطب شمال که را هم در چون عرض سطح است که است پس بعد از آن که از او هر چه در اول است
 که سطح نیز قطب این عرض که در و یک سطح در و یک بود از آن قطب است به صورت قطب عرض سطح که
 باشد و همچنین هرگاه سلبه بود در قطب معدل و قطب عرض سطح که معاکف شدست ابتدا معدل و عرض
 که در قطب سلبه بود که در است باشد پس فعل مشترک معدل و عرض یعنی قطب قطب سلبه بود و
 هر یک از آن قطب در ربع دور بود و هر سه که میل منکوس است قدر زاویه معدل و باشد و بود زاویه سلبه القطب
 سایر در معدل بر قطب عرض سطح که و چون از زاویه معدل تا قائم زاویه معدل که بقدر میل منکوس
 اسقاط کنیم باقی ماند زاویه ک تا یک ک ل ط از مثلث ط م ل قائم الزاویه بقدر تمام میل منکوس
 پس یک شکل معنی در مثلث ط م ل نسبت جیب اعظم معلوم سوی جیب ضلع ط ل معلوم که حصه ک است
 چون نسبت جیب زاویه م ل ط معلوم باشد سوی جیب ط م مجهول پس ط م معلوم باشد مثالی از این کردیم
 تقویم ک ک ب ط را با ط ل شد و عرض شمالی آن ب ا ل به \times میل ثانی و وجه تقویم است \times عرض شمالی
 مجموع این شد حصه عرض \times م ل \times جیب این است \times م ل \times و میل منکوس است \times ل \times جیب
 این تابع دور می شود \times ع ب \times جیب این است \times ن و \times م ضرب منخط جیب شد \times م ل و ل ه
 م الد \times قوس این در جدول جیب \times م ل \times ثانیه بعد ک ک ب ط از معدل النهار و بداند
 که هر گاه ک ک ب را عرض نباشد میل درجه او بعینه بعد باشد و اگر عرض باشد اما درجه او
 را میل نبود در صورت جیب عرض او را در جیب تمام میل کلی منخط ضرب کنند
 حاصل جیب بعد باشد و جیب او جیب عرض چنانچه از بران میل اول ظاهر است و اگر میل
 درجه او میل کلی باشد درین یکم حصه عرض بعینه بعد باشد \times انگشاف هشتم \times
 در معرفت قایم ارتفاع و انحاض کو اکب در آفاق خط استوائ تمام بعد ک ک ب تاریخ دور غایت
 ارتفاع آن باشد و در بلاد مائل بعد ک ک ب را از تمام عرض بکابند اگر جانب قطب خفی باشد و غیر
 اگر در جانب قطب ظاهر بود غایت ارتفاع حاصل آید و هر گاه در صورت افز و دینی
 مجموع از نود زیاده شود تمام آن تا نصف دو رعایت ارتفاع باشد و اگر در افزودن و کاب
 بالعکس عمل کنند محایه انحاض بهم رسد و نیز بدانند که اگر بعد ک ک ب را تمام عرض بلد کمتر نباشد
 ک ک ب ایدی الظهور بود اگر بعدش جانب قطب ظاهر باشد و اسمی الحقا اگر جانب قطب
 خفی بود پس اگر بعدش مثل تمام عرض بلد بوده باشد در دو یک بار افاق را محاسن شو
 و اگر زاید باشد محاسن نباشد و غایت قرین او از افاق بقدر فضل بعد بر تمام عرض بلد

اینست که در وقت مطالع البروج خط استوا را مطالع طالع می گویند و در وقت مطالع
 البروج در خط استوا فرض می کنند که در وقت مطالع البروج از شمال به سمت جنوب و در وقت مطالع
 البروج که بر آن جزو مفروض می گویند در وقت مطالع البروج از زمان میروند و در وقت مطالع البروج که
 این مطالع میان اعتدال زمینی و میل مذکور باشد طالع و درجات مساوات مساوات و در این مطالع که
 مطالع بر خلاف است که ظل میل اول جزو مفروض را بر ظل میل کلی منطبق نمیکند چنانچه مطالع
 جزو مفروض حاصل آید و جهت بر همان فرض کنیم در آن وقت که زاویه مطالع را با زاویه مطالع اول
 نقطه و در وقت مطالع البروج و آنرا نصف معدل النهار بر دو نقطه است و در وقت مطالع
 اعتدالی و در وقت مطالع البروج و در وقت مطالع که بر دو نقطه است و نقطه مطالع که در وقت
 مطالع که از آن استوانه ای باشد زیرا که این استوانه بر نقطه معدل می گذرد و قطع کند
 معدل النهار را بر نقطه طالع پس قوس مطالع قوس مطالع باشد و در مثلث ه ط ح قائم الزاویه
 ضلع ه ح و ضلع ح ط که میل نقطه مطالع است معلوم است و زاویه ط ق ح قائم الزاویه بر حکم مثلث قائم
 است ظل زاویه ه که میل کلی است سوی ظل ط ح چون نسبت جیب اعظم سوی جیب ه ط مطالع
 پس ه ط معلوم باشد مثال مطالع اول نیز خواهیم بود میانش به مالجه لویه ظلش است به نسبت به نزدیکی
 بر ظل میل کلی که به الواله الوه است منطبق کردیم بر آن جیب قوس ح ط به مالجه لویه و قوس این در
 جدول جیب قدر قوس ح ط به الواله الوه است و چون مطالع ربع اول از بروج معلوم شود مطالع جمع
 دور معلوم می گردد زیرا که تا اول سرطان طالع و مطالع بر دو برابر می شود یعنی صد درجه
 و چون ناقص میل اول سرطان تا اول حمل و هم از اول سرطان تا اول میزان بر یک ربع است

لهذا ضرور شد که تفاضل مطالعات ذاهب از بر دو جنب اول
 سرطان نیز یکسان باشد و از این جهت واجب آمد که مطالع
 یک درجه سرطان فصل نصف دور باشد بر مطالع بیت و نه
 درجه جزا و مطالع دو درجه سرطان فصل نصف دور باشد بر مطالع
 بیت و نه درجه جزا بر یکسان بر دو جز که بعد آنها از اول سرطان مساوی باشند
 مطالع بر یکی فصل نصف دور بر مطالع دیگر با و بدین موافقه تا اول میزان مطالع به وقت به درجه
 شود و باز از اول میزان تا آخر حوت نیز مطالع مثل نیز بدین است از اول حمل تا آخر

میزان باشد ازین جهت هرگاه که هر یک از مطالع اجزای نصف اول نصف دوم زیاد
 کنند مطالع مجموع دو حاصل کرده باشند برای استخراج احوال رصد و زینج و تقویم در افق
 استوائی بازای درجات جدول مطالع درست می کنند باری مبتد از اول حل و باره
 مبتد از اول جد سے و ثانی را جدول مطالع بالقبه نامند و هرگاه مطالع مبتد از اول حل
 معلوم باشد چون از آن دو عدد و هفتاد درجه کم کنند باقی مطالع آغاز بادل جدیدی حاصل
 آید و چون بر مطالع آغاز از اول جد سے نو دافزا بند مطالع مبتد از اول حل فراهم آید
 و اگر مطالع بازای دقایق و دیگر کسوف و خسوف است باشند بجز تعدیل مابین السیطه بر آید
 یعنی تفاضل طرفین را در دقایق و کسوف موجود ضرب کنند آنچه حاصل شود آنرا از طرف
 مقدم افزایند مطالع مطلوب حاصل شود و اگر مطالع قوسی معین از منطقه البروج مطلوب
 در بنصورت مطالع طرف مقدم را از مطالع طرف موخر نقصان کنند باقی مطالع قوسی
 حاصل آید و اگر خواهند که از کره مصنوعه مطالع البروج معلوم کنند درجه مفروض را از بر دایره
 نصف النهار آرند و ملاحظه کنند که با آن جز از معدل آنها کدام جز افتاده است تا آن جز
 از اجزا که از اعتدال - سبی علی الثوائی خارج باشد مطالع بود و همچنین اگر درجه مطلوب
 مطالع را از اسطرلاب، بر خط مشرق بسند و از خط سائمه ارجاب راست تا جزو سے
 از حجره که محاذی مری راس المجد سے واقع است بشمرند مطالع جزو مفروض بهم رسد
 همچنین برای تحصیل مطالع قوس مفروض اول طرف مقدم را بر خط مشرق

تهند و مری راس المجد سے را از اجزا سے حجره نشان کنند

بعده طرف دوم را بر همان خط مشرق بهنند و مری

نشان کنند آنچه میان هر دو نشان باشد

مطالع بود و مغارب هر قوس

بقدر مطالع قوس

مقابل خود

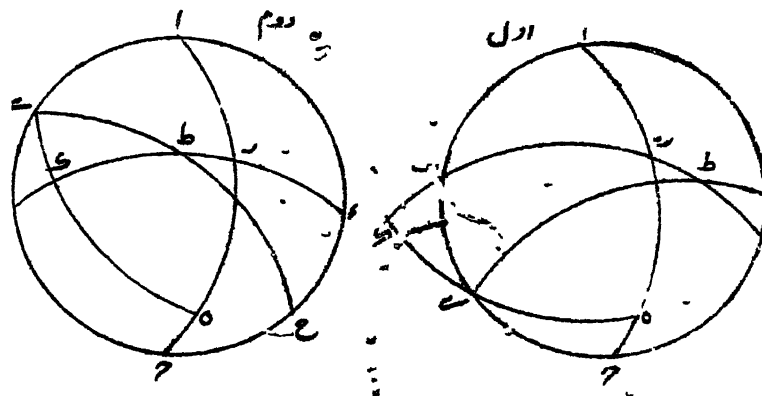
میباشد

بقیه جدولی مطالع البروج بالقیه

شماره	سرطان	اسد	سنبله	میزان	عقرب	قوس
۱	۱۰ تا ۲۰	۱۰ تا ۲۰	۱۰ تا ۲۰	۱۰ تا ۲۰	۱۰ تا ۲۰	۱۰ تا ۲۰
۲	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۳	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۴	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۵	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۶	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۷	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۸	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۹	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۰	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۱	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۲	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۳	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۴	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۵	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۶	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۷	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۸	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۱۹	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۰	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۱	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۲	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۳	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۴	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۵	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۶	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۷	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۸	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۲۹	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس
۳۰	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس	قوس

انگشایف در هم منفرضت تعین النهار و قوس النهار و قوس اللیل و ساعته ساعت النهار و
ساعات اللیل واضح باد که خط قوس النهار قوسی است از مدار که کوب که فوق باشد
متحد بانق از جانبین و آنچه بقیه این قوس تحت اثق باشد قوس اللیل است و
قوس النهار حقیقی قوسی است از مدار النهار که دور آن کند از ابتدای طلوع مرکز
کوب تا غروب آن و قوس النهار حقیقی همیشه زائدی باشد بر قوس النهار عرفی
بقدر ما غروب قوس که کوب از وقت طلوع تا غروب قطع کرده باشد و قوس
اللیل حقیقی قوسی است از معدل که از غروب کوب تا طلوعش حرکت کرده باشد
و تفاوت قوس اللیل حقیقی بر عرفی بقدر مایل استوائی قوسی که کوب از وقت
غروب تا طلوع قطع کرده باشد و در آفاق استوائی قوس النهار هر کوب
ساوی است و قوس اللیل اومی باشد زیرا که افق خط استوا پرد و قطب معدل النهار که بقیه
قطب مدارات یونیه است گذشته است پس بحکم شکل ۶ از خزینه اول تنصیف
هر یک از ایای قائمه کرده باشد لهذا نصف فوقانی هر مدار مساوی نصف تحتانی خواهد
باشد و از این جهت است که در آفاق استوائی لیل و نهار و زمانه ظهور و خفای کوب
بالحسن همیشه برابری باشد و نصف قوس النهار هر کوب در افق استوانه درجه باشد
و اگر دائره افق بر معدل النهار مائل بود درین صورت ضرورت است که بر قطبین معدل نکند
بلکه بجهت سیلان قطب از سطح افق مرتفع و ظاهر باشد و قطب دیگر منخفض و خفی و بحکم شکل
۷ از خزینه اول دو مدار متادی را محاسن شود یکی که جانب قطب ظاهر است آن
الظهور باشد و دیگری که جهت قطب خفی است ابدیست انحناء و بحکم شکل ۸
تنصیف معدل النهار کنند و سایر مدارات باقیه را بدقسم مختلف سازد و وجه
قطعات علیا که میان معدل و مدار ابدی الظهور واقع اند از نصف دائره
ریا د با منحنی بلکه بحکم شکل ۹ از خزینه اول از این است که محیطه بدرج متناظم باشد
و قطر او که میان ... و ... است و اینها از نصف محیط اقل باشد بلکه بند
منصاع گردد و در مدار استوائی که از دو بند بعد از متاوی باشد قوس
النهار و اللیل در مدار استوائی است و در مدارات دیگر ... است که
... است و در مدارات دیگر ... است و در مدارات دیگر ... است

می باشد و در نصف جنوبی با لعس و درین حالت عرض بود شد که نصف قوس النهار در
شمالی از ربع یعنی خود زیاده باشد و نصف قوس النهار در جنوبی از نو
کتر باشد و چون این مقدمات معلوم شد گوئیم که تعدیل النهار عبارتست از تقاضا
نصف قوس النهار بلاد مائکله و نصف قوس النهار خط استوا پس در خط استوا
تعدیل النهار نیاشد و هر کوی که تمام بعد از معدل النهار از عرض بلد زیاده
باشد تعدیل النهارش از ربع دورتر بود و آنکه تمام بعد از معدل مثل عرض
بلد باشد تعدیل النهار آن ربع دور بود و بغایت خود رسیده باشد و اگر تمام بعد
او از عرض بلد کمتر باشد مدایش ابدی الظهور بود و تعدیل النهار او را نیاشد
هر چار نقطه که میل آنها مشاوتت تعدیل النهار آنها نیز مشاوتت می باشد پس
تعدیل النهار یک ربع گانه باشد برای تعدیل النهار سایر اربع و طریق معلوم کرد
تعدیل النهار هر جز آنست که ظل میل آن درجه را بر ظل تمام عرض بلد منطبق
کنند جیب تعدیل النهار حاصل شود و برای توضیح مدعا فرض کنیم دایره اسـ
رافق مائل بر معدل النهار و دایره نصف النهار و بوزن معدل النهار بر
قطب و این قطب ظاهر باشد و ح ط ایست نصف منطفه البروج و باری نقطه
از ان که منطبق بر افق شرقی است از معدل النهار بجهت قطب ظاهر باشد
چنانچه در شکل اول است و باری در جهت قطب خفی چنانچه در شکل دوم است
رسم کنیم میله ه ه که در حالیکه ملاقی باشد معدل النهار را بر نقطه ک پس گوئیم
تعدیل النهار جزو است و بایست معترض شرق آن و بایست میل اول شمالی باشد و
نقطه ط در صورت اول اعتدال ربی است و در صورت دوم اعتدال خریفی بالجله در مثلث

تو کسی است که زاویه ک
تمام است که حاصل است از تقاطع
میله و معدل النهار و زاویه ک
بقدر تمام عرض بلد است
برای مساوی زاویه ب مقابل
و در مثلث که بقدر تمام عرض بلد است

چه حرکت از رتب را ربع دور است و قوس ز آمو تر زاویه بت بقدر تمام
عرض بلد است لهذا یک شکل کلی نسبت ظل زاویه تمام عرض بلد سوی ظل سیه که
میل اول جزو بت است مانند نسبت جیب اعظم باشد سوی جیب قوس بت
که تعدیل النهار مظلوم است لهذا هرگاه ظل سیه که را بر ظل تمام عرض بلد منخط قسمت
کنیم بالعزورت جیب تعدیل النهار بر آید مثلاً خواستیم که تعدیل النهار راس
السرطان در افق قلعه نگار می معلوم کنیم عرض آن بود که الله جو به تمام آن ربع
بتست و سد جو به ظل این بتست و شام البتست و در ظل میل کلی بتست و الواله
الله و این را بر اول قسمت منخط کردیم بر آمد جیب تعدیل النهار کلی بتست و الله
و مقوس این در جدول جیب شد مقدار تعدیل النهار کلی بتست و الله
از ملاحظه این شکل مستفاد می شود که اگر عرض بلد و میل
اول جزو می معلوم باشد سمت مشرق آن معلوم توان کرد زیرا که یک شکل
معنی است جیب زاویه بت تمام عرض بلد سوی جیب سیه که میل چون
جیب اعظم سوی جیب سیه سمت مشرق باشد لهذا هرگاه جیب
میل بر جیب تمام عرض بلد منخط قسمت کنند خارج قسمت جیب سمت
مشرق باشد و نیز اگر سمت مشرق و میل معلوم باشد از این عرض بلد
معلوم بود چه نسبت جیب تمام عرض بلد مجهول سوی جیب میل چون نسبت
جیب اعظم سوی سمت مشرق است از این خبر چون جیب میل را
بر جیب سمت مشرق منخط قسمت کنند جیب تمام عرض بلد حاصل شود
معلوم باد که در محل مذکور تعدیل النهار عرفی حاصل میشود و هرگاه تعدیل النهار
مزید را که بیش از جیب قطب ظاهر است بر نود زیاده کنند نصف
قوس النهار چون آن جز حاصل آید و اگر میل جیب قطب معنی باشد تعدیل النهار را از نود بکاهند
نصف قوس النهار و اسم نید در هرگاه که سمت قوس النهار را از **نصف قوس**
اللیل آن در نید باشد و هرگاه قوس النهار را بر نود قسمت کنند خارج قسمت عدد ساعت تومی آنروز
معلوم شود و اگر عدد ساعت سهری روز یا از بتست و چهار بر نید عدد اعانه سهری
شب باقی ماند اگر قوس النهار را بر نود قسمت کنند خارج قسمت اعانه سهری

آن روز بید و هرگاه اجزای ساعات موجه روز را از سنی درجه بکاهند باقی
 عدد اجزای ساعات موجه شب باشد و این همه اعداد از ساعات قیام و لیل که مذکور شد
 عرفی است اما طریق دانستن قوس النهار و قوس اللیل حقیقی آنست که تقویم وقت طلوع و
 غروب معلوم کنند و مطالع بلد می جزو طلوع را از مطالع بلد می جزو غروب
 نقصان کنند باقی قوس النهار حقیقی باشد و اگر مطالع جزو غروب را از مطالع
 جزو طلوع نقصان کنند قوس اللیل حقیقی حاصل آید و چون هر یک از قوس النهار
 و قوس اللیل را بر 90 غناب الوجه مطابق به که حصه بیت و چهارم مجموع دور
 در وسط یوم بلید شمس است قسمت کنند خارج قسمت عدد ساعات
 مستویه حقیقیه مع اجزای آن معلوم شود و دانستن تعدیل النهار از اسطرلاب
 بدین طریق است که اول جزو شمس را بر افق مشرقی منقو که مختص برای عرض
 بلد مطالع باشد بنهند و مرئی را سس الجدی نشان کنند بقده همان جزا بر خط
 مشرق نهند با زمری را نشان کنند پس آنچه از درجات حجه میان هر دو
 نشان باشد تعدیل النهار بود و اگر اول درجه انقباب را بر افق
 مشرق نهند و مرئی نشان کنند و بقده بر افق مغرب نهند و بر مرئی علامت
 گذارند و میان هر دو علامت بر توالی اجزای حجه بشمارند قوس النهار
 معلوم شود و ما بین هر دو نشان بر خلافت توالی قوس اللیل بود و دانستن
 قوس النهار از کوه مصفوعه بدین نوع است که اول 90 حلقه نصف النهار ^{قطب}
 ظاهر را بقدر عرض بلد از افق کرسی مرتفع معاندند و درجه انقباب را بر افق ^{قطب}
 نهند و بر جزوی از معدل النهار که با همان درجه افق مشرقی باشد نشان کنند
 بقده درجه شمس را بر افق غربی نهند و درین وقت جزو کوه از معدل النهار که بر
 افق مشرقی باشد نیز نشان کنند پس از نشان ادل تا نشان دوم علی التمام
 قوس النهار باشد و بر خلافت توالی قوس اللیل و نصف تفاضل قوس النهار
 یا قوس اللیل باشد **نصف** به درجه تعدیل النهار باشد و بعد تقسیم قوس النهار
 یا قوس اللیل بر پانزده یا دوازده ساعات مستوی یا اجزای ساعات موجه معلوم کنند
 و در افق قلعه نگاری تعدیل النهار بمقابلت درجات بروج حاصل شده در جدول ترتیب

* انکشاف یا زرد هم * در معرفت مطالع البروج در بلد معلوم البروج
 هرگاه تعدیل النهار اجزای را که در جهت عرض بلد باشد از مطالع استوائی آن نقصان کنند
 تا تعدیل النهار اجزائی را که در خلاف جهت عرض بلد باشد بر مطالع استوائی آن اجزا
 افزایند مطالع همان اجزا به بلد حاصل آید زیرا که تفاوت میان مطالع استوائی و
 مطالع بلد همیشه تعدیل النهار می باشد چنانچه از شکل تعدیل النهار که در انکشاف مقدم
 مرئوس شده است بقایمت ظاهر است حاجت به بیان ندارد و واضح باد که هرگاه مطالع
 طرف مقدم قوسی را از مطالع طرف موخوشن نقصان کنند مطالع آن قوس حاصل
 آید مثلاً اگر مطالع اول جزا را از مطالع اول ثور بکاهند مطالع جزا حاصل آید
 و چون مطالع هر قوس را بر اجزای حقیقی یک ساعت مستوی نسبت کنند خارج قسمت
 زمانه طلوع آن قوس حاصل آید و باید دانست که هر دو قوس مساوی که بعد آنها
 اند یکی دو نقطه اعتدالین مساوی باشد مطالع آنها مساوی باشند بنا بر این اصل
 آنها و همچنین دو قوس را منظر المطالع گویند مانند حمل و حوت و مجید و ذر و نو
 و علی بن الفاس بر سرچ شمائی یا نظریه باشد از برج جوئی و آریاب برج از
 خط استوائی برابر یک یک درجه عرض است * حدیثاً ان مطالع مرتب میسازند
 و درین کتاب برای مثال جدول مطالع در افق آله نگاشته می و هم جدول ساعت
 نصف النهار با ذاین در بیات بروج رتب کرده شده و نیز در آنجا هر دو نقطه
 که بعد آنها اند از اعتدالین مساوی بود قوس النهار آن دو جزء مساوی است
 و این دو جزا نام النهار را خوانند مثلاً درجه سید و سیوم اسد و درجه بقم
 نور مشرق الا زمانه زیرا که بعد هر یک از راسه اسرطان ایجاد شده
 و درجه است را اگر خوانند که مطالع البروج به بلد از اسطرلاب معلوم کنند درجه مطالع
 ابطال را در بعضی که موافق بلد باشد بر افق مشرقی نهند و ابتدا از خط تلاقه و توالی اجزای
 جزا را که بر تابل آن مری راس الجدی واقع است بشمارند آنچه باشد مطالع بود
 و همچنین در کره بعد مرفوع ساختن قطب استر عرض بلد درجه مطلوب را بر افق
 است قی نهند و همانند وقت بر جزوی از معدل النهار که بر افق مشرقی افتاده است
 نشان کنند پس آنچه میسازد اعتدال ربعی و این نشان از درجات باشد مطالع بود

جدول مطالع البروج در افق قلعہ نگاری کہ عرضش از خط استوا الی ثوبہ شمالی است

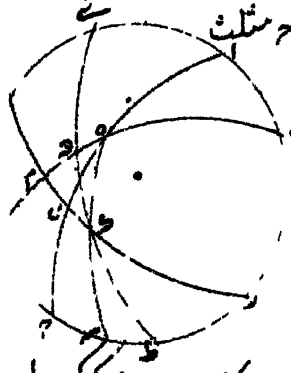
اسم	سرطان		جوزا		شعبور		حمل	
	مطلع	ساعات	مطلع	ساعات	مطلع	ساعات	مطلع	ساعات
سیند	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۶	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۷	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۸	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۹	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۱	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۲	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۳	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۴	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۵	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۶	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۷	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۸	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۱۹	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۱	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۲	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۳	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۴	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۵	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۶	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۷	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۸	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۲۹	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۱	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۲	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۳	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۴	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۵	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۶	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۷	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۸	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۳۹	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۱	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۲	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۳	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۴	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۵	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۶	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۷	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۸	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۴۹	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۱	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۲	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۳	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۴	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۵	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۶	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۷	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۸	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۵۹	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰
۶۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰	۱۰

جدول لغات عربی و فارسی و ازین طریق که در این کتاب است

عربی	س م ل		ش ن و		ج ح خ		س س ز ال		م ط ب		ق و ی	
	عربی	فارسی	عربی	فارسی	عربی	فارسی	عربی	فارسی	عربی	فارسی	عربی	فارسی
ا	ا	آ	ا	آ	ا	آ	ا	آ	ا	آ	ا	آ
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
پ	پ	پ	پ	پ	پ	پ	پ	پ	پ	پ	پ	پ
ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت
ث	ث	ث	ث	ث	ث	ث	ث	ث	ث	ث	ث	ث
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
خ	خ	خ	خ	خ	خ	خ	خ	خ	خ	خ	خ	خ
د	د	د	د	د	د	د	د	د	د	د	د	د
ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ
ر	ر	ر	ر	ر	ر	ر	ر	ر	ر	ر	ر	ر
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س
ش	ش	ش	ش	ش	ش	ش	ش	ش	ش	ش	ش	ش
ط	ط	ط	ط	ط	ط	ط	ط	ط	ط	ط	ط	ط
ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ	ظ
ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف	ف
ق	ق	ق	ق	ق	ق	ق	ق	ق	ق	ق	ق	ق
و	و	و	و	و	و	و	و	و	و	و	و	و
ی	ی	ی	ی	ی	ی	ی	ی	ی	ی	ی	ی	ی
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	س	ش	ط	ظ	ع	ف
ب	ا	د	ح	س	ز	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت
ج	ب	ز	س	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث
د	ج	س	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا
ه	د	س	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا
و	ه	س	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا
ز	و	س	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا
س	ز	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب
ش	س	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب
ط	ش	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب
ظ	ط	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب
ع	ظ	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب
ف	ع	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب	ج
ق	ف	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب	ج
و	ق	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب	ج
ی	و	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب	ج
ا	ی	ش	و	ف	ی	ق	ت	ه	ث	ا	ب	ج

انگشت است و در عمل مکتوب طالع یعنی حرکت طالع از مطالع جمله مطالع استوائی و در عمل
از درجات استوائی در زمان معلوم عددی از او می آن جدول مطالع درست شد بنا بر هرگاه مطالع معلوم باشد و از جدول
جدول مطالع معلوم کرد و در جدول آن جدول است که در تمام مطالع را در جدول آن جدول اگر تعیین یافت شود
که جاذبی آن جانب فوق کدام برج است و از درجات جانب همین جدول کدام درجه است پس همان درجه از برج
جاذبی مطالع باشد و اگر در تمام مطالع تعیین یافت نشود در صورت تعاضل میان دو سطر که رقم مفروض میان آنها واقع
ست بگیرد و تعاضل رقم مطالع مفروض را بر سطر اول بر تعاضل سطرین قسمت کنند و دو خان و توانی خارج قسمت را بر
درجه و برج سطر اول افزاید طالع وقت حاصل آید مثلاً در وقت مطالع معلوم درجه نایطه بود خواستیم که در افق قطب
نگاری مطالع معلوم کنیم بود این رقم میان مطالع درجه دوم در درجه سوم عقرب تعاضل دو مطالع ترکیب است
یعنی با الوش و فضل مطالع مفروض بر مطالع درجه دوم عقرب است بد مال بود این را بر افق وقت کردیم بر ما با الوط
هم بد این را بر درجه دوم عقرب افزودیم حاصل شد مطالع در باب الطم بد و اگر همین مطالع را در جدول مطالع
البروج در افق قیه مقدس کنند جز و تقاطع منطقه البروج با نصف النهار فوقانی که جزو عاشر عبارت
از است حاصل آید چنانچه از ملاحظه اشکال مطالع ظاهر است. انقباه * ابتدا علم مطالع
وقت حاصل میشود مگر از دو چیز یکی تقدم علم تقویم آفتاب دوم بساعات ماضیه روز یا شب یا نهار
آنکه هرگاه بساعات ستوبه ماضیه روز از وقت طلوع شمس یا شب از وقت غروب آن معلوم باشد در
صورت ساعات و کسور را در به ب الو نایطه که درجات و کسور حرکت یک ساعت مستوبه است جز
کنند و حاصل را در آن نام نهند بعده در آن را بر مطالع جزو شمس افزایند اگر دائره نهار می باشد
و بر مطالع مقابل جزو شمس افزایند اگر دائره لیلی بود بهر دو صورت مطالع وقت حاصل آید اگر
حاصل از دور زیاد باشد دور را ساقط کردا نند باقی مطالع باشد مثلاً در افق نگاری وقتیکه تقویم
آفتاب بد ه الی ص بد بود چهار ساعت ستوبی و دو از دقیقه از وقت طلوع گذشته خواستیم که مطالع
معلوم کنیم اول بد ساعت را در به ب الو نایطه ضرب کردیم شد دائره نهار می بد سحر بد
این را بر مطالع در شمس که بد قتب ما الو لاد بود افزودیم شد مطالع وقت بد به نایطه * *
انگشت است سیزدهم در معرفت مطالع مکرکب و درجه حرارت مطالع ممر هر نقطه توسی است از معدل النهار
ابتدا از اعتدال زمینی بر توانی تا تقاطع آن با دائره میل که همان نقطه گذشته باشد و نقطه تقاطع این
میل به با منطقه البروج که از طرف آخر قوس مطالع اقرب باشد درجه حرارت نقطه بود و برای معرفت
مطالع ممر از نایطه هندسی فرمودیم کنیم اب ح را در دائره ماره با قطب اربعه و آن منطقه البروج

بر دو قطب دایره و باشد و معدل النهار بر دو قطب طایفه و نقطه احدی از این دو کمر کوکب
 مطلوب مطالع مرور و کمال دایره عرضیه که بمنطقه المبروج را بر نقطه آل قطع کرده است و معدل النهار را
 بر نقطه آل پس نقطه آل تقویم کوکب که مانند کمال عرض آن و آل میل و طاکه است میله باشد فاطم معدل
 النهار بر نقطه آل پس قوس که بعد کوکب باشد از معدل النهار و مطلوب معرفت قوس و کسبه و رسم کنیم
 خطی که بر دو نقطه ک گذرد و ماره با قطب اربعه را بر سه ملاقی شود و آن دایره کسبه باشد و چون
 قطب ماره با قطب اربعه است لهذا کسبه بعد کوکب باشد از دایره ماره با قطب اربعه و اول مقدار
 این بعد معلوم کنیم بدین منطه که چون در مثلث قوسی رحل دو قوس زل رحل ربع اند و زاویه یعنی قوس زل که
 تمام قوس آل که باعتبار تقویم کوکب که معلوم است معلوم باشد و همچنین در مثلث کسبه زاویه معلوم
 است و ضلع زک نام عرض کوکب که هم معلوم و زاویه کسبه قائمه لهذا یک شکل معنی کسبه معلوم باشد
 و اگر کسبه از آل در جانب آن واقع شود در صورتی که مثلث زل در مثلث

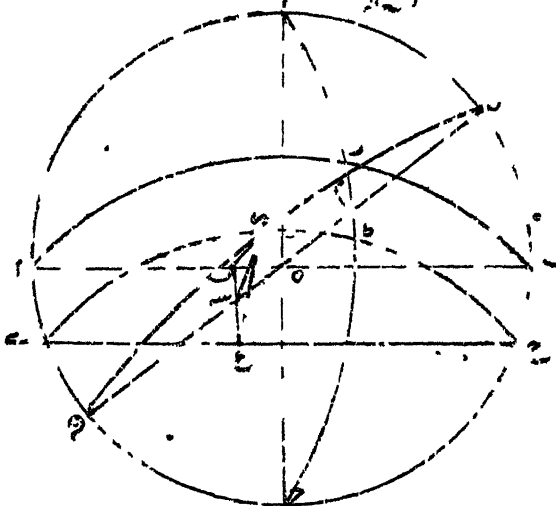

ح آن که از معتدلات در دایره کمال قوسی بر آن ضلع معلوم اند
 زیرا که در آن بعد تقویم با بر دو معلوم تقویم است کمال عرض کوکب که
 است و کسبه تمام کسبه معلوم تا ربع معلوم است و زاویه آل قائمه لهذا
 حکم شکل معنی کسبه - جیب زاویه یعنی جیب کسبه بر سر جیب کمال عرض
 کوکب معلوم چون نسبت جیب اعظم عرض جیب کسبه معلوم باشد از این هر گاه جیب عرض کوکب را
 جیب کسبه که ضلع کسبه خارج جیب کسبه باشد پس ضلع کسبه معلوم کرد و در آن بعد از میل کسبه
 است لهذا مجموع عرض یعنی زاویه کسبه معلوم باشد و زاویه در آن
 کسبه است و ضلع کسبه که بعد از تمام این کوکب از ماره با قطب اربعه است معلوم است و همچنین
 ضلع کسبه که بعد عرض از معدل النهار است معلوم است پس یک شکل معنی کسبه معلوم
 است و اگر بعد از کسبه بعد کوکب باشد از معدل النهار است معلوم است پس یک شکل معنی کسبه معلوم
 است و اگر کسبه از آل در جانب آن واقع شود در صورتی که مثلث زل در مثلث

و در آن نصف دور بجا نهد باقی مطالع تمیز باشد و نیز آنچه گفته شد ظاهر ترست و چون مطالع ممر را در جدول مطالع خط
 استوار ابتدا از اول محل مقوس کنند جزو ممر بهم رسد و اگر خواهند که از اسطرلاب درجه ممر کوکب معلوم کنند مری کوکب را
 بر خط نصف النهار نهند درین هنگام جزوی که بر خط نصف النهار واقع شود درجه ممر کوکب باشد و همچنین در کوه کوکب
 مرسوم را از برداشته نصف النهار بیارند و ملاحظ کنند که در آن حالت کدام جزا از منطقه البروج زیر علامه نصف النهار
 واقع است همان درجه ممر آن کوکب باشد * انکشاف چهاردهم * در معرفت مطالع طلوع و غروب
 کوکب مطالع طلوع کوکب قوسی است از معدل النهار ابتدا از نقطه اعتدال ربیعی بر توائف تا نقطه آن با افق
 چنیکه مرکز کوکب بر همان افق مشرقی باشد و مطالع غروب نیز قوسی است از معدل النهار ابتدا از
 اعتدال ربیعی تا نقطه آن با افق غربی چنیکه مرکز کوکب بر افق غربی باشد و درجه طلوع کوکب
 جزویت از منطقه البروج که با مرکز کوکب بر افق مشرقی باشد و درجه غروب آنکه با مرکز کوکب
 بر افق غربی بود و در خط استوا مطالع طلوع و غروب بعینه مطالع ممر باشد و درجه طلوع و غروب
 بعینه درجه ممر زیرا که افق استوائی در حکم دایره نصف النهار است اما در توافق با آنکه مطالع طلوع
 و غروب و مطالع ممر هر یک مفادش باشد و لیکن مطالع ممر درجه همان باشد که در
 افق خط استوا بود و برای معرفت مطالع طلوع و غروب اول معدل النهار آن کوکب معلوم کنند
 چنانکه در انکشاف دهم مذکور است و لیکن بجای میل اولی کوکب را از معدل النهار مستعملی دارند
 پس اگر بعد کوکب بجهت قطب ظاهر باشد تعدیل النهار کوکب را از مطالع ممر آن بجا نهند و اگر
 بعد بجهت قطب خفی باشد بر مطالع ممرش افزایند بر تقدیم مطالع طلوع حاصل شود و هرگاه
 بر مطالع طلوع قوس النهار کوکب را افزایند مطالع غروب آن حاصل شود و اگر مجموع از دور
 زاید نباشد و الا قدر زاید از دور مطالع غروب باشد و وجهش ظاهرست زیرا که از وقت طلوع تا غروب
 بمرکت اولی کوکب متحرک نمیشود مگر بقدر قوس النهار خود در هرگاه مطالع طلوع و غروب را در جدول
 مطالع بلد می مقوس کنند درجه طلوع و غروب بهم رسد * فایده * هرگاه مطالع طلوع کوکب را از
 مطالع طلوع بقا بکنند و آنچه باقی ماند اقل از نصف قوس النهار کوکب باشد در جهات کوکب فوق الارض
 و شقی بود از نصف النهار و اگر باقی مذکور مثل نصف قوس النهار باشد کوکب فوق الارض بر آن نصف
 افق بود و اگر زاید از نصف قوس النهار بود در نیمه راست کوکب فوق الارض و اگر غرضی باشد
 که در جدول مطالع النهار باشد که بر افق غربی بود و اگر کمتر از مجموع قوس النهار و نصف قوس النهار
 بود در سمت راست کوکب بود و اگر در زمین و غرضی باشد و اگر بقدر مجموع قوس النهار و نصف قوس النهار

بود و معرفت کوسب بر خط و مدارها منبسط باشد و این مجموع زاویه یا مقدار است که در عرض و عرضی بود و ارتفاع
 طلوع کوكب مساوی مطالع طالع باشد و در وقت کوكب بر افق مشرقی بود. انکشاف پانزدهم
 در معرفت سمت ان ارتفاع و انخاض کوكب اول جیب ارتفاع یا انخاض را در جیب عرض بلد ضرب کنند
 و حاصل را بر جیب تمام بلد قسمت کنند آنچه بر آید آنرا حصه سمت نام نهند و جهت حصه سمت مخالف جهت عرض
 بلد باشد در عمل ارتفاع و موافق در عمل انخاض پس اگر جهت کوكب موافق جهت حصه سمت را باشد معنی مشرق
 جمع کنند و الا تفاضل بود و بکبرند این حاصل تعدیل سمت باشد و جهت آن جهت مجموع یا جهت
 فصل باشد و اگر جهت عدم بعد کوكب از معدل النهار ساعت مشرق نبود برین تقدیر حصه سمت بعینه تعدیل
 سمت باشد و اگر از جهت ابدی الظهور و ابدی انخافا بودن کوكب را ساعت مشرقی باشد
 صورت عمل که برای ساعت مشرق میگردید بکنند یعنی جیب بعد کوكب را از معدل النهار بر جیب تمام
 عرض بلد منخط قسمت کنند و خارج قسمت را که الیه از شصت درجه آید باشد جای جیب
 مشرقی مستعمل دانند تا تعدیل سمت بهم رسد من بعد آن تعدیل سمت را بر جیب تمام ارتفاع منخط
 قسمت کنند تا خارج قسمت با سمت باقی ماند مقوس آن در جیب سمت بود و برای
 نوبه دیگر با فرض کنیم دائرة استواء بر افق بر مرکز آن و در معدل النهار ماثل بر افق و
 دائرة نصف النهار نیز در میان معدل و افق در سطح استواء مدار کوكب و حقیقتی فصل مشترک این مدار
 و افق و دائرة نصف النهار قائم بر افق در سطح افق دائرة فصل مشترک میان نصف النهار
 و افق و کوكب کوكب بمطابق سمت بر مدار سطح استواء در مرکز دائرة ارتفاع و هم نقطه سمت
 از ارض و این دو فصل مشترک دائرة ارتفاع و افق و دائرة قوس ارتفاع معلوم و در قوس مطلوب المثلث
 و خارج کنیم از کوكب مرکز کوكب عمود بر سطح افق و ضروریست که این عمود بر فصل له واقع شده
 میان دو نقطه قه زیرا که سطح دائرة ارتفاع بر سطح افق قائم است و میان سمت از ارض
 و واقع سمت و کوكب از نقطه در سطح افق عمود سه ع بر فصل مشترک حقیقی و همین سه
 سمت است و همچنین از سه عمود سه ع بر فصل مشترک بة و کشیم و این عمود عمود بر
 سمت باشد و از آنجا که سطح معدل النهار و سطح مدار استواء یکی اند لهذا در قوس ارتفاع
 این سه عمود نیز شوازی با همند و از این امر نتیجه است سه عمود متصل با هم شود و در عمل کنیم جهت
 سه عمود را در جهتی که در سطح مدار استواء باشد خط حقیقی در سطح مدار باشد
 یعنی در جهت کوكب از ارض تا باطل معدل النهار و افق تقدیر تمام عرض بلد می باشد و مدار کوكب

موازی معدل است با تیرله زاویه قاطع آن با افق نیز بقدر تمام عرض بلد باشد و آن زاویه جمع است
از مثلث کسرع و چون زاویه کسرع قائمه است لهذا زاویه سه جمع بقدر عرض بلد باشد و ضلع
بقدر جیب ارتفاع است پس در مثلث کسرع قائم الزاویه نسبت ضلع کسرع معلوم سوی ضلع کسرع
مجهول چون نسبت جیب زاویه کسرع تمام عرض بلد باشد سوی جیب زاویه کسرع عرض بلد حکم
اشکال حوز چهارم از خزینه چهارم از نمر هرگاه جیب ارتفاع را در جیب عرض بلد ضرب نموده جیب
تمام عرض بلد قسمت کنند خارج قسمت لا محاله قدر عرض بلد باشد که سنی بجهت سمت است و ظاهر است که
مسامی جیب سنی به سمت مشرق است و چون از عرض آن معلوم شد معلوم را کم کنیم سمت تعدیل سمت
معلوم باقی ماند زیرا که در مثال جهت کوکب مخالف جهت سمت است من بعد آن گویم که خط سمت
مسامی جیب تمام ارتفاع یعنی قوس است زیرا که قوس مگر ربع ارتفاع است و قدر
نصف نظر است و از طرف قوس مگر که اقل از ربع است عود کند برین نصف قطر واقع است
لذا از موقع عود که سمت تا مرکز احواله بقدر جیب تمام قوس مگر باشد و اکنون در مثلث

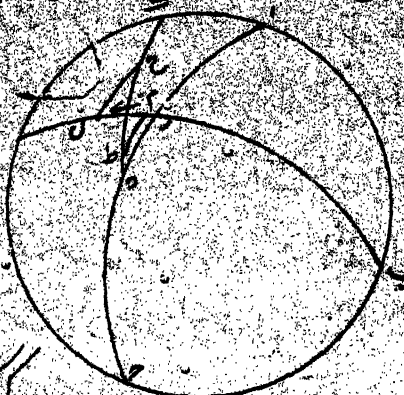

بناست قائم الزاویه و ضلع سمت جیب
تمام ارتفاع و تعدیل سمت اند می یابد از سمت
بر قائم است لهذا نسبت سه سوی مشرق است
جیب اعظم باشد سوی جیب زاویه مگر چون
که سمت سمت است ازین مخرج طرف مگر
و بر وجه جیب تمام ارتفاع کسرع
که در جهت زاویه سمت سوی جیب قوس مگر

مسامی را در جهت سمت است ازین مخرج طرف مگر
و بر وجه جیب تمام ارتفاع کسرع
که در جهت زاویه سمت سوی جیب قوس مگر
مسامی را در جهت سمت است ازین مخرج طرف مگر
و بر وجه جیب تمام ارتفاع کسرع
که در جهت زاویه سمت سوی جیب قوس مگر
مسامی را در جهت سمت است ازین مخرج طرف مگر
و بر وجه جیب تمام ارتفاع کسرع
که در جهت زاویه سمت سوی جیب قوس مگر

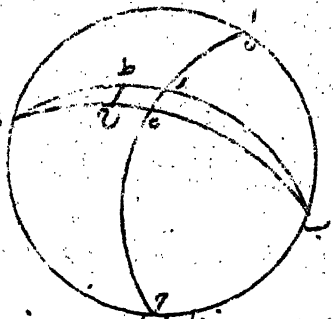
انصاف بر کوه خطی است یا خطی است که از سمت شرقی باشد و اگر از سمت غربی باشد
 میان دایره اول البسوت و نصف النهار باشد سمت شرقی باشد و اگر از سمت غربی باشد
 جنوبی بود و اگر در نصف شرقی میان خط نصف النهار و دایره اول البسوت باشد غربی شمالی بود
 بیرون آن از آنها غربی جنوبی و از کوه مصنوعی بعد ارتفاع قطب بقدر عرض بلد کوه با شمس بقدر ارتفاع آن
 بگردانند و ربع دایره را بر مرکز شمس یا کوه سمت الراس به نهند و به بینند که طرف ربع از دایره اقی بر کدام جز
 منتهی شده است همان جز نقطه سمت باشد و قوس محصور میان آن نقطه و نقطه مشرق یا مغرب برجه
 اقیب باشد قوس سمت بود و انکشاف ششانه در هم در معرفت ارتفاع از سمت اول ظل
 تمام سمت را در جیب عرض بلد منخط ضرب کنند حاصل ضرب را در جدول ظل مقوس کنند و این قوس را بعد
 نصف النهار نام نهند چون بعد آن ظل عرض بلد را بر جیب بعد نصف النهار منخط قسمت کنند و قوس خارج
 قسمت در جدول بگیرند و این قوس را منخط اول نام نهند بقدره جیب بعد نصف النهار را بر جیب
 تمام سمت منخط قسمت و بقدر خارج قسمت در جدول جیب قوس بر گیرند آنچه تمام این قوس تا ربع باشد
 در جدول دوم تمام بقدره من بعد آن جیب بعد کوه ابر جیب منخط اول منخط قسمت کنند و از خارج
 در جدول سوم بر گیرند و این قوس را منخط دوم نهند اگر بعد کوه از معدل النهار
 در جدول چهارم بر گیرند و در هر تقدیر اوقات و وقت حاصل شده و برای توضیح مدعا در هر کس
 دایره اقیب را اقیب قطب و سمت الراس سمت و بعد از آن جیب کوه جنوبی از معدل
 النهار و خط کوه شمالی و طایفه ربع دایره ارتفاع که معدل النهار را بر نقطه قاطع
 سمت و حال تمام دو قوس از میلیه محصور میان کوه و معدل النهار و آن لا محاله عدد
 کوه جیب را با باشد و سمت معلوم سمت را که تمام سمت پس در مثلث و سمت قوسی
 زاویه که بقدر تمام سمت معلوم سمت وضع در عرض بلد و زاویه قائمه سمت لهذا
 بحکم شکل ظل رکاب ظل تمام سمت را در جیب عرض بلد منخط ضرب کنند ظل زبیه حاصل آید من بعد
 آن گویم که در همان مثلث نسبت ظل زاویه قوسی مجهول قوسی ظل زاویه عرض بلد چون نسبت جیب اعظم
 قوسی جیب زبیه معلوم باشد ازین جهت بعد سمت ظل عرض بلد بر جیب زبیه منخط ظل زاویه
 قوسی معلوم شود پس زاویه قوسی معلوم کرد و همچنین بحکم شکل معنی هرگاه جیب زبیه از جیب تمام
 سمت منخط قسمت کرد جیب زبیه معلوم شد و بعد از آن با مثلث و سمت کوه تمام از ربع
 در

معلوم است که در هر وقت که از مرکز زمین خطی را از مرکز زمین تا مرکز کوكب بکشیم
 و از مرکز کوكب خطی را تا مرکز زمین بکشیم و از مرکز زمین خطی را تا مرکز کوكب بکشیم
 در هر وقت که از مرکز زمین خطی را از مرکز زمین تا مرکز کوكب بکشیم
 و از مرکز کوكب خطی را تا مرکز زمین بکشیم و از مرکز زمین خطی را تا مرکز کوكب بکشیم

از مرکز زمین تا مرکز کوكب خطی را از مرکز زمین تا مرکز کوكب بکشیم
 و از مرکز کوكب خطی را تا مرکز زمین بکشیم و از مرکز زمین خطی را تا مرکز کوكب بکشیم
 در هر وقت که از مرکز زمین خطی را از مرکز زمین تا مرکز کوكب بکشیم
 و از مرکز کوكب خطی را تا مرکز زمین بکشیم و از مرکز زمین خطی را تا مرکز کوكب بکشیم

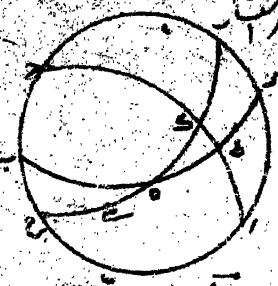
باید از ارتفاع باشد چنانچه از شکل ظاهر است و اگر کوكب عدم سمت بود درین صورت جیب تعدد
 بر جیب عرض بلد منطبق است کنند جیب ارتفاع حاصل آید و بر بیان مدعا فوق و معدل النهار
 و نصف النهار را اعاده کنیم و کوكب شخ باشد بر دایره بیه تا اول السمت که بعد از آن ارتفاع
 کوكب است و ه تو قوس ارتفاع باشد و ج ط قوسی از میلیه بعد کوكب شخ باشد از معدل النهار
 در مثلث قوسی ج ط زاویه تعدد عرض بلد است و زاویه ط قائمه و ج ط بعد کوكب معلوم است پس

بکامل شکل معنی نسبت جیب عرض بلد قوسی جیب ج ط چون نسبت جیب
 اعظم قوسی جیب ج ط ارتفاع مجهول باشد * انبیاه *
 برگاه کوكب در افق استوائی نفس معدل النهار باشد بسبب تر اید ارتفاع
 سمت متمیز میشود پس دانستن ارتفاع از سمت در اینجا متعدد است و اگر خواستند

که از اسطرلاب ارتفاع شمس از سمت معلوم کنند درین حالت نظیر در جاذبات را بر نظیر خط سمت به نهند
 و نگاه کنند که درجه شمس بر کدام مقطره ارتفاع افتاده است آنچه باشد ارتفاع شمس بود در کوه زمین
 ارتفاع را بر نقطه سمت و سمت الراس به نهند و کوه را حرکت دهند تا درجه شمس یا مرکز کوكب
 در آن راس رسد پس ملاحظه کنند که از جزو شمس یا مرکز کوكب تا افق چند جزو واقع شده است از آن
 جزو همان تعداد ارتفاع باشد * انکشاف سمت بهفتدهم *
 اقلیم رویت و آن قوسی است از دایره وسط السماء میان منطقه البروج و سمت الراس یا
 میان افق و قطب فلک البروج واقع باشد پس در افقی هرگاه ارتفاع باشد درجه بود در
 اقلیم رویت منقصه باشد زیرا که جزو منطقه البروج در جنوب سمت الراس می گذرد و در

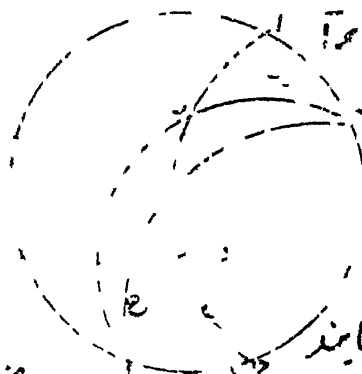
ارتفاع عاشر و طالع با ما بین عاشر و طالع هر کدام که از او گذر کند محاط قسمت کنند طالع
 عاشر را از او دور و عرض اقلیم رویت موجود باشد و قوس و ارض این قوس است که تحت ارتفاع عاشر
 حساب ما بین عاشر و طالع با ما بین عاشر و طالع هر کدام که از او گذر کند محاط قسمت کنند طالع
 عاشر را از او دور و عرض اقلیم رویت باشد قوس آنرا در جدول ثبت از نو و کما بعد ما فی عرض اقلیم رویت
 بر آن عرض کم و اگر آن جزو افق بر قطب است که سمت الراس است و اطاقچه منطبق البروج بر مثلث است
 نصف النهار که سطح دایره وسط السماء که عرض اقلیم المراد است که عرضش مطلوب است و عرض کم
 جزو افق طالع پس آن نقطه عاشر باشد و نقطه ط که تقاطع نصف النهار و منطبق البروج
 است عاشر باشد و چون طالع معلوم است بعد تقوین مطالع در جدول مطالع و نقطه
 معلوم شود و میل آن معلوم است پس ط و ارتفاع عاشر معلوم شود و در مثلث را که بر یک از آن
 یک ربع است بنا بر هر دو دایره وسط السماء قطب هر یک از افق و منطبق بر زاویه بقدری که
 تمام عرض اقلیم رویت است باشد و در مثلث اطاقچه ط که ارتفاع عاشر است

تمام عرض اقلیم رویت است باشد و در مثلث اطاقچه ط که ارتفاع عاشر است
 معلوم است و همچنین ضلع اطاقچه ما بین ر و عاشر نیز معلوم است و زاویه
 قائمه است پس حکم شکل منطبق است حیب زاویه افقی قوس آرجمول
 سوی حیب ط ارتفاع عاشر چون نسبت حیب اعظم سوی حیب اطاقچه

لهذا هرگاه حیب ط را بر حیب اطاقچه قسمت کنیم حیب ز که بر آید و هو المراد و اقلیم عرض اقلیم
 رویت از اسطرلاب بدین طریق است که طالع وقت را بر افق شرقی بندد و از طالع جانب نصف النهار
 نود درجه از منطقه البروج بشمرند جا به جا منتهی شوند تا آن کنند بقدره ملاحظه کنند که آن نشان
 بر کدام نقطه از مقنطرات ارتفاع افتاده است عدد آن مقنطره را از نو بکامند ما فی عرض اقلیم رویت
 باشد و اگر نقطه مذکور سمت الراس منطبق بود عرض اقلیم رویت موجود باشد و از کوره دانستن این مطالب
 بسیار سهل بود چه بعد وضع درجه طالع بر افق شرقی ربع ارتفاع را بر قطب البروج سمت الراس
 هر قدر در ملاحظه از ربع مذکور که میان قطب البروج و افق واقع باشد عرض اقلیم رویت بود و اگر
 منطقه البروج در افق باشد مطلوب معهود بود * انکشاف مجددیم * در استخراج
 بعد میان دو کوك و بعد دو کوك قوسی است از عظیم که محور میان موضع آنها باشد و نیز طبق
 زیاده از نصف دور باشد اگر بر دو کوك عدیم العرض باشد و این تقویم تنها بعد بود و اگر
 تقویم بر دو کوك واحد باشد در صورت حال است اول اسمی یکی عدیم العرض باشد و دیگری

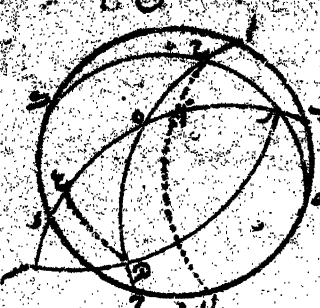
ذی عرض دوم آنکه بر دو ذی عرض باشند مع اتفاق جهت سیوم تا نیکه بر دو ذی عرض باشند مع اختلاف
 جهت در وجه اول بعد بر دو بقدر عرض باشد و در وجه دوم بقدر تفاضل عرضین و در وجه سیوم بقدر مجموع
 دو عرض و این وجه اریبه مذکوره اخیر است محتاج برمانی نیست و در صورت اختلاف تقویم مع وجود
 عرض نیز همان سه احتمال مذکور است و در هر سه احتمالات چهار شق است یکی آنکه مابین التقویمین که از اول باشد
 دوم آنکه نود بود سیوم آنکه زیاده از نود و کمتر از نصف چهارم آنکه نصف بود و پنجمی دو از رهنفت سیوم
 و عملی در مان هر یک طبعه بیان کنیم و گویم که اگر کوکبی عدم العرض باشد و یک ذی عرض و مابین تقویم آنها
 اقل از ربع بود در صورت اول ظل مابین التقویمین را بر جیب عرض منخط قسمت کنند و از خارج درجه
 ظل قوس بگیرند و آنرا قدر زاویه العرض مع البعد خوانند بقده جیب مابین التقویمین را بر جیب
 زاویه العرض مع البعد منخط قسمت کنند خارج قسمت جیب بقده و کوکب باشد و جهت بر مان
 فرض کنیم دائره اسامی را منطبقه البروج بر قطب و با کوکب عدم العرض و ز کوکب ذی عرض
 و اریه دائره عرضیه و آن عرض کوکب را قوس آن مابین التقویمین کوکب در رسم کنیم عظیمه که بر کز دو
 کوکب تا ز کز دو و منطبقه البروج را بر دو نقطه تا و و تضعیف کنند پس در اینجا مطابق
 قوس با راست و در مثلث با از قوسی ضلع با مابین التقویمین و ضلع با از عرض کوکب
 معلوم اند و اریه آقامه است لهذا بکلمه شکل ظنی هرگاه ظل آب را بر جیب قوس منخط قسمت کنیم
 خارج قسمت ظل زاویه باشد که زاویه تعانف عرضیه و دائره بعد است پس زاویه معلوم باشد
 من بعد آن بکلمه شکل معنی اگر جیب با از بر جیب زاویه منخط قسمت کنیم تا بحال جیب قوس با اریه
 که بقده است و اگر با مابین التقویمین است ربع باشد در صورت با ز بقده کوکب نیز نود و وجه
 باشد زیرا که درین هنگام قوس آن نیز ربع اند و زاویه آقامه اند نیز و وجه عرضیه
 قطب منطبقه و هرگاه دو در جهات قوسی با از را در وضع با عمود

پس اسی اند و ضلع آقامه است در زاویه آقامه بقده
 تطبیق با ز بر دو منطبقه شود و هر یک را بر جیب با منطبقه آقامه
 التقویمین زیاده از ربع است و بقده است و جیب با از بر جیب با از بر جیب با از بر جیب با از
 تمام از آن نصف دور است یعنی بر دو باقیهای قوس که حاصل نمایند
 آنرا از نصف دور بجا نمایند با قوس کوکب باشد و بر مان از منخط خارج است هرگاه
 کوکب تا و جیب کوکب عدم العرض مع البعد

و نام آن با نصف دور است نو باید مثل مذکور بر آید و چون بقدر آن از نصف دور کوب زد و کوب بکشد
 بعد که کوبین هم رسد و اگر مابین التقویین نصف دور بود و کوب غنیم العریض مثلاً تا باشد و کوب ذو عرض
 در نسبت ظاهر است که یک دائره عرضیه بر دو کوب سرور کند و آن دائره بی عرض است زیرا که عرضیه عظیمه
 و غنیمه تنصیب عظیمه می کند و تقویم متقاطر مفروض است پس درین تکام دائره بعدیه یعنی دائره عرضیه باشد
 هرگاه عرض معلوم را از آن نصف دور بکشد بآید باقی بعد که کوبین باشد پس بر چهار شقوق احتمال اول
 کنت و برای شقوق احتمال دوم رسم کنیم دائره اب ح و منطبق البروج بر قطب و ربع دو کوب ذو عرض
 منوال محیط و باره و دائره عرضیه که بر مرکز کوب آید کشیده است و احده عرضیه دیگر که بر مرکز کوب
 آید مرور نموده است و رسم کنیم عظیمه دیگر که بر مرکز دو کوب ربع گذرد و آن ربع عرضیه است
 و فرض کنیم با لاله مابین التقویین است اقل از ربع و فقط آن قطب دائره بی عرضیه باشد بر نفس
 منوال البروج میان هاتو و رسم کنیم عظیمه که بر فقط آید و فقط آید و ربع تمام عرض کوب
 را بر قطب تقسیم کند پس در مثل ح تم نسبت جیب زاویه که قدر مابین التقویین است سوی منوال
 ربع چون است جیب اعظم سوی جیب ح تمام عرض کوب آید باشد لهذا چون جیب مابین التقویین برابر
 است پس در آن کوب با نصف است که خارج قسمت جیب ح ام باشد پس ح ام معلوم شود
 پس ظاهر است که در آن کوب با نصف است که معلوم سوی ظل صلح ح ام معلوم چون نسبت جیب اعظم
 سوی اصح هاتو است لهذا بعد نسبت ظل ح ام بر ظل زاویه منطبق جیب ام معلوم شود و ام معلوم
 باشد بعد نقصان آن از ربع تمام عرض کوب آید معلوم باقی ما زود در مثل ح ام قائم الزاویه
 نسبت ظاهر را در ح محمول سوی ظل صلح ح ام معلوم چون نسبت جیب اعظم سوی جیب ح ام معلوم با
 در کوب در صورت ظاهر ام بر جیب منطبق ح ام ظل زاویه ح بر آید مقوس آن در جدول
 حاصل را و ربع باشد لهذا در هر نسبت جیب زاویه ح معلوم سوی جیب ام معلوم چون
 نسبت سوی جیب ام معلوم است که کوبین باشد لهذا چون حساب ام را بر جیب زاویه ح منطبق
 نسبت کنیم تا در تقسیم این ربع مطرح باشد و در مابین این معنی قوس ربع باشد
 در کوب که در این ربع زاویه بر شود در سلیقه ربع معلوم است این شکل ظاهر است
 ظل زاویه بر محمول سوی ظاهر ح معلوم چون نسبت جیب قائم سوی جیب ام باشد زمین جیب چون
 ظل ح را بر جیب هاتو منطبق است پس ظل زاویه را بر او معلوم شود لهذا آن حکم شکل منطبق
 است پس ظاهر است که در کوب با نصف است که معلوم سوی ظل صلح ح ام معلوم باقی ما زود در
 در کوب در صورت ظاهر ام بر جیب منطبق ح ام ظل زاویه ح بر آید مقوس آن در جدول

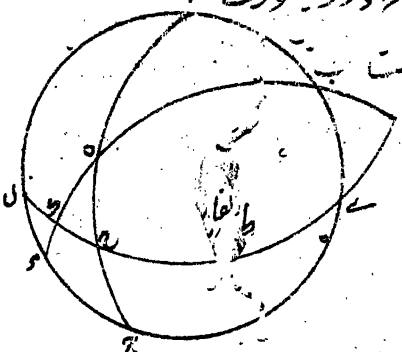
خط ضلع α بر حسب زاویه α باشد و بر خلاف آن اگر α بر حسب β باشد
 از نسبت مثل اگر α و β بر حسب α و β باشد و α و β بر حسب α و β باشد
 اگر α و β بر حسب α و β باشد و α و β بر حسب α و β باشد
 بر سه طایفه شود و معهود در اینجا معنی است که هر دو بر حسب α و β باشد
 که در دو بین عرضی یا بر قطب α بر زاویه α باشد و در مثلث α و β

نسبت α و β بر حسب α و β باشد و α و β بر حسب α و β باشد
 نسبت α و β بر حسب α و β باشد و α و β بر حسب α و β باشد
 نسبت α و β بر حسب α و β باشد و α و β بر حسب α و β باشد
 نسبت α و β بر حسب α و β باشد و α و β بر حسب α و β باشد

باشد لهذا چون ظل ضلع α را بر ظل زاویه α منقسم کنیم جیب α بر آید و بعد تقویس
 در جدول جیب معلوم شود و چون α را از α ربع اسقاط کنیم α معلوم باقی ماند و چون
 هر یک از α و β بر سه نصف عظیمه اند و α و β مشترک است بعد اسقاط این مشترک از α و β
 مساوی باقی ماند و بر α و β از α و β است بقا معلوم بود پس α و β نیز بقدر α و β معلوم باشد
 α و β که مجموع α و β است معلوم است معلوم باشد اکنون در مثلث α و β دو ضلع α و β
 α و β و زاویه α قائمه معلوم است بناءً علیہ حکم شکل ظلی نسبت ظل زاویه α بر α معلوم است
 α و β معلوم چون نسبت جیب قائمه سوی جیب ضلع α معلوم باشد و بعد قسمت ظل α بر جیب
 منقطع α و β بر آید و این زاویه معلوم شود و حکم شکل ظلی در همین مثلث
 نسبت جیب زاویه α معلوم سوی جیب ضلع α معلوم چون نسبت جیب زاویه α قائمه سوی
 جیب ضلع α معلوم باشد لهذا بعد قسمت جیب ضلع α بر جیب زاویه α منقطع جیب α
 بر آید و ضلع α معلوم شود و چون α و β معلوم را از α و β که نصف دور است اسقاط کنیم α
 مطلوبی دو کوب است معلوم شود و اگر با این تقویم دو کوب نصف دور باشد α و β که در میان
 یک عرضی بر کوه α و β کوب α و β در α و β مجموع α و β را از نصف دور α و β میان آنها
 آید تا اینجا شقوق احتمال دوم هم همین گشت و برای بیابان شقوق احتمال سیوم اعاده کند
 منطقه المیزوج و دو عرضی α و β هر دو را اگر α و β که نسبت جیب α باشد

طرد نسبت انداختن از کوه است که در سطح زمین است و در سطح زمین است
 که از آن طایفه است و در آن که در سطح زمین است و در سطح زمین است
 معانی است و این است معلوم باشد و در آن که در سطح زمین است و در سطح زمین است
 در سطح زمین است و در آن که در سطح زمین است و در سطح زمین است
 این است معلوم چون است نسبت جیب قائم السوی جیب سطح آن معلوم باشد
 نسبت کنیم ظل زاویه آن بر این زاویه معلوم شود بعد به حکم شکل نسبت جیب زاویه آن
 جیب سطح آن چون است جیب قائم السوی جیب سطح آن باشد پس نسبت جیب سطح آن بر جیب زاویه آن
 نسبت جیب سطح آن بر این زاویه معلوم شود و بعد استعجاب آن از آن جیب آن معلوم شود و اگر این
 التقوین زیاد از ربع و کمتر از نصف باشد در صورتی که مابین التقوین تمام آنرا تا نصف دور بگردند
 عرض برد و کوب را در یک جهت اختیار کرده چنانچه در شق اول احتمال دوم عمل می کردند مطابق آن بلایم
 است و مابقی معلوم کنند چنانچه حاصل شود آنرا از نصف دور بکابند باقی مطلوب حاصل آید و برای بیان مقام منطبقه
 المخرج دور و عرض را اعاده کنیم مگر آنکه عرض کوب در خلاف جهت قطب باشد و عرض کوب
 در جهت قطب بنوعی که کوب در عرض آسمان در واقع باشد و رسم کنیم خطی که بر دور کوب
 و کوب در عرض کوب و در عرض را بر عرض و در منطقه البروج را بر نقطه آن قطع کند و چون در کوه عظیم
 تا نصف می باشند لذا هر یک از آن کوب و نصف باشد و چون به یک مشترک را بیندازیم
 به مثل ربع کوب را باقی ماند و در اصل فرض است مابین التقوین است و تمام آن تا نصف
 دور است نسبت پس بقیاس قوس عرض دو کوب یعنی عرض کوب در یک جهت واقع اند پس
 مخرج که معلوم میشود و چون که معلوم را از آن که نصف دور ساقط کنیم از معلوم تا
 دور بود و المطلوب و اگر مابین التقوین نصف دور باشد مانند بحد در صورتی که

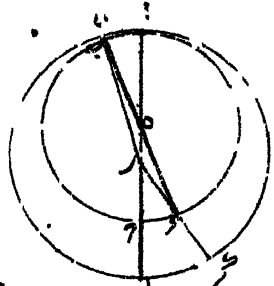

تفاوت عرض کوب بر یک عرض باشد مانند آنکه در شمال است
 تفاوت عرضین را از نصف دور بکابند باقی بقوله مطلوب آید و اگر بر دور
 عرض هم مساوی باشند بعد نصف دور بود چنانچه ظاهر است
 آنکه نسبت بقوس و هم در معرفت طالع از ارتفاع
 جیب در ارتفاع رفت و در رسم نصف قوس النهار ضرب کنند و حاصل سوا بر جیب عایت ارتفاع
 قسمت کنند و خارج قسمت را از رسم نصف قوس النهار نقصان نمایند باقی سهم فضل الدائر

و ثابت ارتفاع آن ارتفاع وقت مستقیم و الا تقاضی این بقیه نصف قوس النهار فضل دائره باشد پس فضل الدائر یعنی
 هیکه را که در شکل متقدم است آنه سهم نصف قوس النهار که در وقت نقصان کنند و یا قی را که بی ارتفاع ط جیب
 ترتیب دائره نام نهند و چون جیب ترتیب دایره را در جیب غایت ارتفاع یعنی هک فرب کنند و حاصل را بر سهم
 قوس النهار یعنی هک کنند خارج قسمت جیب ارتفاع یعنی ح آل باشد قوس این در جدول جیب ارتفاع کوکب بود و این
 بر آنکه گفته شد از تناسب دو مثلث هک ج ل ط ظاهر است روشن باد که بر اثبات بیشتر امور که درین جزیه گفته شده
 است بطریق آزراد و محطی با هانت تالیف النب و قطاع سطحی و کروی ثابت کرده است و بر این قطاع و تالیف
 و اختلافات وقوع آن با شکل کثیره ثابت میشود چنانچه محقق طوسی علیه الرحمه در بیان آن کتابی تالیف کرده مثل حجم اصول
 اقلیدس و آنرا کتب الفراع فی حل شکل القطع موسوم ساخته است و متاخران چون دران اشکال و
 تشریح اطاب مفرط دیدند عوض آن شش شکل مرتب کرده اند یکی اضل مغنی دد فرع
 آن و یک اصل ظلی و دد فرع آن و مولف درین سواد آن مطالب را بر نهجی معین
 کرده است که فقط با اصول ظلی و معنی اجناسی آن داشته است و به چنانچه فروع اصلا محتاج
 ندهد پیش از بزرگان و آنست که از فن انصاف طلب است نه مطلب طویل با شکل ذلیل منضبطاً
 و شان هندسه شریک نیست * فایده * اگر در اسطرلاب درجه طالع را بر افقی مستقیم
 نهند درجه آفتاب باشد طالع کوکب بر منقطه که افتاده باشد عدد آن بقطر ارتفاع وقت بود
 و همچنین بعد مضم درجه طالع بر افق در کوه هرگاه ربع را بر سمت الراس و در جهش
 یا مرکز کوکب نهند و درین حالت میان افق و درجه شمس یا مرکز کوکب از ربع
 بر قدره آید و آن باشد ارتفاع وقت بود ابتدا طریقه احد ارتفاع اسطرلاب آنست
 که علاقه را در دست گرفته اسطرلاب را بجا و نیزه ببلوئی که در آن اجزای ارتفاع مقوس
 است جانب شمس کرده آنرا بنویس که پشت اسطرلاب بمواجهه تا طرف باشد و عضاده
 شیب و یا لا بگردانند تا نور شمس از ثقبه لبه علیا در ثقبه لبه سفلی نمایند شود درین حالت
 عضاده را بر وسیع خود بگذرانند و ثقبه لبه سفلی ارتفاع بر کدام جزیه اجزای ارتفاع واقع شده
 است هر قدر که باشد ارتفاع وقت بود و بیشتر اوقات قریب نصف النهار ارتفاع شیب شود در ترتیب
 و ترتیب پس بر ارتفاع اشتباه بعد لحظه با زا ارتفاع گیرند اگر از ارتفاع اول زیاد شده باشد ارتفاع
 اول شرقی نور و کم شده باشد غربی بود و اگر ارتفاع کوکب نخواستند اسطرلاب را بالای سر خود
 سازند و عضاده را بگردانند تا از ثقبه لبه سفلی و ثقبه لبه علیا معاً نور بفرمانند شده تا کوکب

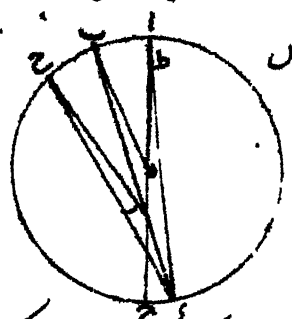
تمام شد و در حالت حفظه لایزال و محض بلز را از مرکز خود در تمام اوقات در تمام اوقات
 عنوان ارتفاع شمس قسطنطنیه را بر یا شده و در تمام اوقات در تمام اوقات در تمام اوقات
 که چنانست که اول کسی یا سوازی افق ساخته قطب ظاهر را بقدر عرض بلد بلند کنند و بر عرض شهر در تمام اوقات
 در تمام اوقات که طالش بقدر کتب یا شده از موم تا به نقشب و کوه را یک در آن تا ساد میل منقذم شد و پس کوه را
 در تمام اوقات بگذرانند و از ربع ارتفاع میان موضع شمس افق درجات ارتفاع معلوم کنند و طریق ارتفاع از
 عجیبت که لینه را که متصل قوس ارتفاع است جانب سبب کنند و لینه دیگر را جانب سبب یا کوب دارند و در تمام اوقات
 سبب را حرکت دهند تا نور شمس از نقبتین نافذ شود یا نور لیم از نقبتین تا کوب رسد در حالی که خطی باشد اول
 سطح ربع را باینزا سمت ماس باشد پس در تمام اوقات نگاه کنند که خطی بر کدام جزا و نیزه آن است بر هر جزوی که باشد
 میان آن جزو طرف قوس ارتفاع که متصل لینه است ارتفاع وقت بود * حرز سیوم در نسبت افلاک
 حرزیه و بیان کیفیت و کیت حرکات آن بلضبط قوانین رصدی *
 مشتمل برده انگشت * ۱ x در اسناد حرکات مختلفه در رویت بسوی اصولی که مقتضی باشد ط
 هر یک را در حد ذات خود پس * ۲ x در رویت افلاک شمس و حرکات آن * ۳ x در رویت افلاک قمر و حرکات
 آن * ۴ x در رویت افلاک عطارد و حرکاتش * ۵ x در رویت افلاک زهره و عطارد * ۶ x در رویت افلاک
 خمه متخیره * ۷ x در بیان حل مشکلات فن رویت * ۸ x در بیان اختلافات تکالیف قمریه از نور و ظلام
 و کسوف و خسوف * ۹ x در بیان اقترانات و ظهور و خفاء کواکب * ۱۰ x در رویت
 الگوکب و اطال و اعراض کواکب مرصوده از ثوابت * * انگشت اول در اسناد
 حرکات مختلفه در رویت بسوی اصولی که مقتضی باشد ط
 و تشابه هر یک را در حد ذات خودش * * * واضح باد که حرکات کل
 افلاک شهری با شد خواه غیبی در حد ذات خود مستدیر و مستولیت یعنی هر نقطه از
 محیط فرض کرده تخمیر از حرکت خود عند مرکز در از منتهای و نیزه و یا سمت دید احدی باشد بلکه
 قسی متساوی طی کند زیرا که ارستان اجرام بسطه حفظ نظام است و اگر اختلاف در حد ذات
 فلک و اجزای آنها را از بساطت خارج که در اندوه هر گاه حرکت مرکز کوسنی حول نقطه مختلف نماید اما
 آن حرکت یکب خواهد بود از حرکت دو فلک باز یاد آن که بر واحد در حد ذات خود مستدیر باشند
 و چون حرکات جمیع سیارات خواهد بود متساوی و اختلاف باشد اعتبار برای آن دو اصل مقدر
 اند و حرکات مختلفه را بر یک است این است که در تمام اوقات در تمام اوقات در تمام اوقات

تساوی حول نقطه باشد. خارج از هر کز عالم بود نوعی که محیط خا مرکز مرکز عالم را نیز شامل بود یعنی مرکز عالم را
 نیز احاطه کند و این اصل اول را اصل الحائج نیز گویند و اصل دوم آنکه مرکز که کسب حرکت باشد محیط دایره که
 مرکزش مرکز عالم باشد و محیط آن دایره هرگز عالم را شامل نبود یعنی مرکز عالم خارج از سطح آن دایره افتد
 و این اصل را اصل المندوب نیز گویند و درین خصوص صورت حرکت که کسب از مرکز عالم مختلف می نماید یعنی
 قطعی که از مرکز عالم بعید است حرکتش بطی محسوس میشود و قطعی که قریب است سریع دیده شود و هر چه نزدیک
 اصل اول فرض کنیم دایره آب و یا منطقه خارج مرکز بر قطره آب و مرکز آن مرکز عالم و قوس آب است
 حرکت در غایت بطو و فضل کنیم به را و بگردن آریم آنرا از جهت آما و جدا میشود بسبب
 آن قوس آب مساوی قوس آب بنا بر مساوات دو دایره متقابل مرکز به و وصل کنیم بلبه
 را پس زاویه وتر که زاویه روت قوس وتر است اعظم از زاویه وتره داخله است یعنی
 از زاویه آب خارج از مثلثه رب که اعظم است از زاویه آب داخله در همان مثلثه این

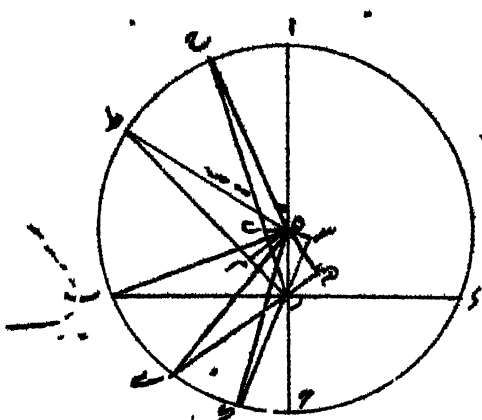
زاویه وتر که زاویه روت قوس وتر است اعظم کثیر باشد از زاویه
 آب که زاویه روت قوس آب است و هر گاه بر مرکز دایره
 احاطه کنیم خارج کنیم آب روت را تا محیطش نقاط
 حاکم پس در هر مدتی که گویند منفی قوس وتر را از خارج مرکز
 قطع کند در روت از محیط دایره تا به قوس کاطو قطع کرده باشد که اعظم کثیر است از قوس احاطه
 که در همان زمانه بعینه مشیر مرئی گویند است با زامی قوس آب و معلوم است که انچه در زمانه
 مساوی مسافت اعظم قطع کند سریع است و آنکه اصغر قطع نماید بطی باشد و هر گاه مرکز گویند نقطه
 آ بود در غایت بطو باشد و این نقطه به نسبت مرکز عالم بعد است زیرا که نقطه داخل خارج مرکز
 غیر مرکز است و خط راه ابر مرکزش گذشته لهذا این خط اطول الخطوط باشد که از نقطه مساوی محیط
 دایره آب کشیده شود و وتر که تمام آن با قطر است اصغر الخطوط باشد و نقطه بعد اقرب بود
 نسبت نقطه روت بعد اوج و بعد اقرب را تضییق گویند و هر گاه گویند از آنجا بزرگتر است
 سریع آغاز شده است نقطه هر بعد بابت سریع بزرگتر و چون از هر منوج نسومی شود
 پس گویند اگر نقطه آب غایت بطی شود و زامی یعنی که از اوج بتدریج سرعت بیشتر میشود
 تا همین غایت می رسد و از آنجا که کسب از مرکز عالم را مرکز عالم و نقطه اوج
 به نقطه تضییق و در آنجا متصل به برابر دایره قوس است با ج مت و می وصل کنیم

خارج را خارج کنیم بر را از جهت رتا و وصل کنیم آوج تورا و چون مرکز و قطعه با واقع است ابتدا
 قوس با آنرا عظم باشد از قوس بیخ و بعد اسقاط دو قوس آب بیخ مساوی بین قوس آوا عظم باقی
 ماند از قوس ح و د هر یک ازین دو قوس اقل از نصف دائره اند لهذا در آنرا طول باشد از قوس ح
 و د که کنیم از آنرا مثل قوس و وصل کنیم زط را پس در دو مثلث ط و زح و در ضلع ح و د مشترک است و
 دو ضلع ح و ط مساوی بالعلل اند و دو زاویه ی و بنا بر تساوی دو قوس آب بیخ مساوی اند لهذا
 باقی اضلاع و زوایای نظائر این دو مثلث مساوی باشند پس زاویه زط مساوی زاویه و ح
 باشد و از جهت زاویه ح آب مساوی زاویه بیخ باقی ماند زیرا که هر دو زاویه مساوی مثل قائمترین
 اند و زاویه آب اصغر است از زاویه ط آب لهذا زاویه بیخ نیز اصغر باشد پس

قوس آب مرئی از زاویه آب اصغر نماید از قوس بیخ مرئی نیز زاویه
 بیخ و با وجودیکه در حقیقت مساوی اند و ازین امر حرکت کوچک
 بر قوس آب بطوری نماید نسبت حرکتش بر قوس بیخ درین قیاس

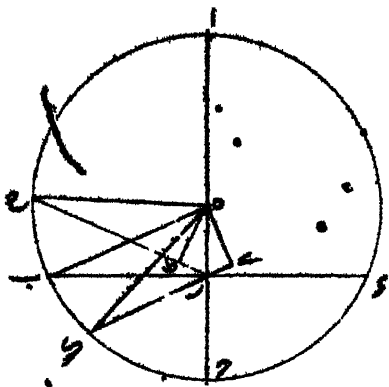
زوا یا جیب قوسی منوالیه مساویه نه اهب سومی هر منعاظم باشند و هرگاه ثابت شد که
 ابتدا از عطا ط را در اجمیع زوا یا متوالیه منعاظم اند پس عکس باشد از هر ذاب سومی آن از
 هر در جیب متعاغر باشند و نیز بدانند که تفاوت میان دو زاویه که یکی نزده و دیگری نزدیک است
 مساوی تعدیل است مثلا تفاوت دو زاویه آب آب که زاویه آب است تعدیل باشد زیرا که
 خارج آب از مثلث با مساوی است مجموع و در اینله آب با بر را پس زاویه آب
 نظر زاویه آب باشد بر زاویه آب پس زاویه تعدیل بر قوسی عبارت از همان زاویه
 باشد که بر سینه خارج مرکز حارث شود از لحاظ دو نمود یکجا از حرکت خارج بر آید و یکی
 از مرکز عالی بر نقطه از محض خارج مذاقی شوند و ازین نسبت است که برگاه کوچک بر نقطه آید
 زاویه تعدیل منعدم بود و چون کوچک از نقطه است و سومی است منور زاویه تعدیل پیدا آید
 بتدریج متناظم شود تا نقطه است که متناظر بودیست از نقطه بر آخر بر آید باشد و
 در اینجا زاویه تعدیل بقایت عظمت رسیده باشد چون کوچک از آن خط سومی هر متوجه
 شود زاویه تعدیل متناظر شود تا غنچه و عموال آن بقطه با آنکه منعدم شود و بعد
 نما و از نقطه هر زاویه تعدیل پیدا آید و تا طرف نمود که کوچک عظمت رسیده و از اینجا
 متناقص شده تا آستانگی کرده و بر آن قیاس متناظر من کیم محیط از آنرا بر آب ح

بر مرکز و از هر قطر می که بر بعد ابعدا و اقرب گذشته
 است و از مرکز عالم و نیز از هر عمود و سطح بر آن
 فرض کنیم مابین آب دو نقطه ط و میان سطح دو نقطه
 س و دو مثل کنیم میان این نقاط و دو نقطه ر
 بخطوط م و ط متباینه که ر ح ر ط ر س ر و

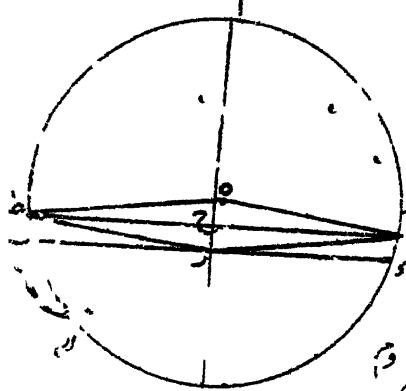
گویم که زاویه م و ح و اقصی است از زاویه ط و ر و ط را اصغر از زاویه ب و ر و ب را اعظم ترین زاویات
 و همچنین زاویه ر که اقصی است از زاویه ر س و ر س را اصغر است از زاویه ر ب و بر آبی اثبات و احاطه
 کنیم از نقطه عمود ل بر ر ح و عمود م بر ر ط و عمود س بر ر ک و چون در مثلثات ل ح
 م ط ر ب و س ر م که خم قائم الزامیه و تر قائم نصف قطر خارج مرکز است لهذا هر عمود حیب زاویه مثلث
 خود باشد که بر محیط خارج مرکز پیدا است یعنی عمود ل حیب زاویه ح ل و عمود م حیب زاویه ط
 و عمود ر حیب زاویه ب و عمود ر حیب زاویه س و عمود س حیب زاویه ک س و چون خط ر ح حیب
 تر است از مرکز به نسبت ر ط لهذا عمود ل اقرب باشد از عمود م و همچنین م اقصی است از عمود ر
 و هر زاویه که حیب اقرب باشد آن زاویه نیز اصغر باشد لهذا زاویه ح اصغر باشد از زاویه ط و
 زاویه ط از زاویه ب و علی هذا القیاس عمود س اقصی است از عمود م و هر زاویه که حیب
 زاویه ک اصغر باشد از زاویه س و زاویه س از زاویه ب و ذلك ما اردناه و نیز بدانند که هر
 دو نقطه که بعد از ا ب از دو حنب لقط اوج یا حقیض متساوی باشد زاویه تعدیل آنها متساوی
 باشند چنانچه ظاهر تر است و هر زاویه تعدیل که مابین دو نقطه آ و ب باشد مساوی آن زاویه
 مابین نقطه ب و ح نیز باشد مثلا زاویه ح که مابین آب و واقع است نظیر آن ماس سطح
 نیز باشد و بطریق پیدا کردل زاویه مساوی زاویه مفروض آن است که از نقطه
 بر سطح عمود ط کشند بعد بر نقطه ر از خط ر زاویه ر ب س مثل زاویه ر ط ب باز
 و س ب را مثل زاویه م و س و س ب را مثل زاویه م و س و س ب را مثل زاویه م و س و س ب را
 هم از سید و بر س ب را تا ک و س ب را تا ک و درین صورت زاویه ر ک س و س ب را
 ح ر هم رسد زیرا که در دو مثلث م ط ح و س ر م که قائم الزامیه و برناجیه ای نصف
 قطر م ح است و بی اند لهذا مجموع دو مربع صغیر از مثلث م س و مجموع دو مربع صغیر
 از مثلث ر ک س یک باشد و بعد از ا ب از دو حنب لقط اوج یا حقیض متساوی باشد زاویه تعدیل آنها متساوی
 باشند چنانچه ظاهر تر است و هر زاویه تعدیل که مابین دو نقطه آ و ب باشد مساوی آن زاویه

برابر باقی ماند لهذا اصطلاح تلذ برده و مثلث مذکور مساوی القطر باشد ازین

جهت زیادیه مساوی فاصله که باشد و چون مساوی معلوم شد که حرکت کواکب میان آج بطی می باشد از حرکت معتدله و این تین تری حراسر ع لهما حرکت جوالی نقطه ب متوسط باشد بین السرعته و البطل بلکہ حرکت قوس اکت مساوی

حرکت اصلی خارج مرکز باشد زیرا که حرکت قطع قوس ح تری بقدر تفاضل زاویه بقر بر زاویه ح تری بطی باشد و همچنین حرکت قوس ب تری بقدر تفاضل همان زاویه بر زاویه ح تری که مساوی زاویه ح تری است سریع نامد و چون قدر بطول طری مساوی قدر سرعت کلینی دیگر است لهذا مجموع حرکت ح تری مساوی حرکت معتدله اصلی باشد و چون نقطه ب تری متوسط است بین السرعته و البطل است لهذا برخی از ارباب صناعت در تقسیم نظامان نقطه ب تری را مقبر می دارند یعنی قوس آب را پلای اول می گویند و قوس ب تری را نطق دوم و قوس ح تری را نطق سوم و قوس آ را نطق چهارم و بعضی میدان نطق دوم و چهارم از ان نقطه اعتبار می کنند که بعد آن نقطه از مرکز عالم متوسط باشد میان بعد ابود بعد اقرب بواسطه عددی یعنی این بعد او وسط مثل نصف قطر خارج باشد اما کلمه بعد او وسط طری عمودی باشد که از منتصف مابین مرکزین که نقطه ح است بر خط آج بر آید و تا محیط خارج مرکز منتهی شود و آن عمود طری است پس دو نقطه طری بعد او وسط باشد زیرا که هر کوه

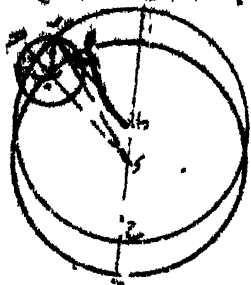
و مثل کنیم رتبه رتبه طری را پس این شرک ح ط و ناطق ح تری و بودن دو زاویه ح قائمه رتبه برابره ط نصف قطر خارج مرکز باشد و همچنین رتبه برابره تری بود و برین قدر نطق اول اطا باشد و نطق دوم ط ح و سوم ح تری و چهارم آ تری و او بر دو اصطلاح در مبدأ ای نطق اول و سوم اختلاقی نیست مگر در مبدأ نطق دوم و چهارم و تفاوت کرد بقدر ط آب است که مقوس نصف مابین المیزین در چیده ل چیست است اما بیان اصل ندر را است که هر کاه ذمیر کرده شود و اگر نهها که ساحل باشد حرکت عاظمه کواکب بر محیط این دایره منتهی گشتند و در شیورت بر قسمی مساوی از محیط آن حسب رویت منتهی شده پس در نطق دوم محیط محیط کواکب از مرکز عالم بر قوس برده و سریع یعنی نطق دوم نطق دوم فرض بود این نطق دوم در تمام نطق دوم

در چهارم و تفاوت کرد بقدر ط آب است که مقوس نصف مابین المیزین در چیده ل چیست است اما بیان اصل ندر را است که هر کاه ذمیر کرده شود و اگر نهها که ساحل باشد حرکت عاظمه کواکب بر محیط این دایره منتهی گشتند و در شیورت بر قسمی مساوی از محیط آن حسب رویت منتهی شده پس در نطق دوم محیط محیط کواکب از مرکز عالم بر قوس برده و سریع یعنی نطق دوم نطق دوم فرض بود این نطق دوم در تمام نطق دوم

در آن حالیکه قاطع باشد محیط ندویر را بر نقطه آن خارج کنیم آنرا تا آو بر آریم از نقطه ردو خط را
 در محاسن محیط ندویر را و بعدا کنیم دو قوس اطراف مساوی و وصل کنیم دو قاطع روح طریقه که را
 این مغزات کو نیم که خط را که بر کند ندویر کند شش مست اطول قاطع باشد و در آن قطر منتهی و نقطه آبد بعدا
 از مرکز عالم و نقطه آن بعدا قرب و سبب دو خط محاسن منقسم میشود و محیط ندویر بر دو نقطه بحد و قریب
 و آب بعینه اما قریب اصغر از نصف می باشد و بعینه اعظم زیرا که حکم شکل الح از هم خزیه اول خط
 محاسن رب را مساوی اند لهذا بعد وصل بآو دو زاویه نسبت برابری برهم رسند و چون از یک
 مثلث اند محاده باشند و خط واصل میان مرکز دایره و نقطه تماس بر خط محاسن عمود می باشد و خط
 از شکل اول و ثانی خزیه اول مستقیم است و هرگاه از نقطه بحد بآو برآید کند لا محاله از خط
 بآو جانب آفتدو بر مرکز مبرو کند پس مرکز در نقطه بعید باشد و قطعی که در آن مرکز بود اعظم می باشد
 و آنکه در آن مرکز نمود اصغر باشد و از آنجا که زاویه برآو زاویه هر دو نقطه است از جهت در دو
 مناسبتی باشند و برابر عظمت نقطه علیا ضرور شد که هر کسکه پس نماید نسبت حرکت قوسه سفلی که
 صغری معین و زاویه از آنکه زاویه رویت قوس اعظم است از زاویه طریقه که در
 رویت قوس طریقه و وصل کنیم آن خط را با برآو می دو قوس اطراف دور در آن خط که خط
 مساوی باشند و تمام آنها قائمند یعنی در زاویه بحد و مساوی با فیء ندویر
 آن که از قرب از مرکز است اطول است از آنکه از آنست و بعدا کنیم آن خط را
 و وصل کنیم آن را بسایر دو مناسبت آن خط را ضلع آن که برآو بود و ضلع آن که
 متساوی اند و همچنین زاویه آن خط را مساوی آن زاویه را و این خط را مساوی
 زاویه آن باشد از زاویه اعظم است از زاویه آن خط برآوید از زاویه خط طریقه
 و برین قیاس سایر دایره های منوالیه قوسی است و بی نهایت است تا که متصاعرا باشند و نیز آنرا
 قوس آن خط را مساوی باشند در صورت هم زاویه آن خط اعظم باشد از زاویه آن
 زیرا که درین صورت هم دو زاویه آن خط مساوی اند و نسبت جنب زاویه آن خط مساوی است
 چون نسبت ضلع آن خط مساوی ضلع آن باشد و نیز نسبت جنب زاویه آن خط مساوی جنب زاویه آن
 چون نسبت ضلع آن خط مساوی ضلع آن باشد و نسبت ضلع آن خط مساوی ضلع آن خط
 نسبت مساوی است زیرا که آن خط اعظم است از آنکه از آنست نسبت جنب زاویه آن خط
 زاویه آن خط اصغر باشد از نسبت مساوی جنب زاویه آن خط لهذا جنب زاویه آن خط اعظم باشد

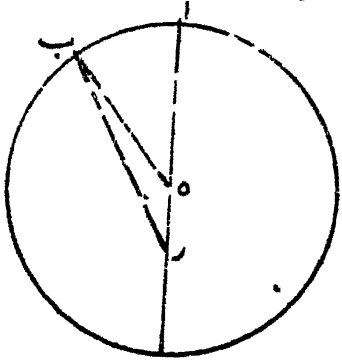
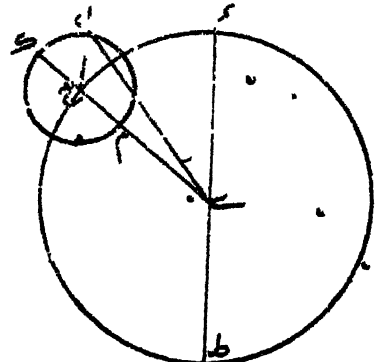
نیش نزدیک نمی شود و تا اینجا احکام هر دو اصل فردا فردا معلوم شد اکنون احکام مرکب این دو اصل را
این کنیم و گوئیم که اگر فرض کنند فلک تدویر را بر فلک دیگر که حامل باشد مرکز تدویر را موافق باشد مرکز
برگز عالم و قطع نکند ازین نسبت نصف قطر حامل شوی نصف قطر تدویر مثل نسبت نصف قطر خارج باشد موافق
با این مرکز عالم و مرکز خارج باشد فرض کرده شود حرکت حامل موافق مرکز خسیه حرکت خارج مرکز مع اتحاد
جهت تا دوره حامل و خارج مرکز معاتمام شود و با وصف این تدویر نیز متحرک باشد حرکت
شبه حامل و خارج مرکز بر وجهی که جهت حرکت قطعه بعیده خلاف جهت حرکت حامل باشد و جهت
حرکت قطعه قریبه همین جهت حرکت حامل بود پس بمقتضای این مفروضات دیده شود حرکت کوکب در قطعه
بعیده بقدر فضل حرکت حامل بر حرکت تدویر در قطعه قریبه بقدر مجموع این دو حرکت مذکور و همیشه
حرکت مرئی در اصل تدویر بعینه مثل حرکت مرئی در اصل الخارج و اگر باره بود مشترک باشد مذکوره با این
که این مثل نصف قطر تدویر باشد در صورت با وجود تامل حرکتین البتة غیر مختلف باشد یعنی همچنانکه
اختلاف ابعاد در اصل خارج مرکز زدودم همچنان بعینه در اصل تدویر بود می توانیم تمام
فرض کنیم که دایره ایست موافق مرکز است بر مرکز دایره خارج مرکز تدویر این بر مرکز
دایره قریبه مرکز که هر دو مرکز گذشته باشد و آب قوس مفروض از مرکز دایره خارج مرکز تدویر
بعیده تدویر یک دایره محاطه قطع کند محلیش محلی خارج مرکز تدویر باشد و از این محلی از نقطه
توسعی محلی خارج مرکز بر آورده شود آنرا با سه دایره بیرون از مرکز دایره خارج مرکز تدویر
المنطبق بر همیشه از خارج مرکز تدویر و در وسط این میانی مرکز دایره خارج مرکز تدویر
توسع و خارج کنیم آنرا نامحیط تدویر به نقطه که در غیر و محل کنیم خطی از مرکز دایره خارج مرکز
با فرض خطی مساوی و سمت و طر مساوی است با مرکز دایره خارج مرکز تدویر و در ایام
نظائر دو مثلث مساوی باشند و بنا بر تساوی دو متبادله را در برابر دو خط
مساوی است بلکه در آن نیز متوازی می بوند و زاویه ربک خارج مساوی زاویه متکدر داخل است
انین هم قوس اب موافق مرکز خسیه باشد قوس ربک از تدویر و چون حرکت مرکز تدویر
بخط حامل و حرکت مرکز کوکب بر محیط تدویر منشا به مفروض است از زمان آن که مرکز
تدویر در مساب از حامل قطع کند مرکز کوکب قوس کد را از محیط تدویر طی نماید
و ابتداء نقطه تقاطع تدویر و خارج مرکز تدویر است پس این شد که مرکز دایره محاطه
المرکز هر یک منطبق است یعنی که مرکز خارج مرکز تدویر است پس مرکز دایره محاطه

در کروی نماید و گویا مرکز که کسب خود بر محیط خارج مرکز حرکت کند و بعد از آن مرکز را بر محیط

بعینه همان است که از محیط خارج مرکز باشد این بدان که مذکور شد
برای صورتی بود که ما بین مرکزین مثل نصف قطر تدویر باشد و اگر چنین نبود
اما مناسب مذکور بحال باشد پس برای برآوردن مدعا فرض کنیم دایره اثره
منطقه خارج مرکز بر مرکز و قطر آن که بر مرکز عالم یعنی نقطه مرکز شده باشد و اثره

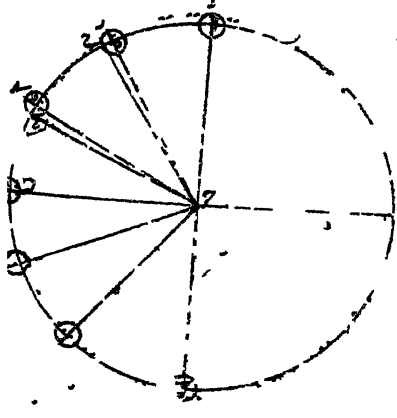
بوجه ط منطقه موافق مرکز بر مرکز و دایره کل م تدویر بر مرکز و باید که نسبت ح به ط که نصف قطر حامل است
ح که که نصف قطر تدویر است مانند نسبت آه که نصف قطر خارج مرکز است سموی و آنکه ما بین مرکزین
صفت باشد و حال آنکه در غیر مساوی ح کمتر شود و این مستلزم است که آه نیز غیر مساوی ح
باشد و قوس قوسی است از حامل که مرکز تدویر آنرا نقطه کرده و کل قوسی است بشبیه تقوس قوس از محیط
تدویر که آنرا مرکز که کتب آن قطع کرده است و جدا کنیم از خارج مرکز قوس آب شبیه تقوس قوس و
وصل کنیم خطوط ح ط به سبب آنرا و بنا بر آنکه دو قوس آب کل دو زاویه ح ط و
آه به مساوی باشند و نته آنها بقا بمناسبتی دو زاویه ل ح به سبب آنرا و مساوی باقی
مانند و چون در دو مثلث ح ط به سبب آنرا دو زاویه ح ط و مساوی و اضلاع محیط آنها
مساوی است و لهذا زاویه باقی این دو مثلث مساوی باشند نظیر مر نظیر را

چنانچه در ضمن شکل له از ۷۴ نثره اول
نابت شده است پس زاویه ح ط به
اعنی زاویه ح ط مساوی زاویه
از آب باشد پس آنچه گوئیم که کتب آن
تدویر و موافق مرکز حول مرکز عالم

زاویه احداث نمود و معلوم است آن زاویه را که بذریعہ خارج مرکز فقط حول مرکز عالم است
است و هو المراد و از آنچه گذشت ظاهر است که هرگاه که کتب در قطعه بعینه باشد حرکت
گوکب بطبی نماید زیرا که قدر محسوس از حرکت در نیوقت بمقدار فضلی حرکت حامل بر
حرکت تدویر می باشد و غایت بطور نقطه است بود زیرا که در اصل مفرد تدویر
ظا هر گشته که زاویه رویت قوسی که متصل به کتب باشد از همه اعظم است و همین بود
که کتب در قطعه اقرب حرکت سریع نماید زیرا که قدر محسوس در نیوقت بمقدار مجموع حرکت است

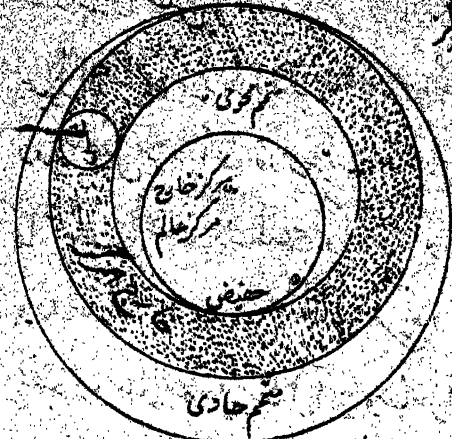
و غایت سرعت نزد نقطه تم باشد ولیکن زمانه بطور قطع علیا اکثر از زمانه سرعت قطعه سفلی باشد چرا که قطعه علیا که نسبت به
 محیط حامل متفصل است از نصف می باشد و قطعه سفلی اصغر و اگر حرکت قطعه علیا موافق حرکت حامل منفرجه
 باشد و این صورت حرکت در قطعه علیا باشد و بطور قطع سفلی و اگر حرکت تدویر از حرکت حامل در حداثت
 بخود اسرع باشد و در قطعه که حرکتش خلاف جهت حامل است و ثقیوس حرکت تدویر است و
 و تر حرکت حامل باشد درین صورت گوئیم ساکن بنظر آید و اگر و ثقیوس حرکت تدویر
 اعظم باشد از و ثقیوس حرکت حامل درین صورت بقدر مقوس فضل و ثقیوس حرکت تدویر
 راجع دیده شود و هرگاه فرض کنند تدویر را بر حاملی که مرکزش از مرکز عالم خارج
 باشد درین صورت مجتمع شود و اختلافات که فردا فردا در اصل خارج
 و اصل تدویر بوده است مع اختلاف صور را کسبید و تصریحی در تعدیل مرکب معلوم خواهد
 شد و الضاهر که فرض کنند تدویر می بر حامل موافق مرکز و مرکز گوئیم بر محیط تدویر
 معروض شود حرکت تدویر بر صفت حرکت حامل و در بدینگونه مرکز گوئیم در بعدا باشد
 از تدویر در این صورت که از مرکز حرکت مجموع حامل و تدویر مدار می پیدا کند شبیه
 بیضی است که نسبت نصف قطر تدویر مساوی نصف قطر حامل اصغر تر باشد شتابش
 بجز بیضی و بیضی تر و در ابتدا اول فریض کثیر تدویر آنرا بر حامل است که مرکزش در باشد
 مرکز بیضی و بعدا بعد از فریض کنیم که مرکز تدویر از آناه مثلثی درجه قطع کرد پس مرکز گوئیم
 ابتدا بعد از آنکه در جهت درجه قطع کرده باشد زیرا که حرکت تدویر دو چند مفروض است
 و یوں حرکت تدویر نیز طارمه که از مبدأ حرکت شصت درجه است گوئیم از مبدأ حرکت
 که شصت است تا آنکه در جهت درجه قطع کرده باشد و چون مرکز تدویر تا آنکه رسد که ربع دور
 از حامل که مرکز آن رسد حرکت تدویر در جهت نصف دور باشد و ظاهر است

از آنکه در جهت درجه قطع کرده باشد و چون مرکز تدویر تا آنکه رسد که ربع دور
 از حامل که مرکز آن رسد حرکت تدویر در جهت نصف دور باشد و ظاهر است
 که شصت است تا آنکه در جهت درجه قطع کرده باشد و چون مرکز تدویر تا آنکه رسد که ربع دور
 از حامل که مرکز آن رسد حرکت تدویر در جهت نصف دور باشد و ظاهر است

ربع مدار پیدا آید شبیه مدار بعضی بود که نصف قطر مدار را یا باشد و در نصف قطر از
 چون مرکز بود و هر متوجه جانب است شود و ثابت رسد ایما که کوب از نقطه آخر مشترکاً از مدار
 رسند و مثل ربع طول ربع دوم مدار رسم شود و نصف محیط میضی حاصل گردد و همچنین از حرکت مرکز
 تدویر و کوب و بلوغ آن تا نقطه و نصف مدار دیگر پیدا آید و شکل شبیه میضی تمام شود. **انگشت**
 دوم در ششیت فلک شمس و حرکات آن به هر گاه قدمانوا استند که احوال شمس را ضبط
 کنند بعد از تعیین میل قطبی و عرض بلد غایب از ارتفاع آنرا هر روز رصد کردن آغاز کردند و اند غایت ارتفاعات
 بیمول یونانی بردند و از میول یومیه تفاوتیم یومیه را معلوم کردند و از نقصان تقویم هر روز مقدم از تقویم
 روز حاصل موخر آن قدر حرکت تقویمی هر یوم بود که بهت شمس عبودت از آنست ادبواکت نمودند و مقدار
 را مختلف یافتند در فست و کثرت و دانستند که در حالت قلت بهت آفتاب بطبی و بعد از مرکز عالم
 و در حالت کثرت دانستند که سریع و قریب از مرکز عالم است پس جمیع سرعت در نصفی از منطقه البروج
 یافتند و جمیع بطور دیگر مقابل آن و مناخر آن چون رصد قطر شمس هر کردند در منتصف غایت سرعت و طرش
 را اعظم تر دیدند و در منتصف بطور اقصر تر بدین دلیل نیز بی بردند که شمس گاهی از مرکز عالم قریب بود
 گاهی بعید و حرکت شبیه حول مرکز عالم نیست بلکه حول نقطه باشد که بجانب بعد از سمت و نیز بقیاس و ضم
 قدیمه یا ارساد جدیده بی بردند که غایت سرعت و بطور منتقل میشود از جزوی بجزوی مثل حرکت ثانیه
 فلک ثابت و در هر حال مرکز شمس را ملازم سطح منطقه البروج یافتند بدین مقتضیات بعضی این اختلافات
 باصل تدویر اسناد کردند و بعضی باصل خارج زیرا که حالاتی که شمس را در جمیع دوره عارض میشود
 ظهور آن حالات در هر دو اصل مترتب است چنانچه معلوم شد و لیکن چون اصل خارج مرکز قیاس
 شمس را سبب لهذا بطیوس و جمهور متاخرین اصل خارج را اختیار کردند و مفرساختند که برای
 شمس و فلک سمت اول فلک منوازی السطحین که مرکز شمس مرکز عالم سمت و هر دو قطبش **قطب** مساوی است
 فلک البروج و منطقه ارض در سطح منطقه البروج سمت و ازین جهت این فلک را مثل گویند بلکه مرکز
 منطقه قطبش مماثل منطقه و قطب فلک البروج باشد آنرا با اسم عمل خوانند فلک دوم خارج
 البروج آن نیز منوازی السطحین سمت و در تحت فلک عمل واقع سمت مو سیکه سطحی بخند است سطح محد
 مثل را بر یک نقطه ماس سمت و آن نقطه اوج باشد همچنین بهت مثل را مقابل اوج
 نقطه دیگر سمت و آن نقطه حقیض باشد و درین سه درجه سه درجه از اوج را خارج اند که
 در نفس دو که سمت الخزن در رتبه غلط باقی سه درجه بر هر دو درجه است

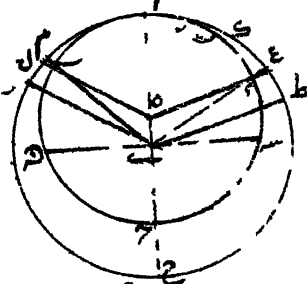
مستقیم است از راه جاذبه ای باشد زیرا که محیط خارج از مرکز است و در هر نقطه از آن خطی که از مرکز
 می‌گذرد عمود بر سطح است و در هر نقطه از آن خطی که از مرکز می‌گذرد عمود بر سطح است
 که برکاف هر دو در خارج از مرکز است و در هر نقطه از آن خطی که از مرکز می‌گذرد عمود بر سطح است
 و از همین نقطه و در قطب خارج از مرکز هر دو خط مثل است و بر فرضی واقع شده که محور زمین موازی
 مثل است و زمین جسم کره ای است مرکز زمین است و در هر نقطه از آن خطی که از مرکز می‌گذرد عمود بر سطح
 خود سطح محیط و شعاع خارج از مرکز را همان است یعنی شعاع خارج از مرکز

برابر نظر می‌شود که در فلکیات مثل لایم باید در نسبت
 فلک شمس حسب سطح کره است چنین است
 مرکز سطحی قاطع فرض کنید که بر دو نقطه اول و
 زمین که در دو محور مثل و خارج از مرکز برین سطح
 قاطع عمود باشد در این صورت فصول مشترک هر سطح

که با سطح قاطع بر نسبت مذکوره پیدا آید و واضح باد که این نسبت فلک حسب شمس که زمین را نظر
 بر تصور می‌سازد می‌حرکات نسبت چه تصور حرکت موقوف است بر تصور جسم یعنی اولی تصور
 اجسام کره ای نمایند و از حرکت آن تشخیص مناطقی کنند و حرکت مرکز کتب را معروض حرکت منطقه
 و از آنجا که این زمین نسبت را نسبت خواهند و در آن مشابه از علم طبیعی هم باشد و بعضی
 از علوم ریاضیه نبود و اگر اقتضای بردوار کنند که مدارات محوسه حرکات مراکز
 کواکب و افلاک آنرا و بر این خطوط اشکالات مقررات این علم کنند و در صورت این
 نسبت را نسبت غیر محسوس نامند و علمش محض ریاضی باشد بلکه اگر ادنی تا مل کنند بدانند که زمین
 اجزای بزرگان مقررات نسبت محسوس هم غیر محسوس می‌شود لهذا بطلب مفسر در محیطی اصلاً
 القیاسات با تجسیم نه نموده است و محض بردوار و ادنا را بقیاسی این علم دانسته است
 پس در نسبت غیر محسوس دو دایره کفایت می‌کند یکی مرکز عالم که قایم مقام منطقه مثل است
 دوم مرکز بر خارج از مرکز که همان باشد اول را بر مرکز اوج و مرکز شمس را محیط خارج از مرکز می‌گویند
 و چون نسبت فلک شمس معلوم شد پس بنا بر ضبط حرکات معتدله و مختلفه و سایر احکام متعلقه طریق
 استعلام زمانه سال شمسی حقیقی بیان کنیم و گوئیم که اول رصده حلول شمس در نقطه اعتدالی که
 حوالی آن بوسه ابر و باران بوده باشد اختیار کنند و آن در افق ماه معتدل ریاضی است

و گوئیم که مرکز شمس قوسی است از مثل محصور میان نقطه لوج و طرف خط وسطی که از مرکز عالم موازی آن خطی بیرون آید که از مرکز خارج بر مرکز شمس گذشته باشد و اوج شمس قوسی است از همان مثل که با این اول حمل و نقطه اوج بر توالی محصور بود و وسط شمس قوسی است از مثل محصور میان اول حمل و طرف خط موازی مذکور که آنرا خط وسطی گویند و برای توضیح فرض کنیم دایره اب حره را خارج البرکز بر مرکز و اوج ط و لک مثل بر مرکز سی و اوج قطر شمس که بر دو نقطه بعدا بعدا بعدا قرب گذشته و فرض کنیم اول مرکز شمس را نقطه که غیر بعدا بعدا بعدا قرب باشد و وصل کنیم آن را و خارج کنیم آنرا تا آنکه محیط مثل و بر آید از مرکز عالم منت خطی که موازی خط ب ک و همین خطی است رسم شده است بخط وسطی زیرا که قوس وسط یعنی که در محصور است میان این خط و نقطه که مابین اول حمل است و از قوس مرکز شمس است که در قوس اب را که در حقیقت حرکت مرکز شمس از اوج است و وصل کنیم به ب م را و این خط تقوی باشد و کم قوس تقوی و م موضع شمس باشد از مثل و قوس م را که تفاضل میان مرکز و قوس آن است تعدیل الشمس باشد و ازین شکل ظاهر است که هرگاه مرکز شمس بر نقطه آ یا تعدیل بعدوم بود زیرا که دو خط خارج از مرکزین درین هنگام متحد میشوند و چون نقطه آ مرکز شمس تجاوز کرد و بجانب که متوجه شود در صورت زاویه تعدیل وقتاً متزاید گردد و نقطه که تعدیل اعظم حاصل شود و متن بعد آن باز متناقص گردد و تا نقطه ح را با کلبه منتفی شود و چون از ح تجاوز نماید بار تعدیل رو بحدوث نهد و تا نقطه س بعد عظمت رسد و باز آنجا متناقص شده تا آ منتفی گردد بعد مرکز شمس را فرض کنیم بر تعدیل وسطی یعنی ط باشد و خط تقوی بی مع و قوس تعدیل ط ع بود و از روی شکل معلوم است که مرکز افتاب در نصف ارج باشد و وسط یعنی قوس که آ را همیشه غایب بود از تقویم یعنی قوس که آ م و تفاضل وسط و تقویم همان قوس م را تعدیل است لهذا

در این نصف تعدیل بقصدانی باشد یعنی از وسط هر کجا تعدیل را نگاه داریم حاصل شود و چون مرکز شمس در نصف دوم باشد آنقدر در سفلوتر است و غلط همانند است و می باید استوار باشد تا قوس ارج ط ناقص است از قوس اوج ط و درین صورت تعدیل فرار است و هر کجا در این اوج ط باشد درین تعدیلات قوس است و نسبت بر استسما این است که در این

تقویم در اوج ط و در اوج س

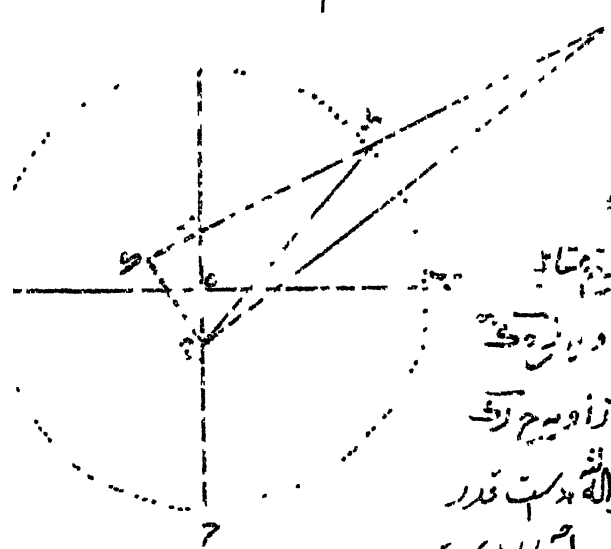
الزمین عرض هم داغزه الب حرمه را مثل ابر مرکز و الراج ط خارج الکرکز بر کوشه و آخ قطر مرکز مار مرکز
 و ب قطر مثل که بد و نقطه اعتدالین گذشته و محیط مثل نقطه که تعیین کنیم که از انکلاسن متفاوت باشد
 و بر صد ارتفاعات انصاف نهار و معرفت قبول و عرض بلد زمانه حلول شمس در بقا ط حرکت نکل معیار
 کنیم تا زمانه حرکت تقویمی قوس و کت معلوم شود و در مثل نقطه اعتدال ربعی سمت و قوس و کت بقدر
 در ربع سمت و زمانه قطع شمس این قوس را ب حرکت تقویمی بقدر ط سمت و قوس سمت در ربع سمت
 در زمانه حرکت تقویمی آل و سبب مته و قوس ب حرمه بقضا در جهت و زمانه حرکت تقویمی در ربع موه و
 صا کنیم که را قاطع خارج الکرکز بر نقطه آل و ظاهر سمت که در مدتی که شمس قوس و آ را ب حرکت تقویمی
 قطع کرده سمت بهمان مدت بعینه قوس ط آل را از خارج الکرکز ب حرکت معکله قطع کرده باشد لهذا
 نسبت آن مدت سیوی سال شمسی چون نسبت قوس ط آل سیوی دور بود پس بقاضه اربعه متناسب قوس ط آل
 معلوم باشد پس مطابق مفروضات سابقه قدر قوس ط آل بقدر کت که باشد در نیمه سمت بقدر قوس
 آل و سبب مته باشد و مقدار قوس رح ط بقوس ط بود و بدون وتر هر قوس دو چیز در نصف
 خود می باشد لهذا آثار این سبب نکل معلوم باشد و مقدار و تر قوس ط ربعی خط ط ه در نقطه
 اولی و است و بر آرم از اضطرار عمودیت هم بر ط و ظاهر سمت که سبب این عمود و تر ط بر آرم
 تنصیف پذیرد ازین مرمقار رسم و نطخ تب باشد و وصل کنیم که را پس در مثلث بی هم تمام الزاوا
 چون مربع صلح هم آرا که در نقطه بود و سمت از مربع بی و در فاعلم که بک منسی سمت بک هم باقی که
 حنه نو تو و سمت مربع صلح بی هم باشد و جذر آن که اتحاد سمت قدر صلح بی هم باشد و هم بخود
 بی هم حسب زاویه که سمت معوس آن در جدول حسب قدر زاویه بی هم باشد که اف حرمه
 سمت و نیز وصل کنیم ط بی آل را و هر گاه در مثلث ط بی متساوی الساقین ط بی آل بقدر
 فک لک نسبت مجموع دو زاویه بقیه آن که تمام دو قائمیه است یعنی الزاویه باشد نصف آن یعنی بلا جرح
 قدر زاویه آل ط بی باشد و چون این زاویه معلوم را با زاویه بی ط ح یعنی زاویه بی هم معلوم است
 کنیم مقدار زاویه آل ط ح معلوم شود که دل لوله سمت و درین هنگام در مثلث آل ط ه که وتر قوس سمت
 ط آل معلوم است و دو زاویه آل ط ه معلوم اند لهذا باقی اضلاع و زاویه آن معلوم باشند درین عمل
 که چون مجموع دو زاویه معلوم را از نصف دور بیندازیم باقی که باطل الاله سمت مقدار زاویه
 است و چون حسب این زاویه که باطل الاله سمت در ضلع آل آن که باطل الاله سمت است
 کرده و باقی زاویه مرسه داشت سمت بر حسب زاویه ط ه که باقی است سمت است سیم

حکایتی که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
سبب اینست که این دو جهت در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
از هر دو جهت است که در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
که در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
این حرکت را در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
از هر دو جهت است که در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
که در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
این حرکت را در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
از هر دو جهت است که در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است
که در هر یک از این دو جهت است و در این کتاب مذکور است که هر چه حرکت در هر یک از این دو جهت است

تحلیل می گردد در حالتیکه تدویر از میان برداشته شود و هر چه گفته شد
از این شکل تحلیل
ت نمی رسد اما آنچه کسب گفت بعد ما بین دو
و جهت را هر چه بیضی است آنچه تعادل حری اصول شکل بیضی برمی آید

چندان در محسوس نمیشود انشالله باید که طریق برای امتزاج تبدیل حسب مدار یعنی بتزیان التیم و لوتیم را در مدار یعنی باشد و آن قطر طول آن در وسط قطر اقصی متقاطع با اول بر توایم و در مرکز عالم که یکی از دو نقطه است و در مرکز خارج که نقطه دوم است و آن قطب اوج آفتاب و در نقطه حسیض فرض کنیم ط را محیط یعنی مرکز آفتاب و در مثل کنیم زاویه از ط که بقدر حرکت مرکز شمس از نقطه است معلوم است همچنین زاویه ط از ح که تمام زاویه از ط معلوم نمانست و در سطح زاویه ط اگر چه فردا فردا معلوم میشوند اما مجموع آنها که بقدر قطر طول یعنی اح که تک درجه است معلوم است و بر آریم رط را مسویت یا آنکه مثال قطر طول شود در تصویرت ضرورتی که ط سیه برابر ط ح باشد و وصل کنیم ط ح را تا مثلث ح ط ب متساوی الساقین بهم رسد و بیان کنیم که در مثلث ح ر س دو ضلع ح ر س و زاویه ح ر س معلوم است لکن باقی اضلاع و زوايا معلوم باشند پس ضلع ح ر س و دو زاویه ح ر س و ح س ر معلوم میشوند و هرگاه دو زاویه ط ح س و ط ح ر س باشد پس ضلع ح ر س برابر ط ح را برداریم ازین جهت زاویه ر ط ح خارج از مثلث ح ر ط که زاویه اعتدال است و ح ر س زاویه معلوم باشد پس معلوم است که زاویه ر ط ح

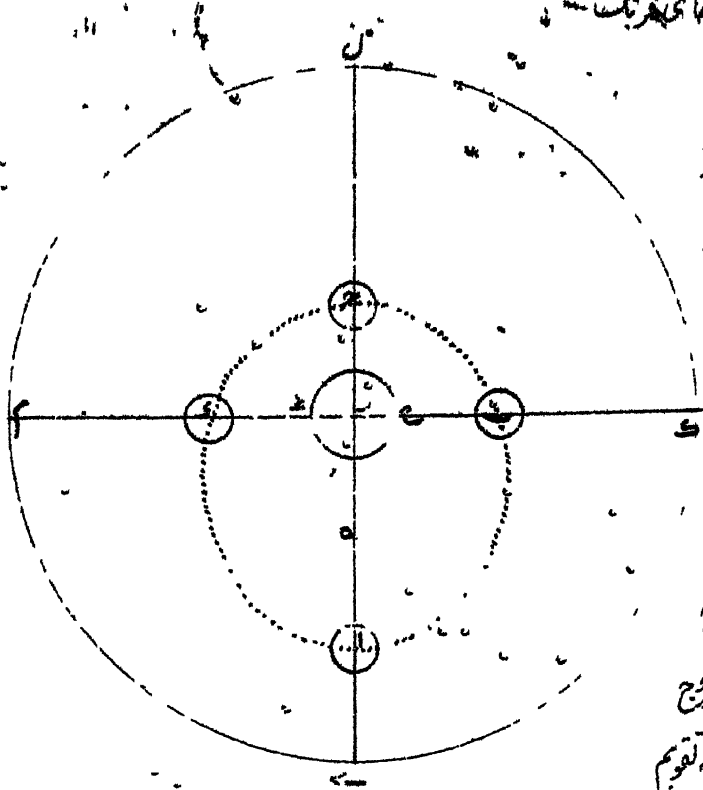
اشارت کنیم است که از نقطه ح بر س
عمود کشیم چنانکه در مثلث ح ط ر

فایم الزاویه ضلع ر ح معلوم است و زاویه ح ر س معلوم است
از ط مثلا در هر دو زاویه ثابت زاویه ثابت است

آن نیز معلوم است و درجه با شد و زاویه که قائم است لکن از زاویه ح ر ط
ل درجه بود ازین جهت هرگاه ر ح زاویه ح ر ط
که در ناظر است منطبق ضرب نشود حاصل که در اقل الله است قدر
ح که باشد همچنین اگر در جنب زاویه ح ر ط که در ناظر است

منطبق ضرب کنند حاصل ضرب که در ناظر است در ضلع ح ر که باشد اکنون در مثلث ح ر ط که از زاویه
یعنی در کمان ح ر مینویسد در هر دو زاویه ح ر ط و ح ر ط در هر دو زاویه ح ر ط و ح ر ط مجموع معلوم
میشود و در هر دو زاویه ح ر ط که در ناظر است در ضلع ح ر که باشد ازین جهت
بر ح س منطبق قسمت کردیم بر خط افق ازین جهت زاویه ح ر ط معلوم است آن در جدول جنب مدرز او بیست
بمطابق در هر دو زاویه ح ر ط و ح ر ط در هر دو زاویه ح ر ط و ح ر ط تفاوتی حاصل
نشد بعد از هر دو زاویه ح ر ط و ح ر ط در هر دو زاویه ح ر ط و ح ر ط

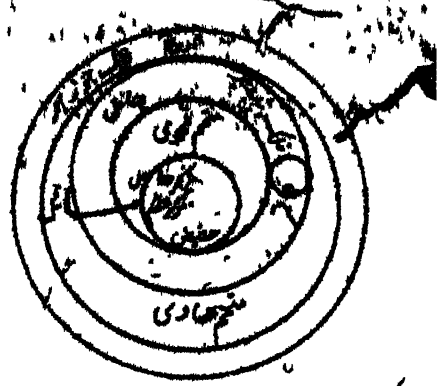
حاصل که در این وجه مذکور است غایت سرعت شمس در حرکت است و هرگاه که از او ششاد شود پس از آنکه تمام باقی که در این وجه مذکور است
مجموع غایت بطور باشد ۵۰ مثلاً ۵۰ مکه ای فرنگ

اندک را بر مدار بعضی متحرک میگردانند و شمس را بر
قطر طول یعنی ساکن می بندازند بنوعی که مرکز
شمس بر یکی از دو نقطه تقسیم منطبق است و مرکز
منطقه البروج مرکز شمس است مثلاً ا ب د
بدار یعنی حرکت ارض است و آن قطر طول
آن دو نقطه تقسیم بر قطر طول دارند و چون
جرم شمس است به یک م منطقه البروج و
بعد از آن م این خطوط کوئیم که هرگاه ارض نقطه
درد از شمس غایت قرب بشود و باعتبار منطقه البروج
تقویم در نقطه آن باشد و چنان مظلون شود که تقویم

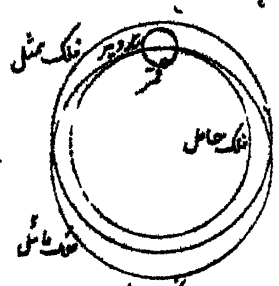
تتاب در نقطه است که حضض او است و مقابل نقطه آ واقع شده و همچنین تقویم ارض در هر نقطه که
مانند به پیدا آید که تقویم آفتاب بمقابل آن نقطه است و هرگاه ارض از نقطه آ سوی
متوجه گردد چنان معلوم شود که شمس از سوی که متوجه است و بولاً فیوماً بعد ارض از شمس متزاید شود تا آنکه نقطه
آ رسد در نیمه ارض غایت بعد بعد رسیده باشد و شمس مقابل نقطه آ دیده شود و این نقطه آ
اوج آفتاب متخیل گردد و بعد تجاوز از آن نقطه بعد متناقص شود و تا رسیدن به آن حالت اولی
بظهور رسد و چون به آن از نصف مدار یعنی اقل است و بازمی آن از منطقه البروج
نصف دور واقع است ازین حمر ارض این نصف را البرعت قطع کند و به پیدا آید که آفتاب
نصف م است که را البرعت قطع نموده و بر تقیاس نصف که است را ارض بطور قطع کند و چون متجه
شد که از ارض حال شمس مخالف حال ارض دیده میشود پس اگر با لرض لبر مرکز شمس باشد مثال
ارض لبر شمس دیده شود یعنی در نصفی که شمس بطوری دیده میشود که ارض سریع دیده شود و در نصف دیگر بطوری
که با مقیاس نقطه تقسیم بیضی بر مان استخراج شده است اگر آنرا بر سیل تبارک بود حرکت ارض
که از نزدی تقویم ارض معلوم کنند مطرب حاصل باشد و اما کافیت که بعد استخراج
تقویم شمس بر آن نصف دور زاده کنیم یا یک م حساب اصطلاح اهل فرنگ تقویم ارض حاصل آید

اكتشاف نسیم و در هیت افلاک قمر و حرکات آن * * * * * فدا بعد از مصاد متوالیه طول و عرض و قطر قمر
 بمالات آن دلیلند که در حرکت دور می قر را از منطقه البروج عرض حاصل میشود و غایت عرض شمالی مساوی است
 عرض جنوبی است و در دو نقطه دوبار بر نفس منطقه البروج میرسد و آن دو نقطه مقابل اند و دانستند که مدار قمر
 شمس است مناصف بر دو نقطه و آن دو نقطه تقاطع را نیز قمر ثابت یافتند بلکه مستقل دیدند برخلاف توالی بروج
 که هر عرض مفروض در جزوی یافتند بار دوم همان عرض را در جزو مقدم عرض اول یافتند و تیر بر این مدار حرکت
 قمر را غیر متناهی بلکه مختلف در سرعت و بطور دیدند و این سرعت و بطور را نیز در جمع اجزا مستقل یافتند و ابعادش را نیز
 مختلف دیدند با خلاقی که در حالت بطور بعضی اوقات قریب بر مرکز عالم یافتند و در همان حالت بطور بعضی اوقات
 بعید و همین سان در حالت سرعت و در معارنه و مقابل و وسطی با شمس همیشه قمر را در ربعه ابعاد
 زاید و ناقص یافتند و در تریج وسطی همیشه در نهد اقرب زاید و ناقص پس مقتضای این اختلافات
 برای قمر چهار فلک ثابت کردند که هر چهار را در نفس خود حرکت بسطه است و ترکیب آنها اختلافات
 مذکوره بظهور در مدار اول فلک مثل به فلک البروج است و آنرا فلک جوهر نیز خوانند زیرا که بر سطح آن
 نقطه ابعث مسمی بجزو و این فلک متوازی الطین است مرکزش مرکز عالم و منطقه و قطبین آن در
 سمت منطقه و قطبین منطقه البروج است و محذب این فلک ماسوا مفر فلک عطارد است دوم فلک مائل
 است در جوف فلک جوهر نوعی که محذبش ماسوا مفر جوهر است و مقعرش ماسوا محذب کرده تا در سمت
 و این فلک نیز متوازی الطین است و مرکزش مرکز عالم و منطقه این فلک مائل از منطقه مثل است
 و این میلان ثابت است زیاده و ناقص نمی شود چه غایت این میلان با مصاد متوالیه جلال
 پنج درجه یافته اند اما در دقایق اندکی اختلاف یافته شده است نزد بطلمیوس ۰۰۰۰
 است و حسب رصد سر قند و نظایط است و حسب رصد محمد شاهی ۰۰۰۰ ال ۰۰۰۰ و چون میلان منطقه متنا
 منایب قطبین است بقدر همان میلان چنانچه اظهر است ازین جهت قطبین مائل غیر قطبین مثل باشد
 نسیم مملک حامل است در سخن مائل بر پهنی که خارج مرکز شمس در سخن مثل خود واقع
 باشد اما منطقه این در سطح منطقه مائلی است و آنرا بر نقطه اوج ماسوا است و محورش مواز
 محور مائل واقع است چهارم فلک منحنی در سخن حامل نوعی که بدو طرف قطر دو سطح محذب
 و مقعر حامل را ماسوا است و منطقه تدویر در سطح منطقه حامل است و قمر جرم کروی می مرکز دارد
 تدویر است بنوعیکه نقطه محذبش محذب تدویر را بر نقطه منطقه ماسوا است و همچنین که هر فلک
 نیم جا و می و منعم محو می لازم بود در اینجا هم بقیاس مائل و حامل همین موجود اند بر سر است

اما بسیار است که در بعضی از فلک فرجه‌ها در دو اثر تمام می‌شود و در اول
 منطقه مثل دوام نقطه مایل که هر یک متقاطع باشند پس در هر یک
 مایل را بر نقطه اوج مایل باشد چهارم تدویر که هر یک متقاطع
 بود بعضی از ارباب صناعت بگفتند که در آن وقت که در آن وقت
 می‌کنند که از حرکت حامل حول مرکز مایل پیدا میشود و آنرا همان

مرکز حامل خوانند اما ملاحظه حاجت بدان نیست چرا که اگر در انشای بیان نوعی مثل
 شود فلک مایل قائم مقام آن موجود است چه جمع دو اثر که در یک
 سطح و در یک مرکز باشند حکم هر یک واحد است و دو اثر
 نیست محسوس فلک فرجه بین منوال است

و باید دانست که دو نقطه تقاطع منطقه مثل و مایل را جز برین خوانند

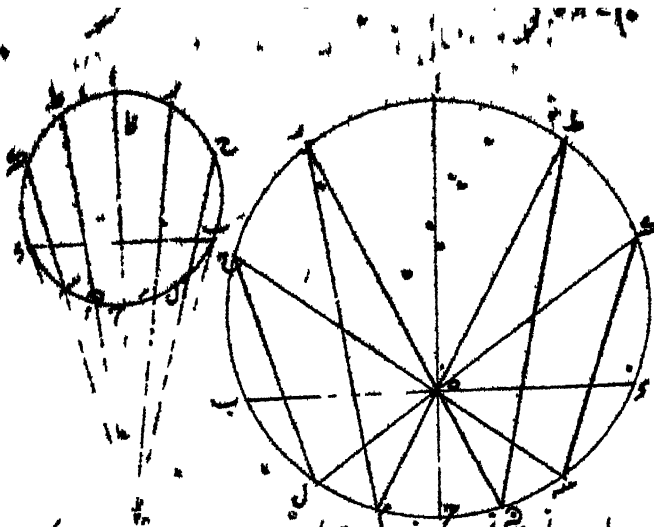
آن نقطه که چون قرآن تجا و زکند و بجانب شمال منطقه البروج شود آنرا اس خوانند و دیگری که مقابل آنست
 ذنب نامند چه جز در صورتی که در صورتی که در آن است و در آن است و در آن است
 فلک جوهر است و آن از مشرق بمغرب است حول مرکز عالم و حرکتش در شبانه روز در آن است
 است و حرکت راس و ذنب همین حرکت حامل است و در حقیقت این حرکت بقدر مجموع مذکور و حرکت فلک ثابت
 چه فلک البروج هر مثل را که در جوف است بقدر حرکت خود از مغرب بمشرق می‌برد پس این حرکت محسوسه
 نباشد مگر فضل حرکت جوهر بر حرکت فلک البروج است دوم حرکت مایل است و آن نیز از مشرق
 بمغرب است حول مرکز عالم و در شبانه روز قطع می‌کند از منطقه خود ما طرب نام که در مکه
 و چون حامل در سخن مایل است لهذا حامل را نیز حرکت خود بگرداند و حرکت مایل را حرکت اوج نیز
 خوانند زیرا که نقطه اوج واحد بالثخص است از مایل پس هر قدر که مایل حرکت کند اوج
 نیز متحرک شود سیوم حرکت حامل است از مغرب بمشرق حول مرکز عالم در شبانه روز
 بالذات بحال ملاحظه است و این حرکت را حرکت مرکز گویند و مبدای این حرکت از اوج
 گیرند که حرکت مایل متحرک نمیشود و از آنجا که حرکت مایل و حامل بر پنج نقطه است و مرکز تدویر
 متحرک است مجموع حرکت مثل و مایل بر خلاف کواکب که در یوم بلبله به نام مایل است و در آن
 است و نیز حرکت حامل متحرک است بقدر حرکت مرکز بر توانی پس حرکت مرکز تدویر بر توانی
 بقدر فضل حرکت مرکز برین حرکت مذکور محسوس میشود که در یوم بلبله به نام مایل است

این حرکت است که در سبب و حاصل آنست که در حرکت ملک در جهت اول مرکز حرکت
 مرکز حرکت است و در نقطه اوج در نقطه اول و در نقطه اسفل در نقطه اول و در نقطه اول مرکز حرکت
 نقطه است و در نقطه اوج مرکز حرکت است و در نقطه اسفل مرکز حرکت است و در نقطه اول مرکز حرکت
 حاصل حول مرکز عالم از مشکلات من نیست است زیرا که حرکت بر اثره است و در جهت اول مرکز حرکت
 در حول نقطه دیگر و در این شکل در این کتاب منضم خواهد شد انشاء الله تعالی اما دلیل بر اینست که این حرکت است
 مرکز عالم است و نسبت که را بعد از آن ملاحظه نماید از اعداد در یافت کرده که در هر چهار هزار و دو صد
 و شصت و هشتاد و نهمی که کسی بزمانه دور فرستد مرکز آن دو بر قطع می کند فلک البروج را چهار
 هزار و شصت و دو و دوازده بار الا که در ربع پس قوس زاید از دو و هشتاد و شصت و هشتاد و
 هفتاد شده است و اگر حرکت حاصل حول مرکز عالم متساوی بود لازم می آید که قوسی زاید
 از او در مختلف باشد چنانچه بر طایع تسلیم پوشیده نیست و هر گاه در قوسی
 زاید اختلاف نیست پس در حرکت حاصل حول مرکز عالم خواهد بود با کمال بعد
 و من افلاک اربعه و حرکات آنها آنچه اختلافات مشهور است صورت می بندد جز از
 حرکت مثل جوزهرین از برجی به برجی حرکت معکوس منتقل می شوند و دوره تمام می
 دلیل آن هر عرض مفروض در هر جزو منطقه البروج یافته میشود و فلک مائل صورت
 عرضی را پیدا می سازد و مجموع حاصل تدویر هم در حالت بعد بودن مرکز قمر از مرکز
 عالم سرعت و بطور پیدا می کند و هم در حالت قرب آن و چون حرکات افلاک قمر
 و جهت معلوم شد طریق استخراج آن از رسد و قوانین ریاضی بنیان کنیم اول باید
 از کتب قدما که در دفاتر زج خود خسوفات مرصوده را بقید قدر مخف و جهت انحراف
 و زمانه بد خسوف و بد و مکت و بید و انجلا و تمام انجلا ضبط کرده باشند ما استخراج می
 کنیم ریاضت من بعد آن خود در خسوفات کرده باشند تا خسوفی شبیه یکی از خسوفات قدما
 بی رسد در قدر و جهت و زمانه و قطره و برگاه چنین خسوف یافته شود پس ظاهر است که زمانه که
 میان این دو خسوف بنشاید واقع است مثل باشد بر شهرت نامه حقیقه و دورات تمامه عرض و اگر
 از قدما بر اعداد مذکور ما بین الخوفین است همین را $12600 \times$ یعنی یک لک و شصت و شصت
 و هفتاد و یک است مستوی یافته اند مثل بر $226 \times$ چهار هزار و دو صد و شصت و هفتاد
 و یک است $2052 \times$ چهار هزار و پانصد و هفتاد و یک است دور اختلاف $236 \times$ دور عرض

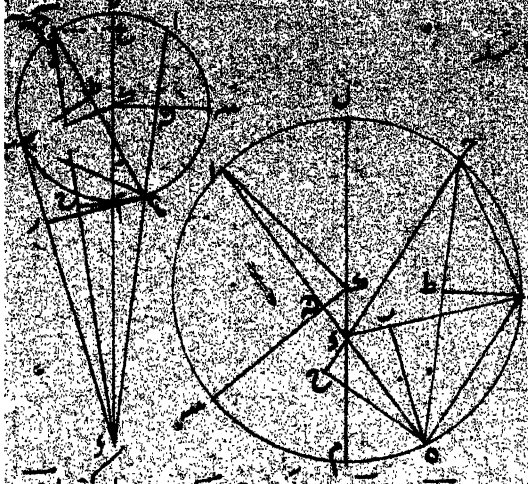
و اما در حرکت ...
 کسب مقدار سال ...
 قدر مجموع ...
 عرض ...
 مطابق مثال ...
 کینه خارج ...
 درگاه ...
 شمس ...
 ساد ...
 خارج قسمت ...
 وسط از حرکت ...
 تا ح ...
 وسط و مسافت ...
 حرکت معکوس ...
 و جمع آن حرکات ...
 اطلاق اوساط ...
 سرفندی ...
 وسط ...
 مطابق اول ...
 بطریق ...
 آنست که اوج ...
 یکاره مرکز ...
 د سطح ...
 و مقدار حرکت ...

بنگام دو ترتیب وسطی و معارن برای آنها در هر اجتماع و استقبال حکم کردند که شمس در جمیع اوضاع ^{در هر حالت} متوسطی باشد میان اوج و مرکز تدویر پس هرگاه نقصان کنند از وسط قوس منطبق باقی ماند بعد مرکز تدویر
 شمس که مساویت شمس از اوج و چون ازین بقیه مجموع وسط آفتاب و حرکت جویض را بکلیند بالفوروت حرکت
 اوج ببرد و مفهوم محصل تقریر آنکه از وسط قوس مجموع ضعف وسط شمس و وسط جویض را که در الوجه ماه وسط ساد ^{بماند} متوسط
 مطلوب که با طرف نام کا بساد سست حاصل آید و از بیان ما تقدم واضح گشت که حرکت حامل عبارت از مجموع حرکت
 وسط و جویض اوج باشد و آن در شبانه روز باللب الخ لیم لوح بساد سست و این حرکت را حرکت مرکز گویند زیرا که
 مرکز تدویر را بقیاس فلک حامل همین قدر حرکت میدهد و تعد مضاعف تر باشد زیرا که حاصل میشود از تضعیف کردن
 بعد مرکز تدویر از مرکز شمس ^{بنیان تعدیلات قمر} قبل از حوض و اصل دعا گوئیم که هر قوسی از
 تدویر یا خارج مرکز که در حرکت مرتبه اختلاف پیدا کنند اگر اقل از نصف باشد بعد اعد و اقرب مرکز گذرد
 و اگر اکثر از نصف باشد بعد معار و دور کنند و هر قوسی که از آن اختلاف ناقص پیدا شود اکثر
 یا اقل از نصف باشد بعد اقرب مرکز مروارندند و اگر نصف یا زاید از نصف باشد لعماله بعد اعد گذرد لیکن
 مرور اقل بعد اعد و اکثر بعد اقرب و عدم مرور آنها مکانی است و هر قوسی که از آن اختلاف زاید
 شود اکثر نصف یا اقل از نصف باشد بعد اعد اصلا نگردد و اگر نصف یا زاید از آن باشد بالفوروت بعد
 اقرب گذرد و لیکن مرور اقل با قرب و اکثر با بعد و عدم مرور آنها ممکن الوقوع است و جمیع دعاوی را هم در اصل
 خارج و هم در اصل تدویر عبارت و احادیث کنیم و مفروض سازیم هر یک از خارج مرکز و تدویر را اب جوی
 و مرکز عالم و آخر قوس که بعد اعد و اقرب گذشته باشد و تب و دو خط و اصل میان دو سیر و وسط و باید که مرکز
 آسموی تب باشد و توالی بروج در تدویر از تب موسمی او وصل کنیم خطوط زمحل طه ^{که} سه که مرور نماید بنجا
 که اختلافش از دو پهلوئی قطر مساوی بود و ظاهر است که قوسی که محدث اختلاف نباشد مفصول
 همچنین خطوط و قطر بود و قوسی که کمتر از نصف محیط باشد مانند قوس ح که بعد اعد و اقرب
 مرکز گذشته باشد و قوس ل روح که اعظم از نصف است بعد مرور کردیم و اب ج که نصف
 است محدود است به بعد اعد و اقرب آبا هر قوسی که اختلاف ناقص پیدا کند واجب است که
 مبدأش موسمی ^{چون} باشد ^{بجز} اقرب باشد از میان قوس که قوسی که اکثر از نصف باشد ممکن نیست که بنقطه
 مگذرد زیرا که اگر در مبدأ باشد آن قوس ماضی مرور بود و اگر ر منتهی باشد مثل ل ج که
 بود و هر دو اکثر از نصف اند این خلف است و آنچه کمتر از نصف باشد ممکن که بنقطه آرد و گشت
 مانند قوس ط ه و قوس طب آن و هم ممکن است که مرور نگردد مثل قوس زح ک و آنچه اکثر از نصف است

پس حکایت بنقطه ای که بعد از قوس است
 است و قوس حساب که نیز اعظم از نصف
 است بنقطه ای که مرور نگردد است و کسی که ازان
 اختلاف زاید بوجود آید لازم است که ابتدا ایشان از
 قطب بزمین تر باشد نسبت به زمین و
 یا نش بر قیاس میان سابق ظاهر است و چون این

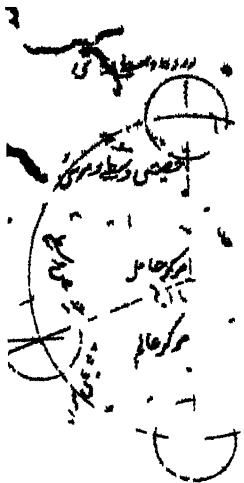
مقوم تمهید یافت گوئیم که تحصیل قدر اختلاف بسط و در نسبت نصف قطرند و بر روی نصف قطر جان که بعینه
 نسبت مابین مرکزین سومی نصف قطر خارج است بسط حالات سه خون بوجه بر مانی تواند شد بر مانی
 نقاط آسمان مواضع قمر باشد از محیط خارج یا تدویر در سه خون از روی اوساط و مسر فرود رج الزمان
 بروج از آسمانی باشد و در تدویر از آسمانی باشد بقدره قوسی که کاه حکایت و وسط و خاصه قمر معلوم است از نسبت
 زمانه حقیقی میان هر دو خسوف چنانچه در اوساط گذشت من بعد آن ملاحظه کنند که بعد ابعده و اقرب بر کدام قوس واقع
 زوسی که کانه یا اعتبارات مذکوره و باید که مرکز بروج نقطه ای باشد و وصل کنیم آن قوس را و یکی از این خطوط
 کانه مثلا آن قاطع باشد فلک است را بر نقطه و وصل کنیم خطوط است که است کانه کانه بود بر آنیم نمودنی
 ساط در هر خط است که در میان کنیم که اگر زاویه است که مقدار مرئی قوس است
 در اصل خارج مرکز و زاویه تعدیل است مر همان قوس را در تدویر و زاویه است مقدار قوس است
 بر محیط معلوم باشند لهذا زاویه است نیز معلوم شود و درین هنگام در دو مثلث است قائم الزاویه جمع
 زوایا معلوم باشند و مقادیر اضلاع هر دو احد با جزا بجز است که در قائمه را شصت جز
 لیرند معلوم گردد و چون ضلع است در هر دو مثلث قائم الزاویه مذکور مشترک است از روی آن
 فدره را بهر دو اصل معلوم کنند و نیز هرگاه زاویه است و زاویه است معلوم اند زاویه نیز
 معلوم باشد و در دو مثلث است که در قائم الزاویه جمع زوایا معلوم باشند و همچنین مقادیر
 اضلاع آن بر تقدیری که هر یک از این است که در قائم اند شصت جز باشند من بعد آن توسط
 معلوم بهر دو وجه مقدار است معلوم کنند با جزا بجز است شصت جز باشد و نیز زاویه است
 تغییر قوس است معلوم است لهذا هر دو احد از است که بر تقدیری که در شصت جز
 معلوم گردد و هر معلوم بود پس هر یک از خط است معلوم باشد پس است بر تقدیری که
 در شصت جز باشد معلوم شود و بهر با جزا یک نصف قطر فلک است نسبت ما خود معلوم

در این صورت هر دو مدار در یک نقطه با هم تقاطع می کنند
و در آن نقطه معلوم شود که در آن نقطه معلوم بود پس هر دو
آن دو در آن نقطه معلوم باشند پس خط آن دو بر تقاطع هر دو قطر
مکعب این دو قسمت درجه است معلوم که در دو نقطه
باشد که مرکز مکعب این دو خارج که در این خط بود که
در حالیکه قاطع باشد محیطش را بر دو نقطه آن تم که

لا محاله بعد از آن دو بعد از آن با هم تقاطع کنند که در آن نقطه معلوم است که
پس مانند سطح آن دو در آن تم که در دو نقطه معلوم اند چون در اصل خارج آن تم نصف است
برگ و معلوم است بر آن سطح آن دو در آن تم که در دو نقطه معلوم است از این جهت چون سطح آن دو
را از مربع نصف قطر که تم بنیاد از تم بر جزو باقی بمانیم قدری که است و در اصل آن دو در خط آن تم
تصنیف کرده شده است بر یک و نزدیک است بر آن تم که در دو نقطه معلوم است از این جهت که در آن تم
سادیت مربع که در آن تم که در دو نقطه معلوم است از این جهت چون از این جهت
که در سطح آن دو در آن معلوم را یکا هم مربع که تم باقی ماند پس که تم قطر آن دو در آن معلوم باشد با جزای یک
نصف قطر حاصل را قسمت کردند اما معلوم بود آن که برای آن است که مابین مرکزین معلوم شد و آن نسبت
نظیر است به طاله است و بر صد سمرقندی به طاله است و بر صد محمد شاهی به طاله است و نقطه
که مرکز آن دو بر است همیشه بر محیط حاصل است و در میان تعدیل النفس بوضوح پیوست که بعد از نقطه خارج مرکز
از مرکز عالم معلوم است در هر گاه عوض مابین مرکزین شمس مابین مرکزین قرار استعمال کنند که معلوم باشد
و نصف قطر آن دو بر قرار جزای یک که نصف قطر حاصل است باشد بر صد نظیر است به طاله است و بر صد سمرقندی
به طاله است و بر صد محمد شاهی به طاله است و هر گاه وصل کنند که نصف قطر آن دو بر قرار جزای یک که
خط است شمس عمود باشد پس زاویه است قائمه است و باقی جنبه زاویه است که باقی است
که زاویه ثابت اختلاف آن دو بر است و برای آن است که در آن نقطه معلوم است از این جهت که در آن نقطه
بر آن تم از آن عمود است و در آن تم که در آن نقطه معلوم است از این جهت که در آن نقطه معلوم است
با جزای یک که نصف قطر آن دو بر قرار جزای یک که در آن نقطه معلوم است از این جهت که در آن نقطه
نقطه ضرب کنند در آن جا حاصل آید با جزای نصف قطر حاصل و بر تقیاس آن است که سهم تقیاس
آن است با جزای نصف قطر حاصل معلوم شود و بعد از آن معلوم است از آن معلوم است از آن معلوم است

تعدیل مرکز را با زاویه درجات تدویر یعنی از زمین که مرکز است در امتداد عرض حال با قطب یعنی یک است
تدویر که است می کنند برای تصرف دیگر هرگاه مرکز تدویر اول بود که کسی در آن بود و در آنجا ایستادیم که محض
این تعدیل یعنی با شد و تعدیل یعنی که حرکت اعلا این مرفق جهت حرکت حاصل باشد تا آنجا که وسط خط افق باشد و تعدیل
نصف دوم را از وسط می گاهند تا بر دو صورت وسط تعدیل تصرف شود و نیز بر آنند که هرگاه مرکز
تدویر از اوج حاصل تر باشد که در آنجا خط طول بریدند بیخ ضعیف گردند تا اگر محض حاصل رسد و بدین علت
زاویه چینه تعدیل که بر بعد اجد بود است متعادل گردد زیرا که هر چه منکسر است از اوج تعدیل است اگر چه چینه حاصل
است ولیکن هر چه منکسر شد در حالت خارج قسمت خارج بر جزو که چیب زاویه است اعظم باشد از خارج
قسمتی که در آن طول بوده باشد و تفاوت این زاویه و زاویه اول که همین بودن مرکز تدویر
بر اوج حاصل بوده سمت تعدیل مرکب باشد و طریق تخصیص آنست که با زاویای هر جزو حاصل بعد از
تدویر را از مرکز عالم یعنی مقدار مرکز معلوم کنند نوعی که در تعدیل شمس مذکور است و باید استعمال
هر بعد زاویه تعدیل با زاوی هر جزو تدویر حاصل کنند و تعدیل اولی را ازین زاویه بگازند آنچه باقی ماند
تعدیل مرکب باشد و وسط معدل تعدیل اول را بدین تعدیل نیز معدل کنند و کیفیت زیادتی نقصان
این تعدیل مثل تعدیل اول است و غایت این تعدیل x لجه است و این تعدیل در
اختلاف بعد اقرب نیز خوانند تمهید تعدیل سیوم قریب در آنست که خطی که از مرکز حاصل
بر مرکز تدویر گذرد و محیط تدویر را بر دو نقطه ملاقی شود نقطه که اقرب بر مرکز عالم است آنرا
جنیض وسطی خوانند و بعد را ذروه وسطی گویند و خطی که از مرکز عالم خارج باشد از
النقطین را **جنیض مرئی** و بعد را ذروه مرئی خوانند و هرگاه مرکز تدویر بر اوج یا جنیض باشد درین مقام
ذروتین و جنیضین متحد شوند و غایت تفاوت میان ذروتین آنجا باشد که در آنجا غایت تعدیل خارج المرکز با تعدیل
المرکزین می شود زیرا که زاویه تفاوت ابر مرکز تدویر می باشد و زاویه تعدیل مذکور مقابل است
آنست و ازین جهت است که هر قدر که تعدیل مابین المرکزین باشد از این مل همان
قدر تفاوت ذروتین و جنیضین با جزای محیط تدویر باشد و مبدأ ای حرکت بر دو
ذروه وسطی است و چون این مقدمه معلوم شد گوئیم که ذروه تدویر بر مبدأ ای حرکت
فرست و جنیض که مقابل ذروه است در جمیع اوضاع محاذی مرکز عالم نمی باشد مگر در صورتی که مرکز تدویر

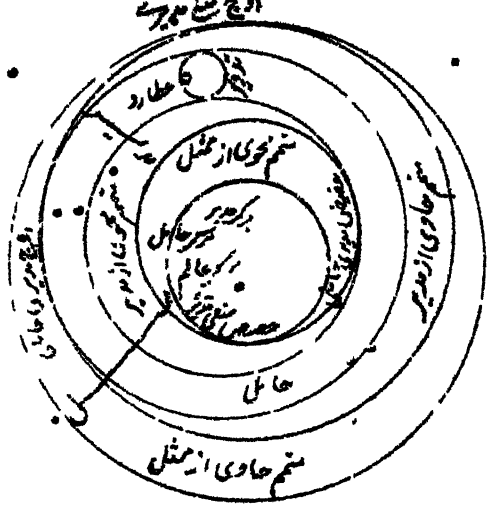

یا صیغ حاصل زیرا که زمین بود که نه بود زمین دو محل محاذی است و در آنجا
 را مساوی بر انطباق نظر نمود و بر آنرا خارج که بر اوج و حضیض و مراکز است و نشان
 محاذی میشود مدام نقطه را از نقطه به بعد و اقرب و مرکز عالمی مرکز الراج و اوج
 متصل حسب نسبت بعد آن نقطه از مرکز عالم هرین بیست چون بعد
 مرکز خارج است از آنچه متصل اوج است از مرکز عالم و این است از آنجا که
 خوانند و مقدار هر یک از این دو بعد از مرکز در هر دو

یافته اند بر بعد هر یک نصف قطر عالم است و در لیل بر دو برابر آن است و در احوال با
 نیز از بعد بل مفرد و مرکب معانی گردید و خواستند که این محسوب را بجزیه بیاورند هر صوره ساریه است و قسمی است
 که مرکز تدویر بر اوج و حضیض جان و انظار معی و در در عریض چهار حالت است سایه بعد از
 این اختلاف را جیبی مشاهده کردیم که بر زمین در این یا تالیس شمس و در پس سید است و اول
 منظور بود اگر یافته شد جسمی که در اوج و حضیض بود و در این حالت است
 حالت بعضی بعد از این که در این اختلاف است و در این حالت است
 بعد از اوج است و در آنجا که در این حالت است و در این حالت است
 بر زمین و غایتش بر رسیدن است و در این حالت است و در این حالت است
 ساء شد لغائی است این حد است و در این حالت است و در این حالت است
 ماسد از اوج سوی حضیض و یا باده می کنند و در این حالت است و در این حالت است
 اختلاف را بعد از اوج و جهت و بعد از آن در این حالت است و در این حالت است
 قرا اختلافی دیگر است که آنرا بعد از چهارم و بعد از پنجم است میان دو موضع
 قرا از محل و این تفصیلتی است که مرکز جرم فلک است سطح یا این است و در این حالت است
 و عقده و موضع قمر در فلک البروج با افق حاصل باشد از مرکز عالم
 چهارم است و این چنین بودن مروری عقده نین و مابقی نقطه تعارض در هر دو
 فروری است یا در ربع دوم است عقده نین که غایت عرض قمر است با بعد از این حالت است
 چهارم است یعنی بود زیرا که در این صورت مواضع ممکن بر کمال کمی ماسد حقیقه یا حکما و هرگاه قمر در
 یکی از دو عقده و نقطه غایت عرض باشد در این صورت مواضع قمر از محل مواضع
 باشد زیرا که هرگاه ماره بر مرکز سطح است تقاطع باشد در این ماره

زوادی و غیره در دست که باینکه این دو بعد از آنکه از منظر ابرو خارج نویسی مجسمه شود که تفاوت باشد در این دو نوع حرکت
 و شکل و مایل و استخراج و تفاوت در این است که در این نوع حرکت مایل و استخراج هرگاه مایل و استخراج از یک نقطه باشد
 بجای مایل که بر دو عقابت عربی و اقلی مایل کلان دانند و این تعادل بمقابل بعضی حرکت میگردند و در این تعادل
 فضل تقویم مایل بر تقویم راسی پس اگر حصه عرض از ربع اول و سوم باشد این تعدیل را از تقویم مایل بجا بیاورد
 و اگر از ربع دوم و چهارم بود بغير ایند تقویم مثل حاصل شود در اعتبار سابق اشاره وقت
 که بین اجتماع و استقبال وسطی نیرین مرکز تدویر همیشه بر اوج حامل می باشد باینکه نسبت که هرگاه مرکز
 تدویر هر روز متحرک است مجموع حرکت مثل و مایل بر خلاف توالی و آن تقریباً بارده درجه و دو اذده دقیقه
 است لهذا بر دو تدویر مرکز تدویر از اوج همین قدر باشد و بعدش از راس الخجل منظره البروج که نقطه ثابت است
 بقدر فضل حرکت مرکز است بر مجموع دو حرکت اول و آن در وسط تر است و شمس در شبانه روز تقریباً در نقطه
 دقیقه حرکت می کند بر توالی و در بدنه تکوین وسط نیرین و اوج قریب جامع عرض شود پس نگاه
 حرکت کند اوج بخلاف توالی مجموع حرکت جز هر دو مایل حرکت کند از آن مرکز تدویر بر توالی بعد
 نیز مگرد و شمس متحرک میشود بر توالی بعد در وسط خود پس میشود درین هنگام بعد شمس از یک
 جانب اوج بر دو اذده درجه و بارده دقیقه و باقی می ماند بعد شمس از جهت دیگر اذده از مرکز
 تدویر مثل بعد از آن پس بعد مفارقت مرکز تدویر از اوج شمس همیشه متوسط باشد اینان اوج
 قریب مرکز تدویر شمس تا در ربع مرکز تدویر مقابل اوج شود یعنی در حوض آید و یازده سال
 طاقی شود و در ربع دوم باز بحضیض رسد و در اجتماع حالت اوج نمود نماید چنانچه بر اوج
 طایفه سلیم پوشیده نیست و چون مقادیر حرکات قمر معلوم شد گوئیم که هرگاه مرکز تدویر
 مطلع علیا از تدویر باشد حرکتش بطی شود به نسبت حرکت وسطی زیرا که جیب
 حرکت مطلع علیا خلاف جیب وسط است پس حرکت محوسه بنا شد مگر بقدر فضل
 حرکت وسطی بر یک خاصه و لیکن از آنجا که نسبت حرکت تدویر سوی حرکت وسط که
 تقریباً نسبت مثل است اصف است از نسبت خط واصل میان مرکز عالم و حضیض
 تدویر سوی نصف قطر تدویر که تقریباً نسبت است لذا قریباً جهت یکدیگر است و هر چه باشد چه
 هرگاه دو نسبت مذکور مساوی باشند بر نتیجه است منتصف است مغزای بود که در این صورت
 میشود و اگر نسبت حرکت تدویر سوی حرکت مایل اعظم باشد از نسبت خط واصل مابین مرکز
 و حضیض تدویر در نتیجه است که حرکت را حولی حضیض جهت شود چنانچه در فصل تدویر است و این هم

در سخن مدیر جهان پنج که مدیر در سخن مثل است و منطقه اش همیشه در سطح منطقه مدیر می باشد و سبب بودن دو خارج از مرکز چهار متمم باشند دو حادی و محوی از مثل و دو حادی و محوی از مدیر و همچنین لازم آید که دو اوج و دو حقیق باشند یکی مثلی و دیگری و این دو اوج حقیق دوم گویند دوم مدیر می حاملی و این را اوج و حقیق اول نامند فلک چهارم تدویر است در سخن حامل بر پنج تدویر و قزو لیکن سطح منطقه تدویر همیشه در سطح منطقه حامل نمی باشد بلکه مایل است بیلان غیر ثابت و تصریحش در عرو من متخیره خواهد آمد انشاء الله تعالی و جرم عطارد که نسبت مرکز در تدویر نوعی که سطح عطارد سطح تدویر را بر نقطه از منطقه اش تماس است برین نیست * صورت افلاک عطارد حسب هیئت مجسم * * بیان حرکات

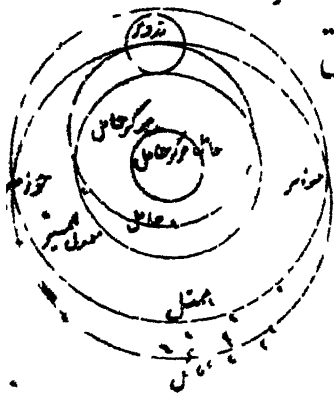

افلاک عطارد * * اول حرکت فلک مثل است حول مرکز عالم بر توالی بروج مثل حرکت اوج شمس که بعینه حرکت ثابت است یعنی در شبانه روز دوم از مغرب بمشرق است . مناط حرکت اوج و حقیق مدیر و راس و ذنب عطاردین حرکت است دوم حرکت مدیر است از مشرق بمغرب حول مرکز خود . بقدر حرکت مرکز شمس یعنی در ماه ، فلاح طلعه است بدین حرکت مرکز حامل حول مرکز مدیر مدار می سفیر پیدا

کند و این مدار را فلک حامل مرکز الحامل خوانند سیوم حرکت فلک حامل است از مغرب بمشرق بقدر دو چند حرکت مرکز شمس یعنی در شبانه روز در مانخ لوط بطم بد و این حرکت حول مرکز خود نیست و نه حول مرکز عالم بلکه حول مرکز مفدل المسیر است و آن نقطه متوسط است میان مرکز مدیر و مرکز عالم نوعی که بعد آن نقطه از مرکز عالم است درجه و سه دقیقه است همچنانکه بعدش از مرکز مدیر است و این بزار مشکلاتی است که متعلق با فلاك عطارد است و حلش در اوقات هفتم کرده خواهد شد انشاء الله تعالی و ظاهر میشود این حرکت در مرکز تدویر چهارم حرکت تدویر است که موهبی است بحکمت خاصه عطارد و آن حول مرکز خود در شبانه روز در مانخ لوط بطم بد قطع می کند حرکت قطه علیا او بمغرب بمشرق است و بر آنند که مرکز تدویر مغارن می باشد موضع وسطی شمس را همیشه بنجا و زسه درجه و بیست و دو دقیقه زیرا که مقرر شده است که حرکت حامل حرکت میدهد مرکز تدویر را بر توالی بدو چند حرکت وسط شمس و مدیر حرکت میدهد بر توالی حرکت و عطارد شمس پس با فی می ماند در بن صورت سلسله حرکتی که در شبانه روز

توضیح

و نیز به تقدیر مبالغه متعال در بدو و تکون مرکز تدویر و هر دو اوج مجازاً یکی نقطه بود و آنرا مرکز متعال
 گفته اند که تدویر بر دو اوج را متحرک نشود اوج حامل از حرکت تدویر بر خلاف توالی و یکدیگر شود از آن
 اوج مدبر بقدر فصل حرکت مرکز شمس و متحرک گردد مرکز تدویر بر توالی نیز یک حامل درین صورت
 اوج حامل دور میشود و از اوج مدبر بقدر فصل حرکت مرکز تدویر بر حرکت اوج حامل و این فصل نیز بقدر
 مرکز شمس می باشد ازین مراد اوج مدبر با میان منقسمت اوج حامل و مرکز تدویر باشد همچنانکه در
 قر مرکز شمس متوسط می باشد میان اوج و مرکز تدویر و بر آن قطع کند بر یک از اوج حامل و مرکز تدویر
 ربع دور را از دو جانب اوج درین هنگام لا محاله مرکز تدویر منتهی به نصف حامل گردد و هرگاه ربع دیگر
 را قطع کنند ملاقی گردند در حقیقت مدبر در صورت مرکز تدویر در اوج حامل و حقیقت مدبر باشد بعد
 متعارف شوند و در ربع دوم یا از مقابل گردند و ربع دیگر را قطع کرده همچنانکه بفرص اول در اوج
 مدبر بودند ملاقات کنند پس بعد از بر قیاس مرکز تدویر از مرکز اوج حامل و قسماً باشد که هر دو اوج در
 نقطه مجتمع شوند و بعد از اوج نسبت مرکز تدویر در مقابل این موضع نباشد که حقیقت مدبر است
 زیرا که دو بعد متقابل متناظر نیستند بلکه بعد افریش از مرکز عالم جو ربع اول و قبل مقابل و قبل
 ربع ثانی و بعد مقابل باشد و آن هر دو وضع حسب استقلا می ارضا در دو تملیک اوج یافته شده
 و آنرا که اقتضای بردو اثر می کنند ابتدای بیست غیر محسوس عطار در ابر شمس دائره می دارند اول
 منطقه مثل دوم منطقه مایل منقطع با اول سیوم حامل ماس مایل را چهارم معدل مسیر
 قاطع حامل را پنجم تدویر مرکزش بر حامل ششم حامل برای مرکز حامل و مدبر و درین هیئت می آیند
 زیرا که همین حامل مرکز حامل قائم مقام مدبر است چه در اجزای برمان دو اثر یک

در سطح واحد با اتحاد مرکز باشند حکم هر یک بیان است * بیان طریق
 تحصیل اوساط عطار و استخراج اوساط این کواکب
 با عانت رصد از اوساط سائر کواکب مشکل است زیرا که بیشتر شعاع
 شمس مخفی می باشد و با وجود ظهور بر دائره نصف النهار دیده نمیشود
 چه سابقاً معلوم شد که غایت بدش از افق از باده برین
 و هفت درجه بیست دقیقه است ازین عمر برای رصد آن مستطاب

مدبر که در این است : ظهور در نصف النهار بر صد اظلال و غیره درین
 است : بر زود غروب نیز به خاطر بر صد قدم از جوی است تا یک یک بر آن

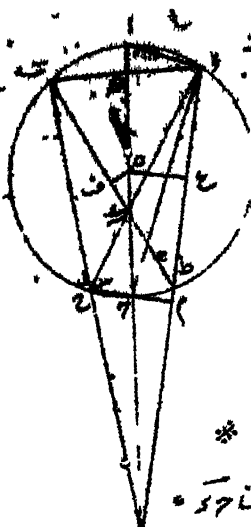
میان ارضه قدیم و جدید زمانه مذکور باشد نتایج رصدی بصواب نزدیک تر باشد و ضبط حوادث عظام و در محلی است
 نفس منظر البروج و قیاس شمس و قیاس کواکب ثوابت که عدم العرض یا عرض قلیل متصل منظر البروج
 واقع شود اما اگر قیاس بکواکب ثابت باشد باید که رصد تقویم آن کواکب ثابت دلا مبداء و منتهای رصد بزرگ
 دانسته شود تا بعد رسی که کواکب ثابت بچوکت بطیه متحرک شده تفاوت لادم بیاید با جلد رصد طول و عرض
 و قطر عطار در اوضاع منظر محاذی ثقبه ذات الحلقین و ذات الثقبین آغاز کنند و ضبط تواریخ در
 دفتر رصدی ثبت نمایند و بعمل مشهور و اعوام سرعت و بطور استقامت واقف
 و رجعت در بنده و نیز از زیجات متعادم استخراج تفاوت نیم طول و عرض عطار کنند و چون
 رصد و محاسبه کثیر واقع شود ملاحظه کنند که میان حالت شبیه مرصود می با حالت شبیه محتوی در جمیع

امور چند مدت واقع است آل مدت دور عطار بدبا شده و قدمت این دور را ۱۶۱۰۲ x دور را
 روزنامه اندو که می آید که ان کس حسب اختلاف احاس راصدان کمتر از دو دقیقه و نیمی
 بوم و اکثر از یب و جبار دقیقه یوم نیست پس هرگاه مرفوعات دورات طولی را برای ام
 و کسو و عودات قسمت کنند وسط حاصل آمد و آن همیشه مثل وسط شمس یافته شده است و هرگاه
 عودات رجعت را قسمت کنند بجز رجعت حرکت خاصه بهم رسد در شبانه روز و آن x
 و اگر در ناله است و چون از وسط حرکت اوج را که بند حرکت مرکز عطار حاصل آید و چون
 مرکز را دو چند کنند حالت من بهم رسد بیان اختلافات عطار در اختلاف اول حسب اقتضا
 فلک تدویر شب حسب مرکزش در بعد او وسط باشد یعنی در رسیدن اوج مدبر
 این قیاس زاری پس بر مرکز علم حادث از دو خط که خارج شوند از مرکز عالم و
 یکی مرکز تدویر در دو ... م بر مرکز عطار و غایب این اختلاف حین بودن عطار در
 بین او سطین ... در تدویر زیرا که در نوقت خط خارج از مرکز عالم مار
 ... عطار ... در ... و اصل میان مرکز تدویر و نقطه تماس نصف
 ... عود ... خط ... بین نصف قطریه عابت تبدیل باشد و آن حسب رای
 ... در ... و حسب رای راصدان ... و مطابق رصد محاسبه ای x
 ... در ... در جدول حسب بهر رای که ... که ... خط ... در ...
 ... تبدیل اول باشد و مادامیکه مرکز عطار در نصف ... باشد این تبدیل
 ... بود از مرکز بلکه از وسط و اگر در نصف صاعد باشد چنانچه بود پس -

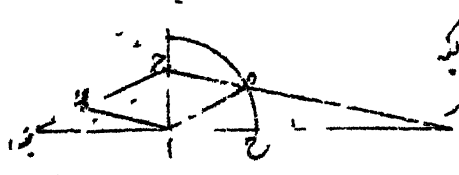
بعد نقصان وزیادتی در وسط و مرکز معدل حاصل شود این تعدیل را تعدیل اول میگویند و در بعضی اوجیات این
تعدیل را تعدیل ثانی نامند تا بر تمام اجزای آن و اختلاف دایره حاصل میشود و در بعضی اوجیات مرکز معدل
به بعد ابعدها و بعد اقبابها برگاه به بعد اقبابها رسد تا در آنجا که مرکز معدل بوده است اعظم گردد و
اگر به بعد ابعدها رسد تا در آنجا که مرکز معدل بوده است اعظم گردد و اگر به بعد اقبابها رسد تا در آنجا که مرکز معدل بوده است اعظم گردد
و بعد از تعدیل ثانی باشد و غایت این اختلاف جانب بعد اقبابها بر آنست که در بعضی اوجیات مرکز معدل
رسمی و بجانب بعد ابعدها است $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$
تابع تعدیل اول است و این تعدیل را اختلاف بعد ابعدها و اختلاف بعد اقبابها میگویند و در بعضی اوجیات مرکز معدل
استخراج این هر دو تعدیل بعینه طریق استخراج دو تعدیل فرستاد و استخرج اینها را
المرکزین را هم نشان طریق و دلیل است که در قرآن آیه که در آنجا است $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$
در بنام معارف شده گوید تا استعال نمایند $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$ و $x = 200$
حامل حول مرکز معدل المسیر حادث کرد و آن مفاصل است مساوی دروه و مضروب دروه
رسمی و طریقی استخراج نصف قطر حاصل با $x = 200$ که مابین مرکز $x = 200$ و مرکز معدل المسیر
برمی آید و دلیل بر اینست که چون حرکت مرکز مذکور حول مرکز معدل المسیر است که محو است مرکز
تذکره که در زمان دور عطارده واقع میشود در آن اذوار فوس زیاد از دور مختلف
یافته شد که گاهی جانب نقصان و گاهی جانب زیادتی و مجموع این در وانی زیاد از
هفته یافته شده است ازین جهت معلوم شد که حرکت مرکز مذکور حول مرکز عالم متناهی است که
خواه یافته باشد که بعدش از مرکز عالم بقدر حیب نصف این تفاوت است یعنی $x = 200$
و نیز حول حسب بودن مرکز مذکور بر بعد ابعدها استخراج بعینه مابین مرکزین آید از مرکز عالم
طاطقه در نحو بحسب حرکت مذکور یافته شد که بعد مرکز کس از مرکز عالم و قدر است که در چند
حذرت است پس مرکز معدل المسیر که حولش حرکت مرکز مذکور است مساوی منصف مرکز
عالم و مرکز مذکور واقع باشد و بعد کاسس مذکور از طاطقه بعد مرکز مذکور از مرکز حاصل باشد و چون
ما سال حرکت میدهند لهذا مرکز کس را نیز حول مرکز خود بلبر دانند و ملازم آمد که در دروه
در یک مرکز حاصل بر مرکز معدل المسیر منطبق گردند تا استوار باشد چنانکه بیان کردیم
در بعد استخراج بیان واضح شد که بعد مرکز حاصل از مرکز کس هم یکسان است مانند غایت
حذرت است چنانکه بیان شد و طاطقه مذکور حول حرکت مرکز مذکور حول مرکز معدل المسیر

لهذا این تعدیل زانکه تا بازمی طمین مرکز عالم در مرکز معدل المیسر بر آرد چنانچه دانستند و غایت این تعدیل از
 اجزای تدویر حسب الامی ثلثه چنین است $101 \times 2 \times 12$ اح نه 3×1 اما x و بدین تعدیل خاصه و مرکز هر دور را معدل
 کنند مادامیکه مرکز تدویر باطل باشد این تعدیل را بر خاصه افزایند و از مرکز کم کنند بشرطیکه ما خود با جرمی مختلط
 مرکز باشد اگر صاف باشد بالعکس عمل کنند تا مرکز و خاصه معدل شود و چون بر مرکز معدل اوج را افزایند تقویم
 حاصل آید و باید دانست که چون حرکت حامل و متشابه حول مرکز عالم است لهذا در اینجا معدل کردن مرکز ازین تعدیل
 حاجت نباشد مگر فقط در خاصه و تیر و افصح باد که چون منطقه حامل میلان دارد از منطقه مثل میلان غیر
 ثابت لهذا همین میلان و تعدیل النقل در عطاره بلکه در جمیع خسته متخیره حاجت افتد و استخراجش
 بعد معلوم کردن عرض سهیل است چنانچه در قمر گذشت * تفسیر * در بیان اصولی که مقتضی
 وقوف در جهت سهیلی است بر این شماره * مقدمه اول * باید که اب حرمی تدویر باشد بر
 مرکز آن مرکز بود پس در خارج شود از مرکز خط نقطه مدینه اوج ب نویسی که خط وسطانی
 بر مرکز تدویر گذشت اندک طریقی از جنوب نقطه اوج حساب کنند دو قوس خط حرمی جدا کرده با
 وصل کنیم که خطی با وسطی است که این دو خط قطر آن در نقطه مشترک قطع کنند پس گوئیم که نسبت
 آن سوره ربع سون نسبت آن سوکه باشد و وصل کنیم آن دو خط را و بر این از نقطه خط
 ل حرم موازی آدایس بجای آنکه آن عمود است بر خط حرم نیز در خط موازی آن دو خط موازی
 زیادیم حرم حرمی محلی بنا بر وقوع آنها بر دو قوس حرم خط موازی اندام - با خط موازی
 تنصیف پذیر باشد و بنا بر اشتراک زاویه در آن موازی زاویه را نیز در خط موازی آن دو خط موازی
 خارج دو مثلث است که در حرم متشابه باشد در پنجمین بنا بر تساوی دو خط موازی آن دو خط موازی
 دو زاویه آن که در آن کتبیا در لسن دو مثلث است که در آن کتب نیز متشابه اند از این جهت نسبت آن دو خط موازی
 حرم چون نسبت آن سومی حرم یعنی سه خط موازی باشد و نسبت آن سوره در خط موازی آن دو خط موازی
 که نسبت المدا نسبت آن سومی حرم چون نسبت آن سوره در خط موازی آن دو خط موازی
 در صورتی که در این صورت بنزله مرکز البروج باشد نسبت کنیم قطر را بر همان نسبت یعنی نسبت بعد از سومی بعد
 از این در هر یک از تدویر و خارج از مرکز که نسبت با شد بقده گوئیم که نسبت آن سومی خط موازی
 آن سوره سوره خط موازی شد و وصل کنیم و تر با در خط موازی آن دو خط موازی آن دو خط موازی
 قائم و برابریم از هر دو سوره بر خط موازی خط موازی - در خط موازی آن دو خط موازی آن دو خط موازی
 همچنین در این خط موازی است و نسبت آن سوره سومی را با این که بود نسبت آن سومی

اسم و بعد ترکیب شود نسبت دو سوی مذکور چون نسبت بیاض سوی کواکب که باطل است
 و نیز هرگاه خارج کیم از دو عود معین بر و در بیاض باشد نسبت آن سوی زط
 چون نسبت آن سوی کواکب چنانچه اظهر است و بعد تفصیل حاصل شود نسبت آن سوی
 ط از چون نسبت آن سوی کواکب من بعد آن اگر در اصل مذکور نسبت خط ط سوی
 زط که هر دو جزو و زاد مثل نسبت حرکت تدویر سوی حرکت کواکب باشد در اصل خارج است
 آن سوی کواکب که جزو ط اند همان نسبت باشد *
 مقدم دوم

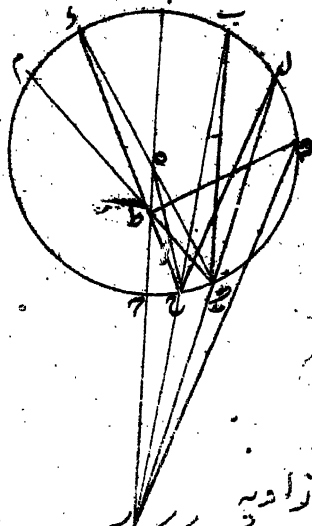

ضلع باء از مثلث ا ب ج ا طول است از ضلع آ ج و هرگاه جدا کرده شود از ا ب ج
 بر یک خط که از آ ج اصغر باشد می باشد نسبت دو سوی آن ب اعظم از نسبت زاویه آن سوی مذکور
 در تمام سائر بیاض که موازی آن است و در آریم با آ ج را از جانب آ ج تا ط می کشند
 و در کواکب بر ز آ ج و آ ج قوس است این قوس را بر نقطه ج هر دو کواکب یا تا ج و کواکب
 از آن به آ ج و آ ج از آن است و مثلث آ ج را با اعظم است از قطع آ ج و مثلث آ ج
 است از قطع آ ج زیرا که تا است متساوی است از سوی مثلث آ ج

یعنی است و در آ ج و آ ج است از سوی آ ج
 است ج و در آ ج و آ ج است از سوی آ ج
 قطع آ ج بود و در آ ج و آ ج است از سوی آ ج
 اعاده نیم تدویر آ ج با هم ظاهر است که بر دو مرکز تدویر وسطه المروج گذر شده باشد و لیکن سزاوار است
 که فرض کنیم نسبت آن سوی کواکب حرکت تدویر سوی حرکت کواکب و اگر چنین نسبت نبود
 رجوع ممکن باشد و فرض کنیم خطوط قاطع تدویر خط با آن نوعی که نسبت نصف با ج سوی کواکب
 مثل است حرکت تدویر با آن سوی حرکت کواکب پس اویم که اگر کواکب بر نقطه ج وارد واقع
 شود در قوس ج ج بلکه ضعف آن قوس جت باشد و حد آریم قوس ج ج بحت بعد از آنکه
 قوس ج ج وصل کنیم که ط صدم است که ج ج را از آنجا که در مثلث است که ج ج
 جدا کرده شده است ا طول از ضلع با ج باشد مقدم دوم نسبت با ج سوی کواکب
 از نسبت زاویه کواکب سوی کواکب و در آ ج و آ ج است از سوی آ ج
 حرکت تدویر سوی حرکت کواکب علم باشد که در دو کواکب سوی زاویه کواکب که من

حرکت دوری سومی حرکت کوك است نسبت به مركز سومی حرکت كوك است نسبت به مركز كوك اعظم و در
 دور كوك سومی زاویه طح و زاویه كوك آن زاویه كوك است با نسبت دور و زاویه طح كوك كوك سومی
 كح را و بعد از آن زاویه طح را و بعد از آن زاویه كوك را و بعد از آن زاویه طح را و بعد از آن زاویه كوك را
 زاویه طح سومی بر توالی زاویه اصلا و كوك سومی زاویه طح را و بعد از آن زاویه كوك را و بعد از آن زاویه طح را
 حاصل میان این دو زاویه كوك بر توالی و بعد از این زاویه بر توالی حرکت سومی كوك كوك
 منقسم نماید و بر اصل خارج از آنجا كه نسبت به طح سومی ح را اعظم است از نسبت زاویه طح كوك
 سومی زاویه طح كوك و بعد از كوك نسبت به طح سومی ح را اعظم باشد از نسبت مجموع دور زاویه طح كوك
 ح كوك یعنی زاویه طح كوك سومی زاویه طح كوك و بعد از این نسبت به طح سومی ح چون نسبت به طح سومی طح
 و زاویه طح كوك مساوی است زاویه طح كوك را و زاویه طح كوك را نسبت به طح سومی طح اعظم
 باشد از نسبت زاویه طح كوك سومی زاویه طح كوك و بعد از كوك نسبت به طح سومی طح اعظم باشد از
 زاویه طح كوك سومی زاویه طح كوك بلکه نسبت نصف طح سومی ح طح یعنی نسبت حرکت خارج المركز
 سومی حرکت كوك اعظم باشد از نسبت طح سومی ح و چند زاویه طح كوك كه ح كوك است
 پس نسبت زاویه طح سومی زاویه طح كوك اصغر باشد از نسبت حرکت سومی حرکت سومی نسبت
 حرکت سومی حرکت مانند نسبت زاویه ائت كه اكبر باشد از زاویه طح كوك سومی زاویه طح كوك
 و باید كه این زاویه اكبر ح طح باشد پس در زمانی كه متحرك شود كوك بر قوس ح كوك برخلاف
 توالی و پیدا سازد زاویه طح را در ردیت و پیدا سازد خارج از كوك حرکت خود را و

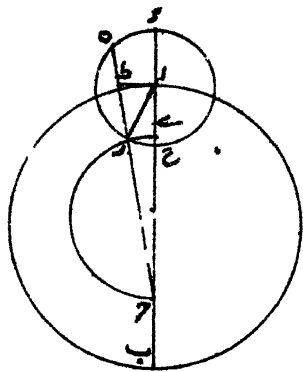

ح طح را بر توالی پس باقی ماند حرکت سومی بر توالی بقدر زاویه
 ح طح و نیز در مثل این صورت اگر فرض کرده شود نسبت
 نصف ل ك سومی كوك چون نسبت حرکت دور سومی حرکت
 كوك نسبت نصف كوك سومی طح چون نسبت حرکت خارج سومی
 حرکت كوك و جدا کنیم كح را بنوعی كه طرف ح جانب بعد اقراب
 بر توجیه انفاق بود بقدر وصل کنیم ل ح را باشد در مثل نرح آن
 نسبت ل ك سومی كوك اصغر از نسبت زاویه طح كوك سومی زاویه
 ح كوك و نسبت نصف ل ك سومی كوك یعنی نسبت حرکت دور سومی حرکت كوك اصغر است
 نسبت زاویه طح كوك سومی در چند زاویه طح كوك یعنی زاویه طح كوك نسبت به طح كوك

پس رجوع لازم تا بر آن نقطه ظاهر شد که قطب آج نقطه و وقت باشد و همچنین نقطه که در
 جهت دوم است و آج است بر موضع و در آن نقطه آج است بر موضع و در آن نقطه آج است بر موضع
 است و در نقطه آج است بر موضع و در آن نقطه آج است بر موضع و در آن نقطه آج است بر موضع
 در آن نقطه آج است بر موضع و در آن نقطه آج است بر موضع و در آن نقطه آج است بر موضع
 در جهت غایت و چون این مقدمات پیدا یافت اکنون می خواهیم که در این جهت و در آن جهت
 نسبت میان قوس الرصحت و قوس الاستقامت و باریکه آن قطر حاصل عطله و باشد و نقطه آج بر آن مرکز عالم
 و آن مرکز تدویر است بعد از آنکه عرضی که خط قوس قطر است با باشد و خط آج در مولفه
 بر ای بطلیوس زیرا که غایت بعد میان مرکز عالم و مرکز جابل نه طایفه است و چون این مقدار
 بر نسبت که قطر حاصل است افزایش مقدار آج وسطه کنیم و در آن نقطه آج از این نصف قطر تدویر
 لب ال است پس بعد کاستن آج از ج آ قدر آج همان مانی ماند که گفتیم و تقسیم کنیم آن را بر
 نوعی که نسبت است به سوی آج چون نسبت به مانطج که در حرکت بر می مرکز تدویر است بر حاصل سوی
 آج و اگر با شد که حرکت مرکز کوک بر تدویر است و چون نسبت آج سوی آج اعظم از نسبت
 حرکت است لهذا ضرور شد که نقطه آج میان آج واقع شود و چون قدر آج را که در آن طایفه است
 در حرکت مرکز تدویر یعنی مانطج که در ضرب نموده بر قدر مجموع حرکت یعنی بر سه لب ال
 قسمت کنند خارج قسمت که در آن طایفه است قدر آج با باشد و باقی ماند که آج به نحو آن است
 رسم کنیم بر سه آج نصف دائره در آن طایفه محیط تدویر را بر نقطه آج وصل کنیم پس در آن
 و خارج کنیم در آن طایفه که خط در آن مطلوب باشد زیرا که هرگاه خارج کنیم از اعمود اطر بر حاد
 میشود و در آن طایفه قائم الزاویه متشابه و می باشد نسبت طر سوی آج چون نسبت است سوی
 یعنی چون نسبت حرکت مرکز تدویر سوی حرکت مرکز کوک با طریق معلوم کردن مقدار قوس آج را آن
 که اول قدر را معلوم کنیم بدین غلط که در آن طایفه فرض کنیم سطح آج که معلومین را که در آن
 است بر یکشی مفروض قسمت کنیم خارج قسمت که در آن طایفه است قدر آج با شد زیرا که سطح
 آج بهینه سطح آج است و چون نسبت طر سوی آج مثل نسبت مانطج که سوی آج و والد است
 سطح طرفین که در آن طایفه است مساوی سطح و در آن طایفه است که در آن طایفه است که در آن طایفه است

و چون این هر دو جنب مساوی را بگیریم با یک براند \times و اگر در آن ثانیه مال معاوی شود \times و نوبت است \times عدد را و این
 سینوس از مغزات جزییه است اینها هرگاه عدد را بر عدد مال قسمت کرده جذر خارج قسمت ستانیم برآمد مقدار طریقی مجهول
 جزیی آنند \times و هرگاه ط از معلوم شد چون \times شخ معلوم را در حرکت مرکز که کب فریب کرده بزرگت مرکز تند و بر قسمت
 خارج قسمت زح بر آید و هرگاه در مثلث بی زح قائم الزاویه وتر بی \times و ضلع ح از معلوم اند ضلع بی از معلوم
 شود و در مثلث ایسی رد و ضلع ایسی از از سابق معلوم بودند و ضلع بی از اکنون معلوم شد لهذا هر سه زوایا معلوم
 شوند پس از او بیح آری یعنی قوس ح را که نصف قوس رحبت است معلوم باشند و هر دو المطلوب درین
 قیاس با زای هر بعد قوس الرحبت استخراج کنند در هر کوی که باشد و غایت قوس الرحبت است
 عطار در برای بطلیوس در بعد العبد \times و الی \times است و در بعد اقرب \times به لومب \times تا نزد آخرا \times هر چند که در \times

خود غایت مقدار قوس الرحبت را بیان نکرده اند اما بر طبق محاسبه تقاویم مستفاد میشود که حسب رصدهم کنند
 در بعد العبد \times و قوس \times و در بعد اقرب \times به \times و حسب محاسبه ذیح مجربشاهی
 در بعد العبد \times و در بعد اقرب \times به \times است \times و انکشاف پنجم
 در هیئت افلاک زهره و عطویه و حرکات آن

را صدان بعد از صاد و بلا حفظ حالیت هر یک ازین کو اکب پی بردند
 که عطویه یعنی مریخ و مشتری و زحل در سیر از شمس بطبی اند زیرا که
 شمس آنها را در می یابد و مقارن می شود بعده سبقت می برد
 از آنها و سیر درین حالت عطویه در مشرق ظاهر می شوند قتل

از طلوع شمس و در همین حالت این کو اکب در حرکت مستقیم خود اسرع می باشند بعده
 بتدریج بطبی می شوند تا آنکه که شمس قریب به تلبیت اول آنها رسد در نوبت واقف میشوند و بعد
 اقامت بزمانه محوس بر خلاف قوالی راجع می شوند و در رحبت بتدریج اسرع می کردند
 تا آنکه جن مقابل شمس در وسط رحبت می رسند من بعد آن در رحبت بتدریج بطبی شده
 یاز دیگر مقیم می شوند در حوالی تلبیت ثانی شمس و بعد قوت دوم باز مستقیم میشوند
 و بتدریج اسرع می گردند تا آنکه شمس معارن آنها شود و درین حالت در غایت رحبت
 طاق وسط استقامت می باشند و جانب جنوب در تحت الشعاع محبت شوند و باز چون ^{شمس} شمس
 شود بر دستور اول وقت صبح در مشرق ظاهر شوند و بسبب آنکه معارن آنها را تلبیت یا شمس
 جزو معین منطقه البروج نشود لهذا اسرعت در بطی و اقامت و استقامت در هر جزو \times

از منطقه البروج واقع شود پس از ملاحظه این حالات تغییر من معلوم کردند که برای هر یک از اجرام مذکور
مقتضی جهت و اوج است و مرکزش بر فلک حامل خارج البرج است از مرکز عالم تا این حامل مقتضی تریب است
از مرکز عالم چنانچه که مرکزش بر ذروه تدویر باشد و مقتضی بعد آن چنانچه که مرکزش بر حقیض تدویر بود و نیز یلیب آن
قوس الرجب مختلف شود چنانچه محسوس است و نیز بعد ابعدا را که در جزوی از بروج یافتند بعد مدتی آنرا در جزوی دیگر
یافتند مثل حرکت ثوابت ازین جهت بی بردند که اوجات علویه هم متحرک است مثل حرکت فلک ثامن و هرگاه
اضداد حالاتی که در جزو بعد ابعدا محسوس می شود در مقابل آن جز همیشه یافتند دانستند
که بعد اقرب بمقابل بعد ابعداست و بر اثبات خارج البرج دوم محتاج نشدند چنانچه در
عطارده محتاج شده بودند و نیز سیر این کوکب را پر مدار شمس نیافتند بلکه گاهی شمالی یافتند
متباعد و متقارب و گاهی جنوبی همچنین ازین جهت حکم کردند که مناطقی حائل مائل است
از مدار شمس و مناطق است آن را بر دو نقطه متقابل نقطه که مجاز شمال است و اس باشد
و نقطه که مجاز جنوب است و این دو نقطه نرد در محل واحداست نیستند بلکه منتقل
اند در اجزای بروج بر توانی مثل انتقال ثوابت پس حرکات جزو ارباب را نیز بمنزل
کافی باشد اما زهره را در حرکات مشابه احوال یافتند بطارده مکرزق آنکه بعد
ابعداش را مقابل بعد اقرب یافتند مثل علویه ازین جهت در زهره نیز حاجت بخارج البرج
دوم نشد و غایت بعد را پیش و پس از شمس منجا و زاز چهل و هفت درجه تقریباً
نیافتند پس ثابت کردند برای هر یک از علویه و زهره سه افلاک اول فلک مثل نجومی که
مقر فوقانی محدب تحتانی را حاس است بترتیب تا آنکه محدب فلک زحل را فلک ثوابت حاس است
و مناطقی آنها در سطح منطقه البروج است و اقطاب آنها محاذی قطبش دوم افلاک حوال
خارج البرج اند در سخن مثل بر و تیره معلوم با فراز زمین و تشخیص دو نقطه اوج و حقیض
و مناطقی و اقطاب حوامل غیر منطقه مثل اند و میلان هر یک چیزی و یک است اما مناطقی حوامل
علویه ثابت الیل اند از مثل و منطقه حامل زهره غیر ثابت الیل است و بیابش در جهت عروض
خواهد آمد سیوم افلاک تدویر اند در سخن حوامل بر دستور معلوم و زهره و سلویه اجرام کرده
مرکز در سخن تدویر بر اینج ارتکاز قمر در تدویر خود و لیکن مناطق تدویر در سطح منساز
حوامل ثابت نیست بخلاف مرکزش که همیشه در سطح مناطق حوامل اند و است
منطقه حامل بعد قطع خود فلک مثل را دائره که بر سطح مثل حادث گرداند آن را

این که در آن شکل کعبه را فلک زبره و وسط آن مرکز
 میان حرکات افلاک علویه و زبره در اول حرکت است

سب حول مرکز عالم و در هر یک از این سبها سبها بر توالی بروج
 مثل حرکت فلک زبره بلکه اوج شمس که در نقطه زبره است همیشه در آن

است و در حرکتها و جرات آن در هر دو سبها سبها در اول حرکت است و آن حرکت خارج
 از مرکز است بر توالی بروج و آن در شبانه دور برای راجل حسب ارایه نکتہ بیانات عالم با سبها بیانات عالم
 بیانات عالم و برای سبها سبها با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله و برای سبها سبها با نقطه ناله با نقطه ناله
 با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله

مشابه حول نقطه است مانند اوج که بعدش از مرکز حاصل سوسمی اوج چون بعد مرکز عالم از مرکز
 حاصل است و بعد ما بین مرکزین مرکز حاصل را حسب ارایه نکتہ بیانات عالم با سبها بیانات عالم
 مشتمل بر لایب مد و سبها سبها با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله

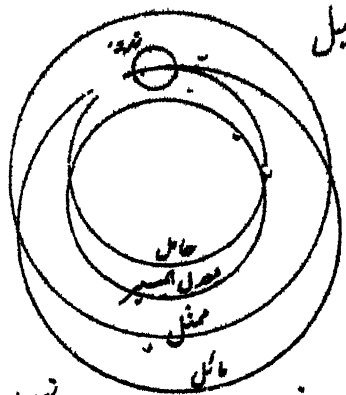
ما بین مرکزین سبها سبها با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله با نقطه ناله
 صریح نیست جز باشد با لجمه بعد نقطه مذکور از مرکز عالم بقدر دو چند بعد ما بین مرکزین حرکت
 کوکب با مقد و آن نقطه را مرکز معدل المیسر گویند و دائره که حول این مرکز مثل حاصل متوهم کنند
 آنرا فلک معدل المیسر خوانند و مشابه بودن حرکت خوامل حول مرکز معدل المیسر نیز از مشکلات است
 و دلیل بودن این حرکات مشابه حول مراکز معدل المیسر آنست که چون رصد کردند اختلافات

کوکب بر بعد خود جز از اوج بحسب سیر او وسط یا قسدا یا قسدا اختلافات را در آن موضع پس در آن
 در صورت کوکب بر خط تماس تدویر است که از مرکز عالم خارج گشته و زاویه اختلافات اعظم
 که نزد مرکز عالم است مع زاویه قائمه که نزد مرکز کوکب است بر نقطه تماس مساویست بعد کوکب را از
 ذروه مرتبه پس از آن زیاده کردند این اختلافات اعظم را بر نمود تا حاصل شد مقدار بعد
 کوکب از ذروه مرتبه بعد از آن نقصان کردند وسط کوکب را سوا می زبره از وسط شمس تا باقی ماند
 حرکت وسطی خاصه که حرکت تدویر است و این بقیه را از بعد مذکور ناقص یافتند پس دانستند
 که ذروه وسطی مخالف ذروه مرتبه است و در آن وقت قطری از تدویر که ذروه وسطی گشته است
 بر سمت مرکز عالم نیست و کوه خاصه وسطی مساوی بعد مذکور می بود سونه قطر مذکور بر سمت نقطه است

که تحت مرکز عالم باشد در معاتبه بعضی در این حالت لازم میشد که خاصه بخشید با شد از بعد
 از

که در آن نقطه است پس در هر یک از این دو نقطه که در آن نقطه است
بعد گوئیم که از آنجا که مرکز عالم است پس در هر یک از این دو نقطه که در آن نقطه است
حرکت مرکز مقدار با این الفاصله بعد گوئیم که از آنجا که مرکز عالم است پس در هر یک از این دو نقطه که در آن نقطه است
که مرکز قدر بسیار وسطی است چون مرکز عالم و الا نه بعد گوئیم که از آنجا که مرکز عالم است پس در هر یک از این دو نقطه که در آن نقطه است
را در هر حال نقطه که تحت مرکز عالم است جانب بعضی و الا نه زیادتی بعد گوئیم که از آنجا که مرکز عالم است پس در هر یک از این دو نقطه که در آن نقطه است
در نگاه چنین نیست پس لامحالہ متحرک باشد چون نقطه که قطری از انقطاع مذکور که بگذرد و وسطی که نسبت به
بصورت آنست پس درین وضع خارج بگردند از مرکز و بر عمودی موهومی خطی که از او میگذرد و بعضی که نسبت
بودن مواضع این عمود همان نقطه باشد برای بودن زاویه وسط قائمه چرا که توس آن بود در هر دو طرف
بود بعد از آن گوئیم که برگاه بود در مثلث حادث از خط و اصل میان مرکز عالم و آن نقطه و از دو خط
خارج از دو طرف آن خط تا مرکز مذکور و زاویه که نزد نقطه مذکور جاوش میزند قائم است و زاویه که نزد
مرکز مذکور است معلوم است زیرا که آن زاویه تقاضای بقا است و بعد مذکور ازین جهت با این
مرکز عالم و نقطه مذکور که مقدار ضلعی ازین مثلث معلوم باشد و آن در هر گوئیم که بعد از این
مرکز عالم و مرکز حامل یافته شده است و چون بر حرکت مرکز حرکت افوج را افزایش حرکت و وسط حال
شود سیوم حرکت مذکور است در نقطه بعد بر توالی حول مرکز خود و آن در علویه بقدر فضل حرکت
مرکز شمس است بر حرکت مرکز آنها پس حرکت خاصه زحل بر مذاب است که نه است بداند در هر حال تا نوز
و حرکت خاصه شتری با ناطط حله با ناطط نه با ناطط بحالته و حرکت خاصه مریخ بداند با ناطط ما مالته با ناطط
با ناطط ما مالته با ناطط حله با ناطط نه با ناطط بحالته و حرکت خاصه زهره بر برای بظلمت شبانه روز با ناطط اله بنه است و بر دو
باقی با ناطط لته با ناطط حله بدو میدای حرکات خاصه مذکور و وسطی است که همیشه محاذی مرکز
معدل السیر می باشد و دلیل بودن حرکات اعالی این تداویز بر توالی آنست که زبانه میان
اسرع سیر و اوسط آن اکثر یافته میشود از زمانه میان سیر اوسط و ابطار دیگر آنکه چنین صغر
اجرام در رویت این گوئیم که سیر یافته میشود و چنین بکبر بطی زیرا که هرگاه بمصر صغر مزیده
شود از سیر بعید باشد پس نبود گوئیم که در نقطه علیا و سرعت انبساط معتدل است که جهت
حرکت قطع موافق جهت حرکت حامل باشد و آنان که اقصی بر دو اثر می کنند بر می کنند
ازین گوئیم که سیر پنج افلاک ایرادی کنند اول مثل دوم مثل تقاطع با مثل سیوم
حامل حاس مثل چهارم معدل السیر و سیم و تقاطع حامل پنجم مذکور مرکز شمس بر حامل بر صورت

اما طریق تحصیل اوساط و تعديلات این کواکب را بوجبه طریق تحصیل

اوساط و تعديلات عطارد است بلکه استهل از آن زیرا که علویه بیشتر اوقات بر نصف النهار دیده شوند و زهره در بعضی احوال بمقارنه شمس بلاواسطه منظار دیده میشود و قدما آنچه ایام عودت هر یک را یافته اند درین جامع مندرج میشود پس ایام دور زحل بکاخ شام است است یعنی بیت و یک هزار و پانصد و پنجاه

و یک روز و نوبه دقیقه و دو اذده ثانیه است و آیام دور مشتری بیست و یک روز و نوبه دقیقه و دو اذده ثانیه است یعنی پانزده هزار و نوبه و یک و هفت روز و نوبه و یک و هفت روز و نوبه و دو اذده ثانیه است و آیام دور زهره بیست و پنج

بیت و نوبه و یک روز و نوبه و یک و هفت روز و نوبه و دو اذده ثانیه است و آیام دور زهره بیست و پنج نظام است یعنی دو هزار و نوبه و یک و هفت روز و نوبه و یک و هفت روز و نوبه و دو اذده ثانیه است و آیام دور زهره بیست و پنج اوقات اعداء را بر ایام و کسوف دور هر کواکب ثبت کنند خارج نه تا قدر حرکت نشانه روزی برای وسط ماه حاصل آید و طرفه تحریف بین مرکز زمین و افراط در دایره تعديلات مفرد و مرکب یعنی همان است

آرد بر قطر عطر و گذشتن نیز محاسبات با عمارت ندارد اما مقدر نصف قطر دور زحل حسب انباشت

تا پنج و هفت و اوقات و اذده و گذشتن در نصف قطر دور مشتری در حال انباشت ماه

و نصف قطر زهره و مریخ و اوقات لطف طایفه سلال کما فی نصف قطر دور زهره ۸۰ مریخ ۴۰ مریخ ۱۰ مریخ

در این مسائل بر ما حواس است که نصف قطر حاصلش ثنویت درجه باشد و مقوم نصف انقطاع آید

شد و آنجیب غایت تعادل مفرد هر کواکب باشند و بضم الباقی که در این مرکزها تعادل

مرکب را آرد و نیز بعبارت باین مرکزین تعادل نالت اما تعادل الذمیل بوجبه تحیفی ازین معلوم کنند چنانچه

در قرگشت و کیفیت افزون و کاستن تعادل از مرکز و خاصه بدستور همان فائده است که در عیادت

ذکور گشت و نیز چون در هر یک ازین کواکب اربع نسبت نصف قطر دور مشتری خط واقع

باین مرکز عالم و حقیقت دور اعظم است در نسبت حرکت وسط خاصه و بعداً هر یک ازین کواکب

با حوالی حقیقت تدویر و قوت و رجوع باشد و طریق پیدا کردن مقام اول مقام دوم

و قوت و قوس انحراف است که انفا در عطارد گذشت و غایت قوس الرجب زحل در

بعد انباشت دور است و در بعد اقرب از ما به ما بدور مشتری را در بعد بعد سطح نزدیک است و در

آب و طنده و مریخ را در بعد بعد بطول است و در بعد اقرب از ما تا زهره را در بعد بعد لواله لونه بود در

اقرب از مذکور است یعنی بیان ارتباط کواکب اربعه با شمس

ذروه وسطی تدویر که همیشه محاذی برای مرکز معدل است بقدری صاف مشالاً با وسط ششمی باشند و چون
 حرکات تدویر آنها بقدر فضل وسط شمس است بر اوساط آنها چنانچه مذکور شد می باشد ابداً آنها در تدویر اند
 ذروه وسطی بقدر ایجاد وسط شمس از مرکز تدویر آنها در افلاک حائل و درین هنگام مقابل میشود آنها لا وسطی
 و حال آنکه علویه در حقیقت وسطی تدویر باشند در وسط زمان رجعت و چون عود کنند مقارن شمس
 درین صورت مازود ذروه وسطی تدویر باشند و لیکن مرکز تدویر زهره مثل عطارد در قرین مرکز شمس
 است همیشه تقریباً و ازین جهت است که هر گاه بر ذروه تدویر باشد که آن استهاف زمان استفا
 اوست یا بر حقیقت تدویر که زبان انصاف رجعت اوست در حالت احتراق بود مثل
 عطارد این بود حالات همه منجمله در طول * * * * * انکشاف ششم در عرض
 کوکب خسته متخیره * * * * * باید دانست که همچنانکه در طول دو اختلاف
 ماضی شد بسبب حرکت خارج مرکز و تدویر همچنان در عرض نیز دو اختلاف است اولی
 کوکب که صهی رتق منطفه البروج یافته شود و کماهی در شمال و کماهی در جنوب و ثانی آنکه
 در نهایت حد عرض که در شمال یا جنوب یافته می شود با ردوم غایت حد اقل از
 حد اولی است پس برای اختلاف اولی وضع کردند که منطفه خارج مرکز باشد از منطفه
 مساوی بر اختلاف دوم وضع کردند که منطفه تدویر که بر آن حرکت مرکز کوکب است مائل است از منطفه
 خارج مرکز و بر کماهی را در مدار رصد متوالی برای عرض کردند پس حینی که مرکز معدل بر بعد ربع
 از نهایت متالی و جنوبی از در حساب می بود و همچنین بعد خاصه معدل بر بعد ربع از ذروه یا حصو
 میشد از وقت کوکب را در سطح فلک البروج یافتند پس معلوم کردند که سطح فلک البروج و خارج
 از مرکز که بروج تقاطع ادملکه بر قطر می از اقطار بروج که منصف محیط است همچنانکه در فرود
 خارج از مرکز قطع است سطح تدویر را بر مرکز بلکه بر قطری از اقطار تدویر که بنز منصف
 منطفه تدویر است و بر ذروه و حقیقت مرئی گذشته است و نیز هر گاه مراکز معدل علویه در
 ابتدا خارج مرکز میسر در آن سن عرض آنها شمالی می باشد و درین حال اگر کوکب در حقیقت
 تدویر بود مقدار عرض و جرم کوکب اکثر دیده میشود از آنکه در بهترین وقت در ذروه
 و هر گاه مراکز علویه نیز قطعه اقب یافتند درین وقت عرض آنها در جنوب
 در اوج تدویر مع قلت و در حقیقت با زیادت در آن وجه معلوم است که
 از برای متناظره از خارج از مرکز بر مرکز جهت برابر اند و همچنین است در جهت

مائل می باشد که میلان خارج مرکز درین جهت است و نیز افطار می که قاطع باشند افطاری را که بذرد گذشته
بر قوائم همیشه موافق می سطح بروج باشد و این اقطار را اقطار وسطی و اقطار صباحی و مسائی نامند و درین
هرگاه مرکز معدل آنها قریب از اوج و حضیض منبسط نشود پس عرض آنها در حضیض تدویر و ذروه همیشه برابر می باشد
برای زهره سوئی شمالی و برای عطارد سوئی جنوبی و لیکن در دو طرف قطر صباحی و مسائی
مختلف می باشد یکی بغیاس دیگری زیرا که قطر مسائی زهره در اوج سوئی شمالی می باشد
و در حضیض سوئی جنوبی و قطر مسائی عطارد در اوج سوئی جنوبی و در حضیض سوئی شمالی و هرگاه
مرکز آنها در عقدتین می باشد خود در تدویر بعد رجوع از ذروه باشند در صورت سطح فلک
البروج می باشند و هرگاه بر ذروه و حضیض بوند در غایت عرض خود باشند بحسب اختلاف مذکور زیرا که
میل حضیض در عقده که همیشه در نصف المبط می باشد از خارج مرکز برای اس زهره سوئی جنوبی می باشد
و برای عطارد سوئی شمالی و در عقده دوم بالعکس و عود می کند به ضد انحنای باقی ازین جهت
بی برده شد که سطح خارج مرکز زهره و عطارد متحرک اند در عرض و خود می کنند بعد مرکز تدویر
بس هرگاه باشند در عقدتین منطبق شوند در سطح که منتهی عرض اند بر سطح فلک و می باشند
در اوج یا حضیض مرکز زهره در غایت عرض شمالی باشند و مرکز عطارد در غایت عرض جنوبی
و معلوم شد که مرکز تدویر عطارد و زهره دو قسم اختلاف پیدا می کند اول اینکه میل میدهد
در قطر ذروه و حضیض را غایت میل هرگاه در عقدتین باشند و می گردانند قطر دیگر را
در بین وقت در سطح بروج و این عرض را با اسم میل خوانند دوم اینکه منحرف میاز قطر
دیگر را غایت انحراف هرگاه باشند در اوج و حضیض و میگردانند قطر اول را درین هنگام در
سطح خارج مرکز و این اختلاف را انحراف والتوا و التوافق خوانند با لحاظ غایت میل مائل از
منحل برای زحل یا بل یا دنیقه و برای شتری یا ال یا دنیقه برای مریخ یا اب یا دنیقه و برای زهره یا بل یا
دنیقه و برای عطارد یا ده یا دنیقه است و لیکن در سفلیین این میل غیر ثابت است چنانچه بدان اشارت شد
زیرا که منطقه مائل بمقارب میشود از منطقه منحل تا آنکه منطبق بشود بر آن پس مفارق میشود
جهت دیگر مع بقای شاطی و متباعد میشود بندریج و بغایت بعد از سه بعد از باز متقارب شود
از منطقه منحل تا منطبق شود بار دیگر و بعد از انطباق نصف شمالی بنوی میگردد و بالعکس تمام
این حالت انطباق و انفاج در هر سه شمسی و مرکز تدویر زهره و عطارد حین انطباق همیشه
بر اس و ذنب خود می باشند و اس زهره آن نقطه قاطع مائل و منحل است که چون مرکز تدویر از آن تجاوز

لند متوجه اوج شود و ذنب است که بعد مجاوزش مرکز تدویر متوجه شود بحقیقت در نقطه ^ب ~~ب~~ ^ب است
نقطه که بعد مجاوزش مرکز تدویر متوجه خفیف شود را من است و اگر متوجه اوج شود ذنب است پس تعریف راس و ذنب
سفلیین غیر تعریف راس و ذنب قریب است یعنی در قریب راس عبارت از نقطه مجاز شمال است و ذنب
نقطه مجاز جنوب و اگر این تعریف در اینجا ماخوذ شود در زهره صدق راس بر مرد و عقده باشد چه در
زهره بر مرد و عقده مجاز شمال اند و در عطارد صدق ذنب بر مرد و نقطه باشد چه مرد و مجاز جنوب اند
و این عرض بغایت خود فنی می رسد که مرکز تدویر میان منصف ما بین العقدهین باشد من بعد آن
متناقض میشود تا آنکه مایل بر مثل منطبق شود پس مرکز تدویر زهره همیشه جانب شمال باشد و حین انطباق مایل و
مثل بر نفس منطقه البروج بود و جانب جنوب اصلا واقع نشود و در عطارد مرکز تدویر همیشه جنوبی
باشد الا عند الانطباق بر نفس فلک البروج بود و شمالی قطعاً نشود و این حالات که در سفلیین
ست منوط بر وجود محرک دیگر است که آنرا منصفین ادراک است کرده اند و این نیز متنباهی یکی از مشکلات
فن است که در آنکشاف آینده مبین خواهد شد انشاء الله تعالی اما اقطار مناطقی که تدویر کرده
و حقیقت مرئی می گذرند ثابت نمی باشند در سطوح اولاک مایل و نه در سطوح مناطقی که تدویر کرده
تدویر علویه بعقدتین و در سفلیین در اوج و حقیقت و بعد این حالت میل میکند در اوج تدویر علویه
همیشه در جهت منطقه البروج و حقیقتات آنها در خلاف جهت آن منتهی میشود بحد غایت خود
در منصف ما بین دو عقده و برین حالات بدین هیچ اطلاع بهم رسیده که علویه را حین بود
مرکز تدویر بر دو بعد مختلف از حامل صد که در مدح آنکه مرکز آنها در تدویر بموضع واحد
بود پس حین رصد بعد یافتند آنها را شمالی از منطقه البروج و حین رصد بعد اقرب جنوبی
یافتند و در سطح منطقه البروج عند العقدهین پس از این حالات دانستند که مراکز تدویر آنها
متحرک است برده ابره که مایل از منصف من بعد آن رصد کردند غایات عرض را شمالاً
جنوباً اما این غایات را مختلف یافتند پس دانستند که سطوح مناطقی که تدویر مایل است از مناطقی
حوامل و هر گاه با فسد عرض علویه را در ذروات مرتبه اقل از عرض آنها در حقیقتات مرتبه
دانستند که ذروات مایل اند سو همی منطقه البروج و همچنین هر گاه یافتند غایت عرض
همیشه در حینیکه مراکز تدویر همان منصف ما بین العقدهین دانستند که غایب مثل ذروات
و حقیقت از مایل در جنوب است و هر گاه یافتند علویات را عدیمه الغرض عند العقدهین و اگر
ذروات و حقیقتات مرتبه بوده باشند حکم کردند که قطری که مایل زهره و حقیقت مرئی است

بعد سطح منطقه مذکور و مایل واقع است و حکم کردند که میل آنها از سطح مایل مبتدی می شود از احد القدرین و چنانکه مرکز
 تدویر در غایت عرض شمالی باشد در خیالت اگر مرکز کوکب بر ذروه مرئی بود و عرض شمالی آن کوه بود از آن که
 در حقیقت باشد و در عرض جنوبی حال بر عکس است و غایت میل سطح منطقه تدویر و سطح مایل برای زحل بود و لفظ
 است و برای مشتری بدست قوه و برای مریخ بدست x و این اجزا با جزای منطقه تدویر است و پوشیده نماند
 که اگر چه میل ذروه از سطح مایل مساوی میل حقیقت است بنا بر نقاط دو سطح بر مرکز تدویر و لیکن چون این
 مقادیر میول را معتبر دارند باعتبار زاویه که نزد مرکز بروج باشد پس آن مقادیر که نزدیک تر بود بنا بر صغیر شدن
 زاویه الا در تدویر می که بغایت عظمت باشد مانند تدویر مریخ و زهره چه در تصویر است از این جهت
 شود آنرا در قوس حقیقتی اعظم باشد و در روبرو نیز که بسبب غایت عظمت تدویر بر حقیقتی
 قریب تر باشد از مرکز عالم و قوسی منصله آن اعظم دیده شود و اگر چه بحسب اجزا صغیر باشد حکم
 شکل او از x خزیه مناظر پس بهتر تقدیر آن مقدار مختلف شود و میل مرئی زحل بحسب اجزا
 مثل در ذروه باعتبار غایت بعد شمالی بدالت x است و در غایت جنوبی بدالت x و در حقیقت
 بعد شمالی بدالت x و در غایت بعد جنوبی بدالت x و در غایت میل مشتری در ذروه شمالی
 بالاقدم x و جنوبی بدالت x و در حقیقت بغایت شمالی بدالت x و در غایت جنوبی بدالت x و میل مریخ در ذروه
 بغایت بعد شمالی بدالت x و در غایت بعد جنوبی بدالت x و در حقیقت بغایت بعد شمالی بدالت x و در
 غایت بعد جنوبی بدالت x و طریق استخراج مقادیر این انحرافات بمناسبت
 طریق استخراج قوس الرجعت است اما دانستن میول کله بر صد اولی است و در
 سفلیین گوئیم که مادامی که مرکز زهره در فلک خارج مرکز مایل باشد ذروه
 آن مایل است و حقیقت مایل بخوب و در نصف صاعد بالعکس بود و عطار
 از سوی مرکز مایل باشد از اوج ذروه اش مایل بخوب بود و حقیقت مایل شمال بود در نصف دیگر بالعکس بود
 و عاقل از پس برای زهره با جزای منطقه تدویر بدست همچنین برای عطارد و زهره و باعتبار رده
 از مرکز مایل در ذروه امی زهره در غایت هر دو بعد شمالی و جنوبی بدست و میل حقیقت در جانبین بدست
 تا میل مریخ در ذروه عطارد در غایت بعدین بدست و در حقیقت در غایت هر دو بعد x و قوه بدست
 و در مریخ در ذروه میل صرد در جهت یافته نمیشود مگر در نصف مابین اوج و حقیقت زیرا که در همین جا
 و عند آنکه در انچه غایت مایل است ازین جهت در پس شمالی و جنوبی اختلافی یافته نمی شود بخلاف
 و در مریخ که مایل است در ذروه و در مریخ باشد آنرا در قایق انحصار خوانند و این

دو عرض که در اول سید اعم است مسه محوره را و برای علویه سوای این دو عرض عرضی است و در سفلیه
دیگر است بیان آنکه قطری که مابین سرده و بعد او وسط گذشته است و مطلق است بقطر اول را بر قوایم
در سطح فلک مایل و نه در سطح فلک مثل کرچین بودن مرکز تدویر آنها یکی اردو عقده و بعد مفارقت را
طرف مسائی قطر که متاخر است در طلوع بحرکت سرعیه شرقیه منحرف میشود سوای شمال و طرف صباحی از آن
قطر که متقدم است در طلوع منحرف میشود سوای جنوب و این انحراف منشیاً نسبتاً زاید می گردد تا آنکه مرکز تدویر
در منتصف مابین راس و ذنب رسد که لاحاله آن موضع اوج است در زهره و حقیض در عطارد و
در حال مابین انحراف بعد از خود رسد و هرگاه مرکز تدویر از منتصف مذکور متجاوز نشود این انحراف متناقص
گردد بتدریج بر سبیل تراجع مابین وصول مرکز تدویر بر ذنب بالکلیه منتفی گردد و بعد مفارقت مرکز تدویر
ذنب را طرف مسائی مائل بجنوب میشود و طرف صباحی بشمال و عندالوصول در منتصف مابین العقدین بقایب
خود رسد و باز بتدریج متناقص شده تا وصول مرکز تدویر بر راس منبهم گردد و مقدار زاویه غایت این
انحراف بر تقدیر یک حد و شش نزد مرکز تدویر باشد برای زهره \times \times \times و برای عطارد \times \times \times است و
مقدار مرکز مابین زاویه از مرکز فلک البروج زهره را در هر دو جهت شمال و جنوب مقارن نقطه اوج
و حقیض \times \times \times است و همچنین برای عطارد \times \times \times است و آیین عرض را انحراف و در باب والتواء التقات
خواننده طریقه تجسس میول خریدارین میول و انحرافات کلیه همانست که تحصیل میول جزیره شمس و عرض جزیره است
و در زیجات بازاری درجات اربعه مبتدیه از اوجات و جوزرات درج میکنند تا بچنانکه تفاوتیم خمره طول
معلوم میکنند آن نیز عرض نیز معلوم نمایند بدین طوری که اول بعد دریافتن تویم راس دکاستن آن از تویم کوکب
حصه عرض معلوم کنند و با زای حصه عرض عرض اول بگیرند و با زای اوج و بعد زهره انحرافات دیگر بگیرند اگر
درجهان متفق باشند مجموع عرض کوکب باشد و اگر درجهان مختلف باشند فضل درجهت ذمی فضل عرض باشد و
نایدانست که حصول عرض التقات در سفلیین از تحریک افلاک مذکوره آنها صورت نمی بندد بی ضم محرک
دیگر و این نیز از مشکلات فنی است که اینک توفیق الهی بیان کرده میشود \times انگشت پنجم در بیان
حل مشکلات فنی است \times واضح باد که مثالی این اشکالات عدم اجناس است \times \times \times
تقسیمه آنرا یعنی هرگاه حرکتی که محسوس شد بمقابل آن حرکت فلکی اخذ کرد و بعد از آن است بر آن
و هر صفافی که در حرکت جدید \times \times \times شد او را انما است است نقطه بمقررات قدما می خود
متفرد است و مشکلی پیش آمد \times \times \times حرکتی که تا و خود آن حرکت را اعتبار نکند اثبات
مسائل است مطابق نشان آن \times \times \times زمان برای \times \times \times است مرشد

اصطلاح مثبت را میزنند و افلاک دیگر هر که بر سطح آن حرکات با نحای مستقیم مقرر کردند و اولین جامع برای هر
 مشکلی طریقی که البطل و اوضح است ایراد می یابد مشکل اول اثبات توجیه نشاید حرکت مرکز ندویر قوس حول مرکز عالم
 و بجا می آید آن یک فلک دیگر اثبات کرده اند بر چهار فلک مشهور پس ثابت باشد برای هر پنج فلک
 مثل بر پنج مشهور دوم مائل بر طریق مسطور متحرک بجز حرکت معهوده قدراً و جهت مسیوم خارج مرکز بدستور
 در سخن مائل که منطقه اش در سطح منطقه مائل باشد و بعد مرکزش از مرکز عالم بقدر نصف بعد مرکز خارج مرکز مشهور باشد
 یعنی بقدر ربع اول باشد و حرکت این خارج مرکز بقدر ضعف حرکت خارج مرکز مشهور باشد یعنی بقدر پنج صد و هشتاد و یک
 ح نوبه در شبانه روز مع اتفاق جهت یعنی از جنوب مشرق چهارم خارج مرکز دیگر در سخن خارج مرکز اول و بعد از این
 این دو خارج مثل بعد مسطور باشد که آنفا گذشت و منطقه اش نیز در سطح منطقه مائل بود مثل خارج مرکز اول و
 حرکت بقدر حرکت خارج مرکز مشهور باشد اما جهتش مخالف جهت حرکت خارج مرکز اول بود یعنی خلاف
 توالی بود چنانچه ندویر مرکز در سخن خارج مرکز دوم بر پنج مشهور پس بعد فرض این دو خارج مرکز و اقیان
 بر آنچه مذکور شد در اصل خارج مرکز لازم آید که حرکت مرکز ندویر حول مرکز عالم متشابه باشد و وجهین
 آنکه تعدیل خارج مرکز ثانی بقدر ضعف تعدیل خارج مرکز اول باشد زیرا که مابین مرکز ثانی و مرکز عالم
 بقدر ضعف مابین مرکز اول و مرکز عالم است پس تعدیل قوس وسطی خارج مرکز ثانی مثل تعدیل قوس
 وسطی از خارج مرکز اول باشد تقریباً بقاوت غیر محسوس و چون حرکت خارج مرکز اول بقدر
 حرکت خارج مرکز ثانی است لهذا در زمانه واحد تعدیل هر دو متساوی باشند و چون حرکت دو خارج
 مرکز مختلف جهت است لهذا اگر یکی جمعی باشد دیگری لامحاله نقصانی بود پس بعد معدل ساختن مرکز
 هر دو تعدیل مرکز همچنانکه بیان کردیم بجا می آید لهذا در حس حرکت مرکز ندویر متشابه حول
 مرکز عالم باشد و هو المطلوب و برین قیاس زیادتی یک فلک دیگر ثابت می شود
 تشابه حرکت حوامل مرکز تدویر زهره و عطویه حول مرکز تدویر زهره و عطویه حول
 مرکز معدل المسیر تقریباً است آنکه اول فلک مثل باشد بر پنج معلوم دوم خارج مرکز
 در سخن مثل نوعی که بعد مرکزش از مرکز عالم بقدر مثل و نصف بعد خارج مرکز مشهور باشد
 یعنی مرکزش بر متوسط مابین مرکز معدل المسیر و مرکز خارج مرکز مشهور واقع شود
 حرکت این خارج مرکز دو چند حرکت خارج مرکز مشهور باشد و جهت آن
 تشابه خارج مرکز دیگر در سخن خارج مرکز اول بود مابین مرکزین این دو خارج مرکز تعدیل
 نصف بعد مابین مرکز معدل المسیر و مرکز خارج مرکز مشهور باشد و حرکتش بقدر حرکت حاصل

مشهور است مخالف جهت چنانچه تدویر در ضمن خارج مرکز دوم بروچی که در اول ابداع تدویر محض خارج از مرکز
 باوج مرکز اول یا حقیقت آن مجتمع باشد مع الطابق موازی این خارج بر مرکز حامل مشهور و بعد این مشهور
 برعکس است که حرکت مرکز تدویر حول مرکز معدل المسیر متشابه نماید مع بسا و می بایش از مرکز حامل
 مشهور اما برای حل **ن** تا به حرکت مرکز تدویر عطار حول مرکز معدل المسیر فرض کنیم تدویر
 را در ضمن کره محیطه بود یک سطح تدویر سطح محیطه بر نقطه تماس باشند و شکل محیطه بعد از آن تدویر بر شکل
 قسمی حاوی باقی ماند و بعد مرکز تدویر از مرکز سطح ظاهر می محیطه یک نیم جز باشد از اجزا و حامل مشهور و
 تدویر و محیطه سطح واحد باشند ظاهر است که هرگاه حرکت کند محیطه بر ذروه صغیره نوعی که بعد میان
 مرکز محیطه و ذروه صغیره نیز یک و نیم جز باشد از اجزای مذکور و فرض کنیم مرکز صغیره را بر ذروه بگیریم
 بعد میان دو مرکز آنها مثل مقدار مذکور باشد بقده فرض کنیم کبره را در اوج خارج مرکز که بعد مرکز
 از مرکز معدل المسیر عطار یک جز و نصف باشد یعنی مرکز شمس بر منصف بعدی باشد که و اصل بود
 میان مرکز تدویر مشهور و معدل المسیر بقده فرض کنیم خارج مرکز را در مثل بر من مشهور تا این شش فلک
 مرتب شوند و فرض کرده شود حرکت مثل بر و تیره مشهور و حرکت خارج مرکز بمقدار فضل حرکت مرکز
 تدویر بر توالی بر حرکت اوج حاملی و تدویر مشهور یعنی بقدر حرکت مرکز شمس و حرکت کبره
 مفروض شود بقدر حرکت خارج مرکز و موافق باشد جهت اعلایش جهت حرکت
 خارج مرکز را در قسم اعلی و بعد ان مفروضات بر طباع سلیم پوشیده نیست که لازم
 می آید تا به حرکت مرکز تدویر عطار حول مرکز معدل المسیر با وجود صحت ابعاد
 زیرا که هرگاه متحرک شود مرکز محیطه ربع دور از منطقه خارج مرکز تدویر برسد بر تریج بعد
 ابعاد نازل شود مرکز محیطه تمام خط را که بران متردد است و مقدار آن خط شش جز است
 از اجزای مذکوره و باقی ماند بعد میان مرکز محیطه و مرکز خارج مرکز پنجاه و هفت جز از
 اجزای مذکوره و **ج** باشد بعد میان مرکز تدویر که نیز ربع دور حرکت کرده است از
 منطقه محیطه در الوقت و میان مرکز معدل المسیر پنجاه و هفت جز موافق برای معتدات
 جهود و باشد بعد که تدویر از مرکز عالم بمقدار جذر مجموع دو مربع پنجاه و هفت جز نیز
 حرکت کند **ح** محیطه نصف اوج را که محیطه خارج مرکز و راه آن بود با ابعاد اجزاء و بعد مرکز
 محیطه تمام خطی را که تردد میکند بران پس میشود درین هنگام بعد میان مرکز محیطه و مرکز
 صحت و چهار و نصف نیز درین یک **ح** اوج را که **ح** اوج را که **ح** اوج را که **ح** اوج را که

بمقدار آن که در این باقی ماند بعد میان مرکز تدویر و مرکز خارج المرکز ثنیت و یکسا و نیم جز پس شد بعد میان مرکز تدویر
 مرکز تدویر ثنیت جزو بعد میان مرکز تدویر و مرکز عالم بخانه و هفت جز و همین مطلوب است اما حل آن
 نقطه محاذات قریس برین منوال است که فرض کرده شود جزو مائل بر رسم مشهور در ضمن مائل فلک محاذات قریس
 که آن نقطه محاذات مرکز آن واقع شود به حقیقی که محاس شود محدثش محذب مائل را بر نقطه که مسی است باوج
 محاذات و مقعرش و مقعرش را بر نقطه مقابل اوج مسی باشد که نصف محاذات و برین جنیف فرض کنند کبیره که
 محاس باشد سطح فلک محاذات و در کبیره صغیره دیگر باشد که بعد مرکزش از مرکز کبیره بانه جزو
 و ثنیت دقیقه و مسی ثانیه باشد و محاس شود کبیره را بر ذروه و حول این ذروه کرده حافظه باشد که بعد مرکز
 یعنی همان ذروه از مرکز صغیره مثل بعد مرکز صغیره از مرکز کبیره بود در حالیکه محاس یا شد صغیره را بر نقطه
 که محاس است از برابر همان نقطه کبیره و بر مرکز حافظه که ذروه منطقه کبیره واقع است مرکز تدویر
 باشد و باید که بعد میان مرکز تدویر و مرکز محیط بقدر ما بین المرکزین باشد که در محیط
 است و می باشد و برین حکم مرکز تدویر بر اوج سنویم له بالقر و زب بعدش از مرکز
 عالم بقدر مجموع نسبت قطر عالم متبعم و ما بین المرکزین باشد بعد ذره کتب حرکت
 فلک محاذات را بر توالی مساوی بر اسی حرکت مرکز قریس یعنی بقدر بعد مضامین تعیین
 حرکت کبیره و حافظه و محیط مساوی مفروض شود بر اسی حرکت مرکز تدویر و در این فضا
 در نصف عالمی و حرکت صغیره دو چند آن مع اختلاف جهت ازین سبب سنویم ازین اشتباه که
 محیط همین میان طرف قطر منطقه کبیره که ثنیت و یک جز و پنج و چهار دقیقه است و از آن میشود در این
 اصلاً و چنین قطر محیط از قطر کبیره زایل نشود از حالت الطباق و بر پایه متحرک شود مرکز کبیره به جهت
 بقدر ربع بر توالی کبیره نیز حرکت کند ربع دور و صغیره نصف و ناز آن شود مرکز محیط بقدر نصف قطر
 بران تود همی که در منطقه مطبق شود بر مرکز کبیره و درین مدت متحرک شود مرکز تدویر از جنیف محیط بقدر ربع دور
 و بر سنویم تا خطی از مرکز عالم که قائم است بر خط ما بر المرکز و از آنجا که مرکز محیط و خطش زایل نمی شود
 از این نظر ترا قبل کبیره که بگذشت است بدو نقطه خاص آن یا فلک محاذات لهذا حرکت مرکز محیط نسبت به
 خود را بر محاذات و بر سارات حرکت مرکز تدویر جزو حرکت عالم با این حرکت مرکز تدویر نسبت
 باشد و از این جهت بر این متحرک شود مرکز کبیره بقدر این دلیل بقدر محیط کبیره
 حرکت شد با ثنیت و هفت دو جزو و مرکز محیط نازل شده باشد تمام خطی را که بران
 نسبت زود شده است و در منطقه کبیره و در دور حرکت کرده است بقدر

ربع دیگر از این جهت باشد تا ذروه منطقه محیط که در اینجا حقیقتش مشهور است پس برین ممرات لازم آید آنچه در
یافته شده است بدون خللی از احوال فرما و جوب محاذات قطب تدویر برای نقطه محاذات ازین جهت است
که نقطه محاذات مرکز است برای فکلی که حرکت مرکز تدویر را اما توجهی وجود تفاوت مرکز تدویر حسب قرب و بعد از مرکز
عالم بقدره و چند مابین مرکزین و تفاوتی بعدش از مرکز حامل آنست که مرکز تدویر بر نفس حامل باشد چنانچه در اوج و
حقیقت است یا فریب باشد از محیطش چنانچه در باقی ذروات است و اما عدم تشابه حرکت مرکز تدویر
در این نقطه از آن جهت است که منظور تشابه است از جهت نزدیک فلک محاذات
مرکز تدویر در این جهت اقتضای محیط است که حرکتش به نسبت مرکز متشابه است
و به نسبت اقتضای محیط و ضعیف و کبیره بعد مرکز تدویر از نقطه محاذات متمایف شود و این
حل که برای نقطه محاذات ایراد یافت شامل است حل تشابه حرکت حاملها حول مرکز عالم و این
توجیه بعینه کافست برای حل محاذات تدویر مشرقه اما برای حل حصول انحراف
و الزامی خسته مشرقه زمین کرده شود کوه محیطا بدو بیخ نوعی که دو قطب آنها بر سطح مایل باشند و بعد آن مرد
قطب از دو طرف قطر که بذروه حقیقت تدویر گذشته اند در دو جهت متبادله بقدر رغایت میل
آن قرار باشد بر این مرکز که در عرض کره همان این کره حرکت مثل حرکتی که مرکز تدویر حاصل
جود می کند مساوی است حرکت این کره چون هر دو طرف قطر که بذروه و حقیقت گذشته اند بر مدار
که در ذروه مساوی باشد تا به بوجوب کره محیط و لازم است که از حرکت این کره جمیع اجزای تدویر حتی که
قطر او وسط مرکز شوند و زایل گردد این قطر بلکه جمیع اجزای تدویر از وضع خود نوعی که طرف
سبب مساوی گردد و بالعکس پس فرض یک کره برای حصول مدعا کفایت نکرده و واجب شد که
یک کره را که فرض نکرده شود که واسطه باشد میان تدویر و کره اول نوعی که دو قطب این
کره دو طرف قطر مذکور باشد یعنی دو نقطه ذروه و حقیقت و حرکت این کره مساوی مفروض
شود برای حرکت اولی مع اختلاف جهت برای آنکه رد کنند این کره جمیع اجزای تدویر را
بر وضع خود تا زایل شده اند از حرکت کره اولی پس در نزدیک اجزای کره اولی را از انحراف
در خطی و اثری تا شد بکر همین که حرکت دهد قطر مذکور را و آنچه بان منتهی باشد از آن جهت
و نیز جهت حرکت آن مرکز کرده شود در سفینین ده کره دیگر برای انحراف خاص
بهین سمت یعنی مابین جهت کره ذره قطب ابرسطه به دتر و حفاظت کنند دگر می وز
باقی اجزای آن حقیقت ذروه و ذروه حقیقت کره لجل تدویر علاوه بر متعلق است بر سه

راستی تدویر اصلی مشهور و ذکر محیط دیگر بر حل اشکال و تدویر سفلیین مشتمل است بر پنج کرانه یکی تدویر اصلی
 و چهار کره دیگر این بود طریق حل اشکالات فن بیت بر سبیل القاطب و انتخاب از اقوال قدما
 اختیاه معلوم باد که تا و فرجه زصد سمرقندی که سه بیت صد و چهل و نیک پیرسی
 بیس از را صدان اطلاع نشده بود که حرکات ادجات و جوزرات خسته متخیره یا خود ما مختلف اند بلکه ما
 اعتقاد قدما بحال بود که این حرکات مثل حرکت بطیة فلک البروج است اما در رصد دلی محمد شاهی چنان
 مدرک گشت که حرکات ادجات و جوزرات خسته متخیره هر واحد را قدما یکی است بلکه در کتاب

کواکب	اوج	بشد کتب
عطارد	۲۲۲۲۲۲	۲۲۲۲۲۲
زهره	۲۲۲۲۲۲	۲۲۲۲۲۲
مریخ	۲۲۲۲۲۲	۲۲۲۲۲۲
مشتری	۲۲۲۲۲۲	۲۲۲۲۲۲
زحل	۲۲۲۲۲۲	۲۲۲۲۲۲

تماثل مذااد بلکه مفرد حرکت ثبانیه روزی هر واحد بر تفصیل این
 جدول است پس فلک واحد برای حرکت اوج و جوزرات اصلاکا
 نیاشد و ضرور شد که مثل لایک فلک دیگر متوازی السطحین محیط
 باشد با اتحاد قطبین و منطقه و حرکتش بقدر حرکت رأس باشد
 و چون حرکت اوج هر یک زاید از حرکت رأس خود است لهذا حرکت
 حرکت اوج است در حقیقت بقدر فلک حرکت مرتبه اوج بر حرکت رأس باشد

یعنی در عطارد فی یوم بلبله ب س ک و در زهره و له و در مریخ و م ح و در مشتری و
 و در زحل و امد و پس قطع نظر از افلاکی که قدما برای حل اشکال مزید کرده اند پنج فلک جوزرات
 برای خسته متخیره با حاس مناخران نیز مزید شد پس همگی افلاک حزیه بسیار است

کواکب	کیفیت افلاک	عدد جوزرات
شمس	بیت قدیم ۱ تدویر برای حصول مدار بیضی ۱	۳
قمر	بیت قدیم ۲ برای حل اشکال ۲	۶
عطارد	بیت قدیم ۴ برای حل اشکال ۶ جوزرات ۱	۱۰
زهره	بیت قدیم ۳ برای حل اشکال ۳ جوزرات ۱	۱۰
مریخ	بیت قدیم ۳ برای حل اشکال ۳ جوزرات ۱	۸
مشتری	مثل مریخ	۸
زحل	مثل مریخ	۸
جمع کل افلاک سبعة میاره		۵۲

و چهار باشد مطابق تفصیل این جدول
 اختیاه چون در بیت افلاک کلیه آثار بیانی
 که اذکیای فرنگ در رصد سیه سیاره دیگر
 یافته اند و مثل سائر سیارات در آن کواکب
 و بطور رجعت یافته شده پس هر واحد را
 از فلک کمتر نمیتواند باشد پس نه فلک برای
 این سیاره با شد و نیز سیه کواکب توابع
 یافته اند و رجعت بقیاس اصل افلاک آنها ما این توان

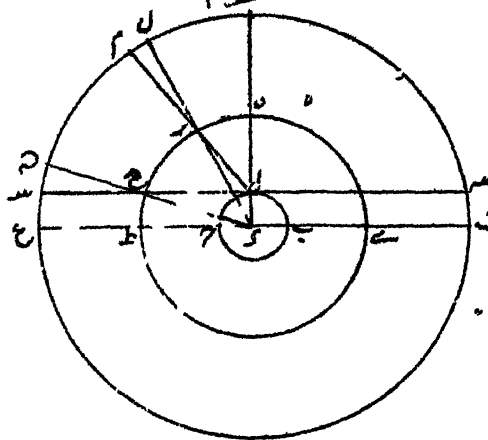
در یافت شده است پس بعد از اربع افلاک محیطه بند و بر کواکب اصلی باید و جزین تقدیر
 بیت و مفتی بلکه دیگر ضرور مد علاوه بر افلاک مذکور سیه سیاره قطع نظر از اصل نبر

مختلفت یافته است و در باقی اختلاف محسوس نکشته باین تقدیر شصت و پنج فکک برای اوابت فروردین شده است
 ملک یا این تبا عداد نقاد زمیل کلنی ثابت شده است پس این جزو زمان عداد افلاک جزئیه و کلیه تا یکصد و چهل و نه روز است
 زهی صانع قادر متعال که آن منیعت الینان با وجود سعی طلیغ از طاقث بشری احصاء و تعدیه مصنوعات او جل جلاله
 کردن نمی تواند مگر بمصدق نقلنا بعضکم علی بعض برخی را بر برخی رجحان اضافی حاصل قنبارک ابد احسن
~~الایمان الی الله السوات والارضین~~ * انگشت هفتم در میان اختلافات تشکلات
 قریب از نور و بر خلاف و صوف و کسوف * چون اختلاف منظر قمر از مندمات اعجاز کسوف
 است لهذا اوکل به بیانش بود ازیم در انگشت دوم از حرز اول این خزانه معلوم شد که اختلاف
 منظر عبارتست از تفاوت موضع حقیقی و مرئی کوکب که بحسب اقتضای نصف قطار ارض ناستی می شود
 و هر چند که کوکب قریب تر با ارض باشد اختلاف منظرش زیاد بود و نیز اگر کوکب قریب تر باشد
 باقی اختلاف منظرش زیاد تر بود از آنکه بعید از اقی باشد و اگر کوکب بحسب الراس بود
 اختلاف منظر مستقی بود و رافق غایت اختلاف بود و آنرا اختلاف منظر افقی گویند پس در هر کوکبی
 اختلاف منظر محسوس بود قسم ظاهر از فلک کمر از نصف دیگر باشد و فلکی که بعید تر از ارض است
 در آن اختلاف منظر محسوس نبود زیرا که خط خارج از موضع ناظر و مرکز عالم حکمای خط مماس باشد
 این اختلاف مافوق فلک شمس در مریخ و غیره اصلا محسوس نیست زیرا که در شمس چنانکه رصدی ادراک اختلاف منظر
 نکرده است مگر از روی حساب مقداری اندک معلوم کرده اند بالجملة اختلاف منظر قمر وقت بلوغ آن
 بردائره نصف النهار از رصد ذات العین معلوم می کنند برین طریق که چون قمر قریب نصف النهار
 رسد مسطره را که بر آن لبه مرکب است بردارند تا تمام جرم قمر حقیقه یا حکما از هر دو تقیه نظر آید
 و هما نوقت مع ثبات مسطره ارتفاع مسطره ناله را که در قائمه است بردارند تا بر طرف خط وسط
 مسطره ذمی تنظیم ~~که~~ بمرسب ماس شود آنگاه نگاه کنند که از محل تماس ظاهر که این مسطره
 چند اجزا است آنچه باشد و بر قوسی بود که تمام ارتفاع مرئی تا نود و سه و فیکان نصف این و نماید
 جدول جیب مفوس کنند حاصل قوس را دو چند کنند تمام ارتفاع مرئی حاصل شود چون اگر ارتفاع
 نود و یک باشد ارتفاع مرئی ~~که~~ ^{بسیار} اگر این را در جیب بودن قمر متصل تا انقلاب قطب خفی واقع شود
 تفاوت ~~کسب~~ باشد تا در ارتفاع ^{که} بعینه دایره نصف النهار است بردائره ماره یا قطب
 اربعه متحد گردد و هر یک از عرض بلد و سبیل درجه و عرض قمر ^{که} ارتفاع حقیقی و مرئی از دایره دایره

در کمال جزئیة سهولت واقع شود و هرگاه ارتفاع مری معلوم شود همان وقت که در وقت
 قدیم و عرض مری معلوم کنند و بعد در یافت طلوع وقت ارتفاع حقیقی قرار آید و ارتفاع مری
 را از آن بکاهند آنچه باقی ماند قدر اختلاف نظر بود و معلوم باد که عادت بسیار است
 بود که ذات الثقیین را در سطح نصف النهار نصب می کردند ازین مرید و غیره شان اختلاف نظر
 غایت ارتفاع معلوم شود و اختلاف نظر از تفاوت جزیه معلوم توان کرد و اگر در سطح
 نصف النهار نصب نکنند بلکه مسطره قائمه را بر محور می نصب کنند که بر جانب کریدند با اختلاف
 اختلاف نظر غیر نصف النهار و اختلاف نظر افقی نیز معلوم شود و کذاک اختلاف نظر است
 معلوم کرد و هم به آنند که ما برای آنکه اخذ آله عظیم مستقیم سهیل می باشد از آنکه عظیم مستقیم
 بناءً علیه این آله اختیار کردند و کرده بجز معلوم کردن ارتفاع مری از هر آله مستقیم
 با انضمام عمل مذکور اختلاف نظر معلوم کرد و نیز پوشیده نماید که رصد اختلاف نظر افقی در بجا
 و بلاد و وصول کثیر الانجره منفرد است زیرا که مرکز قمر و دیگر کواکب بر افق حسی بی تفاوت آنجوه دیده
 نشود و اگر در مابین شود بسبب نفاذ شعاع بصری در آب یا بخار ضلع مخروطی شود و زاویه عظیمه
 پیدا کند و بجزم کواکب در مابین مرکز مری در افق حسی باشد ازین جهت کواکب قبل از
 طلوع دیده شود چنانچه بیشتر اذلیای زمک ما بر این فن شهادت داده اند که چند بار در
 حالت سیر کواکب عند الطلوع و غروب نیرین صورت فردا واقع شده بود با وجودی که حرم قمر
 مخفی می نمود شمس و قمر در دو فوق افق دیده میشدند بدین علت معلوم شد که در کوه آب کواکب
 قبل طلوع و بعد غروب دیده می شود زیرا که هرگاه جرم قمر مخفی شود واجب است که شمس بر یک طرف قطری باشد و قمر بر
 دوم همان طرف ممکن است که هر دو طرف معاف فوق افق حقیقی باشند تا با افق حسی چه رسد و این وضع مری نیست
 مگر بسبب انعطاف شعاع از سطح آب و لیکن این قدر اختلاف فاحش در خشکی لبیب کوه بخار نباشد حاصله درین
 اقلیم و قایم اختلاف قدیم رویت بسبب کوه بخار در بلاد ما بنگام دی ماه الهی است و ماه الهی که تراکم انجره
 بسیاری شود تا سبب و چهار دقیقه یافت شده است و در تیر ماه خود داده که انجره قلیل می باشد تا
 اختلاف مثبت و مثبت دقیقه یا نیش انیزه درجات حرم کواکب چند اند که کواکب ثابت است
 تمام معلوم کردیم و این جزو ممرات را درجه عالمی ساخته از آنکه در ای طالع معلوم کردیم
 و متر صد بودیم که حقیق طلوع طالعی ازین طوابع تقویم شمس در ال طالع با نام صفت است
 آن صبح تا بکا باشد است صفت طلوع مری که صفت ازین طوابع تقویم شمس در ال طالع با نام صفت است

در این کتاب...
 و اینست که کتب برصفت النهار انحفاض این طالع آخیر برآید و در ایام کمترین سزا که از طول
 در ایام قلت انحراف و اختلاف منظر شمس تقریباً سه دقیقه است از هر دو در تمام
 دقیقه و کاستیم باقی ماند و قانون اختلاف منظر شمس در اینجا که در بالا آمد و در اینجا
 مثل شمس در آنجا که نجار است لهذا اختلاف رویت قرینتر بهمین قدر باشد و لیکن معلوم کردن اختلاف
 منظر افقی برین نحو است که اگر ساعت را با همان نصف النهار و روای مساواتند و مترصد باشند
 که در کس مرکز قرین بر افقی باشد یعنی کجا می رسد در العود همان آن از آنکه ساعت حفظ زمان کنند
 و بهمان زمان طالع وقت برآید و تقویم قرین معلوم کنند و ضرورت است که موضع قمر از طالع قمر
 باشد از روی حساب پس بمقابل طالع انحنفاض جزو قمر معلوم کنند و ازین انحنفاض قانون اختلاف
 که نجار را کم سازند باقی اختلاف منظر افقی قرار باشد و این غایت اختلاف کم از ده
 و یازده الی نوزده یافته شده است و این اختلاف منظر فقط بحسب دائرة ارتفاع است
 و واضح باد که اختلاف منظر دائرة ارتفاع اکثر احیان مقتضی میشود که موضع حقیقی طول و عرض
 کوکب مخالف گردد موضع مرئی را که مقیاس از موضع البصار یعنی سطح ارض است زیرا که هرگاه
 تویم کنیم دو دائرة عرض را که مرور کنند بدو طرف خط مذکور از منطقه البروج بدو نقطه مختلف بگذرند
 در صورت قوسی از منطقه که باین آنها واقع شود اختلاف منظر طول باشد و اگر دو قوس از
 دو دائرة عرضیه که باین دو طرف خط منطقه البروج واقع اند مختلف باشند تفاضل این دو قوس
 اختلاف منظر عرض باشد و هرگاه کوکب بر دائرة وسط السماء رویت یعنی بر تریب طالع باشد در خصوص
 اختلاف طولش منعدم بود زیرا که همین دائرة عرض است دائرة ارتفاع میشود و دو نقطه طول حقیقی و
 طول مرئی گردد از فلک البروج و همین انحنفاض اختلاف طول اختلاف منظر ارتفاع
 یعنی اختلاف منظر عرض باشد و توضیح مقام آنست که هرگاه کوکب بر دائرة وسط السماء رویت
 باشد در جنوب منطقه البروج بر سمت الراس داشته باشد یا در جنوب شرقی مرکز مشرق کوکب
 باشد در شمال منطقه البروج بر سمت الراس داشته باشد یا در شمال غربی مرکز مشرق
 باشد در جنوب منطقه البروج بر سمت الراس داشته باشد یا در جنوب غربی مرکز مشرق
 باشد در شمال منطقه البروج بر سمت الراس داشته باشد یا در شمال غربی مرکز مشرق

عرض جانب قطب خفی منطقه البروج باشد خواه جانب قطب ظاهر آن در صورت اول مجموع عرض آن باشد
 عرض عرض مرئی باشد و در صورت ثانیه از دو شق بیرون نیاشد یا که گنجد سمیت الراس بجانب قطب
 عرض مساوی عرض حقیقی باشد در وقت عرض مرئی منعدم بود و اگر مختلف باشد در صورت رابع
 فصلش عرض مرئی باشد و چنانکه کوكب بر تربع طالع نیاشد بالفردت اختلاف طول موجود بود و این
 اختلاف زیاد باشد بر طول حقیقی اگر کوكب در ربع شرقی ظاهر باشد از منطقه البروج و ناقص بود از آن
 اگر در ربع غربی ظاهر باشد. **انتباه** * هرگاه اختلاف منظر افقی معلوم شد نسبت نصف قطر ارض
 سومی بعد قمر از مرکز عالم و جمیع اختلافات جزئیه بمقابل ارتفاع معلوم باشد و در بعضی کتب این
 که ارض بر مرکز خود و سطح طایفه بدو قمر و کلام در سطح محیط فلک اعظم

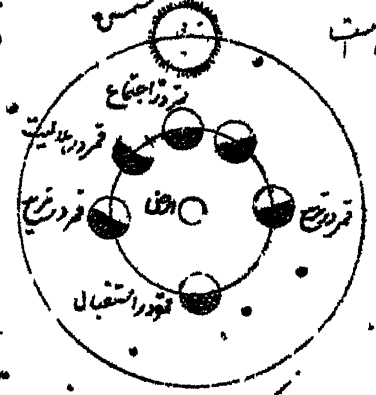
افق حقیقی و صد آنه افق حسی و آب مرکز بصیر بر سطح ارض بود نقطه
 سمت الراس در فلک اعلی و وصل کنیم که و آناه بر مدار قمر
 نقطه سمت الراس مشخص شود و غایت اختلاف منظر افقی قوس حط
 است که جیب آن است نصف قطر ارض است پس زاویه حط
 زاویه اختلاف منظر افقی باشد و بنا بر موازات افقین زاویه
 اوج مساوی زاویه حط را پس این زاویه نیز زاویه

اختلاف بود زمین جهت سمت که هرگاه دو خط از دو طرف نصف قطر ارض خارج شود و بر مرکز
 قمر ملاقی گردند و زاویه را که بر مرکز قمر حادث گردانند نیز زاویه اختلاف منظر خوانند بالجمله
 اکنون در مثلث اوج قائم الزاویه زاویه باح که اختلاف منظر افقی سمت معلوم سمت و زاویه آ
 قائم سمت لهذا زاویه اوج که تمام ارتفاع حقیقی سمت معلوم باشد و نصف قطر ارض را واحد فرض
 پس نسبت آ و واحد سومی اوج بعد قمر مجهول چون نسبت جیب زاویه اختلاف منظر سومی
 قائم باشد ازین هر چون جیب قائم زاویه اختلاف منظر قسمت کنند خارج نسبت قدر نصف قطر
 اوضاع بعد قمر باشد و چون این نسبت معلوم باشد با زامی هر ارتفاع حقیقی مفروض اختلاف منظر معلوم باشد
 نتیجتاً بمقابل ارتفاع مع ک و درین ارتفاع مرکز قمر باشد و زاویه اختلاف منظر از آن مجهول است
 و نیز مثلث آ و در معلوم اند و زاویه آ که تمام زاویه ارتفاع نیز معلوم است لهذا باقی
 اضلاع و زوایای آن مثلث معلوم باشند که منجمله آن که زاویه آ که مطلوب نیز معلوم باشد
 نیم اختلاف منظر ارتفاع عصر و در ارتفاع غایت فضل الدائر اختلاف منظر طول و عرض معلوم شود

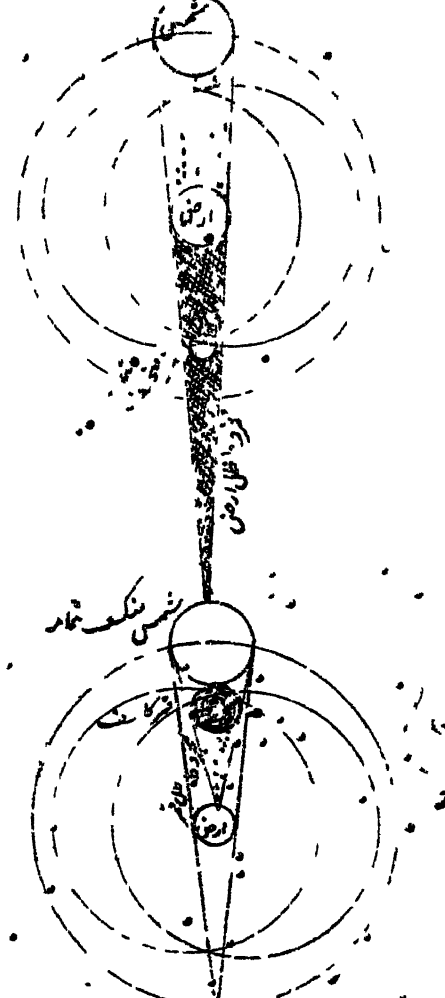
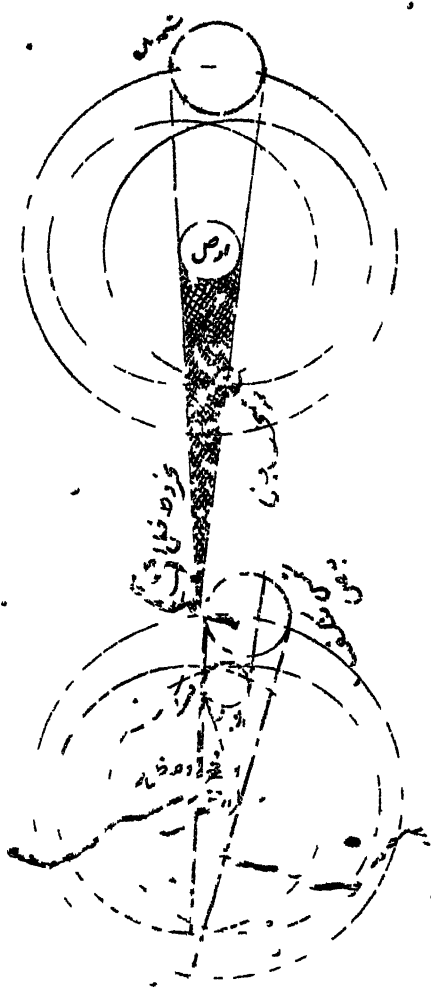
چنانچه در این کتاب گفته اند که این اشکالات هر دو هم پوشیده نیست و چون اختلافات مناظر مبین شد گوئیم که تشکلات مختلفه قریب از
 بلائیت نیز بدالتور شده حالت بد ریت قبول کردن و از بد ریت متناقص النور شده تا بلائیت رسیدن
 از ضایع نیز آن باشد و زوال نورش وقت مایل شدن زمین میان او و میان شمس در حالت می کند که چرا
 قریب تر مظلم کشف صیقلی است و قبول ضو از شمس میکند و منعکس میشود از سطوح ضو شمس بسبب مخالفت هر دو وجه مخالفی ازین
 منطبق می گوید و چون جرم شمس اعظم کثیر است از جرم قریب چنانچه عنقریب واضح خواهد شد لهذا بحکم شکل بر از هم فرجه
 مناظر در حقیقت اکثر از نصف جرمش روشن باشد و مظلم اقل از نصف و فاصل میان مضی و مظلم دایره باشد عظیم
 در حس و این دایره را دایره نور و دایره ظلام نیز گویند و همچنین شعاع بصری تا قریب رسد و تحبط
 شعاعیه از هر جهات ماسه شود و دایره حادث گرداند فاصل میان قدر مرئی قریب و غیر مرئی
 و این دایره را دایره رویت نامند و لا محاله قاعده بود مخروط شعاعی را که تا قریب منتهی است و قدر
 مرئی از قریب تر اقل باشد از نصف بحکم شکل که از خزینه مناظر زیرا که قطر قریب را اعظم است از مابین العینین
 و حسب اختلاف وضع شمس قریب و دایره نور و دایره رویت کاهی بر یکدیگر منطبق میشوند و کاهی متقاطع
 اما انطباق دو وقت می شود حین اجتماع و اسقبال و انطباقی که حین اجتماع باشد قدر
 مرئی تمام جز و مظلم بود زیرا که در نیصورت قریب میان بصر و شمس جو باشد ازین مضی جهت شمس باشد
 و مظلم جهت بصر و این حالت را محاق خوانند و چون قریب از شمس متباعد شود دایره رویت
 و ظلام بتدریج انقح پذیرند و هر یک از سطح مرئی و غیر مرئی بود قسم روشن و تاریک
 مثل شود اما در بد و انقح در قسم مرئی قدر مظلم بصر باشد و قدر مضی اندک و در قسم غیر مرئی العکس
 و اقل قدر مضی که رویش ممکن شود و قتی است که بعد قریب از شمس اکثر از ده درجه شود و تا
 غروب قریب حین غروب شمس کمتر از پنجاه دقیقه نماند و این حالت را حالت مثالی گویند بعد
 هر چند که قریب از شمس متباعد شود انقح دایر تین هم منزاید گردد و مقدار مرئی از قسم مرئی هم
 تنزاید پذیرد تا آنکه در سطح مربع رسد و در این حالت دو دایره متقاطع یقیناً هم شوند و درین
 هنگام هر یک از قسم مرئی و غیر مرئی نصف عظم نصف مضی باشد و چون از ترنجه تا درین حالت
 جز و مضی قسم مرئی و جز و مظلم قسم غیر مرئی متزاید شود تا آنکه مرکز قریب با استقبال رسد ازین صورت
 دایره نور بر ده درجه درین بار دیگر منطبق شود و قدر مرئی تمامه مضی دیده شود تا بر بود
 بعد در وقت میان یمریزد این حالت را بدر گویند و چون از استقبال تجاوز کند هر دو
 دایره بار دیگر انقح پذیرد و قدر مضی قسم مرئی بتدریج مناصح گردد و مظلم متزاید تا آنکه

یونانی دو اوزده درجه از شمس زسد باز صورت بلالی قبول کرده در میان شود در حالت
اصلا پیدا کند و بر همین منوال الی ماشاء اللہ یعنی دوده تمام کرده باشد و شکل ترا نهی منحصراً نور قر

و چون ارض جسم کثیف مانع نفوذ شعاع شمس است از پنجه است و چون استقبالی
خلاف جهت شمس ظل ارض ممتد گردد و چون استقبالی
حقیقی ترین بر جو زمین یا قریب یا نهی می معین که عنقریب
نذکور میشود اتفاق افتد در تصویر است ارض مانع وصول نفوذ
شمس با قر کردن زیرا که خط واصل میان مرکز زمین که سیم شعاع است بر

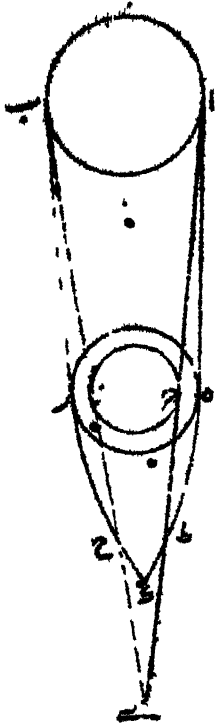
ارض رود کند و سابق دانستند که نور فرستاده از نور شمس است پس بقدر وقوع نور در سخن
ظل ارض منظم مگر نماید و این حالت را خوف نامند و هرگاه احتماً نه بین منسل عقد نیست
بجد معین اتفاق افتد در تصویر است جرم قمر میان النهار ما ظاهر در جرم شمس کلاً
بعضاً عاجب گردد و مانع از ماد جرم شمس گردد آن حالت که در صورت دیده و ظهور
هر یک از خست و کسوف کلی و جز می از این امکان است و بخواهی میشود

... برای این مطلوب تا لا حدس انکاسی ذوات الثقیین ...
 آرد و تا آنکه از اعانت سدس انکاسی مذکور شده است اما دانش از ذوات الثقیین چنین است که بعد از
 متصل ثقیلین متحرکه سازند و از هر دو ثقیله جانب قرینگرند و نیز متصل بعد از پیش و پس حرکت و بعد از آن
 فرود رویت متساوی ثقیلین ساکنه شود یعنی محیط قرص بر محیط ثقیله منطبق نماید و بعد ملاحظه کنند که قاعده
 سطح لینه که متصل بعد است بر کدام جز منطبق است آنچه با خود آنرا یک بار منخط سازند و سی دقیقه را آن
 منخط قسمت کنند خارج دقایق قطر حسی قرار شد و بر همین قیاس قرائسی شمس معلوم کنند آیا یا نه محاذی ثقیله
 لمر شیشه لون دادند تا بعد از خطف لعان شمس محفوظ باشد در شرف در حدیثه و الا دلالت بر یافته شده است
 و دو بقعه اقرب به دلاله بود و قطر شمس در برابر اولی و در برابر ثانی ... بیان ...
 معرفت نصف قطر ظل ارض اولی یا ثانیه من و مخرج وسط خیزان ... جزو ... در وقت معلوم شده از اعانت
 سدس انکاسی یا ثقیله اب الثقیین آنچه با خود آنرا در دقایق قطر موزون شده ... معرفت قسمت نماید
 خارج قسمت دقایق قدر منحنی باشد بقعه به نوبت عرضی قطر از جانب برابر در مقابل باشد که در منحنی
 از قطر نصف است یا کمتر از نصف یا برابر اگر نصف بود قدر عرض بعینه مد نصف قطر ظل باشد و اگر بیشتر بود قاعده
 قدر منحنی و غیر منحنی را از قدر عرض بکاهند و اگر زیاد بود تفاضل مسطور را بر عرض مرفوز از زیر قطر قدر
 نصف قطر ظل ارض فراهم آید و تعدد السان ایمنی که در هر حلقه ظل ارض همیشه در سطح مسطحه لبروج می باشد
 همه آنچه گفتیم ظاهر است حاجب بر برابر است ... بیان ... طریق معرفت نماید در انظار نهرین و
 العادتمسار و ابعاد را پس محذوف ... من از مرکز سالم سرمان بنده سخی فرض کنیم در اجابه رادایز
 عظیمه شمس ... و ... از ... احوال ... در ... و ...
 و اگر ... عظیمه کوه ارض حول مرکز ... و ... که مراکز ...
 باشد که ... باشد و اطراف هر ... متوازی می نغز و من شده و مثلث است ... فصل
 مشترک با ... سطحی که بر مرکز نهرین و ارض گذشته است و همان محذوف اعظم شمس و
 ارض ... فصل مشترک باشد میان سطح مذکور و محذوف شمس و فرو ...
 بود میان هر دو محذوف و آنچه ... خط ...
 هر دو ... که ... این ...
 ...
 ...
 ...

شفاصل آید که در هر ساعت با جزایکه نصف قطر ارض واحد باشد و ازین میان بلاشک معلوم است که
 طراز من است چند و در خمس تقریباً قطر قرست و قطر شمس پنج چند و نصف تقریباً قطر ارض است و همچنین مثال
 و چهار خمس قطر قرست و چون در شکل سی ام جز پنجم خزیه اولی ثابت است که نسبت که سوئی که در شکل
 می باشد از نسبت قطر سوئی قطر و آل البته نسبت مکعب سوئی مکعب می باشد ازین مرکه بعد در یک
 از اقطار ثلثه گرفتیم شد مکعب قطر قره آل \times و مکعب قطر ارض \times آنا تا \times و مکعب قطر شمس \times
 مولد \times برین تقویه جرم ارض چهل اثنال جرم قرست الا نصف عشر و جرم شمس شش
 هزار و شش صد و هشتاد و هشت اثنالی و نه عشر جرم قرست و جرم شمس با مثال جرم ارض
 یکصد و شصت و شش چند و پنج ثمن ارض است و چون لم خوف و کسوف و جزایا متعلقه آل
 بین کنت اکنون باید که تصریح اعمال و نبات آن میان کنیم اما در خوف یس گوئیم که بر استقبال
 حقیقی که شب مادرد و طرف چهار که ال از دو ساعت و چهار دقیقه گذشته از اول روز با
 باقی مانده از آخر روز واقع شود و بعد جزو استقبال کرا. در اذده درجه و نسبت وقت
 وقوع خوف ممکن باشد زیرا که درین حد عرض قرکه از یک درجه و پنج دقیقه می باشد که از
 مجموع نصف قطر ظل و نصف قطر فراقل است ازین جهت صفحه ظل به صفحه فرور کند پس در این
 معرفت مقادیر خوف و از من آن بعلم چنانست که وسط جوهر بر نظیر تقویم شمس ارا بعد و
 حاصل را حصه عرض دانند و بدان تعدیل ثالث قراخذ تا بعد و صفت آن بر سبق یک
 ساعت قرکه عبارت از فاضل حرکت شمس و قرست است کنند آنچه بر آید آنرا
 بر ساعت استقبال حقیقی افزایند اگر فر بر عقده ارض مقدم باشد و الا بکانه ساعت
 وسط خوف حاصل آید پس همان وقت عرض فر معلوم نمایند آنچه باشد بعد مرکز ظل
 بود از سطح مائل بعد بعد هر یک از نیرین از مرکز م حاصل کنند با جزایکه نصف
 قطر ارض واحد باشد و نصف قطر قررا بر بعد قوسها قسمت کنند و خارج را در جدول
 مقوسه بر زری حاصل را مقوسه فر نام نهند و همچنین بعد فر از نصف قطر شمس و نصف قطر
 زمین ضرب کنند و حاصل را بر بعد شمس قسمت کنند و تمام \times و اعداد بود در قسمت
 و معالجه این خارج از جدول جیب قوس بر گیرند و در \times یا \times بدیده نظر کنند
 ظل از مایل اگر کمتر از مجموع بود و مقوسه باشد خوف را ازین شود و با مایل در صوت
 بعد از طراز از مجموع دو مقوسه مذکور بکلیت در \times ازین \times اگر این \times

کوز منوس قطر بود خسوف جز می باشد و اگر مساوی بود خسوف کلی بلا کسوت باشد و اگر زیاد بود کسوت باشد
 پس بعد آن مربع بعد مرکز ظل را از ربع مجموع دو منوس مذکور بکاهند و جذر باقی را برستون فلک مائل
 قسمت کنند خارج قسمت ساعات و دقایق باشد میان ابتدا خسوف و وسط آن یا وسط تمام انجلا و این
 ساعات را ساعات سقوط نامند هرگاه ساعات سقوط را از ساعات وسط خسوف بکاهند ساعات
 بد خسوف حاصل آید و اگر بران بفرزایند ساعات تمام انجلا بهم رسد و اگر خسوف
 ذو کسوت بود بجای مجموع هر دو منوس فضل منوس ظل را بر منوس قمر مستعمل دارند یعنی
 عمل پایان رسانند آنچه بر آید آنرا باری از ساعات وسط خسوف بکاهند تا ساعات ابتدای
 کسوت معلوم شود و باری بران بفرزایند تا ساعات بدو انجلا فراهم آید و هرگاه دقایق
 خسوف را درستس زده بر منوس قمر قسمت کنند اصابع قطر حاصل شود و بر این افعال
 از اشکال سابقه بقایت ظاهر است حاجت باطناب بیان ندارد و هرگاه مقدار منصف را
 باعتبار جرم بگیرند آن را اصابع معدله خوانند و طریق نقل اصابع قطر با اصابع جرم آنست که هر دو
 منوس مذکور را مربع سازند و تفاضل مربعین را بر بعد مرکز ظل قسمت کنند و خارج را محفوظ
 اول نام نهند پس بعد آن مربع نصف تفاضل را میان محفوظ اول و بعد مرکز ظل از ربع
 منوس قمر بکاهند و جذر باقی را محفوظ دوم نام نهند و این محفوظ را بر منوس قمر ضرب کنند آنچه
 خارج شود آنرا در جدول جیب منوس کنند و حاصل را در منوسم علیه مذکور ضرب کنند حاصل
 قطاع قمر باشد اگر بعد مرکز ظل کمتر از محفوظ اول باشد و الا بجای قوس خارج تمام آنرا تا
 نصف ده و بگیرند بعد محفوظ دوم را بر منوس ظل منخط قسمت کنند و خارج را در جدول جیب
 منوس سازند و حاصل را با در همین منوسم علیه ضرب کنند تا قطاع ظل بهم رسد بقده محفوظ
 دوم را در بعد مرکز ظل ضرب کنند حاصل را از مجموع هر دو قطاع نقصان کنند تا قمر مستعمل
 بقدر منصف باشد بدقایق فکلی آنرا در دوازده ضرب کرده بر ساعتی در دوازده قسمت کنند
 خارج قسمت اصابع معدله و دقایق آن باشد **انتباه** واضح باد که چون کوه آب از کفر
 چاهات سطح اوقش را محیط سمت حول مخروط ظل ازین بنده می مخروط رقیق باشد متحد شعاع
 بنس منوس سطح من النور و انظلمت **سکین** آرا محاکم در غنا مناظر ثابت شد که خطوط شعاعی بعد
 نفور در تبسم رقیق روی سطح بر سبیل تدریس خارج میشود لهذا این مخروط منفرح لواء لواء انداد
 خود در مخروط غلیظ از هر جانب که آفتاب استوار کند در حدی طایفی شود و آنچه از خطوط اصال

درای ... ملاقات با ... مخروط ...
 خست و ... کوه ...
 از ... ط ...
 نفوذ کرده ...
 است و ...
 مستلزم ...
 ملقایی ...
 واقع ...
 یا ...
 نه ...

دید ...
 کاذب ...
 و این ...
 ملاقات ...
 از آنجمله ...
 از محاسبه ...
 حساب ...
 لونی ...
 است و ...
 از این ...
 درجه ...
 در استقبالی ...
 باشد زیرا ...
 خوف ...
 و بعد ...

گویند که آنچه از صورت جبال و بحال و کوه بر سطح ارض واقع است در آن مشهود می شود زیرا که حال ~~بسیار~~ حال آنست
 است و این وجه مدفوع است بدین تمسک که وضع قمر از جبال و بحار که بر ارض واقع اند متبدل میشود و تبدل وضع
 مستلزم تبدل صور انعکاسی است چنانچه در مراتب مشهود است و کلف قمر اصلاً تبدل نیست پس صورت انعکاسی جبال
 بحار نباشد و قدما می فرنگ ترا اعتقاد آله بود که قمر مثل ارض دنیا می دیگر است و بر سطح آن کوهها و دریاها و
 معورات و خرابیه واقع است و این کلف علامت امور مذکور است ولیکن متاخران ایشان چون از امانت منظار ^{خط}
 کردند حول کره قمر ترا کم انچه و ابر و مسطرد دیگر آثار علوی نیافتند ازین ممر حکم کردند که هر که قمر را نسبت والا
 آثار علوی دیده میشود و هرگاه آب نباشد مسکن انسان و دیگر حیوانات متغذی است از جایز است که آثار
 کلف کوهها باشند بعضی ضعیف الراجحی گفته اند که بسبب تماس کره نارجرم فرسوخته شده است
 و این نوجبه بدیهی البطلان است زیرا که اگر احتراق می بود متشابه السیف نمی بود نه مختلف
 الاشکال و نیز وقتاً فوئتا احتراق شدید می شد و حال آنکه کلف غیر متغیر الموضع و المقدار
 است و حق آنست که این کلف را حکیم مطلق در نفس قمر محلول کرده است که بر نسق واحد حافظ
 وضع است و تحقیق عند الدالیم و در رسد محمد شاهی و هم در ارساد فرنگ ثابت شده است
 که زهره و عطارد نیز آفتاب نور از شمس می کنند و حوالی احتراق آنها را بلایت عارض میشود
 و چون مقابل آنها با شمس بنا بر تدبیر متعین است لهذا آنها را حالت بدایت و خسوف باشد و چون
 نسبت به تراجم اند و حرم عطارد نهایت ضعیف است لهذا بی توسط دورین بلایت آنها محسوس
 نیست اما برای ادراک معادیر و حدود کسوف کوئیم که چون در کسوفات عرض حقیقی معبر نیست بلکه
 عرض مرئی خود می شود که گاهی از کاستن اختلاف عرض و گاهی از افزودن آن حاصل می شود لهذا
 حد کسوف آمده جانب عقدتین مختلف باشد بالجمله هر اجتماع حقیقی که در روز واقع شود یا در دو
 طرف است که اقتر بود از یک ساعت و ده دقیقه گذشته از وقت غروب ماهمین قدر باقی مانده
 نیست طلوع باشد و بعد جزو اجتماع از عقده بعد از راس یا پیش از راس با کثرت از عقده دور
 و فاصله دقیقه پدید آید بعد از ذنب و قبل از راس اقل از نسبت رجه رسی و نه دقیقه بود در عظم
 معورات است کسوف بجز این باشد و طریقه است که در وقت اجتماع حقیقی ارتفاع نمرین و ارتفاع
 مشرق و عرض بلیم روم معلوم کنند من بعد آن اختلاف منظر متصل هم و بعد موضع مرئی از سطح الراس
 بر آن نمرین وجهی که بعد مرکز نمرین و مرکز عالم با جزا بجز نصف قطر ارض واحد است معلوم کنند
 و حسب ارتفاع حقیقی زاویه بار محیط کرده از بقدر یکا بدو مربع استی را و محیط جیب تمام ارتفاع

حقیقی قرار گیرد و مجموع ستانده که بعد قمر از موضع ناظر باشد و برین بعد حیب تمام ارتفاع حقیقی را از آنجا که
 خارج در جدول حیب قوس گیرند حاصل اختلاف منظر کلی قرار باشد آنرا بر تمام ارتفاع حقیقی قرار دهند تا تمام
 مرئی قمر حاصل آید چنانچه اگر بعد شمس از هر کجای قوس قسمت کنیم و باز آنجا خارج از جدول حیب قوس بگیریم حاصل
 اختلاف شمس باشد آنرا از اختلاف منظر نقصان کنیم باقی اختلاف منظر معدل قرار باشد آنرا بر تمام ارتفاع حقیقی
 قرار دهند حاصل بعد موضع مرئی از سمت الراس باشد و بعد این عمل اختلاف منظر طولی و عرضی و موضع مرئی
 قمر استخراج کنیم بدین منطه که اگر ارتفاع عاشر نود درجه باشد یعنی که جزو اجتماع بعینه عاشر است یا قریب
 در صورت اول بچیک از اختلافات ثلثه موجود باشد و در صورت ثانی فقط اختلاف عرض منعدم باشد و اختلاف
 منظر معدل او بعینه اختلاف طول باشد و اگر ارتفاع عاشر اقل از نود بود لیکن بعد موضع اول از طالع
 نود باشد در صورت اختلاف طول منعدم بود و اختلاف منظر معدل قریب بعینه اختلاف عرض بود و اگر بعد موضع قمر
 نیز کمتر از نود درجه باشد در صورت حیب اختلاف منظر معدل قریب در حیب عرض اقلیم رویت فرستند
 و حاصل را بر حیب تمام ارتفاع حقیقی فرمخط قسمت کنند و درین خارج حیب اختلاف منظر معدل قمر را مخط
 ضرب کنند حیب اختلاف عرض حاصل آید و جهت اختلاف منظر عرض خلاف جهت عرض اقلیم رویت باشد
 پس اگر قمر از عرض حقیقی نباشد اختلاف عرض مرئی باشد و جهت عرض مرئی جهت اختلاف
 عرض بود و اگر عرض حقیقی در جهت اختلاف عرض باشد مجموع هر دو عرض مرئی بود و اگر در خلاف
 جهت آن باشد عرض مرئی بقدر فضل بود بجهت ذمی فضل و باید دانست که اگر موضع حقیقی قمر بطالع
 نزدیک باشد درین صورت اختلاف طول را بر موضع قمر باید افزود و اگر بسایع قریب تر باشد باید
 کاست تا موضع مرئی قمر در طول فراهم آید بعد اختلاف منظر طول را بر حقیقی قمر قسمت کنند و خارج
 را از ساعات اجتماع بکاهند اگر جزو اجتماع نزدیک بطالع باشد و الا بر آن افزایند تا ساعات
 اجتماع مرئی حاصل آید بعد درین ساعت اجتماع مرئی بعد هر یک از نبرین از مرکز عالم استخراج
 کنند با جزایکه نصف قطر ارض واحد باشد و بعد آنها از موضع ایضا در نیز معلوم کنند بعد بر بعد مرئی
 هر نبر نصف قطر آنرا مخط قسمت کنند مقوس خارج قسمت در جدول حیب نصف قطر آن نیمه باشد
 اران ملاحظه کنند که عرض مرئی وقت اجتماع مرئی را با مجموع دو مقوس نصف قطر نبرین چه حالت
 است اگر کمتر باشد کون صورت بدد و الا فلا پس اگر کمتر باشد تفاضل بر کنند و در شمس رده
 بر مقوس نصف قطر افتاب قسمت کنند خارج قسمت اصابع و دقاتی قطر باشد و از همین دو نبر
 بنوعیکه در خسوف گذشت اصابع معدل آرند نیز طبقه عرض مرئی را بجای معدل مرکز ظل

گیرند و مقوس هر کدام بقیه را که اقل باشد بجای قمر و دیگرى را بجای نخل و هرگاه مربع عرض مرئی را از مربع مجموع دو مقوس نقصان کنند و جذر باقی را بر سین قوس قسمت کنند خارج قسمت را ساعات سقوط قطره معده نام نهند یکبار آنرا از ساعات وسط کسوف بکاهند و یکبار از افزایش ساعات بد کسوف و تمام انجلا و غیر معده حاصل آید پس در نیفت عرض مرئی و دو مقوس مذکور معلوم کنند و مربع عرض مرئی هر دو وقت از مربع مجموع دو مقوس آن وقت نقصان کنند و جذر باقی را بر سین قوس مثل قسمت کنند تا هر یک از ساعات معده این بد کسوف و وسط و میان وسط و تمام انجلا حاصل آید و روشن باد که اگر مقوس قطر نیرین مساوی باشند و عرض مرئی منعدم بود یا آنکه مقوس قمر زیاد باشد و عرض مرئی بقدر تفاضل مقوسین بود درین هر دو صورت کسوف کلی بود بلا مکت و در صورت زیادتی مقوس قمر اگر عرض مرئی نباشد یا اندکی بود مگر کمتر از تفاضل قطربین در نیصورت کسوف کلی با مکت باشد و اگر مقوس قطربین برابر باشند و عرض مرئی موجود بود در نیصورت کسوف جزئی باشند و شکل هلالی یا ششیدان و اگر مقوس قطر قمر اصغر باشد از قطر شمس و عرض مرئی منعدم بود در نیصورت از شمس در وسط کسوف حلقه النور باقی ماند و اگر عرض مرئی بقدر تفاضل قطربین باشد در وسط کسوف منم نورانی باقی ماند و هر دو تقدیر کسوف جزئی بود و همچنانکه در دو استقبال متوالی دو خسوف ممکن نیست دو کسوف هم صورت نهند و بعد پنج ماه ظلیل الوقوه و بعد شش ماه اکثری الوقوع است و همچنین ممکن است که در اجتماع و استقبال متوالی کسوف خسوف واقع شود اما هر دو معاکلی نباشند و آنجا که خسوف قمر در حقیقت زوال نور است لهذا از جمیع بلاد مختلف العریض و الطویل که روشنش ممکن است یک مقدار عرض مرئی گردد بخلاف کسوف که بسبب اختلاف منظر مقدار منکسف مختلف نماید بلکه کسوف جزئی از بعضی بلاد منکسف نماید و در بعضی دیگر نه و از خواص کسوف جزئی اکثر از نصف منکسف شده باشند اینست که هرگاه از ثقبه ضبقه نورش نفوذ کرده بر چیزی سطح افتد بصورت جزو غیر منکسف شمس باشد بخلاف قمر که در حالت خسوف جزئی با بعد حالت هلالی این صورت بوجود نیاید و باید دانست که همچنانکه شمس در وقت منکسف میشود سارات فاقانی از سیارات محتانی منکسف میشوند اما اهل تنجیم برای استخراج آن اصدیق اوقات نمیکنند چه عرضی از خسوف و کسوف اطلاع عامه خلایق است و عا غیر شمس قمر و شجره التفات نمیکنند و اگر چه ممکن است که از حساب تفویضات دعروض انکشاف معویه میتوان بر آورد بلکه در سهل تر از شمس است بنا بر انضمام اختلاف منظر و معلوم باد که همچنانکه در جرم قمر کسوف در جرم شمس نیز چند نقطه های سیاه اند و تریب مدت سال شمسی حول مرکز شمس دوره تمام می کند و از غیبت معلوم شد که شمس بر مرکز خود نیز حرکت وضعی میکند و موافق در آنکه بجز می قوسی بر نهائی ط اکثر دو سال

صاحب کجفان در انیس صاحب پذیرد دور بین دو نقطه سوداء مخرجه نقاط شمس که مثل نه شمس که یکبار
 متصل مرکز دوم شمس با بلبلجی باین مرکز و محیط بر آء العین می باشد نمودن انکشاف چهارم در بیان
 اقترانات و ظهور و خفای کواکب از آنجا که قر سرج السیر از شمس است و او را جهت نیست از
 جهت خود ملحق شمس شود و وقت صبح جانب مشرق خفی گردد و مقارن شمس شده متباعد گردد و بعد با
 وقت شام جامع مغرب ظاهر گردد و در وقت بلال با سباب چند متفاوت میشود اول بسبب بعد وقت
 از موضع ناظر دوم بسبب اختلاف کدورت و صفائی هوا سوم قوت و کثرت میلان منطقه البروج از افق
 چهارم قوت و کثرت عرض قمر شمالی و جنوبی پنجم قوت و کثرت معارب درجه قمر و شمس بالجمله از تجربه
 معلوم کرده اند که هر گاه وقت غروب مرکز شمس بعد مقدم تقویم قمر از تقویم شمس زیاد
 از ده درجه باشد و همچنین زمان غروب مرکز شمس و مرکز قمر کمتر از چهل دقیقه
 نباشد در نیوقت بلال مرئی شود و در کمتر از این هرگز دیده نشود پس برای دریافت رویت بلال
 تقویم نیرین را وقت غروب روز بیت و نهم از ماه قمری معلوم کنند و عرض قمریم استخراج کنند
 و به تفاوت اختلاف منظر طول و اختلاف منظر عرض بر آرند و اختلاف طول را از تقویم
 قمری بکاهند تا تقویم مرئی حاصل شود پس اختلاف عرض مرا بر عرض قمر افزایند اگر
 باشد تا حاصل عرض مرئی جنوبی باشد و تفاضل گیرند اگر شمالی بود پس اگر فضل عرض
 را باشد عرض مرئی شمالی بود و اگر فضل اختلاف عرض را باشد عرض مرئی جنوبی را
 و بمقابله عرض و تقویم مرئی فمر عدیل الغروب بر گیرند و بر تقویم مرئی فمرا افزایند
 اگر عرض شمالی بود و الا بکاهند آنچه باقی ماند آنرا قمر معدل خوانند پس مطالع نظیر آفتاب
 را وقت غروب از مطالع نظیر قمر معدل بکاهند و باقی را بعد معدل خوانند و تقویم شمس
 اقی را بعد سوا خوانند پس بعد معدل میان ده و دوازده درجه باشد بعد سوا
 درجه باشد بلال با یک توان دید و اگر بعد معدل میان دوازده و چهارده باشد بلال
 معدل دیده شود و اگر میان چهارده و شانزده باشد بلال بسبب و ظاهراً تر باشد
 تعدیل الغروب قوسی است از منطقه البروج محصور میان درجه غروب قمر و تقویم آن و خفای قمر
 قباس بر عکس ظهورش باید کرد یعنی وقت هر صبح که تفاوت تقویم نیرین نیاید از ده درجه
 و زمانه باین طلوع قمر و طلوع شمس افزون اند چهل دقیقه نباشد در آن صبح قمر خفی گردد
 و همچنین اختلافات در ظهور و خفای شمس متخیره موجود است و لیکن چون حرکت غلبه بطبیعی

در هر کس که در این کوکب را در یابد و بوقت شام این کوکب در جهت مغرب باشد
 و در اخراق چون شمس متباعد شود در جهت مشرق قبل طلوع آفتاب ظاهر گردد پس علو
 صاحبش ماضی باشد و ظهور صباخی و سفلیین را دو ظهور است و در خا ز پراگه سابق معلوم
 که سفلیین با در حوالی اخراق در جهت می باشند پس برگاه قبل از رجعت موخر از شمس
 بوده باشند و بند بر میج بطبی شده راجع گردند شمس بمرکت خود ایها را در یابد لهذا بوقت شام
 ذوب نمی شود و بعد اخراق چون شمس مقدم شود در مشرق قبل از طلوع شمس ظاهر گردد
 و در سیکه راجع باشد از شمس مساعد گردند بغایت تا بعد از آن چون مستقیم شوند بتدریج
 گردیده بغایت سرعت رسند این دو کوکب خود شمس را در یابند لهذا خفا می دیگر صباخی
 جهت مشرق حاصل شود و چون مخفی شده بسرعت خود از شمس متقدم شوند در
 وقت شام ظاهر گردند پس یک خفا و یک ظهور حوالی رجعت باشد و یک خفا و یک
 حوالی استقامت معلوم باد که زهره در وسط اقلیم رابع و قتیکه در حوت باشد
 عین حالت اخراق رجعی دیده شود و خفا کرد بلکه حوالی شام و صبح اخراق متع
 گردد تا بگذرد و تمام حوت و عظیم جرش درین وقت از یز بود آن در حوضه
 در در غابست و عن شمالی خود و هرگاه اخراق در سبیل بحالت استقامت
 واقع شود تا در کتر که شانزده یا بعد از روز است خفا ماند تا بمرکت مغرب
 سبیل و صفر جرش بسبب بودن آن درین وقت در ذروه تدور و عطا

ظاهر نمی شود بوقت شام حوالی لفظ خریفی و حدود اوج خود و اگر چه از
 شمس در غاب بعد خود باشد پراگه در اقلیم چهارم مغرب میزان

فلسفه و عطار در نوبت بر ذروه تدور می باشد و همچنین
 حوالی نقطه ربیعی بوقت صبح ظاهر نمیشود بنا بر قلت
 مطالع حمل و بودن عطار در نوبت هم بر
 در ذروه تدور و قوس الروت خم
 بحسب اقلیله لکار بودن

جدول شمس
 میشود

و السبب در هم هر دو از احوال در عرض کواکب بر سر مدار است و از احوال که در کواکب
 که در این بر یک از احوال است که در این کواکب است که در این کواکب است که در این کواکب است
 از ادراک این عاجز و عاجز است و کواکب در این کواکب است که در این کواکب است که در این کواکب است
 و حید فرام آورده و در این کواکب است که در این کواکب است که در این کواکب است که در این کواکب است
 منظار در وجهی شود همان لایم و کواکب نیز منظار در این کواکب است که در این کواکب است که در این کواکب است
 و در کواکب رعد کرده اند و برای تعریف آنها چهل و هشت صور تخیل نموده اند یعنی از احوال
 چند کواکب در هم و میل خلط تا این حرکت بر سهای تخیل می کنند همیشه مجموعی کواکب را
 بصورت سبب نامزد کرده اند و هرگاه تعریف کواکب که اسم خاص نداشته باشند بر که در ظاهر
 بود گویند که فلان کواکب که بزرگ است راست واقع است و با آن کواکب که بزرگ است
 و علی هذا القیاس ثانی دهند **اختیار** * چون قضا را حرکت بطور محسوس نشد بود لهذا این کواکب را
 ثوابت نام کردند و متوسطان را حرکت بطور محسوس شد هر یک نسق که مستلزم ثبات او محتاج کواکب
 است بدین جنسیت ما شش ثبوت بحال داشتند و متاخران را اگر چه حرکات بیشتر این
 کواکب مختلف محسوس شده لیکن تقلید ما مانع از تبدیل فکر و درین جزو همان بیشتر
 اشکال بسبب اختلاف حرکات از شباهت بیرون رفته اند چنانچه شش احوال
 و الی سبب و لیکن اسما هم مورد و این نیز دستور خاتم داشته اند و اگر چه ممکن است به تحلیل و ترکیب
 صور دیگر معانی این تصور توان کرد با کلمه از اشکال چهل و هشت گانه و از ده شکل نفس منطبقه
 البروج است باعث تسویه اقسام دو از ده گانه بروج شده بود و سبب و یک شکل جانب شمال و
 پانزده شکل جانب جنوب واقع است و چون مواضع در حد اهل یونان با فاقی که عرض آنها کمتر
 از دایره نبوده است واقع شده لهذا کواکب ارضی الحفا که بنا بر قطب جنوب بوده اند بر حد بنا مند
 اما راصدان فنک مراکب را از حیث استوا جانب جنوب برده آن کواکب ارضی بالجماع **مستطوره**
 بفضط طول و عرض آورده چند اشکال دیگر مزید کرده اند و هر چه از کواکب بر نفس صورت افتاده اند
 کواکب داخل صورت گویند و آنکه از نفس صورت تفاوت واقع اند آنرا کواکب خارج صورت نامند که
 در این جامع او نیاید و تقویم سیارات و طول عرض کواکب ثوابت مرصوده در تاریخ اول و سطحی
 محم روز دوشنبه **۱۲۲۱** یک هزار و صد و چهل و نه بجز می در این قطعه نگار می ایراد می یابند
 رعد از دراک اطوال و اعراض سیارات و ثوابت و سبب انساختن اوساط معین باشد

جدول اول احوال و تقویم کواکب سیارات در تاریخ اول اسفند

کواکب	عقارب	زهره	مشیت	زحل	کواکب
مرکز	عقارب	زهره	مشیت	زحل	کواکب
خاضع	عقارب	زهره	مشیت	زحل	کواکب
وسط	عقارب	زهره	مشیت	زحل	کواکب
ارجح	عقارب	زهره	مشیت	زحل	کواکب
راس	عقارب	زهره	مشیت	زحل	کواکب
تقویم	عقارب	زهره	مشیت	زحل	کواکب

جدول صور الكواكب بتفصيل اطوال واعراض واقداروجبات وامزجه از سیارات

صورت اول از صور شمالي دب اصغر است و آنرا بنات النخس صغری خوانند

کواکب	ساعات	دقائق	ثوان	دقائق	ثوان	کواکب
آن کواکب که بر طرف دنبال است	۱	۱	۱	۱	۱	کواکب
آنکه بعد اوست بر طرف دنبال	۲	۲	۲	۲	۲	کواکب
آنکه بعد اوست برین دنبال	۳	۳	۳	۳	۳	کواکب
کواکب جنوبی از ضلع پیشین از اضلاع مرجع	۴	۴	۴	۴	۴	کواکب
کواکب شمالي از همین ضلع	۵	۵	۵	۵	۵	کواکب
کواکب جنوبی از ان دو که بر ضلع پیشین اند	۶	۶	۶	۶	۶	کواکب
کواکب شمالي از همین ضلع	۷	۷	۷	۷	۷	کواکب

این یکی هفت ستاره است از اوسط قدر دوم ۲ از اوسط قدر سوم ۳ از اوسط قدر چهارم ۱ از اوسط قدر پنجم ۱
صغری و برای بطلیموس ۳ از اوسط قدر دوم ۱ از اوسط قدر سوم ۲ از اوسط قدر چهارم ۱

کواکب خارج این صورت

۱	۱	آن کواکب جنوبی که بر استقامت نزدیک است	۱	۱	۱	کواکب
---	---	--	---	---	---	-------

این یک ستاره است از اوسط قدر چهارم بر هر دورای

صورت دوم از صور شمالي دب اکبر است و آنرا بنات النخس کبری نیز نامند

۹	۱	کواکب که بر سر بینی است	۱	۱	۱	کواکب
۱۰	۲	کواکب مقدم ازان دو که بر دو چشم اند	۲	۲	۲	کواکب
۱۱	۳	کواکب نالی ازان دو	۳	۳	۳	کواکب
۱۲	۴	کواکب مقدم ازان دو که بر پیشانی اند	۴	۴	۴	کواکب
۱۳	۵	نالی آنها	۵	۵	۵	کواکب
۱۴	۶	کوش مقدم است	۶	۶	۶	کواکب
۱۵	۷	مقدم ازان دو که بر گردن اند	۷	۷	۷	کواکب
۱۶	۸	نالی ازان دو	۸	۸	۸	کواکب
۱۷	۹	شمالي ترین ازان دو که بر سینه اند	۹	۹	۹	کواکب
۱۸	۱۰	جنوبی ترین همان دو	۱۰	۱۰	۱۰	کواکب
۱۹	۱۱	آن کواکب که بر رگه چپ است	۱۱	۱۱	۱۱	کواکب
۲۰	۱۲	شمالي ترین آن دو کواکب که بر مقدم چپ مقدم است	۱۲	۱۲	۱۲	کواکب
۲۱	۱۳	جنوبی ترین آنها	۱۳	۱۳	۱۳	کواکب
۲۲	۱۴	آنکه بالای رگه راست است	۱۴	۱۴	۱۴	کواکب

مواقع کواکب

شماره	موقع	تاریخ	ساعت	دقیقه	ثانیه	توضیحات
۸۸	۱	۵	۵	۵	۵	کوکب منقذم از ان مسته کوکب که بر دست چپ است
۸۹	۲	۵	۵	۵	۵	کوکب میانین اران که جنوبی تر است
۹۰	۳	۵	۵	۵	۵	ثانی جهان مسته
۹۱	۴	۵	۵	۵	۵	آنکه بر طرف چپ است
۹۲	۵	۶	۷	۷	۷	آنکه بر منکب چپ است
۹۳	۶	۴	۴	۴	۴	آنکه بر منکب راست است
۹۴	۷	۵	۵	۵	۵	آنکه شمالی تر است در شعای ذات الکلاب است
۹۵	۸	۵	۵	۵	۵	آنکه از کوکب مذکور شمال نزدیک تر است و نزدیکتر به مقدم است
۹۶	۹	۵	۵	۵	۵	کوکب شمالی اران رو که در منکب اند و بر جنوبی تر است
۹۷	۱۰	۵	۵	۵	۵	آنکه جنوبی است از جهان دو
۹۸	۱۱	۵	۵	۵	۵	آنکه بر طرف راست است و است است
۹۹	۱۲	۵	۵	۵	۵	کوکب منقذم از ان دو که بر مقدم اند
۱۰۰	۱۳	۵	۵	۵	۵	آنکه ثانی است از جهان دو
۱۰۱	۱۴	۵	۵	۵	۵	آنکه بر منکب چپ است از ذات الکلاب است
۱۰۲	۱۵	۷	۷	۷	۷	آنکه بر منکب راست است و در شعای ذات الکلاب است
۱۰۳	۱۶	۵	۵	۵	۵	ثانی اران دو که بر منکب است
۱۰۴	۱۷	۵	۵	۵	۵	منقذم از جهان دو
۱۰۵	۱۸	۷	۷	۷	۷	آنکه بر پاسنه شمال است
۱۰۶	۱۹	۷	۷	۷	۷	شمالی ترین از ان مسته که بر پای چپ است
۱۰۷	۲۰	۵	۵	۵	۵	مابین از جهان مسته کوکب
۱۰۸	۲۱	۵	۵	۵	۵	جنوبی ترین از جهان مسته

مقدار این مرتبه دو ساره است هر دو در وسط قدر سوم و ۳ از مرکز قدر چهارم و ۴ از مرکز قدر چهارم و ۵ از مرکز قدر چهارم و ۶ از مرکز قدر چهارم و ۷ از مرکز قدر چهارم و ۸ از مرکز قدر چهارم و ۹ از مرکز قدر چهارم

کوکب خارج این صورت

۱۱۰	۱	۵	۵	۵	۵	آنکه در میان دو نقطه صورت است
این یکی یک ستاره است از قدر اولی بر هر دو برای صورت و صورتی اکلن است در آنرا که هر جزو آن هر صورت ساطعاً نام است						
۱۱۱	۲	۵	۵	۵	۵	آن کوکب که از منکب رویش تر است
۱۱۲	۳	۵	۵	۵	۵	آنکه منقذم است
۱۱۳	۴	۵	۵	۵	۵	آنکه بالای منکب است از شمال
۱۱۴	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه در منکب شرقی است
۱۱۵	۶	۵	۵	۵	۵	آنکه خارج کواکب است و در شعای ذات الکلاب است
۱۱۶	۷	۵	۵	۵	۵	آنکه خارج است از ان که در شعای ذات الکلاب است
۱۱۷	۸	۵	۵	۵	۵	آنکه خارج است از ان که در شعای ذات الکلاب است
۱۱۸	۹	۵	۵	۵	۵	آنکه خارج است از ان که در شعای ذات الکلاب است

سفر کواکب

روز چهارم
روز پنجم
روز ششم
روز هفتم
روز هشتم
روز نهم
روز دهم
روز یازدهم
روز بیستم
روز سی و نهم
روز چهل و نهم

روز اول
روز دوم
روز سوم
روز چهارم
روز پنجم
روز ششم
روز هفتم
روز هشتم
روز نهم
روز دهم
روز یازدهم
روز بیستم
روز سی و نهم
روز چهل و نهم

از کبر قدر دوم ۱ از کبر قدر چهارم ۲ از اوسط قدر چهارم ۳ از اوسط قدر پنجم ۴ از اوسط قدر ششم
صورت هفتم حضور ششمی جانی علی الرکبه است و آن بر صورت بر اینست که یاب هر دو را نوی خود می افتند

روز	کواکب	ساعت	نقطه	موقع	توضیح
۱	۱۱۹	۷	۷	اربع	آن کواکب که بر صورت است
۲	۱۲۰	۷	۷	الطامه	آن کواکب که بر منک است نزدیک بیل
۳	۱۲۱	۷	۷	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴	۱۲۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۵	۱۲۳	۷	۷	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۶	۱۲۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۷	۱۲۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۸	۱۲۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۹	۱۲۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۰	۱۲۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۱	۱۲۹	۷	۷	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۲	۱۳۰	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۳	۱۳۱	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۴	۱۳۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۵	۱۳۳	۷	۷	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۶	۱۳۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۷	۱۳۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۸	۱۳۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۹	۱۳۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۰	۱۳۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۱	۱۳۹	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۲	۱۴۰	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۳	۱۴۱	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۴	۱۴۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۵	۱۴۳	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۶	۱۴۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۷	۱۴۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۸	۱۴۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۹	۱۴۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۰	۱۴۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۱	۱۴۹	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۲	۱۵۰	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۳	۱۵۱	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۴	۱۵۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۵	۱۵۳	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۶	۱۵۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۷	۱۵۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۸	۱۵۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۹	۱۵۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۰	۱۵۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۱	۱۵۹	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۲	۱۶۰	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۳	۱۶۱	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۴	۱۶۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۵	۱۶۳	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۶	۱۶۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۷	۱۶۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۸	۱۶۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴۹	۱۶۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۵۰	۱۶۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است

این عملی بر صورت است و در وقت ۳ از اوسط قدر سوم ۱۲ از اوسط قدر چهارم ۲ از اوسط قدر پنجم ۳ از اوسط قدر ششم
در ۳۰ از اوسط قدر هفتم ۴ از اوسط قدر هشتم ۵ از اوسط قدر نهم ۶ از اوسط قدر دهم ۷ از اوسط قدر یازدهم ۸ از اوسط قدر چهارم ۹ از اوسط قدر پنجم ۱۰ از اوسط قدر ششم

روز	کواکب	ساعت	نقطه	موقع	توضیح
۱	۱۶۹	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲	۱۷۰	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳	۱۷۱	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۴	۱۷۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۵	۱۷۳	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۶	۱۷۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۷	۱۷۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۸	۱۷۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۹	۱۷۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۰	۱۷۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۱	۱۷۹	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۲	۱۸۰	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۳	۱۸۱	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۴	۱۸۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۵	۱۸۳	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۶	۱۸۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۷	۱۸۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۸	۱۸۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۱۹	۱۸۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۰	۱۸۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۱	۱۸۹	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۲	۱۹۰	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۳	۱۹۱	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۴	۱۹۲	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۵	۱۹۳	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۶	۱۹۴	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۷	۱۹۵	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۸	۱۹۶	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۲۹	۱۹۷	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است
۳۰	۱۹۸	۵	۵	الطامه	آن کواکب که بر صورت است

ردیف	کتاب	فصل	باب	موضوع	صفحه
۱۸۲	و	آنکه بر ساق است	اول	سونا	۱۰
۱۸۳	ر	آنکه بر طرف پای است	الوانا	برو	۱۰
۱۸۴	ج	آنکه بر بازوی چپ است	اطب	مولى	۱۰
۱۸۵	ط	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	اخوانا	مدج	۱۰
۱۸۶	س	آنکه بر ساق چپ است	الاس	مطل	۱۰
۱۸۷	نا	آنکه بر بالای فاحه منبر است	امان	نام	۱۰
۱۸۸	ب	آنکه بر وسط مندر است	ااا	دراج	۱۰
۱۸۹	پ	آنکه بر طرف مندر است	کف نجیب	الطمانه	ناا

این یکی نیز ده ستاره است ۱۱ از ابر قدر سوم ۳ از اوسط قدر سوم ۴ از ابر قدر چهارم ۲ از اوسط قدر چهارم ۲ از اوسط قدر پنجم ۲ از اوسط قدر ششم ۲ از اوسط قدر هفتم ۲ از اوسط قدر هشتم ۲ از اوسط قدر نهم ۲ از اوسط قدر دهم ۲ از اوسط قدر یازدهم ۲ از اوسط قدر دوازدهم ۲ از اوسط قدر سیزدهم ۲ از اوسط قدر چهاردهم ۲ از اوسط قدر پانزدهم ۲ از اوسط قدر شانزدهم ۲ از اوسط قدر هجدهم ۲ از اوسط قدر بیستم ۲ از اوسط قدر بیست و یکم ۲ از اوسط قدر بیست و دوم ۲ از اوسط قدر بیست و سوم ۲ از اوسط قدر بیست و چهارم ۲ از اوسط قدر بیست و پنجم ۲ از اوسط قدر بیست و ششم ۲ از اوسط قدر بیست و هفتم ۲ از اوسط قدر بیست و هشتم ۲ از اوسط قدر بیست و نهم ۲ از اوسط قدر سی و یکم ۲ از اوسط قدر سی و دوم ۲ از اوسط قدر سی و سوم ۲ از اوسط قدر سی و چهارم ۲ از اوسط قدر سی و پنجم ۲ از اوسط قدر سی و ششم ۲ از اوسط قدر سی و هفتم ۲ از اوسط قدر سی و هشتم ۲ از اوسط قدر سی و نهم ۲ از اوسط قدر سی و دهم ۲ از اوسط قدر سی و یازدهم ۲ از اوسط قدر سی و دوازدهم ۲ از اوسط قدر سی و سیزدهم ۲ از اوسط قدر سی و چهاردهم ۲ از اوسط قدر سی و پانزدهم ۲ از اوسط قدر سی و شانزدهم ۲ از اوسط قدر سی و هجدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیستم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و یکم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و دوم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و سوم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و چهارم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و پنجم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و ششم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و هفتم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و هشتم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و نهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و دهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و یازدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و دوازدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و سیزدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و چهاردهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و پانزدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و شانزدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و هجدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و بیستم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و یکم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و دو

۱۹۰	ا	آن کوکب سجانی که بر طرف دست راست است	مستقیم	الذی	الک	الذی	۱۰	۱۰
۱۹۱	ب	آن کوکب که بر مرفق راست است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۱۹۲	ج	آن کوکب که در ریه بر مرفق راست است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۱۹۳	د	آنکه بر مرفق چپ است	الاول	لال	۱۰	۱۰	۱۰	
۱۹۴	ه	آنکه بر مرفق چپ است	الاول	لورط	۱۰	۱۰	۱۰	
۱۹۵	و	آنکه بر میان دو منگب است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۱۹۶	ز	آنکه در ریه بر مرفق راست است	مردق	الشرق	ان	الطکا	۱۰	
۱۹۷	ح	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۱۹۸	ط	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۱۹۹	ج	آن کوکب در ریه که بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۰	د	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۱	ه	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۲	و	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۳	ز	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۴	ح	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۵	ط	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۶	ج	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۷	د	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۸	ه	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۰۹	و	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۱۰	ز	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۱۱	ح	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۱۲	ط	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۱۳	ج	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	
۲۱۴	د	آنکه در ریه بر مرفق چپ است	الاول	لرط	۱۰	۱۰	۱۰	

این یکی نیز ده ستاره است ۱۱ از ابر قدر سوم ۳ از اوسط قدر سوم ۴ از ابر قدر چهارم ۲ از اوسط قدر چهارم ۲ از اوسط قدر پنجم ۲ از اوسط قدر ششم ۲ از اوسط قدر هفتم ۲ از اوسط قدر هشتم ۲ از اوسط قدر نهم ۲ از اوسط قدر دهم ۲ از اوسط قدر یازدهم ۲ از اوسط قدر دوازدهم ۲ از اوسط قدر سیزدهم ۲ از اوسط قدر چهاردهم ۲ از اوسط قدر پانزدهم ۲ از اوسط قدر شانزدهم ۲ از اوسط قدر هجدهم ۲ از اوسط قدر بیستم ۲ از اوسط قدر بیست و یکم ۲ از اوسط قدر بیست و دوم ۲ از اوسط قدر بیست و سوم ۲ از اوسط قدر بیست و چهارم ۲ از اوسط قدر بیست و پنجم ۲ از اوسط قدر بیست و ششم ۲ از اوسط قدر بیست و هفتم ۲ از اوسط قدر بیست و هشتم ۲ از اوسط قدر بیست و نهم ۲ از اوسط قدر سی و یکم ۲ از اوسط قدر سی و دوم ۲ از اوسط قدر سی و سوم ۲ از اوسط قدر سی و چهارم ۲ از اوسط قدر سی و پنجم ۲ از اوسط قدر سی و ششم ۲ از اوسط قدر سی و هفتم ۲ از اوسط قدر سی و هشتم ۲ از اوسط قدر سی و نهم ۲ از اوسط قدر سی و دهم ۲ از اوسط قدر سی و یازدهم ۲ از اوسط قدر سی و دوازدهم ۲ از اوسط قدر سی و سیزدهم ۲ از اوسط قدر سی و چهاردهم ۲ از اوسط قدر سی و پانزدهم ۲ از اوسط قدر سی و شانزدهم ۲ از اوسط قدر سی و هجدهم ۲ از اوسط قدر سی و بیستم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و یکم ۲ از اوسط قدر سی و بیست و دو

ردیف	کتاب	موضوع	کتاب	صفحه	تذکره	تذکره	تذکره	تذکره	تذکره
۱	۲۷۹	آن کوکب سفزد که بر پیکان	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۲	۲۸۰	تانی ازان کوکب که بر ضعیف تیر است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۳	۲۸۱	اوسط همان سکه کوکب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۴	۲۸۲	مقدم ازان سکه کوکب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۵	۲۸۳	آن کوکب که بر طرف سوختار است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
این یکی از کوکب است ۱ از اوسط قدر چهارم ۳ از اوسط قدر پنجم ۱ از اوسط قدر ششم بر هر دورای									
صورت شش زده از صورت ششانی عصب است و آن بر صورت کرک است									
۱	۲۸۴	آن کوکب که در میان سکه است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۲	۲۸۵	آن کوکب که در پیش این کوکب بر گردن است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۳	۲۸۶	آن کوکب که در پیش این کوکب دو منگ است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۴	۲۸۷	آن کوکب که در پیش این کوکب باو از جانب شمال	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۵	۲۸۸	مقدم آن دو کوکب که بر منگ است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۶	۲۸۹	تانی همان دو کوکب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۷	۲۹۰	مقدم آن دو کوکب که بر منگ است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۸	۲۹۱	تانی آن دو کوکب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۹	۲۹۲	آن کوکب که در پیش این کوکب باو از جانب جنوب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
این یکی از کوکب است ۱ از اوسط قدر دوم ۲ از اوسط قدر سوم ۱ از اوسط قدر چهارم ۱ از اوسط قدر پنجم ۱ از اوسط قدر ششم بر هر دورای									
صورت شش زده از صورت ششانی عصب است و آن بر صورت کرک است									
۱	۲۹۳	کوکب مقدم ازال دو کوکب در جانب جنوب است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۲	۲۹۴	آن کوکب که تانی ایشان است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۳	۲۹۵	آن کوکب که در پیش این کوکب باو از جانب جنوب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۴	۲۹۶	آن کوکب که در پیش این کوکب باو از جانب جنوب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۵	۲۹۷	آن کوکب که در پیش این کوکب باو از جانب جنوب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۶	۲۹۸	آن کوکب که در پیش این کوکب باو از جانب جنوب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۷	۲۹۹	آن کوکب که در پیش این کوکب باو از جانب جنوب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۸	۳۰۰	شمالی ترین آن دو کوکب تانی	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۹	۳۰۱	جنوبی ترین آن دو کوکب	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۰	۳۰۲	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است از برج منبیه صحیح	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۱	۳۰۳	شمالی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۲	۳۰۴	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۳	۳۰۵	شمالی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۴	۳۰۶	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۵	۳۰۷	شمالی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۶	۳۰۸	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۷	۳۰۹	شمالی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۸	۳۱۰	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۱۹	۳۱۱	شمالی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
۲۰	۳۱۲	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر ضعیف مقدم است	سند	لطه	سند	سند	سند	سند	سند
این یکی از کوکب است ۱ از اوسط قدر سوم ۱ از اوسط قدر چهارم ۱ از اوسط قدر پنجم ۱ از اوسط قدر ششم بر هر دورای									

سراج گوکب

ردیف	تاریخ	ساعات	دقائق	ثوانی	شرح	توضیحات
۱	۳۹				گوکب متقدم از آن دو گوکب که بر سر اند	این یکی چهار ستاره است از اوسط قدر دوم ۱ از اوسط قدر چهارم ۲ از اوسط قدر ششم ۳ از اوسط قدر نهم ۴ از اوسط قدر دهم ۵ از اوسط قدر یازدهم ۶ از اوسط قدر دوازدهم ۷ از اوسط قدر سیزدهم ۸ از اوسط قدر چهاردهم ۹ از اوسط قدر پانزدهم ۱۰ از اوسط قدر شانزدهم ۱۱ از اوسط قدر هجدهم ۱۲ از اوسط قدر بیستم ۱۳ از اوسط قدر بیست و یکم ۱۴ از اوسط قدر بیست و دوم ۱۵ از اوسط قدر بیست و سوم ۱۶ از اوسط قدر بیست و چهارم ۱۷ از اوسط قدر بیست و پنجم ۱۸ از اوسط قدر بیست و ششم ۱۹ از اوسط قدر بیست و هفتم ۲۰ از اوسط قدر بیست و هشتم ۲۱ از اوسط قدر بیست و نهم ۲۲ از اوسط قدر سی و یکم ۲۳ از اوسط قدر سی و دوم ۲۴ از اوسط قدر سی و سوم ۲۵ از اوسط قدر سی و چهارم ۲۶ از اوسط قدر سی و پنجم ۲۷ از اوسط قدر سی و ششم ۲۸ از اوسط قدر سی و هفتم ۲۹ از اوسط قدر سی و هشتم ۳۰ از اوسط قدر سی و نهم
۲	۳۱۰				گوکب نالی از همان دو گوکب	
۳	۳۱۱				گوکب متقدم از آن دو که بر سر اند	
۴	۳۱۲				گوکب نالی از همان دو گوکب	
۱	۳۱۳				آن گوکب که در میان دو گوکب است	
۲	۳۱۴				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۳	۳۱۵				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۴	۳۱۶				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۵	۳۱۷				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۶	۳۱۸				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۷	۳۱۹				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۸	۳۲۰				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۹	۳۲۱				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۰	۳۲۲				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۱	۳۲۳				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۲	۳۲۴				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۳	۳۲۵				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۴	۳۲۶				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۵	۳۲۷				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۶	۳۲۸				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۷	۳۲۹				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۸	۳۳۰				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	
۱۹	۳۳۱				آن گوکب که بر سر آن دو گوکب است	

قدر ششم بر سر این موی و بر برای بطلیمونی از اوسط قدر بیستم از اکر قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم

کوکب خانی این صورت

۱	۳۷۳	آنکه بالای سر است دایره حسن گفته که بر چشم است	۵	۵	۵
۲	۳۷۴	نالی روشن از ان چهار که بر فطن اند	۵	۵	۵
۳	۳۷۵	شمالی ترین سه کوکب بانی که بار یکتر اند	۵	۵	۵
۴	۳۷۶	مابین همان سه کوکب	۵	۵	۵
۵	۳۷۷	جنوبی ترین همان سه کوکب	۵	۵	۵

این همگی پنج ستاره است از اکر قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم

و بر برای بطلیمونی از اکر قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم از اوسط قدر بیستم

صورت دوم از صور منطق قدر است و آن بر شکل مقدم کاوست که از مقدم است نامبره معطوف است

۱	۳۷۸	شمالی ترین ان چهار کوکب که بر موضح قطع است	۵	۵	۵
-	۳۷۹	آنکه بعد از اول است	۵	۵	۵
۶	۳۸۰	آنکه بعد از این کوکب است	۵	۵	۵
۷	۳۸۱	جنوبی ترین همان چهار کوکب	۵	۵	۵
۸	۳۸۲	آنکه نالی اوست و بر کف راست است	۵	۵	۵
۹	۳۸۳	آنکه بر سینه است	۵	۵	۵
۱۰	۳۸۴	آنکه بر رگبه راست است	۵	۵	۵
۱۱	۳۸۵	آنکه بر کعب راست است	۵	۵	۵
۱۲	۳۸۶	آنکه بر رگبه چپ است	۵	۵	۵
۱۳	۳۸۷	آنکه بر ساعد چپ است	۵	۵	۵
۱۴	۳۸۸	آنکه بر صورت از ان پنج کوکب بر روی اند مجموع بر صورت بر نالی اند	۵	۵	۵
۱۵	۳۸۹	آنکه میان او و چشم شمالی است	۵	۵	۵
۱۶	۳۹۰	آنکه کوکب روشن که میان این و چشم جنوبی است	۵	۵	۵
۱۷	۳۹۱	آنکه کوکب روشن بزرگترین بر نالی صورت دال که بر چشم جنوب است	۵	۵	۵
۱۸	۳۹۲	کوکب بانی که بر چشم شمالی است	۵	۵	۵
۱۹	۳۹۳	آنکه بر منشی سر و گوش جنوبی است	۵	۵	۵
۲۰	۳۹۴	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر نالی جنوبی است	۵	۵	۵
۲۱	۳۹۵	شمالی ترین همان دو کوکب	۵	۵	۵
۲۲	۳۹۶	آنکه بر طرف نالی جنوبی است	۵	۵	۵
۲۳	۳۹۷	آنکه بر فرقان شمالی است	۵	۵	۵
۲۴	۳۹۸	شمالی ترین ان سفار است که بر گوش شمالی اند	۵	۵	۵
۲۵	۳۹۹	جنوبی ترین همان دو کوکب	۵	۵	۵
۲۶	۴۰۰	مقدم آن دو کوکب حرو که سرگردن اند	۵	۵	۵
۲۷	۴۰۱	نالی همان دو کوکب	۵	۵	۵
۲۸	۴۰۲	جنوبی آن دو کوکب که بر فطن مقدم اند از مریح بر سینه مبین	۵	۵	۵
۲۹	۴۰۳	شمالی ترین همان دو کوکب	۵	۵	۵
۳۰	۴۰۴	جنوبی ترین آن دو کوکب که بر فطن نالی اند از همان مریح	۵	۵	۵
۳۱	۴۰۵	شمالی ترین همان دو کوکب	۵	۵	۵
۳۲	۴۰۶	طرف شرقی این صورت است	۵	۵	۵

کوکب

۴۳۰	۱	آنکه مقدم است بر کوکب که در بالای پیش تمام مقدم است	کوکب خارج این صورت	۷	۳	۳	۳
۴۳۱	۲	آن کوکب در پیش که بر کوکب مقدم است		۶	۳	۳	۳
۴۳۲	۳	آنکه در پیش کوکب است		۷	۳	۳	۳
۴۳۳	۴	شمالی آن است که بر خط مقدم اند در پس دست چپ تمام است		۷	۳	۳	۳
۴۳۴	۵	اوسط همان است که کوکب		۷	۳	۳	۳
۴۳۵	۶	جنوبی همان است که کوکب که او نزدیک است		۷	۳	۳	۳
۴۳۶	۷	کوکب در پیش که در پس این است مذکور است		۷	۳	۳	۳

این یکی هفت کوکب است از اوسط قدر چهارم ۳ از اوسط قدر پنجم ۳ از اوسط قدر ششم ۳ از اوسط قدر هفتم ۳ از اوسط قدر هشتم ۳ از اوسط قدر نهم ۳ از اوسط قدر دهم ۳ از اوسط قدر یازدهم ۳ از اوسط قدر بیستم ۳

۴۴۰	۱	میان آن که در پیش است بر سیدت و آنرا در پیش است	میان آن که در پیش است بر سیدت و آنرا در پیش است	۷	۳	۳	۳
۴۴۱	۲	شمالی ترین آن دو کوکب مقدم از چپ و شمالی که در میان این است		۷	۳	۳	۳
۴۴۲	۳	جنوبی ترین همان دو کوکب		۷	۳	۳	۳
۴۴۳	۴	شمالی ترین آن دو کوکب که در اجزای این است		۷	۳	۳	۳
۴۴۴	۵	جنوبی ترین همان دو کوکب		۷	۳	۳	۳
۴۴۵	۶	آنکه بر بالای جنوبی است		۷	۳	۳	۳
۴۴۶	۷	آنکه بر بالای شمالی است		۷	۳	۳	۳
۴۴۷	۸	آنکه بر بالای جنوبی است		۷	۳	۳	۳
۴۴۸	۹	آنکه بر بالای جنوبی است		۷	۳	۳	۳

این یکی هفت کوکب است از اوسط قدر چهارم ۳ از اوسط قدر پنجم ۳ از اوسط قدر ششم ۳ از اوسط قدر هفتم ۳ از اوسط قدر هشتم ۳ از اوسط قدر نهم ۳ از اوسط قدر دهم ۳ از اوسط قدر یازدهم ۳ از اوسط قدر بیستم ۳

۴۵۰	۱	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی	۷	۳	۳	۳
۴۵۱	۲	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی		۷	۳	۳	۳
۴۵۲	۳	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی		۷	۳	۳	۳
۴۵۳	۴	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی		۷	۳	۳	۳
۴۵۴	۵	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی		۷	۳	۳	۳
۴۵۵	۶	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی		۷	۳	۳	۳
۴۵۶	۷	آنکه بالای طرف است از رانای جنوبی		۷	۳	۳	۳

این یکی هفت کوکب است از اوسط قدر چهارم ۳ از اوسط قدر پنجم ۳ از اوسط قدر ششم ۳ از اوسط قدر هفتم ۳ از اوسط قدر هشتم ۳ از اوسط قدر نهم ۳ از اوسط قدر دهم ۳ از اوسط قدر یازدهم ۳ از اوسط قدر بیستم ۳

۴۶۰	۱	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب	۷	۳	۳	۳
۴۶۱	۲	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب		۷	۳	۳	۳
۴۶۲	۳	شمالی ترین آن دو کوکب که در سر اند		۷	۳	۳	۳
۴۶۳	۴	جنوبی ترین همان دو کوکب		۷	۳	۳	۳
۴۶۴	۵	شمالی ترین آن دو کوکب که در سر اند		۷	۳	۳	۳
۴۶۵	۶	جنوبی ترین همان دو کوکب		۷	۳	۳	۳
۴۶۶	۷	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب		۷	۳	۳	۳
۴۶۷	۸	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب		۷	۳	۳	۳
۴۶۸	۹	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب		۷	۳	۳	۳
۴۶۹	۱۰	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب		۷	۳	۳	۳
۴۷۰	۱۱	آنکه از کوکب که بر طرف است محسوب		۷	۳	۳	۳

سراج کواکب

ردیف	نوع	نام	مقدوم	میان	تالی	توضیح
۶۷۰	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۱	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۲	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۳	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۴	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۵	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۶	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۷	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۸	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۷۹	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۰	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۱	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۲	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۳	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۴	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۵	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۶	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۷	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۸	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۸۹	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۰	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۱	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۲	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۳	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۴	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۵	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۶	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۷	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۸	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۶۹۹	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۷۰۰	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۷۰۱	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۷۰۲	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۷۰۳	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب
۷۰۴	ط	سراج کواکب	۱	۱	۱	سراج کواکب

این کتاب در چهار جلد است و در هر جلد ۱۳۰ از اصف در چهارم ۳ از اوسط در پنجم ۳ از اوسط در ششم ۳ از اصف در ششم
 این کتاب در چهار جلد است و در هر جلد ۱۳۰ از اصف در چهارم ۳ از اوسط در پنجم ۳ از اوسط در ششم ۳ از اصف در ششم

۱	۷۰۹	آن کو که در صورت است	۱	۳	۳	۳
۲	۷۱۰	بالی آن که در صورت است	۲	۳	۳	۳
۳	۷۱۱	اوسط آن که در میان است	۳	۳	۳	۳
۴	۷۱۲	متقدم آن که در میان است	۴	۳	۳	۳
۵	۷۱۳	آن که بر او برده چشم است	۵	۳	۳	۳
۶	۷۱۴	آنکه از دستهای نزدیک و دوری است	۶	۳	۳	۳
۷	۷۱۵	متقدم او دو کوئی بر او است	۷	۳	۳	۳
۸	۷۱۶	شمالی ضلع مقدم از مربع که بر سینه است	۸	۳	۳	۳
۹	۷۱۷	جنوبی ضلع مقدم	۹	۳	۳	۳
۱۰	۷۱۸	شمالی ضلع مانی	۱۰	۳	۳	۳
۱۱	۷۱۹	جنوبی ضلع مانی	۱۱	۳	۳	۳
۱۲	۷۲۰	اوسط همان که بر بدن است	۱۲	۳	۳	۳
۱۳	۷۲۱	جنوبی همان که بر بدن است	۱۳	۳	۳	۳
۱۴	۷۲۲	شمالی همان که بر بدن است	۱۴	۳	۳	۳
۱۵	۷۲۳	مانی آن دو کوئی که نزدیک اصنام و دنبال است	۱۵	۳	۳	۳
۱۶	۷۲۴	متقدم آن دو کوئی	۱۶	۳	۳	۳
۱۷	۷۲۵	شمالی ضلع مانی از مربع که بر اصل دنبال است	۱۷	۳	۳	۳
۱۸	۷۲۶	جنوبی ضلع مانی	۱۸	۳	۳	۳
۱۹	۷۲۷	شمالی ضلع مقدم	۱۹	۳	۳	۳
۲۰	۷۲۸	جنوبی ضلع مقدم	۲۰	۳	۳	۳
۲۱	۷۲۹	آنکه بر دو طرف شیب شالی است از دو کوئی بر دو طرف شیب مانی در شیب مانی	۲۱	۳	۳	۳
۲۲	۷۳۰	آنکه بر دو طرف شیب مانی است	۲۲	۳	۳	۳

این یکی برست و دو شماره است ۱ از ابر قدر سوم ۲ از اوسط قدر سوم ۳ از ابر قدر سوم ۴ از اوسط قدر سوم ۵ از ابر قدر چهارم ۶ از اوسط قدر چهارم ۷ از ابر قدر چهارم ۸ از اوسط قدر چهارم ۹ از ابر قدر پنجم ۱۰ از اوسط قدر پنجم ۱۱ از ابر قدر پنجم ۱۲ از اوسط قدر پنجم

صورت دوم از صورت جنینی جبار است و آنرا عوام عرب جزو آن گویند و آن وجودت در دست بر او نشسته و بر سرش شالی کرده						
۱	۷۳۱	این شمالی که بر سر جبار است آن را کوئی که در دست مانی در شیب مانی	۱	۳	۳	۳
۲	۷۳۲	کوئی در شیب که بر سر جبار است	۲	۳	۳	۳
۳	۷۳۳	آنکه بر شیب است	۳	۳	۳	۳
۴	۷۳۴	مانی آن که در شیب است	۴	۳	۳	۳
۵	۷۳۵	آنکه بر مانی در دست است	۵	۳	۳	۳
۶	۷۳۶	آنکه بر مانی در دست است	۶	۳	۳	۳

ردیف	کتاب	فصل	باب	نوع	شرح	کتاب	فصل	باب	نوع	شرح
٧٣٧	ر	کوکب مصوب که تالی صلح جوزنی است از مرحوم که برکت است	٦	اصف	ط ٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٣٨	ج	مقدم صلح جوزنی از جلاله	٦	اط	٢	٥	٥	٥	٥	٥
٧٣٩	ط	تالی صلح ستمالی از ان میسج	٦	ط	٢	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٠	ع	مقدم صلح ستمالی از جهان میسج	٦	اصف	٢	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤١	با	مقدم دو کوکب که بر عصاره اند	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٢	س	تالی همان دو کوکب	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٣	ح	تالی آن چهار کوکب که بر طوطی مسقیم اند بر بیت	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٤	مد	مقدم ٣ بین تالی	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٥	ه	آنکه برین مقدم مقدم است	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٦	و	تالی آن چهار کوکب که مقدم بر بیت	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٧	ز	شمالی ترین نه کوکب مقوس که بر آستین است	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٨	ح	دوم آن نه کوکب که شمالی تر است	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٤٩	ط	سیوم آن نه کوکب	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٠	ک	چهارم آن نه کوکب	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥١	کا	پنجم آن نه کوکب	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٢	کب	ششم آن نه کوکب	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٣	کج	هفتم آن نه کوکب	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٤	کد	هشتم آن نه کوکب	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٥	که	باقی آن نه کوکب مقوس و دو جنوبی تر است	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٦	کو	مقدم آن سه کوکب که بر منطقه اند	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٧	کپ	اوسط همان سه کوکب	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٨	کچ	تالی همان سه کوکب	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٥٩	کط	آنکه نزدیک بعضی مشخص اند	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٠	ل	شمالی آن سه کوکب مجتمع که بر طرف مشخص اند	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦١	کا	اوسط همان سه کوکب	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٢	کب	جنوبی همان سه کوکب	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٣	کج	تالی آن دو کوکب که در شیب طرف مشخص اند	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٤	کد	مقدم همان دو کوکب	-	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٥	که	آن دو کوکب در شیب که بر برای جهت مشرق طوطی است	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٦	کو	آنکه از جنوب شمالی تر است و بالای کوکب است	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٧	کپ	آنکه در زیر باشد و جهت است از خارج	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٦٨	کچ	آنکه در زیر بر سر کوه است	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
این هجده کوکب است از اوسط قدر اول و دوم و سوم از اوسط قدر دوم و چهارم از اوسط قدر سوم و پنجم از اوسط قدر چهارم و ششم از اوسط قدر پنجم و هفتم از اوسط قدر ششم و هشتم از اوسط قدر هفتم و نهم از اوسط قدر هشتم و دهم از اوسط قدر نهم و یازدهم از اوسط قدر دهم و بیستم از اوسط قدر بیستم										
٧٦٩	کد	آن کوکب که بعد از آن کوکب است که در جهت مشرق است	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥
٧٧٠	کج	شمالی ترین آن که مشرق است	٦	اصف	٥	٥	٥	٥	٥	٥

ردیف	شماره	نوع	مکان	توضیحات
۱	۱	۱	۱	...
۲	۲	۲	۲	...
۳	۳	۳	۳	...
۴	۴	۴	۴	...
۵	۵	۵	۵	...
۶	۶	۶	۶	...
۷	۷	۷	۷	...
۸	۸	۸	۸	...
۹	۹	۹	۹	...
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	...

این ایام در اردیبهشت ماه از اواسط قدر سوم ۶ از ابر قدر چهارم ۴ از اواسط قدر پنجم ۳ و در
 در ایام بقیه سن ۲ از اواسط قدر ششم ۶ از ابر قدر هفتم ۴ از اواسط قدر هشتم ۳

ردیف	شماره	نوع	مکان	توضیحات
۱	۱	۱	۱	آن کوکب که بر زمین است و او در غایت مدینه است
۲	۲	۲	۲	آنکه بر دو گوش است
۳	۳	۳	۳	آنکه بر سر است
۴	۴	۴	۴	شمالی ترین آن دو کوکب که بر گردن است
۵	۵	۵	۵	جنوبی ترین همان دو کوکب
۶	۶	۶	۶	آنکه بر سینه است
۷	۷	۷	۷	شمالی ترین آن دو کوکب ۳ بر سر است
۸	۸	۸	۸	جنوبی ترین همان دو کوکب
۹	۹	۹	۹	آنکه بر طرف پای است
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	مقدم آن دو کوکب که بر کمر است
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	نامی همان دو کوکب
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	نامی آن دو کوکب که بر شیب است
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	مقدم همان دو کوکب
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	آنکه بر خنجر است
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	آنکه فروتر از است که بر موضع میان خنجر
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	آنکه بر بعضی پای است
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	آنکه بر طرف پای است
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	آنکه بر دنبال است

این یکی بجزه کوکب است ۱ از اواسط قدر اول ۲ از اواسط قدر ثانی ۳ از اواسط قدر ثالث ۴ از ابر قدر رابع ۵ از اواسط قدر ششم ۶ از اواسط قدر هفتم ۷ از اواسط قدر هشتم ۸ از اواسط قدر نهم ۹ از اواسط قدر دهم ۱۰ از اواسط قدر یازدهم ۱۱ از اواسط قدر سیزدهم ۱۲ از اواسط قدر چهاردهم ۱۳ از اواسط قدر پانزدهم ۱۴ از اواسط قدر شانزدهم ۱۵ از اواسط قدر هجدهم ۱۶ از اواسط قدر بیستم ۱۷ از اواسط قدر بیست و یکم ۱۸ از اواسط قدر بیست و دوم ۱۹ از اواسط قدر بیست و سوم ۲۰ از اواسط قدر بیست و چهارم ۲۱ از اواسط قدر بیست و پنجم ۲۲ از اواسط قدر بیست و ششم ۲۳ از اواسط قدر بیست و هفتم ۲۴ از اواسط قدر بیست و هشتم ۲۵ از اواسط قدر بیست و نهم ۲۶ از اواسط قدر سی و یکم ۲۷ از اواسط قدر سی و دوم ۲۸ از اواسط قدر سی و سوم ۲۹ از اواسط قدر سی و چهارم ۳۰ از اواسط قدر سی و پنجم ۳۱ از اواسط قدر سی و ششم ۳۲ از اواسط قدر سی و هفتم ۳۳ از اواسط قدر سی و هشتم ۳۴ از اواسط قدر سی و نهم ۳۵ از اواسط قدر سی و دهم ۳۶ از اواسط قدر سی و یازدهم ۳۷ از اواسط قدر سی و دهم ۳۸ از اواسط قدر سی و یازدهم ۳۹ از اواسط قدر سی و دهم ۴۰ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۱ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۲ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۳ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۴ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۵ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۶ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۷ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۸ از اواسط قدر سی و پنجم ۴۹ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۰ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۱ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۲ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۳ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۴ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۵ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۶ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۷ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۸ از اواسط قدر سی و پنجم ۵۹ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۰ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۱ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۲ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۳ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۴ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۵ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۶ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۷ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۸ از اواسط قدر سی و پنجم ۶۹ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۰ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۱ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۲ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۳ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۴ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۵ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۶ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۷ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۸ از اواسط قدر سی و پنجم ۷۹ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۰ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۱ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۲ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۳ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۴ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۵ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۶ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۷ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۸ از اواسط قدر سی و پنجم ۸۹ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۰ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۱ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۲ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۳ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۴ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۵ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۶ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۷ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۸ از اواسط قدر سی و پنجم ۹۹ از اواسط قدر سی و پنجم ۱۰۰ از اواسط قدر سی و پنجم

ردیف	شماره	نوع	مکان	توضیحات
۱	۱	۱	۱	آنکه در چنانچه شمال سر کلب است
۲	۲	۲	۲	جنوبی ترین چهار کوکب بر خط مستقیم اند
۳	۳	۳	۳	آنکه اردو شمالی تر است
۴	۴	۴	۴	آنکه ازین جنوبی شمالی تر است
۵	۵	۵	۵	آنکه بعد از نواز بر چهار شمالی تر است
۶	۶	۶	۶	مقدم آن دو کوکب که کوئی بر خط مستقیم بر خلاف
۷	۷	۷	۷	اواسط همان دو کوکب

۱	۱۳۶	آن کوکب که در آن است	۱	۱	۱
۲	۱۳۷	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳	۱۳۸	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۴	۱۳۹	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۵	۱۴۰	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۶	۱۴۱	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۷	۱۴۲	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۸	۱۴۳	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۹	۱۴۴	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۰	۱۴۵	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۱	۱۴۶	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۲	۱۴۷	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۳	۱۴۸	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۴	۱۴۹	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۵	۱۵۰	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۶	۱۵۱	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۷	۱۵۲	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۸	۱۵۳	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۱۹	۱۵۴	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۰	۱۵۵	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۱	۱۵۶	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۲	۱۵۷	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۳	۱۵۸	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۴	۱۵۹	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۵	۱۶۰	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۶	۱۶۱	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۷	۱۶۲	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۸	۱۶۳	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۲۹	۱۶۴	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۰	۱۶۵	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۱	۱۶۶	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۲	۱۶۷	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۳	۱۶۸	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۴	۱۶۹	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۵	۱۷۰	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۶	۱۷۱	آنکه که در آن است	۱	۱	۱
۳۷	۱۷۲	آنکه که در آن است	۱	۱	۱

ردیف	نام	تعداد	واحد	نوع	شرح	تعداد	واحد	نوع	شرح
۸۷۳	قشالی ترین همان دو کوک	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۷۴	مقدم آن دو کوک که بر طرف دهن آند	۵	مطو	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۸۷۵	مانی همان دو کوک	۱	مطو	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۸۷۶	آنکه بر سرست از توانی سه کانه	۱	مطو	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۸۷۷	آنکه بر مقطع نرسنی است	۵	مطو	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۸۷۸	آنکه مینای دو کانه است بر آن چو کینه بندگش باشد	۵	مطو	۵	۵	۵	۵	۵	۵
۸۷۹	آن کوک که با یک که مانی او است	۱	مطو	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۸۸۰	آن کوک که روشن که مانی او است در زیر عرضش	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۱	آنکه بر حنجره او است که با بر جوب بنیاد سفید است	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۲	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۳	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۴	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۵	مقدم آن دو کوک که بر مانی او از بر مقطع عرضش	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۶	مانی چهار دو کوک	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۷	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۸	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۸۹	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۰	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۱	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۲	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۳	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۴	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۵	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۶	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۷	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۸	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۸۹۹	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶
۹۰۰	آنکه بر کعب که مانی این	۶	مطو	۶	۶	۶	۶	۶	۶

ردیف	تاریخ	شرح	ملاحظات
۹۰۸	۴	تالی همان سه کوکب	
۹۰۹	ط	میشانی اگر کبک بر فاعله با طبع است	
۹۱۰	۵	جوانی در کبک	
۹۱۱	کا	میشانی آن سه کوکب که بعد از آن هستند بر شکل	
۹۱۲	الب	اوستا همان سه کوکب که او از همه جوانی تربیت	
۹۱۳	بی	تالی همان سه کوکب	
۹۱۴	آ	آنکه بعد از طراب عربین و بنا است	
۹۱۵	آ	آنکه بر طرف و بنا است	

این کتاب در ۱۱ فصل تقسیم شده است: فصل اول در ۱۱ کوکب است، فصل دوم در ۱۲ کوکب، فصل سوم در ۱۳ کوکب، فصل چهارم در ۱۴ کوکب، فصل پنجم در ۱۵ کوکب، فصل ششم در ۱۶ کوکب، فصل هفتم در ۱۷ کوکب، فصل هشتم در ۱۸ کوکب، فصل نهم در ۱۹ کوکب، فصل دهم در ۲۰ کوکب.

کوکب خارج این صورت است

۹۱۶	۱	آنکه بر جوانی است	۷ ۷ ۷
۹۱۷	۲	آنکه تالی کوکب کردن است	۶ ۶ ۶

این سه کوکب اندک است و در صورت بیرون است

صورت بیرون از صورت جوانی است و آنرا کاکان نیز گویند. این بر شکل قدیمی است که در این کتاب ثبت شده است.

۹۱۸	۱	آنکه بر فاعله با طبع است	۵ ۵ ۵
۹۱۹	۲	جوانی آن که در کبک است	۵ ۵ ۵
۹۲۰	۳	میشانی همان سه کوکب	۵ ۵ ۵
۹۲۱	۴	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۲۲	۵	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۲۳	۶	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۲۴	۷	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵

این کتاب در ۱۱ فصل تقسیم شده است: فصل اول در ۱۱ کوکب، فصل دوم در ۱۲ کوکب، فصل سوم در ۱۳ کوکب، فصل چهارم در ۱۴ کوکب، فصل پنجم در ۱۵ کوکب، فصل ششم در ۱۶ کوکب، فصل هفتم در ۱۷ کوکب، فصل هشتم در ۱۸ کوکب، فصل نهم در ۱۹ کوکب، فصل دهم در ۲۰ کوکب.

۹۲۵	۱	آنکه بر کاکان است	۶ ۵ ۶
۹۲۶	۲	آنکه بر کاکان است	۶ ۵ ۶
۹۲۷	۳	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۲۸	۴	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۲۹	۵	میشانی آن سه کوکب که بر کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۳۰	۶	تالی همان سه کوکب	۵ ۵ ۵
۹۳۱	۷	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵

این کتاب در ۱۱ فصل تقسیم شده است: فصل اول در ۱۱ کوکب، فصل دوم در ۱۲ کوکب، فصل سوم در ۱۳ کوکب، فصل چهارم در ۱۴ کوکب، فصل پنجم در ۱۵ کوکب، فصل ششم در ۱۶ کوکب، فصل هفتم در ۱۷ کوکب، فصل هشتم در ۱۸ کوکب، فصل نهم در ۱۹ کوکب، فصل دهم در ۲۰ کوکب.

۹۳۲	۱	جوانی ترین آن چهار کوکب که در کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۳۳	۲	میشانی ترین آن چهار کوکب	۵ ۵ ۵
۹۳۴	۳	مقدم دو کوکب باقی که در میان هستند	۵ ۵ ۵
۹۳۵	۴	تالی همان دو کوکب که در کاکان است	۵ ۵ ۵
۹۳۶	۵	آنکه بر کاکان است	۵ ۵ ۵

ردیف	اسم	دسته	تعداد	واحد	دسته	تعداد	واحد	شرح
۹۳۷	آنکه بر طرف	۷	۷	۷	۷	۷	۷	آنکه بر طرف
۹۳۸	آنکه بر کف	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه بر کف
۹۳۹	شمال ترین	۵	۵	۵	۵	۵	۵	شمال ترین
۹۴۰	جنوبی همان	۵	۵	۵	۵	۵	۵	جنوبی همان
۹۴۱	آنکه بر طرف	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه بر طرف
۹۴۲	بانی	۵	۵	۵	۵	۵	۵	بانی
۹۴۳	مقدم	۵	۵	۵	۵	۵	۵	مقدم
۹۴۴	اوسط همان	۵	۵	۵	۵	۵	۵	اوسط همان
۹۴۵	تالی همان	۵	۵	۵	۵	۵	۵	تالی همان
۹۴۶	آنکه بر با	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه بر با
۹۴۷	آنکه بر ساحل	۷	۷	۷	۷	۷	۷	آنکه بر ساحل
۹۴۸	آنکه بر طرف	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه بر طرف
۹۴۹	آن که کوب	۷	۷	۷	۷	۷	۷	آن که کوب
۹۵۰	تالی آن دو کوب	۵	۵	۵	۵	۵	۵	تالی آن دو کوب
۹۵۱	مقدم همان دو کوب	۵	۵	۵	۵	۵	۵	مقدم همان دو کوب
۹۵۲	آنکه بر	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه بر
۹۵۳	آنکه مقدم	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه مقدم
۹۵۴	تالی از آن	۷	۷	۷	۷	۷	۷	تالی از آن
۹۵۵	اوسط آن	۵	۵	۵	۵	۵	۵	اوسط آن
۹۵۶	مقدم همان	۵	۵	۵	۵	۵	۵	مقدم همان
۹۵۷	مقدم آن دو کوب	۷	۷	۷	۷	۷	۷	مقدم آن دو کوب
۹۵۸	تالی این	۵	۵	۵	۵	۵	۵	تالی این
۹۵۹	آنکه در	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه در
۹۶۰	مقدم از آن	۵	۵	۵	۵	۵	۵	مقدم از آن
۹۶۱	تالی دو کوب	۷	۷	۷	۷	۷	۷	تالی دو کوب
۹۶۲	آنکه بر با	۷	۷	۷	۷	۷	۷	آنکه بر با
۹۶۳	آنکه در کوب	-	-	-	-	-	-	آنکه در کوب
۹۶۴	آنکه در زیر	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه در زیر
۹۶۵	آنکه بر پشت	۵	۵	۵	۵	۵	۵	آنکه بر پشت
۹۶۶	آنکه بر طرف	-	-	-	-	-	-	آنکه بر طرف
۹۶۷	آنکه بر لوی	-	-	-	-	-	-	آنکه بر لوی
۹۶۸	آنکه در زیر	۷	۷	۷	۷	۷	۷	آنکه در زیر
<p>اینکه بر طرف با ی زمین است آنکه بر با یعنی زمین با ی است مقدم از آن دو کوب که بر کف است تالی همان دو کوب</p>								

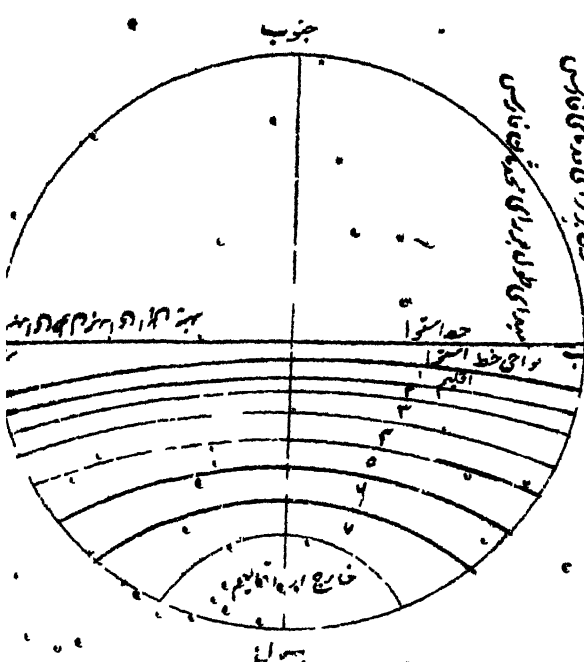
درست دوازده از هفتاد و هفت است و آن بر صورت حیوانی در دوازده است که دو پای آنرا فقط در سن گرفته است

۹۶۹	آنکه بر طرف	۷	۷	۷	۷	۷	۷	آنکه بر طرف
۹۷۰	آنکه بر با	۷	۷	۷	۷	۷	۷	آنکه بر با
۹۷۱	مقدم	۵	۵	۵	۵	۵	۵	مقدم
۹۷۲	تالی همان	۷	۷	۷	۷	۷	۷	تالی همان

جزو جغاییم در نسبت ارض و خواص بقاع و آنچه بدان تعلق دارد چنانچه متن بر دو اذنه انگشت
 بود و امور محله نسبت ارض نسبت به در خواص خط استواء و در خواص کلی افاقی که ذرات الاعراض
 باشد غیر از ارض زمین و در خواص افاقی که عرضش کمتر از میل کلی باشد و در خواص افاقی که عرضش
 مثل میل کلی باشد و در خواص افاقی که عرض آنها از میل کلی و اقل از ربع دور باشد و در خواص
 بقاعی که عرضش مثل تمام میل کلی باشد و در خواص افاقی که عرض آن اکثر از تمام میل کلی اقل از ربع
 دور باشد و در خواص ارضی که عرضش نود و نهم باشد و در معرفت احوال بلاد و ما
 در طریق ترتیب نقشه جغرافیا و در مقدار ارض از امانه و کلبالی و شهر و روستا و غیره
 انکشاف اول در امور محله نسبت ارض و آنچه با آن تحقیقات بود بر دو صورت است و اول
 که بر سطح غیر افغانند یا در کسب و وصول بدان اوضاع میسر شود و چون حوصله و آمادگی است
 سیر در سر عصر بر روی ارض مختلفه زمین امر در زمین موده و خواب و بحار و جبال و اما
 هر که در همین اختلافات واقع گشت و نیز از آنکه در ارضیات قابل کوز و فساد است بعد از آنکه
 بر یک و تیره باقی نمی ماند چنانچه از کتب تواریخ ثابت است که با جبال بنیاد سرد و با بر بربا معموره خواب
 و با لکن الجمله هر کس را در عهدش تا جائی که اتفاق سیر افتاد سطح مرتعی ارض را با تمام معمورات و خواب
 و جبال مقصود داشت و باقی را محیط آب پنداشت چنانچه دانشمندان قبیل از عهد حکیم فیثاغورس بودند و
 جغرافیا فقط ملک روس روم و عرب و فارس و پاره هند را منبسط کردند و چنان معتقد شدند که سواهی این
 معموره نیست و فیثاغورس باغات بهمان سرکار سلطان خویش که طومان بخت نام داشت بعضی از معدن است
 شمالیه چون نواح خورستان و بلخ را در همه معموره ساختند بعد آن از سمیدس اکثر از بنا در و جزایر و
 نواح جنوب را در حبش و زنگبار و آفریقه در ملک میزافیا رسید و هم برین نموده در هر عصر از تحقیق حکما علم جغرافیا
 مترادف است آنچه که از امتداد عهد و عمر دانشمندان فرقه طلیسای انگلستان که همت حوصله این صنف کامل تر است
 و حوصله سایر اصناف است تا این جزو زمان بیا از معمورات مثل امریکای شمال و امریکای جنوب که در
 نواح ارض است و غیرها از بنا در و بلاد منجم گشت و علم جغرافیا بقایت تهذیب و ترتیب رسید و در این
 جامع مداحی کلیه ایراد می یابد که از روی آن طالبان این فن اگر بخواهند تا به دست یافته جغرافیا رسیده
 و نیز باید رال که علم جغرافیا مطابق با نقشه مرسوم قدیم است که در نگارده است از قبیل کمالات نظر
 نیست بلکه از قبیل علوم منقوله باشد با کجبه در ابتدا بی خزینه نیست گذشت که ارض را بختها منع که
 آن سندی و کورتی انگلستان بر روی حبش و جمیع آن عالم مرکز عالم است پس که بر سطح آن بگذرد

که واقع شود در سه ش جانب محیط باشد جهت فوق است و پائین جانب مرکز که جهت تحت است و چون مرکز زمین را مرکز
افلاک اتحاد دهد ازین مخرج موازی سطوح افلاک باشد کسی که بر زمین سیر کند واجب است که جهت الارض او
در هر وقت جزوی دیگر باشد از اجزای افلاک و چون سمت الارض مختلف شود افق نیز مختلف گردد و نیز هر نقطه با خطی که
بر فلک مفروض شود نظیر آن بر سطح زمین موجود باشد پس دائره بر سطح زمین که محاذی معین است از خط استوا
مانند موضعی که محاذی قطب است از عرض تعیین خوانند اگر محاذی قطب شمالی است عرض تعیین شمالی بود و اگر محاذی
قطب جنوبی باشد و همین دو موضع بمنزله قطب خط استوا باشند و هرگاه دائره دیگر فرض کنند که قطب
خط استوا گذرد نسبت این دائره و خط استوا ازین چهار ربع مساوی منقسم گردد دو ربع شمالی و دو ربع
جنوبی و طول هر ربعی بقدر نصف دور باشد و عرض آن بقدر ربع دور و چون در یک ربع از دو
ربع شمالی معورات کثیره واقع است ازین جهت این ربع را ربع سکون خوانند و در بعضی از ارباع دیگر
که بر این ابادی بقلت واقع است اطلاق ربع سکون نکنند و بدانند که تمام ربع سکون معوضیت بلکه
بعضی از آن در جانب شمال و بعضی در جنوب است و در بعضی از ارباع مساوی منقسم است بلکه تاالی الآن
منازشت که آن مواضع بحر است یا بر و مبدای اینچنین مواضع از جایی است که عرض آنجا متجاوز از
تمام میل کلی است و قدمای بنحان فارس مبدای طول عبارت را از جانب مغرب گرفته اند از
دائره مفروضه تا بعد هر یک از آن مبدای طولی بروج باشد و آن موضع را در زمان قدیم جزایر خالدهات نام
بود و نقطه که بعد آن از مبدای طول بر نفس خط استوا بود درجه است آن را قبه الارض نامند
و درین جزو زمان آن موضع در آب غرق است ازین مرتباً خزان فارس مبدای طولی را
بعد است درجه که از موضع اول جانب شرق واقع است معین کردند و بنحان هند مبدای طول را از جا
مشرق می گیرند و در زمان سالیت آن موضع را کنک در زمان بود و در جغرافیا می شهو این عصر
نام آن موضع با شنگ است و بعد از رصد مرزا الف بیگ مبرور این هر دو اصطلاح مترادف است
بلکه از هر موضعی که خواهند مبدای طول قرار دهند لیکن اولی آنست که موضع رصد را مبدای طول قرار دهند
که از آن موضع جانب غرب واقع شود طول آنرا مقید بفرقی سازند و آنکه بجانب شرق یافتند مقید
بشرقی کنند چنانچه در رسد محمد شاه مبدای طول بلاد شاه جهان آباد دلی است و حکامی درنگ
در آن خلافت خود را مبدای طول ساخته اند و آلتی این اصطلاح از هر دو طریق اول شریف و لطیف است
یعنی در جمهور اهل صناعت طول بلد قوسی است از معدل النهار محصور میان نصف النهار ممد او نصف النهار
بلد علی التوالي و اهل یونان معظم معوره را از ربع سکون بهفت قسم منقسم کرده اند از دو امر متواتر

که موازی می خط استوا اند و هر رسم را اقلیم خوانند و از خط استوا موازی که عرض شمالی آن در تمام قسمت از جهت
 عمارت اکثر محققان جدا قایلیم محسوب نکرده اند اما بعضی از قدامی را داخل کرده اند پس اصطلاح مناخران مبدأ اقلیم
 اول از موضع است که بنا را طول انجامات منه باشد و عرض شمالی آن در تمام بود و وسط اقلیم اول بالاتفاق
 انجام است که بنا را طول در ساعت و عرض در طول بود و مبدأ اقلیم دوم که لا محاله انتهای اول باشد انجام
 که بنا را طول در ساعت و عرض در طول باشد و وسط دوم انجام است که بنا را طول در طول بود و عرض در تمام باشد و مبدأ
 ثالث انجام است که بنا را طول در ساعت و عرض در طول باشد و وسط ثالث موضعی است که بنا را طولش در تمام باشد و عرض
 اول در تمام بود و مبدأ رابع انجام است که بنا را عرض در تمام باشد و وسط رابع انجام است که بنا را عرض در تمام باشد و مبدأ
 اولب باشد و انتهای خامس انجام است که بنا را عرض در تمام باشد و وسط آن جایی است که بنا را
 در تمام عرض در تمام باشد و مبدأ ششم انجام است که بنا را عرض در تمام باشد و وسط ششم انجام
 که بنا را طول در تمام باشد و عرض در تمام باشد و مبدأ هفتم انجام است که بنا را عرض در تمام باشد و وسط هفتم
 انجام است که بنا را طول در تمام باشد و عرض در تمام باشد و مبدأ هشتم انجام است که بنا را عرض در تمام باشد و وسط هشتم
 باشد و بدین مذکور است معلوم شد که مابین مبدا می هر دو اقلیم مناصق تفاوت نیم ساعت بنا را طول است و ما و لا
 این اوج جهت شمال معمرات واقع است بسبب علت عمارت اثر از اقلیم محسوب نمی کنند و تصور تقسیم اقلیم

از این شکل خوبی می تواند شد و انکشاف دوم در
 خواص فاق خط استوا بعد آفاق استوائی
 همیشه تصیف می کند جنج مدارات یومی را که موازی
 معدل النهار اند زیرا که بدو قطب مدارات یومی مرور
 می کنند ازین جهت نصف مدار هر کوب فوق
 رارض باشد و نصف تحت الارض و مقدار
 سبانه روز در انجام همیشه مساوی باشد و همچنین
 قوس نهار هر کوب مساوی قوس اللیل آن باشد و در
 هیچ یومی ابدی الظهور و ابدی الخفا نباشد و لوسی

برقش قطب معدل واقع شود همیشه بر افق باشد و چون طلوع و غروب دو نقطه انقلاب هر دو قطب البرج
 بر افق باشند زیرا که مداره با قطب از نیم تنگام بر افق منطبق می شود و تا آنکه
 مرور نصف جنوبی منطقه البروج بر نصف النهار باشد قطب جنوبی منطقه لوتی را در عرض بود و تنگام

در نصف شمالی بر بالین هر دو سیکل است و در نصف جنوبی هر دو سیکل است و در نصف
 جنوبی هر دو سیکل است و در نصف شمالی هر دو سیکل است و در نصف جنوبی هر دو سیکل است
 که اقطاب در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است
 اقطاب از سمت راست باشد و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است
 باشد و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است
 یعنی در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است
 و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است و در آن دو نقطه است
 مشرق و مغرب هر نقطه مثل میل اول و بعد از آن باشد از معدل النهار و همین بود که اقطاب در راس
 و راس البرز ان مثل نصف النهار منعدم بود و حکام بود که اقطاب در نصف شمالی مثل جنوبی باشد و همین بود که در
 نصف جنوبی مثل شمالی بود و نیز هر کجایی در هر دو نصف رابع یا خریف که در اینجا حاصل است میلانش بعد از
 و تقریباً در هر دو وجه عقبل است زیرا که اقطاب بر سمت راس نرسد مگر و قریباً تقویم اقطاب در راس
 و البرز ان باشد و تقاضی میل بود و حوالی این دو نقطه کثیر است لهذا زوال اقطاب از سمت راس کثیر
 باشد و نیز نهار اینجا زیاده از دو اذده ساعت نمی شود تا غیب زیاد می گشت اقطاب بفرق الارض بود اگر کم تر
 گردد و همین بسبب غایت تا بعد خمس از سمت راس برودت چندان غالب نشود زیرا که از حد رابع یا خریف تا
 جانب شمال یا جنوب زیاده از دو دقیقه نیست و هم گشت اقطاب تحت الارض زیاده از دو اذده ساعت
 تا برودت مستولی شود و آنرا که با عدال خط استوا قول دارند بهین معنی معتقد گفته اند که کیفیت هوای
 خط استوا فریب تر با عدال است از سایر بقاع و در حقیقت نوع خط استوا حار است زیرا که سیاهی رنگ
 وجودت هوای سکان آنجا و شباهت اخلاق آن اهم با اخلاق جهایم و دلیل حار است به نسبت حرکات عالم
 انکشاف سیوم و در خواص کلی آفاقی که ذات الاعراض اند غیر از عرض تسین پنجین آفاق منقسم
 میشود بر پنج قسم اول بلادیک عرض آنها اقل از میل کلی باشد دوم آنکه عرض شمال میل کلی باشد سیوم آنکه اکثر از میل کلی اقل از
 تمام میل کلی بود چهارم آنکه میل تمام میل کلی بود پنجم آنکه زیاده تر از تمام میل کلی باشد و این همگی آفاق و آفاق
 مائل نامند و در آنک در اینجا حار می باشد و ارتفاع قطب معدل جهت میلان بقدر عرض بلد می باشد مثل ان خط
 قطب شمالی و دائره افق و در آن متوازیه مساویه را که از دو جهت معدل النهار باشند محاسن شود و حکم شکل
 حر و ششم نیز نیم اول برین است که جهت قطب ظاهر است ابدی الظهور و باشد هر کوی که برین مدار یا
 مدار که از رول این مدار باشد حرکت کند و لا طول و غروب نباشد و مادامیکه که کب در نصف اعلی

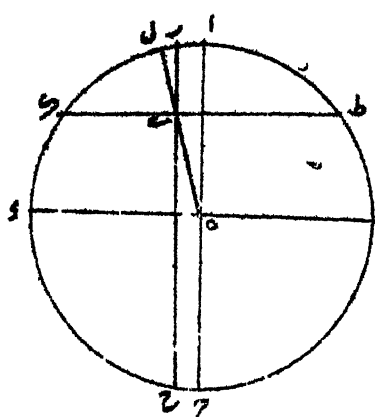
و در هر حال هر دو در این جهت ...
من است ...
در هر حال ...
که میان دو مدار ...
حرکت اعظم از نصف ...
مدول النهار ...
قطب میان مدار ...
شمالی ...
مقدار ...
بقطب ...
الظهور ...
متساوی ...
شروع ...
و در هر سال ...
شکل ...
در نوبت میان ...
اقل از ...
تقوم ...
نصف النهار ...
تا قطع کند ...
آمد که افق ...
باشد و هرگاه ...
همان دو نقطه ...
قطب حقیقی ...

جانب قطب ظاهر بود و درین آفاق نظام فصول متردد بود و اگر چه مثل خط استوا در تعدد مثبت یا منفی است پس در این صفتها
دو نقطه باشند که بر سمت الراس مروری کنند و میدانی شده و نقطه انقلابین و حرکات در دو جهت و در دو نقطه باشد و در ربع
و دو خریف نیز باشد و لیکن زوایای مثبت است که ابتدا از انقلاب قطب ظاهر است اقصا از زمانه شتاب است که ابتدا از
انقلاب قطب مخفی بود و همچنین زمانه منیعت نقطه که مقدم بر انقلاب قطب ظاهر است اقصا بود که در زمانه صیف نقطه که
مؤخر از است درین قیاس یک ربع و خریف کوتاه بود از ربع و خریف دیگر پس چهار فصل قیصر باشند و چهار
طویل و هر چند که عرض بلد قریب تر میل کلی شود فصول از ربع جهت قطب ظاهر قیصر تر شوند و چهار باقی بقی آنها
طویل تر گردند تا آنکه هر گاه عرض بلد بقدر میل کلی رسد چهار فصول صغیره منعدم شوند و آفاق استوائی و این آفاق
آفاق ذات الظلین خوانند زیرا که در سال ظل نصف النهار هم جانب شمال میشود و هم جانب جنوب
انکشاف پنجم در خواص آفاقی که عرض مثل میل کلی باشد و درین مواضع در هر سال آفتاب
یکبار بر سمت الراس رسد و آن وقتی بود که تقویم آفتاب در انقلاب صیفی باشد و در آن وقت
دو مدار قطب البروج را محاسن شود پس یکی از آن ابدی الخفا باشد و دیگری ابدی الظهور از نیم هر
از دو قطب البروج را طلوع و غروب نباشد بلکه یکی ابدی الظهور باشد و دیگری ابدی الخفا و در
هر دور پرتو یکبار آفتاب را محاسن شوند و آن حین بلوغ نقطه انقلاب صیفی بر سمت الراس باشد
و در نیوقت منطقه البروج بر آفتاب قائم باشد و ظل نصف النهار منعدم گردد و غایب ارتفاع قطب
ظا بر منطقه البروج بقدر ضعف میل کلی باشد و همین قدر غایت انحطاط قطب مخفی بود در آن حال
النهار همیشه در جهت قطب ظاهر افتد و چنانکه آفتاب در انقلاب شتوی رسد در نیوقت پست ترین ارتفاع
نصف النهار باشد که بقدر تمام ضعف میل کلی است و چون از آنجا تجاوز کند یوماً فیوماً ارتفاع شرایع برود
و حین بلوغش بر نقطه انقلاب صیفی غایت ارتفاع ربع دور باشد و غایب ارتفاع اعتدالین مثل تمام عرض بلد
بود و فصول سال چهار باشند تا ویه الارباع انکشاف ششم در خواص آفاقی که عرض
زاید از میل کلی کمتر از تمام آن باشد و درین مواضع شمس گاهی بر سمت الراس نرسد ازین جهت غایت ارتفاع
همیشه کمتر از ربع دور باشد و ظل نصف النهار گاهی منعدم نگردد و همیشه جانب قطب ظاهر باشد ازین جهت این آفاق
و آفاق مذکور انکشاف مقدم را بلا ذات ظل واحد نامند و اعلی ارتفاعات شمس وقتی بود که در انقلاب
صیفی باشد و مقدارش بقدر مجموع میل اعظم و تمام عرض بلد باشد و حین بودنش در انقلاب شتوی
اقصر برین غایت ارتفاعات باشد که بقدر فضل تمام عرض بلد بر میل کلی است و حال ترابد و غایت
غایت ارتفاع و مقدار برینار و دلیل مثل قسم مذکور انکشاف متقدم است و نیز باید دانست که در مجموع بلاد

چنانچه قطب خفی متوسط آن بود و در طرف قوس اعلی جای می کشید و این مدار هر دو در بر قطب دائرة اول است
 که در جهت قطب ظاهر است و غایب نمیشود آن قوس پس از آنکه یک شمس درین قوس باشد حالات چهار بود
 همین چهار طول آنجا باشد و مقید این چهار نیز این میشود جز آنکه قوس ابدی الظهور که تنزاید است نیز این است
 بنشیند شمس در هر دو طرف قوس دوم اتق را ماس می شود بر قطب و یک دائرة اول السموت و اما در یک شمس
 درین قوس نماند ادا طلوع نبود در زمانیکه شمس درین قوس لیل اطول باشد بر قبایس چهار بود
 قوس باقی را طلوع و غروب را میدهد آنکه اول حمل در آن متوسط است طلوع می کند معکوس
 و غروب می نماید مستوی اگر قطب ظاهر شمالی باشد و اگر جنوبی بود طلوع مستوی بود و غروب معکوس
 و قوسی که اول میزان در آن متوسط است طلوع و غروب نیز معکوس طلوع و غروب مقدم بود قطب ظاهر فلک البروج
 و در ارتفاع باشد یکی اعلی و آن بقدر مجموع تمام عرض بلد و تمام میل کلی باشد و دیگری می افتض و آن بقدر فضل
 عرض بلد بر میل کلی بود و حال فصول درین جای منطبق باشد و باید دانست که هر گاه پیش قدام
 گویند ارض و میلان ممطه البروج از معدل النهار بقدر معین ثابت گشت از روی اصول
 اگر استشهاد کرده مصنوعه احکام مذکوره را بر این اتق ضبط کردند و اگر چه تا بدان موضع
 نرسیدند اما اولی الغزم در شنیدن فرنگ را تا این جزو زمان قریب به ۲۰۰۰ درجه شمالی
 سیر میسر آمده است که چهار طول آنجا متجاوز از سه ماه شمسی است چنانچه رام الحروف
 از لغات مسدود اینان تلقی نموده پس آنچه قدام آنرا بدلائل و اقیه ثابت کردند این طایفه
 هلیا آنرا مشاهده کردند و آنکه فصل الیه یونیه من اینا نیز انکشاف ششم در خواص
 اتقی که عرضش نود درجه باشد و اینچنین آفاق در سطح ارض زیاده از دو موضع نسبت یکی محاذ
 قطب شمالی معدل النهار دوم محاذ می قطب جنوبی و درین دو موضع معدل النهار بلکه خط استوا بر اتق
 منطبق باشد ازین جهت سمت الرأس آنجا بر قطب ظاهر معدل انطباق پذیرد و سمت القام
 بر قطب خفی و در فلک درینجا بحرکت اولی مثل دو آسبا باشد ازین جهت این اتق را با اتق رجب
 خوانند و درین جا مشرق و مغرب و شمال و جنوب مقدم گردد و دائرة نصف النهار معین نبود
 بلکه در جمیع سموت وجودش ممکن باشد این معنی که هر گاه کوکب بحرکت خاصه خود بغایت
 ارتفاع رسد در نیوفت هر دائرة که بر مرکز کوکب و سمت الرأس گذرد دائرة نصف النهار باشد
 نسبت به آن کوکب و نصف فلک که جهت قطب ظاهر معدل النهار است همیشه نماید
 و نصف دیگر نماند و نصف فلک بالیه وح که میان اعتدالین بجانب قطب ظاهر واقع است همیشه

در این باب در نصف اول و در نصف دوم
الکتاب در نصف ظاهر فلک البروج باشد که تقریباً شش ماه است حالت چهارم بود و در این زمانه
باشد حالت شب بود پس مجموع سال شمسی یک شبانه روز باشد و اگر اوج شمس در احد الاقطابین باشد
زمانه شبانه روز متساوی بود یعنی شش ماه شمسی روز مساوی شش ماه شب باشد و اگر اوج در انقلاب ظاهر باشد
زمانه چهارم همیشه زیاد بود از زمانه لیل و در انقلاب دیگر ارباب العکس باشد و غایت این تفاوت میان روز
و شب آن شبانه روز مقدار با یام است و کواکبی که عرض آنها کمتر از میل کلی باشد در اقیانوس و جوی بود و در
تانیه آنرا طلوع و غروب حاصل شود و آن کواکب که عرضش زیاد از این مذکور باشد آنرا اصلاً طلوع
و غروب نباشد و درین اقیانوس پر روز ظل معیاس حول آن دوره تمام می کند ازین همزاین اقیانوس و آفاق مذکور
انکشاف مقدم را آفاق ذات ظل دائر خوانند و انکشاف دوم در دایره احوال بلاد این عمل
سه طریق است اول آنکه راضی در موضعی باشد که آنرا بمبدای طولی طول کرده باشند و راضی
دیگر در موضع مطلوب الطول و در تیبی که خوف فر واقع شود هر دو راضی باید که رصد زمانه بود
خوف و بد و مکث و تمام انجلا باالات صحیح بکنند اگر ساعات تناظرین هر دو راضی
مساوی باشند معلوم نمایند که هر دو موضع متحد الطول اند و تحت یک دائره نصف النهار
واقع اند. اگر متفاوت باشند زمانه تفاوت را که محسوب ساعات ستوی باشد در اجزای
ساعات ستوی ضرب کنند حاصل درجات و دقائق طول باشد پس اگر تفاضل زمانه موضع مطلوب
الطول را با باشد طول شرقی بود و الا غربی باشد و همچنین اگر موضع معلوم الطول باشد
دیگر غیر معلوم الطول اول بعد طولی مابین این دو موضع بر آید اگر موضع مجهول الطول
شرقی باشد حاصل را بر طول معلوم اغزایند و اگر غربی باشد بکاهند تا مطلوب بهم رسد
طریق دوم آنکه اگر زبجی جدید طیار شده باشد بنوعیکه ساعات محسوبه خسوفات در همان موضع
رصد موافق ساعات مرصوده آید در خصوص اول از محاسبه زبج در موضع رصد خسوفی
بر آید بعد طول هر بلد می خواسته باشند در اینجا رفته رصد ساعات همان خسوف بکنند که ساعات
مرصوده مثل محسوبه باشد طول موضع رصد و بلد واحد باشد و الا از تفاضل بجای نمانند
طول معلوم کنند طریق سوم آنکه یک جفت آله ساعت انکوتری که بقایت خود دستجو استوار
حرکت باشند بگیرند و با استخراج خط نصف النهار و حسن بلوغ ظل معیاس بر آن خط کمی
را بمبدای حرکتش در بلد معلوم الطول یا هر از می سازند و در آن خط بلد مطابقت

انتخاب هر چه که طول و عرض دو بلد معلوم باشد بعد از این آنها معلوم نمایند چنانکه هر دو یک وقت معلوم میگردد و در غیر این صورت که طول یکی از بلدین
 بجای آن تقویم کوکب گیرند و عرض را بجای عرض اول و چون سمت جنوب است و در مقابل آن در اول معلوم شود ساعت اول را در وقت
 او هم بدین یکی مرفوع و در مقابل آن در اول معلوم شود ساعت اول را در وقت او هم بدین یکی مرفوع و در مقابل آن در اول معلوم شود ساعت اول را در وقت
 و بخلاف آنکه که قطب بلبل و عرض بلبل و در مقابل آن در اول معلوم شود ساعت اول را در وقت او هم بدین یکی مرفوع و در مقابل آن در اول معلوم شود ساعت اول را در وقت
 یک دایره رسم کرده و خط تقاطع هر دو دایره را قاعده و مرکز آن را مرکز دایره اول و مرکز آن را مرکز دایره دوم و در دایره اول و مرکز آن را مرکز دایره دوم و در دایره اول
 بزواجاتی قاعده متقاطع اند و فرض کنیم که در خط نصف النهار و نقطه شمال و در نقطه جنوب و آنرا خط مشرق
 و مغرب قرار دهیم و آنرا نقطه مغرب و آنرا نقطه مشرق من بعد آن با تعادل نقطه آقوس از
 بقدر تفاضل عرضین بلد و عرض که معطره جدا کنیم اگر فضل عرض بلد را ما شد باید که نقطه در جانب
 جنوب بود و اگر فضل عرض قبله را ما شد باید که جانب شمال بود مثلاً چون عرض قلع نگار سی زاید از

از عرض که بقدره و ثوب است ازین جهت قوس از جانب جنوب
 فصل کردیم و از آن خط زح مولد نمی آید کشیم من بعد آن از نقطه ب مثلاً
 قوس ب تا بقدر تفاوت مابین الطولین جدا کنیم و لیکن باید که اگر فصل
 طول بلد را ما شد در تصویرت منتهای قوس ب تا جانب جنوب کنیم
 و اگر فضل طول بلد را ما شد منتهای ط جانب مشرق ما خود ساریم و در
 مثال فضل طول بلد راست بقدره مالت ازین جهت جانب مغرب

قوس ب تا فصل کردیم پس از آن از خط ط سیم موازی است و کشیم تا خط ا دل را بر نقطه
 سے قطع کنند و وصل کنیم و خارج سازیم آنرا تا بر محیط منتهی بل شود و زاویه اول زاویه آنرا
 قبله باشد از نقطه مغرب و هرگاه در بلد خط نصف النهار استخراج کرده خط ب تا بر آن منطبق سازد خط
 ال بر سمت قبله و در غیر این طریق دیگر آنکه روزی که تقویم آفتاب در درجه هشتم جوزجیا در جهت
 و سیوم سرطان شود در آن روز بعد شمس را از نصف النهار بقدر ساعات تفاوت طولین
 نگه دارند اگر فضل طول بلد را ما شد بعد غربی گیرند و اگر فضل طول بلد را ما شد بعد شرقی امرتصد
 باشند پس جنبی که آفتاب بدان بعد رسد در آن وقت ظل مستوی در منقیا سر بر سمت قبله باشد
 چه از ابتدا از راست منهل کنند و سر این عمل آنست که این دو درجه بر سمت الراس که معطره می گذرند زیرا که
 میل این دو درجه مثل عرض مکه معطره است و هرگاه از نصف النهار بلد بعد شمس بقدر تفاوت طولین باشد
 بی شبهه آفتاب در اول و تب بر سمت الراس مکه معطره بود و یک دایره ارتفاع بر سمت الراس

موضع کوزه داخل مستوی سطح است که میان آن دو دایره اول و دوم است که در این
 مستوی مثلث متساوی الساقین دو دایره که در این مستوی در یک دایره است که در این مستوی
 کرده است یا در دایره \bullet در هر دو نقطه تقاطع این دو دایره که در این مستوی
 سازند اول دو دایره متساوی رسم کنند بنوعی که از جانب محب متخاص باشند و هر چند که طول آنها طول باشد
 باشد و خطی مستقیم رسم کنند که بر دو مرکز و نقطه تماس گذشته بود و جانب محیط آن دو دایره
 بمنزله خط استوا باشد و در هر یک از دو دایره دو قطر دیگر کشند که خط استوا را بر دو نقطه تقاطع باشد
 بمنزله نصف النهار موضعی باشند که بر مرکز واقع شود بعد هر یک از ارباع را بر نمود درجه و این ارباع
 قسمت کنند و همچنین هر واحد انصاف اقطار هشت گانه را بنود درجه مساوی مجزای سازند و ابتدا
 ارقام محیطی را از خط استوا شروع کنند و تا دو قطبش که اطراف دو قطر اخیر اند منتهی سازند
 من بعد آن دو اتر عرضیه رسم کنند که بر دو قطب خط استوا و اجزاء مفروضه طولی از خط استوا
 کند بقوت شکل لب از سه خزین اول اما عادت جان جاریست که نحو این دو اتر را بعد ده
 درجه از خط استوا معین می کنند و پس از آن دو اتر طولی رسم کنند بنوعی که بعضی از متساویه بر دو
 منطبق و نظیر آن از اقسام نصف قطر یک تایم مقام نصف النهار سمت برود و در هر یک از این
 و بدین عمل سطح هر دو دایره بر بعات قوسی منقسم شوند من بعد آن بر بلده می و هر موضعی را که مبتدا
 طول گردانیدن منظور باشد بر دایره از دو اتر عرضی به بعد عرض آن از خط استوا بگذرانند
 علامت معین سازند و ابتدا می اعداد عشرات درجات خط استوا از نقاط همین دایره عرضیه شروع
 و از هر دو جنب آن تا قف منتهی سازند من بعد آن سایر مواضع و بلاد و جبال و ساحل بحار را که اطراف
 و اعراضش از روی سیر یا تصحیح کتب معتمد اسلاف دریافت کرده باشند تناسب آن درین دو دایره
 در هر دو جانب و هر سمت که جای آن باشد رسم سازند و طریق رسم کردن نقشه جزئی تفصیلی
 از نقشه کلی اجالی آنست که اول ملاحظه کنند که ملک مطلوب النقل در نقشه کلی چند
 مربع را و اگر فته سمت آن مجموع مربعات را یک چهار ضلعی قوسی قرار دهند و او را در
 این دو اربع اضلاع را وصل کنند تا شکلی ذی اربع اضلاع مستقیم رسم کنند پس بر دو
 نواهند بر صفحه قرطاس شکلی شبیه این منحرف بخطوط غیر مواز تره رسم کنند
 و بر هر یک از این اضلاع قطعه دایره رسم سازند که قبول کنند زاویه یا
 که در قطعه نظیرش واقع باشد از قطعات اصل ذی اربع اضلاع و در نهایت

به هم رسد و در این صورت اضلاع آن شکل درجه اولی که از این طریق رسم کنند بر این است
 یا جزای نظایر رسم کنند و در این صورت که در این حالت با اینها بر خط عرض مرز در اصل
 ذمی اندازد از این طریق در این صورت که در این حالت با اینها بر خط عرض مرز در اصل
 قطع متقابل در دو خط مستقیم غیر موازی در سطح و وصل کنند و این خط را نیز با نام قطع موازی
 منقسم متوجه کنند و در این خط عرض مرز را بر خط نقطه متساوی در دو قطع و سطحش بگذرانند
 تا این شکل بر بیات صفا بر منقسم شود و سپس علاوه طول و عرض یکی بلدان و اینها و جبال که این
 ملکات بر این استمال دارد بر رسم سازند تا از نقشه کلی اجالی نقشه جزئی تفصیلی شده باشد
 و در یک باد که هرگاه نقشه خطی در اصل نقشه کلی زیاد از پنج درجه نباشد برای نقشه تفصیلی
 بدان این قدر کفایت ضرورت نیست بلکه شکلی ذمی از ربع اضلاع مستقیم قائم الزاویه رسم
 کنند و اضلاع آنرا بدرجات و در قابلق تقسیم کرده از خطوط منقسمه بر بیات صفا رشتل گردانند
 و نقشه تفصیلی در آن رسم سازند زیرا که قدر پنج درجه به نسبت جمیع محیط در حس حکم
 استقامت پیدا رود و بعد درست شدن نقشه در هر ضلع علامت
 جهت آن را نیز بنویسند و باید دانست که در سامان نقشه اگر نیمی
 جهت شمال را همیشه جانب فوق نقشه میدانند
 و از این شکل که فرط اس علیحده مرسوم میشود
 تصور نقشه جغرافیای کلی
 تو ان نمود

و اما در انکشاف است که در این روز هم ^{در وقت} و در وقت دیگر از منتهای ایام و لیالی و شبها و روزها ^{در وقت} با یکدیگر تفاوتی که در انکشاف است
بلیله با اصطلاح هر طایفه مختلف است حکامی فارسی و یونان از وقتها بگیرند که مرکز شمس بر نصف النهار و در وقت دیگر
میان دو نصف النهار محصور باشد قدری کم بلیله است و تردد همچنان هند مبداء از طلوع مرکز آفتاب است
و مابین الطول همین قدر شبانه روز باشد و نزد یونان از چین غروب مرکز آفتاب است و حسب روالی که در انکشاف
فرنگ مبداء از وقتها است که مرکز آفتاب بود اللیل رسد و از نصف شب تا نصف شب دیگر زمانه شبانه
روز باشد و پیش اهل شرع بعد از غروب تمام قرص آفتاب است یعنی از ابتدای حدوث حرکت
حقیق و معلوم باد که مقدار حقیقی شبانه روز متوالی و بحسب حرکت اصطلاح مختلف می باشد و این اختلاف
بحسب اصطلاح یهند و ترک و اهل شرع ظاهر تر است چه زیادتی و کمی مقدار روز و شب
در طرفین مسلم است که شبانه روز با خود با مختلف باشند و اما بحسب اصطلاح حکامی فارسی
و یونان پس ازین جهت است که مقدار شبانه روز مثل می باشد بزرگ دور معدل النهار اصطلاح
استوائی است آفتاب و لیکن از اینجا که جهت هر روز و مطالع هر جز مختلف است لهذا
شبانه روز هم مختلف باشد و همین اختلاف بعینه حسب اصطلاح حکامی فرنگ نیز موجود است و باید
دانست که آنچه اهل زیج حرکت وسطی کوکب در ایام ضبط کرده اند با ایام حقیقه مذکوره نیست بلکه با ایام
وسطی ضبط می کنند و آن چنانست که یوم بلیله را مثل بزرگ دور معدل و سیر وسطی آفتاب دارند و
اصطلاح مقدار شبانه روز گاهی مختلف شود و بازمی آن او مساط کوکب بر آرند و چون مطالع جهت شمس
گاهی ناقص از وسط شمس می باشد و گاهی متزاید لهذا شبانه روز وسطی گاهی زیاد باشد از شبانه روز حقیقی
و گاهی ناقص و این تفاوت در چند روز محسوس شود و لیکن با جماع ایام کثیره محسوس میشود و تقویمی که بنا
آن ایام بر آرند در نصف النهار حقیقی نباشد خاصه در تقویم فرقه سریع السیر است تفاوت اشکار
رود و ازین امر ضرورت افتد معلوم کردن تفاوت نصف النهار و وسطی و نصف النهار حقیقی و این
تفاوت را تعدیل الایام بلیاها خوانند و طریق دریافت کردن این تفاوت آنست که اگر مدت ایام
حقیقی معلوم باشد هر یک از وسط و مطالع مقوم آفتاب در ابتدای مدت از وسط و مطالع آنها
مدت نقصان کنند و تفاضل دو باقی را با اجزای یک عت وسطی که به مدت آن قسمت کنند حاصل تفاوت
ساعات تعدیل الایام و لیالیها در آن مدت حاصل شود بعهده اگر فضل جانب مابین دو وسط باشد تعدیل الایام را از
ایام حقیقی نقصان کنند و الا بقیه ایام وسطی معلوم شود و اگر ابتداء ایام وسطی معلوم باشد در زیادتی و نقصان
عمل بالعکس کنند تا ایام حقیقی معلوم گردد و غایت فرس میان ایام وسطی و ایام حقیقی ^{در} ^{این} ^{وقت} ^{که} ^{مطلب} ^{است}

و ابتدای روز با تعلق جبهه اول بیت از طلوع مرکز آفتاب و منتهای آن عین خروب مرکز شمس و پیش از طلوع جبهه اول
 عین طلوع صبح صادق است و آن وقتی است که ذرات خفا یا من صبح منبسط شود و منتهای روز جهان مجدای شیانة نوز است
 بر ذنب ایشان بود میدای شب پیش هر طایفه همانست که منتهای روز است و منتهای شب میدای روز و بدین
 که هر یک از شهر شمسی و قمری دو قسم است حقیقی و اضلاحي قمری حقیقی عبارتست از زمانه که واقع باشد میان
 وضع مخصوص قمری تا بعد از آن که وضع و مقدار این ماه و الطالع است و ماهاشمی حقیقی عبارتست از زمانه که

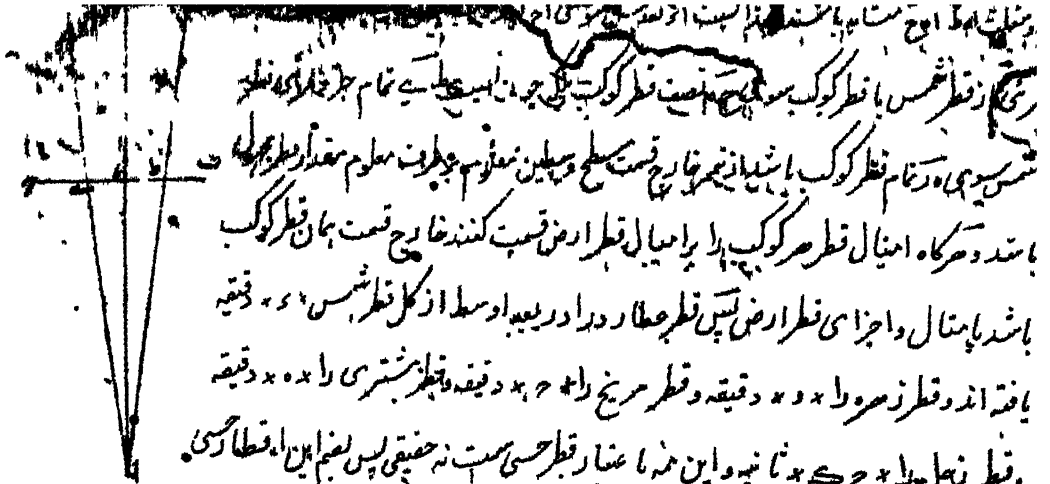
مقداران	ماههای تاریخی	بروج
توت ۳	فروردین	حمل
لا ۲	اردیبهشت	ثور
لا ۳	خرداد	جوزا
لا ۴	تیر	سرطان
لا ۵	امرداد	اسد
لا ۶	شهریور	سنبله
لا ۷	مهر	عقرب
لا ۸	آبان	قوس
لا ۹	آذر	جد
لا ۱۰	دی	دلو
لا ۱۱	بهمن	حوت
لا ۱۲	اسفند	میزان

آفتاب در برجی که منسوب با آن ماه باشد پس مابین التحوّلین زمانه ماه شمسی حقیقی باشد
 و بسبب حرکت اوج آفتاب بمقادیر این شهر و در بعضی مختلف میشود باختلاف قلیل
 و درین سال تألیف تقویم حقیقی شمسی بهین تحصیل است در دو اذمه ماه
 حقیقی را یک سال حقیقی باشد قمری بود خواه شمسی و شهر و سنین اصطلاح
 بر چند نوع است تفصیلات در خزینه ششم خواهد آمد انشاء الله تعالی
 هر چه در این کتاب در ایضا اجرام * مثل بر سه آفتاب است به این
 در مساحت الارض * * * در معرفت ابعاد کواکب از مرکز عالم
 * * * در معرفت مساحت اقطار و اجرام کواکب * * *
 انکشاف اول * * * در مساحت الارض اول از موضعی

معین ارتفاع کوی از نواابت حاصل کنند و بر موقع علامت کنند و با جانت قطب نما بلا میلان چپ راست
 جانب شمال یا جنوب سیر کنند و در مسافت مقطوعه را پیچوده باشند و بر همین مسلک سیر نموده
 باشند تا آنکه ارتفاع کوی مذکور بیک درجه کم یا زیاده شود پس آنچه از موضع اول تا این موضع
 که تفاوت یک درجه رود داده است مساحت مقدار یک درجه ارضی بود زیرا که سطح ارض موازی
 سطح فلک است و چون از فلک تفاوت یک درجه شد از سطح ارض نیز میان دو موضع تفاوت یک درجه باشد
 و هر چند که در سیر مبالغه کنند عمل تحقیق معلوم شود یعنی سیر تا مسافت مدید کنند و در ارتفاع
 مبدأ و منتهای سیر تفاوت چند درجات باشد پس عدد امیال مسافت را بر عدد درجات
 پایین الموضعین قسمت کنند خارج قسمت عدد امیال یک درجه باشد قریب تحقیق و تخمین
 اگر دورا صد بر نفس خط استوا از مسافت بعیده برسد خوشی کنند و تفاوت زمانه موضعین
 را در اجزای ساعات مستوی ضرب کنند درجات و دقائق با این الموضعین حاصل شود بعد بلا
 میلان چپ و راست میان آن دو موضع بر عنوان معلوم بیایند و این امیال مسافت را بر عدد

وگمان بود که حاصل این عمل 2×10^6 است اعمال کرد بر 2 وضعی باشد و در آن سطح مساحت 2×10^6
یک درجه از این را با خط 10^6 میل محیط یافتند از آنجا که در این نسبت 10^6 و 10^6 و 10^6 و 10^6 و 10^6 و 10^6
عدد را در صد و شصت و هشت درجه که محیط خطی ارض بدان مقوم است ضرب کنند حاصل که 23000 یعنی چهار هزار و سیصد
است مقدار محیط خطی ارض باشد و چون اعمال محیطی ارض را بر قدر نسبت محیط سوی فلک که
در هر دو هم از خزه چهارم مذکور است قسمت کنیم مقدار قطر ارض برآید 4637 میل و 2162
دو هزار و یکصد و شصت و دو ذراع و چون اعمال محیط را در اعمال قطر ضرب کردیم
حاصل آمد مساحت سطح کل ارض بحساب میل 42304 و 304 و 304 و 304 و 304 و 304
لک و چهل هزار و نهصد و هفتاد و دو میل و بحساب ذراع این عدد 200000
 393660000 و هر گاه مساحت کل سطح ارض را در سدس قطر که 1242
میل و 236 ذراع است ضرب کردیم حاصل شد مساحت جسم ارض 494249002 و 236
میل و 236 ذراع 236 ذراع 236 ذراع 236 ذراع 236 ذراع 236 ذراع
فن نصف قطر ارض را و اوج خطی مساحت ابعاد و اقطار مقرر کرده اند و جرمش را معتمد
سائر اجرام و طریق معرفت نسبت نصف قطر ارض بسوی ابعاد و اقطار نیزین مذکور کردیم
پس همان قانون چینی که مرکز قمر در بعد اقرب هر یک از تدویر و حامل بوده است معلوم کرده اند
و آن 3011 ذراع است و 3011 ذراع است و 3011 ذراع است و 3011 ذراع است و 3011 ذراع است
است ضرب کنیم حاصل شود بعد مفر فلک قمر 12122 یک لک و هشت هزار و دو صد و
هشت و چهار میل و بعد ابعدها چون بودش در ذروه تدویر و اوج حامل 3011 و 3011
اند چون این عدد را در نصف قطر ارض ضرب سازند حاصل می شود بعد محذب فلک قمر
 320201 دو لک و چهل و پنج هزار و سه صد و پنجاه و هشت میل و چون بعد اقرب را
بعد ابعدها بکاهیم باقی ماند سخن فلک قمر 1132 یک لک و هفتصد و هزار و یک صد و سی و چهار
میل اکنون برای معرفت بعد مفر و محذب فلک شمس بگوئیم که بعد اوسط بر مرکز شمس از مرکز
بعینه نصف قطر خارج مرکز اوست به نسبت نصف قطر ارض معلوم کرده ایم و آن 3011 و 3011
نصف قطر خارج مرکز با جزای نصف قطر ارض معلوم است پس با این مرکز که 3011 و 3011
با جزای نصف قطر ارض نیز معلوم شود که 3011 و 3011 و 3011 و 3011 و 3011
بعد اوسط بکاهیم باقی ماند 3011 و 3011 و 3011 و 3011 و 3011 و 3011

و شیهه اند که برای معرفت محدب فلک توابت الی آن حدیث است در این کتاب است در حدیث که در علم
 در رسد اما بعضی اهل بیت با نضام بعد از عمل در قله علم توابت قدر اول تا سب معلوم برآید بلکه آن قدر که این علم
 و مفاد است از هر که در این علم توابت محدب فلک زحل را با بیت سبب بلکه اختلاف توکلات توابت که نزد مسخران
 بی پایه ثبوت رسیده است مانع نیست و دال بر تعداد افلاک توابت است پس عدد و ابعاد افلاک توابت غیر از صانع
 احدی نداند **انتباه** در ضمن بیان خسوف معلوم شد که مقدار سیم مخروط ظل ارض با جزایک نصف قطر
 ارض واحد است **ثابت** معیاری است مرا فاع بعد راس مخروط ظل ارض از مرکز عالم باشد محسوس آن می شود
 ۱۰۳۹۱۲۲ ده کسبی و نه هزار و یکصد و بیست و دو میل و چهار خست میل و این بعد ما بین مفرود محدب فلک نهره
 است پس معلوم شد که **انقطاع** ظل ارض در تخمین فلک روم شده است **انکشاف** سیوم
 در مساحت اقطار و اجرام کواکب در ضمن سیوم بیان کردیم که نیم که نصف قطر قرار از نصف قطر ارض
 می شود چنان این را در مرفوع امیال نصف قطر ارض که با احوط هو به است فرب کنیم مرفوع
 تا فرب حاصل آید **مثال** بعد تخمین شد امیال نصف قطر ۱۱۱۸ یک هزار و یکصد و هجده میل نصف تقریباً
 این شیخ قطر فرب ۱۲۱۰ میل باشد و حرم قرار مقدار روم ارض **مثال** در خون این در مرفوع
 ساخت امسال جرم ارض که ۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ است در هر یک هزار و یکصد و بیست و دو میل و یک و شش هزار
 بخش آن بعد ۳۶۰ ۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ سی و شش هزار و یکصد و بیست و دو میل و یک و شش هزار
 در وقت مدوری سی و شش هزار و یکصد و بیست و دو میل و یک و شش هزار و یکصد و بیست و دو میل و یک و شش هزار
 معلوم شد که قطر شمس با مثال قطر ارض ده لیس است چنان این را در مرفوع امیال قطر ارض
 فرب کنیم حاصل شود در مرفوع امیال قطر شمس **مثال** ما ما ۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ بخش آن شد ابا قطر شمس ۲۲۰۹
 بیست و دو هزار و هشتاد و دو میل و دو ثلث میل و جرم شمس با مثال جرم ارض یکصد و بیست و شش
 پنج نمن است و برای معرفت قطر خشمه مخیره کوئم که هرگاه این کواکب از رومی حساب در بعد او
 رسد مقدار قطر حسی آنها را با جزای حسی قطر شمس که نیز در بعد او سطا با سطا معلوم کنند بر همان
 نسبت از سطا قطر شمس آن جرم را بگیرد و امیال این حرفه ما خود را در امیال بعد کواکب حساب کنند
 حاصل را در سطا قطر شمس نسبت کنند خارج نسبت امیال قطر کواکب باشد و برای بیان این مدار
 لیم را بصورتی که قطر شمس او بعد آن ده در قطر کواکب مطلب با راجع بعد آن و اطه است
 در هر یک از این اشعار لیمی که بر شمس و کواکب مرور کرده است و طبعه خرومی از قطر شمس که

در مثلث اوج مستقیم باشد نسبت از وسط هر دو ایستادگی تمام جزو قطر
 زحل قطر شمس با قطر کوکب و شمس با قطر کوکب یکی چون ایستادگی تمام جزو قطر
 شمس بودی و تمام قطر کوکب باشد از غیر خارج قسمت سطح وسطین معلوم و چون معلوم مقدار قطر
 باشد و حرکت امینال قطر کوکب را بر امینال قطر ارض نسبت کنند خارج قسمت همان قطر کوکب
 باشد با مثال و اجزای قطر ارض پس قطر عطارد در ارض و قطر شمس در ارض و قطر
 یافته اند و قطر زحل را در ۲۰ دقیقه و قطر مریخ را در ۶ دقیقه و قطر مشتری را در ۲۰ دقیقه
 و قطر زحل را در ۲۰ دقیقه و این همه با اعتبار قطر حسی است نه حقیقی پس بگویم این قطر حسی

و ایجاد کوکب و شمس بر آوردند مقدار حقیقی قطر ارض پس قطر حقیقی عطارد در ۲۰
 است و قطر زحل در ۲۰ دقیقه و قطر مریخ در ۶ دقیقه و قطر مشتری در ۲۰ دقیقه پس هرگاه قطر عطارد
 طایفه در ۲۰ ثانیه است در مرقع امینال قطر ارض ضرب کردیم شد ۲۰ دقیقه و بخش آن شد قطر عطارد ۲۰
 و هفتاد و چهار میل و صد و شصت و هفتاد و سه میل و چون یکسپ همان قطر کوکب قسم شد در ۳ ناله که واحد باشد از ۲۱۰
 بیست و یک هزار و ششصد و اربعه و بیست و هفت ارض و زمین عمل در یک اکبر اربعه بقدر
 کردیم شد قطر زحل در ۲۰ دقیقه و حاسب انواع سطح طایفه در ۲۰ دقیقه و حاسب القوس ۱۹۰ یعنی در ۲۰
 و سه صد و نوزده میل و سه و سیصد و بیست و هفت و سیصد و بیست و هفت و سیصد و بیست و هفت
 باشد از جرم ارض و مرفوع مساحت مریخ مریخ در ۲۰ دقیقه و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب
 و منفرد و نود و چهار میل و ده و ثلث مساحت مریخ در ۲۰ دقیقه و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب
 جرم ارض باشد تقریباً و مرفوع امینال طایفه در ۲۰ دقیقه و حاسب القوس ۱۹۰ یعنی در ۲۰
 سی هزار و هشت صد و چهل و پنج مساحت مریخ در ۲۰ دقیقه و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب
 تقدیر جرم آن شصت و پنج مثل ششتر از شمس جرم ارض باشد و مرفوع امینال طایفه در ۲۰ دقیقه و حاسب
 و حاسب آن مریخ در ۲۰ دقیقه و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب القوس ۱۹۰ یعنی در ۲۰
 اوجه نوزده و دوبرین تقدیر جرم زحل بقدر شش امینال و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب
 اجرام مذکور گشت از دوی آن بظهور پیوسته که اقربا قرین اجرام از مریخ عالمی است و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب
 و اصغر ترین اجرام عطارد است و اعظم ترین آن شمس است و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب
 درکات را صدان واقع شده است واضح بود که هر واحدی از واحدان متساوی است پس در ۲۰ دقیقه و حاسب
 در اواسط و تعلیلات و غیره از امور متعلقه حرکات نجوم در ایجاد و اجرام از مریخ عالمی است و حاسب ارض که هم در ۲۰ دقیقه و حاسب

از جمله اجزای آنست که در صورتی که نسبت آن اجزا

بیشتر شده باشد یا نسبت آن کمتر باشد یا شش در دو صورت است که در هر دو صورت آن اجزا در یک
دو ساط استقامت بکشد و در هر دو صورت آن اجزا در یک ساط استقامت بکشد و در هر دو صورت آن اجزا در یک
تعریف ناسفغان تغییر می پذیرد هر گاه او تمام تغییر را در هر دو صورت خود مشتعل دارند البته
اختلافی رود هر سه یوم آنکه با وجود جهت مغرب آن اجزا در جهت اختلاف ابصار از وسط زمین
و قوسی و ضعیف در هر صورت اندکی تفاوت در هر دو صورت است که جهت رطوبت خاک بود قطره
اندکی طولی نماید به نسبت آنکه در جهت جنوب باشد چهارم آنکه هر عملی که از او حساب بر آید که
در واسطه هر صورت می آید اندکی هم تفاوت باشد در محسوب آن تفاوت کمتر می آید
خاصه در ابعاد و اجزای آن سه هم در هر دو صورت با یکدیگر در تعجب و تجوید و همگی امروزه کرده

کوشد تا نیایم ز جدش به تحقیق فریب تر باشد والله تعالی علم
بالصواب و الیه المرجع و اللاب تمام شد

خزینة علم همیشه ۵

تم
تم

بسم الله الرحمن الرحيم

* خزینه ششم در تبیین مواهرات زریج و تقویم * مثل برده جزیه حرز اول
 در بیان ارکان و مواد زریج مثل برت الکناف * ا * در معنی و تعریف زریج لب ب * در بیان شهر
 و سنین اصطلاحی و ذکر تواریخ مستعمل اهل زریج * ج * در ذکر عنوان و جداول زریج که بر آن شمال دارد * انگشت
 اول * در معنی و تعریف زریج مایه دانست که زریج در لغت بمعنی اصل حساب تخیم است و آن علیت
 فرع هیت مثل بر قوانین و جداول حساب حرکات کواکب که از روی آن تفاوت بود
 اوضاع کواکب سیاره و ثوابت در هر زمانه مفروض معلوم توان کرد و اصول حسابش
 همانست که از رصد و قوانین هیت او ساط و تعدیلات معلوم کرده باشند و چون
 محسبات رصدی خالی از کسری نامحسوس نمی باشد هر چند که بزمانه قلیل مدتی نمی شود اما
 چون تصاعیف اصل اعداد تا زمانه مندرود ظاهر است که آن کسرتا محسوس نیز تصاعیف پذیرفته
 بحد محسوس رسد و هر چند که زمانه ممتدتر باشد تفاوت این کسر لفظ و انقراض کرد بجای تب زیادتی باقی
 و ازین جهت است که بعد از زمانه ممتد محاسبه زریج موافق مرصود نمی شود و در معلوم کردن
 اوقات کسوف و خسوف و ظهور و خفای کواکب و رویت هلال خللی عظیم واقع نمی شود
 مثلاً درین سال که ^{۱۲۹۹} پیوسته است تقویم آفتاب که از روی او ساط و تعدیلات محسوس
 بر آورده می شود تفاوت آن با مرصود هفت در صد نقصانی یافته می شود و آن تفاوت را
 هفت روز تقریباً قطع می کند و باقی محسوس حساب رصداً است دریه او ساط و تعدیلات کواکب برادر

نه سال شمسی گذشته و آرزوی محاسبه زینج ایل خانی که مخفی طوسی علیه الرحمه در فراغه بجد و در ۶۸۳۳ شمسی در چهل
سالگی مرتب ساخته در تقویم شمس تفاوت موخر با سه بد دقیقه یافته میشود که شمس این مقدار را در
دو یوم و ربع یوم تقریباً قطع می کند و حسب محاسبه زینج الفی یکی که ترتیبش در ۱۲۱۱ هجرت صد و چهل و یک است
در سمرقند شده تفاوت بدقیه ۶۰ مقدم یافته میشود که این قدر را شمس تقریباً در شش ساعت
مستوی قطع می کند و از حساب زینج محدث است که در ۱۱۳۰ یک هزار و یک صد و سی و هجری
در دار الخلافت شاه جهان آباد دہلی موضوع کتبه چندان تفاوت محسوس نسبت آرد
زمانه کمون و خسوف اختلاف محسوب و مرصود حسب تقدیم و تا خبر زیاده بر شانه زده دقیقه
ساعت یافته شده است که درین مدت فرقی نیست دقیقه طی می آید و شمس سی و نه ثانیه
و این تفاوت چندان نیست که عامه را بران اطلاع شود بخلاف زیجات متقدمه بالجله
ازین بیان بوضوح پیوست که هر چند که زینج بعین العبد باشد تفاوت حاصلش ناخشن تر بود
و ازین جهت است که بعد مرور دهور قبولیه در صد و تجدید زینج حاجت می افتد و محمد خفمی
در شرح زینج ایل خانی از کتاب تاریخ الفلاس که ترجمه کتاب فاینطس یونانی است نقل کرده است
که اول کسیکه در حال کواکب نظر کرد آدم علیه السلام بود و در قلعه جبل الفریسیایم کره ظل آفتاب
را رصد می فرمود تا هر روز که ظل بنا بت قصر می رسید بدانست که نیم روز شد و از صبح تا نیم
روز بفرام آوردن ثمرات ماکوله جبلی سعی می کرد و چون وقت نصف النهار میرسد آن
انوار را بسکلی برای فرزندان می برد و تیز هر گاه تا نقص و تزاود انعدام ظل را مابین
کرد انتظار عوادت آن کشید تا چون با دووم ظل را منعدم دید دانست که آفتاب بوضع
اول خود رسد و چون ایام عوده را حساب کرد سصد و شصت و پنج روز یافت و دانست که آفتاب
درین مدت ذوره نام می کند و همچنین حضرت شیت و نوح هم در حال آفتاب و کواکب
ناظر بودند تا آنکه عهد ادریس آمد آن حضرت علم رسد را رونق بخشید و حرکات جمیع
بسیارات تقدرا و چپته معلوم کرد و بیشتر از خواص کواکب را دریافت بر ضفای قرطاس ثبت کرد و علم
نجوم از و در اطرافت و کائنات شایع گشت و به نامیان در کتب خود جا شکست و حکیم مینو
اما از آن حضرت ادریس علیه السلام است با الحینه به سبزه تیز در هر دور و عنصر غفلا در
تجلیات حرکات در صد آن ماکولت و شعور آرد و تا بحری که در ۱۱۳۰ هجری

اصطلاحات نجومی و ردی در سید الشکریه دوم

مستجاب اهل زج معلوم باد که در کتب ابتدای زمانه ماه و سیال حقیقی قمری یا شمسی موقوف است بر ما
تقوم آفتاب و ماهتاب و در کتب تقویم موقوف است بر ضبط ایام و آنچه مرکب شود لهذا از شهر و سنین
شهر و سنین حقیقی ابتدا معتد است ازین جهت او را شهر و سنین اصطلاحی مقرر کردند پس در
وقت نخست چنان قرار دادند که روزی که تحویل آفتاب بجل واقع شد آن را مبدای سال ساختند
و از ابتدا آن سسی روز را دو از ده ماه گرفتند و در آخر ماه دو از دهم پنج روز زیاد کرده کردند آنرا
بمخمس سرقه یعنی پنج ذره بده نام نهادند که یا مقدار سال شمسی را سه صد و شصت و پنج روز ساختند و کبر
زاید که تقریباً ربع یوم است التفات نکردند و چون در هر چار سال این کسر یک روز
کامل میشود تقریباً ازین جهت بود که در نجوم ایشان تحویل حل بنا بر پنج دوم ماه اول واقع
شند و همچنین بعد هر چهار سال نامه تفاوت یک روز می شد تا در شروع سال یکصد و
بیت و یکم تفاوت سسی روز نامه واقع شده بود غمی که تحویل حل با اول ماه دوم سال واقع کرد
لیکن مقلدان این طایفه این اصطلاح را بدستور بحال داشتند و با وجودیکه از ابتدای سال
و تحویل تفاوتی بعید واقع شد در فتح آن عازم نشدند و بدینسان او ساطک اکبر را
برین شهر و سنین مبتنی داشتند تا بعد مرور ^{۴۳۰} بختصر می که عهد کنند برین فیلیق شد
درین عصر ارسطو طالبین ماهیهای رومی اصطلاحی وضع کرد و هر ماه را بعد معین ایام گرفتند
برین تفصیل تشریح الاول \times تشریح الاخر \times کانون الاول \times کانون الاخر \times لا یونیایط و یح
آذار \times ل \times نisan \times ل \times ابار \times لا \times خرچران \times ل \times تونه \times لا \times آب \times ل \times ایلول \times ل \times و
این مکتب صد و شصت و پنج روز میشود و برای کسر ربع تقویمی بعد هر چار سال نامه شرایط
بیت و نه روز گرفت و برین شهر و سنین اصطلاحی بعضی اهل زج مثل کوشیا و مدار او ساطک و آذینه اند
این اصطلاح اهل ولایت اگر نیز ماهیهای سنن خود را مقرر کرده از بدین تفصیل عبور می کنند و فیروز \times ل \times ماج
اپریل \times ل \times می \times ل \times جون \times ل \times جولائی \times ل \times اگست \times ل \times اکتوبر \times ل \times نوامبر \times ل \times دسامبر \times ل \times و مدار
او ساطک زج ایشان بر همین ماه و سال است و محاسبان عهد نیر در بدین شهر بار که از آن بهره نارس بود اصطلاح
شهر بختصر را اختیار کردند اما در آنکه مبدای تاریخ سال حلوا سلطان خورده و بختند و این
و ماه را فرس و ده می خوانند و نیز همچنانکه در مزارها و باطلو باه زده می موهن شد آنچنانی
خواجسته ازین بر سر حدیثی است که در مزارها می فرسند قریبی این تفصیل ماهیهای اصطلاحی مقرر کرد

در روز طهارت و غسل و غسل در سجده و در چهار سال با قادی که در روز
سکونت و در وسط پنج ایل سال که در آن بر طبق طهارت و در سبب حد ایام که چهار روز یک است مستطاب
آه لا لا لب و لا لا شهور که در آن طهارت و غسل است و در تعیین زمانه در عهد سلطان ملال الدین
ملک شاه بن ابی اسحاق در میان اصطلاح متروک کردند که ابتدای سال را از روزی که رفتند که تحویل
در محل قبل نصف چهار آن روز واقع شود بعد از آن هر ماه را بیسی روزی روز مثل شهور بزرگ و خردی
گرفتند و در آخر ماه سفید از پنج روز در دیده نهاده کرده اند و چون بر خود ملتزم ساختند که
ابتدای سال از روزی شود که تحویل محل بر نصف چهارش مقدم باشد لهذا بعد برشته یا صحر
چهار سال یکبار روز در آخر خسته بجز آنه افزودنی می شود و آنرا لحظه خسته مستتره گویند و در سال
که این لحظه را وجود بند آن سال را سال کبیسه می نامند و این ماه در سال را عقید بجلالی
می کنند و بمقابل این شهور و همچنین تو وضع او سیاط متغذ است و در عهد جلالی الدین محمد اکبر پادشاه
ماه مای شمس را با تحویل حقیقی گرفتند و شروع فروردین ماه را از روزی کردند که تحویل
آفتاب در محل قبل نصف چهار آن واقع شود و از آن روزی بهشت ماه را از روزی که تحویل آفتاب
در نور قبل نصف چهار آن واقع شود در همین قیاسن سائر ماهه را بحساب تحویل میکردند پس ازین
در سال هر دو حقیقی باشند و بمقابل آن ضبط او سیاط متغذ است و این ماه و سال را عقید با سیم الهی
می گردانند و اهل هند ما بهای شمس را نیز تحویل می گیرند و لیکن مقدار سال شمسی ایشان از سال
شمسی حقیقی اهل فرس سبت و چهار دقیقه ساعت زیاده می باشد زیرا که برج اصطلاحی اهل
هند صور الکوکب است و آن در هر سال شمسی تقریباً یک دقیقه طی می کند و قدر حرکت یک دقیقه
شمس سبت و چهار دقیقه است اما بهای قمری پس از آن و اهل هند آن را حقیقی می گیرند
و آن از اجتماع شمس و قمر تا اجتماع دیگر می باشد و اهل مشرق زمانه ما بین رویت
دو هلال را ماه قمری می گیرند و آن کمتر از سبت و نه روز و زیاده از سی روز نباشد و ممکن است
که تا چهار ماه متوالی بیسی روز آید و زیاده نی و تا سه ماه متوالی سبت و نه روز و سبت و نه
روز شود و زیاده برین نی با کجه ماه اسلامیان نیز اصطلاحی باشد گاهی زیاد از حقیقی و گاهی ناقص
ازین مرق و وضع او سیاط بر شهور شرعی هم متغذ است پس از باب تسبیح که از اهل اسلام اند
ماه با کجه قریه عربیه و نیز اصطلاحی گردانیده اند و باز از آن او سیاط کوکب در زیجا

لوس اسکند. بن فیلکس است پنجم سبت راجه بکر ماجیت است و آن از دهلیست که در اجرو صوفت بر سر سلطنت
 نت ران بعد از اول اسکند رانی به ۲۰۰۳ و نود و دو هزار و پانصد و پنجاه و سه روز است هشتم تاریخ
 میو است و آن بعد از نه روز است تولد عیسی که روز دوشنبه بوده است و تفاوت این تاریخ بعد از سبت
 به ۲۱۱۳ بیت و یک هزار و یک صد و سی و پنج روز است هفتم تاریخ هجری است و ابتدا
 آن از غره محرم سالی است که در آن سال پیغمبر ماحمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم از مک
 بدیه هجرت نمود و آن بحساب تاریخ وسطی که عبارت از شهر قمری اصطلاحی مذکور است
 روز پنجشنبه بوده است و بحساب رویت هلال آدینه از ابتدا می تاریخ عیسوی تا این تاریخ ۲
 ۲۲۰۰ دو لک و بیست و هفت هزار و دو ازرده روز است هشتم تاریخ یزدجردی است و منبدا این
 روز ۲۲ شنبه اول مهر ماه قدیمی است و آن ساحلی بود که یزدجردین شهر یارین نوشیروان بنخت
 شاهی است و آن ابد از بدای هجرت به ۳۶۲۰ سه هزار و شش صد و بیست و پنج روز بوده است
 تاریخ جلالی است و آن منسوب بسلطان جلال الدین ملک شاه است و منبدا این روز زحید و قتم و سلم
 ایمنان است چهارده و هفتاد و یک هجری است و مابین یزدجردی و این تاریخ ۶۳۱۰۰ کتب است
 سه هزار و یک صد و هفتاد و دو روز است و تاریخ محمد شاهی است او ماهها و سالها را بر این
 سه ساله تاریخ حساب است الا آنکه در بعضی سالها این از غره وسطی ایبع الثانی گبر مدد ابتدا
 آن از روز دوشنبه شریف اسانی است یک هزار و یکصد و سی و پنج بیت و ایام مابین جلالی و محمد شاهی
 ۲۳۳۰ دو لک و سه هزار و هفت صد و بیست و هفت روز است و چون بالا افراد
 این مابین هر دو تاریخ متصل معلوم شد اکنون از تاریخ محمد شاهی که اقرب ترین تاریخ است
 بر بیان است اعداد ایام هر یک بیان سازیم تا از تاریخی معلوم دانستن تاریخی مجهول
 عملی باشد مابین محمد شاهی و یزدجردی ۳۹۶۸۹۹ سه لک و نود و شش هزار و هشت صد
 و نوزده روز و میان محمد شاهی و هجری ۴۰۰۰۲۲ چهار لک و پانصد و بیست و چهار
 و نوبت و هجرت هجری و عیسوی ۶۲۰۲۶ شش لک و بیست و هفت هزار و پانصد
 و بیست و شش روز است و مابین محمد شاهی و سبت بکر ماجیت ۸۸۸۸۸ شش لک و چهار
 صد و بیست و شش روز است هفتاد و یک روز است و مابین محمد شاهی و تاریخ الکندرا
 ۲۲۰۰ دو لک و بیست و هفت هزار و دو صد و بیست و چهار روز است مابین محمد شاهی و تاریخ
 قمری ۹۰۰۰۲۲۰ دو لک و صد و بیست و پنج روز است مابین محمد شاهی و طوفان حضرت نوح

۱۹۲۳۴۲۱ نوزده سالیت و سه هزار و هشت صد و هشت و یک روز است و این جدول از علم طبیه السلام ۲۲۱
 ۲۲۱ بیت شش رک و چهل و چهار دارد و دو صد و یازده روز و هر گاه از تاریخ ~~تقویم~~ تفاوت ایام هر یک از
 تواریخ نیکانه معلوم شد پس ایام مابین هر دو احد معلوم شود بزعمی که هر دو تاریخ که ایام تقویمت آنین مطلوب باشد
 تفاوت تفاوت هر دو با هم شاہی مطلوب باشد اکنون در معرفت ایام سبوع مدخل ابتدای
 شهر و شبین هر یک از تواریخ کلام کنیم که چون مورخان اینصفت نوشته اند که در وقت آمدن
 و نوح علیها السلام کدام شهر و سنین اصطلاحی رایج بود ازین مر اهل زیجات مدخل متصور
 و سنین تاریخ بیوط و طوفان را بیان کرده اند و لیکن بجز اصطلاحی که فرض سازند مطابق آن
 عمل مکنس مدخل وضع می توان کرد چنانچه بر محاسب یوشیده نیست اما دانستن مدخل سیال
 اقصیه نیمی برین پنج است که عدد سنین مانده را بر هفت قسمت کنند اگر بیج باقی نماند آن
 که مدخل آن سال سه شنبه است و اگر یک یا دو ماند چهارشنبه و دو پنجشنبه و علی هذا القیاس
 یکشنبه و دو شنبه مدخل باشد و بر همین قیاس مدخل سالهای نزدیک بر می معلوم کنند مگر

جدول معرفت مدخل ماههای قطبیه و نزدیکه						
۱۰	دی	ب	ا	و	۵	۱
۱۱	بهمن	۵	۶	۱	۱	۲
۱۳	اسفند	۵	۶	۱	۱	۳
۱۴	فروردین	۱	۱	۶	۵	۴
۱۵	اردیبهشت	۱	۶	۱	۵	۵
۱۶	خرداد	۳	۵	۶	۱	۶
۱۷	تیر	۲	۵	۶	۱	۷
۱۸	مرداد	۵	۶	۱	۵	۸
۱۹	شهریور	۶	۵	۶	۱	۹
۲۰	مهر	۷	۵	۶	۱	۱۰
۲۱	آبان	۸	۱	۵	۶	۱۱
۲۲	آذر	۹	۱	۵	۶	۱۲

زنی اینک در اینجا ابتدا از شنبه می گردند
 درجا از دو شنبه آغاز کند یعنی از بعد طرح هفت
 هفت بیج باقی نماند مدخل دو شنبه باشد و اگر
 یک سه شنبه و علی را معاس و برای مدخل ماههای
 قطبیه و نزدیکه جدولی سه وضع کرده ایم
 که چون مدخل سال را از بالای جدول گیرند
 و ماه قطبیه مطلوب مدخل را از زمین خواه ماه بزند
 جدولی را از سار بگیرد و بملقا می خورد خانه
 نکا کنند که علامت کدام روز نوشته است همان
 روز مدخل ماه باشد و علامات دور مابین

تفصیل است یکشنبه و دو پنجشنبه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه و شنبه و یکشنبه
 اما دانستن مدخل سالهای هجری و انگریزی آن بست که از سالهای ناقص نیست
 و بست و بست بلج کنند تا نیست و بست تا که از این باقی ماند هر یک
 باشد بخلاف آن عدد در جدول مدخل سال هجری و انگریزی است

ملاحظه کنند که کدام روز است آن روز در کل سال رومی یا انگریزی باشد و نیز درین جدول علامت ایام لایحه از حرکت گنجمشته شده تا ذهابت کند برین که آن سال کیبیه منفذ در همین سال شایط و غیره رومی بیت روزه روز می شود و هرگاه در کل سال معلوم شود در د جدول ماه در کل ماه معلوم کنند اگر سال غیر کیبیه باشد رقم سواد گیرند و اگر سال کیبیه باشد رقم حرکت

جدول مدخل ماهها سے رومی

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ر	ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
و	و	ر	ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف

جدول مدخل ماهها سے رومی و انگریزی

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ب	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

گیرند و در آنستن مدخل ماهها می بیند
بجز دو و محمد شاپیه است که از سالها
یا قیامه دو صد و ده و دو صد ده
طرح کنند تا دو صد ده یا کمتر
از آن باقی ماند آنچه باشد بقدر
آن عدد از جدول مدخل سال
مدخل معلوم نمایند بوجهیک
نصاف عیب سنی را از بالا بروی
جدول جویند و اقل از سنی
را بی بین آن پس هر چه در
ملقا باشد مدخل بود در
جدول مدخل سال محمد
شاهی رقم روز سالهای
کیبیه بمرحمت می باشد و چون
در جدول سائل معلوم شود بقدر
آن از جدول مدخل ماه
مدخل ماه معلوم کنند
لیکن در محمد است که هر
سال کیبیه یوه باشد
رقم نبوت گیرند و الا رقم سواد

جدول مدخل ماهها سے انگریزی سے

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	
ر	و	س	چ	پ	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ	ع	ف	و	ز	ح	ط	ظ

۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱				
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱				
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱			
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱		
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
۱۰۰	۵۰	۳۰	۲۰	۱۰	۵	۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱

جدول مدخل ماههای عربیه بحریه

جدول مدخل ماههای قریه محمدشاهی

محمد	۵	۴	۳	۲	۱	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱		
صفر	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
ربیع الاول	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
ربیع الثاني	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
جمادی الاولی	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
جمادی الثانيه	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
رجب	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
شعبان	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
رمضان	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
شوال	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
ذی القعد	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
ذی الحجه	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
محرّم	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
صفر	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
ربیع الاول	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳

سای از قریب بود و در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه
روح الاول باشد که در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه
تا بر می خاسته بود و طریقی در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه
سال ضرب کنند حاصل این را با حاصل عدد ماه و این حاصل را با حاصل عدد روز و این حاصل را با حاصل عدد ساعت تا در بعضی از سالها
دو شود و آنرا با حاصل این تقاضای این تاریخ معلوم و این تاریخ بجا آید اگر تاریخ معلوم
معلوم بود و یا چند روز بماند اگر بود بعد باقی با حاصل را بر مرفوع مقدار سال تاریخ المطلوب
قسمت کنند حاصل آن قدر سال تا در تاریخ معلوم باشد و آنچه بعد قسمت روز با باقی نماید آن
را با بقی این اصطلاح آن تاریخ با باقی باشد و باقی روز تا که کمتر از ماه باشد از روزهای
ماه باقی مانند این ماه و در خدا از سال تا قسمت یا بشوند که بعد چنین تا مدت مثال خواهد بود
بروز چهارشنبه وسطی رجب ۱۲۳۶ هجری قمری خواهد بود معلوم نماید عدد چنین
تا به هجری است ۱۲۳۶ هجری قمری آن میشود و در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه
بروز را ضرب کردیم شد ۱۲۳۶ هجری قمری در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه
رجب است افزودیم شد ۱۲۳۶ هجری قمری در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه در بعضی از سالها در وقت طلوع ماه
برین رقم مرفوع ایام این تاریخ هجری قمری که در احوال دست افزودیم شد مرفوع ایام
سین و شهر هجری قمری تا غره رجب مرفوع من درجه در سطح بدالت این مجموع را بر مرفوع مقدار سال
شمسی که ۳۶۰ روز است قسمت کردیم بر آمد بدلت در مرفوع و یوم سالهای تا هجری قمری محسوس کردیم شد
۱۸۴۲ و باقی مانده ۳۶۰ یوم که ۳۶۰ عدد دهند و روز است بمقابل ۳۶۰ عدد و چهار روز تا اکتوبره ماه کامل
شد باقی ماند سیزده روز و آن روز سیزدهیم از ماه نو می باشد پس دانستیم که غره وسطی
رجب ۱۲۳۶ هجری قمری سیزدهم نو می باشد ۱۸۴۳ عید می باشد و برین فیا من شایسته هجری قمری
را از دیگر می توان بر آورد و استباه اهل هند ماههای قمری می گیرند و سال را سی
پس در از ده ماه قمری را یک سال شمسی بنا شد از غیر لازم گرفته اند که حوالی هر سال تسلسل
و بسیزده ماه نگیرند و طریقی اخذ ماه سیزدهم آنست که در هر ماه شمسی ایشان که دو اجتماع
نیمین واقع شود دو ماه قمری با هم همان ماه گیرند باینست که بعضی ماههای شمسی زیاده است و یک روز
می شود و چون اجتماع می تاریخ اول یا دوم این ماه افتد لازم آید که در آخر این ماه یعنی در نیم

سختی که بجهت اساده سازن مبادون کرد و انما ما ساسا عجمان که کماک و انما ما ساسا عجمان که کماک
موردی از نادقی ماه واقع نشود و این ماه را بدین صفت خود نامند و این پنج ماه دیگر که مقدار آنها
از ماه فرحان کمتر است این صفت نیز ممکن است که در کدام از این نامها پنج اجماع واقع میشود از جهت
از سال یکماه را بوقت گذرد و بازده ماه را سال گیرند و این صفت کمتر از مدت یک صد و بیست سال واقع
نشود و محتمل تر آنست که در هر ماهی که در تاریخ اهل ترک است در ایام مقلد حکامی خطای اندوخته
عالم با عقاید ایشان از زمانه بدست جایز آنوقت قدما مفهوم می نمودند که تا ایتان زمان کمتر
از ده گز و سیصد و شصت یک سال نگذشت و مبدای این تاریخ از باب رجحان
را به خصوص معلوم است اما سخنان در هر قدر قوی می آید و بر اثنا عشر می می گویند برین صفت
سخنان میل او در میل پارس میل تو شقان میل لوی میل آملان میل نوبت میل قومی میل بجی میل
نخا قومی میل ایت میل تنگوز میل و این نام دو آمده حیوانی است که ترجمه اش در فارسی علی الترتیب
چین است موش پگاو و پلنگ و خرگوش و تنگ ماه و امپ نگو سپند و بیون پهنج و سنگ و کوه
و هر سال را خواصی می گویند موافق حیوان کسی مذکور و ابتدای ماه این طایفه از روز می باشد که قبل نصف
نهار آن اجماع نیرین واقع شود و مبدای حال از وقتی گیرند که آفتاب در درجه پانزدهم در
زیرا که این درجه مبدای ربیع ایشان است و اول حل که مبدای ربیع مشهور است نزد ایشان
و وسط ربیع می باشد و برین قیاس مبدای فصول ثلثه باقیه اوساط فصول ایشان می باشد
و چون ماه ایشان قریب و سال شمسی لهذا مثل اهل هند ترکان نیز بعد دو سال یا سه سال
یک سال را سیزده ماه گیرند و ابتدای دور اثنا عشر می سنین از حوالی چهارم فروردین یا پنجم
شروع میشود چنانچه مبدای در سنه ۱۲۱۹ یک هزار و نشت صد و بیست و نشت عیسوی واقع شده بود پس مطابق این حساب
دور برای سالهای مستقبه سهولت معلوم شود و در ذکر عنوان و جدا اول تاریخ *
زیج شتمل می باشد بر چند امور اول بیان تواریخ مشهوره و تنویر همین و مشهور آن و بیان مدخل سال
و ماه و دانستن تاریخی از تاریخ معلوم و ذکر ایام جشن غریبان و قاری بلیغ و دیگر اهل طوائف
معدوده که در آن ولادت یا وفات برگزیدگان خدا و دیگر ایامی که در آن حدوث امر
شده باشد دوم تعریف جیب و ظل و سهم و طریق عمل و استخراجات جزئیات طالع که عبارتند
از میول خرمیه و بعد کواکب انومعدل النهار و تغدیل النهار و قوس النهار و قوس الليل مطابق ربیع

خط استوائی و بلاد غیر استوائی و دره نشن طالع از مطالع اوساط هر دو است و در بعضی موارد
سمت از ارتفاع و انحراف و معرفت ارتفاع سمت و نیز آوردن خط نصف النهار و طول و عرض که در بعضی اوقات
و استخراج بعد میان دو کویف و معرفت مطالع از ارتفاع و ارتفاع مطالع است و بعد از آن خط استوائی
جداول اول و ظل دوم پنجم جداول میل اول دلیل دوم ششم جداول مطالع البروج لخط استوائی
بسیار ناهل حل و مبتدا از اول بیای و مطالع بلاد ذوات العرض از درجه واحده تا بنجاه درجه که مقتهای عالم
به مقم جداول طول و عرض بلاد ششم جداول تعدیل النهار و ساعات نصف النهار موضع رصد و بعضی مواضع
و دیگر طریق تحصیل اوساط کواکب سیاره در وقت و بلد مفروض و هم طریق تحصیل تقویم کواکب از اوساط
و تعدیلات یا زدهم جداول اوساط تعدیلات و ابعاد سیاره دو از دهم جداول لیدر مشرق بگردن و خسوف
انداز مفادیر اختلاف مناظر و اقطاب و غیره و اما می حاصل از تقاطع نصف استوائی
و منطقه البروج و زوایای حاصل از تقاطع طالع مایل و عرضیه هم در جدول ساعات در حدیث
خسوف بمقابل عرض و بیت بنشیند هم با مثل طریق موازیه استخراج کردت و خسوف چهاردهم
جداول تعدیل الغروب و قوس الرویجه متحرکه حسب بلاد مختلفه الاعراض یا نزدیک طریق استعلام و درین
بلاد است و دهم جداول احوال و اعراض کواکب ثابت است هم جداول اتصالات و مناجات
کواکب درین امور مذکوره از امکان این زیج است اگر یکی ازین سه ک شود زیج ناقص
باشد و در بعضی زیجها جداول انباءات و سیرات و فیرارات و نمودارات و امثال این
که تعلیم با حکام سابق عالم یا سال موالید را در بنزدیج می کنند آنرا خوانند که این امور اقل
بعلم حکام نجوم دارد از زیج معلی نیست و باید دانست که هر بی وضع جدول اوساط اول
که اول جدولی کشند و در جدول پس و یک نیست داشته باشد و در عرض بقدر حدیث جبر اوساط
و اربیت فوقانی ضلع ایمن جدول ارقام ایام نویسند سازند از واحد تا شصت و یک و در مقابل
روز اول در جمیع بیوت اوساط صفر گذارند و بجایه بیت روز دوم اوساطی که از رصد
حساب برایشی یک شبانه روز بر آورده باشند بنویسند بعد هفت روز و هفت روز را تضعیف نموده محاذی روز
سیوم بجایه بنویسند و در روز دوم و سیوم را جمع نموده محاذی روز چهارم بنویسند و علی بنده القیاس
بیت روز دوم را با بصر حاصل جمع کرده به بیت متصل بخانی آن نکارند و همین سال عمل کرده باشند
تا نیت کسی و یکم تمام شود و این جدول درین هنگام بمقابل ایام ناهله در یک شده باشد پس بعد آن
جدولی دیگر رسم کنند که بیوت طولش مسیره باشد و بخانه فوقانی ضلع ایمن نام ماهی وسطی که

هر رقم کرده است و بدانند اوساط که محاذی ماه اول است اصفا رکذارتد و بلا حظه کنند که حسب اصطلاح ماه اول چند روز در آن
 باشد بران یک بلاور زیاده کنند و بمقابل آن از جدول اوساط ایام ناقصه ارقام برداشته محاذی ماهی که بعد از آن
 بنویسند بقده ملاحظه کنند که این ماه چند روز است بزیا دنی یک عدد باز از جدول اوساط ایام ارقام گرفته
 و بار این رقم جمع نموده محاذی سیوم مرقوم سازند و همچنین بملاحظه ایام همراه بزیا دنی یک یوم
 اوساط گرفته با حاصل شهر جمع کرده باشند تا میوت جمع شهر ذات الا ایام شوند و الا ایام شهر
 که تحت ماه کبیره واقع اند از جدول ارقام لولیند یکی اصلی سواد دوم تحت آن از حرث بزیا دنی وسط یک
 یوم تا در سال غیر کبیره وقت حساب رقم سواد گرفته باشند و در کبیره رقم حرث و این جدول محسب است
 بجدول اوساط شهر ناقصه من بعد آن جدول دیگر کشند مثل جدول اوساط سنبل پرسی و یک
 حیت و بجای ارقام ایام سنین مبسوطه ناقصه بنویسند یعنی بمقابل سال اول اصل اوساط
 که در نصف النهار ابتدای آن سال بوده باشد بنویسند پس از آن همین رقم را با آنچه محاذی ماه سیزده
 اصحت جمع نموده محاذی سال دوم بنویسند و با این رقم همان رقم ماه سیزده جمع نموده در
 سال سیوم نگارند و علی هذا القیاس تا سال سی و یکم ناقصه ارقام بنویسند و بدانند که هر یک
 که سال کبیره باشد رقم ما قبل آن را با رقم حرث ماه سیزدهم جمع کنند و الا با رقم سواد تا
 بدین عمل جدول سالها می مبسوطه تمام شود بقده جدول دیگر هم کسبه که در جدول نیز سیزده
 بیت داشته باشند مثل جدول شهر و بجای اسمای شهر درین جدول تقاضع شهر
 تا خانه دهم بنویسند یعنی در بیت اول \times ل \times در دوم \times سه \times در سیوم \times صد \times و علی هذا القیاس تا خانه
 دهم نوبت برقم \times سه \times رسد بقده در خانه یازدهم دو چند رقم شده که \times خ \times است بنکارند و در خانه اول
 \times ف \times که سه چند رقم \times سه \times است و در خانه سیزدهم رقم \times غ \times که چهار چند \times سه \times است با تا
 رسد بقده رقم سواد ماه سیزدهم را درسی ضرب کنند بر حاصل رقم روز دوازدهم که در
 جدول ایام ناقصه است بنویسند و حاصل را درین جدول محاذی \times ل \times بنویسند و رقم \times ل \times در
 کرده محاذی \times سه \times نگارند و ارقام \times ل \times سه \times را یکجا کرده محاذی \times صد \times بنویسند و ارقام \times سه \times را
 ل \times جمع نموده محاذی \times ف \times نگارند و همین بیان هر یک را با ارقام \times ل \times جمع نمود و در
 باشند تا نوبت برقم \times سه \times رسد بقده رقم \times سه \times را در جدول در بیت \times سه \times بنویسند
 شود \times را در بیت \times ل \times بنویسند و در چند رقم \times را در

اعلام لیل که اول وقت برسد و علامت دو کوکب و برای آن نزدیک خانه که در خانه که این مطلق می نویسند
خانه در صورتی نقطه برای اتصال نزدیک موضوع می باشد پس کوکب و کوکب و علامت و در برای آن
نویسند که این ارقام بسته محاذی علامت روز که در آن اتصال واقع شود می نویسند و اگر در آن اتصال واقع شود
محاذی روزی که قبل آن است می کارند مثلا اتصال فرد در بیج حوت بعد پنج ساعت و سی و شش دقیقه که در جدول
نویسند و اگر در آن وقت که دو کوکب را با هم در یک اتصال آید از هر دو یکی دیگر افکار و قطع نموده
و این بیج نظریست و نظر را اتصال بر که بعد از اول صبح است و آن بیجان باشد که دو کوکب در یک روز
در یک نقطه بیخ شود و مقارن برین را اجتماع خوانند و مقارن در هر دو را با هم در آن کوکب و علامت
مقارن در دو است و آن اجتماع را نیز شامل است اما علامت آخر آن را در جدول نویسند نظر دوم کوکب
ولکن جهان است که جان دو کوکب حاصل شد پس در جدول باشد یعنی مقارن در هر دو را مقارن است پس بگو
سائر الظار اینده که یک سیر بیج السیر را مقدم دارند بر بطی السیر مثلا گویند که کوکب فریاد است
و نه گویند که کوکب فریاد است اگر کوکب سبک و مقدم باشد بر کوکب کند و در آن وقت که کوکب فریاد است
گویند برین مثال فریاد مانع شش و نوزده و اگر بالعکس باشد کوکب فریاد است و علامت
کوکب فریاد است یعنی نویسند نظر سوم تریج است و آن جهان باشد که میان دو کوکب درج دور باشد
یعنی نود درجه مثل آنکه تقویم عطارد در ماله و شتری و ماله و دین تریج است و اگر بالعکس
بودی تریج السیر بود و علامت تریج درج است نظر چهارم تریج است و آن جهان است که میان دو کوکب
فاصله ثلث دور یعنی یک صد و بیست درجه باشد و ثلث تریج است و تریج است و این را نیز بود
و علامت شش و نشت می نویسند تریج مقابله است و آن جهان است که میان دو کوکب با هم نصف
دور باشد یعنی شصت و مقابله برین را استقبال گویند و علامت آن بر تقدیر به علامت
و اتصالات کوکب را موازی فریاد است رقم نویسند اول علامت اتصال دوم علامت کوکب سیر سوم علامت
کوکب بطی السیر چهارم علامت روز که علامت لیل یا بهار تریج علامت بیاض ششم علامت دقیقه
ساعت مثلا کوکب عطارد و زهره را بروز پنجشنبه بعد چهار ساعت و نوزده دقیقه جهان
در سه ماه و بیست و باید دانست که انظار حقیقی همانست که ایجاد کوکب بعد از گذر ماه و زمانه آن
آن واحد است اکثر اوقات و لیکن برای انظار بعدی معین کرده اند که تا میان بیج تریج و تریج
آغاز نکردند و بعد می دیگر که چون از آن حد تجاوز نکنند با لکته یا بلبل کردند و این بیج تریج

کواکب متحرکه اندوان لاله الوار نیز لوبند و مرا از اجرام
 اراضی ارضی اصحاب احکام است که تا این حد تا اثرات و اعمال کرده اند و حاصل اجرام از این کواکب است
 میشود که بدان اجرام سیارات بی نظیر که لطیفه و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 و جرم مریخ نسبت درجه و جرم شمس پانزده درجه و جرم زهره و عطارد هفت درجه و جرم قمر دوازده درجه پس
 هرگاه قبل از وقوع نظر حقیقی فرق میان مرکز نظر زبانه ترا از مجموع دو جرم کواکب باشد نظر آغاز شده باشد
 و اگر بعد کواکب مثل مجموع حرمین باشد ابتدا می نظر بود بعد از آن آنگاه اتصال قوی گردد تا مرکز رسد بقا
 وقت خود باشد و چون از مرکز تجاوز کند آن زمان کواکب را منحرف خوانند و لیکن هنوز در حد اتصال باشد
 تا چون از مرکز اتصال کواکب سریع السیر بقدر مجموع دو جرم دور شود آنگاه آن زمان اتصال باطلن گردد
 و تیر بداند که هرگاه کواکب بقیامین دیگر در حد اتصال رسد اما مرکز نرسیده باشد و کواکب سریع قبل
 از وصول مرکز راجع شود این حالت را اشکات گویند و علامتش به کلمات می نویسند و بهر وقتیکه واقع
 شود ساعت و قاتی آنرا می نماند بدین نخط که اول علامت اشکات را نویسند بعد علامت کواکب
 سریع السیر بعد علامت کواکب دیگر بعد از آن علامت یوم مع ترکیب علامت نهار باللیل بعد
 ساعت و دقیقه و انبساط قمر را با هر کواکب چهار رقم می نویسند اول علامت اتصال دوم علامت
 ساعت سیوم علامت دقیقه چهارم علامت نهار باللیل و علامت کواکب دیگر و روز یا بدلی
 گویا اتفاق معلوم شد می گذارند مثلا قدیر قمر با عطارد بعد ده ساعت پنج دقیقه روز
 برین نخط نویسند و ساعت و علامت رجعت کواکب را ساعت می نویسند و قتیکه را بیع متوجه
 نوشته علامت آن کواکب اشعارت بساعات و دقیقه و روز شب بکنند برین مثال \times \times \times \times \times \times \times \times \times
 در هرگاه رجعت با فاذل بر جی اتفاق افتد در تغییرات کواکب در آخر بر چه مقام می رود این حالت را
 عکس خوانند نسبت عکس بهمان برج مقدم کنند پس هر وقتیکه عکس واقع شود لفظ عکس را بنکارند و بعد
 علامت کواکب بعد علامت آن بزوجه که در آن عکس واقع شود بعد علامت یوم مرکب
 علامت نهار باللیل بعد ساعت و دقیقه برین نخط \times عکس \times \times \times \times \times \times \times \times
 را بنویسند درم انقباط نویسند \times علامت شمس در نیمه شش ضرورت است پس اگر مثلا احتراق برین
 بر روز بیست و نه ساعت و هفت دقیقه شود چنان نگاه دارند \times قح \times قح \times \times \times \times \times \times \times \times \times
 دوازده درجه سد آبر ابدای تحت الشعاع خوانند و علامتش \times قح \times نویسند و همچنین هرگاه
 بعد از اعمل از آفتاب دور شده به بعد از آن در حال را خروج الشعاع گویند

ازین میندره ان سید و کلماتی که در این میندره ذکر شده است
است و مشرف ششمی در سرطان که در بدیعی میندره در ششم و هفتم است
حل بدرجه نوزدهم و شرف زمره درجیت کرده است و تقویم مشرف خطا را در سینه بدرجه نوزدهم
و شرف فرود آورده بدرجه سیوم و شرف راقن درج زا بدرجه سیوم و شرف ذنب مخالف
شرف راس است و درجه مقابل شرف هر کوب میباید باشد و هرگاه کوب بر ابتدای درجه
مشرف رسد علامت آن در منفی می نویسند و هرگاه بر انتهای می درجه مشرف بر عدد علامت
آن در منفی می نویسند و علامت ابتدای درجه میباید مثبت و در انتهای درجه میباید منطبق و بر
هریک ازین چهار یعنی شرف و تمام شرف و میباید و تمام میباید رقوم مثل ارتفاع انفالات می نویسند که فرق آنکه
علامت کوب دوم کم می باشد و نیز در جاتی را که از درجه نوزدهم حل که شرف آفتاب مستقام
درجه سیوم نور که شرف ماه است در جاتی نیزه خوانند و علامت آن در است و همچنین در جاتی
که از درجه نوزدهم میزان که میباید آفتاب است تا درجه سیوم عقرب که میباید ماه است در جاتی طلوع
محرره نامند و علامت آن در منفی می نویسند و ساعات ابتدای هر یک نیز اشارت می کنند
مثال در فقه طوول در بن بر آید که هر دو نقطه که از دو جانب راس السرطان به بعد است
واقع باشند میان آنها تناظر زمانی باشد یعنی نهارد و جز مساوی می باشد و علامت آن در غیر
می نویسند و همچنین هر دو نقطه از منطقه البروج که بعد آنها از دو جنب راس الحمل مساوی بود
میان آن دو نقطه تناظر مطابقی باشد یعنی مطالع دو قوس که محصور میان این دو نقطه و نقطه راس
الحمل از مساوی می باشد و علامت آن در غم می نگارند پس هرگاه هر دو کوب سوازی درجه
ناظر زمانی یا تناظر مطابقی رسد این تناظر را در تقویم نیز ثبت می کنند مثل ارقام انظار برین مثال
ظلم و سه مرکب و این تناظر را اتصال محلی نیز خوانند و در اصول مثبت مبرهن شد که سه
سیاره را با اعتبار خارج المرکز و در هر چهار نطق می باشد و در تقویم کاهل اوقات و جدول
کواکب را به نطقات نیز می نویسند آنچه از خارج المرکز باشد آنرا نطق اولی نامند و آنچه از مرکز
بود نطق دوم و میری و علامت هر یک بنفصیل نوشته میشود نطق اول درجه بر قیاس نطق دوم و آنچه
فد نطق سوم اوبی در قرح در نطق چهارم در قرح در نطق پنجم در قرح در نطق ششم در قرح

از طلوع آن بعد چارده روز طلوع غمره میشود و دیگر منازل باقیه بعد سیزده روز و بعد سیال بعد از طلوع
 طلوع ششپن بعد چارده روز بود و هر منزلی که طلوع کند منزل پانزدهم آن که قبضش خوانند غروب میشود
 غروب رقیب را سقوط نیز مانند پسند جمع روزی که منزل طلوع شود محاذی آن روز درج بدو نوسند
 که علامت طلوع است و متصل آن نام منزل طالع را بعد بدو نوسند که علامت سقوط است و متصل آن منزل
 رقیب را کارند بعد از آن علامت شب بر در آینه مرکب کرده بنکارند مثلاً اگر بیع چارشنبه ششپن طلوع کند
 چنان نکارند درج ششپن بدو نوسند و اول بند کسزاید ثلث رومی کارند و منطقه البروج را نیز
 و هفت قسمت کنند و هر حصه را منزل می دانند و بدین اعتبار قطره منزل بدو نوسند میشود و بزبان خود منزل
 پنجم می گویند و در تقویم کربها بی انتقال آنرا ثبت میازند و اسمها پنجم است و هفت گانه بزبان اهل
 هند برین ترتیب است: استنی بدی، کونکا بدی، مگر گرا بدی، او را بدی، نیرس بدی، اشکیکا بدی، مگها بدی، پوریا بدی
 یگنی بدی، انرا با گنی بدی، جتر بدی، سواتی بدی، میا کما بدی، ایزد صا بدی، جیشا بدی، مول بدی، پوریا کما بدی، کابا بدی، کابا بدی، سرون بدی، ششپا
 بدی، بیکا بدی، پوریا بدی، اتره بدی، دو بدی، زیوه بدی، و تجله امور می که برای احکام سال عالم مواید
 در دفتر تقویمی مندرج کنند سهم العبادت و سهم الغیب و سهم الحوادث است اما سهم العبادت
 نقطه ایست از منطقه البروج که حاصل میشود با نقصان نمودن تقویم شمس از تقویم قمر و افزودن باقی بر
 طالع مثلاً در وقتی معین تقویم شمس با طالع و تقویم قمر در اول بدو طالع بدو اول
 از دوم کاستیم شد در حرج الحرج بدو بر سیوم افزودیم حاصل آمد سهم العبادت بدو و الوشم بدو
 و سهم الغیب نیز نقطه ایست از منطقه البروج که فرایم آید از کاستن تقویم قمر از شمس و افزودن
 بر طالع و در مثال گذشته تقویم قمر از شمس کاستیم باقی ماند حرج کالونی بدو این را بر طالع افزودیم
 شد سهم الغیب انطم آمد و سهم الحوادث هم نقطه ایست از منطقه البروج که حاصل میشود از کاستن تقویم
 شمس از تقویم زحل و افزودن باقی بر تقویم قمر مثلاً در وقتی معین تقویم شمس با طالع و
 تقویم زحل بدو البرج کاستیم و تقویم قمر حرج م بود اول را از دوم کاستیم شد بدو و لطم بدو این بر سیوم افزودیم
 شد سهم الحوادث بدو اب نطک بدو و نیز در هر ماه قمری زاویه مراکز بحر آن می نکارند و آن را مرکز
 بسیارند و نیز مراکز و تیرگان قاشیئات خوانند و آن دو از ده نقطه است از منطقه البروج که
 قمر بر این نقاط برسد حرج آن نقطه است بدان می کنند بر تغییر مواکز اول نقطه ایست که ابتاع
 نیز در آن شده باشد مرکز دوم ان اول بعد دو از ده درجه است و مرکز سوم از دوم بعد سی و سه درجه
 و مرکز چهارم از سوم بعد چهل و پنج درجه و مرکز پنجم از چهارم بعد چهل و پنج درجه و مرکز ششم از

ب اول	ب اول
ب اول	ب اول
ب اول	ب اول
ب اول	ب اول

نجم بیدستی باشد درجه و مرکز هم نظیر اول باشد و هشتم نظیر دوم و نهم نظیر ششم و
 دهم نظیر چهارم و یازدهم نظیر پنجم و دوازدهم نظیر ششم مثلاً هرگاه جزو اجتماع
 سالک باشد صورت زایچه مراکز جراتش چنین شود مقدار آن به بیت پیشانی
 باشد دانست که اهل نارس بجای ایام هفته برای روزهای ماهی
 نامی دارند برین ترتیب: او در نزد بهمن: اردی بهشت: شهریور: اسفند: ارد

خورداد: امرداد: دی: آذر: آبان: خرداد: ماه: تیر: کوش: دی: مهر: بهمن: سروش: رشن: فروردین: بهمن
 رام: باد: بیدین: دین: آراد: اشاد: اسمان: درامیاد: مانا: سفند: ایزان: به: وضع این ایام بمقابل باهم
 فرسید قه میست زیرا که شهر آن پیشه کسی روز می باشد و در آخر ماه اسفند از مذ که خسته سترقه زیاده می کنند
 این نام دارد: اهور: اشوند: اسفند: مذونت: بهمن: ایزان: این اسمای ملا یک است
 و هر روز بدینان منسوبست و تاریخ هر ماه که همام آن باشد در آن روز بهمن میکنند و آن در فروردین ماه
 روز نوزدهم است و در اردی بهشت ماه روز سیم و در خرداد ماه روز ششم است و در تیر ماه روز
 سیزدهم است و در امرداد ماه روز هفتم است و در شهریور ماه روز چهارم است و در بهمن ماه روز شانزدهم است
 و در آبان ماه روز دهم است و در آذر ماه روز نهم است و در دی ماه روز پانزدهم است و در بهمن ماه
 روز دهم است و در اسفند از مذ ماه روز پنجم است و آن تاریخ الهی تیر نامهای روز ماه را بدستور
 میدارند و در روزی و یکم را روز خوانند و در روزی و دوم را ثب و ایام معدود که در حاشیه تقویم می گویند
 یون العاشوراء - که دهم نهم است و روز استغاث و آن پانزدهم رجب است و روز بیست و آن بیست
 و نهم رجب است و ایام معلومات که عشره اول ذی الحجه است و روز عید غدیر و آن نهم ذی الحجه است
 و روز نصدق حاتم است و آن بیست و چهارم ذی الحجه است و لیله البراهه و آن شب پانزدهم شعبان است و
 یوم الفطر و آن اول نوال است و این همه ایام و امثال آن منعلق باعمال اسلاسان است اما ایام
 مشهور بسیار است اول روم است منجمله آن میلاد حضرت عیسی علی نبینا و علیه السلام است و آن بیست و نهم ماه
 که اول آن ماه است از بیست و یکم خزران بر لذیحی بن زکریا علیه السلام است و نهم ماه اول ایام
 ریح الربیع است تا چهل روز و نزد عرب ایام ریح الربیع از طلوع بریا تا طلوع مغرب است و
 آن نیز بیست و چهار ماه می باشد یکروز از ایامهای مشهوره باحوست و آن نهم نهم است و
 اول احکام ازین ایام است رلال حال نبواسی جویند از کرمی و سردی و باران و چنین گویند که
 اگر در سه روز اول این هفته باد و باران باشد مسلمان آن نوال اول سبزه بود و اگر باد و باران باشد

در هر ماه و در آخر هر ماه و در آخر هر سال با دل شکسته در دو یا آخر ماه با غم بود و در
 جمیع هفت روز با هوا بر باشد زستان تمام سرد و بانم بوده و نیم شب تا سقوط جبهه اول است و ازین روز تا هفت
 روز بخار است در زمین افتد و زمین را گرم سازد و چهارم شب تا سقوط جبهه دوم است و درین هفت روز
 آب حرارت پیدا کند و نسبت به یکم شب تا سقوط جبهه سوم باشد و ازین روز تا آخر ماه در خیانات و اشجار حرارت
 پیدا آید و در میان سقوط جبهه اول وقت سقوط جبهه است و سقوط جبهه دوم وقت سقوط جبهه است و سقوط جبهه
 سوم سقوط جبهه است و ظهور تاثیرات مذکوره را در سقوط منازل می دانند و نسبت به هشتم شب تا اول ایام
 بردگی است تا هفت روز و بعد ازین سر تمام میشود اما از جمله ایام نامی مشهوره اهل فارس پنجم ماه اسفند از ابتدای
 نوشتن رفته گزدم است تا یک هفته چه میان ایشان مشهور است که اگر درین روز برای دفع سموم موام طلبیات سازند
 شریع الاثر میشود و اول فروزین ماه نیز روز عالم است و ششم آن نوروز خاصه و روزی که قبل نصف نهار آن
 شمس بدرجه نوزدهم حمل رسد نوروز خوارزم شمای است و شانزدهم مهربان خشن مهربان است و واضح
 یاد که دفتر تقویمی فارس که با فضل در بغدادستانه رواج دارد در آن تاریخهای هندی را نیز داخل میکنند
 و این تاریخ را نیز با اهل هند تهیه نامند و در آن بر وضع شمس و قمر است و ابتدا از اسد ببال می کنند
 و مادامیکه بعد میان نیرین جبهه درجه برسد بر ذوالحجی تاریخ اول است و چون بعد از آن در جبهه بعد بر و
 منتقل شود و دو ج شروع گردد و تا بقدر است و چهار درجه باشد بعد از آن پنج شروع شود و به شمس از این
 دوازده دوازده درجه تنها متوالیه منتقل شده باشند و تا اجتماع پانزده تهیه حاصل شوند و مجموع زمانه این
 تهیه پانزده گانه را پاکه سودی و شکل بچینه خوانند و همچنین از اجتماع تا استقبال دیگر پانزده تهیه دیگر حاصل
 میشوند و مجموع آنرا پاکه بدی و گزشتن بچینه نامند و به هر تهیه زمانه انتقال آن می نویسند بدو رقم اول
 گزشتی و دوم بل و گزشتی عبارت از هفت شصت شبانه روز است و بل حصه شصت گزشتی است و ابتدای گزشتی از وقت طلوع
 شمس می کنند و انتهای آن به شصت تا طلوع دیگر و به سبب سرعت و بطو گاهی در آن
 روز دو تهیه منتقل شود و گاهی لا انتقال بچیک تهیه روندید و بداند که نیز اول از بعضی
 تهیه تهیه آخر از بعضی دیگر را نخست میدادند .

شکل بچینه		گزشتن بچینه	
نیمه اول	نیمه آخر	نیمه اول	نیمه آخر
۸	۴	۱	۲
۱۶	۱۱	۱۳	۱۰

و آنرا بنده می گویند و تفصیل آن درین جدول ثبت است
 و ابتدا و انتهای بنده را بدو رقم گزشتی و بل می نویسند
 غنائل هندی لغتی پنجم که اسمایش درله شده انتقال آنرا نیز
 همین عنوان می نویسند و تا بداند که اهل هند به سبب سرعت
 و بطو گاهی در آن روز دو تهیه منتقل شود و گاهی لا انتقال بچیک تهیه روندید و بداند که نیز اول از بعضی

در بسیاری از موارد و اینها را با هم با اندر زما نیز قوی قرآن مسافت پا جوک نامند و مثل نختر جفت
 جوک را نیز جفت و جفت می گیرند ازین جهت دوره جوک در بیت و پنج روز و ربع روز تقریباً
 تمام شود و آسمان جوک بر ترتیب چنین است: **ایتدر** **میدپریت** **یکه** **پریت** **ایکهان** **سوتیاک** **سوفین** **اینگند** **سوکرمه** **دهرت** **سولی** **گند** **برده** **دپرو** **بیالکات** **پرکن** **بج** **ست**
 بنی پات **بریان** **پرکه** **شویو** **سده** **ساده** **شیه** **شکل** **برتها** **وگرمی** **پل انتقال** **جوک** را
 نیز مثل تنه و مختصر می نویسند و مثل تنه نختر و جوک نیز بسبب سرعت قدر در یک روز گاهی دو
 نختر و دو جوک منتقل شود و گاهی بسبب بطور چسبیدن اما عدم انتقال جوک در بیت دوز کتر اتفاق
 افتد و واضح باد که هر کوی از تحت الشعاع بر آید در می گوید از آن ظهور کوکب بنواهند و علامت
 ظاهر می نویسند و هرگاه در تحت الشعاع محتجب شود آنرا نشانند و علامتش **رخ** **باشند** **هریک** **از ظهور** **خفا**
 از دو حال خالی نیست اگر وقت صبح باشد آنرا صبا می گویند و علامتش **حده** **نویسند** **اگر وقت** **دوام** **بود**
 ماسی گویند و علامتش **م** **باشد** **پس** **هرگاه** **عطار** **در** **مثلاً** **وقت** **صبح** **غیبت** **ظا** **هر** **شود** **چنین** **نکار** **ند** **ظن** **صد**
مه **و** **اگر** **مسی** **باشد** **علامت** **شب** **نکار** **رند** **یعنی** **جای** **بده** **له** **در** **این** **بود** **اصطلاحات** **در** **روزان**
اوله **دفتر** **تقویمی** **انکشاف** **دوم** **در** **ترتیب** **دفتر** **تقویمی** **باید** **دالبت** **که** **وضع**
 وقت نفایم حسب آرا مختلف می باشد اما آنچه شهر و محارم و کوه می شود ما نام با آنکه دفتر تقویمی مشتمل
 می باشد بر مفسده و ورق صفح اول را ساده گذاشته در صفح دوم وقت تحویل آفتاب بجل و
 ذکر اطوار البه و مشومات و نجومات که مناسب آن سال باشد و در جشن بکار
 باند کور می باشد و در ورق دوم احکام کلیه عالم مندرج می باشد در صفح اول ذوق سوم
 اختیارات انصاف قمر یا کوکب سیاره و راعی و ذنب و غیره و شرف و نظریه و هبوط و قمر خالی است
 و حسی السیر مذکور می باشد در صفح دوم و ورق سوم اختیارات قمر حسب تنه بنده جفت می باشد
 در صفح اول و ورق چهارم اختیارات پنجمر و هر کوی رقوم می باشد و در صفح دوم این ورق
 سه چیز است باشد اول اختیارات حسب بودن قمر در برج دوازده گانه دوم نهدید ده خنابانی
 توسط کوزبرال **طرف** **صفر** **سواک** **رنا** **اکلیل** **شبه** **بلده** **ذاج** **خینه** **پس** **سیوم** **زایه** **است**
 یوم دوازدهم عشری ترکان در صفح اول و ورق پنجم و هر کوی باشد از جمله حالت بقیت تواریخ مشهور
 در آن تحول حمل واقع شده است و ذکر این معنی که محاسبه تقویم از کلام زمزم شده است
 نام کلام کسر سه **دوم** **زایه** **حاج** **وقت** **تحویل** **بند** **بجل** **و** **غیر** **از** **موزه** **ایک** **ساده**

بهر جهت برای ما وقت و پیشانی صفی دوم و بزق نیم متصل می باشد شد بر روز ایچ پنج جانب راست است در آن طالع اول
 افتد جزو مقدم می نولیند و جزو مقدم عبارت از جزو اجتماع یا استقبال که قبل از وقت تحول حمل شده باشد و
 از جانب چپ است در آن طالع اجتماع عالی یا استقبال عالی می نولیند یعنی اگر جزو مقدم اجتماع باشد این از جانب
 استقبال بود و اگر جزو مقدم استقبال باشد این از جانب اجتماع بود و فرجه که میان این دو مذکور باقی است در آن دو چیز
 نینویسند در جزو یا لای فرجه تقویم چهار نخوس از سببه نخوس و در جزو تحتانی حساب لال می نگارند بعد متصل
 فعل این صفی از دو خط طولی دو خانه در عرض جدا می کنند در خانه اول سهم الحوادث هر روز می نولیند
 و در خانه دوم سناجات و در قاتی وقت بلوغ کوکب کف الخصب بر نصف النهار چه میان بجهان مشهور است
 که هر گاه این کوکب بر نصف النهار رسد دعاستجاب میشود بقده متصل این دو خانه بقدر دو انگشت
 یا من گذاشته از خطوط طولی در عرض بر بیت و سه قسم بعضی ضیق و بعضی ماسع قسمت کنند
 و از خطوط عرضی طول این صفی را قسمت کنند و مشتمل بر بیوتی که عدت شش عدت ایام ماه الهی
 باشد مگر باید که این خطوط عرضی بر بیوت من موقوف بقدر دو انگشت که مسمی بجانشیه و ششمی است
 مرد کنند یعنی این جانشیه و از طول بعدت ایام ماه الهی قسمت کنند و درین جانشیه و درین خانه ششم و الحاصل
 و تا هر یک و اختراق در ظهور و خفا و مثبت و عکس و اثبات و احراق حر تغییر و تعیین فرجه مشهوری
 که درین صفی مندرج اند سوامی عشره ششم الهی معانوی روزی با متصل آن که این امر در از اول
 واقع شوند مثبت می کنند و اموراتی که در بیوت بیت و سه گانه مذکور است مدراج می باشد برین اصل
 است در بیت ۱۰ علامت جمعات که عبارت از ایام هفده است در ۲ ایام تاریخ هلالی عرضی
 در ۳ ایام تاریخ ماه الهی در ۴ ایام تاریخ ماه جلالی در ۵ ایام تاریخ ماه رومی در ۶
 تقویم ۷ میل شمسی در ۸ تقویم فردر در ۹ عرض فردر در ۱۰ تقویم زحل در ۱۱ عرض زحل در ۱۲ تقویم شمس در
 ۱۳ عرض شمس در ۱۴ تقویم مریخ در ۱۵ عرض مریخ در ۱۶ تقویم زهره در ۱۷ عرض زهره در ۱۸ تقویم مریخ
 ۱۹ عرض عطارد در ۲۰ تقویم زحل در ۲۱ غایت ارتفاع آفتاب وقت نصف النهار در ۲۲
 ظل اقدام مستوی وقت نصف النهار که ظل اصلی عبارت از آنست در ۲۳ عمق ارتفاعات نصف النهار
 و این صفی بیست و سه یعنی بیست و سه شمس غور درین ماه الهی و باید دانست که ماه الهی که آفتاب در سبزه
 بود میلش شمالی زیاد می باشد و علامتش شد است و در برج مینیه میل شمالی ناقص می باشد
 و علامتش شمس است و در برج خریفی میل جنوبی زیاد باشد و علامتش شد است و در برج مینیه میل
 جنوبی ناقص می باشد و علامتش شد است و در برج خریفی میل جنوبی زیاد باشد و علامتش شد است و در برج مینیه میل

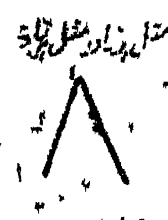
بمانند آنچه در پیشین فرمودیم میان راس و منصف ذنوب بود عرضش شمالی معاد زاید باشد و علامتش چنین
 نویسد و چنانچه در واکر میان این منصف و ذنوب بود عرضش شمالی باطل ناقص باشد
 و علامتش چنین است بدستقصه بدو اگر میان ذنوب و منصف راس باشد عرضش جنوبی باطل
 زاید بود و علامتش چنین نگارند بدو اگر میان این منصف و راس بود عرضش جنوبی معاد
 ناقص بود و علامتش بدستقصه باشد پس از هر روز می که عرض از قسم قبسی متبدل گردد بالاسی رقم
 عرض علامت مذکوره نویسد و همچنین در عرض منجره نیز معلم بهین علامات می کنند و عرض قرارد
 دفتر تقویمی باز می نویسد و عرض منجره را حوالی دهم داده و در وقت تمامی این صفحه
 نوشت بعضی اول ورق ششم می رسد و این منجره منتهی به بعضی تقریبی فروردین ماه الهی و پیش
 از آن منجره نیز مثل بر دو زایچه می باشد آنکه جانب راست سبب در آن طالع و او تا بدقیه استقبال
 حال با احتیاط حال باشند و در زایچه چپ مراکز بحر و باطل می فرزند که میان این دو زایچه واقع است تقویم
 است منتهی به این از رسد منجره ثابت می باشد و قسم ته آبی این فرجه را معطل گذارند اگر در
 ماه و احتیاط یاد در استقبال واقع نشود و اگر در استقبال واقع شود از هر جهت با اشتغال به یک زایچه استقبال
 نماند اگر در استقبال واقع شود این فرجه را اشتغال بر دو زایچه گردانند یعنی زایچه طالع اجتماع باشد
 باشد و از این جهت از بعد آن جانب بسیار منجره دو انگشت حاشیه بگذارند
 که کسی بحاشیه صحه قرنی فروردین ماه الهی است و در این حاشیه ایام معدودات که تو مع عبارت
 از انت و طلوع و سقوط منازل و غیره مشهور که در این صفحه واقع اند و سنگرات آفتاب در برج
 که عبارت از تحویل هند می آفتاب سبب ثابت می کنند و باین منجره با خط اولی بر سر منقسم
 بعضی حقیق بعضی او مع منقسم می تازند و در طالع ایام را در هر منقسم از منقسم منقسم
 می رسد در هر منقسمی از جهت منقسم است و منقسم است و منقسم است و منقسم است و منقسم است
 حصار از این منقسم در ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ
 فرسی فرعی در ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ
 قرارد بر می بر جی در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ
 در ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ
 و تاریخ بر می بر جی در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ
 در ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ در هر ۱۲ ایام تاریخ

ابتداءً تا ۲۶ کتب در ۲۶ کتب و این ابتدای بهر دره در ۲۰ کتب می بود و این انتهای بهر دره در ۲۶ کتب است و در هر دو
 بهر دره از غیب الشعاع و خروج الشعاع و نیره و شرف و تمام شرف و طرفه و بهر دره
 بهر دره در ۲۶ کتب و مع الذنب و مع الکلید از رقم حرث در همین صفحه می نویسند مجاز می رود
 که در آن روز شب آینه آن روز واقع شود و در بیت اتصال بر کوب که جای بند و همچنانکه فرود
 بر دو صفحه شمس و قمری اشتغال دارد بر همین و نیره بلا کم کاست یا زده ماه باقی نیر بر دو صفحه شمس و
 قمری است و این مگر عوذر از الجطلال جز و مقدم که در صفحه شمس فرودین است ایچ طایفه از خلیل شمس در هر دو
 می باشد که آن ماه بیان مرج منور است با الجمله با بهای دوازده کا یا صفحه اول در وقت تمام منبجود در صفحه
 دوم این ورق مبعث و اقدار عوذر و خور می نویسند که در آن حال حساب روید و افغ شود ایچ
 بقدر دفتر تقوی بجز: **عائمه الكتاب** بالحمد لله که این جامع بی غلط و بی غلط

عائمه الكتاب

تا بی المینر بخنجه که دل می یابند با حسن او ان و اسعد زمانه پیران اتمام و این اخصان مخلص و جمالی
 نکت این در تعامل و قدس منظور نظر انام و مقبول طبع صریح خاص و عام گردانا مند و کوه پسند که
 لیاقی او راق و طالع بان آفاق همگانه از مطالعه این کتاب بهره یابند و از ادراک مسائل خدای
 رباننده ال دو بر کزیدگان ممدوح الصدرا که در حقیقت مولف معنوی عبدای از بابا جهاد
 و بغای هر دو دولت با دارند و برای راقم صورتی از درگاه آمدن گاه طلب آخرت شرفانند
 و وزیر ای مالیف شنبه پانزده صفر ۱۲۳۹ هجری قدسی بود روز انتهای مالیف شنبه
 و نهم جمادی الثانی ۱۲۴۱ هجری و ۱۱۶ هجرت صی مطابق شنبه زبان ماه ایچ حاصل
 شمس و اوس سلطان ابو النصر معین الدین محمد اکبر بادشاه غازی بنجله الله ملکه و سلطان
 سیزدهم آبان ماه جلالی ۱۲۵۴ هجری ملک شاهی معانی مفتوح هم شرف بن الاول و در
 ۱۲۵۴ هجری اسکندرانی ملا صق روز مارا اسفند اردی بهشت ماه هجری ۱۲۵۴ هجری در جرد ملاحظ
 در ۱۲۳۳ هجری عید می معارفان کاتک بدی بر داسمف بکر ما جدید است
 در شغل مالیف بهر شد * فائز الطیر سل العباب و البالمرج و التا

ردیف	عنوان	صفحه	ردیف	عنوان	صفحه
۱	مقدم	۱	۲۲	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۱
۲	مشکوک	۲	۲۳	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۲
۳	مشکوک	۱۶	۲۴	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۳
۴	حیط	۱۵	۲۵	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۴
۵	بانه آزار بر	۷	۲۶	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۵
۶	یافته شود	۱۲	۲۷	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۶
۷	از جنس مرتبه	۱۷	۲۸	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۷
۸	تضایف	۳	۲۹	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۸
۹	بعثت	۱	۳۰	مثل برآورد مثل برآورد	۱۸۹
۱۰	جمع ارقام	۵	۳۱	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۰
۱۱	برین	۲۳	۳۲	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۱
۱۲	موسند	۲۴	۳۳	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۲
۱۳	اجم	۲۴	۳۴	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۳
۱۴	بدان یک رله دوم ده افروز	۲۴	۳۵	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۴
۱۵	محو شده است	۲۴	۳۶	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۵
۱۶	عدد دو کفته	۱۱	۳۷	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۶
۱۷	پارزه که تقریبات هم اند	۲۳	۳۸	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۷
۱۸	استخراج معادلات	۱	۳۹	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۸
۱۹	مخوفض	۱۱	۴۰	مثل برآورد مثل برآورد	۱۹۹
۲۰	در سطر تقریبات	۹	۴۱	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۰
۲۱	مضروب $\frac{1}{3}$	۲۶	۴۲	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۱
۲۲	مضروب فیه $\frac{1}{3}$	۲۳	۴۳	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۲
۲۳	$\frac{1}{3} \frac{1}{3} 10$	۲۵	۴۴	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۳
۲۴	$\frac{1}{3}$	۲	۴۵	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۴
۲۵	یک کس	۱	۴۶	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۵
۲۶	چهار صد	۱۹	۴۷	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۶
۲۷	ازین معنی	۱	۴۸	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۷
۲۸	باسهل	۵۰	۴۹	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۸
۲۹	که یا برده	۲۵	۵۰	مثل برآورد مثل برآورد	۲۰۹
۳۰	مسئله	۲۵	۵۱	مثل برآورد مثل برآورد	۲۱۰

بدان یک رله دوم ده افروز
مستوی است که آن را که بند

در جدول
جدول
دوم

در جدول
جدول

۲۰	۳۳۶	عوام	عوام	عوام	عوام
۱۱	۳۳۳	دستخراچ	دستخراچ	دستخراچ	دستخراچ
۲	۳۳۲	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۳	۳۳۵	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۲۳	۳۳۰	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۹	۳۳۱	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۸	۳۳۲	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۲۰	۳۳۰	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۶	۳۳۸	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۹	۳۸۵	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۲۰	۳۲۵	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱	۳۲۸	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۳	۳۳۳	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۰	۳۳۲	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۶	۳۳۳	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۰	۳۳۶	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱	۳۳۵	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۶	۳۳۹	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۲	۳۳۶	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱	۳۳۷	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۶	۳۳۸	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۵	۳۳۲	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۰	۳۵۱	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۳	۳۵۰	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۲	۳۵۶	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۵	۳۵۱	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۲	۳۶۰	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند
۱۰	۳۶۳	قوی اند	قوی اند	قوی اند	قوی اند

خطوط	خطوط	۱۲	۰۰۰	خطوط	خطوط	۱۲	۰۰۰
البدع	البدع	۱۹	۰۰۱	خطوط	خطوط	۱۹	۰۰۱
ممثل داکل	ممثل داکل	۱۲	۰۰۱۹	خطوط	خطوط	۱۲	۰۰۱۹
ممثل داکل	ممثل داکل	۱۳	۰۰۹	خطوط	خطوط	۱۳	۰۰۹
ممثل داکل	ممثل داکل	۱۹	۰۰۹۲	خطوط	خطوط	۱۹	۰۰۹۲
ممثل داکل	ممثل داکل	۱۸	۰۰۹۰	خطوط	خطوط	۱۸	۰۰۹۰
ممثل داکل	ممثل داکل	۲	۰۰۰	خطوط	خطوط	۲	۰۰۰
ممثل داکل	ممثل داکل	۱۳	۰۱۱	خطوط	خطوط	۱۳	۰۱۱
ممثل داکل	ممثل داکل	۱	۰۱۹	خطوط	خطوط	۱	۰۱۹
ممثل داکل	ممثل داکل	۰۶	۰۳۰	خطوط	خطوط	۰۶	۰۳۰
ممثل داکل	ممثل داکل	۰۲	۰۴۱	خطوط	خطوط	۰۲	۰۴۱
ممثل داکل	ممثل داکل	۲۳	۰۷۴۶	خطوط	خطوط	۲۳	۰۷۴۶
ممثل داکل	ممثل داکل	۱۶	۰۶۴۹	خطوط	خطوط	۱۶	۰۶۴۹
ممثل داکل	ممثل داکل	۲۳	۰۶۴۷	خطوط	خطوط	۲۳	۰۶۴۷
ممثل داکل	ممثل داکل	۲۲	۰۶۹۰	خطوط	خطوط	۲۲	۰۶۹۰
ممثل داکل	ممثل داکل	۱	۰۷۱۳	خطوط	خطوط	۱	۰۷۱۳

نام شد طبع غلط نامه کتاب جامع سجاد رسانی در مطبع لیبو کراچی و تاریخ
 تاریخ من محلات بلده کلکتہ با تمام تصحیح مولف آثم عباد اللہ الغفور
 غلام حسین منوطن جو پور واقع تاریخ بیت و ششم ماہ القعد
 سنہ ۱۳۰۰ ہجری قمری مطابق بیت و ہفتم ماہ
 تاریخ ۱۳۰۰ شمسی و تا اینجا
 کتاب کامل گشت الحزم

علی ذکری
 * * * * *

4226
S/A

